

20 JUN 1914

SHIYALI.

SHIY
தசமஸ்கந்தம்-முதற்பாகம்.
T. 6184 இலது
திருவிடைமருதூர்
அநந்தபாரதிசுவாமிகுள்

தசமஸ்கந்தம்-முதற்பாகம்.

T. 6184

இப்போது

திருவிடைமருதூர்

அநந்தபாரதிசுவாமிகள்

திருவாய் மலர்த் தருளியது.

செ. சுவாமி + னின் குமார்களாயினர்.

ஸ்ரீநிவாஸபாரதி, கிருஷ்ணஸ்வாமிபாரதி இவர்கள்

அன்பில் ஸ்ரீ. வெங்கடாசாரியார்

கொண்டங்கி கந்தாடை ஸ்ரீநிவாஸ ராகவாச்சாரியர்

இவர்கள் முன்னிலையில் பரிசோதித்த

தூ.சி.ரகுபதி

பாப்பாரு நச்சி முத்துகோபால அய்யங்கார்

இவர்கள் உதவியைக் கொண்டு,

திருத்தவதூற்ற வணிகர்துலகராடிய

தோகூர் அம்மன் செட்டியாரின் 'வேண்டுகோளின்படி'

பெ ஸ ன் னே :

பு. ம. சபாபதிமுகலியாரது

கல்விவிளக்க அச்சுக்கூடத்திற் பதிப்பிற்

தூத்துக்குடி கைம்மா, Copyright 19

திரு. வி. அருணாசல முதலியார்
 அ.க.கனிப் நினைவாக அன்பளிப்பு.
 அளிப்பவர்:
 திருமதி A. சியாமளா அருணாசலம்
 (1934) சீர்ப்படி.

நூல் வரலாறு.

இந்நூலாசிரியராகிய அந்தப்பாரதிஸ்வாமிகள் சோழநாட்டில் நரசிங்கபுரம் கோயிலுக்கருகிலுள்ள உமையாள் புரத்தில், விசுவாமித்திர கோத்திர ஸாமவேத ஜயிமினிசூத்திர பூர்வசிகையராகிய ஸ்ரீநிவாஸ ஜயங்காரும் அவரது தேவியாரான லக்ஷ்மியம்மாளும் புரிந்ததவப்பய னால், சாலிவாகனசகாப்தம் ௧௭௦௭-வதாகிய விசுவாவசு (ஸ்ரீ) புத்திரராக வந்தவதரித்தார். இவரது ஐந்தாம்வயதில் தாயும், பதினேந்தாம்வயதில் தந்தையும் பரமபதத்தையடைந்தனர். வேதியர் குலக்கொழுந்தாகிய இத்தமகான் தமது பதினொன்றாவது வயது தொட்டுக் கலைமகளருள் பெற்றுக் கவிபாடத்தலைப்பட்டனர். இவர் திருவாலிதருநகர் திருக்குட ன்தை திருக்களம்பூர், திருவிடைமருதூர் முதலியவிடங்களில் கர்ணிக ராகவும், தேவஸ்தானம் ஸம்பரிதியாகவும் அமர்ந்து வேலைபார்த்துவந் து, அந்தத்துருவதுவயதில் வேலையை விட்டுவிட்டு அநேகதிவ்வி ய் தேசங்களுக்கு யாத்திரைசென்று அங்கங்கே கவிபாடிவருகையில், இவரது பெரும்புகழ் எங்கும் பரவ ஆரம்பித்தது. இவர் தமது குலகுரு வாகிய உத்தமசீலி ஸ்ரீநிவாஸ தீக்ஷிதருடைய நியமனத்தால், வரகவியர் கிய சீர்காழி அருணாசலக்கவிராயர் பாலகாண்டமுதல் யுத்தகாண்ட மீறாக ஆறுகாண்டங்களையும் நாடகமாகப்பாடிவண்ணமே ஏழாவது காண்டமாகிய உத்தர ஸ்ரீராமாயணத்தை நாடகமாகப்பாடினார். திருக் குடந்தையிலுள்ள ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் கேட்டுக்கொண்டபடி, துப் புல்வேதாந்ததேசிகை வபவப்பிரகாசிகையைக்கீர்த்தனையாகப்பாடினார். இவ்விருநூல்களும் திருக்குடந்தையில் ஆராவமுதன் சந்நிதியில் கவி வாதிடிகள் மண்டபத்தில் அரங்கேற்றப்பட்டன. இத்தமகாபுருஷனது கல்வித்திறமையானது நாடெங்கும் விரைந்துபரவ, அநேகர் இவ்விரு க்குமிடந்தேடிச்சென்று போய்க் காத்திருந்து அழைத்துவந்து, இவ ரால் திருவாய்மலர்ந்தருளப்பட்ட உத்தர ஸ்ரீராமாயண முதலியவற்றைப் பிரசங்கம்பண்ணச்சொல்லி ஆவலோடு கர்ணமிருதமாகக்கேட்டு ஆந் தமனுடவார்கள்.

அக்காலத்தில் திரிசிரபுரத்தில் கம்சேரிமானேஜராயிருந்தஇராம ஸ்வாமிஅப்பர் என்பவர் இந்தப்பாகவதோத்தமனைக்கண்டு தரிசித்து

இவரது கல்வித்திறமையைக் கண்டுகொண்டாடி, ஸ்ரீபாகவதம் தசமஸ் கந்தத்தையும், ஸ்ரீநர்ஸ்வாமிகளின் வியாக்கியான ரீதியாய் நாடகமாகத் திருவாய்மலர்ந்தருளவேண்டுமென்று பிரார்த்திக்க, பாடிகள் அவரது வேண்டுகோளுக்கிணங்கி, சுபானுஸ்ரூ சித்தினாமீ கஉவ ஸோமவாரம் உரோகிணிநக்ஷத்திரத்தில் ஸாகித்தியஞ்செய்ய ஆரம்பித்து, முதல் ஐம்பத்தாறாவது கத்தியாயம் உருக்குமணிகல்யாணம் வரையில் பாடிமுடித்து, விரோதிஸ்ரூ கார்த்திகைமீ உத்தானமகாநட்சியில் ஸ்ரீநங்கநாதன் ஸந்நிதியில் அபங்கேற்ற ஆரம்பித்து, தைமீ கஉ முற்றுப்பெறச்சேய்தனர். இதன் பின்னர் ஐம்பத்தைந்தாவது அத்தியாயமுதற்கொண்டு தொண்ணூற்ற அத்தியாயம் ஈருகக்கிடந்த உத்தாரத்தத்தையும் பாடிகள் ஸாகித்தியஞ்செய்து முற்றுப்பெறச்செய்து, ஏவிளம்பிஸ்ரூ பங்குனிமீ ஸ்ரீநங்கநாதன் ஸந்நிதியிலேதானே அதையும் அபங்கேற்றினார். இந்நூல் வடமொழியிலிருக்கிறபடியே வியாக்கியானத்துக்கும் ஒத்துச் சரியாய்த் தமிழில் மொழிபேர்த்து நாடகமாகப் பாடப்படிருக்கின்றது. அந்தபாடிகளின் ஸ்வாமிகள் அறுபது ஸம்வஸ்தர மொழந்தருளி, நூற்று சாஸிவாகன சகாப்தம் களசுஅ-வதாகிய விசுவாவசுஸ்ரூ ஆடிமீ ௨௦௨ பரப்பிரம்விராட்ஸ்வரூபமாகிய ஸ்ரீகண்ணபிரான் திருவடிகளை யடைந்து நித்தியானந்த முற்றார்.

அந்தபாடிகளின் ஸ்வஹஸ்தலிகிதமான மூலப்பிரதி யொன்று அவரது பிரதான மாணாக்கர்களாயிருந்த இராமய்யர் கிருஷ்ணய்யர் என்னும் இரண்டு சகோதரர்களால் பாடிகளோடு கூட இருந்தேழுமுதப்பட்டபிரதியொன்று ஆகிய இவ்விரண்டு சிறந்த பிரதிகளையும் வைத்துக்கொண்டு நன்றாய் ஆராய்ந்து சுத்தப்பிரதி செய்து இந்நூல் அச்சிடலாயிற்று. அந்தபாடிகளின் மாணாக்கரும், மேற்சொன்ன இராமய்யர் கிருஷ்ணய்யர் இவர்களின் சகோதரியின் புத்திரருமான பாப்பரூரிச்சி நாண்பாகவதர் தம்மிடத்திலிருந்த மேற்சொன்ன இரண்டாவது பிரதியைப் பரிவோடு கொடுத்து உதவினர். அந்தபாடிகளின் குமாரராகிய கிருஷ்ணஸ்வாமி பாடிகளின் மாணாக்கரும், மருகனுமாகிய பாப்பரூரிச்சி சேஷ்யயங்கார் இதற்குமுன் எட்டுப்பிரதியாயிருந்ததை அச்சிடுவதற்கேற்ற வண்ணமாய் வேறு பிரதி செய்து அட்டவணையும் எடுத்தெழுதினர்.

**அமரர் கி. அருணாசல முதலியார்
அவர்களின் நினைவாக அன்பளிப்பு.**

அளிப்பவர்:

**திருமதி A. சியாமளா அருணாசலுக்கு
அட்டவணை வரிணைக்காக.**

விருத்தம்.

பக்கம்.

விருத்தம்.

பக்கம்.

அ

அண்ணிதராம்
அடிப்படவும்
அகோவாயர்
அகச்சுரர்சொல்லும்
அசுரஞ்சுரங்கள்
அசுரனுமடெரிய
அச்சுதச்சொருப
அச்சுதரசுரன்
அச்சுதரிடத்தில்
அச்சுதருமதுபரிசு
அச்சுதரிபாற
அஞ்சொலாள்
அடச்சலத்தைத்
அடர்த்தியாய்
அடிகோவிமாரோ
அடியருடதுன்பம்
அடுத்தவெனக்கது
அட்சணமேகுழந்
அண்டருக்கும்ஐந்திற்கு
அண்ணலும்பலராம்
அண்ணலுடன்சேர்ந்து
அதன்மேலுங்கண்ண
அதிபாந்தியுள்
அதிசுரமாயிருக்கும்
அதிசெல்லாயர்
அத்தியாயம்பதினே
அந்தகராஜன்
அந்தணராசர்
அந்தப்புரவாசலை
அந்தப்புரநைசவ
அந்ததுந்துபி
அந்தவேதியர்
அப்பருக்கர்மங்களை
அப்படிக்குக்கோவி

௨௮௫

௬௪

௬௪௬

௬௬௨

௮௮

௬௬௩

௬௬௪

௬௬௮

௬௬௯

௬௬௯

௬௬௯

௬௬௯

௬௬௯

௬௬௯

௬௬௯

௬௬௯

௬௬௯

௬௬௯

௬௬௯

௬௬௯

௬௬௯

௬௬௯

௬௬௯

௬௬௯

௬௬௯

௬௬௯

௬௬௯

௬௬௯

௬௬௯

௬௬௯

௬௬௯

௬௬௯

௬௬௯

௬௬௯

௬௬௯

௬௬௯

௬௬௯

அப்படியேயுன்றன்

௨௮௬

அப்பால்நந்தன்

௬௬௯

அமைந்துவாழ்க்

௬௬௯

அம்பரத்திறேவ

௬௬௯

அம்பரத்தின்குழம்

௬௬௯

அயசுக்கிக்கூடாத

௬௬௯

அரவணையுளவனரு

௬௬௯

அரவயுர்த்தவன்

௬௬௯

அரிசுவனதீர்க்குவி

௬௬௯

அரிட்டனடிபட்ட

௬௬௯

அரிதானசாதுக்கள்

௬௬௯

அரிமாயாமனிதர்

௬௬௯

அரியரியேயறிவில்

௬௬௯

அரியவசுதேவரிந்த

௬௬௯

அரியவரோமுசுருந்த

௬௬௯

அரியிடத்தில்தன்

௬௬௯

அரிவையர்கன்பர

௬௬௯

அருண்டவன்கண்ணு

௬௬௯

அருமையுள்ளபெரி

௬௬௯

அருள்நிறைந்து

௬௬௯

அலங்காரமெனும்

௬௬௯

அவதரித்திரிங்கு

௬௬௯

அவதூதராயத்திரி

௬௬௯

அவையவக்கூட்டு

௬௬௯

அளவிலயிகரிய

௬௬௯

அளியயம்பாநிம்

௬௬௯

அளியலஞ்சேர்

௬௬௯

அளியுரலுந்துளவணி

௬௬௯

அளையுண்டார்

௬௬௯

அறியவொண்ணைச்

௬௬௯

அறமுன்றறுத்தி

௬௬௯

அற்புதமிப்படி

௬௬௯

அனையதானபிரா

௬௬௯

அனையதுன்பங்களை

௬௬௯

அன்புடனெண்ணனுட

௬௬௯

விருத்தம்.	பக்கம்.	விருத்தம்.	பக்கம்.
அன்னவேளையிலின்ன	௧௭0	இந்தவிதஞ்சங்க	௨௩௮
அன்னியதரும	௧௫௧	இந்திரலோகம்போல	௫௪௩
ஆ		இந்திரன்கோபாக்னி	௨௪0
ஆசைகள்யாதொன்று	௨௭௬	இப்படிக்குச்சுண்ணன்	௨௧௧
ஆசைநாயகன் தூது	௪௬௬	இப்படிக்கோகுலத்துக்	௨௫௬
ஆசையாயிப்படித்	௫௪௬	இப்படிச்சவுபரிமுனி	௧௮0
ஆசையுடனிலுருடைய	௪௨௮	இப்படிநந்தகோகுலத்	௧0௨
ஆடகவாடையரிவர்	௩௨௮	இப்படிப்பகவனுரை	௨௬௬
ஆதிசேஷன் மீதில	௩௮0	இப்படியாயாடிப்பாடி	௩0௭
ஆதிநாராயணனை	௨௪௮	இப்பாட்டியுயர்களுந்	௪௬௨
ஆத்துமவைபவமிருந்	௩௨௨	இப்பாரிலிருமுகள்	௭௧
ஆபரணம்பலவிதமா	௪0௫	இப்பிரகாரங்கண்ண	௨௧௫
ஆயரன்னங்கேட்ட	௨௧௭	இப்போதுசத்துருக்கள்	௫௫௮
ஆயர்குலக்கொடி	௭௧	இமாசலகன்னிகையா	௫௫௧
ஆயிரந்தலைகளுள்ள	௧௬௮	இரண்டிதாசாருகருந்	௪௬௬
ஆராதனைகளிந்த	௫௫௨	இராதிரிசன்வருவது	௨௧௨
ஆரியரம்பலராமன்	௫௪௫	இராமலோகண்ண	௧0௮
ஆற்றுவெள்ளங்கொண்டு	௩௫௭	இருக்குமணியியாஸ	௫௩௩
ஆனினாயுமாயர்களுந்	௧௩௪	இருந்தாயர்பாடி	௧0௬
ஆனினாயமேய்த்துந்	௨0௧	இருபதாயத்தியாய	௧௬௧
ஆன்மாவையான்மவுரு	௧௪௫	இருமூன்றுமோராய	௧௮௮
இ		இவடத்திலுங்களுடன்	௪௨௨
இக்குரூரனுமான்	௩௪௪	இவ்வளவுசொல்வ	௨௫0
இசைநடப்புப்பகை	௩௬௩	இளசென்றகன்று	௧௮0
இடையர்கட்கும்விருது	௬௨	இறந்தகஞ்சன்மனை	௪௬௭
இடையர்வைந்தொடி	௧௬௮	இன்னமொருநாட்கு	௭௧
இடையர்வனிதைக	௨௭௫	உ	
இதன்மேலுஞ்சூரியா	௧௮௧	உணவாறதிவெளட்	௨௫
இத்தகையையா	௧0௬	உண்டுதித்தமமை	௩௫௬
இத்தனையிறசன்ம	௪௫௫	உதவிபெறவதிவூப	௨௬௬
இத்திறமாயுதபூஜை	௩௪௬	உதாரநகையாடி	௫௫௩
இத்திறமேசோதை	௮௧	உதைபட்டானவெரு	௩௮௨
இந்தச்சகத்தை	௧௪௪	உத்தமநந்தனை	௩௬௮
இந்தநாற்பதிலக்கு	௩௮0	உத்தமபுருடன்	௫௬௨
இந்தவகைகர்க்கா	௮௨	உமதுவிரகத்தி	௨௬௧
இந்தவகைகேட்டதுந்	௨௧	உம்மடிமையாயிருந்	௭௩
இந்தவகைகதரூபதச	௪௮௭	உலகிலொருவம்	௩௮௨
இந்தவகையானபுகழ்	௪௨௭	உலகெலாம்புகழ்	௪
		உலகெல்லம்பாவத்துக்	௫௨௬

விருத்தம்.	பக்கம்.	விருத்தம்.	பக்கம்.
உளம்பரவுகாதலி	௨௬௭	ஒருபரமாணுவை	௧௪௨
எ		ஒருவருஷம்வனாக்கு	௧௩௫
எங்காலிற்சிரசை	௪௬௪	ஒ	
எடுத்திடுங்கோபத்	௨௩௬	ஒரிடமதென்பதிச்	௪௧
எட்டிலைந்துமுன்று	௪௧௩	க	
எட்டெட்டுராத்திரிக்	௪௪௫	கங்குலிலேகொட்டி	௧௧௨
எண்டிசையும்பேர்	௫௫௭	கஞ்சுவதமதுரிமீத்	௩௧
எண்ணியதெல்லாம்	௮௨	கஞ்சனாழ்முன்ன	௪௪௨
எண்ணிரண்டாமத்தி	௧௯௨	கடவுளர்மிருகம்	௩௩௭
எண்ணைந்திலிரண்டு	௪௦௩	கண்ணனாவர்கோவி	௨௧௧
எதிர்க்குமுன்னிரவை	௫௦௪	கண்ணனிலைபரியா	௨௦௮
எதிர்க்கொண்டிபூசை	௫௪௮	கண்ணனுக்கண்ண	௪௨௦
எதுபதியாங்கண்ண	௪௫௪	கண்ணனுடலீலா	௨௪௪
எதுபதியின்சேவக	௪௬௭	கண்ணனேகண்ணனே	௩௩௯
எதுராயன்பிரவந்	௧௧	கயலுடையஜீவ	௪௬௪
எதுவகையில்க	௨௭௦	கரங்களினற்குங்	௧௫௯
எழுநீர்மாந்தியொம்	௪௭௫	கரவுடையகஞ்சன்	௩௫௯
எம்பெருமானிந்த	௧௨௫	சருடனம்மடுவில்	௧௭௯
எளம்ஹரிபகவச்	௧௫௧	கருணரிதியாமான்	௨௧௦
எவாளறிகுவாளய்யா	௧௩	கருணரிதியே	௧௭௧
எவ்வளவுகாலமிராக	௪௪௭	கருமுனில்மேனிய	௪௩௬
என்மைந்தாவென்று	௩௬௨	கலங்கும்வகை	௩௦௧
என்னங்கபரிசுதித்	௫௨௮	கலையெல்லாங்	௪௪௮
என்னுதனேரமண	௨௮௬	களங்களியின்	௧௧௩
என்றுதண்ணீர்வடிய	௫௫	கற்கடிக்கைப்பழத்	௩௫௦
ஏ		கர்ப்புநங்கையர்	௨௧௮
ஏகமுடன்பத்து	௫௩௧	கன்மெடுத்துவிளா	௧௧௧
ஏந்திழைமார்	௨௬௫	கன்னமதற்கமு	௬
ஏமந்தநுதலில்	௨௦௬	கா	
ஏழைந்துவெண்பா	௧	காட்டிலேசென்ற	௧௨௮
ஐ		காணுமல்மனைந்த	௨௭௬
ஐந்துபத்திலரி	௪௬௭	காணிக்கையிட்டு	௪௭௮
ஐம்பத்துமன்றென்று	௫௪௧	காதற்பரவுவினை	௩௦௫
ஓ		காலயவனன்கண்	௫௧௦
ஓண்ணுதலிவ்வாறு	௫௧௪	காலாளின்படை	௪௬௮
ஓருவிண்ணஞ்சந்தனந்	௪௮௩	காலிரண்டையும்	௫௩
ஓருக்காற்றன்னித	௪௬௩	காவலனுமிது	௧௬௩
ஓருநாள்வழக்கப்	௨௦௭	காளிந்தியென்று	௧௬௨

விருத்தம்.	பக்கம்.
காளியனும்பாம்பு	௧௬௫
காளையுண்டசகடை	௬௫
காளையாய்வந்த	௩௩௯
கி	
கிண்டிவிட்டுக்கேளி	௩௦
கி	
கிதைசொன்னார்	௩௩
கு	
குந்திக்குமைந்தர்	௪௬௨
கும்பல்கும்பலாய்	௪௨௮
குருகுலமாங்கடலில்	௨௮௮
குருவானசகமுனி	௧௫௦
குலக்கொடியாமுத்தரை	௩௧௧
கூ	
கூச்சமின்றியவிராமன்	௩௪௨
கூடியிவைவிலையாடி	௨௮௧
கூடியவருமாயருடன்	௪௪௧
கூளிர்தஞ்சந்தனத்தை	௪௦௫
கே	
கேசவன்மனையக்	௨௬௬
கேவலம்நாடோடி	௧௫௭
கேளுமையாநராத	௩௪௩
கை	
கைக்குள்ளாய்கப்பட்டுங்	௫௦௩
கொ	
கொடியிடையாரிவ்	௨௭௮
கோ	
கோகுலத்திற்சென்றி	௪௪௯
கோடிமன்மதாசிருதி	௩௦௪
கோணுகுருநிதியம்	௪௪௭
கோவகன்னியருடைய	௨௦௬
கோவலர்சிகாமணி	௩௪௧
கோவியர்களிப்படி	௨௬௪
கோவியர்க்குத்தயவு	௨௧௩
கோவியர்க்குளிர்	௨௦௯
கோவியர்பிருந்தா	௨௮௮

விருத்தம்.	பக்கம்.
சு	
சுகுடொடியாக	௭௬
சுகரத்தினுன்கினிலே	௫௭௨
சுகலபிராணிகளும்	௨௪௨
சஞ்சரிக்குந்தாமரை	௫௫௩
சண்டிகளெல்லாங்	௫௪௫
சதகோடிகையை	௨௪௮
சதிருள்ளகோவியர்	௨௬௯
சதுர்த்தந்தன்னிலே	௫௧
சத்தியந்தப்பாமல்	௨௯
சத்தியவிரதா	௩௭
சத்துருபகத்திலே	௫௫௫
சந்தோஷத்திடன்	௧௫௪
சமரஸசுவ	௪௩௮
சரீராதிசம்பந்தம்	௫௬௯
சர்வகாலங்களிலுஞ்	௧௦௯
சனங்களெல்லோரும்	௧௬௬
சா	
சாத்திரபுராண	௨௬௮
சாத்திரவாதி	௨௫௨
சாபாநுக்கிரக	௬௯
சாமிசிலதாட்சேபித்	௨௨௬
சி	
சின்காரமொன்று	௩௦௭
சினமதுவிந்திரனுக்கு	௨௨௯
சி	
சீதரனையாவருடை	௩௮௭
சீராரும்வடமொழி	௪
சீரையும்நற்றை	௫
சீர்வளரும்அத்தினு	௧௭
சீறும்புலிக்கிணை	௫௬௧
சு	
சுகமாகவிருக்கின்றி	௫௩௭
சுகருணாசெய்வார்	௧௯௧
சுதரிசனமொடு	௧௩௯
சுதாமனவளிப்படி	௪௦௨
சுதைப்பாகவதம்	௩௬௬
சுத்தநிருமலனு	௪௫௩

விருத்தம். பக்கம்.

செ	
செகத்திலேபிரம	௧௪௩
செகமெல்லாந்தன்	௪௪
செங்குண்ணார்சரிதம்	௫
செங்கமல்லார்	௨௦௧
செயந்தருமத்தி	௪௧
செயபரிசுதித்தே	௨௨
சென்னிவணங்கி	௩௫௩
சே	
சேதிக்கவொண்ணாத	௫௦
சொ	
சொந்தவகதேவர்	௫௬
சொல்லுகிறவனுநீர்	௧௭௩
சேர்	
சேரகங்குல்லார்	௨௧௭
ஞா	
ஞானபராஸர்துமா	௧௯௮
த	
தருமும்மூரதனை	௫௩௭
தங்களுையேச	௪௩௬
தஞ்சமீபத்தில்	௩௩௭
தடத்திலக்குரூர்	௩௬௮
தடையறுபிராமர்	௨௧௬
ததிகடையும்	௬௨
தந்தங்கருமங்க	௨௩௦
தந்தைதாயுறவு	௫௩௫
தமகோஷிதன்	௫௪௪
தரியலர்கள்	௪௨
தருதேக்கட்டு	௫௬௮
தருமபுத்திரர்	௨௫௮
தர்க்காதிசாஸ்திரங்	௪௪௧
தவநிலைக்குள்	௧௯
தவமுனிவருமறிய	௩௭௮
தவிசிலிருக்கின்ற	௨௯௮
தழைந்தசந்தோஷத்	௨௫
தனுற்பந்தமுதற்	௪௧௩
தனையற்குந்தர்	௫௯

விருத்தம். பக்கம்.

தன்னுறவின்முறை	௪௬௦
தா	
தாசார்கவைகுண்ட	௧௩௪
தாசானுதாசனுமா	௩௨௨
தாமணாக்கண்ணை	௪௫௭
தாமணாயோடையை	௫௬௩
தி	
திரவியத்தோடு	௧௨௩
திரவியத்தைச்	௨௩௧
தி	
திரருத்திரன்	௭௮
து	
துசமுவணத்தானே	௯௫
துயரங்கொண்டவர்	௩௬௨
துழைக்கண்ணிக்கண்ண	௨௨௮
துறையறிந்தநல்ல	௫௩௬
தெ	
தெள்ளியாரம்	௨௯௫
தே	
தேகமேதானென்னு	௫௬௭
தேகிகளுக்குள்	௫௧௭
தேசகாலங்களுக்கு	௪௨௧
தேசபதிகஞ்ச	௩௪௭
தேவகிநந்தனரடிச்	௨௦௩
தேவகிவஸுதேவர்	௫௦
தேவியாராதனன்	௨௦௭
தொ	
தொடர்ந்தாய	௨௪௬
தொலையாதகர்மி	௫௧௨
தோ	
தோட்டத்திற்கண்ணன்	௫௪௮
தோணுமலிவ்வுடலை	௫௨௦
தோத்திரமிப்படி	௨௫௯
ந	
நடங்கரியபணி	௨௨௫
நதிகளெல்லார்	௨௦௪
நந்தகோகுலத்	௧௦௫

விருத்தம்.	பக்கம்.	விருத்தம்.	பக்கம்.
நந்தசுதா	உ௭௧	பகவானும்போசனை	௫௩௮
நந்தருடன்பேசுவ	௪௪௬	பகாசுரனைக்கொன்ற	௧௧௬
நந்தனிந்தவகை	௬௦	பகாரியரிமேல்	௧௧௨
நயந்திவகை	௨௭௭	பகையாய்வந்தவ	௧௨௨
நரசிங்கசாயி	௧௫௧	பங்கயமேல்வனிவ்	௧௩௬
நாருலகையனு	௨௨௩	பங்கேருக்கண்ணர்	௪௨௫
நலங்காட்டிப்	௧௧௧	பசிதாகசுக்துக்க	௨௪௨
நலவேதகற்பக	௭	பசுக்களுக்குஞ்சிவன	௨௩௨
நா		பஞ்சவர்கள் தஞ்சமென	௪௩௨
நாககன்னியரிவகை	௧௭௫	படைவிழிகளாம்	௫௪௬
நாஞ்சொன்னபடி	௨௭௬	பட்டணங்கிராமங்க	௬௭
நாட்டிலுள்ளவேதி	௪௩௧	பட்டவிழிமன்னனுட	௪௬௬
நாமகரணஞ்செய்து	௮௪	பண்டொருநாள்தர	௪௬௨
நாலேழில்வருணை	௨௫௭	பதிபுத்திராதிகளை	௨௬௬
நாவலனேபொறி	௩௫	பதிமந்திர்பதிமத்தை	௧௭
நானிந்தவனத்தி	௨௮௬	பதிவிரதையாம்	௫௭௦
நானென்றும்அவ	௮௬	பத்தர்களுக்கு	௬௫
நி		பத்தினிசாலை	௨௨௪
நிக்கிரகாறுக்கிரக	௧௭௬	பயந்தோட்டமெடுப்	௫௨௭
நித்தியமும்விஷய	௫௨௧	பராவுவிரசமயக்கந்	௨௬௪
நிரகங்காரிகளான	௩௬௬	பரிசுத்தமாயெழுனை	௧௭௭
நிராசையதுபரம	௪௭௩	பரியாஸவார்த்தைக	௪௫௬
நிர்க்ருணராம்ஹரி	௪௫௬	பருப்பதத்திலோடி	௫௩௦
நிலத்திலந்தக்கஞ்ச	௪௩௩	பலங்குறைந்து	௧௭௦
நிலவுதனில்விளங்கு	௨௬௩	பலபசுக்களிடைய	௨௦௫
நிலையிதுவேயானலும்	௨௩௩	பலமருந்துகொடுத்தும்	௩௭௦
நினைத்தபடிநிறைவேற்றுங்கண்	௪௨௩	பலமுள்ளவுங்களாலந்	௧௫௭
நினைத்தபடிநிறைவேற்றுஞ்சுத்தி	௩௬௩	பலராமன்கண்ணனைப்	௧௩௫
நினைத்துநினைத்திவ்வாறு	௪௫௩	பலவிதமாய்வினையாடிப்	௩௦௭
நீ		பலிபூமும்அனம்போல	௬௭
நீடியபாகவதமென்னும்	௬	பறித்திட்டயானைக்	௪௧௫
நீயார்பிள்ளாய்	௩௨௦	பன்னுமந்தக்கண்ண	௩௬௩
நீலமலனைச்செவி	௩௦௮	பா	
நீலாம்பரனும்பீதாம்	௩௨௪	பாகவதமாம்பழத்தைப்	௧
நு		பாகவதோத்தமோத்தம்	௧௨௩
நுன்னிடைச்சிமார்	௧௬௧	பாகாகஉருகுநெஞ்சாய்	௨௨
ப		பாங்கர்சொன்னபடி	௬௫
பகவதியாயிருக்கின்ற	௫௪	பாரதாஅரியுருவா	௩௬
		பாரமொன்றுக்கிரு	௫௦௫

விருத்தம்.	பக்கம்.	விருத்தம்.	பக்கம்.
பாலரோகிகன்னை	௧௩௭	போசபதிமனைவி	௪௩௪
பி		போரரடநின்ற	௫௫௮
பிடிப்பாகப்பசுக்	௨௩௫	ம	
பிரடினிந்தவகை	௨௩	மகிமைகளைக்கண்டந்த	௪௪௫
பிரமணையேயனுப்பி	௧௪௮	மங்கைகருப்பந்	௩௪
பிராதாவாநந்தனைக்	௬௩	மங்கையராங்கோவி	௧௪௬
பிறப்பில்லாதிருக்கு	௪௦	மடந்தையோ	௨௮௩
பு		மண்டிநரபதிக	௫௪௨
புத்தியிலக்கணவுதா	௫௩௪	மதமகங்காரங்க	௨௫௩
புத்தியில்லாச்சரா	௫௦௦	மதயானைப்பராக்	௩௬௫
புருட்சுகாமணி	௪௦௬	மதியூகிமாயனுட	௪௫௭
புருடராமிராம	௧௫௬	மதுபதியாங்கண்ண	௪௬௬
புலவர்களாந்தேவர்க	௩௨௮	மதுபதியின்பொய்	௪௬௩
பூ		மதுரவாசகியீர்	௨௦௫
பூசுரப்பசுக்கள்	௨௩௪	மதுரவார்த்தையினு	௪௦௭
பூதலத்திற்பாவித	௨௫௨	மதுரைக்குப்பவணி	௬௮௬
பூபாரந்திர்க்க	௪௬௮	மதுரைதனிலிருந்	௩௫௬
பூநீதவமென்ன	௨௭௬	மதுரைநகரொதுச்	௪௩௬
பூமியுடனாகாசம்	௪௦	மத்தாப்புச்சோதி	௫௧௬
பூவந்தவுந்திர	௨௪௬	மத்தியபானம்பண்ணி	௬௭
பூவுலகில்மலை	௨௪௬	மந்தமதிக்கண்ணில்லா	௪௬௦
பூவேசமஞ்சொல்லும்	௩௦௬	மமையகங்காரத்துக்	௫௭
பெ		மருதிமணமீடுவிழுந்த	௪௦௦
பெண்டுசெட்குங்கடை	௨௨௪	மலரவன்கன்று	௧௫௧
பெண்டுபின்னோழுதல்	௫௨௪	மலர்நிறைந்துமதி	௧௮௩
பெரிதானமோகந்ததை	௬௫	மலர்ந்ததாமரை	௧௫௨
பெரியவராமாய	௨௨௬	மலைநதியுங்குதை	௧௮௫
பெரியவனமரம்ஆயர்	௬௧	மலைப்பாம்படியு	௧௧௬
பே		மல்லரங்கத்தில்	௪௧௩
பேசுவதொன்றுண்டு	௨௮௫	மல்லர்சபையிது	௪௧௮
பேரிளம்பெண்பருவத்	௫௫௦	மல்லாளிச்சிங்கங்க	௫௫௪
பை		மறையவனும்மறைத்	௧௩௬
பைந்தொழிமரர்	௨௧௧	மற்கருட்சேதன	௨௪௩
பொ		மனதுருகிமுரலி	௨௬௩
பொருகிலிவந்தலைச்	௫௨௬	மனதுவாக்குடனே	௪௬௧
போ		மனதையென்னிடத்	௨௨௧
போகங்கொவளவுண்	௫௨௫	மணவனென்னுமுசு	௫௨௩
		மணிதருடகண்களி	௨௫௬
		மணிதர்பாடவும்	௩௨௧

விருத்தம்.	பக்கம்.	விருத்தம்.	பக்கம்.
மனிதவழிவழகர்	௨௧௪	மை	
மா		மைந்தராய்ப்பிறந்த	௪௩
மாசென்னுமேக	௧௧௬	மைப்படிந்தகண	௫௪0
மாட்சிமைசேரிடைய	௨௧௪	மொ	
மாதவன்பணிபணத்	௧௨0	மொழிவதொன்று	௩௧௬
மாதாபிதாபந்து	௭௯	யா	
மாபலபராக்கிரம	௨௧௫	யாகுலத்தைத்தொண்ட	௮௭
மாயனந்தமல்ல	௪௩௧	யாதொருபரம	௧௪௫
மாயனைக்காணுமல்	௨௭௬	யாவிர்த்தக்கண்ண	௭௩
மார்புத்தட்டிச்சாலுவ	௫௫௫	யானைக்கொம்பினைத்	௪௧௬
மாலடியேதுணை	௨௪0	யோ	
மாலிங்கிதப்பிரிய	௪௩௧	யோசிக்கவேணுமா	௧௨௮
மாலிவகைதரு	௩0௧	ரா	
மாறுதசந்தோஷங்	௫௪௪	ராமகிருஷ்ணரக்கு	௩௩0
மானதாலிங்கனஞ்	௨௧௯	வங்கணமிகுந்தவன்	௨௨௭
மி		வசுதேவந்திது	௬௫
மிக்கவலங்கிருத	௪0௩	வஞ்சப்பேய்விழும்	௬௮
மின்னிடைச்சிகரோ	௭௫	வணங்கியுனாசெய்	௨0௯
மு		வந்தந்தகோபர்க்	௬௪
முகத்தாமனாயும்	௫௭௭	வரிசையாய்ந்தியஞ்	௪௧௯
முகரவிந்தஜோர்	௪௩	வருங்கேசிவத்தின்	௩௫௪
முகில்போலுந்திரு	௨௬௨	வருநலவுபாஸனை	௩௮௬
முட்டிக்கசாணூர	௪௨௩	வர்மமிந்தவகை	௫௮
முராரிவிசித்திர	௧௨௨	வல்லியந்தமாயை	௩௪
முலைநிலத்திமுலை	௯0	வழக்கமதாயெமுனை	௨௬௧
முற்சன்னமகிலதி	௨௯௧	வளந்தரும்பிருந்தா	௧௧௭
முன்னவராமுருந்தர்	௫௧௯	வளர்ந்திந்தப்படி	௪௨௧
முன்னவனோர்முன்	௫0௭	வளைபோலுமேனிய	௧௮௮
மு		வனமாலியிரவினிலே	௩௨௬
மூவிசையிப்புழக்	௫௬௬	வனவாஸியாகிய	௪௭௩
மெ		வா	
மெய்த்தவருத்தவ	௪௭௭	வாகாய்வாலப்பருவ	௮௬
மெல்லியலாரிவ்	௩௭௫	வாகினியாயெங்கும்	௬௨
மே		வாசவன்மன்பூனை	௨௩௬
மேகந்தான்காச்சி	௧௧௨	வாச்சுதென்றேமூய	௨௩௫
மேதினியைப்படைக்	௫௩௨	வாருமையாபரிசுதித்	௩௨௬
மேதையுள்ளசோதை	௮௯	வாலலேமீதிவே	௮0

விருத்தம்.	பக்கம்.	வெண்பா.	பக்கம்.
வாலியமாமிக்கவி	௨௭	கஞ்சனுடனா தனுமாய்	௩௬௨
வி		கடையுந்தயிர்ப்பாணை	௬௩
விஜைமாயாயர்	௬௦	கண்டமட்டுநீரிற்	௨௦௮
விஞ்சதியுமொன்று	௨௦௧	கண்ணனுரலதனிற்	௧௦௨
விடையீவர்தனை	௩௮௬	காவலனிப்படி	௩௧௨
விட்டினிக்குள்	௪௪௮	காவியொடுகாயாம்பூ	௪௭௧
வினையாளுந்நாயக	௨௪௬	கோவலர்கள்வீட்டுக் .	௧௩௧
விண்ணவரிப்படி	௩௩௦	கோவியர்சமீபத்திற்	௩௩௬
வித்யூர்வமாக	௪௮௪	சக்கரபாணியான	௪௭௬
வித்தாரங்கொண்டு	௭௪	சிற்பியனுக்கிவ்வாறு	௩௬௬
வித்தைசுற்றவரரு	௮௪	தண்டம்போலே	௩௬௬
விரதங்கமவந்த	௨௬௦	தீம்பகனுஞ்செய்	௧௨௦
விரிவாகிச்செவந்த	௧௩௩	துட்டமிருகங்க	௩௨௬
விரிவானதுன்னிமித்த	௪௧௧	துவியன்னநேர்	௩௭௬
விழந்துகிடக்கின்ற	௬௬	தோத்தரிக்கும்	௩௨௬
வினையாட்டாயரி	௪௧௧	நத்தந்திகிரியொடு	௩௮௩
வெ		நத்தன்முதலாய	௧௧௩
வெண்ணிலவுபொழி	௧௬௪	நல்லயமுநாநதி	௧௬௨
வே		பலபத்திரருடனே	௪௧௮
வேணுகோபாலனிலை	௪௨௨	பிரமன்றுதித்துப்	௧௪௮
வேதங்களெல்லாஞ்	௧௬	பூசையிதற்கே	௨௩௩
வேளையுமன்மத	௩௬௪	பூமனமேகங்காயாம்	௩௩௬
வை		பேசுபதினென்றிலே	௧௦௨
வைகுந்தங்கண்டு	௨௬௧	மஞ்சனவண்ணன்பாத	௨௮௩
வெண்பா.		மன்னும்பிருந்தா	௪௩௧
அக்கணனுத்தண்ண	௩௬௩	மாதாஉருக்குமணி	௩௩௪
அக்குருராவாரு	௩௬௬	மாலேவலாலுத்தவன்	௪௩௬
அச்சுதனைப்பொன்னுடை	௩௬௧	முப்பத் துழன்றின்	௩௦௧
அந்தவகைதானே	௮௨	மேகவண்ணன்பாத	௧
அரிவாஸந்தேவர்	௩௭௧	கலித்துறை.	
இந்திரதந்தான்	௪௩௮	அண்டருமண்டலத்	௩௩௦
இப்படியெசேர்தை	௩௩௨	அண்டருமாழுனி	௩௬௦
உத்தமசுலோக	௨௧௮	அம்மநெய்பால்	௪௮௬
எழுநாநதிநீரிலேந்	௩௧௨	அரிதனைநம்பிய	௨௭௩
ஒண்டொடியாரிவ்	௪௭௪	அனையெண்ணெயைக்	௧௨௭
ஒருவர்க்கொருவ	௩௩௧	இடையானமின்னற்	௩௭௪
		இத்திறங்கண்ணன்	௨௧௭
		இப்பாற்சகலவுயிருந்	௧௬௨

கவித்துறை.

பக்கம்.

உத்தமரூபவதியாகித்
உவமானந்தனனோ
எண்ணுநிற்கண்ணன்
எழுநாநதிக்கனா
கணத்துக்குட்டானும்
சுரமேகொடுத்தவர்
கரும்பைச்சொல்வாணி
கல்லித்துறைகளதாய்ப்
கனதுக்கிறிக்குழுதம்
காலையும்உச்சியும்
குந்தியிவ்வாறவள்
கோவந்தனைக்கொண்டு
கோவர்த்தனத்தும்
சுகத்துக்கொருவழி
சாங்கட்டியோகியர்
தஞ்சோதரர்மைந்த
தந்தை துணையகரு
தனாயிம்பரவுபகாரி
தானேயுருக்குமணி
திக்குகளெங்குஞ்
தொட்டிலுதைத்தவன்
நண்பாநயனங்க
நளகூபரமணிக்கிரீ
நொடிதனிலிந்த
பகைத்திடுங்கஞ்ச
பச்சைப்பசுங்கொண்டல்
படைப்பவனைப்படைத்
பதிகளாமைந்தனா
பரிசனமீதருள்
பாதாவிந்தம்
பாணையொடுத்தி
வித்தனைப்போற்றிரு
பிருந்தாவனத்திலொரு
புராணபுருஷரிவ்வா
பேச்சிழுலையைச்சுவைத்
பைந்தொடியீர்வெகு
போகத்திலிச்சை
மாதாநறுங்குழம்
மார்த்தாண்டமூர்த்தி

சுருக

நகரு

சுக

உகச

கஉச

சுகச

நகரு

சுருக

நகரு

நகரு

சுகஉ

உகரு

ககக

நகரு

நகரு

சுகரு

சுகச

நகரு

நகரு

நகரு

நகரு

சுகச

சுக

சுருக

நகரு

சுகச

ககரு

நகரு

நகரு

சுகரு

உகரு

உகரு

நகரு

நகரு

சுகரு

சுகரு

நகரு

நகரு

கவித்துறை.

பக்கம்.

மாவிர்தையுள்ள
மானகொல்லாம்
மூடவண்ணுன்றலை
மைப்படிக்கண்ணினள்
யோகம்பெருக்குருர
வருந்தாமரைக்கண்ண
விருப்பலவென்று
வெகுபிரயாசத்தினால்
வேட்டியிலேயந்த

ககரு

நகரு

நகரு

சுக

சுக

நகரு

நகரு

ககரு

சுக

தரு.

அகண்டபரிபூரணராய்
அகிலேசகிருஷ்ண
அகோமகாபலசாவி
அகேயசோதானந்த
அக்குருரார்தன்னுட
அசுரன்கொக்குவேடத்
அச்சுதனைகரியாம்பூ
அஞ்சலாகுதிகரம்
அண்ணுவேகஞ்சனே
அதிசயமென்னசொல்
அநுகுரகஞ்செய்ய
அந்தஅரிசோதனை
அந்தநந்தன்கோதை
அந்தநிசிகையுன்னு
அந்தநீலன்மொழி
அந்தமுருந்தனாப்
அபயங்கொடுக்குந்
அபராதமென்னே
அம்பிகாராதனை
அம்பிகைகோயிலுக்கு
அரிஅகிருஷ்ண
அரிஅரியுன்மன்
அகிருஷ்ணசவுரியே
அகிருஷ்ணன்கீர்த்தியை
அகிரோவர்த்தனகிரி
அகிரிசரித்திரம்நெராய்க்
அகிராமாயணபரிபூரண

நகரு

சுகஉ

ககரு

சுகரு

சுகச

ககரு

நகரு

உகரு

நகரு

அகரு

நகரு

உகரு

அகரு

சுகரு

சுகச

சுகரு

நகரு

நகரு

நகரு

நகரு

நகரு

நகரு

நகரு

நகரு

நகரு

நகரு

நகரு

ககரு

தரு.	பக்கம்.
அரிநீர்ப்ரம்புருஷர்	௫௪௬
அரியானராமன்பேர்	௨௧௫
அரியுன்பாதங்கண்டேன்	௨௫௮
அவருக்குள்நானொருவன்.	௬
அழைத்துவரச்சொன்னா	௩௬௬
அறுகாலையுன்னையவர்	௪௬௩
அனந்தகல்யாணகுணர்க்கு	௪௪௧
அன்னியர்நேசங்க	௪௬௧
அன்னியவரங்கள்	௫௨௫
ஆசைநாயகிநானே	௨௮௬
ஆசையிலாடல்யோசஞ்	௫௨௩
ஆசையுமவின்மே	௪௬௦
ஆயுருஞ்சல்	௫௮௮
ஆயுனோதிருமால்	௩௦௫
ஆடைகளைத்தாருங்	௨௦௮
ஆயுறியறிவீர்	௩௬௬
ஆயுறோவாரும்	௨௪௭
ஆயுறியுண்டேதாறுஞ்	௧௩௦
ஆராலறியலாம்	௪௨௭
ஆரியனேபரமாத்ம	௫௨௬
ஆராயாயென்ன	௫௧௫
ஆலிங்கனஞ்செய்தா	௨௭௫
ஆலோசனைசெய்தானே	௩௫
ஆனியாடிகள்சித்தினா	௧௮௨
ஆனினாகாதும்	௧௫௨
இங்கேநமக்குமுன்னோர்	௧௧௭
இதுக்கென்னயோசனை	௫௭
இதுநமக்கதுசித்தமே	௫௬௫
இந்தஅகாசரீனுக்கு	௧௨௨
இந்தக்காரியமெல்லாம்	௩௩௧
இந்தநந்தந்தனன்	௩௭௩
இந்தநேரமிப்படி	௫௦௪
இந்தப்பூஜையார்க்கு	௨௨௭
இந்தமூவுலகிலும்	௧௪௪
இந்தவுபதேசந்தான்	௨௬௬
இந்தவுலகிலே	௧௪௮
இந்திரனாலென்ன	௨௩௨
இப்படியாய்சொல்லப்	௫௫
இப்படியுனாசெய்வ	௨௨௧

தரு.	பக்கம்.
இராபகிருஷ்ணரு	௫௨௬
இராமகிருஷ்ணர்மேல்	௫௦௧
இனிநீயிங்கனே	௧௭௬
இனிமேலிந்தப்பெரிய	௧௦௬
இன்னமின்னங்கேனா	௧௧௨
உங்களாலேயிந்த	௪௮௫
உண்டானுளேகாளி	௫௩
உத்தமனுநீரே	௨௮
உத்தவரோயன்பர்	௪௪௮
உத்தானஞ்செய்தா	௭௪
உபநிடப்பொருளாகும்	௬௪
உம்மைநம்பினேன்	௪௫
உம்மைப்பரப்பிரம்	௧௪௫
உம்மைப்பார்த்துநா	௩௬௦
உருக்குமணிகல்யாணம்	௫௩௪
உருக்குமிநெருக்கிப்	௫௫௮
உலகுக்கனுக்கூலன்	௨௦௦
உண்ணக்கிருஷ்ணாவிங்	௫௦௦
உன்மன்வீட்டுக்கு	௪௦௭
எங்குளிடத்திற்சுற்றம்	௫௧௪
எங்குநிறைந்தவானு	௨௫௨
எசோதைமைந்தா	௨௬௩
எண்ணியென்சொலப்	௬௪
எண்ணெய்வினையாட்டு	௬௦
எதுநாயகிருஷ்ண	௩௫௨
எதுபுங்கவனே	௩௪௪
எந்தாய்சரணம்	௩௭
எப்படிக்கட்டுப்படார்	௪௭௧
எழுநாநதிமணலிற்	௨௬௫
எழுநாநதியிலே	௩௩௪
எழுளார்ச்சுபஞ்ச	௬௬
எல்லாம்உமதுருப	௧௩௪
எவனுக்கெதனுலே	௨௩௧
என்மன்ஜன்மகிர்த்தி	௫௧௭
என்னசொல்வேனடி	௩௩௦
என்னசொன்னுலுமையா	௪௬௫
என்னவரமவேணும்	௫௧௩
ஏன்விசாரங்கொண்ட	௫௬
ஐயந்தீரவேசொல்	௩௦௦

தரு.

பக்கம்.

தரு.

பச்சம்.

ஐயா முனிநாதா
ஒருத்தியுடனையாயிருந்
ஐன்றும்பேசாமலிருந்
கஞ்சனேகேளாய
கஞ்சனேசொஞ்சனே
கஞ்சனேவதஞ்செய்தா
கஞ்சா அஞ்சாதிருக்கு
கண்ணன் அவதாரஞ்
கண்ணன் விளா வெறிந்
கண்ணன் நரிசுனமே
கண்ணனைக்கண்ணனாக
கண்ணனைத்தேடினோ
கண்டதுபூரணநிலா
சண்டாருருக்குபணி
சுருமமேசெய்யவேணு
கலியாணத்துக்கெழுந்
சுவரவலிகேளோயா
கனலையாருவித்தாரோ
கன்னியையபகரணஞ்
சன்றுசுருட்டினேரு
சன்றுபெய்துத்திரிந்
காட்சத்திக்கோட்டை
காத்தியாயனிதேவி
காயாம்பூவண்ணனே
காரணகுருநீர்காணுங்
காரகாலவண்ணம
காலவண்ணம்மாந்
காவலனேபொருநாள்
சாளியமரத்தனக்கிரு
காளீவந்தானே
கிருஷ்ணனுக்குரஞ்சி
குருகுலவாஸஞ்செய்தார்
குருவுநீர்உரவூர்
குவலையாபீடமாந்
குழந்தையாய்விளையா
கூறுவேன்கேளுமையா
கூனியைக்கூலலிசிறி
கேசவன்நரிசுனம்
கேசியெனும்பெரிய

நகசு

உஅ0

உகசு

உக

உரு

சுருஉ

நகசு

சுஉ

கசு0

நருஅ

உசஅ

சசுசு

உசுரு

ருசுசு

உருக

ருசுசு

சசு0

கசுசு

ருருசு

கருரு

ககசு

கசுசு

உ0சு

உஉஉ

ருருரு

கசுஉ

ரு0சு

நகசு

கசு0

நகசு

நகசு

சசுசு

சசுசு

சசுசு

சசு

ச0ரு

நருசு

நகசு

கேளுங்கொடிசுகி
கோடசுனாநந்த
கோவக்கண்ணிரோ
கோவர்த்தனதாரி
கோவியருடலம்
கோவியரோயின்கே
சகடானதுபொம்
சகியெயிந்தவிருகஞ்
சக்கரவாத்தக்கும்
சக்கிரபூஞ்சலசுநீடை
சத்தியசுருபனே
சந்ததமங்கலம்
சரணஞ்சரணஞ்
சரணையதேவப்பிரானே
சரங்காலவாஞ்சொல்லக்
சராஸந்தன்சினங்கொண்
சனங்கொராமிருஷ்ண
சாமிகாட்டிவைகுந்தம்
சாமியினந்தந்தார்
சாமியிப்பயவியோயாடி
சாமியும்சுலந்தனம்
சாமிவருவாரா
சித்திக்கொண்டாரோ
சித்திக்கொள்ளப்பக்குவ
சின்காரசிருஷ்ணலீலை
சின்காரலீலைசெய்தாரோ
சிந்தனைசெய்வாரோ
சித்திரனைவித்தியாதர
சகப்பிரமரிவதியே
சந்தரமிருத்திருந்தாரோ
சுவாமிகிருஷ்ணவன்மன்
சூரந்தனாச்சுமா
செகத்தினமீதிலே
சென்மமென்றாலெங்குருட
சேதுபதிவந்தான்
சொல்லக்கேளுமையா
சொல்லவேணுக்கமுனியே
சொல்லும்வினைவெல்
சொல்லுவதென

உகசு

சரு0

உ0சு

உசரு

சருரு

உசுசு

எரு

நகரு

ருருஉ

நகசு

நரு

அ

உரு0

உரு

சசுசு

சசுசு

சசுசு

உருசு

உசுசு

சருஉ

உகசு

நருஉ

சுஉ

உருசு

உரு

நகசு

சசு

உசுசு

சசுசு

சசுசு

சசுசு

சசுசு

சசுசு

சசுசு

சசுசு

சசுசு

சசுசு

தரு.	பக்கம்.
சொன்னென்சொன்னே	சுருக
சொலையம்மாஉன்	அசு
சொலையேஜுத்ததைக்	அ௦
ஞானக்கன்கொண்டென்னை	கூசுஉ
ஞானதிரராய	கூசு௪
தசுரஸங்காட்டினு	சுகசு
தந்தார் தந்தார்	ருகசு
தயிர்கடைந்தனனே	கூக
தயிர்ப்பாணேபான	கூக
தசுதிபாசேருமையா	சுகூக
தரிசனங்காண்பேன்	கூக
தரிசனஞ்செய்தாரே	சுகூரு
தரிசுக்ககடக்கின்றேன்	கூரு
தலத்திலேநலமிருந்	ருக
தவிழ்ந்துவிளையாடும்	அசு
தனையுபன்னக்குருடர்	கூ௪
தாடாவேமாதாவே	சுகூசு
தாந்தனந்ததனத்தன	சுகூரு
தரளாகும்பாக்கியந்தான்	சுகூசு
திரிவக்கையெனும்	சு௦சு
திரும்பிவந்தனரே	சுகூ௦
துகிலைவாங்கிக்கொள்ள	உ௦௪
துர்நித்தங்கண்டானே	சுகூக
தேங்கினுன்தேங்கினுனே	ருக
தேடினார்மாமுனை	கூஅஅ
தேடினகொண்டுவந்த	சுகூஅ
தேவகியையமாலைகுட்டி	உசு
தேவரீரோதண்டாயக	உருக
தேவரீர்திருவீள்ளமிரங்கி	கூக
தேவரையவதாரஞ்	உகூ
தேவர்மதபங்கஞ்செய்த	உகூசு
நங்கைமார்களுங்கெங்கும்	உ௪௪
நங்கைமார்களு	உகூஅ
நடனம்புரிந்தாரே	கூ௦உ
நடுநிலையாய்நடந்து	சுகூசு
நந்தகோபருடனே	சு௦அ
நந்தகோபனே	அகூ
நந்தநந்தனனே	௪௦
நந்தநந்தனன்கதை	கூக

தரு.	பக்கம்.
நந்தநந்தனன்வேணு	உ௦சு
நந்தய்யாவெம்மையா	சுகூ௦
நந்தரோயுந்தமிழ்ந்த	உசு௪
நந்தரோயும்துணைந்தன்	உசுசு
நாலிலரோட்டமெடுத்த	ருக௦
நல்லகாரியமல்ல	ருகூக
நாஞ்செய்ததவோடலமே	௪கூ
நாட்டியமாய்னாரே	கூ௦௪
நாதாந்தப்பிரமஸுருப	உஅகூ
நாதாரமநாதா	சுகூசு
நாதாலோகநாதா	ருகூக
நாராயணராமுனாரே	சுகூகூ
நாராயணனுக்குநேரா	சுகூகூ
நாராயணனேஜகநாதா	கூ௪ரு
நானென்றஆணவமில்லாத	கூருகூ
நித்தியானந்தரே	சுகூசு
நித்தியாயிரசொப்பனத்	ரு௪௦
நீதானவிலிஷ்ணுராதா	கூ௦
நெஞ்சுக்கவலைசயத்	சு௦
பகவளிந்திரன்பூஜைக்	உஉஅ
பகவன் பரமபுருஷரே	சுகூகூ
பகபாலருமானினே	சுகூகூ
பகவின்கன்றானார்	கூகூ
படிப்பாரடிப்பிடிப்பாரே	உஅஉ
பட்சமுடனேநல்ல	சுகூரு
பட்டணச்சிங்காரஞ்	ரு௪உ
பட்டணந்தனுட்டன்	ரு௦௪
பதிவிரதாசிரோணி	கூகூ
பரப்பிரமஸுருபமாக	சுகூசு
பரப்பிரமஸுருபமிருட்டி	சுகூசு
பரிசுஷித்தேசுளாய்	உகூகூ
பரோபகாரஜீவித	உசுகூ
பனைவனத்தையுந்	கூருஅ
பாக்கியமசோபாக்கிய	சுகூசு
பாங்கிபாங்கிசண்ணன்	உ௦உ
பாங்கிமார்களை	உஅகூ
பாடிக்கொண்டாடினார்	கூகூசு
பாம்புருளைவெடுத்தாரே	சுகூ
பாரதாபரிசுஷித்தே	கூகூ

தரு.	பக்கம்.	தரு.	பக்கம்.
பாராய்பாரதா	௩௧௫	மன்னவனென்றுபேர்	௫௨௧
பாலகிருஷ்ணனைத்தொட்	௭௭	மன்னவனேனேளாய்	௧௭௮
பாலகோபாலகிருஷ்ணன்	௨௪௦	மன்னனேனேளாய்	௧௭௯
பாலகோபாலகிருஷ்ண	௧௭௧	மன்னாவிற்றன்	௨௪௮
பாலப்பருவத்தில்	௮௫	மாதவர்வந்தாரோ	௧௩
பாலனையரவிர்த	௨௮௮	மாதவனேமாதவனே	௧௪௭
பாவியிவனைத்தண்டனை	௧௭௦	மாதவனேயுன்மாயை	௫௧௯
பிடித்தாரோபிரலம்பா	௧௮௫	மாயத்திற்சிக்கிக்	௩௭௩
பிருந்தாவனத்தும்	௩௧௩	மாயனேகிருஷ்ணாவதார	௧௪௩
பிருந்தாவனத்தோடை	௧௨௬	மாயனொருராளிடைய	௩௫௪
பிர்மதேவர்மறைத்தார்	௧௨௮	மாலிகைக்கொடுத்தானே	௪௦௦
பின்னுமுன்னும்பாராமற்	௨௬	மாலேக்காரனானசுதாமா	௪௦௨
புத்தியிதுவிஷம்புத்தி	௫௬௬	மாணுள்தேவகிகர்ப்ப	௩௪
பூதனையுல்லவெந்ததை	௭௧	மிகுந்தாயறிவிருந்	௨௨௩
பூதனைவந்தாரையா	௬௬	மித்திரருடன்சூடி	௨௨௭
பேச்சிமுலையுண்டாரோ	௬௭	முகுந்தனேஹரிவரத	௩௮௫
பைந்தாரகோவிமார்	௬௭	முகுந்தன்கூறாத	௫௨௮
பொறுத்துக்கொள்ளும்	௫௪	மெத்தவினையாடினார்	௧௩௨
மகராஜனைவிட்டுமக	௫௩௨	மேகங்களாலப்பிர	௨௩௭
மகிமைசேரும்ஞானந்	௪	யோச்சியமல்லவே	௫௬௪
மகியையுள்ளவரிமீது	௨௬௬	ரட்சிக்கமனதுவைத்தார்	௧௧௯
மங்களக்காப்புக்கட்டி	௫௪௩	ரமிக்கலாம்ரமிக்கலாமே	௨௧௨
மங்களம்மங்களஞ்	௫௭௯	ராசநடனஞ்செய்தார்	௩௦௩
மணிமார்பொதுகுல	௫௭௪	ராமம்யாவ்வன்பிரிய	௧௫௩
மண்டலம்புகழ்விதர்ப்ப	௫௪௨	வசுதேவரொடுத்தார்	௫௦
மதுபாநீகிட்டவராதே	௪௬௨	வஞ்சியரேயிர்தவன	௩௩௬
மதுராபுரிநம்மதுணாக்	௪௭௦	வந்தாளேவிதர்ப்பன்	௫௫௨
மதுராலீலாவிநோதனே	௧௧	வந்தாளேஅகாசுரன்	௧௧௬
மதுணாக்கோட்டைபுகுந்	௫௦௪	வரங்கொடுத்தாரையா	௩௭௯
மதுணாவீதியலங்கிருதம்	௩௬௨	வரதராஜராஸக்கிரீண்ட	௩௦௮
மதுணாவீதியிடுக்கண்ணன்	௩௬௬	வரதனையுனை	௨௭௧
மரணஞ்சம்பாதிக்கிற	௩௪௬	வருஷாசாலவாண்ணை	௧௧௩
மரமாயநின்றபோகக்	௬௮	வலியேயிடுபுகுஷ்ப்புலி	௫௫௭
மல்லயுத்தஞ்செய்தாரோ	௪௨௩	வளந்தாராகண்ணனார்	௧௨௦
மல்லரங்கத்திலே	௪௧௨	வனமாலிதமைக்கோவி	௨௭௯
மல்லாயிதுதருமமல்ல	௪௨௧	வன்னியுண்டதென்	௫௩௧
மறையவனேவாரும்	௫௩௬	வாசவன்வந்தானே	௨௪௯
மனதுபேதமல்லால்	௩௮௨	வாசுதேவகிருஷ்ண	௩௩௯
மனதேயென்னிடத்தில்	௨௨௧	வாசுதேவனேசரணஞ்	௧௭௨

நரு.	பக்கம்.	திபதை.	பக்கம்.
வாசுதேவனேரின்	௨௯௧	அரசமரங்களே	௨௭௮
வாசுதேவன்காலை	௨௧	அரிகிருஷ்ணாதுவார	௧௦௦
வாசுதேவன்செய்த	௨௯௧	அரியிங்கேயின்னம்	௧௪௫
வாண்பிழம்பொறு	௩	அரியேயெங்குநிறைந்து	௧௭௩
வாதராயணியே	௧௨௩	அழகுள்ளபுருஷர்க்கெல்	௩௩௦
வாராயமர்மன்னனே	௨௫௩	அன்னமயமுதலான	௧௫௦
வாரீர்தோழமாரோ	௧௨௫	அன்னமயமானவிர்த்த	௧௯௮
வாருமென்றன் அருமைச்	௪௯௧	ஆசுருஷித்தாரோகண்ணர்	௩௦௯
வாருமையாஅக்குருரா	௩௪௮	ஆக்கினுகாரதனை	௨௪௨
வாருமையாஅர்க்கமுனி	௮௧	ஆதிபுருஷர்பகவான்	௩௨௯
வாருமையாநந்தகோபா	௯௩	இக்குவலையத்திலே	௪௨௦
விசயஞ்செய்தார்	௩௭௯	இந்தக்கோகுலத்திலுள்ள	௩௩௫
விசுவரூபங்காண்பி	௩௭௯	இப்படிக்கொத்தஅதர்ம	௪௨௫
விண்ணபத்திரம்	௫௩௭	இப்படிப்பிரமர்சிந்தி	௧௩௫
விதர்ப்பாதிபதிநந்த	௫௩௫	உச்சிதமுச்சிதயிது	௨௪௦
விரகவேதனைதீரும்	௨௭௦	உலகபூஜைசுவரா	௭௩
வில்லையொழித்தாரோ	௪௦௮	உலகமெல்லாம் பூஜிப்ப	௪௯௯
விழுந்தாளேபூதனை	௯௯	எழுளாரச்சுனபஞ்சன	௧௦௧
வீரசாணாரமுஷ்டிகா	௩௪௩	ஏகாதசியிற்சநார்	௨௫௭
வீரப்பிரதாபா	௪௦௯	ஏர்வையாய்ப்பிருந்தா	௧௦௯
வீராதிவீராராயண	௫௯௨	ஐயாகிருஷ்ணாவா	௧௦௫
வேழக்கையாய் ஆயர்	௯	கண்ணன்மண்ணைத்தின்று	௮௭
வேணுகாணலோலர்	௨௦௩	கண்ணன்மதுரைக்குச்	௩௭௧
வேணுகோபாலகிருஷ்ணன்	௨	கண்ணனுத்திரவுப்படி	௨௧௫
வேணுகோபாலர்	௨௮௪	கண்ணன்நாவசன	௪௭௫
		கன்றுகளைநாமெங்	௧௨௭
		காமபாணத்தினாலேயே	௪௭௯
		காளிநதிநதிக்கலா	௪௭௩
		கோகுலத்தினோக்	௧௩௨
		கோவிந்தனேயுன்ற	௫௩௯
		சகலதேகிசுருக்குள்	௫௯௭
		சங்குடனைச்சங்க	௩௨௪
		சாணாரனைச்சுந்தி	௪௨௮
		சாவபூமனே	௫௨௯
		சாலுவன்ஜராஸந்த	௫௫௫
		சிறுபிள்ளையென்பதற்	௨௩௮
		சுவலக்குமாராரா	௩௯௩
		சுவாயம்புமன்வந்த	௪௮
		செந்தாமரைக்கண்ண	௩௯௯
அகிலஜகத்துக்குங்	௪௦௧		
அகிலலோசரகூடகா	௩௫௧		
அக்குருரரும்வாயு	௩௭௮		
அதிசூரமையான	௩௪௩		
அந்தப்புரராணிகள்	௨௯௫		
அந்தமில்லாக்கண்ணன்	௧௯௮		
அந்தயவனபந்தம்	௫௧௩		
அந்தரங்கத்தில்	௯௧௭		
அந்தவிஷஜலத்திற்	௧௯௩		
அந்தவில்லைச்சுற்றிக்	௪௦௯		
அய்யனேசுக்கப்பிரமமே	௫௧௨		

திபதை.

அட்டவணை.

திபதை.	பக்கம்.	திபதை.	பக்கம்.
செய்தேவகீபாலன்	௭	பாரதமன்னவனே	௫௦௬
தன துமனையைப்பார்க்க	௩௮௭	பிரமன்மோகமடைந்	௧௩௮
திசுவிதபத்தினிகளும்	௨௨௨	பிறப்பதுங்கர்மத்தா	௨௨௯
தேகாதியைவிளங்கச்	௫௬௮	பெரியோராகிய	௩௧௬
தேசங்களெங்கும்	௩௬௭	மங்களாசரிதீங்க	௪௭௮
தேசதேசங்களிலுள்ள	௫௪௮	மண்குடத்துடன் குட்டி	௫௨௦
தேவேந்திரன் பூஜைக்	௨௩௫	மயக்கங்கொண்டு	௧௯௪
தொடருமிடையொல்	௧௬௫	மயிலிறகின்கொத்து	௩௨௮
நாகரீகமாய்க்கிருஷ்ண	௨௮௭	மருதமரமாய்முனைத்	௬௬
நீலாம்பரதரராகிக்	௩௬௫	மாபாக்கியசாலிகளே	௨௨௦
பகவானுடனேமனத்தின்	௯௦	மானுபாவரோபிரகிருதி	௪௩
பகவீன்பால்கமந்து	௨௬௪	முலைமேற்றுக்கிலையிடை	௩௯௪
பஞ்சசயனத்திலே	௪௩௪	யோகமரையையே	௩௩
பருப்புடன்னனம்	௨௩௩	வேதத்திலேயிருக்குமெல்லோரு	௧௪௦

ஸ்ரீ கோடாலதிருஷ்ணபரப்பிரம்ணேநம:

ஸ்ரீபாகவததசமஸ்கந்தகீர்த்தவரி

பாயிரம்.

ஆக்கியோன்பெருமை.

சொச்சகக்கலிப்பா.

பாகவதமாம்பழத்தைப் பலபுலவருண்ணவெள்ளைக்
கோகனகத்தீர்தருவங் கொண்டனந்தபாரதியாய்ப்
பாகமாய்ப்பண்ணிசையப் பஞ்சலக்ஷணமமைத்து
ஒகைபெறவளித்தான் உவமையிலாக்கீர்த்தனையே.
இதுவுமது—ஆசிரியவிருத்தம்.

(க)

ஏழைந்துவெண்பா கலித்துறையுள் ஏழேழ்நினைக்கலிப்பாவதொன்று
இருதாறுஃஒருதாறு பின்னாறுதொண் டிரெழில்விருத்தம்
ஏழிசைக்கூடியொரு வர்ணமுடன்வண்ணத் தசரஜதியுள்ஒன்று
எழுபதெடும்எட்டெணுந் தருகீர்த்தனைச்சு தசாரிசிந்து
குழுவதுமுன்னூற்று முப்பதைந்துங்கொண் டுகளிதுகவிகளெல்லாந்
தொள்ளாயிரத்தினொடு தொண்ணூற்றியெட த் சுமுகபாகவதகந்தம்
வாழிபெறுதகூடம் உருக்குமணிகல்லியான வரை அன்பத்திரான்காய்
வருகின்றஅத்தியர்ய வடமொழிதமிழ்செய்த மறையவன்அனந்தகவியே, (உ)

காப்பு.

வழிபடுகெவுள் வணக்கம்.

சேனேராஜரதுதி.

வெண்பா.

மேகவண்ணன்பாத விமைமலாக்கேதேனான

வாகுளசே னுபதியே வந்தருளிப்—பாகவதங்

கண்ணன்கதைதசமஸ் கந்தீர்தசச்செத்தமிழார்

பண்ணிசைந்து பாடநின்கண் பாந்.

ஸ்ரீபாகவதத்சமவ்ஸ்கந்தகீர்த்தனை.

பெரியதிருவடிகள் துதி.

தரு-இராகம்-சவரரஷ்டகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

வேணுகோபாலகிருஷ்ணன்கதையைச்சொல்ல
விநாயகா * சாணஞ் சரணம்.

அநுபல்லவி.

ஆணிமுத்தாரங்கள் பூணிவரும்புத்த
பாணிதிரும்புர வாணிபிரசன்னமாய்

(வேணு)

சரணங்கள்.

௧. விரித்துவடமொழியால் வேதவியாச
விளம்பினதாம் உயரும்பிரபந்த
பரிசுதித்துராஜர்க்குமுன்னாட்சகஞ்சொன்
பாகவதம்பனிரொண்டுகந்த
திருத்தியிதைநாடகாலங்காரச்செந்தயி
செய்யவேதுணையுன் பாதாரவிந்த
கருத்துள் அறிஞர்க ளுச்சரித்திட அவர்வேண்டு
வரத்தையருளுமீதாம்பரத்தைத்தரிக்கும்அ

(வேணு)

௨. பாற்கடல்முழுதையும் உண்ணு
பான்மையதீ
பார்க்குள்உயர் தையை
பகர்வதற்கு ரன்தமியே
திர்க்கமாய்நினது செய்குவீர்அ
தினமும்எந்தல் னிலம்மறவே
கார்க்கடலாமதினே ந்ருமவடிவும்மாஃபி
சேர்க்குந்திருவும்தயார்க்கும் அதிபதியா

(வேணு)

௩. தேன்பொழிமகாகவி ராஜர்கள் அனைவரு
செந்தமிழோர்சபையினிற்சேர்ப்
தாம்படிபாகவதங்கீர்த்தனையாகச்சொல்
அருள்மழையேபொழிந்துநீகாப்

* விநாயகன் வி(புன்)நாயகன்(அரசன்) புள்ளரசன்; அன்றியும் விக்கினேச
வரனென்றும் பொருள்படும்.

ஆம்பலம்பு துமலர்வாயனே யிதைப்படி
பவருடன்கேட்பவர்வினே தீர்ப்ப
தான்பர வியுன்னடி யான்பணிவதுசக்
லாம்பர தரனெனும் ஆம்பிரசன்னவத

ன. (வேணு)

ஆழ்வார்கள் துதி.

விருத்தம்.

ஐதைசொன்னூர்பார் த்தனுக்குக்குருவாயந்த
கிருஷ்ணையேபெரியாழ்வார்மிகக்கொண்டா
பாதையறிவீர்சடகோபன்சொன்னு
பரகாலன்முதலானபதின்மர்சொன்னு
கோதைசொன்னுள் இங்கிவர்கள்சரணம்போற்றி
குருமாரை அடிபணிந்து கூறுகின்றே
சோதைத்தந்தநந்தன முருந்தன்கா
சொல்லுவீர்வினைகொல்லாம் வெல்லுவீ

க்
டம்
ளோ
ர்
க்
ன
தை
ளோ.

நாமகள் துதி.

தரு-இராகம்-எழுனாகல்லியாணி-ரூபகதாளம்.
பல்லவி.

வாணீ பிழைப்பொறுகீர் வாணீ
வேதராணி வாணீ.

அருபல்லவி.

வாணிகருணத்தோணி முதநார
பூணிநல்லபுராணி சுந்த

ம்
ர (வாணீ)

சரணங்கள்.

தகமையின் நியேயி துவனாக்கும்
மிகஅனுசிடஞ்செய்திருந்தாலு
மகிமைபெற்றிடங்கருணாநிதி
பகவீதநியேசகஜசர

நான்
ம்
யே
ளே (வாணீ)

உ. நாட்டியென்னுட உதரபூர்த்தியை
சூட்டிநெஞ்சினில் இருகருஞ்சங்கை
ஒட்டிஅருமையறியாமுடர்மு
காட்டியுன்றனை யாட்டிவைத்தே

ச்
யை
ன்
ளே (வாணீ)

ங. ஆயர்வேஷந்தரித்திடும்
ராயணன்குணங்களைச்சொல்லி
பிராயச்சித்தஞ்செய்துவைக்கிறே
தாயேதவளத் தாமரையா

நா
யே
ன்
ளே (வாணீ)

கண்ணன் துதி.

ஆசிரியவிருத்தம்.

உலகெலாம்புகழ்கின்ற தேவகெருப்பத் துதிக்கின்றஆதியமுதம்
உண்மையுளகோவியர்கள் பால்வளர்ந்திமமுதம் உற்றமாய்ப்புகளை
கலகமுறுஜீவிதா பகரணஞ்செய்திடக் கண்வளர்ந்திட்டஅமுதம்
சுருணையதுசெய்துமுன் கோவருத்தனமடைத் கையாலெடுத்தஅமுதம்
வலகஞ்செருகெவர வாதிக்காவென்றெம்மை வாழ்விக்கவந்தஅமுதம்
மாகுந்திமைந்தனாப் பாலிக்கவருமமுதம் வாய்ந்தபாகவதாமுதம்
கிலமுதலில்அவ்விதிபு ராணஞ்சொலமுதமே கின்னரர்கள்பாடும்அமுதம்
கிருஷ்ணமாலாமுசித விஷ்ணுமாயாமனித கிருஷ்ணலீலாஅமுதமே.

அ ப சா ர சூ த ம.

விருத்தம்.

சீராரும்வடமொழியால் வியாசர்செய்தார்
செந்தமிழால்அனதானர் சிறப்பாய்ச்செய்தார்
ஆராதனைப்பொருள் நாடகமாய்ச்செய்தே
அஞ்ஞானத்தாலுளின் என்னவென்றார்
தாராளமாகியங்கும் அஜாமியன்றான்
தனையஞ்சிநுநாளை தன்னைக்கூவி
“ நாராய்! அண்ணையழைப்பாய்” எனவேவீட்டை
நாடினான் அதையெண்ணிப்பாடினேனே.

நா ற் பெ ரு ம.

தரு-இராகம்-தொடி-ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

மகிமைசேரும்ஞானந்தரும் அரிகளையிது வே

சுகமுனிமுகத்தாமரை மலரிந்நிறத்தமாமது வே

அநுபல்லவி.

புகழ்நாளேபடைக்கி

ற

புண்ணியசாவிளாம் புருடருக்கேகிடைக்கி

த (மகிமை)

சுரணங்கள்.

க. வேதமெனுங்கற்பகத்தரு வின்கனியிரைத மே

விஷ்ணுபதசங்கைபோலே வினை தீர்க்கும்அற்புத மே

* கிலமுதலில் அவ்விதி யென்பதற்கு அகிலமெனக்கருத்து.

மேதவண்ணன்பதமே நல்ல
பாகவதாமுதமே ஞான
யோகநெறிக்கிதமே சுவி

வேகமேஉச்சிதமேபேலானஉன்னத மே
மெய்ப்பொருளாம்வேதவியாசமுனிகிருத மே (மகிமை)

மாச்சரியர் இல்லாதார்க்குக் கவடில்லாததர்ம ம்
வடிவாங்கர்மஞானந்தேவ காண்டத்திலும்மர்ம ம்

ஆச்சரியம்இம்மங் கள
மீச்சுரமேநன்மங் திர
திட்சைபரப்பிர்மம் அறி

பேச்சி துவாயும்மனதில் ஊர்ச்சிதருளானம் ம்
ருமஅறிகுவாரவருட ஜன்மமேஜன்ம ம் (மகிமை)

இடர்வாரிதிக்கோடம்இரு மகேசன்விரபந்த ம்
என்றானமுனிசொல்பதி நெண்ணுயிரங்கிரந்த ம்

மடற்போதரவிந்தம் அறி
னிடத்தான்வேதத்தந்தம் ஆகத்
தொடுத்ததுபந்தம் இதைப்

படிப்போர்கள்பெறுத்தம் இடத்தும்அரியேசொந்தம் ம்
எண்ணிபவரந்தருவார் என்றும்பரபிர்ம்மானந்தம் ம். (மகிமை)

அவை யடக்கம்.

விருத்தம்.

செங்கண்ணாச்சரிதம்பா சுவதமென்ன
தேனாற்றிலுயர்தசம ஸ்கந்தம்சதை
வங்கணமாய்ச்சுருளைத்தார் பரிட்சித்தர்க்கு
வடமொழியால்அதையடியேன் புன்கொளாலே
சங்கையின்நியுதைத்திணுங்கவிஞ்கொள்வார்
தாரணிமேற்கடவுணதி தன்பாலுரில்
அங்கணநீர்சேர்ந்திணுந் தள்ளார்தீர்த்தம்
ஆடுவாரிதையெவரும் பாடுவாரே. (க)

இதுவுமது.

சொயும்ந்நிறையுடனே அடியறிந்துஞ்
செந்தொடையும் பாவினமுஞ்செப்புனெற
பேனாயும்நான்கண்டிருந்தும் அன்னதானப்
பெருங்கவிஞ்ஞானாகண்ணன் காதைமுன்னே
ஆனாயுமென்னுதுவாத்தேன் மாலைபொன்னின்

௯

ஸ்ரீபாகவததசமஸ்கந்தகீர்த்தனை.

அணியணிவார் நெஞ்சாலேயாய்ந்துபார்த்தும்
நானாயும் நூலேயுமிகழார் பூண்பாரந்த
நண்புதானென்கவிக்கும் பண்புதானே.

(உ)

இதுவுமது.

கன்னமதற்கமுதென்னுங் கண்ணன்காலைத
கன்னடத்திற்புரந்தரதா சருந்தான்சொன்னார்
தென்னபதிபத்தியகா வியங்களாகத்
தெலுங்கிற்பொம் மனபோதராஜன்சொன்னார்
இன்னமுயர் தாசர்க ளனேகம்பேர்கள்
இசைக்கின்றார் கீர்த்தனங்கள் கலியைவெல்லச்
சொன்ன அவரடிவணங்கித்தமிழினாலே
துதிக்கின்றான் அனந்தகவி பதிக்கின்றானே.

(க)

தரு-இராகம்-சங்கராபரணம்-ரூபகதாளம்.
பல்லவி.

அவருந்ருள் ளானொருவன்
அவையடக்கம் உணரவே னே

அநுபல்லவி.

துவீதமன்றிராமனுஞ் சொனவன்சொன்னான் அங்கே
அவையடக்கமுமாயேனென் றதுபோற்கிருஷ்ணஜயத்துக்கிங்கே(அவ),

சரணங்கள்.

நீ

கோழையானவர்வீரங் கூறுவதைத்திருப்பார்
குலமீனர்குலமேன்மை கூறிநடுவிரூப்பார்
ஏழைச்சனங்களுக்கங்கே யிவளவனங்கொடுக்கார்கள்
எத்திரையுத்தரு மத்திலேநான் தர்ம
புத்திரனென்றுமேகத்திற்கத்திப்பேசும்.

(அவ)

நீ

தனீர்திரங்குடியிருந்துத் தனதனைச்சொல்லுவார்
தமிழிற்பார் அறித்தவர்போற் சபையினிலுஞ்சொல்லுவார்
பாரினிலேயித்தவகைப் பேரினிலேநானுமொரு
பசுருவமாகும்இலக்கணநூல்கோக்
கற்கிலாதவெனத் குக்கேர்வியென்னகாண்.

(அவ)

நீ

கம்பன்அருளுசலமாங் கவிராயனல்லேன்
கவியொட்டக்கூத்தனல்லேன் காளமேகமல்லேன்
செம்பதமாம்பாகவமத பதமாஞ்செய்வதுஞ்

சீரதுவேபார்த்தசா ரதியாங்கிருஷ்ணன்
பேரைச்சொல்அனந்த பாரதிநானென்னும்.

(அவ)

எழுத்தசைசீர்தனையறியார் இணைப்பமென்பார்யாப்பு
இசையதனின்வழியறியார்க் கென்னஇறுமாப்பு
கழப்புவரோசொல்லச்சொல்ல மழுப்புவரோகவியினிற்
கம்பனென்னகாணும் என்பர்சிலபேர்கள்
வம்பொல்லாங்கூடி அம்புவிமீதிலே.

இக்கவி அரங்கேற்றியதலம்.
விருத்தம்.

நலவேதகற்பகமான் தருவினின்று
நழுவிவந்துஞ்சுகமுகத்தி னுலேகோதும்
பலமிதுவேஅமுதமது பெருகியுறும்
பகிரதமதற்கிடம் பாகவதமென்னும்
புலனறிந்தபாவுகரோ அழக்கடிக்குப்
புசிப்பதாமெனவேத வியாசர்சொன்னார்
சொல்லுமிதுவேசெந்தமிழ் நாடகமதென்னார்
துரங்கமாம்அரங்கேற்றல் அரங்கமாமே.

கடவுளர் வணக்கம்.

தோடையம்-இராகம்-நாட்டை-தாளம்-ஜம்பை.

சரணங்கள்.

- ந. ஜயதேவகிபாலன் ஜயவேணுகோபாலன்
ஜயருக்மணீலோலன் ஜயகதையைச்சொலவே ஆ ஆ
ஜயநாளுமறவாத ஜயதேவர்பணிபாத
ஜயவாக்கென்பால்நீதா ஜயசேனைநாதா. (ஜயஜய)
- உ. பைந்தொடியசோதைத்தந்த பாலனருளேயிகுந்த
பைந்தமிழினுலேயிந்தப் பாகவதம்பாட ஆ ஆ
வந்தருளிச்செய்வீரோ வளரனந்தொன்பாரோ
ஆந்தரமேயிகுந்தோரோ சொல்லுங்கருடாழ்வாரோ. (ஜய ஜய)
- க. உலகுண்டகனிவாயர் உயர்பாண்டவசகாயர்
தலமதனிற்புகழ்மாயர் சரித்திரந்தைக்கூற ஆ ஆ
ஜலஜன்மனையாள்நீயே தரளமணிநீனையே
கலைமகளேயென்தாயே கருணைசெய்குவாயே. (ஜய ஜய)

ச. அகிலலோகாதார அரிமாஸினைவதார
வகையதையன்புகூற வகுத்துமுனாசெயவே ஆ ஆ
மிகுவேதநெறியோனே வியாசரைநான்மறவேனே
சுகமுனிவையநாந்தானே துதித்திதைஞ்சுவேனே. (ஜய ஜய)

ம ன் க ள ம்.

இராகம்-சுருட்டி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

சந்தம்மங்ளம் மங்களம் ஸ்ரீகிருஷ்ணருக்கு

இசைந்தது மங்களம் மங்களம்.

அநுபல்லவி.

நந்தகோபகுமாரருக்கு நவநீதசோரருக்கு

சந்தராவதாரருக்குத் துவாரகையெனுமஹரருக்கு. (சந்த)

சரணங்கள்.

க. அஞ்சனமெய்வண்ணரு க்கு அரளிதத்தில்
அம்பிகையாளண்ணரு க்கு *
மிஞ்சியசெங்கண்ணரு க்கு அற்புதமான
வேணுகாணப்பண்ணரு க்கு *

கஞ்சனையடித்தவர்க்குக் காளியன்மேல்நடித்தவர்க்கு

வஞ்சப்பேய்முலைகுடித்தவர்க்குமலையைக்குடையாய்பிடித்தவர்க்கு. (சந்த)

உ. வாரிஜப்பொற்சரணரு க்குக் கோபிமார்களின்
வஸ்திராபகரணரு க்கு *
சூரியகோடிகிரணரு க்கு மார்பினிற்கவுத்
துவமணியாபரணரு க்குப் *

பாரிப்பாரங்குறைத்தவர்க்குப் பாஞ்சாலிகுலநினைத்தவர்க்குப்

போரிமகதர்மனைத்தவர்க்குப் புண்ணியர்மனதிலுறைத்தவர்க்கு. (சந்த)

உ. 'ஸ்ரீ'யிற்குசேலரு க்குப் பாக்கியங்களான
புண்ணியகோபாலரு க்கு *
மாமகிமைலீலரு க்கு எழுந்திர
வாஸரனாகூலரு க்கு *

ராமன் துணைமாயருக்கு நல்செங்கனியாயருக் குப்

பாலமமகிழ்நேயருக்குப் பாண்டவஸகாயரு க்கு. (சந்த)

பாயிரம் முற்றிற்று.

புராணச் சூக்தம்.

கோகுலலீலை.

விருத்தம்.

நீடியபா கவதென்னும் பிரவந்தத்தில்
 நிறைகண்ணன் காதையென்னுந் தசமஸ்கந்தம்
 நாடிமுன்னே நாடெழுத லானபண்ணார்
 நடத்தினார் கிர்த்தனங்கள் நளினமாகத்
 தோடிசொன்னான் பலச்சுருதி நாவலோரோ
 சூழ்ந்திதற்குள் முன்னமேதொடங்கியுயர்
 பாடி லீச்சுருக்கஞ் செந்தமிழ்க்குப்
 பத்சொல்வாள் மத்தியமா யத்சொல்வாளே.
 தரு, இராகம்-மத்தியமாவதி, சாபுதாளம்.

பல்லவி.

வேடிக்கையாய் ஆயர் பாடிக்குள் மேவுங்கோ
 விந்தனேவந்தனமே.

அநுபல்லவி.

வாடிக்கையாவஸு தேவரிடத்திலே
 வந்துமேசோதைக்கு நந்தர்க்குஞ்சேயராய்.

(வேடிக்)

சரணங்கள்.

க. பூதினையைச்சகட் டைச்சுழற்காற்றனை	ப்
பேக்குயெசோதைபாற் கொட்டாவிநாட்டி	யே
காதலாயெல்லாவு லகழங்காட்டி	யே
கர்க்கரால்நாமத்தைப் பெற்றதுஞ்சுட்டி	யே
மூதுனாராமரு டன்கோபிமார்வீட்டி	ல்
முற்றும்விஷமஞ்செய் தத்தைப்பாராட்டி	யே
மாதொல்லாம்முறை யிடச்செய்தங்க	னே
மண்ணுண்டவாயைத்தி நந்தங்கேகாட்டி	யே

சோதைப்பிராட்டிக்கு ஆதிச் சொருபத்தின்
 நீதியைக்காட்டியு மேதயிர்த்திக்கும்
 போதினிலேநவ நீதசோரஞ்செய்து
 மாதாஉலாகல மீதினிற்சுட்டுண்டும்
 மேற்கமந்தேழு ளார்ச்சுனங்களைச்
 சாய்ச்சுமுந்தய மீய்ச்சுரம்பெற

வெளியதாய்வரும் அக்குய்யசாளென்னும்
 நளசுடபரணிக் கிரீவாள்பன்னும்
 அளவிலாதது திக்கிசவாய்முன்னும்
 உளசவாகம்அ ருட்செய்துமேபின்னும்.

(வேடிக்)

உ. அங்காடிக்காரிக்க ருள்செய்யும்மா	லே
யெசோதையையாகிருஷ்ண வாவென்றழைக்கவு	ம்
மங்காதகிர்த்திபொ ருந்தும்பிருந்	தா
வனத்தினிற்கோகுல மெல்லாந்தழைக்கவு	ம்

அங்காவின்சுன்றுகள் மேய்த்தும்விளையா டி
ஆயர்குமாரர்க ளெல்லாம்பிழைக்கவு ம்
பைங்கானிற்கன்றூல்வி ளாவெறிந்துங்கொக்கை ப்
பற்றிப்பிளந்தும் புகழில் நுழைக்கவு ன்

சுண்காணகாசுர சங்காரமுஞ்செய்து
சிறகாரவோடையி லங்காயர்மக்களுக்
குங்காதல்மீதடி லங்காரபோஜனம்
ஆங்கேசுடிக்கொண்டும் உண்கவும்அப்போது
ஒங்கியந்தணன் ஆங்குகன்றொடும்
ஏங்குமைத்தரைப் பாங்குடனமறைப்

பதனைக்கண்டெல்லாந் தானேதானானை
வதனைக்கண்டங்கே வானயனேதின
துதியைக்கொண்டங்கே மாளுனசாதன
நிதியைத்தந்தமு ராரிபுராதன.

(வேழக்)

ஈ. கோவருடன்பக மேய்த்தும்இராமனைக்
கொண்டுதேனுகா சுரையடித்தோ னே
ஆவிடநீரால்ம் ரித்தபசுக்கை னே
ஆயருடன்பிழைப் பூட்டியுழ்வைத்தோ னே
காவலப்பாப்பாருங் சாளியன்மேலாடி க்
சுன்னியர்செய்யும்அ ருந்துதிபெற்றோ னே
மேவியகாட்டங்கி தன்னையுறுஞ்சிபு ம்
மிக்காயராச்சிக னையும்ரகூறித்தோ னே

மாவலராமனை யேவிப்பிரலம்பன்
ஆவியெடுத்தபின் தாவியகாட்டங்கி
நாவனைப்பில்நின்றும் ஆவொடும்ஆயனாப்
பூவிலிரகூறித்து மேவேணுகானத்தை
மீட்டியையலைப் பூட்டிக்கோவர்கண்
னாட்டிமாமாகோச் சூட்டியங்கனே

துகில்கவாந்துபின் திகுலிதமின்னா
மகிமைசெய்ததை மாமுனிசொன்னோ
சுந்தரங்கவ ரல்லதுபின்னா
புகல்வதுகருஷ்ணனே ராஜமன்னோ.

(வேழக்)

சு. இத்திரன்பூசையைத் தள்ளிக்கோவர்த்தனம்
என்பதைப்பூசிப்ப தென்றுச்சரித்தோ ரோ
அந்தவலாரிசன் பாரிசொரித்ததி ல்
ஆயப்பாடியார்மீதி லருள்விரித்தோ ரோ
குந்தாமின்னியே ஓரோமுனாங் கே
கோவர்த்தனத்தைக் குடையாய்ப்பரித்தோ ரோ
சுந்தைகூர்ந்தந்தரன் துதிக்கவங்கா ம்
தேனுவாற்கோவிந்தப் பட்டந்தரித்தோ ரோ
முந்தோரோகாதசி வந்ததினத்திலே
சுந்தராயனால அந்தனிலேசென்ற

நந்தனாமிட்டுக்கொணர்ந்துர் ஆயர்க்குக்கா
எரிந்திமடுவில்வை குந்ததரிசனங்
கூட்டிவைத்ததைக் காட்டியும்பின்னும்
மீட்டுநிப்புவி நாட்டில்வைத்தனர்

நளினமேவுகா எரிந்திமணல்மீது
அளிரிதையகுழ லாயர்மடமாது
தெளியராஸக்கி நீடைசெய்தப்போது
கிளியன்றாராஸக்கி நீடைசெய்தப்போதும்.

(வேடிக்)

௩. சுதரிசனனுக் சூருளியுஞ்சங் க
சூடனாமாட்டிகோ வியர்காமாவேச ழ்
நிதரிசனமாய்க் கண்டும்அரியங் க
ரிட்டாசுரனைய டிக்கும்பிரகாச ம்
அதைநாரதராற் கஞ்சனநிந்தேவு ம்
அஞ்சுரூருங் கோகுலப்பிரவேச ம்
மதுனாக்செழுந்தரு ளுமபோதுமுன் னோ
மாவருக்கேசுவ தத்தில்விசுவாச ம்

மதவியோமனை பதஞ்செய்துமின்னும்
மதுனாக்ருவருங் கதியிலெழுனை
நதியிற்காந்தினி சுதரவருமந்
புதசெரநுபடச் சுதாரைதககண்டுந்
சோத்திரேசெயும் மூர்த்தியெங்கிலுங்
கீர்த்திதொண்டர்க ளார்த்தபஞ்சன

ஜந்தென இருந்த படைக்குநாதனே
இந்தனாயென்னுமமின் னிடைக்குநாதனே
அந்தணன்யாநதபு விக்ருநாதனே
செந்தமிழ் அனந்தக விக்ருநாதனே.

(வேடிக்)

மதுராலீலை.

விருத்தம்.

எதுராயன் பிரவந்தங் கவிஞ்சொந்தம்
எழிற்சந்தம் மசுரந்தம் தசமஸகந்தந்
சதுரான னனிஸசக்கு முலகில்வைத்தந்
தமிழ்திற்கும பசன்வினாக்ஞந் சத்தோமிக்ஞம்
பதிலை நெடுவேலை யுறையுமாலேப்
பாகவதர் துதிமாலேப் பண்ணின்மாலே
மதுராலீலைச்சூருக்கங் காட்டுகின்ற
வாணிதா னவனோகல் லியாணிதானே.

(க)

தரு இராகம்-கல்லியாணி, ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

மதுராலீலாவிறோனே எதுராஜகுலசேகரமா லே
அனுதினந்நுதிசெய்யும் மனமே கனமே முனமே சொனமே.

அனுபல்லவி.

பதிமர்பாடலும் பதிமரதச	ப்	
பச்சைமாலச்சுதர் உச்சிதச்சீரங்க	ப்	
பதிக்குட்சீரங்க ஶாச்சியாரந்திரு	ப்	
பாரிமருவுங்கல் தூரிரங்கலா	மி.	(மதுரா)

சரணங்கள்.

க. மண்டலம்போற்றும்மதுனாக் கக்குராராமுன்	னே	ஏவி
மதுனாவீதிஅலங்காரத்தெக்ககண்டுமிபின்	னே	*
வண்டாரும்பூங்குழலாராமயக்கினூர்சொன்	னே	னங்கும்
வத்திரந்தட்டிதலைத்தட்டினாரதற்கென்	னே	*
அண்டிவருந்தந்து வாயனசெய்யும்பத்தி		
கண்டுத்திருமாலே காரணுக்கும்பச்சைக		
கொண்டல்வரநதந்துஞ் சந்தனந்தந்த		
கூனியைக்கூனல்நிமிர்த்தும் புகட்சிவைத்துங்		
கண்டும்மகசாலை கண்டுந்தனுர்ப்பங்க	ங்	
கண்டுந்சரிவதங் கண்டும்மல்லாங்க	ங்	
கண்டும்மல்லருடன் கண்டுந்சஞ்சவத	ங்	
காட்டிய சூட்டிக்கை நீட்டிசை நாட்டி	ய.	(மதுரா)

உ. சிங்கமிவர்அன்னை தந்தைககோச்சினைநீக்	கி	வந்து
சரிசனஞ்செய்து தேறும்மனத்தையுண்டாக்	கிப்	*
புங்கவருக்கிரசேன ரித்தருள்தேக	கி	யெது
பூதிப்பட்டமுங் கட்டினோயெங்கஞ்சாக்	கி	*
மங்களப்பாடிக்குநந்தனாயேவியும்		
இங்கும்பொன்னூல்வஸை தேவரால்மேவியும்		
நன்குருகுலவாசஞ் செய்துதாவியும்		
ஞானமளப்டெட்டையுங் கற்று மகிமைவைத்து		
சங்கங்கரத்திற்பு ஐங்கமணையுங்	நீ	
சங்கம்வேசப்பிர சங்கஞ்செயுந்தேவ	ர்	
சங்கமலரினவா சங்கமெனச்சொ	ரி	
தாரணா நாரணர் பூரணர் ஆரண	ர்.	(மதுரா)

ங. வந்தனைசெய்துங் குருதட்சிணையாகத்தொடுத்	து	முன்னே
மரித்தபிள்ளையை வரவழைத்தன்கொடுத்	துச்	*
சந்தையினாச்சல்லநீற் பஞ்சஜனனைமடுத்	துப்	பாஞ்ச
ஜன்னியமென்னும்பொ மன்னியசங்கத்தையெடுத்தது		*
அந்தகன்வந்து வணங்கவுங்கண்டுமே		
மந்திரிபுத்தவ ராலேயாயர்பாடி		
நந்தாசோதையைத் தேற்றிக்கோவியர்க்கு		
ஞானஉபதேசங்காட்டித் துயரையோட்டி		
வந்தாரச்சணிகபால் வந்தாரநிசெய்	து	
வந்தாட்சுக்குரார்பால் வந்தார்கிருபைசெய்	ய	

வந்தாரவனாய் வந்தானாவர்க்கரு	ள்	
வாரக்கு ரூரண வாரண லூரேவு	ம்.	(மதுரா)
தாலத்துஜன்சம்பி ஐவர் விசாரணைமே	லே	ஜரா
சந்தனுடனேபேர் செய்தனோநெடுமா	லே	*
காலயெவனனே முசுருத் தன் பார்வையா	லே	வென்றுங்
கண்ணன் முசுருத்தத் துதிகொண்டங்குமென்மே	லே	*
சீலவிசுவகர்மன் செய்யுந் துவாரகைப்		
பாலிற்செஷ்லும்போது மாகதர்க்காய்மலை		
மேலிருந்துந்தாவித் துவணாமேவினார்		
விஜயகுதனுல்லாசன் ஸ்ரீனிவாஸன்		
மாலேதிகர்மேனி மாலேகவுஸ்து	வ	
மாலேதிகிரியால் மாலேசெய்தான்க	வி	
மாலே அனந்தன்சொல் மாலேதரித்தரு	ள்	
மாதவ ஸ்ரீதர சோதி புராத	ன	(மதுரா)

து வார காலீ லே.

விருத்தம்.

எவாளறிது வாளய்யா திவாசரன்மத்
 தியில்விளங்கும் எம்பெருமா ஸுடலின் வை
 பவாமுதம்இவ்வாறய்யா சுவாகந்தான்
 பரிசுஷித்தே யாமறிந்த படிபடித்தோஞ்
 சுவாஸுபவ ஆனந்தப் பிறவாகமென்னுந்
 தொண்ணூறத் தியாயமிதிற் சுகாரொன்ன
 துவாரகா லீலைகளின் சுருக்கஞ்சொல்லுந்
 சோதிதான் அவளேகாம் போதிதானே.

நரு, இராகம-காமபோதி ஆதிதாளம்.

ப ல் ல வி.

மாதவர்வந்தாரே துவாரகைதன்வரில்
 மங்கைமரு வுங்கணவர் மங்களதுங்கமதுரை.

அ நு ப ல் ல வி.

மாதவாருள்வாரி ஸ்ரீதரமுரா	ரி
வாரணமுல்வலாரி பாரிஜாதபகா	ரி
வாமனரவதாரி பூமனநேமிதா	ரி
மாலெனுந் துதிபூரி மேலுபயகாவே	ரி

மூன்னரங்கத்துலாவந் திருவளர்
 பொன்னரங்கத்தின்மேவுங் கிருபாவரு
 வன்கராசலநேசர் ரங்கராஜஉல்லாசர்
 மரகதமாமலை மேனியர் அச்சதயாதவருபர் நந்த
 சர்சகுமார இராகவஅப்புத வீரபிரதாபர் உயர்

வரதவிராட்டுருவக்கோபாலர் பெரியபிராட்டிதனத்தேலோலர்
 வரும் அனத்தினைபூர்ந்தவர்புர வரவணைப்பெருமான்கிரிதர.

(மாத)

கச்

ஸ்ரீபாகவததசமஸ்கந்தகீர்த்தனை.

ச ர ண ங் க ள்.

க.

பத்திரிகைதந்த மறையோனுடனுமநா டிச்
சத்திரியமுறைவீரப் பரிசங்கொண்டா டி
வெத்தபெறும்ராகூத விவாகமதுதே டி
உத்தமிருக்குமணி மணம்புரிந்துகூ டி

உம்பொல்லாந்துதி செய்யச்சம்பரணைவெல்ல மச்ச த்
துள்ளிருந்தெழுந்த சேயைத்தந்தா ன்
வம்புவினாபுஞ்சமந்தகம்பிரபலமாகச்சாம் ப
வதியைப்பாமையுடன் மணந்தா ன்
தம்பமாய் அக்குருரரென்னும அன்பர்கையில்மணிகேர ச்
சத்தன்னு வைவெட்டிப் பிளந்தா ன்
அம்புவிதுதிசெய்யிந்திரன் பிரத்தமேவியங்கு ம்
அர்ச்சனசாரதியாய்செந்தா ன்
ஆண்டவனங்குபின்னுமார்ந்தாண்டகன் னீகாளிந்தி பை
அற்புதமாய்ச்செய்தாரோ கல்லிபாண ம்
வேண்டியேசுயர்வரத்தல் நீண்டமாலையிட்டமித்தி ர
விந்தையையுஞ்செய்தாரோ கல்லிபாண ந்
திண்டிபேழிடபங்கட்டி மீண்டிலந்துஞ்சத்தியானை ச்
சீதனம்பெற்றுஞ் செய்தார்கல்லியிண ஞ்
நண்டியின்னம்பத்தினையைப் பாண்டவன் துன்மணந்தது ட்
லெகூதுமனையைச் செய்தாரோ கல்லிபாண ம்

மீசரன்றானைந காசுவரவசம்வடப்
பாரிஜாதாபகர ணூரிபாசெய்துத்தர
அதினலேவரு யாதார்கள்பேறு
பத்தனூரிரத்தா னுடன் ணுறு
பகர்ந்தமணவனா காரிலந்துநன்னியே
மகிழ்ந்துவிதிமுறை கலியாணம்பணனியே

வைக்குமவருக்குமணி யைக்கலகமிக்கவனா
பக்குவபாய அக்கணமே சித்தகொவேசக்கரணே

பத்தினிச்சிகர்பெந்தபுத்திரர் புத்திரர்க்குள் மிகுத்தபுத்திரர்

கோடிநிறைபுண்ணிய கோடி மிகுந்தலகூந்
கோடிபிள்ளைகள்சத கோடிக்கையன் தம்பிக்குக்

கொத்தளகந்தனில் ஆந்தர்பிஞ்சமும்
எந்தனிடந்தனில் வாய்ந்தநெஞ்சமும்
இந்தினைவந்திறு மாந்தமஞ்சமும்
அந்தமுக்குந்தன தாம்பிரவஞ்சமும்

அரி கரி கிரிதர முரரிபு சரவர புரவிய துருவன கருடனை மருவிய, (மாத)

உ.

அனிருத்தன்விவாகத் திலேசொக்கட்டானு டி
அந்தராமனுருக்கு மியைவென்றா டிப்
பினும்உலாகலியான சங்கதியில்நா டிக்
கனவாணசரனுடகை யறுத்துநீ டிக்

காட்டிய்யாதவருடனே வேட்டையாடும்போதும்அங்	கே
கறட்டோணனாகியே கிடந்	த
தாட்டிகநிருகனையும் மீட்டுமங்குசாபவி	மோ
சனஞ்செய்திடை வெட்டாய்த்தொடர்ந்	த
கூட்டத்துடனேகருசு நாட்டுப்பவுண்டரகனை	க்
கொன்றுவிஜயம் பெற்றும்அந்த	ச்
சேட்டரானராமனென்னுஞ் சேட்டரையுங்கோகுலத்	தை
தேற்றவுமனுப்பி வித்தும்வந்	த
செவியதாகக்கண்ணைக்கொண்டோன் துவிதனென்னுங்குரங்கதனைச்	ச
செகுத்துள்ளமுனையை யிழுத்தா	னே
குவிமுலையாளிலக்கனை யென்பவனைச்சாம்பனெடுத்ததா	லே
கொண்டிடுங்கலகத்தி லெம்பா	னே
கவுரவனைச்சினந்தும்அங்கே அத்தினுபுரநிழலை	க்
கங்கையிலேகாணவும் வைத்தா	னே
நவநவமாகவேஅந்தத் துவரைநகாவீடுதோறு	ம்
நாரதர்க்குச்சேர்வையுந் தந்தா	னே
ராஜகுயவியாசம் பேசதிஜைஜராசந்	
தாசனடைதாவென்றே சங்கோசமில்லாதாவேசங்	
கொடுத்தானே யடல்வீமனையேவித்	
தடியாடே யடித்தேயவனாவி	
தளர்ந்தூமவனுட லதைத்துண்டுபண்ணியே	
பிளந்துவிஜயம் தொடுவந் துண்ணியே	
பெத்திமிகமெய்த்தரும புத்திரர்கொடுத்தபூசை	
பெத்தவனே யுத்தமனே சத்தியனே நித்தியனே	
பித்தமுத்தசுயித்தியப்பெய னாத்தகர்த்த சகத்திரத்திசை	
பேராமமுருந்தர்திரு நாராயணர்கிருபை	
நேராயருளுமென ஆராதனைசெய்பவர்	
அண்டருமெண்டிசை யார்ந்தமந்திர	
தண்டுகமண்டல மோங்குமெந்திரர்	
தண்டிழைகொண்டிட ஆண்டசுந்தரர்	
விண்டதுகண்டிசை பூண்டசுந்தரர்.	
வெண்புண்பணிய ரணியுமணிதரர் பணிவமதனிகர குணகண்மிகுதிரு (மா த)	
ந. இருப்புநகர்பொடித்துஞ் சாலுவனைமாட் டுத்	டித்
திருப்புங்குதையன் தந்சவக்கிரனைவீட் டி	டி
மருத்துளவர்பின்னும் விரேதனைவாட் டி	டி
வூச்சுடனாராமனாழ் மண்ணில்விழக்காட் டி	டி
வல்லமைகாட்டிய சுரப்பல்வலனையடித்த	ரா
மனைமகிழ்ந் தருளியுங்குசேல	ர்
நல்லயிசூரியம்பெற முல்லைநிலத்தாரரு	ளி
ரவிகிரகண புண்ணியகால	த்
தெல்லைகுருட்சேத்தரத்திற் செல்லயாத்தினாக்குவந்	த
ராஜொடும்ராணி யார்க்குஞ்சால	த்

துல்லியந்தாதிஆய ரெல்லவர்க்குமனமகிட்
சூழவைத்தும் வரதகோபா
சுத்தராமன்னைதந்தைக்குத் தத்துவஞானத்தைத்தந்து
சுவாமிதேவகிக்குப் பிள்ளைமா
எத்திசையுந்துதிசெய்ய வைத்தழைப்பிவித்தற்பு
லீலைசெய்தும் அருச்சுனனு
உத்தமிக்குளுத்தமிசு பத்தினாயைமணஞ்செய்
உண்மையாகவே யுள்ளசெய்தா
பத்திசெய்யிதிலைநக ரத்திலுறையேதையற்கு
பார்த்திவர்க்கு மேயருளச்செய்தா
பாங்குமிருந்தகீதை தீங்குதவிர்ந்தகீதை
ஒங்கிவளர்ந்தகீதை நான்கும்கிழந்தகீதை
நரநாராயணர் நாரதர்க்கோதுங்
குருநாராயணரோ யதன்மீதுங்
குறித்தபகவத்கீதையைப்பிரகாசமே
சிதப்பிடனும் அருச்சுனர்க்குபதேசமே
திட்டமுடனிட்டசுரு சிட்டர்க்கையொட்டினல
கட்டளையையிட்டிடுவார் துட்டளையேவெட்டிடவே
கத்தியைக்கையில் வைத்தசித்திர வித்தையுற்றவர் கர்த்தரர்புத
காமகோடிசுந்தர ராமானந்தரோபரந்
தாமாகருணைதரு ராமாநுஜிவரோ
நந்தஸுந்தரநர் பாந்தனின்பணம்
முந்துநடந்திகழ் தோந்ததிங்கண
தந்தனத்தந்தன தாந்தனத்தன
இந்தவித்தந்தனி லாரந்திடுங்குணம்
யெ கொலுசணி ஜலஜப தலளித முலைல வலகை பிலொனு மலகில
அந்தமிதிலைப் பதியிருந்தநல்லமே தை
அந்தணனுடனரசனுக்குதவுபா தை
இந்தவகையென் றுணைக்குமேசுருதிசு தை
தந்தருளுமெங்கள் கண்ணனுமலகதா தை
சங்கரணைவிருகாச ரண்குறித்துத்தூரத்தி ய
சங்கடத்தைத் துலைத்திடும்மா லே
பிங்கயர்அரிபரனு மென்கிறழாந்த்திகட்குள் னே
பிரதிகமாரென்று மென்மே லே
துங்கமுனிகளுக்குள்ளே சங்கையிற்றிருகுமு னி
சோதனைசெய்து வந்துமப்பர் லே
அங்கதிகமென் றுகண்டு செங்கணைத்துதிக்கின் ற
தகிலமெங்குஞ் சொல்லொருக்கா லே
ஆடினாரப்படிலீலை நீடினார்கிருஷ்ணன்பதி னு
ரூயிரத்திடன் னுமற்றெட்டிரா னு
வீடுதோறுமிருந்தவர் கோடிக்கணக்குப்பிள்ளைமா ணி
வினாயச் செய்தாரோகதைகே ிர்
வினி

நாடியேகிருஷ்ணன்ஜலக் கீரீடையராணிகளுட
நடத்தினர் துவாரகையிற்றே
பாடினாசெந்தமிழ்மாலேசூடினார் அனந்தக
பாரதிக்கருள் செய்தாரேயு
ன்
ணி
வி
ண்ப்

பன்னகரிபுவாகர் மன்னுதிருவைபோகர்
பின்னைமணவோகர் கன்னிமுன்னர்பொன்னுகர்

கருடகேதன ருத்தமதேவர்
அருளேமீறிய மெய்ப்பொருளாவர்
அரங்கத்துறையழ கியமணவாளனே
தரங்கக்கடல்வண னிருவிருதோளனே

தம்பரபரப்பிரம முப்பொருளுமெப்பொருளும்
இப்படியே அப்பனையே செப்புவதே கற்பனையே

எட்டெழுத்தவர் கட்டளைக்குளும் இட்டசத்திகள் அட்டலெட்சுமி

அன்றாவற்கெஜமான் மன்னாருலகுக்கெல்லாம்
முன்னாரியேயென்று சொன்னாவேத்புருஷர்

துத்தியமுற்ற கடாட்சமித்திர ர்
சத்துருபத்தியின் டோட்சசித்திர ர்
சித்தமிகுத்தி தீட்சணத்தி ர்
புத்தியினுத்தம சாட்சிபத்திர ர்

புவனிவல்லவரதி தவநயிவரி திவியசொ ருபகவி பவநிறை பவரருள். (மாத)

துவாரகாலீசச்சுருக்கம் முற்றிற்று.

புராணச்சுருக்கம் முற்றும்.

முதலாவது - கண்ணனவதரித்த சரித்திரம்.

முதல் அத்தியாயம்.

அவதாரிகை.

இஃது

இதற்கு முன்னூலாகிய கிரந்தத்தின் உரைகாரராகிய
ஸ்ரீதரஸவாமிகளின் முகவுரையின் கருத்தடங்கிய
செய்யுள்.

பதிமமதிப்பதிமத்தை இலக்கியமாயுடையதுவாம் பரவுந்தொண்டர்
பொதுவதாயாசரிக்குந் திருமேனிதனையுளதாய் பூமிதன்னில்
மதுனையொடுகளோசுலத்தும் பிருந்தையிலுந்துவனாயிலும் மருவிராரும்
எதுகுலசமுத்திரத்தில் விளையாடும்பாரனந்த மியம்பலாமே.

சுகப்பிரமரிஷியை பரிட்சித்துமகாராஜன் கண்ணன்கதையை வினவல்.

விருத்தம்.

சீர்வளரும் அத்தினைபு ரத்திலமேவுஞ்
ஜயபரிட்சித் தெனும்ராஜ ரிஷியுந்நானே

பேர்வளருஞ் சுகப்பிரம ரிஷியைப்பார்த்துப்

பேசுவார் சந்திரகு ரியகுலத்திற்

பார்வளரு மிராஜாக்களா நடவழிகளை

பகரக்கேட டேன்அதிலே தருமசீலன்

ஈர்வளரு மெதுசரித முதலாய்ச்சொன்ன

தெல்லாந்தான் அமுதமயச் சொல்லாந்தானே.

தரு, இராகம்-சாவேரி, சாபுதாளம்.

ப ல் ல வி.

சுகப்பிரமரிஷியே

சுவாமிகுருஷ்ணன்கதையைச்

சொல்லவேண்டும்

என்னையா

*

அ நு ப ல் ல வி.

ஐகப்பிரசித்தரான

வசிட்டர்நாலாம்பே

ரா

தீரராகியசத்தி

முனிவர்முப் பே

ரா

மகத்தாம்பராசர

பகவான்மகிழும்பே

ரா

வாசுதேவசொருப

வியாசரருள்கு மா

ரா.

(சுக)

ச ர ண ங் க ள்.

க. சூரியசந்திரரிருவர் குலங்களை நா

டிச்

சுஹிந்தசாலிகளாகப் பிறந்தராஜகோ

டி

ஊருமவரவர்களபேரும் வகைவகையாய்த்தே

டி

உண்மையதாகியஅப்புத சந்தங்கள்சூ

டி

வரிசையாய்ச்சொன்ன வகைதலிலிற்

து

வங்கிசந்தனில்அரி யங்கிசமாய்வந்

து

துணைகடல்குழ்ப்புமி பாரந்தவிரந்

து

செழிக்கவிடையாடின சேதியெல்லாமிசைந்

து.

(சுக)

உ. தருமசீலரானயெது வங்கிசம்அயிசரிய

ந்

தழைக்கஅவதறித் துமென் னென்னலீசெய்தகாரிய

ம்

அருமையுள்ள அச்சுதா னந்தரவருடவீரிய

ம்

அகிலேலாகங்களும்அரி சொருபமானகாம்பிரிய

ம்

புருஷோத் தமர்கதையதுவேவைகுண்

ட

புரவாசஞ்செய்முத்தர் கானஞ்செய்யக்கண்

ட.

வருபவவிபாதிக்கு மருந்தாயுருக்கொண்

ட

முத்தாகியஅரி கதையைசொல்லகண்

ட.

(சுக)

ங. விடபுருஷர்கள்செவிமன துக்கு மின்பஞ்செய்யுங்கா

தை

வேதாந்தப்பொருளறி நாதர்களுக்குநல்லபா

தை

மடையரிசைத்தவிரவர் அவரோகோகத்தசெய்யும்பே

தை

மாயன்கதைசொல்லுவீர் மாணுவாவோநீரொன்தா

தை

அடல்வீட்டுமர் துரோணர்கிருபாசா

ரி

ஆதிதிமிங்கில கவுரவசேனைவா

ரி

திடமாயென்பாட்டன்மர்க்குக் குளப்படியாகப்பா

ரித்

தெப்பமாய்சின்றஅரி யற்புதஅருளமா

ரி.

(சுக)

இதுவுமது.

விருத்தம்.

வேதங்கு ளெல்லாஞ்சிக் கெடுக்கவேண்டி
வியாசராய்ப் பிறந்தவர்க்கு மைந்தனோ
போதங்கு ளெல்லாம்மெய் யுருவாய்நின்ற
புண்ணியனே சுகமுனியே கேளுமையா
ஆதங்குந் தனைத்தீர்த்தே யுதிட்டிராதி
யவனாஅரி. டொட்சித்தா லுனக்கென்னென்றால்
மீதங்கள் நிறைசுருப்பந் தனிலே துன்பம்
மாற்றினு ரென்னையுங்காப் பாற்றினாரே.

தரு, இராகம்-சங்கராபரணம், ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

நந்தநந்தன் கதைசொல்வீரோ
ஞானசுகரோ பெரியோரோ

அநுபல்லவி.

எந்தனைரெட்சிக்கும் அருள்மாகடல்நே மி
என்றக்குளெண்ணேபோ லேங்கும்நிறைந்தசா மி. (நந்த)
சரணங்கள்.

க. துரியோதனதுதிடக்கும் பாண்டவர்க்குந்தா னே
சொல்லும்வீனாமுத லாய்நாளுண்டானே னே
பரிதாபஞ்செய்தசுவத் தாமாவென்பா னே
பாணந்தொடுத்ததாலே மிகவுநொந்தே னே
பண்டெந்தாயார்வயற்றிற் கொண்டிருந்தசமயத்தி ன்
பக்கவிச்சிக்கெனத்தோணி யெற்கருள்சக்கரபா ணி. (நந்த)

உ. உள்ளும்பிறம்பும்நிறைந் தாக்துமஞானதீப ர்க்
சூயர்ந்தமோட்சமே கொடுக்கும்புருஷரூப ர்
வீள்ளும்அஞ்ஞானிகட்குக் காலரூபப்பிரதாப ர்
வெங்குடறையுங்கொடுக்கும் வினையாடடுச்சல்லாபர்
வீயாதாராதிமூலர் மாயாமானிடலீல ர்
வேதவினேதர்சிறந்த ஸ்ரீதரனாதனேஅந் த. (நந்த)

ந. அஞ்சியென்தாயுத்தனா அன்னுளிலேயார்த் தி
யடைந்தவனோட்சித்தார் அவர்க்கெவர்சேர்த் தி
தஞ்சமென்றானாக்காக்குந் தயாபரமூர்த் தி
சகலலோகங்களிலும் அவருடையத் தி
சாட்சாத்தம்நாரணனோ சூட்சமாதிகாரண ரோ
சந்திரகுலமானுபாவர் சுந்திரமிகுவாகவேவ ர். (நந்த)

இதுவுமது.

விருத்தம்.

தவநிலைக்குள் மேலானீர் பரமவங்கி
சாச்சிரம முளீவரனே தம்மேனுக்குப்

மானுபாவர்தாயுட	ன்	
தானேயிற்றந்தகஞ்	ச	
ஞானபூஜிதனைஅம்மா	னை	
வதஞ்செய்வானே	ன்.	(சொல்)
தரணிதனில்மானி	ட	
உருவையாசரித்தெ	து	
புரியில்யாதவானொடு	ம்	
அரியிருந்தரண்டெத்த	னை.	(சொல்)
நித்தனைகிருபையென்மே	ல்	
வைத்திடம்முனிவர	ஜ	
சத்திலகோவிந்தனுக்கு	ப	
பத்தினியெத்தனைபேர்க	ள்.	(சொல்)

கண்ணன்கதைவினவியபரிட்சித்துஅரசனை
சுகசுவாமிபுகழ்ந்துரைத்தல்.

விருத்தம்.

இந்தவகை கேட்டதுங்கே ளாததான
எம்பெருமான் கதைகளெல்லாங் சொல்லுண்டாய்
உந்தன்முகத் தாமனாயிற் பெருகாநின்ற
உயர்ந்தஅரி சதாமுதத்தைப் பானம்பண்ணும்
எந்தனைத்தான் பசிவருத்தஞ் செய்யவில்லை
யேஜலபா னங்கூட இலாதிருந்தும்
நந்தாத முனிவரனே யென்பாரதன்னை
நாடுவார் சுகமுனிகொண் டாடுவாரோ.

தரு, இராகம்-சுருட்டி, ஏகதாளம்.

பல்லவி.

வாகுதேவன் காதையே பேசுவது மேனையே

அறுபல்லவி.

ராஜதர்மரேனே	நன்மைசேர்கெம்பீர	னை	
மன்கில்லாத தீரனே	மாஞாளுதிகார	னை	(வாகு)

சரணங்கள்.

க.	மாதவன்கண்பார்க்குமே	மகிமையெல்லாஞ்சேர்க்கு	மே	
	பாதோதகம்ஏற்கு மே	பவங்கெல்லாந்தீர்க்கு	மே	(வாகு)
உ.	பாகவதம் வாசிப்பார்	படிச்ச்ச்சொல்லிப்பூசிப்பா	ர்	
	யோகஞானம்நேசிப்பார்	உண்மையென்றேயாசிப்பா	ர்	(வாகு)
ங.	உம்மைப்போலையாவோ	உறுதிகொண்டேசேர்வ	ரோ	
	நெம்மதியுண்டாவ ரோ	நீரோமானுபாவ	ரோ	(வாகு)
ச.	சலிக்கடலுக்கோட மே	கல்விஞானப்பீட	மே	
	பலிக்குமந்திரகூட மே	பாகவதபாட	மே	(வாகு)

பிரமதேவரிடம்பூமிதேவிமுறையிடல்.

விருத்தம்.

ஜயபரிட்சித் தேசேனும் எதுகுலத்திற்
சீதரன்வந் தவதரித்த வகையைச்சொல்வேன்
கயவர்களா மிராஜொன்னும் அசுரகோடி
களினிலே வியாபரிக்கக் கண்டேபூமி
பயமிருந்தே அயனிடத்திற் பசுவாய்ச் சென்று
பாரமிகை யான்சுமக்கப் படுமோவென்றே
துயனையெல்லாஞ் சொல்லியிரு கண்ணீர்மாரி
நூவுவாள் முறையிட்டுக் கூவுவாளே.

தரு, இராகம்-கெவுளிபந்து, மிச்சிரதாளம்.

பல்லவி.

சுரணய்தேவப்பிரமனே என்னுட பாரமீக்கு.

அறுபல்லவி.

வெய்யசுராதியர் தாமிந்தப்பார்க்கு ப்
பெய்யரசாய்ப் பிதந்தாரடியேறும் பாரம்
அய்யாஉன்னருள் விழிநோக்கு. (சுரண)

சுரணங்கள்.

க. ராஜர்சுன்னென்றும் வியாஜமோர்பேசு சு
தேசமென்றஞ்சுவாமிந் துரோகமுண்டாச்சு விசு
வாசபாதகம் வெருவீச்சு. (சுரண)

உ. துடுக்கசுரப்படை ராஜர்கள்சாக் கு
எடுக்கப்படாச்சுமை தானடியேற்கு சாமி
கடிக்கப் படாதபாக்கு. (சுரண)

ங. கொலைக்கிசையாத வரானவரல் ல்
புலைக்குயர்பொய்யர் கொருவென்சொல்ல அய்ய
தலைக்குமிஞ்சின குல்லா. (சுரண)

ச. பெருஉக்ரகோபஞ் செய்ந்தமூட ர்
ஒருவர்க்கும் இதம் இல்லாதகடார் சூகுங்
குருவுக்கு மிஞ்சினகீடர். (சுரண)

பிரமன் அசுரிரிவாக்கின்படிதேவர்களை அவதரிக்கவுரைத்தல்.

விருத்தம்.

பாகாக உருகுநெஞ்சாய்ப் பூமிசொன்ன
பாங்குநிதே பிரமர்முகசண் ணருடன்தேவர்
வாகாகக் கூடியுநத தரணிகூட
வந்துதிருப பாங்குடலின் கலையைச்சேர்ந்து

காகாகார் வண்ணுவென் தேத்தியேயோ
கனிஷ்டைசெய்யும் போதரிதன் கடாட்சத்தாலே
ஆகாச வாண்சொன்ன வகையறிந்தே
அயன்சொல்வார் தேவர்கட்க பயஞ்சொல்வாரோ.

தரு இராகம்-மத்தியமாவதி, ஆத்தானம்.

ப ல் ல வி.

தேவரே அவதாரஞ் செய்வீ ரே அசுரர்
நீமைதவிர்ந்து நங்களுய்வீரோ

அ நு ப ல் ல வி.

பூவினுடதாபங்க ளேவருந்தினுஞ்சொல்
லாவதன்முன்னேவாச தேவர்க்குத்தேறிந்த
சு ர ண ங் க ள்.

க. பூமியில்வஸு-தேவர் வீட்டில்அரிபர ம
புருஷரவ தரிப்பாராக்கு ன்
சாமியீசுவரோசரர் அவரிந்தப்பூடாரத்தைத் த
தன்னுடசத்தியாலே நீக்கு ம்
ஆமிதற்குமுன்னாலே நீங்களுமுங்களுங்க ள்
அங்கிசம்அவதாரம் ஏற்கு ம்
நேமகமாகவெது குலத்தினின்பிறவுங்க ள்
நிச்சயமுங்கள் ஆயந்தீர்க்கு ம் (தேவ)

உ. அவரைப்பூசிக்கிறதற்காகத் தெய்வப்பெண்களு ம்
அவதரிக்கட்டுஞ் சொல்வேனின் ம்
அவரங்கிசமுமாகியாயிரமுகமுள் ள்
ஆதிசேடனும் பிரசன்ன ம்
விவரமாய்விஷ்ணுவுக்கு ஐஷ்டங்கள்செய்கிற நி
மித்தியமாகவே முனை ந்
தவறுமல்தமையனாக வுண்டாகிறாரிதைத் த்
தீரனையறிந்துகொள்ளுந் தயிரிடஞ்சொன்ன ம் (தேவ)

ங. மெத்தஉலகங்களைமோகம் பண்ணிவைக்கிற ற
விஷ்ணுமாயொரு கூறு ள்
உத்தரஷ்டபடிக்கொரு காரியமா க
உண்டாகியும்வரப் போகிற ள்
சத்துருவாகியஅசுரர் படைகொல்லா ன்
தழைப்பதல்லையினிமேல் மீறு ள்
உத்தமமாகும்இந்த வகையேநடக்குங்கண்ட ற்
உள்ளந்குளிர்த்துபூமிபு மகிட்சயையாறு ள். (தேவ)

வஸு-தேவர்தேவகிழையமணம்புரிதல்.

வி ரு த் த ம்.

பிரமணிந்த வகைதேவர் தமக்குச்சொல்லிப்
பின்னுப்பூ மீயைச்சமா தானஞ்செய்து

திரமான தன்னிடத்தைச் சேர்ந்தார்சூர
சேனொனும் இராஜரவ றொதுகுலத்தின்
தரணிபனும் மதுபுரியை யாண்டார்மைந்தன்
சவுரியவர் தேவகியை மனம்புரிந்தார்
உரமிகுந்த ராஜரிஷி கதைகளெல்லாம்
உத்துநீ யறிவைபரிட்சித்துநீயே.

தரு இராகம்-மோகனம், திரிபுடைதாளம்.

ப ல் ல வி.

தேவகியைமலை சூட்டினார் வஸு

தேவா சுமங்கலம் பூட்டினார்

அநு ப ல் ல வி.

நாவலர் சொல்மது ராபுரிமீ து

ராச்சியபாரஞ்சூர சேனர்செய்போ து

தேவர்சபையிலுங் கீர்த்தியையோ து

தேவகராமஉக்கிர சேனர் தந்தருள்மா து (தேவ)

ச ர ண ங் க ள்.

க. நலங்குசுளிட்டுடன் மஞ்சனம்சூட் டி

ரவணிதஆடையா பரணம்பூட் டி

அலங்கிருதமாகவே யந்தணகோட் டி.

அதிலேவேதப்பொருள்கள் யாவையுஞ்சூட் டி

அங்கைபிடித் து ஒழும் வ

லங்கொண்டிரத்து பொரிசொரிந்

துங்கல்மிதித் து அருந்த தி

யுங்கண்டுவைத் து ரமணி ய

ஊஞ்சலிருந்தாடல்செய்திடத் தாஞ்சனங்களாருமுய்சி ட

வாஞ்சையுற்றவற்கின்பம்எய்திடக் காஞ்சனமழைநானேபெய்திட. (தேவகி)

உ. எண்ணருங்கோடி யிராஜர்நிறைந் த

ஏர்வையதாகிய வீதியில் பூந் த

அண்ணாதுமாகிய வந்தான்கிரந் த

அன்டாகத்தன்னனுடன் கூடப்பிறந் த

அரிவையின்பாலே தங்கையின்

அருமையினு லே ஊர்வலம்

வரஒருநா லே தேர்சுரு ம

மெருமலைபோ லே சூழ்கொ ம்

பீரத்தொடுநெஞ்சந்துண்ணவுஞ் சாரத்தியங்கஞ்சனபண்ணவு ம்

ஊரிடத்தினிலியாருமெண்ணவும் பாரிடத்தினிந்தேவரண்ணவும். (தேவகி)

க. சந்தனங்குந்தப் பொடிகள் திமிர்ந் து

ஜாதிமல்லிகைமுல்லை மாலேபுனைந் து

அந்தரதுந்துயி சூழவிசைந் து

அற்புதமாய்உக்கிர சேனருவந் து

ஆனோனா	று	சுதிரைகள்
தானேமுன்னா	று	விசித்திர
யானம்வெகுநா	று	தேரது
தானென்பதுநா	று	அழகுள்ள

தாசியிருநாறுந்தொடுத்திட மாசீதனந்தானேகொடுத்திடத்
தேசிகத்திலேமாதாநடித்திட மாஜகத்திலேயாரும்படித்திட (தேவகி)

ஆகாசவாணி கஞ்சனுக்குரைத்தல்.

விருத்தம்.

தலைந்தசந்தோ ஷத்துடனே கலியாணஞ்செய்
தங்கையுடன் மத்தானனுந் தேரினமீதில்
வழிந்தொழுது மழ வினே ஊர்க்கோலத்தில்
வரும்பெரியா ணப்பினஞ்சா ரதியாயவந்தான்
செழுங்கருணைடலத்தில் நீ ளன்புவைத்த
தீரபதிக்குக் கொல்லலந்நாப்போலே
எழுந்தாக. எனென்று கிளப்பைத்தானே
ஹுட்டுவெகு நீதசாரம் வகப் பிட்டுத்தானே.
ததுக்காட்டியுங்கஞ் சூதிதாளம்.
உன்செய் லோமெல்

கஞ்சனே கொஞ்சனே ரஞ்சொனென் பாரடா காணலாமே.

அது பல்லவி.

கஞ்சாஅறிவில்லாக்கன் னெஞ்சாவிற்க்குளிப் பு
மஞ்சாதேவரவரக் கொஞ்சாதேநீயட டா (கஞ்ச)
சரணங்கள்.

- க. முட்டாளேயிவருட் எட்டாம்பிள்ளையினு லே
பிட்டாயென்பதுவருந் துட்டாமிகத்துள்ளா தே (கஞ்ச)
 - உ. இங்கேதேவகியான தங்கைக்கருமை செய்ய
வுங்கேவெருவது சங்கையில்லையட டா(கஞ்ச)
 - ஈ. மச்சான்நங்கையென்றெண்ணும் உச்சாயமானதென்கா ண்
குச்சைப்பிடுங்குதடா லெச்சையில்லாதவ னே (கஞ்ச)
- கஞ்சனே வகதேவர் தேவகியைக்கொல்லாமல் விலக்குதல்.

விருத்தம்.

உணவாற திவ்ளெட்டாம் பிள்ளைதானே
உன்னுயிரா யென்றாகாச வாணிகொல்ல
நிணவாளை யெடுத்துத்தே வசிடன்கூநதல்
நெர்பிடித்து வெட்டுவே னென்னநின்றான்
கணவாழ்வை நம்பிப்பா வஞ்செய்யாதே
கஞ்சாசஞ் சாவேண்டா யென்றேகூவி

மணவாளக கோலவஸு தேவாவநது
மாதென்பார கொலலுவதா காதென்பாரோ.

தரு, இர, கம-மாஞ்சி, சாபுதாளமா.

ப ல ல வி.

பின்னுமுன்னும பாராமத பேருள்ளநீதா னே
பெணவதை செயயலாமா

அ நு ப ல ல வி.

இன்னிலத்தி லுன்னசாராந குன்னம்து மன்னவாக் கு
மன்னவையென்ன சொல்லவேன உன்னுடையபின்னவனை ப் பின்னு)

ச ர ண ன டு க ள்.

க. வாரு மயமாகஞ்சாயித மண டலததும்
வாக குமரணமவருந தப யபோ டாதே
தே நவதும இப்போதோ நூறுவருயோ சோ
நீசாயமென்பது தவ தந்தருளமா றுக்க
தாசனியிற்போஜவங்கி சததிலேங் க ள். ன
தன்னுடனட்டிநச யிவா துட மாசே
ஆ யார சரவகலி யாணப்பெண்ட னோ
அதத செயபுன டனம வா காட் ராதே
கரிக நயநீருநயிச சீரு கொப்பாரியா டுட் க
உாரதிய ரசேரிடமிது சாபுசெய்தோயிப போ (பின்னு)

உ. சொல்லுகின்ற தேவிகுடருப பாவபண்ணியநதொடுத்துத் த்
சேசுவநசாலமுன் டடலர் போச்சே
புல்லப்புகச்சயானதுசாவி லு ன்றவிடொன்னாப்பிடிக்கு ம
போலி சஜாநக்கடல நீச்சே
சொல்லுதேன முனசேசுதாந் கடைதுவங்கேட்டதுவு று
சொப்பனமடோ லெவசநுந ம போய யாச்சே
நிலலுமயயா பிராணிகளின் கேகமது துச்சமென்பா ா
நீக்க ஏழிழி யென்னுலகப் பேச்சே
எல்லவாக் கள வல்லலரோ வல்லியிநதெல்லலியலு ன்
செல்லமெனச சொல்லியிப்போ கொல்லவதும் நல்லதல் ல(பின்னு)

ங. ஏயகித்யாலேவந் கொண்டமனாநது வும்
என்கெங்கே போவதங்கே தானே
மாயையினும பண றுமநது குணங்களிலே தேக்கா ன
பு வனவிகாரிநசொன்னபிறப பாணே
துயசோதமணலததித காற்றினுலசையுடோ து
சோதியெனற மயக்கஞ்சி மாணே
சாயமுள்ள புருஷனவன் மாயையே வுருணங்களி ல்
காதலவைததுமோசங்கொளது றுணே
ஞாயமஅழிவாயேயொரு சாபுதரததேயுகிதது ம
நேயமதாயசேயிசுழியை நீயருமையாயவளாதது ம(பின்னு)

கூறுவதுநேற்றிருந்தா ரின்னைக்குக்கோணமென்பது ன்
 குவலயத்தில் வழக்கமல்லோ பாரும்
 ஆறுகாதமென்னவுங்கோ வணங்கட்வார்போலிந் த
 ஆலோசனை செய்யலாமோ நீருஞ்
 சேறுவதென் அன்றடிக்குங் காற்றைப்படற்கோண்சொத்த த்
 தீரும்ஏழை மேற்றயவு கூரும்
 ஆறிலேவந்தா லும்வரும் நூறிலேவந்தா லும்வரு ம்
 ஐயனே யென்வார்த்தை களை யேரும்
 வேறொருவர்கூறுடலைக் கோறுவதுமாறுப் இந் த
 மீறுசினம்ஆறுகவிவ் வாறுசொன்னேன்தேறுக வே(பின்னு)

வருதேவர் ஆலோசனை செயல்.

விருத்தம்.

வாலியமாம் இக்கலியா ணப்பெண்ணுன்பின்
 வந்தவனோ மண்டலத்தில் நீதானெங்குங்
 கெலியா கும்படிக்குக் கொல்லலாமா
 கீர்த்திரா னேயென்று கிளர்ந்தோபக்கிய
 சாலிவசு தேவர்வெகு நீதசாரம்
 தனையெடுத்துக்காட்டியுங்குந் சண்டேளாதால்
 மேலிதற்கே நாடுமென்செய் வோமென்தேநல்
 வினைசெய்வார் மனநினைச்சிந் தனைசெய்வாரோ.

சுரு இராகம்-அசாவேரி, ஆதிதாளம்.

ப ல ல வி.

சிந்தனைசெய்வாரே வஸுதேவர்
 சிந்தனைசெய்வாரே

அறுபல்லவி.

மந்தனுசஞ்சனையில் வாழுக்கெதிராகவர்த் து
 நிந்தயில்லாத் தேவகிதன் நிரப்பந்தந்தனைப்பாத்த துச் (சிந்த,

ச ர ண ன் க ள்.

சு. ஒருவர்தானோருயிரைக்கொல்லாமலே புத்தியால்
 உளவனாககுந்தப்பி வைக்கலாங்
 குருதிவேற்கஞ்சனைச் சிக்கலாம் இலதாலாம்தேற்
 குற்றமில்லையெனரு சிக்கலாங்

கோவிவெகுபாவிகளே கோரஞ்செய்கிறானிது ம
 காவிதனகாரியஞ்சுகிக் காத்தெனவுமேசும் மா (சிந்த)

உ. குவலயத்திலிவன் மாட்டும் பிறக்குகின்ற
 குழந்தைகளுக்கையாலே நாட்டும்
 இவனைக்கொல்லச்சொல்லிப்போட்டும் இந்தவேளைநாம்
 இவனைத்தானே உயிர் மீட்டும்.

இப்படியெல்லாஞ்சொல்லத்தில் ஈகோசுவரகடாட்ச ம்
 ஈப்படியோஅப்படி யிருக்குதென்றேயதிகுட்ச ன் (சிந்த)

- வேதநெறிவசுதேவர் நீதிநிலைமையைக்கண்டா ன்
காசுகளுஞ்சஞ்சன்அப் போதிலேசந்தோஷங்கொண்டா ன் (உத்த)
11. இங்கிந்தப்பிள்ளையாலே யெனக்குச்சாவில்லேஅப் பிராணி யாகும்
இந்தப்பிள்ளையைநீர்கொண்டு போமிதிலென்னதிராணி
உங்களுடையவெட்டாம் பிள்ளையால்மரணம் ஊணித்தானே
ஊர்கோலமதல்வந்து சொல்லியதாகாச வாணி
அங்கதற்கென்னயிப்போது சங்கையென்றும்வெட்டா னே
புங்கமில்லுமுதையவ ரங்கைசொடுத்திட்டா னே (உத்த)
12. புண்ணியவான்கள்வாயிற் பொய்வருமோவர னானும் இன்னம்
பொய்சொன்னவாய்க்குத்தான்போஜனமுங்கிட்டாதுகாலும்
எண்ணினுக்கஞ்சன்பேச்சை யெப்படித்தான்ரிசம் பூனும் பேனை
யெடுத்தாலுமெடுப்பன்காதறுத்தாலுப்பென்னுதோனும்
எண்ணருநலிரிந்து பண்ணுவதுமென்னயா
மண்ணினிநிமிந்தவறகு நண்ணுதல்வசனசுத் த். (உத்த)

சஞ்சனிடம் நாரதர் வசல்.

விருத்தம்.

சத்தியந்தப் பாமல்வந்த வர்தன்கைக் குழந்தைகண்டே
அத்திசெய் யுடலில்கீ தைநந்துபோ மென்றன்கஞ்சன்
அத்தி மவருஞ்சென்றார் அயபரிட் சிந்தேகான
வித்தைகர ரதர்வந்தங்கே வினைவைப்பார் நினைவிப்பாரே.

தரு இராகம்-நிலகிரி, ஆதிதாளம்.

ப ல் ல வி.

கஞ்சனே கேளாய் இதைத்
சருது வருது அரி பொருது விருது பெறத் (சஞ்ச)
அரு ப ல் ல வி.

கொஞ்சமிதென்றெண்ணுதே நெஞ்சைத்தொட்டரிச ர
பஞ்சரமாய்வருது வஞ்சனையில்லைய டா (சஞ்ச)

சரணங்கள்.

- க. இடைச்சேரியிலேநந்தனைமுதலானவிடையர் களும் அங்கே
இடைச்சியராய்வந்துமிந்திருக்கின்றஅன்னநடையர்களுந்
திடச்சித்தர்வனத்தேவர்முதலாய்மயாநவப்பலையர் சஞ்சம் பின்னந்
தேவகிமுதலானயாதவப்பெண்கொஞ்சித்திடையர் களுந்
சிந்துதியிலாதவர்கள் இந்தஉபயத்திராரு ம்
அந்தத்தேவாங்கிசாகள் சந்தேகமாயெண்ணு தே (சஞ்ச)
- உ. இங்கேகஞ்சனு மாகிய உன்னைச்சேர்ந்தாராதி களும் உன
திட்டரி தந்திடுபெத்தக் களாகியஜாத சஞ்சம்
அங்க ரதாடியுண்டியமுள்ளசினேகாதி களும் இவ
ரனைவரு உலககண்டதாரமஅளரருபாதி களும்

ஆமிக்கவானதிற்தப் பூமிக்குப்பாரமாயு ம்
நேமித்தும்உங்களைக்கொல் லாமல்விடார்கள்தேவ ர் (கஞ்சு)

ந. தூவாதவொன்றசுரர்மேற் றேவர்பாணம்எய் வாரோ நல்ல
சோற்றுக்குக்கேடுமிந்தநிலத்துக்குப்பாரமென்றுவைவாரோ
தேவகிகுருப்பத்தில் அரிவந்தவதாரஞ்செய் வாரோ அந்த
தீரசக்கரபாணிதானே உன்தலைகொய் வாரோ
தேவர்களைல்லாங்கூடிப் பூவில்வந்துபிறந் து
பாவகாரியுங்களை யேவதஞ்செய்வார டா (கஞ்சு)

கஞ்சன் தேவகியுடன் வசுதேவரை விலங்கிடில்.

விருத்தம்.

கிண்டிவிட்டுக் கேளிக்கை பார்க்குந்தன்மை
கேளுமையா நாரதர்சொன் னதினாம்கஞ்சன்
பண்டுவிட்டு விட்டேனென் றுரைத்தசொல்லைப்
பாழாக்கிச் சிசுகத்தி பண்ணெண்ணி
மண்டிவிட்டான் வஸுதேவ ருடனுமேதே
வகிதனையும் பிடித்துவரச் சொன்னவந்து
தண்டிவிட்டா னென்னவென்று துன்பந்தன்னைத்
தாங்குவார் அரிபத்தி யோங்குவாரோ.

தரு, இராகம்-ஆனந்தபைரவி, ரூபகநீளம்.
ப ல ல வி.

நீதான்அறிவிஷ்ணுராதா மேதாவி
நீதான்அறிவிஷ்ணுராதா
அநுபல்லவி.

வேதாந்தச்சொருபத்தன் நாட்டத்தை
மேலானவர்கேடுற தேட்டத்தைப்
போதாந்தமெஞ்ஞாத்தின் கூட்டத்தைப்
புருஷோத்தமர்திருவினே யாட்டத்தை (நீதா)

சரணங்கள்.

க. நிசமிதென்றேநாரதர் பேச்சு நெஞ்சினிலேயுறுத்தலுண் டாச்சு
கசுடன்கொண்டானேபெருமூச்சு கஞ்சன்பண்ணுவானே கூச்சு
வசுதேவனையும் மாதரசார் தே
வகியும்பிடித்து விலங்கிலேமாட்டினு ள்
பிசினூரியவன் தேவகிக்குப்பின் னை
பிறக்கப்பிறக்கக் கத்திக்கொய்யுட்டினு ன் (நீதா)

ந. மாதாபிதாஅண்ணன் தம்பியை மைந்தருமவானவ ான்பியை
நீதிதவறாதுவி ளம்பியை நிலையில்நிற்பாரோமனம் வெமயியே
யேதலத்திலே உலுத்தமன்னவ ர்
லெச்சையில்லாம லத்திபண்ணுவ ரோ
பாதகரவர்முகத்தில் விழிக்க ப்
படுகிறகண்டாய் பரிட்சித்தெண்ணுவ ரோ (நீதா)

க. ஆனதினாலேகஞ்சுநங்	காமி	யசுரனவன்பெயர்சால்	நேமி
தானவனேமுனமந்த	நேமி	தரஞ்லடியுண்டவன்	பூமி
மேனிருமுடனாகவந்துபிறந்	து		
விஷ்ணுவைச்சேர்ந்த தேவர்களயாரு	ந்		
தான்ந்தயாதவா ளென்றுவிரோதி	த்		
தான்பாகவதமதி லன்புகூரு	ம்		(நீதா)

ச. அக்கிரமஞ்செய் துயாதவர்போஜர்கள்	அந்தகரெனவாமிந்தத்தேசர்கள்
மிக்கிவர்களுந்தாமொன்றும்பேசார்கள்	வேந்தனிவனவரிவன் தாசர்கள்
விக்ரமமாய்ப்பெற்ற தாயிடங்கற்	ற
வித்தையைக்காட்டிப் பிதிர்த்துரோகம்பூண்டா	னே
உக்கிரசேனனாத் தள்ளித்தான்தா	னே
உயர்கூரசேனங் களையாண்டா	னே (நீதா)

முதல் அத்தியாயம் முற்றிற்று.

உ - ம் அத்தியாயம்.

அ வ த ர ி க .

விருத்தம்.

கஞ்சவா ம் துமிதித்தந்தேவகிப்பி ராட்டியார்க ருலில்வந்துங்
கஞ்சபவன் முதலானோர் துதிகொண்டார் கண்ணென்று காட்டிப்பின்னுங்
கஞ்சரிசர் கனதனத்தி யங்கவள்ச மாதானங் கண்டதாயு
கஞ்சரியாம் அத்தியாயம் புகலுமவ தாரிகைகண்டோ.

கஞ்சன் யாதவர்களை உபத்திரவஞ்செயல்.

வி ரு த் த ம்.

அமைந்துவாழாக்கஞ்சனவன் யாழ்வரைப் பொருதடித்தே
சுமந்ததலையுஞ் சும்மாமிந் தொடர்ந்துதேசார் தரங்குளிலே
குமைந்துகுடையர் துமையொளித்துக் கொண்டேயிருக்கச் செய்தகதை
யுமந்தவிதங்க ளெல்லாநீ ருற்றேபரிட்சித் தேயறியே.

தரு, இராகம்-காம்போதி, அடதாளம்.

ப ல் ல வி.

அரிசரித்திரம் நேராய்க்கேளா

அருச்சுனன் தருபுத்திர சுபுத்திரனே

அ து ப ல் ல வி.

தரணியிலெங்கும்பிரசித்த பெருமைபொருந்தும்படிவைத்துத்
தனாயுதரங்கொண்டமிருக்குங் கருவினில்வந்துநீண்டொட்சித்த (அரி)

ச ர ண ன் க ள்.

க. பிரலம்பன்பகன் சா	ஹாரன்	திராணுவிருத்த ன்
பெருமகாசனன்ஆங்	காரன்	முஷ்டிகஞ்ஜெ ம்

அரிஷ்டன் துவிதனும்	பேரன்	பூசனேகே	சி
அடல்தேனுக்காபாண	சுரன்	நரகாசுர	ன்
வருமிவர்களைமுதலாமசுரராய			ர்
மகதாதிபஜராசந்தனுடனேதீய			ர்
வானொடுசுற்றி அம்புவேல்கொடெ			ன்
னாநுப்துறுக்கிக் சுஞ்சனாவ			ன்
மாளுவதற்கோர் சும்பலாய்யா			த்
வானாயுபத்திர வஞ்செய்தா		னே	(அரி)

௨. குருதேசம்பாஞ்சாலங் கேக யஞ்சாளுவமு ங்
 சோசலம்விதர்ப்பந்தியாக மிகுதிடத ம்
 வருவிதேகங்கானே கங்க ளிலேயா த்
 வர்களுமடிமதைந் தேக இப்படிக்கெல்லா ம்

பரவும்பசிக் குப்பன்மபூந்தின்னப்பித்த ம்
 பட்டபாகுகளைப்படுதென்றும்அவன்சித்த ம்

பாவாந்தென்ன சொல்வேன்கந்த ர
 மேயியமின்னவள் தன்சங்கையா ந்
 தேவகியிள்ளைக லோந்துமொன் று
 மேவதைசெய்தானே சுஞ்சனுமி ளரி (அரி)

௩. உயிர்சனையொன் றுங்கொல்லாதே யிருபீது வே
 உயர்விரதம தல் லாதே மந்தென்னதவ ம்
 முயல்வததின்முன் நில் லாதே அவராயுவி ன்
 முடிவின்நிறமன் செல் லாதே அதென்னென்றாலோ

இல்பாய்ப்பெரியபுண்ணியங்களைச்செய்தாரு ம்
 ஹிமுகக்காம்பெரியபாவங்களைச்செய்தாரு ம்

இம்மையிலேபலன் அனுபவிப்ப து
 தன்மநன்னூல் நெறிதுணியவுற்ற து
 செம்மையசாயுவை நிறையவுற்றரு ம்
 அம்மதிக்குச்சனும் அறிகிலா னே (அரி)

திருமால் மாயையையாபிறக்க அருளால்.

விருத்தம்.

அஞ்சொலார் தேவையே ழாங்கெர்ப்பத்தில்
 அனந்தொனும் விஷ்ணுகலை யாதீசேஷன்
 தன்னுன்னங் காணவுமுண் டானபோது
 சந்தொஷத் துடன்துயரும் வளர்ந்ததையா
 தஞ்சமென்று சபைநம்பும் யாதவரைத்
 தாமிரட்சிக் சும்படியே அரிதான்செய்வார்
 கஞ்சன லுண்டான பயத்துச்சிந்தக்
 கடிவுதான் மாயையாருத் தரவுதானே.

திபதை இராகம்-ரோதாரகேவுளை, ஆதிதாளம்.

க ண் ணி க ள்.

யோகமாயையே மங்களாகரையேலோ	க
மோகனையேகேள்பெண்	ணை (க)
இடையர்சுளா லும்பசுக் கிடைகளா லும்வெகுமு	ச்
சுடையாயிருக்குதிடைச்சே	ரி (உ)
அந்தஇடைச்சேரிக்குப்போய் நந்தகோகுலத்தினி	லே
சந்தரவசுதேவர்தன்பா	ரி (ங)
ரோகினியிருக்கிறுள்ளிர் வாகினியங்கேபாராய்	வி
வேகிந்யொன்றுசெய்வா	யே (ச)
கஞ்சனுக்கஞ்சிச்சிலது வஞ்சிகள்மறைந்துவா	ச
முஞ்செய்கிறுள்கண்டுபா	ரு (ரு)
நாடித்தேவகிர்ப்பத்திற் கூடியென்னங்கிசையா	தி
சேடனிருக்கிறுனங்	கே (சு)
உற்றந்தாதிசேடனை யிழுத்துரோகணிகொப்பத்தி	ல்
வைத்துவிடுறுதிகண்டா	ய் (ஏ)
அக்குவலயத்திலநம தற்குமேல்வந்துதான்தே	வ
கிக்குப்பிள்ளையாய்ப்பிறக்கிறோ	ம் (அ)
மாதேநந்தன்மனையாளே சோதையிடத்திலேநீய	ப்
போதையேயுண்டாருவா	யே (கூ)
பூமியிற்சகலஇஷ்ட சாமியங்கட்கேவரிபர்	ய்
நேமிக்கலாச்சுதேயுன்	னை (ய்)
உனைத்தொழுவார்களுக்கு நினைத்ததெல்லாங்கொடுக்கு	ங்
கணத்தைப்பொருந்துவா	யே (யக)
அறித்துப்பூசைக்கிரியை தொடுத்துமிகவும்ப	லி
கொடுத்துப்பூசிப்பருன்னை	யே (யஉ)
தலமதிவூன்தனக்கு நலமாயிடங்கள்பேர்க	ள்
பலவிதமாய்வைப்பா	ரோ (யங)
தூர்க்கைபத்திரகாளி மிக்கவிசையையின்ன	ந்
தக்கவைணவிந்	யே (யச)
மகிமைசேர்குமுதைகள் னிகைகிருஷ்ணமாதவிச	ண்
டிகைமென்றுசொல்வதுன்	னை (யரு)
மாயேநாராயணி நீயேநாசனை	யா
வாயேசாரதாம்பிகை	யே (யகூ)
இப்படிச்சொல்லும்பேர்கள் வைப்பார்மன்தருஞ்	சி
றப்பாய்ப் பணிகுவார்க	ள் (யஎ)

உன்னுலேகருப்பத்தி னின்விழுத்தடு	ம்
அன்னவன்பேனைக்கோளா	ய்(யிஅ)
சங்கருஷணத்தாலே சங்கருஷணரவ	ம்
குங்கனமுள்ளபே	ரோ(யிசு)
பூமிதனிலேயெங்கும் தாமேரமிக்கிறதா	ல்
ராமனென்றும்பே	ரோ(உய)
பலசாலியானதாற் பலபத்திரன்பி	ர
பலமாமொருபே	ரோ(உக)

தேவகிப்பிராட்டியார் திருமாலேக்கர்ப்பமுறல்.

விருத்தம்.

வல்லியந்த மாயைமால் மொழிகொண்டிந்தான்
வந்துகரு விழுத்துரோ கிணிபால்வைக்கும்
எல்லேதனி லேகருப்பங் கணந்துபோச்சு
தெனமதுரா பட்டணத்திற் கூச்சலாச்சு
சொல்லரியும் பூபாரற் தீர்க்கவேவ
சுதேவரித் யம்புகுந்தார் சோதிவீச
மெல்லியல்தே வகியும்அங் கவரைச்சேர்ந்து
விருப்பந்தான் கொண்டனளே கருப்பந்தானே.

இதுவுமது.

மங்கைகருப் பந்தரித்த அழகைக்கோளாய்
வசுதேவ ரிதயத்திற் புருந்தவிஷ்ணு
அங்கிசத்தின் சோதிதனை வகித்தாரஞ்ரி
யன்மண்ட லம்போல யார்க்கும்பார்க்கக்
கண்கூசும் ஒருவருபத் திரவஞ்செய்யாக்
கருதொண்ண தவரான ரவரைச்சேர்ந்து
மங்களமாங் கீழ்த்திசைச்சந் திரன்கொண்டாற்போல
மானுள்தா னேகருப்ப மானுள்தானே.

தரு இராகம்-கலியாணி, ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

மானுள் தேவகிகர்ப்	ப
மானுள் அப்புதமானு	ள்

அநுபல்லவி.

வானுளுந்தேவர்களும்	ரூானிகளுந் தானறியா
ஆனந்தகர அச்சதாங்	கிச
ஆதி பூத தீதர	னை (மானு)

சரணங்கள்.

க. பன்னுஜகன்மங்களசர் வாத்துமகமாஞ்சித்தை	யே
பன்னகசயனன்கொண்ட பரப்பிரமருபத்தை	யே
மன்னுஞ்சுகலலோக மென்னும் உன்னதத்தை	யே

- தன்னுட்குட்சியிலே வைத்திருக்கு
சாமி நேமி வாமன
- உ. மாலுக்குள்ளபடியாலினர் தளிராசையைப்போலி
பாலுக்குநிகர்மொழி தேவகியயிரோஜலி
கோலமிதென்றேயடைந்த தேயல்லாமல்மேலி
- சீலமுனிவர் துதி அரி
தேவ தேவ கோவிந்த
- ந. வயத்திற்குப்பஞ்சங்கப்பாணி யென்பதைமுகங்கூற
புயத்திற்பச்சை நரம்பென்றும் அந்தப்புருடொளிர்தான்மீறவே
சுயத்தில்நீலவாணொன்று கொங்கைமுனையாற்றேற
- அயனைப்பெற்ற வனைமுருந்தனை
ராரி தீர வாரி ஜாட்ச
- ஞ்
னை
லை
லை
லை
அரி
னை
வை
வை
மு
னை
(மான)
(மான)
(மான)
(மான)
- கஞ்சன் தேவகிப்பிராட்டியின் கர்ப்பஅழகைக்கண்டு சிந்தித்தல்.

வி ரு த் த ம்.

நாவலனை பொறிமூடுந் தணலைப்போலும்
ஞானமில்லா தவனிடத்தில் வித்தைபோலு
மேவிளக்க மில்லாம லிருந்துமந்த
மெல்லியலான தன்தேக காந்தியாலே
மேவியகா வற்கூடம் விளங்கச்செய்து
வெண்ணிலாப் போல்மந்த காசஞ்செய்யுந்
தேவகியைக் கண்டுவயிற் நிற்பக்கென்று
திக்கென்றான் கஞ்சனுஞ்சிந் திக்கின்றானே.
தரு, இராகம்-பைரவி, ஆதிதாளம்.

ப ல் ல வி.

ஆலோசனை செய்தானே கஞ்சன்
அவனைப்போலுண்டோகல் நெஞ்சன்

அ ரு ப ல் ல வி.

வேலோவிழிகளும் வெண்ணிலவோநகையெ ன
மெய்ப்பொருளாகிய கேசவனைப்பண் டு
கெர்ப்பிணியாகிய தேவகியைக்கண் டு (ஆலோ)

ச ர ண ங் க ள்.

௩. தெரிவதிவள் முன்சுருப்பங்களுக்கெல்லாம் இவளவுகா
தியுள்ளவளாயிருக் காதிப்போதரிக்கு
கருவதுவினையும்பயிர் முனையிலேதெரியுமென்
கதையைப்போலவே பிரபைவிரிக்கு
தருவதுகார்த்தியதிக மானதினூற்கஞ்சனவ
தன்பிராணையெ அபகரிக்கு
அரியானதந்தக்குகையில் நிலவரமாய்வந்திருக்
- ந்
ங்
ற
ந்
ன்
ம்
கு

- தந்தஅரியினிடத் தென்தலுலேயிப்போ து
எந்தவிதங்கள்செய்ய லாமெனஎப்போது ம் (ஆலோ)
- உ. மாயவனையாதொருத்த ராலும்வெல்லக்கூடா தென்
வார்த்தையுண்டு செய்வதென்னமே லே
செயிழையாய்த் நங்கையாய் கெர்ப்பினியாயுமிருக்
தேவகியைக் கொல்வதென லே
மாயுவனும்முடைய கீர்த்திராச்சியசம்பத்தா ன
வண்மைசத்தி யங்கொருக்கா ன
ஆயுசின்னங்கொஞ்சநானைக் கிருப்பதுவும்போகு மென்
* தப்படியிலேந்திட்டுக் குலைந்திட்டும்போக வே
யிப்படிக்கணஞ்சித்தங் கணம்பித்தமாக வே (ஆலோ)
- க. தரணியிற்குரனென்கிற பெரும்போருங்கீர்த்தியில் லா
தவனென்றேநல்லோருந் தன்னவார்க ள்
பெருமைசேர்புகழில்லாதான் உயிரோடேயிருந்துஞ் செத்த
பிணத்துக்குச்சரியென்பார் பெரியோர்க ள்
அருளில்லாதிருந்தமட்டுந் தேகாபிமானம்விடாம ல்
அபகீர்த்திக்குள்ளானா னென்றுரைப்பார்க ள்
இருள்நரகத்தினனிலே நிச்சயமாய்விழுவா ன்
என்றேயுலகத்தார் வைவார்கள்கனத்துக்கு ள்
நன்மலவெனத்தான் எண்ணியும்மனத்துக்குள் (ஆலோ)
- ஈ. பெரியதானபாவமிதென்றெண்ணி நானின்னஞ்சொல்கிறே ன்
பெண்வதைசெய்யமனது பொருந்தா ன்
பிரபுவானஞ்சனும்விஷ்ணு மேற்பூர்வவயிரத்தா லே
பிறக்கட்டுமென்றுதானே பார்த்திருந்தா ன்
இருக்குமிடம்படுக்குமிடம் புசிக்குமிடத்திலும்நின் ற
இடத்திலும்வேறென்று மனந்திருந்தா ன்
இருடிகேசன்தன்னைத்தானேயெப்பொழுதுஞ்சிந்தித்துக்கொண்
டெந்தவழியாக உயிரது பருகவு ம்
வந்திவரோஅரி யென்றுதான் பெருகவு ம் (ஆலோ)
தேவகிப்பிராட்டியார் கர்ப்பத்திலிருக்கும் திருமலைப்
பிரமன் முதலியோர் துதித்தல்.

விருத்தம்.

பாரதா அரியிருவா யெங்குஞ்சஞ்சன்
பார்த்தானே பிரமருடன் பவருங்கூட
நாரதரோ முதலாபி ருடிகளோடின
னஞ்சகல மானதே வருந்தான்கூடப்
பாரதனிற் தேவகியா ரிருக்கும்அநதப்
பாராககூ டந்தனிலே பிரவேசித்துக்
கரணிககர்ப் பத்திருக்கும் அரிவேதஞ்ஞங்
காரென்பார் பூபாரத் திரென்பாரோ.

தரு இராகம்-சுருட்டி, ஆதிதாளம்.
ப ல் ல வி.

சத்தியசுவரூபனே உன்னைப்பிரபன்னாநாங்கள்
சரணஞ்செய்தோம் அய்யா

அ நு ப ல் ல வி.

நீத்தியானந்தசாயி நீலவண்ணசல்லியா
ரோடசுகர்த்தனேலோக சிட்சகனேபுரா

ண
ண (சத்தி)

ச ர ண ங் க ள்.

க. எண்ணியபடிநிற வேற்றமுவிருதமுள
எமபெருமானே சத்தியவிரத
பண்ணுஞ்சத்திகட்கெல்லாஞ் சாதனரூபனென்று
பரமபுருட்சத்திய பர
திண்ணமாய்ச்செகத்துக்கு முன்னுட்பின்னும்தெயு
சிமநநுகுகினநமுச சத்திய
கண்ணனேயரகர வண்ணனே அரிஅ
கடலலோசனசாயி விடலசுவரூப

ள
நீயே
ம்
நீயே
ஞ்
நீயே
ரி
நீயே (சத்தி)

உ. சத்தென்னும்பிரதிவியும் அபபுத்தேதயுவிடமுன்றாய்
தானேசொல்லுமவகையு
தெத்தென்னுமவாயுகாசம் இத்தப்பஞ்சபூதங்க
சோந் துண்டாவதநகுமுள்
வித்தாயிரநதுகெனமே இதுகையுற்பத்திசெ
வித்தத்தெயுத்தியோனி
மத்தியகணர்வத்தலும் எங்கும்நிறைந்திருக்கு
மகிமைபெருஞ்சத்ய நிதிநீயேவி

த்
கூடத்
ள
நீட
ய்
கூட
ம்
சேட (சத்தி)

ந. கடசியின்பூரமெலலாம் அழிந்திடக்கண்ணமே
காணசத்தியத்திறஞ்சத்திய
திடமாயிருகமென்னும் மெய்யொடுஞ்சமப்பார்
சேரநடத்தலாலுமவயி
நெடியவனையதனால நீயேருதசத்தி
நேத்திரனென்றுசண்டுபரி
அடையோகமுனியருஞ் சுருதிராளுந்துதிக்கு
அரிஅரிஅரிஅரி திருநாராயண

தி
னாகி
வை
றுகி
ய
வாகி
ம்
யோகி (சத்தி)

இ நு ஷ ம து.

விருத்தம்.

சத்தியவிரசா சத்தியபரனே தக்கமுசா சத்தியநீயே
சத்தியயோனீ யென்றுமேபின்புஞ் சத்தியமதனீலேவக்குஞ்
சத்தியமல்லாத சத்தியபரதஞ்ச சத்தியசத்தியகண்ணனே
சத்தியரூபா நினைவந்தடைந்தோஞ் சரணஞ்சரணமெந்தாயே.

தரு இராகம்-ஆனந்தபைரவி, ஆதிதாளம்.

ப ல ல வி.

எந்தாய்சரணமெனீயே

நித்தேசனே

பரமபுருஷபாதகா

எந்தாய்.

அ து ப ல் ல வி.

நந்தாவிளக்கொளிமு சந்தாஎங்களுடை
சந்தாபந்தீர்த்தருள்கோ விந்தாவந்தனமை

ய
யா (எந்தாய்)

ச ர ண ன் க ள்.

க. ஒருஇடம்பிரண்டுபழம் மூன்றுவேருநாலரசம்
ஒலாந்துகொட்டைதான்ரிதானம்
உருவதுதான்ஆறுடனே யேழுபட்டையெட்டுக்கிளை
ஒன்பதுகண்ணாருந்தசமானம்
வருமிலைதானிரண்டுபுகுவி மேலிருக்கும்இப்படியோர்
மரம்தாதிஅதற்கதுசமானம்
நிருவிசுற்பரிமமல ரிரஞ்சனாஇத்தத்தருக் கு
நீதான்உற்பத்தியாருந்தானம்
நீகாநீலமேகா மேனியேகா அய்ய
ரித்தபரிசுத்தஞான யோகா கெருட
வாகா பரம நேகாரியகூ ர
ணகனகாம்ப ர (எந்தாய்)

உ. எங்கும்நிறைந்திருக்கும் உமதனுக்கிரகரூபமென் றே
எண்ணுதுன்மாயைதானே மூடி
யுங்கல்வியறிவில்லாதா ரனேகவிதமாகசசெரல்வா ர்
உண்மைஞானரூபமது நீடி
ஜங்கமஸ்தாவரமுலகங்கட்கும் பெரியோர்கட்கு ம்
கேஷமத்தின்பொருட்டாகத் தேடி
சங்கையிலலாப்பாவியர்க்கு அடிக்கடிதுன்பங்கொடுக்கச்
சாத்துவிசுவகந்தரிப்பீர்நீர் நாடித்
தாமரைக்கண்வாமா பரந்தாமா துய்ய
சங்கபாணி மங்களா பிராமா சருவ
நாமா உருவநேமா சிலாமா த
யாமாரிவைசுந் த (எந்தாய்)

ங. சகலலோகந்தையும்வகிக்கும் உம்மிடத்திலேசிலபே ர்
தானேசித்தத்தை வைத்துப்
புகல்வதொன்றுகேளுஞ்சுவாமி எப்பொழுதும்பிரானாயாமம்
புரிந்துவாயுவைப்பந் தித்து
பகவனேயும்முடதிவ்ய பாதபங்கயங்களா ன
பருத்ததெப்பத்தாலு ரத்து
பகர்வேன்சமுசாரசமுத் திரத்தைஆவின்கன்றுக்குள ப்
படியாய்ப்பண்ணுகூரூர்பொ றுத்து
பன்ன கசயன நேவாம ன நாளும்
பகூமுள்ள பகூயின்கேதன பவநா
சன அனந்தா சனலோகநா ய
கநான்மலைதேடி ம் (எந்தாய்)

- ச. தேவரீடத்தினிலே அன்புளதொண்டரும் து
திருவடியாம் ஓட மேறி
யாவராலுந்தாண்டொணாத சமுசாரக்கடலைக்கட் ந்
தேறிஉம்மைச் சேர்வார் தேறி
தேவதேவனே சத்துக்களிடத்திலேயனுக்கிரக ஞ்
செய்யும்மைவிட்டுத் தடு மாறி
யேவருத்தங்கொண்டுகர்மங் களைச்செய்துன்பரமபத த்
தேறியும்விழுவார் மாயை மீறி
- எவாள் அறிஞுவாள் மாயவா மாலே
இந்துமுக சுந்தரவைபவா அரிகே
சவா திருவல்லவா துய வ
சுதேவாஜ கந்தா தா (எந்தாய்)
- டு. விண்டுவேஹதுதொண்ட ரொருக்காலும்பபடிநழு வி
விழுவதில்லை யெம்பி ரானே
கண்டும்மாலேரகழிக்கவுங் கருடன்சேனைமுதலுக்கு ன்
கடந்தபதஞ் சேர்வார் தானே
தண்டுளபமாலையனே சரீரிளேரகழிக்க வே
சாத்திகதேகந் தரித் தோனே
பண்டுதிகீர்த்திபரம பதத்தைச்சேர்க்கும்பரிசுத் த
பகர்சாத்திக நெடி யோனே
- பாராய்வினைதீராய் அருள்கூராய் சக்கர
பாணியருள்கேணியின் பந்தாராய் பரம
நாரா யணசீத ராதிவராக நி
ராமய பூர ண (எந்தாய்)
- ஈ. வேதநெறியாகவழி யோகதவசசமா தி
விதங்களா லும்மைப்பூசிக்க ச்
சாதனையநினைக்கிறுர்கள பிரஜைகளென்னசெய்தாலு ஞ்
சாத்திக குணம்பிறக்க ப்
போதும்தில்லாதேபோனால் எப்படியஞ்ஞானந்தீர்ந் து
போதமதுண்டாஞ் சிறு க்
ஆதலால்முக்கியமாகச் சாத்திககுணத்தினு லே
ஆகுநீர நியத்தக் க
- ஆலா னதின்மேலாய்த் துயில்பாலாஅம் பு
ஜாட்சத்தனால்கூட்சஆதிமூலா அம்பு த
லீலாஅசுர காலாவிசாலா கு
ணலா வனமா வி (எந்தாய்)
- எ. சோதியுந்தன்பாதபத்தி நாமரூபங்களின்கேள் வி
தோத்திரஞ் சிந்திப்பைச்செய்பே ரோ
தீதிலாதயாகக்கிரியை செய்தாலும்அவர்தீரும்ப ச்
சனனமெடுத்து வரா ரோ
ஆதிநீர்தெய்வாதீன மாய்ச்சகலலோகநாயக ரோ
அவனியிற் பிறக்கிறீ ரோ

ஸ்ரீபாகவத தசமஸ்கந்த கீர்த்தனை.

போதவேபுபாரநிங்குஞ் சங்கசக்கராங்கித்தா
பூமியிலே வைக்கிறீ

ள்
ளோ

போதா வேதவேதாஜகந்தாசா மாகா
புண்ணியர்களுண்டு மலர்ப்பாதா புகலோ
ஐத வெகுவி னோசுபுராத ன
னோதா மோதர னே (எந்தாய்)

இதுவுமது.

விருத்தம்.

பூமியுட னுசாசம் இரண்டுமுன்மன்
பூரண சடாஷத்ததைப் பெற்றதெங்கள்
சாமியிந்தச் சன்னத்துக் குனதுலிகை
தவிரலொரு காரணமு மில்லைமீனம்
ஆமைஅழக் கீர்வமொடு வராமரூபம்
அரிஅன்னம் மன்னவர்கள் வேதர்தேவர்
தாமவத ரித்தெனையொட் கித்தீரோபா
தவராவீர் பாரந்திர்ப் பவராவீரோ.

தேவகிப்பிராட்டியைப் பிரமன் முதலியோர் தேற்றுகல்.

விருத்தம்.

பிறப்பில்லா திருக்குநீர் மாயையாலே
பிறக்கிறது மிருக்கிறது சொண்டுபின்னும்
இறப்பதையும் போலேதான் செயுநீரய்யா
என்றுசொல்லித் தொழுதுவிமை யோர்களுல்லாம்
கிறப்புடைய சகலருக்கும் தெய்வமான
தேவகியே கேளுமென்று சொல்வாரந்த
முறைப்படிசேர் பரிட்சித்தே யென்றும்அந்த
முனிசொல்வார் பாகவதந் தனிசொல்வாரோ.

தரு, இராகம்-துசாவந்தி ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

நெஞ்சக்கவலையைத்தானே சகியம்மா தேவகியம்மா
நிலாபந்தனத்தை யினி முகியம்மா.

அதுபல்லவி.

கஞ்சன்செய்யுந்துன்பச்சோலி வஞ்சனைக்கேற்றகோ டாலி
பஞ்சாயுதவன் மாலி தஞ்சம்பெற்ற பாக்கிய சாலி (நெஞ்)

சரணங்கள்.

- க. அகதிக்குத் தெய்வந்துணையாம் பேச்சே மெத்த
சுகிருதியுன்னிடத்தல்லிச மாச்சே
மகிமைப்பெற்றதென்தானுக்கு வந்ததயர்நீங்கிப் போச்சே
ஜகந்நாதருஸ்வயிற்றிலே ஜனக்குமின்பவாரி நீச்சே (நெஞ்)

- உ. விண்டலத்தெங்கள் தழைப்பைச் சேர்க்கப் பூ
மண்டலத்தில் யாதவாரைக் கார்க்கக்
கொண்டல்வண்ணருண்ணிடத்திற் கோதையேபுபாரந் தீர்க்க
உண்டானூர்பிறக்கப்போரு ருண்மையதேநீயே பார்க்க (நெஞ்)
- ஈ. நானையறியலா மெங்கள் சொலையே உயர்
வானேரிகர்விழிச்சு மங் கலையே
ஆளப்பரமபுருஷர் அவதரிக்கிறார் நிலையே
மாள்ப்போறகஞ்சுனற் சிசுமரணபயந்தேவை யிலையே (நெஞ்)

பிரமன்முதலியோர் தங்களிருப்பிடம் அடைதல்.

க லி த் து னா.

மைப்படிச்சண்ணினன்தேவகி தேறும்வகையதூதான்
இப்படிச்சொல்லிப்பிரம ரீசானையேமுன்னிட்டு
எப்படியெங்கெங்கிருந்து வந்தார்களிமையவர்கள்
அப்படியெங்கெங்குசென்றார் அபிமன்அருஞ்சுதனை.

எந்தாய்சரணமென்னுங் கீர்த்தனத்தில் ஒருவிடமென்னுஞ்சரணத்தின்

தாற்பரியம்.

ஆசிரிய விருத்தம்.

ஒரிடந்தென்பதிச் சகமானதருவினுக் குயரிடம்உனதுமாயை
உண்மையாய்க்களிரெண்டு சுகதுக்கமென்பதே யுற்றகுணமூன்றுவோ
பாரிடந்தனிலதம் பொருளின்பவீடெனப் பகருநான்கிரதமாகும்
பஞ்சேந்திரியங்களே ஐந்துவினையுருவாறு பசிதாக்கோகமோசம்
நேரிடம்பின்ஜரா யரணமதுவென்பதே நீங்குமிதிலேழுபட்டை
நிலைசெயுந்தாதுக்க ளேழுமேனம்புத்தி நீளகங்காரமுன்னுஞ்
சேருமைம்பூதமொடு கனாவாசலொன்பதுந் தசவாயுபத்திரங்கள்
சிவசுவரப்பட்சி மாவேதனேவாசுதேவே தயாம்புநிதியே.

உ - ம் அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ந - ம் அத்தியாயம்.

அவதாரிகை.

விருத்தம்.

ஜயந்தருமத்தியாய விதுமூன்றிலே
தேவகிபாற் செனிப்பைக்காட்டி
வியிந்துரிசுருபமதால் அரிசுயமாயுண்டாகி
விளங்கக்கண்டு
நயந்தய்யரம்மைகளுந் துதிசெய்யச்சபவாக்கை
நடத்திப்பின்னும்
பயந்திருக்குந்தந்தையினுற் கோரலத்துக்கெழுந்தருளப்
பணலுமாமே.

கண்ணன் திருவவதாம்.

விருத்தம்.

தரியலர்கள் ழுடியிடரு சவ்வியசாசி
தனையதனை யாயிந்த வகையாய்த்தேவர்
விரிகடலை யுடைதொடுத ராதலத்தின்
மீதுவந் திவைசெய்து போயபின்னை
வருசரிதை யவையறிய வேயுணர்ப்பன்
மனதொருமை செயவிண்டு ராதவென்றே
அரிபரம புருடரவ தாரர்தி
யருள்செய்வார் பாகவதப் பொருள்செய்வாரோ.

தரு, இராகம்-பியாகடை, ஆதிதாளம்.

ப ல் ல வி.

கண்ணன் அவதாரஞ் செய்தார்
கஞ்சன் வஞ்ச நெஞ்சன் துஞ்சக்காயாம் பூ
வண்ணக் கண்ணன்.

அநுபல்லவி.

விண்ணோர் துகிடேவ கியுடன்வஸுதேவ ர்
புண்ணியமதினால் வாஸுதேவ க் (கண்)

ச ர ண ன் க ள்.

க. ஜகந்நாதரானகிருஷ்ணன் பிமக்கும்வேளாதனி லே
மகிமைசேர்ஜன்மநகஷத்திரம் ஏர்க்க
தகமைசேர்நவக்கிர கங்களிருக்குமிட ம்
பிகவும்மங்காகரமே சேர்க்க
சகலசகுணங்களுங் கூடியநாளினிற் றி க்
குதிரிஷ்டக்களங்கமாயாரும் பார்க்க
புகழுள்ளயாதவ ராஜர்க்கோக்கார்க் க்
மகிதலபாரமதைத் தீர்க்கக் (கண்)

உ. வனமாலினுர்த்தன ருண்டாகும்போதினிற் ச
கனநிர்ம்மலமாய்நட்சத்திரம் நெருக்க
இனங்கேள்பூமிமங்கள கரமாய்ப்பட்டணங்கிராம ன்
கனவிடைச்சேரியும்கிட்சி பெருக்க
புனல்சேர்நதிக்கொல்லாந் தெளிந் துமடுக்களி லே
வனஜமலரந்தழகுசுடித் தருக்கள்
வனங்கள் பட்சிவண்டுகள் சத்தம்பொருந்திப்பூங்கொ த்
தினங்களுடனே கூடிநுருக்க க் (கண்)

ங. முந்திஅசுரராலே வாதைப்பட்டபெரி யோ
ருந்தங்கள் சித்தந்தெளிந்தின்பந் துலங்க
அந்தணர்மூன் மக்கினி கள்ளேகவாலேவல ம்
வந்துவந்துகொழுந்திசைந்து விளங்க
மந்தமாருதத்திலே குமுகுமுகுமெனுஞ் ச
கூத்தமுண்டாகியது வெங்கு மிலங்க

உந்திபுத்தவனுண்டாகும்போதாகாசத்தி	லே
துந்துபிவாத்தியமும	முழங்கக் (கண்)
ச. ரிசமாய்ச்சித்தசாரணர் துதிக்கக்கின்னரருட	ன்
அசையாமற்கந்தருவர்கானம்	பாட
இசையுமவிஞ்சையப்பெண்கள் ரம்பைமேனகையு	ரு
வசித்தலோத்தமைகன்நடன	மாட
உசிதமாய்த்தேவரிஷி கரும்புஷ்பப்பவருஷங்க	ள்
திசைகள்நிறையத்தூவியன்பு	நாட
பசுமம்பொருந்திமேகம் நீருண்டுநாதஞ்செய்	ய
ரிசியில்இடபலக்கினன்	கூடக் (கண்)
ரு. செழிக்கின்றஆவணியிற் கிருஷ்ணபட்சம்அஷ்ட	மி
தழைக்கும்ரோகினிசோதிட	நூலே
கொழிக்கும்இந்தத்தினத்திற் நேவநாருபப்ப	னி
மொழிச்செங்கனிவாயத் தேவகி	பாலே
மழைக்காரநிறத்தழச லொங்குமநிறைந்தவ	ர்
துழாய்ப்புயத்தரிபுகும்பரி	வாலே
கிழக்குத்திக்கினிலே பூணசந்திர	ன்
முழக்கமாகவுண்டாடுப்	போலே (கண்)
சு. பரம்புருஷர்செந்தா மலாக்கண்சங்ககதா	தி
கரராய்மறுவுள்ளமார்பின	ராக
வருநீலமேகவண்ணநீர் வயிரீயம்பதித்	த
கிரீடகவுத்துவாபரண	ராக
பிரகர்சிக்குங்குண்டல காந்திகுருங்குஞ்சியி	ற்
பரவப்பீதாம்பரதர	ராக
அனாநூல்மாலேதோள்வளை யஸ்தகடையமிவ்	வா
பரணம்விளங்கும்பால	ராகக் (கண்)

வசுதேவர் கண்ணனைத்துதித்தல்.

விருத்தம்.

மைந்தராய்ப் பிறந்தஅரி தன்னைக்கண்டு
வஸுதேவர் நேத்திரா னந்தமீற
அந்தனைற்குப் பசுபதின யிரந்தான்தானம்
அவர்மனதி னுஞ்செய்துங் காந்திகண்டு
சிந்தையினில் அரிபரம புருடொன்றே
தியானித்துச் சிரசின்மே லங்கைகூப்பி
இந்தவகை பணிந்துதுதித் தவர்துன்பத்தை
யிகழுவார் மாதவனைப் புகழுவாரோ.

திபதை, இராகம்-சாம்போதி, சாபுதாளம்.

கண்ணிகள்

மாணுபாவனோ பிரகிருதிக்குமேலாம்ப	ர
மபுருஷனோ அரிமுகந்தா	ஆத்
மாணுபவானந்த சொரூபாயேல்	லா
வகையுந்தெரிந்தஅரி முகந்	தா (க)

சாத்துவிகராஜத தாமதகுணங்களா	த்	
ருனிர்தவுலகத்தை முகுந்தா	உந்தி	
பூத்தவர்நீர் தானே ஆதிகாலத்தி	லே	
பொருந்தவுண்டாக்கிலீர் முகுந்	தா	(உ)
அரிநீர் பிரபஞ்சத்தில் அகப்படாமலிருந்து	ம்	
அகப்பட்டவரைப்போலே முகுந்தா	இந்த	
விரிவானமனுவுக்குட் பாவனைசெய்ததக்	க	
வினோபாட்டாடுகிறீர் முகுந்	தா	(ங)
விகாரங்ளானகுண மூன்றும்பலவிதமா	ய்	
வீரியமுள்ளதுகள் முகுந்தா	சுவாமி	
பகவனேவிராட்டாயி ருக்குமும்மைத்தொடர்கின்	ற	
பண்புகாணுதேஅரி முகுந்	தா	(ச)
குணவிகாரங்களுமக் கில்லைநாரணனேஇ	க்	
குணங்கட்குமுன்னிருக்கும் முகுந்தா	நீர் முக்	
குணங்களுடனேகூடி யிருந்தும்புத்தியால	நி	
குணங்கள் பிழக்கொனாத முகுந்	தா	(ரு)
எல்லாச்சொருபமாயும் பரமாத்மாவாயு	ம்	
ஏகவஸ்துவாகிய முகுந்தா	உள்ளும்	
இல்லைவெளியுமில்லை காணப்பட்டதினாலு	ம்	
எங்குங்காணப்படாத முகுந்	தா	(க)
சாத்திரவாழிகட்குக் காணப்படாமல்வேண்	டு	
தலும்வேண்டாமையில்லாத முகுந்தா	என்று	
தோத்திரஞ்செய்துலகைக் கடந்தபொருளென்றும்மைச்		
சொல்வார்வேதாந்திகள் முகுந்	தா	(எ)
முக்குணங்களுடனே மாயாவிசாரமில்	லா	
மூர்த்தியுமீடத்தலே முகுந்தா	உல	
குக்குப்படைத்தல்காததல் அழித்தலிந்தவையை	க்	
கூறிக்கொள்கிறார் அரி முகுந்	தா	(அ)
நகவரமாயும்பரப் பீர்மமதாகியுந்தா	ன்	
இருகரும்உம்மிடத்திலே முகுந்தா	இங்கே	
பேசுங்குணவிரோதம் இல்லையேஅரிஅ	ரி	
பீதாம்பரதர முகுந்	தா	(க)
சர்வலோகாதாரமாம் உம்மிடசமீபத்தி	த்	
சஞ்சரிக்குங் குணங்கள் முகுந்தா	மாயை	
பரவச்சாத்துவிதஞ்சேர் வெள்ளைவார்ணந்தரித்து	ப்	
பரிபாலனஞ்செய்கிறீர் முகுந்	தா	(க0)
சிவப்புவர்ணந்தரித்து ராஜதகுணத்தா	லே	
ஜகத்தையுண்டாகச்செய்யும் முகுந்தா	மிக	
உவப்பாய்பிரளயத்திற் கறுப்புவர்ணந்தரிப்பீ	ர்	
ஒங்குந்தமோகுணத்தால் முகுந்	தா	(கஉ)

ஆடுஞ்செப்பிலுமில்லை பந்திலுமில்லாவி	ஹே
யாட்டையாரறிவார்கள் முகுந்தா	வேதந்
தேடுஞ்சசலலோக நாயகாபூமியினி	ம்
நிருவினையாட்டுக்காக முகுந்	தா (கஉ)
மாசில்லாதபரம புருடனோயென்வீட்டி.	ல்
வந்தவதரித்தீஹே முகுந்தா	பூவில்
ராஜர்களென் றிருக்கும் அசுரகோழிதலை	யை
நறுக்கப்போகிறீர் அரி முகுந்	தா (கங்)
ஐனலிங்கேயுமக்கு முன்பி மந்தானாக்கொன்	ற
அயோக்கியனைகஞ்சன் முகுந்தா	இதைந்
தானேயநிந்தாலவன் உருவினகத்திக்கையா	ய்
கூணத்தல்வருவானையா முகுந்	தா (கசு)
தேவகிப்பிராட்டியார் கண்ணனைத்துதித்தல்.	

வி ரு த்த ம்.

முகாரசுந்த ஜனர்த்தனராழ் மூர்த்திமாலை
 முகுந்தனையிப் படிவசுதே வருந்துதிக்க
 மகாபுருஷ விக்ஷணப்பிள் ஹையைக்கண்டுந்தே
 வகிகஞ்சன் வருவானென் றஞ்சியஞ்சி
 திகாந்தமெல்லாம் ஒளிவீச மந்தகாசஞ்
 செய் துகொண்டு சொல்லுகிறாள் கேளுமென்று
 சுகாசாரி யனுமுணாப்பா ரிதுவேநல்ல
 துதிகண்டிர் மனநிலில்நிம் மதிகண்டோ.

தரு, இராகம்-மாஞ்சி, சாபுராஸம்.

ப ல் ல வி.

உம்மைநம்பினேன் மாதவா மதுகுதன
 உம்மைநம்பினேன் மாதவா.

அ நு ப ல் ல வி.

உம்மைநம்பினேன்பரப் பிரமரனுபவானந் த
 செம்மைப்பாருங்கடரும் நீர்ஜகந்நா தா
 வேத வேதா
 வெகுவி னேதா
 செம்பொற் பாதா
 செம்பொற்பாதா செழுங்கருணை தாதா (உம்மை)

ச ர ண ன் க ள்.

க. நித்தியஞ்சயம்பிரகாசம் ஆதிபரஞ்சோ தி
 நீர்க்குணநிர்வி காரஞ்
 சத்துநிருவிசேடம் இச்சையில்லாதும்எ து
 தானகிலா தாரம்
 எத்தையிப்படிச்சொல்வாரோ அதுநீர் தா னே
 யென்றும்வேதாந்த சாரஞ்

சுத்தமாகியவிஷ்ணு உத்தமஞானதிப

பத்தபராதினர் சுரத்தாதி

காரஞ்

சொல்ல

பாரங்

கவுஸ்து

பாரம்

அகஷ்டா

காரம்

அகண்டாகாரம் நீரேசாட்சாத்

காரம்

(உம்மை)

உ. பிரமப்பிரளயத்திலே லோகமெல்லாமழிந்து

ம்

பெரும்பஞ்சபூதக்

கூடும்

பிரமத்திலேயித்த பிறகும்பிரகாசம்அ

ப்

பிரகாசமதி

னாடுந்

திரமானகாலத்தினுற் சேரும்போதுநீர்தா

னே

சேஷனென்கிறபே

ரோடும்

அரிநீரோமிச்சமாநீர் வருமந்தக்காலத்தி

ற்

பிரமசுவரூபந்தன் பெருங்காரிய

நீடும்

என்று

நாடும்

மறை

பாடுந்

தேவர்

தேடுந்

தேவர்தேநித் திருவினா

யாடும்

(உம்மை)

ங. ஜகத்துண்டாகிது நுந்தன் திருவினாயாட்டென்

று

செப்பும்உலகம்

வாமா

வகுத்துநிமிஷமுதல் வருஷக்கணிதைநீர்தா

ன்

வரும்ஸஷஸ்திர

நாமா

தொகுத்துச்சகலலோக நாதரும்துதஞ்ச

ந்

தொடர்ந்தேனேபரந்

தாமா

மகத்துவமுள்ளான மிகுத்தரிஷிகளரித்த

ம்

அகத்திற்பதிக்குமின்ப சுகத்தனில்

நேமா

பிராண

யாமா

உருவ

யாமா

சார்வ

பூமா

சார்வபூமா தயாம்புதி

ராமா

(உம்மை)

ச. பாரில்மனிதஜன்ம மெடுத்தவனெமனா

ன

பாம்புக்குப்பயந்

தோடி

நேருழன்றுலகிலும் பயமில்லாவிடமா

ன

நிலைகாணாமலே

தேடி

தேருஞ்சமாதிரிட்டடை செய்துந்தன்றிருவடி

ச்

செந்தாமனையைக்

கூடி

னோரும்இனிமேற்காலன் பேரும்இல்லையென்றின்ப ஞ

சேரும்நித்தியானந்த வாரிதி

யாடி

சுகத்தில்

நீடி

யிருக்கும்

வேடித்

கைகள்

கோடி

கைகள்கோடி யுள்ளவனா

நாடி

(உம்மை)

- இ. காதகனாகிய உக்கிரகோபமுள் ள
கஞ்சனையே கெஞ்சித்
திதிலாதவன் தகப்பனும்நானு ந்
தினந்தினமே யஞ்சி
யேதஞ்சநீரென் றிருக்கிறோம்எங்க னை
ரெட்சியருள் மிஞ்சி
ஆதிபுருஷரூப நீதியானயோக்கியமா ய்
ஒதுமிந்தருபத்தை மேதினி யின்சி
வன்க னுஞ்சி
லதறி ன்சி
டொண்ணு தென்சி
ஒண்ணுதென்சிதரனே என் னெஞ்சின் (உம்மை)
- சு. எங்களைப்போலொத்த பேருக்குப்பிரத்தியட்சம்
என்பதைநா டாதே
அங்குந்தென்பால் நீர்பிறந்ததைக்கஞ்ச ன்
அறியக்கூட டாதே
இங்கேதயிரியமில் லாதநானும் மை
யிட்டஞ்சிவா டாதே
துங்கவிசுவரூப களங்கப்புதுமைபா ன
சங்ககதாதியா யுதங்கர மீதே
காட்டொ னாதே
மறையிப் போதே
நானே பேதை
நானேபேதை யுந்தஞ்சந்தப் பாதே (உம்மை)
- எ. உலகமானதும்து சிருஷ்டிகாலத்தி லே
உன்வயிற்றினில் வாசம்
நலமப்படியிருக்க யென்வயிற்றிற்பிறந்தி ி
நரருக்குப் பரி காசம்
வலசுதுர்ப்புஜரூபம் மறைப்பதற்குமக்குண் டோ
மகத்தான பிர யாசம்
ஜலஜாக்ஷனேநீல மலையையிரகர்த்தமே னி
யிலகுபொற்கிரீடகுண் டலத்தின்பிர காசம்
மந்த காசந்
திருவுல் லாசஞ்
ஜகவி லாசம்
ஜகவிலாசம் உன்திருவடி நேசம் (உம்மை)
- கண்ணன் தேவகிப்பிராட்டியாருக்குத் தமது
அவதார வான்முறை யுரைத்தல்.

வி ரு த் த ம்.

ஜகமெல்லாந் தன்குட்சி தனிலேவைக்குந்
தாமோத ரனையயிற்றில் வைத்துப்பெற்ற

மகராஜி தேவதா ரூபிலோக

மாதாதே வசியும்வ வகையாயந்தப்
பகவானும் பாலகிருஷ்ண மூர்த்திதன்னைப்
பரவூட்போ தரிபரம புருஷாதாமே
முகமலர்ந்து பதிவிரதை யேகேளென்று
மொழிகுவார் கருணைமழை பொழிகுவாரோ.

திபதை, இராகம்-சவுராஷ்டகம், சாபுதாளம்.

க ண் ணி க ள்.

சுவாயம்புமன்வந் தரத்திணிப்பூமியி
சுதியாம்பிரசினியென் றிருந்தீர் அப்போ
தேயிந்த வஸுதேவருஞ்சுத ப
ொனும்பிரமனாகவே யிருந்தா ர் (க)

தம்பதிகஸ்ரீங்க ளிருவோரும்பிர் ம
தேவருத்தர வினிலே தானே
அம்புவியின்பிரஜைகளை யுண்டாக்க வே
ஆரம்பங்கொண்டு முன்னு லே (உ)

பதினேரிந்திரியங்களை யொடுக்கி ப்
பளியும்மழைவெய்யற் சாற்று மிகும்
இதுகளைச்சகித்து மூச்சடக்கியு ம்
ஏகமனதாகச் சேர்த் து (ங)

சருகுவாயுக்களைப் பட்சணம்பண்ணி ச்
சாந்தசித்தர்த்துடன் கூடி அன்பு
பெருகியென்னிடந் தன்னிலபீஷ்ட ம்
பெறவேணு மென்றதைநா டி (ச)

என்றனையாராதீர்ப் பங்களை ளா
யோபதிவிருதை ரொத்தினமே தவம்
இந்தப்பிரகாரந் தேவவருஷத்திற்ப ன்
னீராயிரஞ் செய்தீர்களை மே (ரு)

நாலுபுயலட்சணத் தேகத்துட னே
நட்சைமனதினில் நாட்டி அநிற்
சிலந்தியானம் உறுதிநவ சு
சிதந்த பத்திகளுங்கூட் டி (சு)

மனஞ்சலிக்காமல் நம்மைத்தியானிக் க
வரதராஜனும் நாமே. உங்கள்
நினைவின்படிக்கே வரந்தருக வே
நேரோபிரத்தி யட்சமாளே மே (ஏ)

பேசும்விடைய சுகந்தைஅறியாம ற்
பிள்ளையிலலாதாராம் நீங்கள் வெகு
ஆசைகொண்டென்மாயைமோகஞ்செய்யமோட்ச ம்
அபேட்சிக்காமற் போளிக ள் (அ)

உம்மைப்போலொத்த பிள்ளைவேணுமென் றே
 உறுதிக்கொண்டு வரங்கேட்டீர் நாமுஞ்
 சம்மதித்தந்தர்த்தியானத் தையடைந்தோம்மம் ந்
 தரைப்பெறுகின்ற தேட்டி ர் (க)

விடயசுகங்களை யனுபவித்தீர்க ள்
 வேதநெறிப்படி யேர்த்தே உங்கள்
 உடையகோரிக்கை நிறைவேற்றவேண்டிநா ம்
 உண்மையதாகவே டார்த் தே (க0)

சீலஉதாரகுணங்கள் மிகுந்தோனா த்
 தேடினேன்நானே பிறந்தே உன் தன்
 ஆலிலேபோ லும்வயிற்றிற் பிரசினிகர்ப்ப ர்
 ஆகியேவந்து சிறந்தே ன் (கக)

காசிபரத்தியெனுந் தம்பதி க
 ளாயிரண்டாஞ் சன்மந்தானே ஆனீர்
 பேசுமுபேந்திரன் வாமனனிரட்டை ப்
 பேருள்ள பிள்ளைநானே ன் (கஉ)

இப்பவுழன்றாஞ் சன்மந்தம்பதியா கி
 யேவந்தீர்நானுந் திரும்ப உங்கட்
 கிப்படிப்பிள்ளையாய் வந்துபிறந்தே னே
 யென்தன்மனது விரும் ப (கங)

முந்தினஜன்ம நினைவுங்களுக் கு
 முழுதும்வருவ தற்காக நாமும்
 இந்தச்சொருபத்தைக் காண்பிவித்தோம் இது
 இல்லாவிட்டால் வெளியா கா (கச)

நாம்பிறந்தோமென்ற ஞானமதுதா ன்
 நரவேடத்தால் தெரியாது நீங்கள்
 தாம்புத்திரரென்றும் பரப்பிர்மமென்று ந்
 தானேயென்னை மனமீ து (யரு)

பரிவினாலேதியானித்தும் என் த ன்
 பரமபதம் அடைவீர்கள் நெஞ்சிற்
 கருதிக்கஞ்சனுக்குப் பயந்தாலென்த ன்
 கட்டுரைப்படி செய்வீர்க ள் (கசு)

நந்தகோபனிடைச் சேரியிற்கொண்டுபோ ய்
 நம்மைஅய்யாவிட்டு வரட்டும் பின்னும்
 அந்த நந்தகோபன் மனையாளாகும் ய
 சோதைபெண்ணை யிங்கேதரட்டு ம் (கஎ)

என்னுடமாயை பெண்ணாகப்பிறந்து ம்
 இருக்கிறாள் அவனைப்பாரும் அய்யா
 சொன்னபடிக்கே யிவிடத்துக்குந் ர்
 சுறுக்காகவே கொண்டுவாரு ம் (கஅ)

அந்தப்படிசெய்ய உமக்குவேறெ	ரு
அவதியுமில்லை யெடுமே	இனி
இந்தக்கதவுகளெல்லாந் திறந்துபோ	ய்
எழுனையும்வழிவிடுமே சுவாயம்	பு (கக)

வசுதேவர் கண்ணனைக் கோகுலத்திற்கொண்டுபோய்விடல்.

விருத்தம்.

தேவகிவசு தேவர்களாந் தாய்தகப்பன்
 சிந்தைனிற் பயமதுதான் தெளியச்சொல்லி
 மாவரிசை யுளதிவ்விப சொருபந்தனை
 மறைத்துநாட் டுக்குழந்தை வடிவானானாக்
 கோவலனும் நந்தனிடைச் சேரிமீது
 கோதையசோ தையினிடத்தில் விடவேயெண்ணி
 யேவசுதே வருமந்தப் படியேசெய்தார்
 இவையென்பார் பாகவத கதையென்பாரோ.
 தரு, இராகம்-நாதநாமக்கிரியை, ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

வசுதேவவாடுத்தார் கிருஷ்ணனைநந்த	ன்
மனைவிபால்விடுத்தார்	*

அநுபல்லவி.

திசைமுகன்முதற்றேவர் டிசமுள்ளமுனிவோர்க	ள்
பசுபிராமணரெல்லாந் திசைதோறுந்தழைத்தி	ட
அசுரகோடியைச்சுத ரிசனத்துக்கிளையாக்	க
ரிசியிற்தேவகிபெற்ற சிசுவானமுருந்த	னை (வசு)

சரணங்கள்.

க. பிள்ளைபெற்றிருக்கின்ற உள்ளதைக்குட்புகுந்	து
வள்ளல்வசுதேவரும் மெள்ளப்பாலகிருஷ்ணனா	ம்
பிள்ளைதனையெடுத்தாக் கொள்ளமுன்னடைச்சேரி	க்
குள்ளொசோதையிடத்திற் கள்ளம்குந்தமா	யை

தெள்ளுபெண்ணைகப் பிறந்தாளாய்	யா
சுள்ளைகள்போக வாசற்காரரு	ம்

விள்ளுப்பட்டணத்திலே யுள்ளமனிதரெல்லா	ங்
கொள்ளைகொண்டரித்திரை தள்ளமயங்குகின்றா	ர்
கள்ளங்குதவுபூட் டள்ளாங்கிலிகளு	ம்
உள்ளபடிவழிமுன் நள்ளிருளதைப்போ	லே

துள்ளியேநீங்கி மேககர்ஜித	ங்
கொள்ளவுமலங்கி மழைகள்பெய்	ய

எள்ளத்தனைமழையுந் துள்ளிமேல்விழுகாம	ல்
ஒள்ளியஆதிசேடன் தொள்ளாயிரமுநூறெ	ன்
துள்ளபடத்தினுலே வெள்ளைக்குடைபிடிக்க	க
முள்ளாகல்லுகள்மேடு பள்ளங்களும்தொங்	க (வசு)

உ.	சந்தர்த்தநாயாயம்மழை	யிந்திரன்வருவிக்க	உ
	யார்தமின்னலிழை	எந்தரவீதியில்	நி
	ஹந்துகுகிடென	வுந்தரணிநடுங்	க
	அந்தவேளைசமுத்தி	ரந்தான்கரைபுரண்	டு
	வந்தது	போலே அலைநூரை	க
	ஹந்தான்மேன்மேலே	பெருஞ்சுழல்	க
	ஹந்தான்பயங்கரமாய்	முந்துமுதலேமீன்க	ள்
	கொந்தளிப்பாகியுமே	முந்துதுள்ளவும்அத்	தி
	யந்தமுன்னதமாய்வெள்	ளந்தானெழுநை	யா
	நிருந்ததும்வழிவிட்ட	தெந்தப்படியென்றால்	வை
	குந்தநாதர்க்கும்	இடங்கொடுத்	த
	சிந்துரிகர்க்கும்	வசதேவரு	ம்
	நந்தகோகுலத்திலு	ஹந்தடுமிடையர்க	ள்
	சந்தரஇடைச்சிக	ஹந்தான்ரித்தினாய்	நி
	யெந்தவகைகளுந்தெ	ரிந்திடாமலவ	ர்
	நடந்தசேதியெல்லாம்அ	நிந்துகொண்டுதொடர்ந்	து (வச)
ங.	தாதைவசுதேவரப்	போதுகோகுலத்தி	லெ
	சோதைபடுக்கை தன்னி	லேதன்குழந்தையா	ன
	நாதவனைவிட்டுப்பின்	னோதும்யோகமாலையா	ம்
	பேதைதனையெடுத்துப்	பாதைகூடியேவந்தி	ட்
	டேதமுதான வீட்டினிலவந்		து
	கோதியெனானத் தேவகிபக்க		ல்
	ஆதிமாயைக்குழந்தை	மாதைவிட்டுமுன்னுள்	ள
	ரீதப்படியிலங்கைப்	பாதந்தனில்மாட்டிக்கொ	ண்
	டேதமில்லாதிருந்தார்	ஜாதியிடையருக்	கு
	நாதன்நந்தன்மனையெ	சோதைமயக்கநீர்ந்த	ப்
	போதிலேபார்த்தாள்	பிறந்ததும்	ஆண்
	ஜாதியென்றேர்த்தாள்	கேளுநீவிஷ்ணு	னு
	ராதனேஅரிஜகந்	நாதன்ச்ச்சிதானந்	த
	ஸ்ரீதரன்பட்சிராஜ	கேதனன்வனமா	லி
	ஆதிதிருவிளையாட்	டேதென்றறியலாகு	ம்
	ஈதேபுண்ணியமிகுங்	காதைபகவான்தன்	னை (வச)

சு-ம் அத்தியாயம் முற்றிற்று.

கண்ணன் திருவடிகளே சரணம்,

சு - ம் அத்தியாயம்.

அ வ த ர ி னை க.

விருத்தம்.

சுதர்த்தந்தன்னிலே சண்டிகைவாக்ஷியம்
மதித்துவஞ்சத்துன் மந்திரிசொற்படி.

பதித்துங்கஞ்சனும் பாலராதிக்கிமிசை
விதித்தகாரியம் விளாளுவதென்பதே.

தேவகிப்பிராட்டியார் கஞ்சனைத் தனது மகனைக்
கொல்லாமல் வேண்டல்.

விருத்தம்.

அந்தப்புர வாசலையே முதலமின்னம்
அங்குள்ள வாசற்க ளெல்லாம்முன்போற்
பந்தமாய்ப் பூட்டெல்லாம் பூட்டிக்கொள்ளப்
பாராக்கா ரருமுயற்சி யானிரிங்கு
வந்தகுழந் தையும்முத சத்தங்கேட்டு
வாசற்கா ரருஞ்சொல்லக் கஞ்சனேடி
வந்ததாற் தேவகிகொல் லாதேயீதோர்
மகளென்பாள் உமக்குமரு மகளென்பாளே.

தரு இராகம்-அசாவேரி, சாபுதாளம்.

பல்லவி.

அண்ணவே கஞ்சனே அண்ணவே ரஞ்சனே
அண்ணவே பெண்குழந்தையைக் கொல்லாதே.

அறுபல்லவி.

அண்ணுஉன் மருமகளாம் பெண்ணுச்சேயீவனையுங் கொல்
லொண்ணு தையனேகிருபை கூடும் வாரு ம் (அண்)
சரணங்கள்.

க.	அக்கினிச்சுவாலே யதற்கிணைகுழந்தைக மிக்கவுங்கொன்றீரோ முன்னமேதா திக்கானீரோசெய்தீர் தெய்வச்செயலாய்வந் திக்குழந்தையாகிலுந் தயவுபண்ணு	ள் ன் த ம் (அண்)
உ.	உமதுதங்கையாய்ப்பிறந்தும் பிள்ளைகளெல்லா சுமந்துபெற்றுப்பெற்றுச் சாகக்கொடுத்தாலு உமதண்ணையெனக்கிந்தக் கடைசிப்பெண்ணையாகிலு சமதமாய்க்கொடுக்கவும் வேணுஞ்சா	ஞ் ம் ஞ் மி (அண்)
ங.	முந்தப்புத்தியானவளும் நாளைசுனபே யெந்தவகையாய்த் தேறுவதுசொல்லு எந்தன்காவலாய்நீரோ யிருந்துநாளிப்படிக்கு சிந்தைநோருவேனோ மகராஜபோ	தை ம் ச் ஜா (அண்)

கஞ்சன் தேவகிப்பிராட்டியார்கையி லிருக்குங்குழந்தையைப் பறித்தல்.

விருத்தம்.

அருண்டவன் கண்ணுக் கிருண்டதெல்லாம்பேய
தாம்போலக் கஞ்சனவன் அஞ்சியஞ்சி

உருண்டதையென் சொல்பாயும் பசமுன்வேதம்
 ஒதுவது போலத்தே வகியிவ்வாறு
 மருண்டந்தக் குழந்தையை மார்போடணைத்து
 மறைத்துக்கொண் டிருக்கமதாய் அழுவமின்னம்
 வெருண்டிடவே அதட்டியந்தக் குழந்தையைத்தி
 மிறுகின்றான் வாணருங் குறுகின்றானே.
 கஞ்சிலு லடியுண்ட டெண் காரியாதல்.

வி ரு த் த் ம்.

காவிரன் டையும்பிடித்துச் சமுந்நிசுந்நி
 கல்லுப்பா றையிற்சுழந்தை தனையடிக்க
 மேலுந்தன் காரியத்தை விடாதமாயை
 மேற்கொண்டா ளவன்கையை விட்டுத்தானே
 மாலுக்கே தங்கையென்றும் எட்டுக்கையில்
 வரிவிந்கே டயங்கத்தி சங்கஞ்சக்கரஞ்
 சூலம்பா ணந்தண்டா யுதங்கொண்டிட்ட
 சூரிதான் ஆகினள்பி டாரிதானே.

தரு, இராகம்-கலியாணி, ஆதிதாளம்.

ப ல் ல வி.

உண்டானுளே காளி உலகினில்
 உண்டானுளே காளி

அ நு ப ல் ல வி.

உண்டானுளேகாளி பலவுங்குளி வசையையா ளி
 மண்டுசித்தருந் தோணக் கொண்டுசாரணர் பூண
 விண்டுவிஞ்சையர்வேண தன்டியபூசைகா ண (உண்டா)
 ச ர ண ங் க ள்.

- க. சந்தம்புட்பஆரம் ரெத்தினஆரம் அலங்கார ம்
 இந்தவகையாயெட்டி சைந்தகையினிலெட் டெ
 இறந்தானுயுதந்தொட்டு நந்தன்மனைமுன்னிட் டு (உண்டா)
- உ. அரம்பைமாதர்கின்ன ராகம்மன்ன உரகர்பன் ன
 வரும்பெலிகள்கொடுத்து நிரம்பப்பூசைதொடுத் து
 உரந்துதுதித்தெடுத்தத் தரவகள்சொல்லவடுத் து (உண்டா)
- ங. என்னைக்கொன்றால்வல்ல மையதல்ல உன்னைக்கொல் ல
 முன்னம்உன்னைஒதந் தன்னானெங்கோபிற ந்
 தென்னிலத்தோசிறந் தென்னஇன்னதலை ந் (துண்டா)
- ச. பெண்ணுமென்னைநீயே வாதித்தாயே போடாபே யே
 என்னென்ன னுரைத்துப்பாரும் பண்ணுந்துதிக்குநேரும்
 மண்ணிலமிஞ்ந்தனாரும் நண்ணும்பலவும்பேரும் (உண்டா)
- ரு. கஞ்சாநீயேவாடா பரமமூடா அரியாயோ டா
 நஞ்சுதனிலேகுட்டி உன்சிரசையும்வெட்டி த்
 துஞ்சுச்செய்வான்கிட்டி ணன்செல்லென்றதட் டு (உண்டா)

கஞ்சன் தேவகி வசுதேவர்களை விலங்குதறித்துத் தான் செய்த
குற்றத்தை மன்னிக்க வேண்டல்.

விருத்தம்.

பகவதியா யிருக்கின்ற மாயைசொன்ன
பாங்கறிந்து கஞ்சனாச் சரியங்கொண்டு
மிகவெட்டிப் போட்டுக்கட்டி யழுகின்றான்
விலங்குவிட்டும் அதிவணக்கத் துடனேசொல்வான்
அகோதங்கை யேஅகோ மைத்துனாவே
அருமந்தக் குழந்தைகளைக் கொன்றேனையோ
மகாபாவி யாகினேன் செய்தகுற்றம்
மன்னிப்பீர் பொறுமைக்கு முன்னிற்பீரோ.
தரு, இராகம்-புன்னாகவராளி, ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

பொறுத்துக்கொள்ளும் பாக்கியசாலிக னோ
புண்ணியரோ அனு கூலிக னோ.

அறுபல்லவி.

பிறத்தியல்லவங்கள் பிள்ளைகளைக்கொன்றே னே
பின்னும்வெட்கமில்லாத பேயனாகிநின்றே னே (பொறு)

சரணங்கள்.

- க. தங்கையேமைத்துனரோ உங்களுக்குநா ன்
சத்துருவா னேனே
சங்கையில்லாதபாவி யெறிந்துப்போட்டவன்னெஞ்சி ல்
தயவின்றிப்போ னேனே
இங்கேபிரமகத்தி பண்ணினவன்போலேநா ன்
எவ்வுலகைச்சேர் வேனோ
சிங்குவைதப்பிநரன் மாத்திரம்பொய்சொல்லவில் லே
தெய்வங்கூடச்சொன்னதை மெய்யென்றுநம்பி னேனே (பொறு)
- உ. அந்தஆகாசவாக்கை நம்பித்தங்கைகுழந் தை
களைக்கொன்றேன்அணி வாயம்
அந்தக்குழந்தைகள்முன் என்னபாவம்பண்ணின வோ
அனுபவித்தன ஞாயம்
இந்தயென்கையினாலே போச்சுதென்றவியாஜ ம்
இணைந்ததுதெய்வ மாயம்
வந்துபிரானிகள் வானத்தின்கீழ்க்குடியிருந் து
மழைக்குப்பயப்பட லாமாய்தோர்அ பாயம் (பொறு)
- ந. ஐகத்திம்பூதசம்பந்த தேகங்கள்போகும்வரு ம்
ஜீவாத்மாவோ காது
இகத்திற்சேவனுமித்தியன் வந்துபோவதிற்பேத ம்
இலைஞாபகமா காது

- பகுத்தஜந்துக்களுக்குப் பாவபுண்ணியம்அ னு
பவியாமலே காது
தொகுத்துநான்கொன்றபின்னையெண்ணியெண்ணிநீங்கள்
துயரப்படாதீர்அது முடிவின் நிச்சா காது (பொறு)
ச. நம்மையெத்தனைபேர்கொன்றாரோயெத்தனைபே னா
நாங்கொன்றோமோமுன் னாலே
செம்மையிதென்றுஞானி யெண்ணுவன்காணுமூட் ன்
தெரியாதகத்தி னாலே
தம்மேலேயெல்லாத்நீதயும் போட்டுக்கொள்வன்கோபுர ன்
தாங்கிப்பொம்மையைப் போலே
நெம்மதியுள்ளபெரியவர்கள் பெற்றுப்பிரீதிமான்க ள்
நீங்களரியாதுக்குநான் சொல்வதோஅன் பாலே (பொறு)
வசுதேவர் கஞ்சனுக்குத் தத்துவம் உரைத்தல்.

விருத்தம்.

என்றுகண்ணீர் வடியுமெத்து னனுடன் தங்கை
யிருவர்காடிலுமபிடித்துக் கொண்டேமாயை
அன்றுசொன்ன வாக்கைநம்பி யேதன்பிரிதி
யைக்காட்டிப் பரிதாபப் படவுங்கண்ட
வன்றன்மேற் றேவகியுங் கோபமாற
வசுதேவர் தாமுமந்த காசம்பண்ணை
நின்றனுகொண்டு கஞ்சனையே பார்த்துச்சொல்லும்
நேர்மைதான் அவரறிவின் கூர்மைதானே.
தரு இராகம்-சங்கராபரணம், சாபுதாளம்.

பல்லவி.

இப்படியார்சொல்லப்போறார் கஞ்ச
ராஜனேகொல்கிறவன் அவனன்றிவேறு ர்.

அது பல்லவி.

அப்படிச்செப்படி வித்தையறையி லாடி
அம்பலந்தனிலவந்தும் ஆடுவார்வெரு கோடி (இப்)

சரணங்கள்.

- க. தானென்றும்பரனென்றும் ரெண்டு வகை
தானஞ்ஞானத்தாலாவ துண்டு *
நானென்றஆனவங் கொண்டு தானே
நராலேகிறாரென்ற ஞாயத்ததைக் கண்டு * (இப்)
உ. துக்கங்கழிப்புப்பயந் தேடிப் பொல்லாத்
துவேஷலோபங்களையும் நாடி *
மிக்கமோகமதத்திற் கூடிக் கொண்டு
வித்தியாசம்பாரப்பதை விட்டுக்கொண் டாடி * (இப்)
ஈ. இல்லா தும்பொல்லாதும் நெருக்கச் செய்து
ஏற்றுக்கொள்வார்கள்அரு வருக்கக் *

கொல்லுகிறவன்வேறே யிருக்க அந்தக்
கூறுகண்டறிந்துநீர் சொன்னீரோ பெருக்க (இப்)
கஞ்சனுக்கு மந்திரிகள் திடங்கூறல்.

விருத்தம்.

சொந்தவச தேவர்தே வகியிவ்வார்த்தை
சொலக்கேட்டும் அரமனையிற போனான்கஞ்சன்
அந்தராத் திரிக்கப்பால் மந்திரிமாணா,
அழைத்தங்கே மாயைசொன்ன வகையைக்கூற
முந்தித்தே வசத்துருவாய் அக்ரரான
மூடர்களோ மூர்க்கரா ஜாவுகேதூர்ம்
மந்திரியாய் வருமுலக்கைக கொழுநாதம்புத்தி
மாண்கள்தாஞ் சொல்வரவர் தாங்களதாமே.

தரு, இராகம்-மோகனம், ஆத்தாளம்.

பல்லவி.

ஏன்விசாரங்கொண்டனாயா கஞ்சராஜனே
ஏன்விசாரங்கொண்டனாயா

அறுபல்லவி.

ஏன்விசாரமையா போஜராஜனே வாரும்
இமையவர்களின்மேலே யெங்கட்குத்தார் தாரும் (ஏன்)

சரணங்கள்.

க. பட்டணம்ஊரிடைச்சேரி களிலே பார்த்திடசாரிவலசா ரி
யிட்டுச்சோதித்ததுவேகாரி யமதா யிப்போபிறந்ததைவிசா ரித்
தெட்டுத்திசைகளிலும்அறிந்தும்அறியாமலும்இருக்குநருழ்ந்தைகளைக்கொல்ல
கிட்டியுத்தத்திலவந்துயந்தோடுந்தேவர்கள் சாககிருதைபண்ணியாவ
தென்னசொல் ல
திட்டமாயுத்தன்வில்லிச்சிறுநாணைசயினுலேதின முநடுங்குகொஞ்சைக்
கொல் ல

பட்டபாணங்களால்அழிகொண்டுகிர்பதைத்துத்தேவர்வாயைமெல் ல

காட்டிய பல்லோ கடித்துத்தின்ற புல்லோ
வீசியெறிந்த விலலோ கும்பிட்டுநின்ற மல்லோ தேவர்களின்னம்
பலர்களிகப்பயந்து ஓட்டம் எடுத்த தோ
நிலைக ளறிந்துமுடிவ வாட்டங்ஊடுத தோ (என்)

உ. ஆயுதத்தையெறிந்துவிட்டுப் பயந்தேஅரர்க்களத்திலமுறிந்துகெட்டு ப்
போயினபேரநமக்கெம்மட்டுஅவர்களைப்பொருதுகொன்றால்நமக்கோர்சொட்டு
வாயினுலேவிண்ணணம் பேசுந்தேவதைகளாலேயாவதென். ன
காயத்தையுநிரப்பதை டொட்சிக்குந்தேவர்காரியமெல்லாங்கன்னப்பின் ன
சாயுமால் நவகாட்டி லும் உறைஅரியரன் நன்னுலென்னசம்பன் ன
ஆயிரங்கண்ணனுங்கொஞ்சப்பராக்கிரமன் அயனுதவகியாமேமன் ன

அவர்களிலேந்தார் உடல்களவெதுப்பிக்குலைந்தா ர்
உதும்வாயுமுலந்தா ஆகாவின்னமுமடிலேந்தார் ஆகிலுமொன் று

அதசேஷம்வைத்தால் வினையின்னும்வினையு
 அதையெண்ணித்தானே வேர்முதற்சனையு
 மே (என்)
 மே (என்)
 உ. நோயக்கும்இடங்கொடுக்கலாமா மேலே நோக்கிவிட்டாற்றடுக்க லாமா
 பாக்கிப்பகைவிடுக்கலாமா உபேட்சை பண்ணினாற்பின் எடுக்க லாமா
 சீக்கிரம்எங்களுக்கு உத்தரவுகொடுத்தாற் தேவதைகையெல்லாந்தேடுறே ன்
 சாக்கிரதையாவர்கள்வடக்கேபோகிற சல்லிவேரையுங்கெல்லிப்போடுறே ம்
 ஏற்கும்இந்திரியங்களைப் போனவழியேவிட்டால் எப்படிக்கட்டுஞ்சொல்லைநா
 டேறேந்
 தாக்குஞ்சத்துருப்பெலங்கோள்ளுமுன் உத்திரவுதாரும் நாங்களோராட்டாம்
 ஆடுறேம்

எல்லாஞ்சரியே தேவருக்குப்பெலம் அரியே
 அதுவேவோநெஞ்சிற்றரியே அதற்குமேல்வெகு விரியே அதையான்
 தர்மம்அந்தஅரியி னிடத்திலேயிருக்கு து
 வர்மம்அநிந்துசெய்தாற் பகைகளையுருக்கு து (என்)

இ து வு ம து.

வி ரு த்த ம்.

மமதையகங் காரத்துக் கிருக்கும்விடு
 மாச்சரியக் கோட்டைபொரு மைக்கிடங்காஞ்
 சமதைசொல்ல யெமனென்றும் போதாதாமந்
 தமந்திரிக லீந்தவகை தேவர்க்கேதுன்
 பமதையுண்டாக் கவும்அரிசொ ரூபந்தன்னைப்
 பார்த்துவேர் கையெவென்றுங் கஞ்சனாக்கே
 சுமதலையாய்ச் சொல்லியும்பி னின்னஞ்சொல்லத்
 தொடங்குவார் மதிமயங்கி மடங்குவாரே.
 தரு, இராகம்-சுருட்டி, சாபுதாளம்.

ப ல் ல வி.

இதுக்கென்ன யோசனைய்யா கஞ்சராஜ னே
 இதுக்கென்ன யோசனைய்யா

அ து ப ல் ல வி.

ஒதுக்கமில்லாதமரர் கூட்டங்களெல்லாங்கூ டி
 யோசிக்கும்வேவாவெட்டி வீசிப்போடுறேந்தே டி

ச ர ண ன் க ள்.

க. அந்தத்தருமத்துக்கு வேதம்பசுக்கள்பார்ப்பா ர்
 அருந்தவம்யாகம் இவையாதார ம்
 எந்தவழியும்வேதம் ஒதும்அந்தணையு ம்
 யாகம்பண்ணும் ரிஷிகளையிந்நேர ன்
 செந்தயிர்நெய்பாலான் அவிசுதரும்பசுக்க ன்
 சேரக்கொல்லுவோம் இதுவேசார ன்
 குந்தகமென்னஅய்யா போஜராஜனையெங்க ள்
 கோவேயிப்படிச்செய்யக் கொடுமய்யாஅதிகார ம் (இது)

௫௮ ஸ்ரீபாகவத தசமஸ்க ந்தகீர்த்தனை.

௨. இருபிறப்பாளர்பச தேவர்தவஞ்சத்திய ம்
 தீர்திரியநிக்ரகஞ் சமபாக ம்
 வருமுறுதியாஞ்சிரத்தை தயைதிதிதீட்வசயென் ம்
 வகைகளுடனே அவிரப்பாசயாக ம்
 விரவுமிதுகொல்லாம் என்னவென்றிருக்கிறீ ர்
 வேர்முதலாம் விஷ்ணுவுடதேக ந்
 தரணியிலிதுகளை வேலாக்களைந்துபோட்டா ம்
 மப்பாமற்செயம் பெதலாமேமோசமாயுக ம் (இது)
௩. ஆகும்அந்தவிஷ்ணுவே சசலதேவநாயக ர்
 அசாசத்தருவென் றறியுநீ ரோ
 யோகிகள்சித்தத்திலே வாசமடண்ணுகிறவ ர்
 உறுதியீசுவரப்பிரம்ம தேவகொன்பா ரோ
 ஏகமாயிவாகளுக்கெல்லாம் அந்தவிஷ்ணு வே
 ரொட்சரத்தா வாயிருக்கும்வே ரோ
 ஆலகயாலந், ரிஷிக் கோகல்காரன்றாலதுவேயந் த
 அரியைக்கொல்லுமுபாயம் அதுவேநீநம்புவீ ரோ (இது)

கஞ்சன் மந்திரிகள் சொற்படி உத்தரவு தரல்.

விருத்தம்.

வரமமிந்த வகையென்று சொன்னமுட
 மந்தரிகள வார்த்தைதனை நம்பினானே
 துர்மதன்களு சனகில பாசத்தாலே
 சுதறபபட்டந்தணாகள் தன்னைக்கொல்லச்
 சம்மதித்தே பெரியோனா வருத்தஞ்செய்யத்
 தாறுத்த ரவுபொடுத்த ரமனைசென்றான்
 நிம்மதியை யென்னசொல்வேன சரிதையெல்லாம்
 நிகேளாய் பரிட்சித்த நேகேளாயே.

கஞ்சனுத்தரவுப்படி மந்திரிகள் செயல்.

விருத்தம்.

அருமையுள்ள பெரியோனா வருத்தஞ்செய்தால்
 ஆயுகடன் சம்பத்துக் கீர்த்தியாயம்
 ஒருவகையால் லோகங்க ளாசீர்வாதம்
 உள்ளதெல்லாம் போய்விடுமே யிதனைநெஞ்சிற்
 கருதாம லசுரருக்கு முடிவுகாலங்
 கனகிட்ட வந்ததின லதனைச்செய்தார்
 தெரியுனாத் தேனைன்றுங் கோகுலத்திற்
 செல்கின்றார் லீலைகளைச் சொல்கின்றாரே.

ச-ம் அத்தியாயம் முற்றிற்று.

கண்ணன் திருவடிகளேசரணம்.

ரு - ம் அத்தியாயம்.

அவதாரிகை.

விருத்தம்.

தனையற்குந்தர் சாதகநன்னெறி
யினைநடத்திமதுனாக் செழுந்ததும்
பிணும்வசுதேவர் பேசவுங்கண்டதும்
அனையவுஞ்சொல்வதைந் தாமத்தியாயமே.

கோகுலத்தில் நந்தர் புத்திரோச்சவங் கொண்டாடல்.

தரு, இராகம்-பூரிகவியாணி, ஆதிதாளம்.

ப ல் ல வி.

தலத்திலே நலமிசுங்கோ குலத்திலே கிருஷ்ணன்
சரித்திரங்கேளும்ய்யா பரிட்சிந்

வந்த
தே.

அ நு ப ல் ல வி.

பலத்தைக்கொடுக்குந்தயா சலத்தைமுனிஞ்ஞம்
புலந்தைஅடக்கித்தியானம் பலத்துச்செய்வதை

ம்
அறிவீர் (தல)

ச ர ண ங் க ள்.

க. அந்தயெசோதைக்கு ஆண்பின்னோபிந்ததா
அறிந்துசந் தேஷந்தானே
நந்தனும்நீராடி அலங்காரம்பண்ணிக்கொண்
நல்ல சேலமுடனே
அந்தனில்வேதங்கள் தெரிந்தவர்களைவ
வழைத்துப்புண்ணியாடஞ் செய்க
அந்தக் குழந்தைக்குச்சா நகநெறிபிதிந்தேவர்
காசையாகப் பூசைவிச வாசமுட னேசெய்

க
மிதி
டு
தேறி
ர
கூறி
க்
தானே (தல)

உ. இருபதினாயிரம்பசு அலங்காரத்து
னேபந்தணர்கள் தானம்
வருதில்தானம்ஏழு வகைதொத்தினஞ்சுவர்ண
வஸ்திரவரிசை சளும்
பரவும்வினாதானங்கா டலவிதங்கள் கொடுக்க
பார்ப்பீர்கள்கலி யெல்லாம்
விரவியெங்குங்கீர்த்தி யாகநந்தனுமே
வந்தராமவை குந்தபதி வந்தநா ளிசைந்த

ட
வாங்க
ம்
ஓங்க
ப்
நீங்க
கே
படி (தல)

ங. பாலன்பிந்தப்போதே நீராடித்தேசுதத்
பண்ணிக்கொண்டோமஞ் செய்வார்
சேலஞ்சந்தோஷத்திலும் ஆத்மஞானத்தினாலு
திப வியங்களுக்கூச சுத்தி
மேலும்இப்படிதானஞ் செய்யும்போதந்தணர்க
விளம்பஞ்சுவாக்குமுன்
மூலப்பொருளாய்வன மாலிஜநார்த்தன
மோதரவி னோதர்ஜசந் நாதர்வேத வேதர்தா

தி
தாமே
ந்
யாமே
ள்
னமே
தா
மே (தல)

ச. கட்டியக்காரர்கள் கட்டியங்கூறிட
கவிராஜர்கவிமாரி பெய்ய
திட்டமுள்ளசங்கீதக் காரர்களகனந ய
தேசிகத்திலுங் கானஞ் செய்ய
அட்டத்திசைகளிலும் பேரிதூந்துபிவாத் தி
யங்கள்முழங்கக் கிடதக தெய்ய
சட்டமாகப்பரத நாட்டியர்மின்னூர்களாடச்
சங்கசக்க ரங்களுள செங்கமலச் செங்கைய ி (தல)

கண்ணன் அவதரித்த மகிட்சியால் கோகுலத்தில்
எண்ணை வினையாட்டாடல்.

வி ரு த் த ம்.

நந்தனீந்த வகைபிள்ளை பிறந்ததென்ற
நாளிலே தானதர்மம் வெகுமானங்கள்
குந்தகமின் நிச்செய்தான் பிள்ளைச்சீரோ
கொள்ளவுந்தான் கிடைக்குமா வென்பர்தாமே
அந்தவகை நிற்கவின்ன மிடைச்சேரிக்குள்
ளாகும்இடை யரும்இடைச்சி மார்களைல்லாங்
கொந்தளிப்பாய் நந்தனவீட் டுனிலேவந்து
கூடினார் எண்ணைவினையாடினார்.

தரு, இராகம்-நாதநாமக்கிரியை, ஆதிதாளம்.

ப ல் ல வி.

எண்ணைவினையாட்டு வினையாடினாரே கோகுலத்தாலொல்லாம்
எண்ணைவினையாட்டு வினையாடினாரே

அ நு ப ல் ல வி.

எண்ணைவினையாட்டுவினையாடி னாரே
கண்ணன்வரவேமகிட்சியைக்கூடி னாரே
விண்ணும்மண்ணும்புகழினுல்லமுடி னாரே
பண்ணோடானந்தகர்மாய்ப்பாடி னாரே (எண்ணை)

ச ர ண ன் க ள்.

க. தெருக்கள்வாசம்நிண்ணை நாடி
நுருக்கின்றவுள்ளெங்குந் தேடி
பெருக்கிமெழுதிக்கண் னாடி
உருக்கள்போலவேகொண் டாடி
நெருக்கமாய்க்கோலங்கள் போட்டும் வீடுகள்தோறு ம்
பெருக்கமார்தளிர்கள் கூட்டும் வத்திரஞ்சுற் றி
யிருக்குந்தோரணங்கள் நாட்டுந் தாறுடன்வாழைத்
தருக்கமுகிள்குலைகள் சூட்டுங் கொடிகள்கட்டி
வருக்கவழிப்பசுக்கள் காளைமாடுகள்கன்றுக் குட்டி இதுகட்கெல்லா ந்
திருக்கள்மிகுந்துமஞ்சள் எண்ணைசங்குவெள்ளைகள்ஒட்டி மயிற்றோகையு ம்

மருக்கம்புட்டபமாலை வஸ்திரஆரம்பதக்கஞ்
வருக்கும்ஆனந்தமாக விதம்விதங்களாகவே
கருக்குகளாயிழை யாயிரம்பொன்பட்டுத்
பருக்குமுத்தாரங்கள் கடுக்கன்பிரபைகளை
தரிக்குமுல்லாச மதாகவேஅங்கிமுண்
சுருக்கமின்றியேபல காணிக்கைகளுமஞ்சக்

சட்டி அலங்காரம் யா
சட்டி இடையரெல்லா ன்
தூச உடுத்திக்கொண் டு
வீச கல்மோதிரங்க ள்
டாச அலங்கிர்தற்கொண்டு
காச கொண்டுயந்தார்கெல்

செருக்குநீந்தனுக்குப் பிறந்தது நல்ல [லஞ்
அருக்கனைப்போற்றினோ யென்றெங்குஞ் சொல்ல
கதைக்குள்ளாகுரிகளின் வேரினைக் கெல்லத்
திருக்குகளினியில்லை யென்றன்பு புல்ல (எண்ணை)

2. மாதிரிடைச்சிக ள்ந்த
சோதைக்குப்பிள்ளைபி மந்த
சேதிகேட்டுடனி சைந்த
போதுசந்தோஷமே முந்த

ஜோதியின்னலாகக் காட்டிச் சேலைகள்கட் டி
கிபாதிபாபரணம் பூட்டிக் கண்களுக்கேற் ற
சாதியாம்அஞ்சனந் தீட்டிச் செந்தாமரைப் பூ
நீதிமுக்களிற் கூட்டிக் குங்குமங்க ளோ

மாதிரமாக அலங்காரஞ்செய்துமகிட்சி இசையப் பெருந்திடும் ப
போதரங்களும்பின் தட்டிகளுந்தானே அசையக் கைகள்தணி லே
கோதில்லாதபழ வகைகளெடுத்திக்கொண்டு விசைய தாகவேவந்தா ர்
தீதில்லாதமாணிக்கம்ப தித்தருண்டலங்கன்கார்திசைய வச்சிரமுரு கு
காதுகளிலசையச் சொர்ணஆரங்கமுத்து மீது விளங்கவுந்தா ன்
பேதமில்லாப்பட்டுப்பட்டுடா வளிகளுநித்தித் தாது பொருந்துமுல் லே
ஜாதிரமருக்கொழுந்து வேர்கள்சூடியவருடும் போது அதிவேகத் து ல்
வீதிவழிகளிலும் மலர்கள்சரிதல்கொல்ல தேது இடைச்சிகளென்னு ம்

மாதரிகள்கையில் வளோக ளொலிக்க
ஆதரவாய்ந்தன் பேர்பிர பலிக்க
சோதியமதாகி யெங்குஞ் சொலிக்க
சோதைகுழந்தைவாழி யென்று சொலிக்க (எண்ணை)

3. வஞ்சியிடைச்சியர் சாரி
நிஞ்சியும்மனங்கர் னுரி
மஞ்சட்பொடிசனை வாரி
ரஞ்சிதயெண்ணைகள் டாரி

யுஞ்சலிக்காமலே யிறைத்து கொண்டாட்கள் அப
ரஞ்சியாயுடம்பை நின்றத்து வஸ்திரங்க ளோ
மஞ்சள்களெண்ணைபால் மறைத்து விளையாடிநல் ல
சஞ்சியாய்ச்சங்கீத முனைத்துப் பாடினார் யா

பஞ்சாயுதஅரி கிருஷ்ணன்சோகுல மீதே வந்தஉட னே
கெஞ்சானதுமகிழ்ந்திடையர்கொல்லாமஅப் போதே மேளவாத்தியங்க ள்
மஞ்சானதுமுழங்கு வதுபோல்முழங்குதப் பாதே தயிர் பால்நெய்ஜுதை தை
யுஞ்சாதுரியங்களாய்ப் பேசிக்கொண்டும்அக லாதே ஊற்றிப்பஞ்சிக்கொண் டு

குஞ்சரமனையவர் ஒருவர்க்கொருவர்களின் மேலே வண்ணைகள்விட்டு
 நிஞ்சுகொண்டார்களிப் படிவெகுவெகுபரி வாலே விளையாடிக்கொண்டு
 விஞ்சையரானவரோடு கந்திருவணைப் போலே நந்தனைக்கண்
 அஞ்சலிசெய்துகாணிக் கையிட்டார்கள்மேன் மேலே அவர்கட்கெல்லாம்

இஞ்சொலோடாபர ணம்ஆடைபசு கோடி
 யுஞ்சொல்லலாகும்வெகு மாணமதை நாடித்
 தஞ்செனங்கட்கும்இ ன்னம்வருவர்க்கு நீடி
 நெஞ்சவந்துசொடுக்க அரியைக்கொண்டாடி (எண்ணை)

நந்தகோபர் வெகுமதி செயல்.

விருத்தம்.

இடைபார்க்கும் விருதுகட்டி யக்காரர்க்கும்
 எந்தெந்த வித்துவான்க ளுக்குநல்ல
 கொடைகொடுத்தான் அதிவிதர ணிகளும்நந்தன்
 கோவிந்தப் பிரதிபாய்ப் பாத்திராபாத்தர
 நடையறிந்தும் ஆராருக் கென்னவேண்டி
 னதுகளதெல் லாங்கொடுத்தான அவன்போற்கீர்த்தி
 உடையவரார் முகுந்தனுக்குந் தாதையென்னும்
 யோக்கியவா னுகுமகா பாக்கிபவானே.

கஞ்சனுக்கு நந்தகோபர் கப்பி மிடல்.

விருத்தம்.

வாகினியா யெங்கும்பே ருள்ளநந்தன்
 மைந்தனுதிர் துடிமகிட்சி யாலேஅங்கு
 ரோகினிக்கு அனேகமரி யாதைசெய்ய
 உத்தமியங் கவருமா னந்தந்தானே
 ஆகிவஸத்தி ராபரண காந்தியீற
 அலங்காரம் பண்ணிக்கொண்டாய்ப்பாடி
 காகரீசு மாய்விசயஞ் செய்திருந்தாள
 நன்மைதா னினஞ்சொலவேன் செம்மைதானே.
 தரு, இராகம்-சவுராஷ்டகம், சாபுதாளம்,
 பல்லவி.

சொல்லக்கேளுய்யா பரிட்சித்த னே
 சுகிர்தவானே பரிசுத்த னே.

அநுபல்லவி.

வல்லவர்கூடுவிட்டுக் கூடுபாய்வதைப் போலே
 வசுதேவர்சேவகிக்கு பிளளையாய்ப்பிறந்தப் போலே
 எல்லோர்புதுமுநந்தன் வீட்டிலெசோதை போலே
 யெம்பெருமானாடி விளையாட்டெல்லாம் அன்பாலே (சொல்)

சரணங்கள்.

க. கோகுலத்திலே சிருஷ்ணன் எப்போ வரலாச்சு து
 கூடும் அதுமுதலாய்ப்பாடிக்கு வாச்சு து

- வாகாய்விஷ்ணுவாசமாய் வினைகளோடிப்போச்சு து
மகாலெட்சுமிக்குவினையாடற் கிடமாச்சு து (சொல்)
- உ. வருஷாவருஷங்கஞ்சனுக்கு நந்தன்கொடுத் து
வருகிறபடிக்கப்பங் கொடுக்கிறதைத்தொடுத் து
பரவுங்கோகுலங்காக்க விடையர்களைவிடுத் து
பட்டணமுதுனாக்கு வந்தான் அதையெடுத் து (சொல்)
- ந. வந்துகஞ்சனைக்கண்டு கப்பஞ்செலுத்திக்கொண் டு
வுருகின் றவனைவசு தேவரானவர்கண் டு
நந்தன் தமையனாகமுறைமை சொல்லுவார்பண் டு
நடந்தகாரியமெல்லாம் வெகுவிந்தையின்னமுண் டு (சொல்)
- வசுதேவர் நந்தகோபனா உபசரித்தல்.

விருத்தம்.

பிராதாவா நந்தனைக்கண் டெழுந்திருந்து
பிராணனையே கண்டிட்ட சரீரம்போலே
பீரீதியாய் ஆலிங்க னந்தான்செய்து
பின்னுமுப சாரங்க ளனேகமாகப்
பராமரிசை பண்ணிநந்த கோபன்றன்னைப்
பாத்திரண்டு பிள்ளைகளின் வாஞ்சையாலே
வராய்நல்ல பிறப்பென்றே வசுதேவன்சொல்
வார்கண்டிர் அரிகதையை நீர்கண்டோ.
தரு இராகம-முகாரி, சாபுதாளம்.

பல்லவி.

வாருமய்யா நந்த கோபா இந்த
மண்டலத்தினிலாயர்குல தீபா

அறுபல்லவி.

நாரதிசூழ்புவி ராஜர்கள்தேசர்சொ ல்
நலத்துக்குமன்னுகோ குலத்துக்குமன்னு கோ (வாரு)
சரணங்கள்.

- க. வெகுநாட்பிள்ளையிலலாமல் வயதுகாலம் து
மீறிமனைதொழிவு கண் டாச்சே
சுகிர்வானையுமக்குத் தெய்வாதீனமாய் டு
சொல்லவும்இப்போபிள்ளை யுண் டாச்சே
ஐகத்திலேசமுசாரச் சூலிலேஹமக்கின்ன ந்
திரும்பஉண்டாறதென்று கொண் டாச்சே
அகலாதன்புள்ள நீருநாமுந்தா னே
ஆவியொன்றுக்குடலம் ஆனதிரண் டாச்சே (வாரு)
- உ. செப்புமலகத்திலே இஷ்டர்களி னுடைய
தெரிசனங்கொஞ் சத்திலேகி டையாது
அப்படிக்கிடைத்தாலுங் கலந்துபேசிக்கொள்ளவு ம்
அதற்கேற்றசமயம் வந் தடையாது

- எப்பமயென்றால் வெள்ளம் இரண்டுபுறத்திலொண்டு ம்
எதிர்க்கமத்தியிலொரு புடையாது ந்
கப்புச்சிபோடொட்டாமல் அதிவேகமாகவிழ க்
காண்பதுபோலையார்க்கும் அதிலின்பம் படையாது (வாரு)
௩. பசுக்கள்நிறைந்திருக்கும் பூமியுஞ்சுலங்களு ம்
பசும்புல்லுக்களுடனே கொடிகளுந்
திசைக்குள் பரவுகின்ற பெரியவனமதுப த்
திரவமல்லாதிருக்குந் துடிக்குந்
அசைக்கும் அந்தவனமும் அல்லவோஉறமு றை
யாருடன்நீரிருக்குந் கெடிகளுந்
இசைக்கும் இதுகளெல்லாம் சேஷமங்களா க்
இருக்குதாநண்டனே யின்னமுள்ள குடிகளுந் (வாரு)
௪. பின்னும்என்னுந்துமாவுக் கிடைச்சேரியில்உம்மை ப்
பிறந்தவனென்றெண்ணி யோக்கிய வானே
அன்னையுடனே உங்க ளாலேகொண்டாடத் தக்க
அருமையுள்ளவனுந் தானே
மன்னுஞ்சினேகிதரா யிருக்கும்புருடரொ ரு
வருடதர்மார்த்தகாம மது தானே
இன்னகாரியமூன்றும் அனுபவிக்கவேசொந்த ம்
இறுதிஅந்நந்தவழி யேசேருஞ்சீ மானே (வாரு)

வசுதேவனா நந்தகோபர் உபசரித்தல்.

விருத்தம்.

வந்தநந்த கோபர்க்கிம் மாற்றஞ்சொன்ன
வசுதேவர் தம்மைப்பார்த்த தாயர்கோவும்
பிந்தியுப சரித்தும்அங் கவனாடல்
பீராதாவாய் மனதிலே அன்புகூர்ந்த
சொந்தமெலாஞ் சொல்லுகிறேன் மாயன்விந்தை
சோருபரிட்ட ராலும்அறி வரிதாமய்யா
உந்தனுட பாக்நியமே இறையறிந்த
போகவான் முமுகூடபரி வாகவானே.
தரு, இராகம்-எதுகுலகம்போதி, ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

எண்ணியென்சொலப் போதேன் வசுதேவனானான்
எண்ணியென் சொலப்போதேன்

அது பல்லவி.

கண்ணுயின் முடிச்சுக் கண்டாலதையுந்தா ணே
யுண்ணுடித்தேடுதல்போல் உலகமய்யாசீம ணே (எண்)

சரணங்கள்.

௧. திடச்சித்தோ அந்தத்தே வகியாற்பிறந்து நண்ணும்
முடையபிள்ளை அனேகங் கஞ்சன்கத்தியினா யுண்ணும்

- கடையிலேபிறந்து மிச்சமாகிய பெண்ணும்
அடைசியாகாசத்திலே போகப்பார்த்ததே கண்ணும் (எண்)
2. தோணப்படாதிதுவுஞ் சனங்கள் வாழ்வையுங் கூட்டான்
பூணப்படும் ஆத்தும் தத்துவத்தையு நாட்டான்
காணப்படாதென்று யாதொருத்தன்றியுந் தோட்டான்
வீணிப்படிப்பிரபஞ்ச வாழ்வில்மோகிக்க மாட்டான் (எண்)
- க. ஆர்பிள்ளைஆர்குட்டி ஆருக்குநின்ற தய்யா
பாரில்உம்மைப் போலொத்தார் பண்பாய்அறிவார் தூய்யா
நீர்மேற்குமிழியான வாழ்க்கையிதென்ன மெய்யா
பாரும்பிதமொன்றுக்கு எத்தனைசொப்பனஞ் செய்யா (எண்)

நந்தர் கோகுலத்துக்கு விடைபெறல்.

விருத்தம்.

வசதேவற் சிதுசொல்லி யிராஜனுக்கு
வருஷக்கா ணிச்சகையிட்டுக் கண்டோநீர்
இசைவாக எனதிடத்தில் வெகுநாளேக்கு
இருக்கொண்ணு தேனென்றற் கோகுலத்தின்
மிசையுற்பா தங்களிருக் குதென்றுசொல்ல
வேந்தன் முதலான விடையொல்லாம்
விசையதாய் அவரையங்கே அனுப்பிக்கொண்டு
விடைகொண்டார் காளையின்ச கடைகொண்டாரே.

நந்தர் கோகுலத்துக்குச் செல்லல்.

விருத்தம்.

காளையுண்டச கடைகளோடும்அவ்
வேலோகோகுல மேற்சென்றாராயர்கள்
வாளபிமன்கு மாரபரிட்சித்தே
கேளுநீர்அரி கீர்த்திகளின்னமே.

ரு - ம் அத்தியாயம் முற்றிற்று.

கண்ணன் திருவடிகளே சரணம்.

சு - ம் அத்தியாயம்.

அவதாரிகை.

விருத்தம்.

பாங்கர்சொன்னபடி நந்தர்மார்க்கத்தில்
ஆங்கரக்கிசவங் கண்டவருநீர்
வாங்குநீதியிவ் வாறென்றும்அடிபுதந்
தாங்குநீதியிஞ் சொல்வதுசட்டமே.

பூதனை கோகுலத்துக்கு வரல்.

வி ர த் த ம்.

அப்பால்நந்தன் திரும்பிவருமார்க்கத்தில்

அவச்சொல்லுண்டாக வசுதேவாமுன்னே

உற்பாதமுண்டாகு தென்றாமெய்யென்று

யோசித்தும் அதன்பயரதான் நிவாததியர்க

மெய்ப்பாக அரிசரண மெனத்தியானித்து

வீட்டிலவந்து சேருமுன்னே கஞ்சனேவ

இப்பாரி, குழந்தைகளைக் கொலுமுத்தியோகம்

ஏறிட்டாள பூதனைவந தாரத்திட்டாளே.

தரு, இராகம்-கலியாணி, சாபுதாளம்.

ப ல் ல வி.

பூதனைவந்தா னையா நலலபெண்போற்

சாதனைசெய்து நடந்தானையா

அ று ப ல் ல வி.

வேசனைசெய்து குழந்தைகளைக் கொல்லதிகொ ரீ

சோதனைசெய்திடச்சேரி சுறறிககாமரூப தாரி (பூத)

ச ர ண ங் க ள்.

க. மாயையினிலே தன் றுடருபத்தை

மறைத்துநல்ல பெண்ணுரு வாங்கிப்பத்தைச்

சேயிழைவழுவாகச் செய்திந்திரகோபத்தைச்

செங்கனிவாயிதழாய்ச் செய்துங்கலாபத்தை

சாயல்சொல்லசொருவகிலே னாயமலிகையைச் சூட்டி

ஏயிசுதட்டிபெரிப தாயசனங்களுங் காட்டி

தேயுமகூட்டையிடொனனினை ஆயிரமபட்டாடை நாட்டி

வேயினையதோளிகாதி லேயசையும்பணிதி பூட்டி(பூத)

உ. மாயவகிவ குந்தும் பிரகாச

வதனமுமரமனைய மாமரதகாச

மேயகடைக்கணபாரவை யாலுமுல்லாசமீ

ருடையாபரண காந்திகளவீச

ஆயாகளமனதைபெல்லா மேயபகரித்து நாடி

பேயுருமறைத்தபெண்ணை யேயிடைச்சியர்கள் கூட்டி

நாயகனைத்தேடுந்திரு வாயெண்ணிக்கொண்டோடி யோடி

யேயவளைப்பாக்கப்பார்க்க வேயிப்படிநயம் பாடி (பூத)

ங. பஞ்சாயுதமுள்ள பசுவான்பேரொவடத்திற்

பண்பாயக்காதினிற் கேட்கவில்லையோஅ வடத்தில்

நெஞ்சாராது நிததியகாமந் தானசெய்கின்ற தடத்தில்

நியமமாகவிருந்து உருவேறவுந்திடத்திற்

கொஞ்சககாறப் பேயபிசாசை அஞ்சவேயடித்து மண்டு

விஞ்சுக கொங்கெங்குச்சாட னஞ்செய்யாதது கண்டு

மிஞ்சரக்கிவருவளெ
வஞ்சனைக்காறி ஆகாச

னுஞ்சொல்லுலகத்தி லுண்டு
சஞ்சாரமும்பண்ணிக்கொண்டு (பூத)

பூதனை கண்ணனைக் காணல்.

வி ரு த் த ம்.

பட்டணங்கிராமங்க ளிடைச்சேரியெல்லாம்
பார்த்துப்பார்த் துக்குழந்தை களையேகொல்வ
திட்டமாய்ச் செய்துவரும் பூதனைதன்
னிச்சையாய்நந்தன் வீட்டினில்புகுந்தான்
சட்டமா யங்கொரு படுக்கைமேற்கொஞ்
சம்பல்லு முளைத்துரிசு காந்திதன்னை
விட்டாமல் மறைத்துக் கொண்டிருக்க
வேகண்டாள் கிருஷ்ணனை அப் போகண்டாளே.

கண்ணனால் பூதனை மோட்ச மடைதல்.

வி ரு த் த ம்.

பலி * மூடும் அனற்போல விளங்கும்அந்தப்
பச்சைக்கு முந்தையைப்பூ தனையுங்கண்டாள்
தலமீதிற் குழந்தைகளை யெலாங்கொலும்பி
சாசென்றே சராசரஞ் பராமுகுந்தர்
மலர்சிகருங் கணைக்கொஞ்சம் மலர்த்திஅங்கே
வந்தவளை வஞ்சப்பே யென்றுநஞ்சு
முலைதருபா லோடாவி உண்டவட்கே
மோட்சந்தான் கொடுத்ததரி கடாக்கூந்தானே.

தரு இராகம்-சவுராஷ்டகம், சாபுதாளம்.

ப ல் ல வி.

பேச்சிமுலையுண்டாரே அவுறயினா
மாச்சிடவுங்கண்டாரே

அ து ப ல் ல வி.

பேச்சிபூதனைநஞ்சப் பூச்சுமுலைஅக் கி
யேச்சுதுகண்டெ சோதை யாச்சிட்களுங்கிருஷ்ணன் (பேச்)

ச ர ண ன் க ள்.

- க. சகலவுலககாரிய முழுதையே நன்றாய்த்
தானறிஅரியைஅப் பொழுதையே
அகமீதரக்குணப் பழுதையே ஆகும்
அவள் தூங்குகின் தபாம்பைப் பழுதையே
இகுதென்மெடுப்பதுபோற் பகவானை அவளுக்க ந்
தகனென்றும்அறியாமற் சுகமாய்மடியில்வைக் க (பேச்)
உ. நாட்டுங்கொரேசித்த மதினலும் நீச
நடத்தையுள்ளபூதனை மேன்மேலும்

பலி யென்பது சாம்பல்,

- கூட்டுக்குள்ளேயிருக்குங் கத்திபோலும் வேறு
கூறுனவளைக்கண்டரி அப்பாலுங்
- கூட்டுங் காந்திகள் கண்டு போட்டாச்சரியங்கொண் டு
மீட்டுந்தாயைப்போல்முகங் காட்டிவஞ்சகஞ்செய் த (பேச்)
- ஈ. ஒருவர்செயி ிகொணு வீரியமாயும் உண்டார்
உயிணாப்போக்குந்தனத்தை அந்தப்பேயும்
தரவேபால்முருந்தர்க் கொருதாயும் போல்வஞ்
சகஞ்செய்யஅரிக்கங்கே கோபத்தீயும்
பெருகத்தனத்தையிரு கரமதினாற்பிசைந் து
பரவுபிராணனை அப கரணஞ்செய்துகோபால ன் (பேச்)
- உ. முலைக்குத்தறியுமாசவலைப் பிள்ளை என்னும்
முறைபோதும்விட்டுவிடுஎன்பதற் குள்ளே
வலித்துமர்மத்தானங்களிசிக்கக் கொள்ளை யாக
மரணவலியாய்க்கண்கள்கழன்று வெள்ளை
நிலத்திற்கைகால்களெல்லாங் குலுக்கிஉலகத்துக்கொண் டு
ஜலப்பிரளயமாய்வேர்க்கப் பலக்கவாய்விட்டமு த (பேச்)
- ஐ. பலமுள்ளகுழந்தைபிடிக்கும் போது அந்தப்
பாரம்பொறுக்காமலேபுவி மீது
மலைகள்நலக்கிரகம்அக லந்த சேரும்
வானும்கிணைதெச்சொல்வ தேது
இலகும்பாதாளந்திக்கு நிலையெதிரொலியிட் டு
உலகோரசனியென்று நிலைகுலைந்திட்ப டு (பேச்)
- ஊ. பேயானவனாநஞ்சுமுலை கொடுத்துக் கிருஷ்ணன்
பிடிக்கநிசருபந்தனை பெடுத்து
சாயுந்தலைமயிரகால்கைகள் தொடுத்து எல்லாந்
தரையில்விரித்துக்கொண்டா விவிடுத்து
ஆயிரங்கண்ணன்வச்சி ராயுத்தத்தடிபட் டு
மாயும்விருத்திரனைநிக ராயுடவிமுந்தாள்அந் த (பேச்)

பூதனை பூமியில் விழல்.

விருத்தம்.

வஞ்சப்பேய் விழும்போத்யோ சனைநூரத்தில்
மரங்களெல்லாந் சூரனமாய்ப் பண்ணிக்கொண்டு
துஞ்சிமலை போல்விழந்தா ளிடைச்சேரிக்குட்
சொல்லுமிந்த ஆச்சரிய முண்டாச்சய்யா
மஞ்சனைய வடிவழகர் சக்கரபாணி
வனமாலிக் கிவனாபெரு தாய்ப்பால்வந் து
நஞ்சுமுலை கொடுத்துயிர்போய் விழந்தாள்பூத
னைகண்டாய் அரிபத்தி கைகண்டாயே.

தரு இராகம்-பந்துவராளி, சாபுதாளம்.
ப ல் ல வி.

விழுந்தாளே பூதனை பிரேதமாய்
விழுந்தாளே பூதனை

அ து ப ல் ல வி.

விழுந்தான் நரகத்தில் அமுந்தாமலேழுத்தி
கொழுந்தியம்மலைபோலே செழுந்தாரணியே லே (விழு)

ச ர ண ன் க ள்.

க. ஏற்றச்சால்தனக்கேற்ற சிங்கப்பல்லவாய் போக்கினுள் எங்கும்
பார்த்துமலைக்குகையைச் சேர்த்தாப்போலிருக்கு மூக்கினுள்

பேய்த்தனத்தெக்கரு மலைக்கிணையாக்கினுள்
ஆர்த்தசெம்பட்டை மயிர்த்தலைதாக்கினுள்
ஊற்றில்லாப்பாழுந் கிணத்தெப்போல்கோக்கினுள்
வேற்றுருமறைத்து மெய்யுயிர்நக்கினுள் (விழு)

உ. மாற்பைச்சொல்லவென்றால் உவமையெதுமணற் றிட்டுத்தான் பிரேத
வடிவின்மைதொடையுங்காலு மென்ன அணை கட்டுத்தான்

நீரில்லாதமயி வயிற்றுக்கெட்டிட்டுத்தான்
சேரியிடையரிடைச் சிகட்டுரோரிட்டுத்தான்
மாற்புதலைகாதிவை களில்அறைபட்டுத்தான்
சேரமயங்கிவீழ்ந்து தேளிந்தாரவளசட்டுத்தான் (விழு)

ங. வேகமாகிவந்து அரக்கமுலையிற்காள் கூட விடத்தை
லோகமெல்லாமுண்ட அரிக்குக்கொடுத்துமோட்சந் தேட

ஆசத்தினுவியைக் கண்ணனு நஞ்சிப்போட
சாகப்பிரோதமாகி அங்கேசூட
நாகத்தின்மேற்கரு ரோகந்தையேநாட
தேகத்தின்மேற்கிருஷ்ணன் தவழ்ந்துவிளையாட (விழு)

ஏசோதை முதலியோர் கண்ணனுக்குத் திருஷ்டி பரிகாரஞ்செயல்.

வி ரு த் த ம்.

விழுந்துகிடக் கின்றபூதனைதேகத்தின்
மேற்றவழ்ந்து விளையாடும் பயில்லாத
குழந்தையைக்கண் டிடைச்சிகள்சீக் கிரமெடுத்துக்
சொண்டெசோ தையுடனு ரோகணியுங்கூட
எழுந்தந்த வீசரா யிருக்கும்பாலர்க்
கெண்டிசையும் பசவினுட வாலினுலே
சுழன்றிடக்கோ நீராட்டிப் பின்கோதூளி
சுற்றினார் சந்திரவத நடத்தினோ.

கண்ணனுக்கு ரட்சாபந்தனஞ்செயல்.

வி ரு த் த ம்.

அட்சணமே குழந்தைஅவ யவங்கள்மீதே
அரியினுட பன்னிரண்டு நாமந்தன்னுல்

ரட்சைபண்ணி னூர்பரிட்சித் தேகேளந்த

இடைச்சிகளிற் சிலபோகள் கூடியங்கே
பட்சமாய்ச் சலத்தினுற் றேகசுத்தி

பண்ணிக்கொண டிங்குழந்தை அவயவத்தில்
அட்சரங்க னைச்சொல்லித் தடவினார்கள்

அதுகண்டாய் விஞ்சையின்மிக் கதுகண்டாயே.

தரு இராகம்-ஆரமி, ஆதிதாளம்.

ப ல் ல வி.

நந்தநந்தனனே வாழி ஸ்சால்வமே

நங்கையெசோதை செல்வமே.

அ து ப ல் ல வி.

செந்தாமரைக்கண்ணனே உந்தனை அனுதின

திருமேனிதன்னைக்காக்க இதுவேரட்சாபரதன ம் (நந்த)

ச ர ண ன் க ள்.

- க. அஜராம்பிறப்பில்லாதார் உன்தன்கால்களைக் காக்க
அட்டஐசவரியமுள்ளார் முழங்கால்களைக் காக்க
இசையும்யாகரூபருன் து ஸ்டகனையே காக்க
இடிப்பையச்சுதர்நாபி அயக்கிரீவரோ காக்க
அசையாதிருதயத்தைக் கேசவருதர ம்
அதைமீசன் கழுத்தை லோகநாயகன் காக்க
சிசமாய்விணடுபுயத்தைத் திருவிக்கிரமன் முகத் தை
நேரோசுவரரான வருமுன்சிரைசக் காக்க (நந்த)
- உ. சக்கரபாணியானவர் முன்னேசாக்கஅரி க
சாயுதபாணியாகநின் றுன்னேப்பின்னே காக்க
பக்கங்களில்மதுக யிடவாரிபிறப்பில்லா ர்
பாணியில்விமசுத்திகொண்டவரோடுநுன்னேக் காக்க
திக்குக்கோணங்களிலே வெருகதையுள்ளார்பாஞ் ச
ஜன்னியத்துடன்சாக்க மேலேஉபேந்திரன் காக்க
மிக்கருடவாகா பூமிதனிலே காக்க
வினைந்துகல்பையுள்ளார் நாலுபக்கமுங் காக்க (நந்த)
- க. ஏராரும் இந்திரியங்களுக் கெல்லாம்நாயக ரா
யிருக்குமவரோஉன்தன் இந்திரியங்களைக் காக்க
நாராயணாபிராணன் கலைக்காக்க சுவேதத்தி வு
நாயகர் சித்தங்காக்க யோகேசர்மனந் காக்க
பாரதனிலேபிரச்சினி கர்ப்பர் புத்தியைக் காக்க
பகவான்பரம புருஷரும் உன்னுதமாவைக் காக்க
சீராமுவினையாடும் போதுகோவிந்தன் காக்க
திருக்கண் வளர்த்தியிலே மாதவனே காக்க (நந்த)
- ச. நடக்கும்போது வைகுண்டபதி காக்கஇருப்ப தை
நாடிஉன்தனைமகா லட்சுமிகார்தன் காக்க
திடத்திப்புசிக்கும்போது யாகத்திலவிர்ப்பாக ஞ்
செங்கையால்வாங்குறவ ரங்குநின் றுன்னேக் காக்க

எடுத்திடும்டாகினிகள் ராக்ஷசிகள்முத	லா
யின்னம்பாலக்கிரகங்கள் பூதப்பிரோதங்கள்	காக்க
தொடுத்தபிசாசயக்கூ ரக்ஷவிநாயகமாய்	ச்
சொல்லுங்கிரகங்களுக்குப் பயஞ்செய்திரியே	காக்க (நந்த)
௫. கோட்டனா ரோவதிசேட்டைப் பூதனையின்ன	ங்
கூறுஞ்சத்தமாதர்கள் பயித்தியக்கிரகந்தே	கி
நாட்டிம்அபத்து மாரவலிகளென்றுதேகப்பி	ரா
ணஇந்திரியங்களைப் போக்கடிப்பதுமா	கி
ஈட்டிஞ்சொப்பனத்திலே காணப்படும் உற்பாத	ம்
இன்னம்பாலவிருத்தக் கிரகங்களென்றிடுந்துரோ	கி
கூட்டமிதெல்லாம்அரி பேரைச்சொல்வதின	லே
குலைந்துபயந்து நசித்திடுகநீ வாழ்வண்டா	கி (நந்த)
நந்தர் கோலத்துக்கு வரல்.	

வி ரு த்த ம்.

ஆயர்குலக் கொடிகளெல்லா மிப்படிக்கே
அந்தநந்த நந்தனர்க்குக் காப்புக்கட்டத்
தாயெசோ தையுற்குழந்தை தன்னைவாங்கித்
தன்னியபா னங்கொடுத்தது துயிலச்செய்தாள்
ஆயறிவாய் மதுரூபட் டணத்திருந்து
அந்தநந்தன் முதலான இடையரெல்லா
மேயிடைச்சே ரிக்குவந்து சேர்ந்தாரிந்த
விதங்கண்டார் பூதனைஅற் புதங்கண்டாரோ.

பூதனையுடல் வேகல்.

வி ரு த்த ம்.

இப்பாரி லிருடிகள்தியா னிக்கவுண்டாம்
யோகேசு னிங்குவந்திட் டாரோவென்றும்
உற்பாத முண்டாகு தென்றுமுன்னம்
உற்றவசு தேவர்கொன்னார் கண்டோமென்று
கற்பாஹ யென்னும்பூ தனைதேகத்தைத்
கண்டரகோ டாலிகொண்டு வெட்டிவெட்டி
அப்பாலில் வெகுதுலையில் விற்றுகட்டை
அடுக்கினார் அனற்கொளுத்தி முடுக்கினாரோ.

தரு, இராகம்-ஆனந்தபரவி, ஆதிதாளம்.

ப ல் ல வி.

பூதனையுடல்வெந்ததையுலகெங்கும்பேசவே அகித்புகையதி ன்
வாதனையாகக்கோகுலமெல்லாம் மண்டிவீச வே.

அ நு ப ல ல வி.

ஏதென்றாற் கிருஷ்ணன்முலையுண்டதின
பாதகங்களெல்லாந் துலைந்துபோ ய்

மேகினிதனிற் புண்ணியதே

மீதேனச்சொல்ல வாகனையாச்

(பூதி)

ச ர ண ன் க ள்.

க. கல்லெனும்நெஞ்ச ராக்ஷசுகுழந்தைகளைக் கொன்றுமே மாம்படசணி
வல்லமைசெய்துகொடுமை மிகவும்பண்ணி நின்றுமே

கொல்லுப்திசை யினலையாவ

து

செல்லகிருஷ்ணற்கு முலைப்பால்கொடுத்த

து

நல்லந்தியையடைந்தாள் பத்தாககு

ச்

சொல்லவேண்டிய தென்னராஜ

னே (பூதி)

உ. எண்ணிப்பத்திவிசுவாசத்துடன் இஷ்ட பதார்த்தம் எவ்வாறிலு
விண்ணவா துதி அரிகிருஷ்ணனுக்குக்கொடுத்தால்தாத்ந் [ம்

கண்ணனுடைய தாய்மாரொப்ப

டி

நன்னுமோட்சத்தை யடைந்தார்கள்

வ

வண்ணமடைவாரிப்போ சொல்லி

ய

புண்ணியவான்கள கேளபரிட்சித்

தே (பூதி)

ங. அடியவர்களுடைய தனிலே யிருக்குந் பகவான் சேவடி ஜனங்களெல்லாம்
அடிதொழும்புசரார்பணி அரவிந்தப் பூவடி

கொடியபூதனையான வஞ்நத

ன்

மடியினிலவைத்து முலைப்பாலூட்ட

ப

படியிறங்கிருஷ்ணன் தாய்மாராகடைந்

த்

படிசுவாககத்தை யடைந்தாளமனை

னே (பூதி)

ச. கவலையாகத்தனங்கள் கொடுத்தும்பால்கள்கொடுத்துமே யிருக்குந் தாயமார்
அவருக்குமபசுக்களுக்குங் கேட்ப தென்னதொடுத்துமே

தவறாமலமுலை களினின்றும்பெ

ரு

கிவரும்பாலகளைக் கிருஷ்ணனுண்டா

ரே

அவாகளுடைய புண்ணியங்க

ளை

பெவாக்காறித்து சொல்லலாகு

ம் (பூதி)

ரு. நிரந்தரமுந்தர்மார்த்தகாமமோட்சங்களை யெல்லாம் தொண்டர்களுக்குத்
தருஞ்சகந்தர்தர் தேவகிதந்ததனையொனுஞ்சொல்லாம

பரந்தாமனாதக் கிருஷ்ணனிடத்தி

ல்

நிரம்பபுத்திரவாஞ்சை யாலநே

த்

திரங்குளிரவே பாத்திட்டவாககு

த்

திருப்பச்சனனம் வரமாட்டாதை

யா (பூதி)

நந்தாகண்ணனைத்தழுவிமகிட்சியடைதல்.

விருத்தம்.

அந்தப்பூ தனைசுவதா மத்தையங்கே

ஆசுகிராம பண்ணிக்கொண்டாயொல்லாம்

இந்தநல்ல வாசனேதா னிவனுக்கெங்கே

யிருந்நவந்த தெனிலைட்சேரிகுபபோனார்

வந்தவர லாற்றிந்தார் குழந்தையெந்த
வகையாலும் பிழைத்ததென்றச் சரியங்கொண்டு
முந்திமடி மேல்வவத்துக் கண்ணனுச்சி
மோந்திட்டார் நந்தர்களி கூர்ந்திட்டாரோ.
சுகப்பிரமரிஷியைப் பரிட்சித்தாசன் வினவல்.

வி ரு த் த ம்.

யாவிரிந்தக் கண்ணனுட பாலலீலை
யாகின்ற விந்தப்பூ தனைமோட்சத்தை
யேவரிசை யாய்ப்பத்தி யுடனேகேட்போர்
இதைப்படிப்போ ரிவரொண்ணு மெண்ணப்பெற்றுங்
கோவிர்தன துபரம பதத்தைச்சேர்வார்
கூறிதென்று சுகமுனிரா யனுமுனாக்கக்
காவலனும் பாகவத சமுத்திரத்தைக்
கனாகண்டா ரிங்குமொரு வுனாகொண்டாரோ.
சு - ம் அ த் தி யா ய ம் மு த் தி ன் று.
கண்ணன்திருவடிகளே சரணம்.

*

எ-ம் அத்தியாயம்.

அ வ தா ரி கை.

வி ரு த் த ம்.

அம்பரத்தின் சுழற்காற்றான் கீழேவீழ
அடியுதையாற் சீழ்ச்சகடம் மேலேபோக
எம்பெருமான் வாயிலிவ் வத்தைக்காட்ட
எதுக்குழந்தை யமுதங்கா னந்தஆழி
சம்பிரவ நிறபரமன் வைணும்பின்னுந்
தான்சுகனா வினவியதாற் களிககும்வாறு
வம்பவிழுந் துளவர்கதை தசமத்தேழின்
மருவுமாம் பாவினமுந் தருவுமாமே. (க)

பரிசுசித்தாசன் சுகப்பிரமரிஷியைக் கண்ணன் பாலலீலைகளை வினவல்.

திபதை, இராகம்-அடாண, ஏகதாளம்.

க ண் ணி க ள்.

க. உலகபூஜித ரீசுவரராம்அரி	சுககோ	யா
தொடுகிருஷ்ணவ தாரமெடுத்தாரதிற்	சுககோ	*
இலகும்எங்குள் கா துக்குரம்மியமாகச்	சுககோ	கிருஷ்ணன்
என்னென்னலீலைகள் பண்ணினாரோ அய்யா	சுககோ	*
உ. அந்தலீலைகளைக் கேட்கின்றபேர்க்கய்யா	சுககோ	முன்
ரூசையுமவிட்டே அரிகதைமேலாசை	சுககோ	*
வந்துசாத்துவிக குணமும்பிறந்து	சுககோ	திரு
யாலுக்கிணைசெய் பத்தியம்உண்டாகிச்	சுககோ	*

ந. பரமபாகவதர் கூட்டுறவையுஞ்	சுககோ	உண்டு
பண்ணும் அந்தலீலா ரசஞ்சொல்வீரதிற்	சுககோ	..
நரலோகத்திடச் சாதியைச்சேர்ந்தரி	சுககோ	கிருஷ்ணன்
நாட்டியபால லீலைகளைச்சொல்லுவீர்	சுககோ	

கண்ணனுக்கு எசோதை உத்தானஞ்செயல்.

விருத்தம்.

விர்தாரங் கொண்கிருஷ்ண லீலையெல்லாம்
விளம்புவீர் சுகாசாரியனை பென்றுவிண்டு
பத்தாளில் முதலெண்ணும் படியதான
பரிட்சித்து மன்னனுரை செய்யஆணி
முத்தாரம் போலானந் தக்கண்ணீரும்
முதர்ந்தகம் பலையுமான முனியுஞ்சொல்வார்
உத்தானத் திருநாளிற் சுகடைவீழ்த்த
உதைகண்டார் அநதஅரி கதைவிண்டாரே. (உ)

தரு, இராகம்-மத்தியமாவதி, ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

உத்தானஞ் செய்தாளே யெசோதை ஸ்ரீகிருஷ்ணனுக்கு
உத்தானஞ் செய்தாளே யெசோதை

அநுபல்லவி.

பத்தாராளுங்கடந் தத்திலே ஜன்மந்
சத்தாரங்குடின தினத்திலே மகிழ்ந்
சுரணங்கள். (உத்)

சுரணங்கள்.

க. பதிவிரதையாகும் எசோதையுமவெ	கு	
பைநதொடியார்களை வரக்	கூட்டி	
விதவிதமேளவாத்திய சந்தீதம்பூசுர	ர்	
வேதமந்திர வசனங்களின	கோட்டி	
அதிசமதாய்ச்சுழ் உலகநாயகராய்வ	ந்	
தவதரித்த பிள்ளைக்குநீ	ராட்டி	
மதுரமிருந்த அன்னம் வந்திரமாலேப	சு	
வகைகள் அந்தணருக்குக் கொடுத்துங்கலியை	யோட்டி	(உத்)

உ. பன்னுஞ்சபவசனம் வேதியர்கூறக்	கோ	
பாலகுமாரர்வினை பாட்டுக்	காட்ட	
சொன்னமணிகள் அலங்காரஞ்செய்தசக	டை	
தொட்டிலிற்கணவளர்தல் கொண்	டாட்ட	
முன்னம்ஆலிலைமீதற் கணவளருங்குழ	தை	
முகுந்தனைநந்தன் பிள்ளைச்சீ	ராட்ட	
அன்னையெசோதையுடன் ஆயர்மடந்தைமாரு	ம்	
ஆரிரோ ஆராரோ வென்றுதா	ராட்ட	(உத்)

ந. ஜன்மநட்சத்திரங் கூடினதினுத்தான	த்	
திருவிழாச்செய்தந்தச்	சோதையே	

தன்மகனைத்திருக்கண் வளரச்செய்தானந்
சந்தோஷங்கொண்டிருந்தப் போதையே
நன்மைபெருகும் ஆயர்களுக்கெல்லாஞ்சந்த ன
நல்லதாம்பூலமரி யாதையே
மென்மேலுஞ்செய்திருந்தாள் அங்கனேகண்ணனெ ரு
வினாயாட்டுச்செய்தாரது வேநல்ல சாதையே (உத்)

கண்ணன் திருவழிகளால் சகடாசரன் பொடியாதல்.

வி ரு த் த ம்.

மின்னிடைச்சி களையும்மரி யாதையெய்யும்
வேளைதனிற் ரெட்டிவிலே கிடந்தபாலன்
தன்னியபா னங்குறித்தே உதைத்துக்கொண்டு
தானமுத சத்தங்கே ளாதெசோதை
அன்னையுங் கேயிருந்தாள் தளினாயொத்த
அங்கிரியாற் குழந்தையுதைத் திட்டதாலே
சின்னபின்ன மாய்ச்சுகடி பேரகஆயர்
சிதறுவார் இதைன்னவென்று பதறுவாரோ. (ந)

தரு, இராகம்-தோடி, ஆதிதாளம்.

ப ல் ல வி.

சகடானது பொடியாகப்பொடிந் து
தகாந்ததே தரையி ல்.

அ து ப ல் ல வி.

பகரீதிபைப்பத்தர்க் கில்லாமல்வெருட்டு ம்
பாலகிருஷ்ணன்நிரு வடியாலுதைபட்டு ச் (சக)

ச ர ண ன் க ள்.

த. கண்ணனுத்தானத் திருநாளினிற்
கண்கூட்டங்ஞள் தானே நாட
உண்ணமுலைவேண்டி அழுங்குழந் தை
யுட்காலி னாலுதை போட்
வண்ணப்பசும்பொன் தொடடிற்சட்டங்க ள்
வலுக்குங் கால்களுடன் கூட
பண்ணுமரசவர்க்க வெள்ளிக்கிண்ணிக ள்
பரம்பிக்கீழிருந்ததும் பின்னமா யோட் (சக)

உ. உத்தவத்தில்வந்திருந்த இடைச்சி க
ருடனே யெசோதையுங் காண
சுற்றும்இடையருடன் நந்தனு ந்
துண்ணென்றஞ்ச சரியந் தோண
மெத்தப்பலமான சகடறுந் து
விழுந்ததென்னென்று வியாகூலம் பூண்
உற்றதொட்டிலிற்கிடந் திவன்அழுதுதைக்க வே
உடைந்ததெனச்சில பாலர்சொல் ணுண (சக)

௩. இந்திவன்அழு துதைத்துக்கொள்	ள
வேயுடைத்தென்றுகு	மாராள்
எந்தவகைசொன்னாலுங் கேட்பத	ம்
கிடையரிடைச்சிகட்டு	நேரா
அந்தரத்தருமுனி வோர்களு	ம்
அறிய மயக்கமது	தீரா
தந்தத்தொட்டிற் குழந்தையாகியவ	டி
வழகர்பரக்கிரமத்தை ஆயரறிகு	வாரா (சக)

கண்ணனுக்குப் பிராமணர்கள் அபிமந்திரித்தல்.

வி ரு த் த ம்.

சகடுபொடியாகவந்த தேதோலர் பிசாசென்றே
சந்தேகங் கொண்டு பின்னும்
மிகவீரிட் டழுகின்ற குழந்தைதன்னை
வேகமா யெடுத்திணைத்துக் கொண்டெசோதை
மகிசுரராம் பிராமணனா யழைத்துவேத
வசனங்க ளாலேமந் திரிக்கச்சொல்லி
அகலாமல் முலைகொடுத்தாள் கிருஷ்ணலீலை
அருமைதான் அறிதல்வெகு பெருமைதானே. (ச)
தரு, இராகம்-கலியாணி, ஆதிதாளம்.

ப ல் ல வி.

குழந்தையாய் வினையாடிய	லீலை
கூறக்கேளை	யா.

அ நு ப ல் ல வி.

தொழுந்தொண்டர்பவத்தில் அழுந்தாமலேகாக்கு	ந்
துய்யவனூநில மெய்யன்சக்கர	க்
கையன்பிரமனுக் கய்யன்யாத	வ (குழ)

ச ர ண ங் க ள்.

௬. அந்தரிமிஷத்திற் பலசாலிகளா	ம்
ஆயர்களனைவருங்	கூடி
அலங்காரமாய்உர முள்ளதொட்டிற் கொணர்	ந்
ததற்கேற்றவகை	தேடி
அந்தணைக்கொண்டும் ஒமஞ்செய்துதயி	ர்
அட்சதைகளுடனே	நாடி
அங்குசதருப்பையால் அபிமந்திரதி	ரு
வாராதனைகளை	நீடி

இந்தவகைஅருச்சித்தே யிட்டார்தொட்டிற் பரிட்சித்	தே
வந்தகோகுலத்திற் சுந்தரனுங்கிருஷ்ண	ன்
நன்னயமாய்ப்பிர சன்னஞ்செய்த	தை
யின்னங்கேளபி மன்னன்சுத	அரி (குழ)

- உ. அகுயைடம்பம் இரிஷைஇங்கி
ஆணவம்பொய்களது
அந்தணர்களுட ஆசீர்வாத
அமோகமாக
பிசாசரிவர்த்திக்காய் மூன்றுவிதங்களா
பிமந்திரகும்பஜலர்
பிரசித்தமூலீசைப் பிரயோகத்தாலும்
பெருமானுக்குநீராட்டி
தசாவ்தாரமூர்த்தியைத் தானேநந்தன்வாழ்த்தி
உசிதவிசுவாசம் இசையவேயெசோ
உத்தியிளவர புத்திரராகியு
நித்தமும்ஒவ்வோர்வி சித்திரங்கள்செய்யு
க. அக்கினியில்ஓமஞ் செய்துபிராமண
கறுசுவைபதார்த்தங்கள்
மிக்கவேபோஜனம் பண்ணிவைத்துவெ
விதங்களாய்ச்சொர்ணஆர்ஞ்
தக்கபசுக்களாந்த வேதியுர்க்கேகொடுத்து
தன்குழந்தைகேஷமத்தைப்
தரணியெங்கும்புக்கமும் நந்தகோபரு
தனையரானகிருஷ்ண
சோற்காப்புச் செங்கோயாதி துலங்கும்பருவங்களின்
பக்குவமா கிக்கனயோ கக்கோகன கக்கன
பச்சைநிறத்தவர் அச்சுதரிப்ப
உச்சிதமாகஇ டைச்சிவளர்க்கவு
சை
நீங்கும்
மே
ஒங்கும்
ல
தாங்கும்
எம்
ஆங்குந்
யே
தை
ம்
ம் (குழி)
ம்
நேத்தி
கு
சாத்தி
த்
பிரார்த்தி
ட
மூர்த்தி
நீதி
னே
டி
ங் (குழி)

திரணுவிருத்தன் வதம்.

வி ரு த் த ம்.

அந்தணரா சீர்வாதம் பெற்றேநந்தன்
எதோதையுடன் மகிட்சிபெற அரிவளர்ந்து
வந்தநா ளினிலொருநாட் சோதைதானே
மைந்தனுந்தன் னிடுப்பிலமலை போற்கனத்த
தெந்தவகை யோவென்றும் இறக்கிவிட்டு
மேயரிபைத் தியானித்தற் கருமஞ்செய்தான்
வந்தனன்கஞ் சலும்எவுந் திரணுவிருத்தன்
மாறுவான் சுழற்காற்றாய்ச் சேறுவானே. (ரு)

தரு, இராகம்-மோஹனம், அடதாளசாபு.

ப ல் ல வி.

பாலகிருஷ்ணனைத்தொட்டானே திரணுவிருத்தன்
காலனுக்ககப்பட்ட டானே *

அ ரு ப ல் ல வி.

பாலகிருஷ்ணனைத்துக்க பாரிலெடுத்துத் தாக்கச்
சாலச்சுழற்காற ருக்கத் தானேதன்னுயிர் போக்க (பால)

ச ர ண ங் க ள்.

- க. கூறுஞ்சூருவனியாய்ச் சுழன்றுவந்துறைத் தானே
கோகுலத்தார்கண்களை புழுதியால்மறைத் தானே
மீறும்ஒசையினுலே பந்துத்திக்கும்நிறைத் தானே
விளைத்துமாயையாக்கக்காங் கல்லுக்களாயிறைத் தானே (பால)
- உ. ஒருமுகூர்த்தம்வனாக்குங் கருங்கும்மென்றிருள் மூடி
ஒங்கும்புழுதியாலும் மூடப்பட்டதாயர் பாடி
வருமெசோதைபுங்கீழே வைத்தகுழந்தையைத் தேடி
வாடிமண்வாரிக்காமரூல் மயங்கும்படிக்கே யோடி (பால)
- ங. பிள்ளையரினைத்துக்கொண்டு கன்றிழந்தபசுப் போலே
பெரிதாய்த்தயினியமடைந் துவிழுந்தாள்புவி மெலே
உள்ளபடி அழுதாளெசோதை சத்தங்கேட்டிப் பாலே
ஒடியிடைச்சியர்கண்ணுங் கண்ணீருமாய்வர மேலே (பால)
- ச. மாற்றுவென்றுந்தானென்றுந் தெரியாமலேயிருள் பாரும்
வானமுந்மூடிக்கொண்டேமண் வாரியதாக நேருங்
காற்றின தும்லயந்தபின்னும் நந்தகுமாரனை யாருங்
காணாமல்மாதொல்லாமரோ தனஞ்செய்தார்கேளு நீரும் (பால)
- ரு. கோளந்தத்திரணவிருத்தன் பெருங்காற்றாயா எனவனுங்
கிருஷ்ணனையெடுத்துக்கொண்டா காசத்திலேபோ எனவனுந்
தானலைப்பாரஞ்சுமக்க மாட்டாதந்தத்தா எனவனுந்
தன்பலம்வரவரவே தானெடுங்கிறு எனவனும் (பால)
- சு. தனக்குமிஞ்சியபார மலையாகயெண்ணிக் கொண்டான்
தன்கழுத்தையந்தக்குழந் தையினுலேவளைப் புண்டான்
கனத்தகுழந்தையைத் திமிஞ்ஞெண்ணெருக் குண்டான்
லககாலசையாமலே கண்விழிகள்பிதுங் குண்டான் (பால)
- ஏ. சத்தமடங்கிஅசுரன் தன்பிராணனழிந் திட்டான்
சாவில்லாக்குழந்தையுடன் கோகுலத்தில்விழுந் திட்டான்
செத்தவனோபாறமீது வீழ்ந்தடலங்குழிந் திட்டான்
தேகத்தைவிரித்துக்கொண்டு பிணமெனும்பேரிழுந்தட்டான் (பால)

கோகுலத்திலுள்ளோர் கண்ணனைக்கண்டு மகிழ்வால்
தங்கள் தவத்தைப் புகழ்தல்.

வி ரு த் த ம்.

தீரருத்திர ரன்பாணத் தாம்பிளந்த
திரிபுரம்போல் திரணவி ருத்தன்வீழ்ந்து
பேரான பிரேதாய்க் கிடந்தான்மேலே
பிடித்துக்கொண் டிருக்கின்ற குழந்தைதன்னைப்
பாராரின் றிடைச்சியர்க ளெடுத்துக்கொண்டு
பைந்தொடியாள் எசோதையிடங் கொடுத்தார்மிக்க
ஆராம யுடனிடைய ரிடைச்சியெல்லாம்
அடுக்கின்றார் சொல்லிதனைத் தொடுக்கின்றாரே. (சு)

தரு, இராகம்-காம்போதி, ஜம்பைதாளம்.

ப ல் ல வி.

நாஞ்செய்த தவோபலமே பலமே இந்த
ஞாலத்திலெவறகுண்டிந்த நலமே *

அ நு ப ல் ல வி.

பாஞ்சஜன்னிய பாணி பரந்தாமரநுள் தோணி
யாமஜகநாதனா யுணி ஆராதித்தன்பு ஸ்ரணி (நாஞ்)

ச ர ண ங் க ள்.

௧. ராட்சதனாகாசத்திலே யெடுத்தக்கொண்டுபோனபோ தே
சாட்சியென்னயமன்கைவிட்டுத் தாரணியின் மீதே
ஆட்சிமுழந்தைபிழைத்த தாச்சரியமாம் ஈதே
காட்சியாய்நாமெல்லோருங் கண்டோமேதப் பாதே (நாஞ்)
௨. சசலையுங்கொ லும்அசுரன் தன்பாவமதி னாலே
மகிதலத்தில்அவன் தானே மாண்டான் டலே போலே
பகருநல்லோர்களுக்கென்ன பயமவந்தாலுட்புவி மேலே
அகலுவதுநிலவரமே யாகுங்கண்டிரோருக்கா லே (நாஞ்)
௩. கோபுரங்கள் கட்டிவைத்துந் குளங்கள் வெட்டித்தான் சோக்க
மரபலங்கள் சருந்தரும வகைகளிலும் பார்க்க
வேபதுமநாபறகுமென் மேலும்ஆராதனை யேர்க்க
கோபருடனயாருஞ்செய்து கொண்டிருந்தங்குறை தீர்க்க (நாஞ்)
- நந்தா வசுதேவர் மொழியை நினைந்து வியப்படைதல்.

வி ரு த் த ம்.

மாதாபி தாபந்து ஜனத்திடத்து
மரணமடைந தகுழந்தை பிழைத்துவந்த
தேதோமுன செய்ததவோ பலத்தைககண்டோம
எனச்சொல்லிக களிப்பாந்தார ஆயரெல்லார
தாதாநந் தனும்பெரிய வனத்திலிமிக்காச
சரியங்கண் டன் லுவசு தேவொன்னும்
மேதாவி சொல்கினைத்துத் துதித்திருநதார
விண்டுரா தாயினைக் கண்டிருயே. (எ)

எசோதைப்பிராட்டி விகுவத்தைக் கண்ணன் றிருவாயிற்காணல்.

வி ரு த் த ம்.

இன்னமொரு நாட்குமுநதை தனையெடுத்தும்
எசோதைமடி டே ல்வைத்துப புத்திரவாஞ்சை
தன்னாலே பெருகுமுலை பாலகொடுத்தாள்
சாப்பிட்டா வயி றுநீரம் பக்கோடாலன்
அன்னையுஞ்சீ ராட்டிமுத்த ம்மேபோத்த்கொட்
டாவிசெய்தார கண்ணனவா வாயிலங்கே

யென்னசொல்வேன் சகலஜகத் துங்சண்டிட்ட.
தேர்வைதான் விசுவவுருச் சேர்வைதானே. (அ)

தரு-இராகம், சிஞ்சுருட்டி, ஏகதாளம்.

ப ல் ல வி.

சோதையே ஜீகத்தைக்கண்டாளப் போதையே.

அ நு ப ல் ல வி.

கேதமதெல்லாந்தீர்க்கு ந்
கிருஷ்ணன்செங்கனிவாய்க்குள்ளே யே (சோ)

ச ர ண ன் க ள்.

க. பூவும்ஆ காசஞ் சொர்க்கமும்
தாவும்பிர காசஞ் *

தேவசேனைபாவுதிக்குகள் யாவுசண்டாளப் பூவையோ (சோ)

உ. விரிக்குஞ்செங்கதிரும் நிலவைப்
பரிக்குந்தண் கதிரும் *

எரிக்கடவுளுந்திருப்பாற்கடல்மற் றிருக்கின்றசமுத்திரத் தீவுடன் (சோ)

ங. நீய மலைகள் அதிற்
காடெனுநிலைகள் *

நாடுசரத்தி னோடசரமாய்க் கூடியபூத கோடியுடன் (சோ)

இ து வு ம து.

க லி த் து னா.

பேச்சிமுலையைச் சுவைத்தாவியுண்டும் பெருஞ்சக டை
வீச்சென்றழுதும் பொடியாகவேயுதை விட்டவன்வா ய்
மேற்சகரியாவும் கண்டங்கடுங்கி விழிபுதைத் தே
ஆச்சரியங்கொண் டிருந்தாளெசோதை நல்லாச்சிய ரோ.

எ - ம் அ ந் தியா ய ம் மு ற் றி த் து.

கண்ணன் திருவடிகளே சரணம்.

அ - ம் அந் தியா ய ம்.

அ வ தா ரி கை.

ச ந் த வி ரு த் த ம்.

வாலலீலையீதிலே மகிட்சிநாமகர்மமும்

மருவும்அங்குமண்ணையுண்ட வசையில்விசுவரூபமுஞ்

சாலமாலின்லீலைகண்டு சங்கைசெய்திதாவினைத்

தக்ககர்சகர்நாமம் வைத்ததருணமீதுதத்துவ

மூலமுற்றமுறையிடச்செய் தந்தநந்தர்முழுமையும்

முனையதாயறிந்துகொள் முருந்தசாமிசரிதையை

வேலைகுழிபுவிக்குளமிக்க மெய்க்குருச்சுகத்தவன்

வினாராதருக்குரைத்த தட்டமத்தில்விளையுமே. (க)

நந்தர் தன்னிடம்வந்த கர்க்கமுனியை உபசரித்தல்.

ஆசிரிய விருத்தம்.

இத்திறமெசோதை யானந்தமாகி யிங்கிருந்தாள்பரிட்சித்தே
யாதவர்களுக்குப்பிரோகிதராகி யிசைமகாதபோதிதர்க்கர்
அத்தலையிருந்துவசுதேவரோவ ஆயர்பாடிபைவந்தடைந்தார்
அவரைநந்தருங்கண் டெழுந்திருந்துஞ்சா ல்த்டாங்கதண்டன்செய்துதலைமேல்
அத்தமுங்கூப்பிஅதோட்சஜாக அவனாயெண்ணிப்பூசைசெய்தும்
ஆசனங்கொடுத்துமுட்காரவைத்து அதியாராதனம்பண்ணிச்
சத்தியமானவர்க்கினல்முனியைச் சந்தோஷமதுபண்ணிவைத்துச்
சாற்றுவார்பிகவும் ஏற்றுவாரடிகள் போற்றுவா ரபிமசந்ததியே. (உ.)

தரு இராகம்-சங்கராபரணம், சாபுதாளம்.

ப ல் ல வி.

வாரும்பயா கர்க்க முனியே பிரா

மணசிரோமணிவேசக் கனியே *

அது ப ல் ல வி.

பூரணராயெங்கும் நிறைந்தபிரசன்ன

புண்ணியருமக்குநான் செய்யலாவதென்ன (வாரு)

ச ர ண ன் க ள்.

- க. இல்லறத்திலிருந்தும் இரக்கமுள்ளவர்களின்
இடத்திற்பெரியோர்வர லாலும் எல்லாம்
வல்லவரோயாதொரு குறைச்சல்லுமில்லைப்பெரு
மையுண்டாகுந்தானேயப் பாலுஞ்
சொல்லும்பரஞ்சோதியா யிந்திரியங்களுக்கெட்டித்
துடரொண்ணொனத்தையெக் காலும் உம்மை
அல்லலனுட்டானஞ்செய்தார் பிர்மசவருபத் தை
அறிவார்தேவரீர்தானே யறிந்தீர்மென் மேலும் (வாரு)
- உ. வேதவித்துகளுக்குள் ளே முக்கியராயிருக்கு ம்
மேன்மையுள்ளதேவரீர் காணும் இங்கு
ஆதலாலிந்தக்குழந் தைகளுக்குநாமக ர
ணதிகள்செய்துவைக்க வேணும்
மேதினிமனிதர்க்குப் பிராமணர்குருவல்லா ல்
வேறில்லாதெவருக்குந் தோணுஞ் சாமி
ஈதுசெய்வதற்குநீ ராகும்யோக்கியரய் யா
யான்செய்ததவழும்மை யிங்குதந்தருள் பூணும் (வாரு)
- ஈ. நிறைவாய்க்கனகாபிலேஷ் கஞ்செய்துஅழைத்தாலு ம்
நீங்களிங்கேவரும் பேரா அய்யா
துறவிக்குவேந்தனென்ன துரும்புமரியாதையாய் ச்
சொல்வதெவரும்அறி யாரா
அறிவுள்ளபெரியோர்கள் கிருபையாயெழுந்தரு ள்
அனேகககிர்தமல்லால் நேரா தாகுந்
திருமைமிகுந்ததபோ ரிதியேகுழந்தைகட்டுச்
செய்யும்நாமகரணந் துய்யமெஞ்ஞான தீரா (வாரு)

நந்தருக்குக் காக்க ருரைத்தல்.

விருத்தம்.

எண்ணியதெல்லாம்பத்தர்க் கிசைந்திடஅருளுங்கஞ்சக்
கண்ணைமறவாநெஞ்சக் காவலன்மிகவும்பூசை
பண்ணியேயிதனைநந்தன் பகர்க்கேட்டங்கேவநத
புண்ணியகர்க்கராந்த போதனர்புகலுவாடே. (ங)

கியால்-தரு இராகம்-செங்களா, ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

கூறுவேன்கேனும்யா நந்தகோபரோ கூறுவேன்.

அநுபல்லவி.

ஆறங்கமுந்தெரிந்த

ஆயர்குலதீபரோ (ச

சரணங்கள்.

க.	யாதவர்களுக்கெல்லாம் பூதலந்தனிலெங்கும்	ஆசாரியன்நானென்றே பூரணமாய்ச்சொல்லென்றே (க
உ.	நாவினாலுன்பிள்ளைக்கு தேவகியினாலையென்றே	நாமகரணமபண்ணலாந் தீயகஞ்சனெண்ணலாந் (கூ
ங.	வசுதேவருடனீரும் நிசமதுகஞ்சலுக்கு	வங்கணம்புரியும் நெடுநாளாய்த்தெரியும் (கூ
ச.	இந்தஇடத்திலநா சந்தேகமெண்ணித்தூர்	எருருதிதுசெய்தாமகொஞ்சஞ் நடத்தைபண்ணுவான்கஞ்சன (கூ
ரு.	நங்கைதேவகிபெண்சொன்ன அங்குமௌட்டாங்கர்ப்பம்பெண்	வார்த்தைகேட்டுநாள் தொட்டு ணல்லவென்றிருப்ப திட்டிக் (கூ.

நந்தர் காக்கரை ரகசியத்தில் நாமகரணஞ்செய்யவேண்டல்.

விருத்தம்.

இதவகை கர்கசர்சொல்ல நந்தன்சொல்வான்
இவடம்அந்த ரங்கமிதி லிருந்துகொண்டு
எந்தனைச்சோந் தவாகளுக்கும் தெரியாமலநீர்
இருக்குமந்திர வசனபூ ருவமாய்ததானே
அந்தணகா ரியமாய்இப யினாகைட்டு

அருமையுள்ள பெயரிடுவீ றென்றுசொல்ல

வந்தவர்தன் மனத்திருந்த படியேநந்தன்

வருந்தின ரென்றவருந் திருநதினோ.

(ச)

காக்கா நாமகரணஞ் செய்ததை நந்தருக்குரைத்தல்.

வெண்பா.

அந்தவகை தானே அந்தரங்கத் தேயிருந்து
மைந்தரிரு வர்களுநா மந்தரித்தான் - சுந்தரமாய்
இந்தவகை பேரிட் டிருக்குதென்று காக்கருமு
உந்துந் தர்க்குச்சொல் லுவார.

(க)

தரு, இராகம்-பைரவி, ஆதிதாளம்.
ப ல் ல வி.

நந்தகோபனே பாக்கியவானே
நாமகரணங்கேளும் யோக்கியவானே.

அ நு ப ல் ல வி.

இந்தரெண்டுபிள்ளையுங் கனயோகவான்களே
யிவரைப்பிள்ளையாயடைந் தவனோகீர்த்திமான்களே (நந்த)

ச ர ண ங் க ள் .

கோதைநீர்கிணியிள்ளை யிவன்சினேகிதர்களைக்
குணத்தால்ரமிக்கப்பண்ணு வதினாலே ராமனே
நதன்றியிவன்பல சாலியானதாற்ப ல்
. நென்னுஞ்சொல்வாரதற் கிசைந்தநன் னாமனே
யாதவர்களுக்கிழுத்துக் கொள்ளத்தக்கபிள்ளையு ம்
ஆனதாலேசங்கருஷ்ண நென்பார் பூமனே
ஓதுவதிந்தவகை மூன்றுபேரிவனுக் கு
உணமையைநீரறிவீனோ உதார சோமனே (நந்த)

யுகந்தோறுந்தேகத்தை யெடுக்குமிந்தக்குழந்தைக்
குண்டாகும்மூன்றுநிதந் தானே பண்டு
மிகுந்தவெள்ளைகிவப்புப் பொன்னிதம்மூன்றுவர்ண ம்
விதவிதமாய்ச்கொண்டார் சமயங் கண்டு
ஜகந்தனிலிப்போகிருஷ்ண வர்ணத்தைப்பொருந்துமு ன்
தனையினக்கிருஷ்ணனென்ற பேரைக் கொண்டு
பகர்ந்திடுவதிவனோ வசுதேவருக்குமுன்ன ம்
பாலராயோரிடத்திற் பிறந்திருப்பது மூண்டு (நந்த)

தெரிந்தவர்உன்தன்பிள்ளை யாகுங்கிருஷ்ணனைவா சு
தேவனொனுஞ்சொல்வார்க ளொரு பேரோ
விரிந்தகுணகருமங்களுக்கு யோக்கியமா க
வேண்டிருவும்பேரும் பெற்றிருப் பாரோ
இருந்ததைநானறிவேன் ஜனங்களறியமாட்டா ர்
இடையர்க்குங்கோகுலத்துக் கிங்கு நேரோ
பொருந்துஞ்சந்தோஷங்களைச் செய்வாரீங்களும்துந்த ப்
புதல்வராலேபெருமை அதிகமாய்ப்பெறு வீனோ (நந்த)

செல்வரிவரால்நீங்கள் சகலனுக்கங்களையு ஞ்
சீக்கிரந்தாண்டப் போநீர் சீலனோ
கல்விக்கடலுநீரோ கோகுலத்துக்கிசைந் த
காவலராகும் அனு கூலனோ
சொல்வதுகேளுமுன்னம் பெரியோர்களைப்பீழித் த
சோரரைச்செயித்தா ருன் பாலனோ
நல்வரிசைக்குழந்தை பாக்கியசாலி துட்ட னா
நகத்திப்பூணகட்டுவார்தன் நண்பர்பரி வாலே (நந்த)

அசுராம்கிசையானபேர் விஷ்ணுபட்சமுள்ளா னா
அவமானம்ஒருக்காலும் பண்ண மாட்டார்

உசிதமதுபோலிந்தப் பாலகிருஷ்ணனிடத்தி ல்
 உள்ளன்புள்ளார்மேலாரும் வலிமை கரட்டார்
 ரசிககுணசம்பத்து கீர்த்திரதத்தையாலு ம்
 நாராயணனைநிக ராகுந் தேட்டார்
 திசையெங்கும்புகழ்கொண்ட பெருமையுள்ளோரும் து
 சேயனாமப்பினோர்க்குத் தீமையென்பதை நாட்டார் (நந்த)
 இராமகிருஷ்ணர்கள் தவிழ்ந்து வினியாடல்.

விருத்தம்.

நாமகரணஞ்செய்து கர்க்காசென்றார்
 நமகருமகத் துக்கஞ்ஞட ஆசோவாதந்
 தாமிகவுங் கிடைக்குதென்று நந்தரங்கே
 சந்தோஷங் கொண்டிருந்தா ரிப்பால்அவ்வி
 ராமகிருஷ்ண ரும்முழங்காற படியையிட்டு
 நலகைக ளாழ நவிழ்ந்த வினையாட்டெல்லாம்
 நீயகிழ்ந்து கோபரிட்சித தென்றேஅம்மு
 னிவாசொல்வார மாயையையென் றவாசொல்வாரோ. (நு)
 தரு, இராகம்-சுருட்டி, ஜம்ஷபதாளம்.
 ப ல ல வி.

தவிழ்ந்துவினையாடும் லீலைகேளும் ராமகிருஷ்ணர்
 தவிழ்ந்துவினையாடும் லீலைகேளும் *

அறுபல்லவி.

உவந்தாந்ரதகோருலத்தில உளவர்க்கானந்தர் துளிக்க
 உளோகணியெசோதையெனும் உபயமா தாவுங்களிக்க (தவி)

சரணங்கள்.

- க. பசுக்கள்கட்டி யிருக்குமிடங் களிற்றவிழ்ந்துவினையாடி யாடி
 அசைக்கூடும்.உவின கழுத்துமணி யந்நெசையா லோடி
 விசைக கொண்டுபோ வதினலேமே லெல்லாருசே ருசள் றாடி
 பசைப்பிமாடடுக் கூட்டங்காளா பயந்நெசையாபோற் கூடி (தவி)
- உ. கூலுவேன்கே வலம்முடக் குழந்தைகளபோலே தொடுத்த
 ஆறுதலாய்த் தாயரிடம் அவரருமை கொடுத்து
 சேறுபூசிக் கொண்டிருந்த படியாரித்தா 'னெடுத்து
 தெருக்கவே கைகளிலும் வந்திமுலைசர அடுத்து (தவி)
- ங. முலைகொடுக்கும்போதழகாய்ப் புன சிரிப்புக்கொள்ளக் கொஞ்சம்
 பலுமுனைத்தசோபிதமா முகந்தைக்கனடி நெஞ்சம்
 நலசந்தோஷம்பொருந்தித்தாயா களுக்கருந்திவரேபிர பஞ்சம்
 நீலைபெறவெராமகிருஷ்ணா இப்படியாசசரிய புஞ்சம் (தவி)

இராமகிருஷ்ணர்கள் பாலலீலை செயல்.

விருத்தம்.

வித்தைகற்றவரருமை வித்துவான்களறிகுவா விவேகானியரறிவரா
 விலையிலாமணிபரிட் சைக்காரரறிவாபிற விகருடரறிகுவாரா

இத்தனாயிலரிவையர்கள் சுகமதனைபுவரறிவ ரிலதண்ணகரறிவரா
எழிலுள்ளபுருஷசுகம் யுவதியறிவார்கன்னி யென்பவர்களறிசுவாரா
உத்தமவனத்தின்நடை யன்னங்களையறிவ துண்டலாற்காக்கையறியா
துண்மையாயுத அருமை சூரரறிவாரலா துலகினிற்பேடியறியார்
மற்றுமிவைபோல்மைந்த ரருமைபெற்றவரறிவர் மலடியர்களறிசுவாரா
மன்னுபாரதநலபி மன்னுசேயெனவும்வரு மன்னபாகவதமணியே. (க)

தரு இராகம்-தோடி, சரபுதாளம்.

ப ல் ல வி.

பாலப்பருவத்தில் ராமகிருஷ்ணர்செய் த
லீலையைக் கேளுமய் யா.

அ து ப ல் ல வி.

சேலைப்பொருவுங்கண் ணர்மின்போலிடை ச்
சியர்க்கெல்லா மானந்தகர மாகப்
பாலப்பிறைததல் ரோகினியசோ தை
மைந்தரிருவருஞ் சுந்தர மாகப் (பால)

ச ர ண ன் க ள்.

க. ஆவின்கன்றுக் குட்டிகள்வாலைப்பிடி த்
தங்குமிங்கும் இழுப் பாரோ
தாவிக்கன்றுகளுந் தாறுமாறாக த்
தானிழுத்தாலும் வி டாரோ
கோவியாகளெல்லோரும் வீட்டுவே லை
கூடவிட்டுவந்து பாப் பாரோ
ஆவலுடன்ராம கிருஷ்ணர்திருவி லை
யாடக்கண்டங்கைகொட்டி நகைப் பாரோ (பால)

உ. கொம்புள்ளமிருகங் கட்டுந்திகளுக்குங் ன்
கூராகியசங்கப பல்லார்
கும்பற்கும்பாம்பு ஜலம்பட்சிபூச்சியி ன்
கூட்டத்துக்கும் பய மில்லார்
வம்புசெய்தேதுன் பங்கள்செய்யுஞ்செய் யா
வகையென்றோ ரிடத்திலு மில்லார்
உம்பர் துதிக்குங்கு ழந்தைகளைத்தாய ர்
ஒடியோடியெடுப்பாரென்றுஞ் சொல்லார் (பால)

ந. ஈங்கிந்தக்குழந்தை கட்டுபத்திரவ ம்
எதினெவ்ருதோ வென்று தேரார்
தாங்கட்டிக்காக்கவும் வீட்டிக்காரியத்திலு ந்
தயங்கலெப்படி தீரப் போரார்
பாங்குள்ளதேவகி ரோகினியசோ தை
பாக்கியசாலி யல்லால் வேரார்
திங்குகள் தீர்க்குங் கிருஷ்ணலீலைகேட்பார்க்கு ச்
செல்வமிகுந்தரிபத்தி யென்று மாரார் (பால)

கோவியர்கண்ணன்விஷமத்தை எசோதைப்பிராட்டியாருக்குரைத்தல்.

விருத்தம்.

வாகாய்வா லப்பருவம் நடந்துமேற்கு
 மாரபரு வத்திலநடை கற்றூர்மிக்க
 யோகாதி சயபலரா மனுடன்கண்ணன்
 உறுசகா வாம்இடையர் குமாரரோட
 னேகாடம் பரமாக விஷமஞ்செய்த
 நிலையிந்து கூடிவந்தும் அவர்பொறுக்கப்
 போகாமற் கோவியொல் லாம்எசோதை
 பொருட்டுத்தான் சொல்வரரி திருட்டுத்தானே. (எ)
 தரு இராகம்-மணிர்ங்கு, சாபுதாளம்.
 ப ல ல வி.

சோதையம்மா உன்பிளகோகிருஷ்ணன்
 துடுக்கையென் சொல்வோம் அம்மா.

அறுபல்லவி.

ஆதரவாய்உன் தன் பிள்ளையநாங்களு
 அப்பனே அய்யனே சாய்வே பென்றாலு
 சரணங்கள்.

1. அடியோசைப்பாடா தெங்கள்வீட்டில்வந்
 தவவேளையிலொன்று தொகெருண்
 பிடிபடாதகண்ணை அவிழ்த்துவிட்டெங்களைப்
 பேணாச்சொல்லியுங் கூடப் பிகெருண்
 அடியிதோஉங்கள் இளங்கன்றுக்குட்
 அவிழ்த்துக்கொண்டதென்று முகெருண்
 கடுகிமாமெந்தையில் நிற்குதூட்டுமென்
 கையைத்தட்டித்தட்டி நகைசெய் துகெருண் (சோ)
2. துள்ளும்இளங்கண்ணைப் பிடிக்கவேண்டிநா
 தொடர்ந்து வெளியிற் செல்லவே
 உளொப்புருந்திவன் சோரங்கள்செய்யு
 உபாயங்களையென்ன ம்
 அள்ளிச்சட்டிதயிர் பால்சுளங்குவி
 ஆடையெடுத்திண்ணல் சொல்லவே
 உள்ளதாடையில்லா பாணைகளைத்தள்ளி
 உடைத்துப்போடுவதுணாப்ப மெல்லவே
 தல்லவே (சோ)
3. உறிமேலிருப்பதெட் டாமலும்நாற்கா
 உரல்சுளும்போட் டெட்டி வி
 அறிவீர்அக்ஷமெட் டாதபாணைகளி
 அடியிலோட்டையிட டன்ன நேர்கிருண்
 குறியாய்வெளிச்சத்தில் ஆராகிலுங்கண்
 கொள்வாரொன்றிருட்டிற் று
 உறியின்மணியோசை யிடுமென்றதினநாக
 யுகெட்டியாய்ப்பிடித் துறுதி சேர்கிருண்
 தேர்கிருண் (சோ)

- ச. சமத்தன்தயிர்குடித் தசடன்தலையி லே
தானிஷ்-ங்கதை பண்ணுகிறு னம்மா
அமத்தாதையும்தெஞ்சத் துணிவாய்க்கிருஷ்ணன் கா ரி
யங்களைச்செய்தெங்கள் வீட்டினிற் சும்மா
உமக்குச்சொல்கிறேஞ் செலமலங்கள் தை
யும்பண்ணுவதென்ன உரைப்ப தம்மா
எமக்குத்தயிர்பா லுடன் வெண்ணைச்சட் டி
யினிவைக்கவாசையுண்டோ இன்னஞ்சொல் லம்மா (சோ)
- ரு. ஒருவேளைகண்டால் ஒன்றும் அறியான்போ ல்
ஒடுங்கிற்றிருன்னென தொல்லை
விரகனிவன்கண்ணை மெரளமெரளவு ம்
விழித்துக்கொண்டு காட்டுகிறுன் பல்லை
சரிவரச்சட்டித்தயிர் பாலும்வெண்ணையு ன்
தான்திருக்கிருஷ்ணன் சாப்பிடு மெல்லை
வருகையுங்காவுமாய்க் கண்டாலும்உன்த ன்
மகளைச்சிட்டுக்கமனது வர வில்லை (சோ)

எசோதைப்பிராட்டியாருக்கு கோவலர்குமார்கள்
கண்ணன் மண்ணைத்தின்றமை கூறல்.

விருத்தம்.

யாகுலத்தைத் தொண்டரிடம் வையானெங்கள்
எதுகுலாந் தனன்விஷம் மெல்லாம்அந்தக்
கோகுலத்துப் பெண்டுகளெல் லாருஞ்சொல்லக்
கோதையசோ தையும்பூரிப் புடனிருந்தாள்
வாகுலகு புத்தம்பலரா பனைமுதற்கோ
வலகுமர லொலங்கூடி வினையாடும்போ
தேகுலக்கொ டியசோதை மகன்மேல்மற்றோர்
இவைசொன்னார் மனைத்தின்ற வகைசொன்னோ. (அ)

த்பதை, இராகம்-ரீதிக்கெவுளோ, மிச்சிரதாளம்.

கண்ணிகள.

கண்ணன்மண்ணைத்தின்ற சேதியைவந்தனு கூலர் தாயாம்
பெண்ணரசானய சோதைக்குச்சொன்னோசோ பாலர் * (க)
மெள்ளவந்தேசோதை பிள்ளையைக்கையாம் பிடித்தாள் குழந்தைக்
குள்ளபடிநோயுண் டாகுமோவென்றுதான் துடித்தாள் * (உ)
நன்மையுண்டாகவென்றுஞ் சிந்தித்துக்கொண் டசோதை பார்த்துத்
தன்மகளை அஞ்சினவ னென்றெண்ணினான் பேதை * (ங)
ரகசியமாய்மண்ணை யுண்டாய் அடங்காத பிள்ளையே உன்தன்
சகலொல்லங்கூடிச் சொலவும்துதுவென்ன கொள்ளையே * (ச)
உன்தன்பிரியமுள்ள அண்ணனுஞ்சொல்லுகி ருனே யென்
றுரந்துசொல்லும்போது கண்ணனுரைசெய்வார் தானே * (ரு)

அஅ ஸ்ரீபாகவத தசமஸ்கந்த கீர்த்தனை.

அம்மம்மாநான்மண்ணைத் தின்றதில்லையிந்தப்	பய்யர்	என்மேற்	
சம்மாவடாத்தாகச் சொல்லுகிறாரிந்தப்	பொய்யர்	*	(சு)
நாடி அவர்சொன்ன வாக்குரிசமானு	லன்னார்	இங்கே	
கூடயிருக்கையில் என்வாயைப்பாரென்று	சொன்னார்	*	(எ)
ஆனாலுன்வாயைத்தி றந்துகாட்டென்றானே	யாச்சி	லீலா	
யானுஷ்டிக்கிரக ராம் அரிக்கிதென்ன	பூச்சி	*	(அ)
ஒருநாளிலும் அழியாத அயிச்சவரியம்	உள்வர்	பகவான்	
திருமால் அரியென்னும் அவனோற்றுந்திருத்	துளவர்	*	(க)
வாயைத்திறந்தற்கே காண்பிலிக்கமாதா	கண்டார்	அந்தத்	
துயவாவாயில்ஜகதத்தைக் கண்டுபிரமை	கொண்டார்	*	(க0)

எசோதைப்பிராட்டியார் கண்ணன் திருவாயில்
ஜகதத்தைக்கண்டு மோகித்தல்.

விருத்தம்.

அசுரஞ்சரங்கள் கடல்தீவுகுன்றம் ஆகாசவாயுஅங்கி
அழகானவிந்து உடுசோதிஆழி அதிதேசபாதலமுடன்
தசமென்றயிந்தி ரியமுன்னுநெஞ்ச தன்மாத்திரைகளுடனே
தகுமுக்குணங்கள் இவைஜீவகோடி தற்காலமோடியுந்
இசைவாகிலிங்க பேதங்கொன்னு மிவைசோதையாய்ப்பாடி
யிவைவாய்திறந்த அரியங்கமீது மெழிலுள்ளசோதைகண்டும்
அசைவாகிமேனி புளாங்கமாகி அபரோட்சஞானவதயம்
அதுவந்துசங்கை செய்கிறுளிவிந்தை அறிவிண்மோதமனனே.(க)

தரு, இராகம்-கலியாணி, சாபுதாளம்.

பல்லவி.

அதிசயமென்னசொல்லேன் அரிஅரி
அதிசயமென்னசொல்வேன் *

அநுபல்லவி.

அதிசயமாம்இந்தக் குழந்தைவாயைத்திறக்க
அகிலலோகங்களையும் அழகாகக்காணத்தக்க (அதி)

சரணங்கள்.

- க. ஆச்சரியமிது வென்னசொப் பனமோ
அல்லதுதான் தேவ மாயையாங் கனமோ
பேச்சென்னஎன்புத்திக் கொருபிரமைத் தனமோ
பிள்ளைக்குற்பாதமோ ஆதம்மோக யெனமோ (அதி)
- உ. சித்தமனதுகர்ம வாக்கினுல் ஊகித்து
சீக்கிரம் அறியக்கூடாததீ தாகித்து
இத்தகைமையுள்ளகா ரியமெல்லாம் கோகித்து
யாதொன்றைச்சேர்ந்திருப்ப துலகத்தை மோகித்து (அதி)
- ஈ. எதினாலேபிரகாசம்இ தென்றுசுற்றிக் கிறேன்
என்றுசொல்லலாம்இதைத் தானேமெய்ப் பிக்கிறேன்

சுதினமிதைப்பரவிக் கொண்ணதாய்ச்சிந் திக்கிறேன்
துய்யதந்தப்பதத்தைத் தெண்டன்சமர்ப் பிக்கிறேன் (அதி)

எசோதைப்பிராட்டியார் உலகம் கண்ணன்
மாயையெனத்துதித்தல்.

விருத்தம்.

நானேன்றும் அவனெந்தன் பர்த்தாவென்றும்
நாடியிவன் என்னுடைய பிள்ளையென்றும்
தானெனக்குத் தோன்றுவதும் இடைச்சேரிக்குத்
தளகர்த்தர்க் குச்சகலத் தீனிலுந்தன்ன
தானபுத்தி அகம்பாவம் ஆபராய்ச்சி
யவரவரோ தங்கள் தங்க ளென்றபுத்தி
ஈனமெவர் மாயையினு லுண்டாயிந்த
இணைசெய்வாரா அடியேற்குத் துணைசெய்வாரோ (க0)
சுகப்பிரம்ரிஷியைப் பரிசுதித்தாசன் வினவல்.

விருத்தம்.

மேதையுள்ள சோதையிந்த வற்றறிந்து
விளம்பவீ கவரவிபுவாம் பகவான்தானெப்
போதையும்போற் குழந்தையாய் மாயைதன்னைப்
பூட்டிமறைத் தார்அவளு மதைமதந்தாள்
வேதவுப டிடசாங்கிய யோகசாத்து
விககுணர்கள் காணஞ்செய் அரியை அந்தப்
பேதையுந்தன பிள்ளையென்றே யெண்ணிளென்றார்
பின்சொல்வார் பரிட்சித் தருஞ்சொல்வாரோ. (கக)

தரு, இராகம்-மாளவி, ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

அந்தநந்தன் சோதையென்ன தவஞ்செய்தார்
அய்யசகா சாரியனே *

அநுபல்லவி.

கிருஷ்ணைதாரமாகக் கெருடவாகர்பிறக்க
விஷ்ணுவாய்வந்து விளையாடத்தக்க (அந்த)

சரணங்கள்.

- க. அந்தயசோதைமுலைப்பால் அரியாங்கிருஷ்ணன்உண்ண
விந்தை விந்தையாக விளையாட்டுப்பண்ண (அந்த)
- உ. உசிதமாங்கிருஷ்ணலீலை யுந்தந்தையாரானார்
வசுதேவர் தேவகி பார்க்காமற்போனார் (அந்த)
- எவிதமான பாவங்க ளெல்லாந் தீர்ப்பதேற்க
கவிகுளலீலக்கண்ண கரட்சியைப்பார்க்க (அந்த)

நந்தொசோதையின் பிறப்பின் வான்முறையை
சுகப்பிரமரிஷி யுரைத்தல்.

விருத்தம்.

விஞ்ஞாய் ஆயர்பாடி மேற்பலபத்திரரர்மர்
சகிதமாய்க்கண்ணனானந் தகரமாய்லீசெய்யும்
மகிமையைக்காணநந்தன் மனையெசோதையுந் தான்செய்த
சுகிர் தமதென்னவென்றார் சுகமுனிசொல்லுவாரோ. (௧௨)

திபதை, இராகம்-அடாண, ரூபகதாளம்.

கண்ணிகள்.

பசுவர்ணீர்தேமனத்தின் படியேபண்டு	வேதா தேவர்	
சகலர்கோயுந்தானே யாதவகுலத்தின்	மீதா	* (௧)
அவதரிக்கச்சொன்னபோதும் அங்கனேவசக்	களே நீதி	
தவறாதுபோனந்தான தானுந்தம்பதி	களே	* (௨)
பேசுவாரொங்களைப்பூமியிற் பிறக்கச்சொல்கி	நீரோ சாமி	
வாசுதேவரம்புருஷோத் தமர்மலரடியில்	நேரோ	* (௩)
மிகவும்பக்தியுண்டாகவே வேணும்எங்கட்	கய்யா அதால்	
மகாமுடருந்துன்பங்களை மாற்றுவாரோ	மெய்யா	* (௪)
விஷ்ணுபக்தியில்லாத்தேகம் விற்றுகட்டை	யாக்கும் அந்த	
கிருஷ்ணவர்ணர்பேரைச்சொல்லக் கேட்கத்துயர்	நீக்கும்	* (௫)
ஆனதாலந்தஅரிபக்திய தடியேங்கட்குண்	டாக அருள்	
தானேசெய்வீவொன்றார் அவ்வி தாதாகொடுத்த	தேக	* (௬)
அந்தவகைபேதுரோணரும் ஆயர்பாடி	மீதே வந்து	
சந்தரந்தராய்த்தனா சோதையென்னும்	மாதே	* (௭)
இங்குந்தம்பதிக்களையினர் எம்பெருமானும்	பர்ல ராக	
அங்கவரும்நாளுக்குநாள் அரிபக்திவி	சால	* (௮)
மாகச்செய்தார்மற்றவரா மாயராய்ச்சி	யாரும் பரி	
பாகமாகவிஷ்ணுபக்தி பண்ணச்செய்தார்	பாரும்	(௯)
நிலத்திற் பிர்மதேவர்கொல்லே நிறைவேற்றிட ரகசித்தார் இக்கோ		
குலத்திற்றிருவினாபாடலைக் கொண்டு கிருஷ்ணன்வசித்தார்		(௧௦)

அ - ம் அத்தியாயம் முற்றும்.

கண்ணன் திருவடிகளே சரணம்.

க- ம் அத்தியாயம்.

அவதாரிகை.

சந்தவிருத்தம்.

முலைநலத்தி முலைசுவை முகுந்தசாமி யங்கனே
முனிந்துபாண்ட பங்கமிட்ட முன்புகயிறு கொண்டமே

உலுகலத்தின் மீதுகட்டும் உசிதவேளை கயிறெலாம்
 ஓரிரண்டு விரங்கடை குறையுறுத்தல் பின்னுமே
 அலைவிலாது பூரணங்கொ எவ்வயிற்றில் விச்சுவம்
 அகிலமுங்கண் ணுலேகாணும் அன்னமுன்ன மாடினார்
 விலையெடுத்த கையரிலீலை விதமிலங்கு தசமமேல்
 மேவும்அத்தி யாயநவம் விமலமான தமிழிலே. (சு)

எசோதைப்பிராட்டியார் தயிர்கடைதல்.

• வி ரு த் த ம்.

பெரியவன மாம்ஆயர் பாடிமீது
 பிரபலந் தனைமுதலாம் ஆயர்க்கெல்லாந்
 தெரியவனந்தந் திருவினே யாடற்செய்த
 புரீதரன்நன் கதையிலிதோர் விசித்திரங்கேட்க
 உரியவனன் புறுக்கேள் வேலைக்காரி
 யுளவரையொவ் வொருவேலே யதனிலேவி
 அரியவன்நந் தனனாக எசோதையின்பம்
 அடைகின்றார் தயிரொருநாட் கடைகின்றாரே. (உ)

தரு-இராகம், பரசு, ஏகதாளம்.

ப ல் ல வி.

தயிர் கடைந்தனனே எசோதை
 தயிர் கடைந்தனனே *

அ நு ப ல் ல வி.

மயிலனையசாயலா எனந டை
 மதுரவாணி வாணுதற்கொடியி டை (தயிர்)
 ச ர ண ங் க ள்.

க.	கண்ணன்பாலப்பருவ வினையாட்	டு
	கோரினேத் துரினேத் ததுகளைநாடி	ப்
	பண்ணேடிசைத்தொவ்வோர் பாட்டாகச்சொல்லி	யே
	பைந்தொடியெசோதை அசைந்தவைந்தா	டி (தயிர்)
உ.	பின்னும்இழையா யிருக்கும்வெண்பட்டை	ப்
	பெருத்தயின்தட்டு மறையவுங்கண்	டு
	உன்னதமான மடியாயுடுத்திக்கொ	ண்
	டோங்கியோங்கிக்கையாற் ருங்கித்தாங்கிக்கொண்	டு (தயிர்)
ங.	உத்தமனான நந்தன்மனையாட	டி
	யுங்கிருஷ்ணனன்பால் மனதுமுருக	ப்
	புத்திரவாஞ்சையி னுலேமார்பினி	ற்
	பூரணகும்ப முலைப்பால்பெரு	க (தயிர்)
ச.	கயிறிழுக்கிற வேகத்திலேயி	ரு
	கைகளிலிட்ட கடயம்ஒலிக்	க
	அயில்விழுகாது களிர்குண்டலங்	க
	ளாடஆபரணக் காந்திஜொலிக்	க (தயிர்)

- ரு. அகத்திலானந்தம் மீறப்புருவங்
 ளைசயவாய்கிருஷ்ண லீலைசொரி
 முகத்தில்முத்துமுத்தாய் வேர்வையுண்டா
 முல்லைப்புஷ்பஞ்சொருக் கவிழ்ந்துசரி
 ன். கார்க்கடற்காயாம்பு நீலமணிமேக
 காவியண்ணுவென் நழைசொவ்வவாய்ச்
 பாற்கடலைக்கடைந் தந்தமுதத்தை
 பருந்துதேவர்க்குக் கொடுத்தவர்க்காய்ச்
 கண்ணன் தயிர்ப்பாணை யுடைத்தல்.

க
 ய
 க
 ய (தய
 ன்
 சி
 ப்
 சி (தய

விருத்தம்.

ததிகடையும் பொழுதிலே தனப்பாலுண்ணத்
 தாமரைக்கண்ணனுமங்கே தாயார்பக்கல்
 அதிவேகமாகவந்து கடையும்மத்தை
 அங்கையாற் பிடிக்கொண்டிற்சந்தோஷம்
 முதிர்ளசோ தையைக்கடையா மலுரிறுத்தி
 முகுந்தனங்கே நிற்பதனைக் கண்டுமந்தப்
 பதிவிரதை யங்கவளும் மடிமேல்வைத்தப்
 பாவென்றாள் உணுமுலையிற் தாவென்றாளே.

தரு, இராகம்-கல்யாணி, அடதாளம்.

பல்லவி.

சிங்காரக் கிருஷ்ணலீலை யின்னங்கேள்பரிட்சித் தே
 சித்தசுத்தபார

தா.

அநுபல்லவி.

அங்கனாமணியெசோதைக் கானந்தஞ்செய்தகா தை (சிங்)

சரணங்கள்.

- ங். முலையுண்ணவே கிருஷ்ணன்மந்தகா ச
 முகம்பார்த்து நகைத்தாளோ
 பலவாய்ப்பெருகும் பாலுள்ளதா ன
 பானம்பண்ணி வைத்தாளோ
 பலராமன்பின்னவனைக் குட்சிநிர ம்
 பாமுன்தள்ளி விடுத்தாளோ
 நலகொங்கையிற் பெருகும்பாலினு ல்
 நன்றாய்ப்பூமியை நனைத்தாளோ (சிங்)
 உ. அடுப்பிலேகொதிக்கிற பால்பொங்குதெ ன்
 ததிவேகமா யோட
 எடுப்பாய்ப்பாதி யிலெழுந்துபோவ ளா
 வென்மேசோப நாட
 துடிப்பாய்ச்சிவந்த கீழுதட்டையு ஞ்
 சோதைகுழந்தை கூட
 கடித்துக்கொண்டுங் கண்ணீர்வடியவேபாரா ன்
 கல்லினைத்தயிர்ப்பாணை யுடையப் போட (சிங்)

ந. மறைத்துவைத்த வெண்ணைகளைக்கையி	லே
வாரிக்கொண்டு	சுட
கறுத்தமேனித் திருமேனிக்கிருஷ்ண	யோட
காணாமலே	த
மறுத்தும்பொங்கும் பாலேத்தணித்தந்	தேட
மாதாஎசோதையுந்	ம்
நிறுத்திக்கடைந்த மத்துமாத்திர	நாட (சிங்)
நிற்கத்தயிர்ப்பாணை போனதை	

•கண்ணனை எசோதைப்பிராட்டி பிடித்தல்.

வெண்பா.

கடையுந் தயிர்ப்பாணை கல்லா லெறிந்தே
உடையுந் படிசெய்தும் ஒடித் - தடைபடாக்
கண்ணன் மனைப்பிடித்த காதையறி தீவினைபோந்
நிண்ணமிது வேபரிட்சித் தே.

நொண்டிச்சிந்து.

தரு இராகம்-புன்னகவராளி, சாபுதாளம்.

தயிர்ப்பாணை போனதென்	என்றெசோதை
தன்பிள்ளைகாரியமி தென்பதறிந்	*
நயத்தொடுகண்ணனையங்	கே காணாமல்
நாடிநகைத்துக்கொண்டு தேடிவர	வே *
நொண்டொரு பக்கத்தி	லே உரல்மீது
குடுமித்தலையுடனே திடமுற்று	மே *
கண்டுநுக் காந்துகொண்	டு இரண்டுகை
களில்நிறைய வெண்ணைகளைவா	ரி *
களளவிழி விழிக்குங்குழ	ந் னை
சன்னல்மொழியெசோதை பின்ன	லே *
மெள்ளக் குச்சியுங்கையுமா	ய் வரஉரல்
மேலிருந்தகிருஷ்ணன் பாலேகுதித்து	ம் *
அஞ்சினாபோலும் ஒடின	ர் எசோதையும்
அவரைப்பிடிக்கவென்று கவலையுட	ன் *
மிஞ்சிவேகமா யோடின	ள் மானிட
விக்கிரகஹரியைப் பிடிக்கலா	மா *
மகத்தாம் யோகிகள்மனது	ந் தவத்தினால்.
வருத்தப்பட்டுப்பிடிப் பொருத்தந்தர	மா *
தொகுக்கும்புரு ஷோத்தம	னை அரியைத்
துரத்திப்பிடிக்கிறவ ரொருத்தருண்	டோ *
கடிதா யடிப்படாம	ல் அரிவஞ்ச
கஞ்செய்யவும் அந்தப்பஞ்சடியா	ன் *
பிடியிடை தள்ளாட	ப் பெருத்த
பிள்தட்டசையநடை மந்திச்சு	தே *
ஆனாலும் பிடிக்கவேணு	ம் என்கிற
அக்கரையினாலுஞ் சொருக்கிலிருந்	து *

தானே முல்லைப்பூமா

சரியச்சென்றுபிடிக்க அரியும்நின்ற

லை

அவிழ்ந்து

ர்தனனாதனதனனா.

எசோதைப்பிராட்டி கண்ணனை உரலிற்கட்டல்.

வி ரு த் த ம்.

அகப்படவும் பலத்தகுற்றம் பண்ணியஞ்சி
யமுவதிற்கண் மைகனாயத் தக்கதாக
மிகப்பிசைந்து கொண்டனை முகம்பார்த்தங்கே
விழிசுழல நிற்கின்ற குழந்தைதன்னை
முகக்கடுப்பி னுலதட்டிப் பயந்ததென்று
முன்கையின் குச்சிதனை யெறிந்துபோட்டு
வகிப்பாக இவன்விஷமம் விடானென்றங்க
மட்டுவாள் கயிறுகொண்டு கட்டுவாளே.

தரு, இராகம்-பரசு, வகதாளம்.

ப ல் ல வி.

உபரிடப்பொரு ளாகுங்கிருஷ்ணனை உரலிற்கட்டினார்
உத்தமியெசோதை யே.

அ து ப ல் ல வி.

தபோநிதிகட்குங் கட்டுப்படாதாரை,
தாமோதர நாமராக

த்
வே.

(உப)

ச ர ண ங் க ள்.

க.	அதியந்தமும் ஒதுள்ளும்புற பேதுமில்லாத அரி	ம் யை	* உலகுக்	
	காதிபந்தமும் ஒதுள்ளும்புற பேதுந்தானை மாதவனை	ம் யே	* *	(உப)
உ.	ஸர்வஞ்ஞரிந்தத் தரணிமீதி நரசரீரியா னதினா	லே ல்	* எசோதை	
	தயிர்கடைகிற கயிறுசொண்ட வயிற்றிறக்கட்டினார் ஒயிலதாக	ரி வே	* *	(உப)
ங.	நம்பினாய் தன்பிள்ளையென்று எம்பெருமானைக்கோபி	ம் கை	* இந்த	
	நாட்டுக்குமுந்தைக் கூட்டதாய்க்கயி மாட்டியுள்ளன்பு காட்டிக்கட்டினா	று ள	* *	(உப)
ச.	கட்டுங்கயிறு தெட்டம்போராததை தொட்டுவிட்டுக் கயிறெல்லா	த் ந்	* தானே	
	கடிதாய்க்கொணர்ந்து முடியமுடிய படிபொண்ணிவிறம் கடைகுறைந்து	ப் ட	* *	(உப)
ஞ.	ஆச்சரியம் தாச்சய்யாவந் ஆச்சியர்க்கும் எசோதைச்சு	த் ம்	* பின்னும்	

அஞ்சனவிழிப் புன்சிரிப்புக்கொ	ண்	*	
ஞஞ்சாமியைவி கஞ்சிடவென்	று	*	(உப)
கூ. பெருக்கவேர்வையாய்ச் சொருக்குமவிழ்ந்து		*	
வருத்தமாகிய தாய்மே	ல்	அருள்	
பெருகவேயந்த அரிகட்டுக்கொண்	ட	*	
வருமானாய்ப் பரிட்சித்தேகேளு	ம்	*	(உப)

க வி க் கூ ற் று.

வி ரு த் த ம்.

பத்தர்களுக் குவருத்தத் தைக்கொடுத்துப்
பார்த்துவச மாவதற்கீ தேதிஷ்டாந்தம்
எத்தகைமை ஈசுவரர்க ளோடுங்கூட
இவ்வுலக மார்க்குவச மாச்சோவந்தக்
கீர்த்தொசோ தைக்குவச மானரிந்தக்
காட்சியய னுருடனே பவர்க்குமுண்டோ
பத்தினியாய் மார்பிலுறை திருவுச்சுண்டோ
பார்த்திவா ஆயருட கீர்த்திபாரோ.

கண்ணன் நளகூடப் சாபவிமோசனஞ் செய்யத்தொடங்கல்.

வி ரு த் த ம்.

பெரிதான மோட்சத்தைக் கொடுக்குங் கண்ணன்
பிரஸாதத்தை இடைச்சிகள்தா னடைந்தார்மன்னா
அரிபக்தி மான்களுக் கறிமப்படும்போல்
ஆத்துமனா னிகளுக்கே யறியொணுதார்
உரலிலே கட்டியுந்தன் வீட்டுவேலை
யுள்ளிருந்தா ளன்னையிங்கே கண்ணிரட்டை
கருதமர மாகநிற்குங் குய்யகரை
வருவிப்பார் அவர்சரிதை தெரிவிப்பாரோ.

கூ - ம் அத்தியாயம் முற்றிற்று.

கண்ணன் திருவடிகளே சரணம்.

கூ - ம் அத்தியாயம்.

அவதாநிகை.

வி ரு த் த ம்.

துசமுமுவணத்தானையெழுளார்ச் சுனங்கள்தனைத்தானிடந்த
நிசமுய்திலையிருதேவர் நிலைத்ததுதியும் மருவவவை
ரசமுமல்லகும்பாகவத நளினமனர்க்காய்ச் சுகர்சொலிய
சுதமதிஸேதசமமதிற் சாற்றும்அரி கதாச்சுதையே.

கண்ணன் மருதமரங்களைக் காணல்.

க லி த் து னை

நளகூபரமணிக் கிரீவனெச்சொலும் நாமமுள்ளார்
அளகாபுரியிற் குபேரன்குமாரர்க ளாங்குய்யசர்
தளராமதங்கொண்ட தினாலும்நாரதர் சாபம்பெற்று
வளர்வானாக்கண்ணனும் பார்த்தார்மருத மரமிதென்றே.

நளகூபரர்கள் சாபவரலா ழுரைத்தல்.

திபதை, இராகம்-புன்குகவராளி, ஏகதாளம்.

க ண் ணி க ள்.

க.	மருதமரமாய் முளைத்துங்குபேரன் மாரரிருவரும் நின்றோ உரவிலேகட்டுண்ட தாமோதரர்கண்டு உண்மையறிந்தன னொன்று	கு ஙதை ம் ரோ.
உ.	நளகூபரமணிக் கிரீவரெனும்பேர்மே நாரதர்சாபம்வந் தேறவே உள அஞ்ஞானசாரி யமென்னபண்ணின உரைபடீனொன்மன்னன் கூற	ல் நிந்தை ர் வே.
ங.	ராஜராஜன்மைந்த னென்றும்உருத்திர நண்பிருக்குதென்று காவமாய்க் லாசசமீபத்திற் காட்டில்மந்தாகி யற்புதகங்கையிற் பருவமா	ன் கயி னி ய்.
ச.	மத்திபபானமபூரா வாய்ப்பண்ணியந் மதத்தினாலேகணகள் சிவந்திட்டார் சுத்திக்கொண்டுஞ்சங்கி தம்பாட்டுப்பெண்டிக சுந்தரமுங்கண்டு வந்திட்டா	த கூடச் ள் ர்.
ஞ.	புட்பவன்சஞ்சா ரஞ்செய்துந்தாம பூத்தமந்தாகினி மடுவிலே நடபாகப்பெண்ணனை மத்தியாணனைக ட நாடுதல்போறபெண்கள் நடுவி	ரை மிக ள் லே.
க.	நீர்வினையாட லுல் லாசமாய்ச்செய்தி நேரத்திலந்திட மீதிலே நாரதமா முனி தன்னிசையாக நாடிவந்தாராயப் போதி	டு தானே வே லே.
எ.	நளகூபரமணிக் கிரீவரும்மத்திய னத்தால்மதோனமத்த ராகியே மெளலின் திரிணரோர் குபேரன்குதொன் தெளிந்தறிந்தாரோ யோகி	பா நெஞ்சிற் று மே.

- அ. நாரதனாக்கண்டின் ஜலத்திலிரு
ணத்துடனேவினா யாடினா வா
யாருமிந்தரிவி சாபம்பண்ணப்போ பெண்கள்
ரொன்றேபயம் நெஞ்சிற்கூடினா ர்.
ஈ. வெக்கத்துடன்கூடச் சீக்கிரத்திற்க
மீதேறிவஸ்திரந் தரித்தனர் னா
அக்குய்யகிரகினை பேருமிருவா கேளும்
மாய்ச்சலத்திற்குனே சரித்தன ன்.
நாரதர் நன்குபார்த்துச்சாபமிட நினைத்தல்.

விருத்தம்.

மத்திய பானம்பண்ணி மதங்கொண்டும் யுவதிப்பெண்கள்
மத்தியி லிருந்திடுங்கு மாரனாக் கண்டுமூடப்
புத்தியை யசற்றிநல்ல புத்திகட் டனையெய்யும்நி
மித்தியஞ் சரிப்பாரந்த விவரங்கே ளபிமன்சேயே.

தரு இராகம்-சுத்தஸாவேரி, அடதாளம்.

ப ல ல வி.

தனஸம்பன்னக் குருடர் பாரும் அய்யா
தரித்திரமையைப் போட்டாற் றீரும்

• அ நு ப ல ல வி.

நீனபதிமைந்தரிந்தத் தையலர்கூட்டத்திற்சாம ஃ
சன்னதம்பிடித்திருப்பதை யென்னசொல்வேனய்யா அரி அரி (தன)

ச ர ண ங் க ள்.

- ஈ. மதியைக் கெடுத்துப்போடும் அயிசுவரியமான து
வருபெரி யோனாமரி யாதைசெய் தழைக்கொட்டா து
அதிரல்ல குலத்திலே பிறந்திருந்த போதினு ம்
அயிசுவரியம் பெண்கள்கூட் டுறவுடனகலா து
மதுபானம் பண்ணுவதுஞ் சொக்கட்டா னுடுவதி வ்
வகையெல்லாங் கூடியிருப் பவர்க்கங்கேதமையே து
இதவாய்த்தன் பெருமையைத் தானறி யாமற்று னே
யானைதலை மேலேகுப்பையைத் தானேபோட்டுக்கொள்ளுவதுபோலே(தன)
..ஜராமரணங்களினால் நசித்துப்போகுந் தேகத்தன் ஃ
சதமாயெண்ணிக் கொண்டுனோ ஹத்திமுதற் செய்வாரய் யா
சுரரா யிருந்திட்டாலும் பூச்சிபுழு மலம்நிறை ந்
துசடைசிறிற்சாம்பராம் பஞ்சபூதஞ் சேர்ந்தமெய்யா ம்
நரரா யிருக்கும்பேரும் அந்தப்பாவத்தால்வரு ம்
நரகங்கனையறிய வில்லையிதுக் கென்னசெய் ய
சுராபானங் குரங்கது செய்துதேளுந் கொட்டிப்பி சா
சுபிடித்திட லாவதானக திபிடித்ததிவ ரையேனொய்யா ங்(தன)
.. இந்தத்தேகமானது அன்னங் கொடுப்பவர்க் கோ
நன்றுவளர்க்குந் தந்தைதா யென்பவர்க்கோ தெரியா தே

கூஅ ஸ்ரீபாகவத தசமஸ்கந்த கீர்த்தனை.

சொந்தமாய் விலைகொடுத்து வாங்குவர்க்கோ பலமுன்	ள
சூரருக்கோ நெருப்புக்கோ நாய்க்கோவென்றுங் குறியா	தே
தந்திடுஞ் சனனமர ணங்கன்தெரி யாவுடலை	த்
தன்னதென் மெண்ணிக்கைகொண்டுஞ் சத்துக்களை மதியா	தே
நிந்தித்து பத்திரவஞ்செய்ய நேரிட்டுக் சொன்கிறுனின்	த
நிருமூடத்தைத் தீர்ப்பதேதிரித் திரமாகியமருந்துதப்பா	தே(த
ச. உள்பபடி தரித்திரன் தன்னுயிர்போல் மன்னுயி	லா
யுந்தா னெண்ணுவனதை இந்தவகை யென்றசொல்	லோ
முள்ளினுத் தளந்தேகி தமக்கெப் படிநோ	கு
மோவப் படிபிராக்கு நோகுமென் மெண்ணுவாரல்	லோ
துள்ளியொருத் தனாயுபத் திரஞ்செய்யாணவமு	ந்
சொல்லுமத மாச்சரிய மேதுமில்லான்மனங்கல்	லோ
வள்ளலை வருத்தங்கொண்டு பாஸனை பண்ணுவனது	வே
மாதவம்தாகும்வல்லவர் நீதியிதுவென் பாரோகொல்	லோ(தன
ஞ. அனுதினமும் பசித்துப் பசியாற் தேகமினைத்	து
அன்னமன்ன மென்றலையும் அவர்களுக்கு நாள்தோறு	ம்
பினயா யிந்திரியங்கன சோஷிச்சுப் போகிவிடு	ம்
பிறநுக்கவராலுபத் திரமிலலை யென்றுகூறு	ந்
தனதா யெல்லாத்தையுந்தான் சமமாய்ப் பார்க்கும்பெரியோ	ர்
தரித்திரன் பட்சமாகச் சேர்வொன்பதுதேறு	ந்
கனமுள்ள பெரியோர்கள் வந்துசேர்ந்தால்மிய	ர்
களுக்குங்குறை திருந்தீர்ந்தவா களுக்குநீனைத்தது கைவந்தேறு	ந்(தன)
நளகூபர்களுக்கு நாரதர் சாபமிடல்.	

விருத்தம்.

அரிதான ஸாதகங்கள் ஸந்தித்தாளாய்
அரிமுருகந்தர் பரதபகத் வேண்டுகின்றோர்
தரிசனத்தாற சமுதார பர்சந்தானே
தினகரனைக் கண்டவிருட் போலேநிற்கும்
அரிவையர்கள் கூட்டுறவு மத்தியபானம்
அயிசுவரிய மமதையிலஞ் ஞானமூடும்
இருவர்களாய்ச் செரணியில்லா தவர்கருவத்தை
யெடுக்கின்றா சாபமது கொடுக்கின்றாரோ.

தரு இராகம்-அடாண, ஏகதாளம்.

ப ல் ல வி.

மரமாய்நின்று போகக்கடவரே நளகூபர
மணிககீவரான மடவ ரே

அது ப ல் ல வி.

அரிவையராசை
வரியமமதை

பிடித்தாரோ
தடித்தாரோ

அயிச
மிக

உரமாய்மதுவைக்	குடித்தாரோ	நீரில்	
நிருவாணமாய்க்கி	நீடித்தாரோ	இவர்	(மர)

ச ர ண ன் க ள்.

- க. தனகருவ மதொன்று போராதா மதுவையுண்டுங்
கனலாகிரி கொள்ளாம லேராதா *
- இனமாய்ப்பெண்டுகள் பாடிக்கடி க் *
- கனமாய்வினையாடிவும் நடுவி லே *
- தனதாயிவர்கள் நின்றதாற்கா ம *
- சனதமுந்தலை சுற்றியாடா தா *(மர)
- உ. உத்தரதிசை நாதன் பதத்திலே பிறந்தும்அஞ்ஞா
னத்திலேழுழ்க்கி கெட்ட மதத்திலே *
- சுத்திக்கொண்டு சரீரத்தி லே *
- வத்திரமில்லா துந்தெரியாம ல் *
- இத்தனைவந்த தினிமேலாகிலு ம் *
- புத்தியுண்டாகச் சொல்கிறேனாவ ர் *(மர)
- ந. நேவவருஷம் நூறு திருவார் கடைசியில்வாஸ-
நேவகிருஷ்ணன் சுண்ணில் நேருவார் *
- பூவிற்சாபந் தீர்ந்துசொர்க்கத்தி ல் *
- மேவியும்அரி கேசவனொங்க ள் *
- கோவிந்தர்மீதி லேபத்தியுமு ண் *
- டாவரிவர்க ளிருவரும்இப் போ *(மர)

கண்ணன் மருதமாங்களை முறித்தல்.

வி ரு த் த ம்.

சாபானுக் கிரகசக்தி யுள்ளநார
தமுனியிந்த வாறுகய் கர்க்குச்சொல்லி
மாபுந்த கந்தீர்க்கும் பதரிகாச்சிர
மஞ்சேந்தார் நாகப ரமணிக்கீவ
ரோபாரி விரட்டைமரு தாய்முனைத்தும்
உயர்கோரு லத்திலவசித் தார்களங்கே
கோபால ருரலிற்கட் டெண்டிருந்தார்
குறித்திட்டார் மருதிரண்டும் முறித்திட்டாரே.

அஷ்டபதிபோல்—தரு, இராகம்—சவுரரஷ்டகம், ஆதிதாளம்.

ப ல் ல வி.

எழுளார்ச்சன பஞ்சனஞ் செய்தா ரே கிருஷ்ணன்
எழுளார்ச்சன பஞ்சனஞ் செய்தா ரே

அ நு ப ல் ல வி.

நாரதர்சொல்லினைப் பாரில்நிலைநிறுத்த ப்
பூரணகிருபையாய்க் கண்டுங் கிருஷ்ணன்
நாரணர்முன்னிற்கும் ரட்டைமருதமரத்தை ஸ்
சேரஉரையிழுத்துக் கொண்டுங் கிருஷ்ணன் (எழு)

ச ர ண ங் க ள் .

- க. கண்ணற்குநாரதர் நண்ணும் இஷ்டமென்றும்பொற்
கண்ணன் செய ரீவொன்றுங் கிருஷ்ணன்
எண்ணியிஷ்டநாரதத்தைபை யிப்போதேநிறைவேற ப்
பண்ணுவோம் நாமென் றங்கனேசென்றுங் கிருஷ்ணன்
- உ. அந்தமரங்களின் சந்திற்கிருஷ்ணன்புக வே
வந்துரல்குறுக்காய் மாட்டக கிருஷ்ணன்
விரதையரிசயிற் றை வேகமாயிழுத்திட க்
கந்தழலத்துடன்வீழ்ந்து காட்டக கிருஷ்ணன்
- க. ஒவென்றசத்தமாய்ப் பூவிலலறிவீழந் து
மேவுகப்புங்ககோ யோடுங் கிருஷ்ணன்
மாவேகமாயிழுத்த போததினுவிரட் டை
மருதுவீழ்ந்தகீர்த்தி நீடுங் கிருஷ்ணன்

நளாகூபயர்க்கு கண்ணனைத்துதித்தல்.

வி ரு த் த ம்.

மருதிரண்டும் விழுந்ததிலே யிருந்தகாந்தி
மண்ணும்விண்ணும் பிரகாசம் பண்ணிக்கொண்டு
அரணிகடைந் தகிலுண்டாம் அங்கிபோலே
அந்தொண்டு குய்யகரும் உருவாயவந்து
அரிபைவந் தித்துந் தலைமேலங்ககூபி
யவாகளுட பாவங்க ளெல்லாந்தீர்த்து
கருணைமழை பொறிசெங்கண் மால்மேலன்பு
காட்டுவார் துதிபெருக நாட்டுவாரோ.

திபதை இராகம்-பூராளம், சாபுதாளம்.

க ண் ணி க ள் .

- க. அரிகிருஷ்ண எது வரகிருஷ்ண ஸவுந்
தரகிருஷ்ண கிருபா கரகிருஷ்ண
உரகிருஷ்ண மனே கரகிருஷ்ண ப்ரீ
தரகிருஷ்ண தாமோ தரகிருஷ்ண (அரி)
- உ. அரிஅரிமகத்தான யோகாப்பியாஸம் க
ளாலநியும் பரம புருஷனோ
பிரகாசப்பிரகாச ஜகத்துன்னுருவமென் று
பெரியோர்சொல்லுவார் கிருபா வருஷனோ (அரி)
- க. எல்லாப்பூதங்களுட ஜீவேந்திரியங்கட்கு ம்
ஈசவரராம் ஆதி தேகனோ
பல்லாயிரகால ரூடரும்நீதா னே
பகவானழி வில்லாவை போகனோ (அரி)
- ச. ராஜஸஸாத்துவீக தமரூபராகி ய
ஈசவரராம்விஷ்ணு நீர்தானே

- மாசிலாதனல சூட்சுமப்பிரகிருதியு ம்
மைத்தானென்பார் பெரி யோர்தானே (அரி)
- டு. அரிதானகேதந்திரங் களினுடவிளரங்க ள்
யாவும்நிந்தவரும் நீர்தானே
பிரகிருதிசம்பந்த விகாரகுணங்களா ற்
பிடிசுகப்பட்டா தாரும் நீர்தானே (அரி)
- சு. சுகலசுத்தியும்முன்னே யிருக்கமுக்குணங்களு ந்
தானுள்ளதேவரீரைய நியவாரார்
பகருஞ்சுயம்பிரசாச குணங்களினுல்மறைக்கு ம்
படிமுகிமையுள்ளோரைத் தெரிவாரார் (அரி)
- எ. ஜகபூஜிதபோபிர்ம ஸ்வரூபராகியவா ஸு
தேவனோஅரிஅரி நமஸ்காரம்
விகிதமாயுலகிலே மனிதவடிவாய்வந் து
வினாயாடுவதுன்றாயை யுதிசாரம் (அரி)
- அ. நிலையிலல்லாததேகமுள்ள பேர்க்குட்சியில்வந் து
நீர்வதரித்ததும் என்னமாயும்
உலகோர்செயக்கூடாத வகைசெய்வதாற்பு ரு
ஷோத்தமொன்றிடு வதுஞாயம் (அரி)
- சு. இம்சைசெய்கிறபாவி களையெல்லாம்வேரறு த்
தெழிலுள்ளபெரியோரைப் பரிப்போரோ
அம்சாவதாரமா யாசீவாதங்களுக்கு ம்
அதிபதியாயவ தரிப்போரோ (அரி)
- க0. பரமகல்யாணனோ ஜகன்மங்களாக ர
பரவாஸுதேவனோ வந்தனம்
இருடிகேசநேசாமி பொறுமையுள்ளவச்ச தா
எதுகுலநாதனோ வந்தனம் (அரி)
- கக. எம்பெருமானேஉன் தொண்டராகியநாங்க ள்
எங்களிடத்திறுமேசேர வரந்தாருந்
தென்பாய்நாரதமுனி யனுக்கிரகத்தாலுந் தன்
தெரிசனங்கிடைத்ததே கிருபைபாரும் (அரி)
- க2. உமதுகுணங்களையென் வாக்கானதுசொல் ல
உறுதியாயுன்காதை செவிக்கிணங்க
எமதுகைகளும்மைப் பூஜிக்கச்சிரசுன்ற ன்
இருநீருஷுத்தாம னாயைவணங்க (அரி)
- க3. வனமாலியும்மையெங்கள் மனதானதுநினைக் க
மாதவாவுன்றேகத்ததைக் கணபார்க்க
அனவரதமுட்பக்கி ரஸமுந்தம்மேல்வைக் க
அருள்செய்தடியெங்களை நீர்கார்க்க (அரி)

நளகூபகர்களுக்குக் கண்ணன் விடை தரல்.

விருத்தம்.

இப்படிந்ந்த கோகுலத்தீச ரீவர்தாய ருரலின்மேற்கட்டி
யிருச்சுவமுங்கு வினையாடுங்கிருஷ்ண னிருத்யகாளவர் துதிப்பை
அப்படிக்கேட்டு மந்தகாசத்தோ டதிதனஸம்பன்னக்குருட
ராயிருந்தன்னுள் நாரதமுனியா லனுக்கிரகம்பெற்றதையறிவோம்
எப்பொழுதுந்தான் ஸமசித்தராசி யென்னிடம்பக்தியுள்ளவரா
யிருக்கின்றநல்லோர் தெரிசனங்கண்டு மிருக்குமாபவபந்தநோய்தான்
எப்படியென்று விரவியைக்கண்ட விருளதுபோலவேநீங்கும்
ஏகுவீருங்க ளிடமதற்சேநீ ரெண்ணினதெலாம்பெறுவீரோ.

நளகூபர்கள் தங்களுலக மடைதல்.

வெண்பா.

கண்ண னுரலதனிற் கட்டுண் டிருந்தமணி
வண்ணன் திருவாய் மலர்ச்சியது - பண்ண
விடைகொண்ட சூயகராம் விண்டுபக்தி மான்கள்
வடதிசையைச் சென்று ரவர்.

க0 - ம் அத்தியாயம் முற்றிற்று.

கண்ணன் திருவடிகளே சரணம்.

—0—

கக - ம் அத்தியாயம்.

அவதாரிகை.

வெண்பா.

பேசுபதி னென்றிலே பிள்ளையோடு கன்றுகளை
வாசுதேவன் காற்று மற்றுமங்கே - ஆசுரனும்
வத்தனையுங் கொக்களையும் மாட்டினு னென்பதுவா
யித்தனையுஞ் சொல்வ தினைந்து.

கண்ணன் அங்காடிக்காறிக் கருள்செயல்.

திபதை, இராகம்-சுவராஷ்டகம், ஆதிதாளம்.

கண்ணிகள்.

- க. எழுளார்ச்சுனபஞ் சனகிருஷ்ணலீ லை
யின்னங்கேளு மன்னவனே நறை
கமழந்துள்ப மால்கதையெல்லா ன்
கண்டுசொல்லச் சொன்னவனே.
- உ. நாடிமருது விழுந்தலுசை வைய
நந்தனைமுத லான ஆயர்

- பாடியுள்ளவர் கேட்டடியென் று
பயந்துஅந்தரி தானப்.
௩. படிபடியிலே மருதமரங் ள்
பணைகளுடனே சாய்ந்து கன
நெடிதாய்க்கிடப்பக் கண்டிதென் ன்
ரிதானமென்பதை யாய்ந்து.
௪. ஒன்றும்பிரியர்ம லுங்கயிற்றிற்க ட்
ஒன்றிரலினே யிழுக்கும் பால
ஒன்றோருருவாய்த் தொண்டர்கட்கெல்லா ம்
என்றுங்கருணை பழுக்கும்.
௫. கண்ணனைக்கண்ட தார்க்கள்செய்திட ட
காரியமென்ற பேச்சு உயர்
மண்ணினிலிந்த வாச்சரியமெ வ்
வகையாயின்கேயுண் டாச்சு.
௬. ஈதோருந்பாத மோவென்றஞ்ககி ற
இடையாக்கங்குள்ள பாலர் தானே
ஒதுவரிந்தக் கண்ணரிங்க னே
உரலிற்கட்டுண்ட கோலர்.
௭. மரத்தின்னடுவில் நுழையவுரனு ம்
மாட்டிக்கொண்டது குறுக்கே இவர்
உரத்திழுக்கவுஞ் சல்லிவேரற்று ம்
உடனேவீழ்ந்ததுஞ் சுறுக்கே.
௮. புலியில்மரங் ள்விழ றொண்டுதே வ
புருஷரத்தே கிளம்பக் கண்டோம்
இவிதமென்றந்தக் குழந்தைகள் தா னே
இடையருக்கெல்லாம் விளம்ப.
௯. உரைத்தசேதியைப் பசுகளென்ன மோ
உளர்கிறுரொன்றார் சிலபேர் அதைக்
கருத்திலெண்ணியே யிருந்தாலும்இரு க்
கலாமென்றாரய்யா சிலபேர்.
௧௦. உரலையிழுத்துங் கயிற்றினாலேக ட்
ஒண்டபாலரைப் பார்த்தார் தாமோ
தரனைக்கட்டவிழ்த் துநந்தனங்கும ன்
தகாலவதனம் வர்த்தார்.
௧௧. கட்டுநீங்கின் கண்ணன் குழந் தை
களைப்போலாச்சியர் கூட வெகு
சட்டமாகவே கூத்தாடிக்கொண் டு
சங்கீதங்களும் பாட.
௧௨. அவர்களைப்படி யரட்டிவைத்தாலு ம்
அப்படியெல்லாந் தானே கிரகணன்

	இவர்மரப்பொம்மை	போலாடின	தை
	யென்னசொல்லுவேன்		நானே.
கங.	இந்தச்சுட்டையை	யெசோதாவத்ஸ	லா
	எடுத்துச்சுழற்று		பார்க்க வென்று
	சந்தரமாக	இடைச்சிகள்சொல்	ல
	சுவாமியதையும்		ஏர்க்க.
கசு.	கட்டைசுழற்ற	வல்லசிலம்ப	க்
	காராக்கெல்லா		மதிகமாய் மிசு
	சட்டமாகவே	சுழற்றினாய்	யிர்
	சந்தோஷங்கள்		சுமுகமாய்.
கரு.	கோவிகளுடன்	மற்றுமுள்ள	கோ
	குலத்தார்க்கானந்தர்		துளிக்க அரி
	கோவிர்தகிருஷ்ணன்	பாலசேஷ்டையி	ற்
	கூத்தாடினோ		களிக்க.
கசு.	மனிதபாவகோ	யுளவரம்ப	க
	வானிடைச்சியர்		மருங்கே வெகு
	இனிமையாய்வினோ	யாடும்போதி	லே
	இனமொருலீலை		யொருங்கே.
கங.	கனிவகைகள்கொண்டு	வந்துவிற்றாள்அ	ங்
	காடிக்காறியங்		கொருத்தி யந்த
	வனமாலையபபார்த்	திடைச்சிகளிங்	கே
	வாகிருஷ்ணவென்றன்பு		பொருத்தி.
கஅ.	நல்லகனிவிரு	தேவிலைக்கிவாங்	ரு
	நந்தநந்தின		வென்றாரே யவர்
	சொல்லசசகல	பலமுந்தருகிருஷ்ண	ன்
	சுறுக்காகவீட்டிற்		சென்றாரே.
கக.	சைகளிற்றானியந	களைவாரிக்கொண்டும்அ	ங்
	சாடிப்பழக்காறி		வாடி யிங்கே
	வைகண்டாயநானிரம்	பத்தானியங்கொண்	டு
	தந்தேன்கனிவகை		தாடி.
௨௦.	உந்தனளவு	பமயாலளந்தித	ற்
	குளளபழங்கையிற		போட வென்றே
	அந்தமகாத்துமர்	வானகிருஷ்ணன்சொல்	ல
	அங்காடிக்காறியுங்		கூட.
௨௧.	அரவிந்தாட்சரச்ச	தராணைகுட்டிபோ	ல்
	அங்குவருவதைப்		பார்த்தாள் மலர்
	பரவுதல்போற்கணகள்	நீமைகொட்டா	த
	படிககேஅரிககு முன்		னோர்த்தாள்.
௨௨.	கையிரண்டுஞ்சோத்துத்	தானியங்கொண்டுவர	க்
	கையிடுகெவர்		வழியாக ஒழுக

அய்யன் கொணாநதுபோடக கண்டுஞ் சாமித ன
அறுகைகொண்டிம நிறைவாக.

உ. கனிகனாவாரிக கொடுத்தாளபகவா ன
கையினுலே போடப பரமப அநத
வனிதையறுகாமககாறி கூடெடுத்தி ன
மயங்களாயத தானே நிரமப.

ச. அநதககனிகனை கொணடுவநதேய ரி
ஆயாககெல்லாந கொடுத்தாளே விரதை
வினையாசபா பாடிவீதிகளி ல
வினையாடவந தொடுத்தாரே.

கண்ணனை எசேரநைதப்பிராட்டியா அமுதுண்ண அழைக்கல்.

விருத்தம்.

நநசகோ நலசசாயா நநாரோடும
ராமனுடன் சோநதொருநாள ரதியோர்ததில்
வநதுவினே மாடவறு குரோசனிப்பே
மாசாவந தழைத்திடவம மருசருசாயதத
மைநதரந வினையாடு நினைவினிலே
வர மாட்டோ மெனஎசோசையைததானேவ
விரசைய வினையாடு அரிமேலனபு
மிருசவாள அழைதுநினைவ கெஞ்சவாளே.

திபை, இராக-தேவாரகவுளை, ஆதிதாளம்.

சுண்ணிகளா

சு	ஐபாகிருஷ்ணவாவா என	பெயமாகிருஷ்ண	வாவா
	மையாழி முங்கவண்ணசெங்	கையாகிருஷ்ண	வாவா (ஐயா)
உ.	ஐலஜாட்சனேவாவா என	னலகுழநசாய	வாவா
	அலையாசேட்சிட்டுநசாய	முலையுண்ணந்	வாவா (ஐயா)
ந.	கனையாழி நக்கிறுயிநகே	வினையாடுகலபோது	ம
	அனையும்வண்ணையுடன் அன்னந	கொளவுமிங்கே	வாவா (ஐயா)
ச.	அண்ணலாராமனுடன் அமு	துண்ண துதயநதா	னே
	எண்ணையினையாடுகா	பண்ணைப்போதும	வாவா (ஐயா)
டு.	நாடிபெருமாரருடன்	கூடிவினையா	டி
	வாடியிருக்கிறுயினைத	தேடிவநதேன	வாவா (ஐயா)
க.	ஏாததசோகலநதாதிககம	வாயத கவுநதனதா	தை
	பாத்ததுக்கொண்டுசாப்பிடாமத	காத்திருக்காரா	வாவா (ஐயா)
எ	பசுகொல்லாமஅவரவாரு	டிசசகளிலேசெல்ல	வே
	இசைவாடுங்களுக்கிஷ்டத்தை	நிசநாயந் தா	வாவா (ஐயா)
அ	உடம்பெலாநதாசியாயததானே	படிநதிருக்குதை	யா
	இடநதனிலீராடுதடகே	நடநதிங்கனே	வாவா (ஐயா)

க. நன்மைசேரின்றைத்தினமுன் செம்மையாய்நீராடிவேதர்க்	ஐன்மநட்சத்திர கம்மாபசுக்கொடு	மே வாவா (ஐயா)
க௦. தாய்மார்களலங்கிருதங்கள் ஆயர்குமாரர்கள்நிமஞர்	சேயவுன்தன்றேழு தூயதைப்பார்	ர் வாவா (ஐயா)
கக. நீராடிச்சாப்பிட்டலங் சீராடிவினையாடலாம்	காரம்பண்ணிக்கொண் நாராயண	டு வாவா (ஐயா)
கஉ. சந்தனநிதியிலங்க இந்தாமஞ்சனமாடமு	ஞந்திரவியமு குந்தாவிங்கே	ம் வாவா (ஐயா)
கங. ரத்தினத்தினங்களும் சுத்தியாய்நீதானஞ்செய்ய	உத்தமப்பசுக்கரு வைத்திருக்கு	ஞ் வாவா (ஐயா)

நந்தர்முதலிய ஆயர்கள்யோசித்தல்.

விருத்தம்.

இத்தகைமை யாயழைத்துங் கண்ணன்றனை
யசோதைஐகந் நாதொன்றே எண்ணிபோதும்
புத்திரவாஞ் சையினிநகட். டெண்டுடந்தப்
புதல்வனாக்கைப் பிடித்தழைத்து வீட்டில்வந்தும்
அத்தகைமை யலங்காரஞ் செய்திருந்தாள்
அதற்கப்பாற் சிலநாட்சென் றாயர்தங்கள்
சித்தமதி லரிமாயை புகுந்துமேவச்
சேருவார் யோசனையை நேருவாரோ.

நந்தகோபர் முதலியஆயர்களுக்கு உபநந்தனுரைத்தல்.

விருத்தம்.

இருந்தாயர் பாடிநந்தன் முதலாம்ஆய
ரொலங்கூடிச் சதந்தரம்போ வினியிக்காடு
பொருந்தாது உற்பாத மிகவுண்டாச்சுப்
பொறுத்தெல்லா மனுபவித்தோ மீவடம்விட்டுப்
பிருந்தாவ னத்திற்போய் வசிப்போமென்று
பேசும்போ தவர்களுக்குட் பெரியோன்னானி,
வருந்தாமற் காலதே சங்கள்கண்டு
வனாசெய்வான் உபநந்தனுரைசெய்வானே.

தரு, இராகம்-சங்கராபரணம், ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

இனிமேலிந்தப்பெரிய வனமீதிருக்கவும் நாம்
எண்ணிக்கைகள் பண்ணெனாது திண்ணங்காணும்ஆயரோ.

அநுபல்லவி.

கனமானகோகுலத்துக் கனுதினம்நன்மையைச்சி
தனைசெய்கோபாலர்பிருந்தா வனமீதிலேகவேணு
ந் (இனி)

ச ர ண ன் க ள்.

- க. ஏனெனெலிடைச்சேரிக் குபத்திரவங்கட்
ஈதென்றவுற்பாதங்க ஞுண்டாகுதேயிப்
தானூர்ச்சேதுடைப்ப தென்பார்புவி
சட்டைபண்ணுமலநாமே விட்டுவிடப்ப
கேது
போது
மீது
டாது (இனி)
- உ. அருமையாய்ப்பி மந்திருக் கின்றகண்ணனைக்
யரக்கியாஞ்சிசுகத்திக் காறிசெய்துண்பச்
திருமால்வைகுண்டபதி ஸ்ரீதரவன
தீர்த்துப்பேட்டாரல்லாமற் காத்ததார்பல
கோலி
சோலி
மாலி
சாலி (இனி)
- ஈ. சகடையுங்கீழேதானே பொடியாய்ப்போச்சுதப்
தானெழும்பவில்லைச் சூருவளிக்கார்
மிகவுமாகாசத்திலே கொண்டிபோய்ப்பாறை
விழுங்குமுந்தையைரட்சித் ததுந்தேவதேவ
பாலே
றூலே
மேலே
மாலே (இனி)
- ஊ. மரநிலிவிலகப்பட்ட குழந்தைசா
மாயனிரட்சித்தாரொன் பதல்லவென்றுபோ
பரவிந்தமடமில்லாட்டாற் சந்தைமடமிப
பாரும்பிருந்தாவனத்தைச் சேரும்வகைதப்
காதே
காதே
போதே
பாதே (இனி)
- ஊ. உற்பாதஞ்சேரரிஷ்டஞ் சேரியையச்சேரு
உணவையாயிக்குழந்தை களையெடுத்துக்கொண்
தப்பாமற்சேனையோடுங் கூடத்தொடாந்து
சகலபேரும்பக்கத்திற் போய்விடுவதற்
முன்னே
டின்கே
பின்னே
கென்னே (இனி)
- சு. ஆவினங்கள்பலுகியும் புதிதான
ஆகும்ஆயராச்சிகள் பசுக்கட்கும்வாசம்
மேவும்நல்லஜலங்கள் புல்லுங்கொடிக
விளவகும்பிருந்தாவனத்தைச் சேர்வதிப்போவே
காடும்
நீடும்
ளோடும்
நாடும் (இனி)
- ஏ. சகடையையலங்கார மாகச்சோடித்துக்
சகலசாமான்களுடனே யெல்லவருந்
பகருஞ்சம்மதமானார் பசுக்கிடைமுன்னே
பயணங்கொளவீரோயி கிருபைபிருந்தாவனத்
கொண்டு
கண்டு
விண்டு
துண்டு (இனி)

நந்தகோபர் ஆயருடன் பிருந்தாவனமடைதல்.

வி ரு த் த ம்.

இராமனெடு கண்ணனுக்கும் இஷ்டஞ்செய்ய
இசைந்துஉப நந்தனிலை சொல்லத்தீமை
வராமற்காக் குமரிதனை மனத்துள்வைத்து
மதிமாண் ளாமாய ரெல்லாங்கூழ்ச்
சராகமாயவரவர்கள் தேர்களேறிச்
சகடைகளிற் சாமான்க ளேற்றிக்கொண்டு
முராரியருள் பெறுபிருந்தா வனத்தைச்சேர
முடிசுவார் பசுக்கிடைமுன் விடுகுவாரே.

தரு, இராகம்-தோடி, ஆதிதாளம்.

ப ல் ல வி.

நந்தகோபருடனே சுந்தரமுள்ளஆய ர்

பிருந்தாவனத்தில் வந்தா ரோ

அ நு ப ல் ல வி.

செந்தாமனாக்கண்ணன்மு குந்தர்மாயயினுல் வ

ருந்தாமற்பெரிபவ னந்தனிலேயிருந் து (நந்)

ச ர ண ங் க ள்.

க. சட்டமுள்ளதேவர்கள்முச் சட்டையாழ்ச் சகடைக ள்

கட்டிவட்டியுனிலுள்ள திட்டமுள்ள சாமான்க ள்

மட்டுமீதமில்லாத விட்டு விடாமற்கொண் டு

அட்டதீசையும்பரவவெகு கட்டுமுட்டாகவிர வ

அட்டியில்லாமலே விருத்தரும் பாலரும்

ஆயராச்சியரும் ஆமணு கூலரும்

இட்டமாகந்தன் கட்டளைப்படி யே

கொட்ட பிட்டுக் கூடி அனைகலெழக்

கைகளை நாடிச் சீராடி (நந்)

உ. நல்லயெளவனமுடன் வல்லமையுள்ளஆய ர்

சொல்லுஞ்சிலபேரவையில் வில்லும்நானே திட்டுக்கொண்

டொல்லையின்றிக்கொம்புகள் உல்லாசமாயுதக்கொ ண

டெல்லையின்றியபடைகள் பசும் புல்லுணும்பசுக்கிடைக ள்

செல்லமுன்னேசாரி சாரியாய் நடக்கச்

இறந்தபேரியோசை லெலையை யடக்க

முல்லைக்காணியுள்ளோர எல்லோருக்குருவை ஸ்

சல்லாபமாம் முந்த கடத்தியந்த

அருள்சி தந்த இறைந்த (நந்)

ந. சுந்தரகோபியர்க ளுந்தேரிலேறிக்கொண்டு

விரைதயாய்த்தனங்களி லுந்தான் குங்குமங்கள் தி

மிர்ந்துகொண்டுகழுத்திற் சந்திரஆரமன் ய

அந்தமுள்ளாபட்டாடையுடுத்திக்கொண் டெந்தர்த்துயர்வா டை

சந்தோஷங்களாகத் தம்புரு மீட்டிச்

சரசமாசுக்கிருஷ்ண லீலைபா ராட்டித்

தொந்தமாகப்பாட மந்தமாருதங் கு

ளிர்ந்து வந்து மேவ மயிலுலாவக்

குயில்கள கூவக் குலாவ (நந்)

ச. கோதைமார்தளான சோதையோகணியும் ப்

போதனிலொருதேரின் மீசேதிராமகிருஷ்ண ர்

ஆதரவுடன்வர மாதராமுடைச்சிக ள்

நாதக்கட்டுக்கூடவே கிருஷ்ணலீலை சாத்தித்தமாய்ப்பாடவே

காதுக்கின்பமாகக் கொண்டொயி	லாகக்
கனமிஞந்தநல்லவனென கொண்	டேக
ஆதிமுலொன்ற வேதவேதர்	அரி
பாத பக்தி மீறித்	துதிகள் கூறிச்
சகடை யேறி	மெய்தேறி

(நந்)

இராமகிருஷ்ணர்கள் பிருந்தாவனத்தில் விளையாடல்.

விருத்தம்.

சருஷ்கா லங்கூரிலுஞ் சவுக்கியத்தைத்
தரும்பிருந்தா வனஞ்சேர்ந்து மகிழ்ந்தமங்கே
மருவும்அர்த்த சந்திரன்பேரீ லிடையர்சேரி
வளமாகக் கட்டியதில் வாசஞ்செய்து
வருவார்பிருந் தாவனமும் மலையதாங்கோ
வர்த்தனமும் எழுனைமணற் குன்றுங்கண்டு
திருவுள்ளங் கொண்டதையே இராமர்சண்ணர்
தேவோர் பிக்விளையாட் டாடுவாரோ.

திபதை, இராகம்-மத்தியமாவதி, ஏகதாளம்.

கண்ணிகள்.

க. ஏர்வையாய்ப்பிருந்தா வனமுங்கோவர்த்தன ம்
எழுநாறதிமணற் குன்றுசுருங்கண டு
கோர்வையாய் ராமகிருஷ்ணாவிளையாடி ன
கோலம் எம்மை யானும் அரியிந்திர
ஜாலங் கோக் கேளுந்

உ. அப்புதமாகிய பாலலிலைகண் டே
ஆச்சியராயாக ளாச்சரியங்கொள் ளைச்
சொற்பிரியாமல் மனாங்களாயாரு ளு
சுழலும் படி வெல்லுவார் ராமகிருஷ்ணர்
மழலை மொழி சொல்லுவார்

ந. திட்டமாய்க்கன்றுக் குட்டிகளமேய்த்திடை ச்
சேரிசமீபக்காட் டோரத்திலேசென் று
சட்டமாய்க்கோப குமாரருடன்கூட ச்
சாமிகன்று மேய்த்தார் அசுரலா
நெயிநின்றே • மேய்த்தார்

ச. தானேபலவினா யாட்டுக்குதவி ன
சாமானெல்லாங்கொண்டு ராமகிருஷ்ணனா யா
ஆனிலங்கன்றுகள் மேய்த்ததங்கோல்கொண் ட
அக்கனாயி னாலே அரிதிருச்
சக்கரக்கையி னாலே

ரு. வேணுகானங்கோச் செய்துகொண்டுங்கள் னை
மேய்க்கின்றதால்மேனி வேர்க்கின்றதோர்புற ம்
பாணிகளாற்கவான் கற்கொழிந்தங் கே

	பந்துமடிப் ஞந்தும்பிடிப்	பாரே பாரே	ஒருபுறம் *
க.	ஆனைமேற்பந்தை யெறிந்துங்கிட்பிப்புள்ளு ஆடிச்சிலுப்பாண்டி நாடிக்கண்ணும்பூசு யானதெல்லாம்ஆடிக் காலிற்கச்சைகட்		ம் சி டி
	ஆட்டங்க ளாடுவரோ கூட்டங்கன் கூடுவரோ	யெல்லோருமாய்க் *	
எ.	கானைமாடுகளுடன்கூடத் தாங்களு கானைமாடுபோற்கர்ச் சித்துக்குதிப்பர் தோளதுதட்டிக்கொண் டங்கைகைச்சண்டையை		ங் ரோ த்
	தோழரோ டாடுவரோ சூழக்கொண் டாடுவரோ	வந்துவந்து *	
அ.	காட்டிலுண்டாகிய பட்சிமிருக களைப்போலச்சத்தம் விளைத்துமவைகளை கூட்டிவரவழைத் ததுகளுட		ங் க் னே
	கூடிவிளை யாடுவார் நாடியிசை பாடுவார்	பண்ணுடனே *	

வத்ஸாசுரனைக் கண்ணன் வதைத்தல்.

விருத்தம்.

இளசென்றகன்று தனைமேய்க்குநாளி லெழுநூறதிக்களையிலே
எழிலாம்பசுக்க ளொடுகன்றுமேய்த்தும் இசைராமர்கண்ணர்மற்றும்
உளதோழமார்க ளிவர்தங்களாவி யுனவேனுமென்றோரசுரன்
ஒருகன்றுருப மொடுவந்துமங்கும் உயர்கன்றோருடொன்மதாக
வளைகின்றவஞ்சு மறிகண்ணருந்த மையனாராமனுக்கே
வகைகாண்பிவித்து மறியாதுபோல வனமாலிதானிருந்து
அளவங்கவன்ச ரிகைதீமையென்றும் அரிகண்கொ லுப்பவாலும்
அந்நீரச்சுழற்றி விளமேலெறிந்து மவனுவியுண்ணுவாரோ.

தரு, இராகம்-பியாகடை, ஆதிதாளம்.

ப ல் ல வி.

கண்ணன்விளாவெறிந்தாரோ கண்மைச்சுழற்றிக்
கண்ணன்விளாவெறிந்தாரோ *

அ நு ப ல் ல வி.

கண்ணன்வெண்ணையுண் டோலிற்கட்டுண்டாரோ
கன்றுருவாய்வந்த அசுரனைக்கொன்றாரோ (கண்)

ச ர ண ங் க ள்.

க.	மாயமாகவந்த கன்றினுடபின் வாலுப்பிடித்துச்சுமறி விளவின்மரத்தின் மாயவனெறிந்திடப் பெரியமரமா மளமளமளவென்று சாய்ந்ததுமலை	காலும் மேலும் னலும் போலும் (கண்)

௨. சல்லிவேர்முதற்கொண்டும் அம்மந்தமரம் பூமி
தனில்விழக்கன்றினுயி ரதையமனுக்கு நேமி
செல்லவனுப்பக்கண்டும் விழுந்ததுகண்டா ரோமித்
திரராங்குமாரர்களுஞ் சந்தோஷமாகச் சாமி (கண்)
௩. ஆகாசத்திலிருந்து தேவர்கள்புஷ்ப மாரி
யாகவருவித்தார்க ளற்புதமான பேரி
வாகாய்முழக்கிடுந் ளிப்படியிடைச் சேரி
வாசஞ்செய்துவளரும் வாஸ-தேவமு ராரி (கண்)

இராமகிருஷ்ணர் கன்றுமேய்த்தல்.

வி ரு த் த ம்.

கன்மெடுத்து விளாமரத்தி லெறியவீழ்ந்து
கன்றிறந்தும் அசுரன்பே ரிலாமற்போச்ச
தென்மெடுத்தும் அமரர்சொன்னார் சகலலோக
ரட்சகராம் இராமகிருஷ்ண ரிருவருங்கோ
லொன்மெடுத்துங் கன்றுகளை ரட்சிக்கின்றார்
ஒருநாளி ரவியுதயத் தழுதுகொண்டு
சென்மெடுத்த தொருஓடைக் கணாமேற்கன்று
திருப்பினர் விளையாடும் விருப்பினாரே.

கண்ணன் பகாசுரனை வதைத்தல்.

வி ரு த் த ம்.

நலங்காட்டிப் பலராம னுடனேஆயர்
நன்குமர ரொடுங்கன்று மேய்த்தும்ஓடைச்
சலங்காட்டித் தாங்களுந்தா கங்கள் தீர்த
தன்கணாமே லேறும்போ தங்கேவந்து
பலங்காட்டிக் கஞ்சனே வற்குள்ளான
பகாசுரனுங் கொக்கினைவாய் பிளந்தும்ஏமன்
தலங்காட்டி விட்டகண்ணன் விளையாட்டெல்லாந்
தவர்சொல்வார் சுகமாமு னிவர்சொல்வாரோ.

தரு-இராகம், சாவேரி, சாபுதாளம்.

ப ல் ல வி.

அசுரன்கொக்குவேடத்தையெடுத்தானே கண்ணன்
அவன்வாய்பிளக்கையிர் விடுத்தானே *

அ நு ப ல் ல வி.

பசுவின்கன்றுகள்மேய்த்துஞ் சலங்காட்டோடையிலின்றும்
பலராமன்சகோதரன் தன்னுயிர்கொல்ல வென்றும் (அச)

ச ர ண ங் க ள்.

௧. வச்சிரம்பிளந்திட்ட மலைக்கொடி முடியே
வகுக்குமுட லுள்கொக் காய்வந்தப் படியே

ககடி பூபாகவத தசமஸ்கந்த கீர்த்தனை.

அச்சுதனைமூக்காலே பிடிக்கின்ற	பிடியே
அறிந்துராமன்முதலோர் துடிக்கின்ற	துடியே (அக்)
உ. ஒடைச்சுளையினின்றும் பகாசுரன்	தாவி
யும்பிடிக்கக்குமா ரர்களுந்தங்க	ளாவி
கூடுவிட்டுப்போனது போற்றம்ப	மேவித்
கொளவுந்துன்பத்தைச்செய் தானந்தஅரும்	பாவி (அக்)
ங. பண்ணவனும்அரிக்கீ தென்னபிர	யாசம்
பகாசுரன்கடைவாயை நெருப்பாக்கவே	செங்
கண்ணைப்பூமியிலே கக்கிழுக்கா	செசங்
கரஞ்செய்குவேனென்று கொண்டானு	வேசம் (அக்)
ச. கிளம்பிக்கொத்தவந்தோனைப் பெரியோர்க்குங்	கெதியாங்
கிருஷ்ணனைண்ணினரிது வுங்கஞ்சன	விதியாந்
தளம்பஅடித்தாலாயர் குமாரர்சம்	மதியாந்
சந்தோஷந்தேவர்க்குண்டா மென்றெது	பதியாம (அக்)
ரு. அக்ககம்பீரமான விலையாட்டி	னூலே
அசுரன்கொச்சானவனைச் சீவீர்க்குப்	போலே
மதுஞ்சுகிழித்தெறிந் தாரவர்	மேலே
வானவர்பூச்சொரிந்து மகிழ்ந்தாரொருக்	காலே (அக்)

கண்ணன் லீலைகண்ட ஆயர்கள் வியப்படைதல்.

விருத்தம்.

பகாரியரிமேலந்த னவனத்துண்டாம்
பாரிஜாத மலர்களை வாரித்தாவி
முகாரிமுத லானபண்கள் பாடிப்பேரி
முழக்கினார் வாஜுலகத் தார்களைல்லாஞ்
சுகாரியங்கள் கண்டாயர் குமாரருஞ்சந்
துட்டிஒட்டி டெட்டியாய் வளர்த்திருந்தார்
மகாரிஷிக் குந்துதிசெய் யும்பிருந்தா
வனங்கண்டாய் அரியருள தனங்கண்டாயே.

தரு, இராகம்-துசாவந்தி, ஜுதிதாளம்.

பல்லவி.

இன்னமின்னங்செரு மன்னு கிருஷ்ணலீலையை
என்னசொல்வேண்டுனாசம் பன்னு *

அநுபல்லவி.

தன்னைநம்பினவர் தேற அன்னவரானந்த மீரப்
பொன்னுலகங்குடி யேறப் பின்னைகேள்வன்செயல்கூற (இன்)
சுரணங்கள்.

க. பகாசுரன் உயிரை யுண்டும் விளங்குங்கிருஷ்ணன்
முகாரவிந்தத் தன்னைக் கண்டும் *
சகோதரராமன்முதலாய்ச் சகாவானகோபகுமார ர்
மகாசந்தோஷமாயுடலா விகுடினதுபோலேசேர்த்தா ர் (இன்)

- உ. கட்டியன்பு காட்டினோருமார்கன்றுக்
குட்டிகளை யோட்டினோ *
கிட்டியிடைச்சேரிசேந்து மட்டில்லாஆச்சரியத் தை
விட்டுச்சொன்னார்கோகுலத்தார் சட்டமாயறிந்தாலொல்லா ம் (இன்)
- ங. செத்துப்பிழைத்தது போலே வந்தகிருஷ்ணனை
முத்தமிட்டுக்கொண்டன் பாலே *
எத்தனையதிகயம்மென் லுத்துனாசெய்வோங்குமுந்தை க்
கித்தனைத்ததுகளுந்து ரத்திவிட்டாரரியென்ற ர் (இன்)
- ச. எதெதுவந்துபய முறுத்தி வளைந்துகொண்ட
தததைச்சந்திகளில் நிறுத்தி *
விதிமுகிந்துபோனபோது அதகொரோமானதவ ர்
எதிர்வராமலிருக்கவில்லை யதினுயிர்தப்பவும்ல் லை (இன்)
- ரு. உருப்பட்டிவர்மேலே பாய்ந்ததே வந்துவிழுந்து
நெருப்புவிட்டின்போலே மாய்ந்ததே *
பரப்பிரமத்தையறிந்தகர்க்கர் உணர்ப்படியனுபவித்தோ ம்
வரப்பிரசாதந்தருமாரியே யிருப்பநந்துணையாமென்றார் (இன்)

இதுவுமது.

வெண்பா.

நந்தன்முத லாயுளொலாம் நாடியினைவ சொல்லிக்கோ
விந்தனெடு ராமர்வினையாட்டைச் - சந்ததமுந்
தானந்தம் பாடிச் சமுசார வேதையின்றி
ஆனந்த மாகவிருந் தார்.

கக-ம் அத்தியாயம் முற்றிற்று.

கண்ணன்ருவடினனோ சரணம்.

—*—

கஉ - ம் அத்தியாயம்.

அவதாரிகை.

விருத்தம்.

அசுரனும்பிரியபாம்பன் அகன்விழுங்கியதாமந்தப்
பசுபர்மைந்தனாயுங்கன்றின பண்ணையுங்காத்துங்கு
விசையிலப்பணியைவீட்டி விந்தைசெய்யாரியின்லீலை
யிசையுமப்பன்னிரண்டி லியம்புவதியம்புவாமே.

கண்ணன் கன்றுகள் மேய்த்தல்.

குறு விருத்தம்.

களங்கனியின் கண்ணன்
களங்கனியின் கண்ணன்
தளங்கொடு புரத்தும்
வளங்கதைகள கேளோ.

தரு இராகம்-தோடி, ஆதிதாளம்.

ப ல் ல வி.

சன்றுமேய்த்துத் திரிந்தாரோ கிருஷ்ணன்

கருணை ஆயாமேத புரிந்தாரோ

அ து ப ல் ல வி.

குன்றும்கோவர்த்தனத்தும் பிருந்தாவனத்துங்கு

குமெனும்புளபத்தோனே யமுனாதீரத்திற்று

மு

னே (கன்)

ச ர ண ங் க ள்.

க. வினையாடுகிறநிதித் தியம்ரவியுத

வேளைகொம்பூதிச்சன்னை

வலையவுங்கன்றுகள் மேய்க்கவருந்தோ

மானாயெல்லாமவரசு

இளைகுகளாயிய் வளர்புல்லுமேய்ந்திடு

எழிலுள்ளகன்மையெல்லாம்

வெளியினிலேவிட்டும் ஒருவர்க்காயிரத்துக்

மேலானபடிகன்றுக

ய

காட்டி

மு

கூட்டி

ம்

ஒட்டி

கு

கோட்டி

தளராயல்மேய்த்து வருமவர்

சாதத்தாக்குகளி னோடுபி

தெளிவதாக்கிச்சத்தம் பூரிக்குங்

திவ்யமானவேணு காணஞ்செய்

தேட்டுகளுமல்ல பாட்டுகளுங்

கூட்டுகளுமவிளை யாட்டுகளுங்

கும்புஞ்

ரம்புஞ்

கொம்புந

சம்புந்

கூடு

ஆடிக் (கன்)

உ. கண்ணனுந்தம்மதாம் எண்ணிக்கையிலலா

கன்றுகளுந்தானே

பண்ணிக்கொண்டும்குழந் தைவினையாட்டினா

பரிந்துமங்கங்சேசஞ்

நண்ணிக்கூட்டங்கூட்ட மாகமேய்த்துக்கொண்

சல்லோராங்கோபகு

பொண்ணியபேர்க ளெல்லாமவரவ

இசைந்சமணிசொர்ணலங்

வண்ணமாயிருந்த டோதுமக்

மலர்மலர்ச்சொத்துப் பழவகைதளிர்

கண்ணிசைந்தமயி வீரகுக

கருகமணிகுன்று மணிகள்பறித்

கதிப்புசுளுஞ்சொல்லுந் துதிப்புகளும்

விதிப்புசுளும்பண்ணிக் பதிப்புசுளுஞ்

தி

சேரப்

ற்

சார

டு

மார

ர்

கார

காட்டு

சூட்டு

ளீட்டு

தீட்டு

மணி

செய்து

(கன்)

க. ஒருவர்க்கொருவர்காதத் தூக்குமுதலாயமுன்ன

உரைத்தசொன்மைத்திருடி

வருமதையாராவது கண்டாலுடனேகாட்டி

மறையவெறிந்துபோட்டு

திருடிமறைத்ததனை யொருவர்கண்டுக்கொட்டி

கிரித்துக்கொண்டெடுத்துமளக

ம்

யொளிப்பாரோ

ல

நெளிப்பாரோ

ச்

களிப்பாரோ

திருமாலனைக்கண்டும் பிரந்தாவனத்தினு

சிங்காரம்பார்த்தானந்தந்

துளிப்பாரோ

புருஷோத்தமரந்தக் காட்டினில்வெகு

தூரம்

போனாநான்முன்னே நான்முன்னையென்றந்

நேரந்

துருசாயோடிப்பிடித்து வினையாடுங்கம்

பீரஞ்

சொல்போமோகிருஷ்ணன் லீலாவினோத

சாயஞ்

சுறுக்குந்ருன்பாட்டின் முறுக்குகளுங்கச்சை

பிறுக்குந்ருங்கோல்கொண்டுறுக்குகளுங்காட்டிக்

(சுன்)

ச. காட்டுமிருகமெல்லாம் மயங்கும்படிக்குவே

னு

சானஞ்செய்துவார்

சிலபேர்கள்

வாட்டமில்லாமற்கொம் பூதுவார்

சிலபேர்கள்

வண்டுடன்பாடுவார்

சிலபேர்கள்

கூட்டமாய்ப்பட்டியுடன் பறப்பார்

சிலபேர்கள்

குயிலுடன் கூவுவார்

சிலபேர்கள்

நாட்டுமன்னங்களுடன் நடப்பார்

சிலபேர்கள்

நலகொக்காய்க்கிளம்பி யுட்காருவார்

சிலபேர்கள்

கோட்டியாய்மயிலுடன் கூத்தாடுவார்

சிலர்

குரங்குக்குட்டியைப்பிடித் திழுப்பார்சிலர்

சிலர்

கூட்டிவைப்பார்மரத்தின் மேலேசிலர்

சிலர்

அந்தக்குரங்கிலுடன் தாவுவார்சிலர்

சிலர்

அமட்டுவருங்கண்ணைச் சிமிட்டுவருந் சந்தே

ரிமட்டுவருங்கையிற் சிமிட்டெவருங்கொண்டு

(சுன்)

ரு. ஜலங்களிற்றவனைகள் தத்தும்போதுகுமார

தாங்களும்தத்துடனே

தத்துவார்கள்

துலங்கப்பந்தயம்போட்டு ஒருவர்கத் துவளைதப்போ

ற்

றுடியாய்மற்றொருவருங்

கத்துவார்கள்

இலங்கும்பிரமசுக்ரனு பவத்தாலேஅரிதொண்ட

இருக்குப்பெரியோர்போலே

நத்துவார்கள்

தலங்களில்மாயையால் மறைந்திருக்கும்பரதே

வ

தாருபபாலகிருஷ்ணனைச்

சுற்றுவார்கள்

பலவும்புண்ணியம்பண்ணி யிருந்தனரோ

ஆயர்

பத்தபராஜினர் செங்கனி

வாயர்

குலவுமவேனுக்கோபாலர் கூடிய

நேயர்

குறைதீர்த்தருள்செய்குவா ரவொன்சு

சாயர்

கொடுத்திவாரருள் தொடுத்திவார்வி

னை

விடுத்திவாராழி யெடுத்திவாராவி

ன்

(சுன்)

கண்ணனிம அகாசரன் வரல்.

விருத்தம்.

யாதொருப ரம்புருஷர் பாதுகாளி

யானதனைச் சஞ்சம்மம் வருந்தபோது

சாதனைசெய் பெரியோர்க்குந் தூர்லபங்காண்
தூண்தப் புருஷர்மூர்த் திகரங்கொண்டு
மேதினியி லிடையர்கள் தன் கண்முன்னின்ற
வினையாட்டை யென்னவென்று யான்வாணிக்கப்
பாதநடை கொண்டுகன்று மேய்க்கும்போது
பகனென்பான் றம்பிவந்தான் அகனென்பானே.

தரு இராகம்-மத்தியமாவதி, ஆதிதாளம்.

ப ல் ல வி.

வந்தானே அகாசுரன் வந்தா னே.

அ நு ப ல் ல வி.

வந்தானேயுக்கிர சேனைஞ்	மாரன்
வஞ்சநெஞ்சக்கஞ் சனுக்குப்	காரன்
நந்தனன்குமாரன் நவரீத	சோரன்
நடத்துமலீலைக்குநேரன் றெடுத்தபொருமைக்	காரன் (வந்)

ச ர ண ன க ள்.

க. அழுதமுண்டிநனாதிரை மாற்றிச்	சாகாமலே பு
விமீதுநெடுநாளிருந்து போற்றி	*
சமுகமாகலீலை காணவொண்	ஹைமல்
துய்யமுனிவர்நேடு கிறவதயுமெண்	ஹைமல்
சமுகங்கிடைத்துமதைப் பரவைபண்	ஹைமல்
சகிக்காமலெவ்வளவும் பொறுமைநண்	ஹைமல் (வந்)

உ. பகாசுரன் றுணைவனதி	கோவி	கஞ்சனனுப்பு ம்
முகாமைபுள்ளவன் கொடிய	பாவி	*
அகாசுரனவன் கிருஷ்ணனை	யாதி	
யானகோவலரைக் கண்டுமு	பாதி	
மகாகொடுமைசெய்ய வேண்டிய	சேஷி	
மனதுட்கொண்டிவந்த தாலென்ன	மீதி	(வந்)

ங. தமயனைக்கொன்றானவன்முன் செல்வேன்	பலபத்திரரா ம
சகிதகிருஷ்ணயிப்போதே கொல்வேன்	*
அமையுமாகிலிது கோகுல	முந்தான்
ஆச்சுதென்பதைப் பார்க்கவுமதி	கந்தான்
எமன்பிரணன்கொண்டு போயுட	லந்தான்
இருந்துகாரியம தென்னவென்	றுந்தான் (வந்)

அகாசுரன் மலைப்பாம்புருவெடுத்தல்.

வி ரு த் த ம்.

பகாசுரனைக் கொன்றகண்ண னுடனேயின்னம்
பலராம னுடன்கோப குமாரர்தன்னை
அகாசுரனுங் கொல்வென்றே யாலோசித்தான்
அரிகிருஷ்ண யன்றியுணு வசையாதயரா

சகாயமது சுரர்மேலும் வேதர்மேலும்
தானமொடு தவஞ்செய் சத்துக்கள்மேலும்
மிகாரம்பஞ் செய்திரட்சிக் கின்றோர்மேலும்
வீட்பானான் அசுரன்மலைப் பாம்பானானே.

திபதை, இராகம்-புன்னாகவராளி, சாபுதாளம்.

ப ல் ல வி.

பாம்புருவை யெடுத்தானே கிருஷ்ணனோடகன்
வீழ்ப்பெய்தத் தொடுத்தானே *

அ நு ப ல் ல வி.

திம்பைவிலக்கித்தொண்ட ராம்பெரியோணாக்கார் பீ
தாம்பரதரான பாம்பணையான்முன்மலை ப் (பாம்)

ச ர ண ங் க ள்.

க. ஒருயோசனையி னீளம் பெருமலைபோற்
பருமனுளவி யாளம் *
பெரியகுகைபோல்வரையப் பரவித்திறந்துகொண் டு
பருவதங்கீழுதிங் கருமேகம்போலுத்தாய் ப் (பாம்)

உ. கொடிமுடிபல தாயும் இருள்நிறைந்து
குடியிருக்கும்உள் வாயும் *
நெடிதாம்விஸ்தாரநாடிந் துடிசண்டமாருதம்போ ல்
விடுமூச்சுக்காற்றுங்காட்டிற் படுத்திப்போற்கண்களுள் ள (பாம்)

ங. திருந்துங்கோபால ருந்துத்தான் பாம்பதனையும்
பிருந்தாவனஸம் பத்துத்தான் *
பொருந் துமீதென்றெண்ணியும் இருந்தும்பாம்பினுடல் ம்
பரந்துவழியடைத்து நிரம்பப்பார்வைக்கற்புத ப் (பாம்)

முலைப்பாம்பைக்கண்டு ஆயர்குமாரர்க ளுரைத்தல்.

வி கு த் த ம்.

வளந்தரும்பிருந்தா வனத்தி னடுவேசெல்லும்
வழியடைத்துக் கொண்டுமலைப் பாம்புவரையப்
பிளந்துகொண்டு கிடப்பதைக்கண் டங்கேசண்ணன்
பின்செல்ல முன்வந்த தோழொல்லாம்
உளந்துணிவாய்க் கொண்டிவினை யாட்டினாலே
யும்பார்த்தாச் சரியங்கொண் டவனியெல்லாம்
அளந்தவர்க்கு சகாவாவா ரிதென்னவென்றே
யறைகுறவா ருள்ளன்பு நிறைகுறவாரே.

திரு இராகம்-கல்யாணி, சாபுதாளம்.

ப ல் ல வி.

இங்கேநமக்குமுன்னோர் பெரிய ஜீவன்கிடக்கு
தென்னென்றுபாருங்கள் தோழ னோ.

ககஅ ஸ்ரீபாகவத தசமஸ்கந்த கீர்த்தனை.

அ நு ப ல் ல வி.

வங்கணக்காரரோ ய துநம்மைவிழுங்கவு ம்
வாயைப்பிளந்துகொண் டிருக்கின்மறாம்பல்ல வோ (இங்)

ச ர ண ங் க ள்.

க. சாயங்காலமேகம்போற் சிவந்திருக்கும்மேலுதடு ஞ்
சாயையாலாகாசத்தைச் சிவக்கச்செய்யுங்கீழுதடு ஞ்

சரிதா மே உடல்தானும்
பெரிதாமே கண்ட தல்லை
சரிதா மே மிகப்
பெரிதாமே * (இங்)

உ. குன்றமுத்தின்வயிறும் நீபெரிதுநான்பெரிதா ம்
என்றுசொல்லிக்கொள்கிறுப்போற் கடைவாயைசகுதுபா ர்

ஏதையா இதுவுமென்ன
சூசையா காணயுஞ்சுகித்
சாதையா இதனை
ஓதையா * (இங்)

ங. இப்பெரியவழிபைநா வால்நறைத்திரையிதுசி ங்
கப்பல்லுப்பருவத்தொ டுமுடிபோலிருக்கு து

கா ணலாம் ஆர்க்குமேபயந்
தோணலாங் கமபீரமெங்கே
பூ ணலாம் எமனும்
நா ணலாம் * (இங்)

ச. இப்பொழுதுவருங்காற்றுங் காட்டுத்தீபோற்சட்டுக்கொண் டு
இப்படிக்கொரேமான த்தனுடமுச்சுக்காற்று ய்

ஏர்க்க லாம் எல்லோருநின்று
பார்க்கலாம் யோசனைபண்ணி
தீர்க்க லாம் உயினைக்
சார்க்கலாம் * (இங்)

ரு. இதுதின்றுசீரணமா யிருக்கும்பிராணிகளாற்ற ம்
இதனுள்மாங்கிசராற்ற மாகுமுள்வாயிருள்மு டு

யிருக்குதே மெத்தவுட்புரு
வருக்குதே பயமுநெஞ்சை
யுருக்குதே வயிற்றிற்
சுருக்குதே * (இங்)

க. இம்மட்டிலகப்பட்டுக்கொண் டுதனுள்ளேபுகுகின் ர்
நம்மையுஞ்சீரணஞ்செய்ய நினைத்தால்முன்கொக்கைப்போ லே

நசிக்குமே எமனுக்கிப்போ
பசிக்குமே இதனுயிபாப
புசிக்குமே நன்றாய்
ருசிக்குமே * (இங்)

எ. நல்லது நடந்தபடி நடக்கடியங்கணத்துக்கு எ
வல்லவன்கொக்கினுடைய வாய்கிழித்தகிருஷ்ணனின் கே
வருவ ரோ களங்கனியின்
உருவ ரோ யிதனுடனே
பொருவரோ ஐயந்
தருவ ரோ * (இங்)

தண்ணன் கோபகுமாரர்களை இரட்சிக்க நினைத்தல்.

வி ரு த் த ம்.
மலைப்பாம்ப டிபுமீவ்வா ருயரின்ரு
மாரர்சொல்லி நகைத்துக்கை தட்டிக்கொண்டு
மலைப்பாம்பின் வாய்க்குள்ளே நுழைந்தாரிந்த
வார்த்தையைப்பின் னாகவருங் கண்ணன்கேட்ட
மலைப்பாம்பு னிதந்தசேர் தாளாலெட்டி
வந்துமறி யாப்பின்னே மாணக்காக்க
மலைப்பாம்பம் மென்றாதுஞ் சங்கத்தானும்
மனமவைத்தான் கிருபாந யனமவைத்தானே.
தரு, இராகம்-மத்தியமாவதி ஆதிதாளம்.

ப ல் ல வி.
ரட்சிக்கமனதுவைத்தார் கோபாலகிருஷ்ணன்
ரட்சிக்கமனதுவைத்தார் *

அ நு ப ல் ல வி.
கட்சிக்கடுங்கஞ்சனைச் சிட்சிக்கவேபிறந்தா ர்
பட்சிக்கவந்தபாம்பின் குட்சிக்குட்போனபே ரை (ரட்)
ச ர ண ங் க ள்.

க. சருவப்பிரானிகளின் இருதயங்களில்வாச ந்
தானேசெய்திடச் கண்டார் தம்மைச்
சார்ந்ததோழமானா நேர்ந்துவிழுங்கினுள்ளா ட்
சதனைன்றறிந்து கொண்டார் *
வருவதற்குட்கன்றும் பாலரு மாகவே
மலைப்பாம்பசுரனுட வயிற்றுக்குட் போகவே
சரிமானங்களோ வில்லையெய்தின் முன்னே
சாமிதிருவுளத்தி லநிந்தாரொன்பதுஞ் சொன்னேன் (ரட்)

உ. அந்சஅகனுவன் தன்றையனைக்கொன் ற
அரிவருவதை நோக்கிக் கொண்டு
ஆருமவன்வாய்க்குள்ளாய்ச் செருங்குமாரர்க ளை
யனைத்துமவயிற்றிற் றோக்கிச் *
சந்துபார்ப்பவனைக் கண்டுமெம்பெரு மானே
சகலபேரையுட்பட்சிக் கின்றவர் தன்னைத் தானே
சிறதைதளிக்கதியா யெண்ணம்பெருக்கின் றேனாச்
சேருந்தன்கையைவிட்டு ஈழுவியிருக்கின் றேனா (ரட்)

- ந. தெற்குத்தியானுக்குப் பசிக்கினாயாகநின்
 தீனகோபாலர் மீதே
 சிந்தையிரங்கிவிதி விந்தைக்குஆச்சரிய
 செங்கண்ணர்கொண்டப் போதே
 மிக்கவெறிந் துபோட்ட- இவன்ஜீவன
 வியர்த்தமானநடத் தையிதுவென்ப
 இக்குவலயத்திற்சத் துக்களைக்கொன்று
 இவன்வயிறுவளர்க்கிறு நென்மெண்ணியு
 மென்ன
 துன்ன
 தின்ன
 மன்ன (ரட்)
- ச. மலைநாகமாயிவனைக் கொலவேணுமிவனு
 வயிற்றுக்குள்ளேபோ யிருக்கும்
 வாலவயதுள்ளகோ பாலர்விழைத் துயிந்
 வாழ்வதாநீர்த்தி பெருக்கும்
 நலதென்மெல்லாந்தெரிவார் விசையதாக
 நாகநாகத்தின்வாய்க் குள்ளேஅரி
 அலையும்நெஞ்சாய்வானி லமரர்களபயந்
 ஆகாகாரமாசக் கதறுவதுந்
 வந்தார்
 புகுந்தார்
 கொண்டு
 கண்டு (ரட்)

கண்ணன் பாம்பின்வாயில் துழைதல்.

விருத்தம்.

மாதவன்பணிப் பணத்துயில் பவன்பெரு
 வாய்பிளந்திடு மலைப்பணி யுஞஞ்செல்
 ஏதுகஞ்சனுமெ னச்சொலுந் கவுணப
 டோயகன்மனக் கிசைபொருந் துறமுறை
 போதுமென்றிடக் களிப்புறுந் திடமதைப
 பூரணன்கருத் தளிர்கொளுந் திறமிசைந்
 தோதுகன்றெறும் இடைப்பினை களைப்பொடி
 யேசெயும்படி நினைப்பது மொழிந்ததே.
 கண்ணன் பாம்பினைப் பிளத்தல்.

வெண்பா.

தீம்பகனுஞ் செய்தாயர் செல்வமெலாந் தன்னுக்கு
 ளாம்படிசெய் திடா னதுகண்டப் - பாம்புடலத்
 தன்னுடைய தொண்டையி னடுவினிலே கண்ணர்
 தனனுடதே கத்தைவளர்த் தார்.

தரு, இராகம்-நாதநாமக்கிரியை, ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

வளந்தாரோகண்ணனார் மலைப்பாம்புநெஞ்சைப்
 பிளந்தாரோகண்ணனார் *

அநுபல்லவி.

வளந்தனரோயுல் சுளந்தவராயர்க ள்
 உளந்திடுமாறு மல் வளந்தேறவேதா ன (வள)

ச ர ண ங் க ள்.

க.	இருண்டகானகத்திலே மருண்டிடச்சுறுக்காக முரண்டடங்கிச்சுருண்டு புரண்டும்எமனுக்குஉல்	வரும்பிராணிகளெல்லா மறிந்திடும்பாம் சுருண்டுவிழிபுதுங்கி விருந்தாகச்செய்	ம் பு ப் து (வள)
2.	இப்படியேயவ சைப்பினந்தேயும்பிவ அப்படியுந்தந ளிப்படவேயரி	திப்படுவோன்சி ளிப்படலான டப்பிலெல்லோரும் யிப்புறம்வரவு	ர ர் வெ மு (வள)
ந.	தோழரெல்லாமுயிர் நீழலிலேவர ஏழைபங்கரந சூழங்கோபாலரோ	வாழவும்வெளிவ ஆழியன்கண்டா ளாழியின்மூழ்கியு வாழிவாழிபென்	ன ன் ஞ் ன (வள)
ச.	பத்துத்திசைசகையு துத்தமரானதேவர் முத்திமுதலாங்கிருஷ்ண டத்துலயித்தசோதி	மெத்தப்பிரகாசஞ்செ சுத்திப்பார்த்திருக னைத்தேடிவந்தரி யைத்தானேகொண்டு	ய் க யி ம் (வள)
ரு.	முந்திவெளிவந்துமு ருந்துபாம்பின்சோதிவை அந்தஅம்புதங்கண்டு நந்தனவனத்திற்சு	ருந்தர்வரவுபார்த் ருந்தர்பாலயிக் சந்தோஷமாயமர கந்தங்கள்சொரி	தி க ர் ய (வள)
சு.	நாட்டியம்பாட்டுரம்பை நாட்டுந்துதிமுனிவர் மீட்டுஞ்செயசத்தங்கள் சூட்டுமங்களுஞ்சொல்லிக்	கூட்டுமௌங்கள்மே கோட்டிகள்செய்தா காட்டுபூதசுணங்க கேட்டுமகிழ்ந்	க ர் ள் து (வள)
எ.	அதிவிததுதிமேள முதலானதையறிந்து சதியானபூமிசேவி புதமாகவேகண்டிந்தப்	மதுரகீதவிஜ விதிவானில்வர் பதியானகிருஷ்ணனைய புதுமையைப்பார்க்	ய து ற் க (வள)

அகாஸரன் ஸாயுச்சிய மடைதல்.

வி ரு த் த ம்.

வளர்ந்திந்தப் பழகண்ணன் மலைநாகத்தின்
மண்டையைப்பி ளந்துவெளி வந்தார்தோழர்,
தளங்கொடு சுன்றுகளும் அந்தமார்ச்சுஞ்
சாலையாய் வெளிவந்தெல் லாருங்கூடிக்
களங்கனிவண் ணனைமிகவும் வாழ்த்தினார்கள்
கண்டாயி தாச்சரிய மொன்றுகேளாய்
உளந்தனிலே யிரக்கமில்லா அகன்நீங்கெல்லாம்
உடைந்திட்டான் ஸாயுச்சிய மடைந்திட்டானே.

தரு, இராகம்-சுருட்டி, ஜம்பைதாளம்.

ப ல் ல வி.

இந்தஅகாசரனுக்கும் வந்ததேஸாயுச்சிய ம்
இதுவேயாச்சரியமய் யா.

அ னு ப ல் ல வி.

தந்தையாயுலகமெல்லாந் தந்தபரப்பிர்ம்மரூப ர்
அந்தமுருந்தர்பிளந்த தாச்சரிய மேர (இந்)

ச ர ண ங் க ள்.

க.	தேவதேவமாயவன்	மேவுபிர்ம்மதூயவ	ன்
	பூவில்நரக்குழந்தையானான்	யாவனவன்பா	ல் (இந்)
உ.	செல்லக்கிருஷ்ணன்தொடவுமே	அல்லலெல்லாந்விடவுமே	
	நல்லவர்க்குந் துந்லபமாய்ச்	சொல்வதல்ல	வோ (இந்)
ங.	ஒருகணமாம்நேரத்தில்	அரியுடசரீரத்தி	ல்
	வருபாகவதசம்பந்தப்	பெருமைகிடைத்த	து (இந்)
ச.	பாமரன்பாம்பாய்வந்தான்	தீமைகளெல்லாந்தீர்தான்	
	தாமோதரன்நேகத்திலம்	னோமயமதா	ய் (இந்)
ரு.	அரிசித்தியானந்தசுக்ர	வருமாயையில்லாந்ரிக	ர்
	பரமபுருஷர்க்கிதென்ன	பெரிதுகாணு	ம் (இந்)

ஆயர்களுக்குக் குமாரர்கள் அகாஸார் வத முனாத்தல்.

வி ரு த் த ம்.

பகையாய்வந் தவனுஞ்சா யுச்சியிப்பெற்றான்
பாம்பின்றோல் சாய்ந்துபிருந் தாவனத்தில்
மிகையான இடையர்கட்கும் வெகுநாளம்ட்டும்
வேணபடி. வினாயாடித் திரிவதற்சோர்
குகையாக விருந்ததுகோ விர்தன்னுனே
குமாரத்திற் பாம்பைவென்ற தனையேபாலர்
வகையோராண் டதின்மேற்பவு கண்டசுத்தில்
வணசெய்தார் ஆயருக்கு முணாசெய்தாரோ.

சுகப்பிர்ம ரிஷியைப்பரிட்சித்தரசன் வினவல்.

வி ரு த் த ம்.

முராரிவிசித் திரசரித்திரந் தேவராத
முனிசுகரிவ் வாறுசொல்ல விண்ணோதர்
சராகமாய்க் கேட்டிமின்னஞ் சொல்லவென்பார்
சற்குருவே புண்ணியபா கவதகாதை
நிராமயரோ யென்றுதுதி செய்துமிந்தி
ரியரிக்கி ரகசாலி பரிட்சித்தங்கே
கராமடியச் சுககரந்தொட் டவனைநெஞ்சிற்
கருதுவார் மனதையொன்றாய்ப் பொருதுவாரோ.

தரு-இராகம், சாவேரி, சாபுதாளம்.

ப ல் ல வி.

வாதராயணியே வேதராயா.

அ னு ப ல் ல வி.

ஆதிமூலகிருஷ்ணன் காதையின்னஞ்சொல்லய்யா (வாத)

ச ர ண ன் க ள்.

- க. அரிசுமாரப்பருபுந் தனிலேபிர சன்ன
மாகமலைப்பாப்பைக்கொன் றதையெங்கு மின்ன
வருஷமொன்றுசென்று பவுகண்டகத் தின்ன
வகையென்றிண்டயாக்கிந்த மைந்தர்சொன்ன தென்ன (வாத)
௨. அதுகேட்கிறதற் கடியேனுக்கா னந்தம்
அதிகங்கொடுக்குதரி பாதார னந்தம்
மதுகுதனராம்விஷ்ணு மாயையின் பந்தம்
வகையதுவென்பதுமென் மனதின்சித் தாந்தம் (வாத)
௩. ஸுத்திரியபந்துவாம் நாங்கனும் ஞானந்
தழைக்குந்தேவரீரமுகத் தாமரைக் கானம்
மெத்தப்பெருகுங்கிருஷ்ணன் கதர்முக பானம்
வேண்டியதுகொண்டதா லேதன்னியர்க ளானோம் (வாத)

சுகப்பிரமரிஷி பரிட்சித் தாசனுக் குரைத்தல்.

வி ரு த் த ம்.

பாகவதோத் தமோத்தமரார் தேவராதர்
பகவானும் அனந்தனையே நினைப்பதாலே
ஏகமா யிந்திரியங்க ளரியிடத்தி
லேலயித்துத் தான்வேறி லாமலொன்ற
தூகியரி யேதானே தானாகிப்பீர்ம்
மானந்தந் தனில்மூழ்கி மெள்ளமெள்ள
யோகமனந் திரும்பிவந் திராஜனைப்பார்த்
தோதுவார் பவயிருநீ மோதுவாரே.

கஉ - ம் அ த் தி ய ர ய ம் மு த் தி த் து.

கண்ணன் திருவடிகளே சரணம்.

கங - ம் அத்தியாயம்.

அ வ த ர ி கை.

— 0 —

வி ரு த் த ம்.

திரயத்தோடு தசத்தில்திரியப
கரணஞ்செய்பாலர் கன்றுகட்கீடாகிச்
சருவருபந்தரித் துக்கொண்டாடினார்
ஒருவருஷம் தோதுவதுண்மையே.

சுகப்பிரமரிஷி பரிட்சித்தரசனைப் புகழல்.

தரு, இராகம்-ஆனந்தபரவி,சாபுதாளம்.

ப ல் ல வி.

பாரதா பரிட்சித்துமன்னுகேரு ம்
பாரதா *

அ று ப ல் ல வி.

பாரதாமனதொன்றாய்ப் பண்ணிக்கொண்டுநங் கோ
பாலகிருஷ்ணன்செய்த லீலையறிவீ ரோ (பார)

ச ர ண ன் க ள்.

- க. தரணியில்மகாபாக்கிய சாலிபாகவத
தாமுத்தையே யுண் ா
புருஷோத்தமர்சதை நீர்கேட்டுவந்தபோது ம்
புதிதுபுதிதாய்ப் பண்ணுநீர்
அரிகதைவாய்சொல்லக் காதுகேட்கமனது ம்
அதைநினைப்பதென் றெண்ணுநீர்
இரகிகராயிருக்கும் பெரியவர்தமக்கீது ம்
இயற்கைக்கஞ்ஞனந்தானண்ணுநீர் ஒன்றா யெண்ணுநீர் (பார)
உ. பெண்டுகள்வார்த்தையை விடபுருஷருட னே
பேசப்பேசப் பெருக்கும்
மண்டலந்தனிலிந்த வழக்கஞ்சரிதானந் த
வகைபோல்மனதை யுருக்கும்
புண்டரீகாட்சர்கதை அடிக்கடிக்கேட்கும்போது ம்
புதிதுபுதிதா யிருக்குங்
கொண்டலவண்ணர்மகிமை யறிந்துகேட்பதினா லே
கொடியவினையைநெருக்குங் கருக்கும் (பார)
ங. மதுரமயமதான பாகவதகதைதா
மனதின்னிலென்றுஞ் சுமகமும்
நிதியிதனையண்டர் முனிவருங்காணர்க ளா
நேர்ந்துவினையை யமுக்கும்
அதிகரகசியங்களை யுஞ்சொல்வார்குருமார்க ள
அன்புள்ளசிஷ்யர் தமகமும்
எதுநந்தனர்வினையாட் டிதுரகசியமா க்
விருந்தாலுஞ்சொல்வேனும்கும் ரமிக்கும் (பார)

கண்ணன் தோழரை யமுதுண்ண வழைத்தல்.

க லி த் து னை.

கணத்துக்குட்டானும் அகன்வாய்ச்செல்பாலனைக் கன்றுகளோ
முணக்கங்களாக விரட்சித்தவ்வோடையி டத்திலுயர்
மணற்றிட்டிலேவந்து சேரவழைப்பித்தும் வங்கணராங்
குணக்கட்டி தங்களைப் பார்த்தரியானவர் கூறுவோ.

தரு, இராகம்.மோகனம், ஆதிதாளம்.

பு ல் ல வி.

வாரீர்சோழமாரோ

யெல்லோருமுண்ண

வாரீர்சோழமாரோ

அ து ப ல் ல வி.

பாரீரினிமேற்காட்டிற் கன்றின்பின்

னோடாமற்

பமலுச்சியில்வந்ததே பசியினால்

வாடாமல் (வாரீர்)

ச ர ண க ள்.

க. ஆச்சரியமாய்ரம்மிய்மாய்வினையாடமெ

து

வாமணத்திட்டுமணத்

கண்டு

வாச்சதிந்தவோடையின் றுமனாட்பூமுதலா

ம்

மலர்வாசனையைவாங்கிக்

கொண்டுங்

கூச்சாய்மூச்சவிடாமல் ஜம்மென்றுபாடிவரு

ங்

குழந்தைப்படுகாளான

வண்டு

பாச்சலுடனையாடும் மரங்கள்நிறைந்தவன

ம்

பாருமிந்தவோடையின் ஜலம்போலெங்ஙன

முண்டு (வாரீர்)

உ. ஓடைச்சலத்தருகே மணல்மேலிருந்துகொண்டு

ம்

ஊறுகாயுடன்சட்ட

முதையே

கூடிக்குலாவிக்கொண்டும் அடிக்கடிஜலத்துட

ன்

கொள்ளும்ருசியைபுகண்டா

லதையே

தேழுக்கொண்டுவருவார் தேவர்கள்கூடவினி

த்

திரும்பச்சொல்லுவதென்ன

ய

வாடிப்பசித்திராம லமுதுங்கொண்டுங்கமுகி

ன்

மரநிலிலிருந்து சொல்லுவோம்நல்ல

கதையே (வாரீர்)

ங. இந்தக்கன்றுகட்டுந்தண் ணீர்காட்டிச்சமீபத்தி

ல்

இளம்புல்லுகளின்மேய

விடுவர்

சொந்தச்சாதத்துக்கெல்லாம் அவரவர்கொண்டுவந்

து

சுறுக்காகவிங்கேயவிழ்த்

திடுவர்

எந்தெந்தஊறுகாயும் அன்னமுமவரவ

ர்

எடுத்துக்கொண்டிருந்துசாப்

படுவர்

சந்தரமுள்ளிருந்தா வனமுங்கோவர்த்தனமு

ஞ்

சூழுமெழுதீர வளமுங்கண்டுண்

முடுவர் (வாரீர்)

கண்ணன் தோழருடன் அமுதுண்ணல்.

வி ரு த் த ம்.

எம்பெருமா னிந்தவகையமுதுசெய்வோம்

எனத்திருவு எம்பற்ற விடைபரப்பாலர்

சூழ்பல்குமப லாயோடைத் தண்ணீர்சாட்டிக்

சூழக்கன்றெ லாம்புல்லே அருந்தவிட்டுச்

சுழ்நிரமமாய் அவரவர்கள் சாதத்துக்கைத்

தானெடுத்துக் கொண்டுவந்து மிருந்தாரங்கே

கஉசு ஸ்ரீபாகவத தசமஸ்கந்த கீர்த்தனை.

உம்பர்பிரா னுஞ்சரியா யிருந்துகொண்டே
உண்ணுவார் வினோதங்கள் பண்ணுவாரே.

(உ)

தரு, இராகம்-கலியாணி, ஏகதாளம்.

ப ல் ல வி.

பிருந்தாவனத்தோடை யிற்கூடியேஆகி மூலர் ஆயர்
பிள்ளைகளோடிருந் துண்டாரோவேணுகோ பாலர் *

அ நு ப ல் ல வி. ௩

பெருந்தாரணிமீது தேவகிகர்ப்பத்
திருந்தார்பிறந்தும் எசோதைக்குச்சேயா ய்
வருந்தாரகநவ நீதசோரன் தே
வருந்தானறியாத மாயாவினோத ர் (பிரு)

ச ர ண ங் க ள்.

க. தாமரைப்புஷ்பதளங்கள் பேரலாயர்கு மார கிருஷ்ண
ஸாமிகர்ணிகையாம் நிராயகம் நேரப் *
பூமேலரிக்குறாலு திக்கும்மண்டலா கார மாகப்
போதமலர்ந்தகண்க ஞள்ளபிள்ளைகள் சேரப் *
பூமீதிலேமீ திராந்தளிர்மீதுலு ந
தாமேஅருட்புழ வகையின்மீது ம்
நேடிகத்தூக்குக் கழுநிலைபாலைபட் டை
கோமளகல்லின் மேலும்அன்னம்வைத் து (பிரு)

உ. ஊறுசாய்சள்முத லாமவரவர்ப் தார்த்தம்
உன்னதென்னதுநன் றுயிருக்கென்றுமெ தார்த்தம் *
தேறும்ஒருவர்க்கொரு வர்கொடுத்துஞ்சங் காத்தம் ஆகச்
சிலர்நகைத்துநகைக்கப் பண்ணிப்பர மார்த்தம் *
மீறும்பரிசாஸம் பண்ணிக்கொண்டேயுமி வ்
வாறுமுராரி பகாரிஅகாரியாய் ட்
கூறுபசுவசோச வரரிவரல்லாம ல்
வேறில்லையென்றுசொ லும்பிரம்மந்தா னே (பிரு)

ங. பீதாம்பரந்திகி கின்மறமுயினில் வேணு நல்ல
பிரம்புங்கொம்புநக்கத் தில்லைத்துக்கொண்டார் காணும் *
வேசார்சுரபரிடக் கைதத்தியோதனம் பூணும் அரி
வீரலிங்குகளில் ஊறுகாய்களை யூணும் *
நாதாந்தச்சோதியுந் தோழர்நடுநின் று
மேதானேசெல்லஞ்சொல் லுக்கஞ்சானென்பதா ம்
நதாம்பரிகாசத் தால்நகைப்புமிஞ் ச
வேதாவைப்பெற்றார் வினாயாட்டைநா டி (பிரு)

ச. யாதத்திலேஅவிர்ப் பாகம்வாங்கும்யாக ரூபர் கண்ணர்
எவ்வளவேணும்மாச் சரியமில்லாச்சல் லாபர் *
ஏகப்பொருளாயிருப் பார்எதுகுல தீபர் தாமே
இடையர்பிள்ளைகளோ டிருந்துண்டார்பிர தாபர்

யோகப்பயிற்சி செய்வாரும் அறியா த
நாகத்தணையானுட னிருந் துண்ண அ
நேகப்பிரகாரம் இடையர் தவஞ்செய் வை
போகத்தையென்னென்று சொல்லுவேன் அய்யாநான் (பிறு)

கண்ணன் கன்றுகளைக்காணாமல் வருந்தியதோழருக்கு உரைத்தல்.

க லி த் து னை.

அனேவுண்ணையைக்கலந் தாச்சிகள்கட்டி யளித்தஅன்னங்
களையாயர்மைந்தருங் கண்ணனுமாயுண்ணுங் காலத்திலே
இனோதானபுல்லே விநம்பி அக்காட்டினி லேகுங்கன்று
களோநாடிவாடிய தோழருக்கேஅரி கட்டுனாயே. (உ)

திபதை, இராகம்-எதுகுலகாம்போதி, ஏகதாளம்.

க ண் ணி க ள்.

• கன்றுகளைநாமெங்கே காண	லாந்	தோழமாரோ
கன்றுகளைநாமெங்கே காண	லாந்	(கன்று)
• ஒன்றுகூடிக்கல்லி	பேசுவீர்	தாய்தகப்பன்முன்
நின்றென்னவகைசொல்லி	கீசுவீர்	(கன்று)
• இடக்குச்சொல்லிக் கொண்டு	தின்னவோ	வந்ததிங்கனே
நடுக்காட்டிலேபோய்விட்டதோ	யென்னவோ	(கன்று)
• காக்கைபிடிக்கிபோலே	ஒடுங்கிறீர்	நீங்கனெல்லாம்
ஏக்கம்பிடித்தாப்போலே	நடுங்கிறீர்	(கன்று)
• மணத்திடிப்படியிங்கே	வாய்த்ததே	தந்தைதாயர்
சீணத்திட்டப்படியங்கே	வாய்த்ததே	(கன்று)
• உளம்பித்தேறியிங்கே	குதிப்பீரோ	விட்டிலடிக்க
கிளம்பிக்கிளம்பியங்கே	குதிப்பீரோ	(கன்று)
• சிமிண்டாம்பழங்களிங்கே	தின்பீரோ	வீட்டிந்போனால்
• நிமிண்டாம்பழங்களங்கே	தின்பீரோ	(கன்று)
• ஒடைச்சலத்தில்அன்னங்	களைப்போ	வளவிற்சென்றும்
கூடிக்கொண்டென்னங்	களைப்போ	(கன்று)
• சாப்பிடுங்கள்செலவு	தருகிறேன்	ஒருவர்க்கொருவர்
கூப்பிடாதீர்கொண்டு	வருகிறேன்	(கன்று)

கன்றுகளையுந் தோழரையும் பிரமன் மறைத்தல்.

வி ரு த் த ம்.

அச்சதச்சொ ரூபர்களா யிருக்குமந்த
ஆயர்குமா ரர்க்கெல்லாம் இசனைச்சொல்லி
அச்சமது தீரந்திருங்ங் கன்னையெல்லாம்
யான்கொண்டு வருகிறே னென்றஞ்சாமி
பச்சைமால் கையுஞ்சா தமுமாய்ச் சென்றார்
பருவமதையறிந்தங்கே மால்செய்வே

க2அ ஸ்ரீபாகவத் தசமஸ்கந்த கீர்த்தனை.

உச்சிதத்தைப் பார்க்கவென்றே பிரமர்நெஞ்சம்
உறைத்திட்டார் கன்றொடுசேய் மறைத்திட்டாரோ (க)

தரு-இராகம்-முகாரி-ஜம்பைதாளம்.

ப ல் ல வி.

பிர்மமதேவர்மறைத்தார் பிளையொடுகன்றுகளைத்தானே
பிர்மமதேவர்மறைத்தார்

அ நு ப ல் ல வி.

மர்மம்அறிவோமென்று மறைப்பொருதாதின
மாயனுடலிலேகாணத் தானே (பிர்)

ச ர ண ங் க ள் .

க. பருவதக்குணக்களி லுஞ் சருகுசெடியுமுள் ள
பெரியகுழிகளைமுதலாய்க் கூட
கரமும்அன்னமுந்துலங்கும் இருடிசேசன்வேகமா ய்
வருமிளங்கன்றுகளைத் தேட (பிர்)

உ. அரிகன்றுகளினைத்தேடி வருவதன்முன்னே அந்த ப்
பிரிவுசருணமதைப்பார்த்திட் டாரோ
திருமன்விளையாடலைத் தெரிந்துகொள்ளவேண்டி யே
கருமுகில்வண்ணனுக்கு நேரோ (பிர்)

ந. ராசுதனும்அகனுசகுமுன் மோகூழ்மதுகொடுத்ததை யே
காசுதிண்டார்வானில்வந் தப்போதே
தீக்ஷித்துக்கொண்டேதிட்டி லேஆசுஷியாம்மைந்தருட னே
சூசூஞ்செய்துகண்டையும் அப்போதே (பிர்)

ச. வாய்ப்பாய்வாழ்க்கைப்படும்பெண்ணுக்குச் சீப்பையெடுத்தொளித்தாற்போ
லாய்ப்பரமபுருஷர்மாயை முன்னே
தாற்பரியங்சொன்னுகின்றோ டாய்ப்பாடிப்பிள்ளைகளையு ம்
ஏய்ப்பதுவாயெண்ணங்கொண்டு மன்னே (பிர்)

கண்ணன் கன்றுகளையுந் தோழரையுந் காணாமல் யோசித்தல்.

வி ரு த் த ம்.

காட்டிலே சென்றகன்று களையும்ஒடைச்
சுரையிருந்த பிளையை யும்பதுக்கிப்
போட்டும்அந்தர்த் தானத்தை யடைந்தார்வேதன்
புருஷோத்த மனுபவனத்திற் கன்றைக்காணார்
'மீட்டுமனம் திட்டிலுந்தோழரையுங்காணார்
வினாந்தடவி நாலுதிக்கும் ஒடித்தேடி
ஓட்டமதில் முரலிவைப்பா னென்னவென்று
யோசிப்பார் தொண்டரிடம் நேசிப்பாரோ. (ச)
கண்ணன் கன்றுகளுந் தோழருமாதல்.

வி ரு த் த ம்.

யோசிக்க வேணுமா சகலமான
உலகினையும் அறிந்தஜகன் னாதகிருஷ்ண

னேசிக்கெ னவறிந்தார் பிரமன்செய்த
நிமிட்டுவிஷ மறிதெனறே குளுமையாக
வாசிக்கும் முரலியுளார் தாய்களுக்கும்
வருங்கன்றை மீன் தபசுக் கருக்கும்லீலை
யாசிக்கும் அயனார்க்குங் களிப்புமீற
அடுக்கின்ற ரததினுரு வெடுக்கின்றாரே.

(ரு)

தரு, இராகம்-தோடி, ஆதிதாளம்.

ப ல் ல வி.

தானே தானானார்
எங்குசிறை யெம்பெருமா னேகன்றுங் குமாரருந் (தானே)

அ ரு ப ல் ல வி.

வானபன்மாயையினால் மறைத்ததெண் ணரி
வாலகிருஷ்ணஸாமி லீலாவினோதர் அ ரி (தானே)

ச ர ண ங் க ள்.

௧. எவ்வளவுகன்	நீட்டமோ	பிள்ளை
யெவ்வளவுதான்	கூட்டமோ	பின்னும்
அவரவருடல்	நாட்டமோ	கைகால்
அவயவங்குறுகல்	நீட்டமோ	*

கரத்திறமரிக்கும்பி	ரம்பும்	ஒசையெங்கு	ம்
திரப்பப்பிடிக்குங்	கொம்பும்	உதட்டில்வைத்து	ச்
சுரத்தைப்பலுக்கிப்	பண்பும்	பெறவாசிக்கு	ந்
தரித்தவேனுவின்	கம்பும்	அன்னத்துறியு	ம்

உடுத்துஆடைகளின்	கனமும்	அவரவர்
தொடுத்துப்பூண்டிடுபு	ஷணமும்	அங்கே
நடக்கும்நடத்தையுங்	குணமும்	எங்கும்
எடுத்துச்சொல்லும்பெரு	வணமும்	*

உடலம்அகலம்	நீளம்	படர்கின்றஅடை	யாளந்
திடவிலையாட்டு	மேளம்	அடவுஞ்சரியாய்த்	தாளந் (தானே)

௨. சேயர்படிப்பும்பேச்சுங்	காட்டியே	அரி
ஆயர்ஞ்மா ரராகிச்	சூட்டியே	வந்து
சாயங்காலத்திலே	கூட்டியே	திரு
மாயன் தானாகன்றை	யோட்டியே	*

தானானதன்னை	மேய்த்தவே	தற்சொருப	மே
யானபாங்கருஞ்	சுற்றவே	வினையாடிக்கொ	ண்
டேநவநீதம்	பற்றவே	திருடியுண்	டா
ரானசர்வாதம்	கர்த்தாவே	கிருஷ்ணனாவ	ர்

இடைச்சேரிக்குச்சென்றந்	மட்டிலே	அவ
ரிடத்துங்கன்றுகளாகக்	கொட்டிலே	வாச
நடத்தியாச்சியர்மடித்	தொட்டிலே	கண்டு
படுத்தினையாடிய	மெட்டிலே	*

கன

அன்னையர்வாஞ்சை மீதச் சொன்னகும்பப்பா லுருமப்
பின்னும்உண்டுண்டு தேற நன்னயமொழி கூறத் (தானே)

௩. மாலைநேரி தானமும் அனு
கூலமாய்த்தின மானமும் ஆயர்
பாலரோடுசு மானமும் வெகு
மேலதாய்வேணு கானமும் *

கன்றுகளையும் வீட்டுக் கோட்டி வறு
கின்றமுழக்கங் கேட்டு அந்தந்தத்தாய் ர்
சென்றெதிர்கொண்டு மீட்டுக் காட்டினிலு ம்
நின்றபிள்ளைகள் கூட்டுக் கூடிக்கொண் டு

வந்திடுவார்களையும் கிட்டியே அவர்
மைந்தரைத்தானெடுத்துத் தட்டியே முத்தந்
தந்துமாற்போடணைத்துக் கட்டியே யுஞ்சு
ரந்தமுலைப்பால்வாயிற் கொட்டியே *

அங்கும்பிரமமாய் நண்ணத் தங்கள் பிள்ளையெண்ணப்
புங்கமாயையெய் பண்ணப் பங்கயதளக் கண்ணர் (தானே)

கண்ணன் இடையர்கள் வீடுதோறும் மைந்தராகி
உபசரிக்கப்பெறல்.

க லி த் து னை .

படைப்பவனைப் படைத்தான் பாஞ்சஜன்னிய பாணியினஞ்
திடச்சித்தரான வசுதேவர் தேவகி செயனுமாய்
நடப்பனத்தைச்சொல் லெசோதைக்கு மற்புத நந்தனராய்
இடைச்சிவர் வீட்டுக்கெல்லா மைந்தராகி யிருந்தனரோ.

தரு-இராகம்-ஆனந்தபைரவி-சாபுடாளம்.

ப ல் ல வி.

ஆயர்மனைதோறுஞ் செயராயிருந்தரி
மாயவன்வினையாடினார் *

அ னு ப ல் ல வி.

மாயஞ்செய்துபிரம்மதேவர் மறைத்ததறிவார் யாவர்
தாவரஜங்கம மாவர் தாந்தானும்வாஸு தேவர் (ஆயர்)

ச ர ண ங் க ள்.

௧. பரப்பிரம்மமயமான பாலர்க்குநீ ராட்டி
விருப்பாய்க்கைகால்பிடித்து விழிக்குமை தீட்டி
மருப்பரவியசெஞ் சந்தனங்கியைப் பூட்டி
நிரப்பமகரகுண்ட லாரங்கள் சூட்டி

திருத்தித்திட்டிசு முட்ட வரத்திரகையுங் கட்டப்
பொருத்தித்திலை மிட்டக் காத்தெச்சொல்லவுஞ்சட்டம் (ஆயர்)

2. அன்னம்பகூணமுத லானதையுங் கொடுத்துந்
என்னையா திருமாலே யரியென்தே யெடுத்துந்

கன்னல்மொழியார்கோவி கைகளெல்லோருமடுத்தும்
என்னவிதம்பிள்ளைகட் கீன்றபேர் நடத்தும்
உன்னதப்படியே விண்டு தன்னைப்பிள்ளையாகக் கண்டுக்
தன்னியங்கொடுக்கவுண்டு சொன்னயமறிந்து கொண்டும் (ஆயர்)

ந. இப்படியேதினந்தோறு மிளங்கன்று மேய்த்து
அப்படியேசாயங்கால மதைவேளை பார்த்துச்
• செப்பமாகவிடைச்சேரி சேரும்வகையாய்ச் சோத்து
மெய்ப்பரம்பிறுஷர்க்கு விளையாட வாய்த்து
அற்புத்தந்தேவகி, னந்தர் மெய்ப்பொருளானமுருந்தர்
ஒப்புமையிலலாவை ருந்தர் கற்பனைசெய்துகோ விந்தர் (ஆயர்)

கண்ணன் பசுவின் கன்றாதல்.

வெண் பா.

கோவலர்கள் வீட்டுக் குமாரராயும் எங்கள்
மாவலவ னுனவன மாலி - காவலனே
எல்லாமாயின்ற விருடகேசன் ருனே
நல்லாவின் கன்றுகளா னர்.

தரு-இராகம், சங்கராபரணம், சாபுதாளம்.

ப ல் ல வி.

பசுவின்சன்றூர் கோபாலகிருஷ்ணன்
பசுவின்சன்றூர் *

அ நு ப ல் ல வி.

நிலமாய்ப்பசுக்கள்காண நெஞ்சிலன்புபூண (பசு)

ச ர ண ங் க ள்.

க. ஆனிரைசாயங்காலங் கொட்டிலில்வந்து நின்றும்
அரிபரப்பிர்மமய மாகவிருக்கும் கன்றும்
ஆனதைத்தன்மன்கன்று களைக்கண்டங்களை சென்றும்
• அயற்கன்றுகளையுங்கா ரித்துத்தள்ளிவிட வென்றும் (பசு)
உ. துடிப்பாய்வந்துதன்மன் கன்றுகளை நாவாலே
துளாவிக்கொடுத்துமடி யிற்பெருகும் பாலே
அடிக்கடிபாண்பண்ணக் கொடுத்துமென் மேலே
அதிகவாஞ்சையுண்டாக வரிதிரு மாலே (பசு)
ந. எங்குந்தானவகை யிருப்பதுஞ் சரியே
யேந்திழைதேவகிக்கு மைந்தரான ரரியே
மங்கைக்கரசேசோதை மகனஞ்ச வுரியே
மனைதோறுங்கோபியர்க்குப் பிள்ளையாய் பரியே (பசு)

கண்ணன் கன்றுகளாகியும் பாலர்களாகியும் விளையாடல்.

க லி த் து னை.

கோவர்த்தனத்தும் பிருந்தாவனத்தும்க் கோகுலத்தும்
மேவித்திருவடி சங்கொடுக்கர மேபதியத்

தாவித்திரிந்திளங் கன்றுகள்மேய்க்கின்ற தாரகராய்க்
கூவிக்குலாவி வினையாடினாங்கள் கோவிந்தனே.

தரு! இராகம்-கல்யாணி, ஆதிதாளம்.

ப ல் ல வி.

மெத்தவினையாடினார் வேணுகோபால்
விந்தைவிந்தையாய்க்கோகுல பிருந்தாவனந்தன்னை நாடி (மெத்த)

அ னு ப ல் ல வி.

உத்தமியாகுமேசோதை புத்திரரொழீவேவந் து
தந்தைமொழியாச்சியாக ளத்தினைபேரு ம்
முத்தமிட்டுபசரிக்கப் பெத்தபிள்ளையாகவந்து ஞ்
சுத்தியபசுக்கள்வாஞ்சை வைத்திடுங்கண் றுகளாயு ம் (மெத்த)

ச ர ண ன க ள்.

க. அருமைபெருமையா யொருவருஷமாகு ம்
வளையுந்தங்கள்சொந் தப்பிள்ளையிடத்தி ர்
பரவுங்காதல்போலப் பரப்பிர்ம்மமயபு த்
திரர்மேற்கோவியர் பீரீதிவளரவு ம் (மெத்த)

உ. மாயவனுக்குமல் வாயர்மாதர்ப ச
வாயதெனவும்வருந் தாயரிடத்து ம்
மாலையிலலாமலும் நேயபான துவளர் ந்
தேயரிபாஞ்செங்கனி வாயர்வெடிக்கையா க (மெத்த)

ங. நாடியாயர் பாடியாரொங்கு ம்
கூடிக்கிருஷ்ணனையெகொண் டாடித்தனமு ந்
தேடிவாஞ்சையென்பது நீடியிருக்கவந்த க்
காடுகொட்டிலுடனே வீடுகளெங்குஞ்சுந் தி (மெத்த)

கண்ணன் பலராமனுடன் கன்றுமேய்க்குங் காலையில்
விசித்திரஞ்செயல்.

வி ரு த் த ம்.

கங்குலிலே கொட்டிலிலும் ஆயர்பாடிக்
கனங்குழையன் னையரிடத்தும் பகலதெல்லாங்
கங்குமென்று வாசிபிருந் தாவனத்துங்
குலவிவினா யாடியொரு வருஷமென்ற
பங்கிலைந்தா றுதினமிருக் கும்நாளொன்றிற்
பலராம னுடன்சென்று கன்றுமேய்த்தார்
அங்குமொரு விசித்திரஞ்செய் தார்மன்னாரீ
யத்தைக்கேள் கண்ணனற்பு தத்தைக்கேளே.

திபதை இராகம்-பூரிகல்யாணி, ஏகதாளம்.

க ண் ணி க ள்.

கோகுலத்தினாரைக் காட்டிலே நல்ல
கோயர்த்தனகிரி மேட்டிலே

	ஏகத்திற்புல்மேயு இடையர்கள்மேய்க்கின்ற	மாட்டிலே தாட்டிலே	நின்றும் *
உ.	அந்தமலைத்தாழ் ஆயர்குமாரர் விந்தையாப்ப்புல்லுத் மேய்க்கின்றபோது	வரையிலே நிரையிலே தரையிலே துரையிலே	கண்ணர் * கன்று *
ங.	தங்கள் தங்கள் கன்றைக் தன்னுலநினைப்பது அஞ்சுமேயுமடில்லை யடிவாரத்திலுவந்	கண்டுமே கொண்டுமே விண்டுமே தண்டுமே	வாஞ்சை * மலை *
ச.	மனமதுதானே மடியிற்பாலது கனவேகத்துடன் கண்டுமுலைப்பாலைப்	யுருகத் பெருக வருகக் பருக	தந்தன் * கன்று *
ரு.	முலைமறுத்திருந் முன்னிணைபின்னிணை சொல்லுவதென்னமென் சுவைத்ததையனே	தாலும் போலுஞ் மேலுந் பாலும்	அந்த * தானே *
க.	இளங்கன்றிருந்த வெல்லாமிக்கன்றுகள் உளங்கனிந்தலை யூட்டவுந்நாவாலே	போதும் மீதும் மோதும் கோதும்	பசு * பாலை *
எ.	அந்தப்பசுக்களைக் ஆயரொல்லாங்கூடி வந்ததிலும்மாடு மற்றவரைபன	குறித்தே முறித்தே தெறித்தே முறித்தே	மேய்க்கும் * வர *
அ.	ஆயாசந்தன்னோடு மதிகவெக்கமும் ஆயர்க்குகோபஞ் வாகியுங்கையிலே	முரட்டுத் மிரட்டும் சரட்டு தொரட்டுங்	தன * மென *
க.	கொண்டுமௌசி குள்ளேவெகு கண்டுமலைச்சாரல் களுந்தன்கன்று	நுழையாத பிரயாதந் மீதப் சமேதம்	காட்டுக் * பசுக் *
க0.	ஆகநிற்பதுவுந் அவரவர்பின்னையைக் ஆகஞ்சிலித்தன்பு ளாசையதிகமா	தோண காண பூண பூண	வங்கும் * மக்க *
கக.	பாலர்கள்மேலன்பு பசுக்கள்மேற்கோபந்	கூர்ந்தார் தீர்ந்தார்	ஆயர் *

கோலக்குமாரரை	நேரந்தார்	துக்கி
கொண்டனைத்துச்சியை	மோரந்தார்	*
த. ஆனந்தஸந்தோஷம்	மீறவே	அந்த
ஆயர்பசுக்களுந்	தேறவே	*
நானுந்திரும்புவென்	கூறவே	ஹரி
நாரயணன்லீலை	மீறவே	*

கண்ணன்மகிமையைப் பலராமன்பரந்ததல்.

விருத்தம்.

ஆனினாயு மாயர்களும் வாஞ்சையீறி
யருமைசெய்து வெகுபிரயா ஸத்தினிலே
தானந்த முலைமுத்த குழந்தைமாணத்
தான்பிரித்து விட்டானந்த பாஷ்பமீற
வேனடந்து பக்கத்திற் சென்றிரிந்த
விதம்பலரா மனுங்கண்டற் புதமீதென்றும்
ஹரிந்த வாஞ்சையிவர்க் கென்றேயெண்ண
மேற்கின்றார் கண்ணனையும் பார்க்கின்றாரே.

பலராமன் கண்ணனைப் புகழ்ந்துரைத்தல்.

விருத்தம்.

தாசார்க வைகுண்ட வரியங்காயர்
தங்களுக்கும் பசுக்களுக்குஞ் சேயர்மேலிவ்
வாசாபா சமுண்டான தார்க்காபாயை
யமரரொடு மஸூரஜகந் நாதொன்னும்
நசேசர் மாயைகளோ மோகஞ்செய்வ
திதுவன்றி வேறிலையென் றேமற்றென்றும்
பேசாமற் குமாரர்கன்றுக் கருள்மாமாரி
பெய்கின்றா ரிராமனுரை செய்கின்றாரே.

தரு, இராகம்-பிலகிரி, ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

எல்லாம்உமதுரூப மல்லவோகிருஷ்ணாகிருஷ்ணம்.

அநுபல்லவி.

சொல்லாமலிங்கேயொன்றுந் தோணுபோலிருக்கிறீர் (எல்)
சரணங்கள்.

த.	தேவரிஷிகளென்னும் யாவருந்தானேவேறு	ண்
	டாவதோகோவிந்த மாயாவினோதமுகுந்	தா (எல்)
உ.	பின்னாபின்னமாய்லோக மென்னமா யிருந்தாலு	ம்
	நின்னையல்லாதிருப் தின்னவகையென்றோது	ம் (எல்)
ஈ.	கேசவனேவேறான யோசனையென்வர	த
	ராஜனையிரியி யீரோசுநமா	லே (எல்)

பிரம்மதேவர் கண்ணன் லீலையையறியாமற் சிந்தித்தல்:

விருத்தம்.

பலராமன் கண்ணனைப்பார்த் திவையுணர்க்கப்
பரமபுருஷரும்பண்டின் விருத்தாந்தத்தைச்
சொலவிதுவிப் படியிருக்க வயனர்க்கங்கோர்
துடிநேரம் புவியிலொரு வருஷமாக
அலகில்வினை புரடல்புரி யரிபைக்கண்டும்
ஆயர்குமரிருங்குன்று கருமநீமைந்த்
நிலையதனை யறிவுதற்கு வகையேதென்று
நிறுக்கின்றார் நெஞ்சுருது குறுக்கின்றாரே.

தரு, இராகம்-சுருட்டி, ஜம்பைதாளம்.

பல்லவி.

கன்றுகளும்பிள்ளைகளு மெங்கிருந் துண்டாச்சு து
கண்ணனுடன்விளையாட வெண்ணிக்கையிலல்லா த (கன்று)

அநுபல்லவி.

ஒன்றல்லொண்டல்ல ஒருவகை யல்ல
ஒருவராலுமிதை யுண்டாக்குவ தல்ல (கன்று)

சரணங்கள்.

இம்மட்டென்றில்லாத வகைகள் தாச்சே
மமுடமாயையா லதுமடைந்து போச்சே(கன்று)
என்னவிதங்கனோ விதுவெகு தொல்லையே
யின்னமுமவைகள் வெளிப்பட வில்லையே (கன்று)
கள்ளனைக்குள்ளன்பாய்ந் தாற்போ விருக்குதே
உள்ளபடியிதுவென் னெஞ்சை யுருக்குதே (கன்று)

இதுவுமது.

விருத்தம்.

ஒருவருஷம்வரைக்கு முன்னையாயிரியைக்கூடி
வருகுமாரருமான்களும் மருவியேநினைந்துமிந்தத்
திருவிளையாட்டுச்செய்யுஞ் செயலென்னவெனவேநெஞ்சிற்
கருதியேபிரமர்செய்யுங் காரியமிதனைக்கேளை.

திபதை, இராகம்-பந்துவராளி, ஆதிதாளம்.

கண்ணிகள்.

க. இப்படிப்பிரமர்சிந்தித் தேதும்பிரியாராலே விண்ணிராதா விது
எப்படிப்பேதித்திக்காணு தென்றரியவேண்டியுந்தான் விண்ணிராதா
உ. சிந்துருவத்தைத்திபானஞ் செய்துமந்தப்பிரமரும் விண்ணிராதாபின்னும்
இத்தனைஜீவராசிக ளிங்குண்டானவகையதை விண்ணிராதா
ஈ. இன்னவிதமென்றரிய வேதமக்குஞ்சுத்தியில்லை விண்ணிராதா துய்ய
அன்னவாகனனும்மோக மாகினைதென்னசொல்வேன் விண்ணிராதா

கந.சு' ஸ்ரீபாகவத த்சமஸ்கந்த கீர்த்தனை.

ச.மோகரகிராஞ்செகன் மோககவிஷ்ணுவைத்தானே விண்ரோதா அயன்
மோகம்பண்ணிவைக்கவந்த முன்னிலையென்னசொல்வேன்விண்ரோதா
ரு.தமதுமாயையிலேதான் தானேமோகமடைந்து விண்ரோதா அய
ருமயங்கினுரோபுரு ஷோத்தமன்மாயையிலே விண்ரோதா
சு.பயமுறுத்தப்போய்த்தானே பயந்துகொண்டவாராச்சு விண்ரோதாவென்ன
பயனந்தகாரத்தின்முன் பனியிருட்சோபிக்குமா விண்ரோதா
ள்.மின்மினிச்சோதிபகலில் விளங்குமாசொல்லுமையா விண்ரோதா நல்ல
நின்மலாத்துமஞானிமுன் நிற்குமாபிரபஞ்சமாயை விண்ரோதா
அ.ஐகத்தைமாயையால்மோகஞ் செய்யும்விராட்புருஷ் விண்ரோதா அவர்
மகத்துவம்பிரமரை மயக்கிப்போட்டதுகேளும் விண்ரோதா

பிர்ம்மதேவர் யாவையும் அரியினுருவாகக் காணல்.

விருத்தம்.

பங்கயமேலவ னிவ்வகைகிந்தை படர்ந்ததனையறியா
தெங்குநிறைந்த பிராணிகளானதை யெண்ணுறுமெல்லையினே
அங்குளகன்றுக ளோடுகுமாரரும் யாவரும்நீனி தமாய்
அங்கையிலாழியுஞ் சங்கமுமேந்தரி யாகவேகண்டனோ.

தரு, இராகம்-கல்யாணி, ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

பரப்பிர்ம்மஸ்வரூபமாகவே பார்த்தாரோகன்றுகளையும்பாலளையும் வேதாரூ
பன்னனே மன்னனே யோகப்பிர ஸன்னனே. (ப)

அநுபல்லவி.

வரப்பிரஸாதம்பெற வேணுமென்றுய ர்
வானவரானவர் ஞானமுனிவர்க ள்
விருப்பமாய்த்தேடக் கோகுலத்திலவந் து
வேடிக்கைநீடிக்கொண்டாடித்திரி வாளைப் (பரப்)

சணரங்கள்.

க. நிலமேகவண்ணரீ தாம்பரதா ரி
நாலுக்கையிற்சங்கஞ் சக்கரங்கதாபத்ம் ந்
கோலமிருந்த கிரீடமக ர்
'குண்டலமுஞ்சொர்ண ஆர பதக்கமணி
மாலையுடன்முத்து மாலேசனும்வ ன
மாலையலங்கிருத மாலேதிருவுக் கு
மாலேதருமார்பு மேலும்மறுவுள் ள
வாமாபிராமரி ராமயபூமராய் ப் (பரப்)
உ. அங்கதங்கள்தரித்த தோள்களும்ரத் தி
னங்கள்பதித்த சங்கம்போற்கழுத்து ம்
வங்கியத்தகடை யங்களானா ள்
மாலேதண்டை சிலம்பனாஞாண் மோதிரம்

புங்கமுள்ளபுண்ணி யங்கள்பண்ணுந்தோண்	ட	
ரங்கங்கள்மேற்றுள வங்கள்சீசுக்கு	ம	
லங்கிருதமுந்திக களின்கதிர்போல்மந்	த	
காஸயுல் லாஸர மேசநீ ளேசராய்	ப்	(பரப்)
செக்கச்சிவந்த கடைக்கண் பார்வைக	ள்	
தக்கராஜஸ ஸாத்துவிககுணங்க	ள்	
பிக்கிலிஸாதுலக ளோக்ஷகராக	ப்	
பிபீலிகாதி பிர்மீபவரை	சராசரங்கள்	
தக்கிடதார்தரிதிக்கிடதோமெ	ன	
வைக்குமாடல்பாட லுக்கிசைமேள	மு	
முக்கினோடுமாரா திக்கும்மகிமை	சே	
ரந்தமி குந்தமு குந்தவை குந்தராய்		(பரப்)
ச. அணிமாதியான வஷ்டயிசுவரிய	ந	
குணமுள்ள குபேரதிஸம்பத்துக்க	ள்	
இணையிருபத்து நாலுதத்துவ	மு	
மேற்கின்ற காலஸவபாவ	காரியங்கள்	
வணிதகாமாதி குணமுன்றிதெல்லா	ம்	
அணியணியாகப் பணியவேநா	ரா	
யணபுராணநிர்க் குணநிராம	ய	
ஆதியாஞ் சோதிப்பிரக் கியாதிசு ஊதித	ப்	(பரப்)
ந. ஸத்தியஞானனந்த மயராயுப	நி	
ஷெத்துக்களாலே யறியக்கூடாத	ம	
கத்துவமுள்ளவ ராகத்தாவரஜ	ங்	
கத்தினிலெங்கும் விளங்கும்	முர்த்தியினை	
நித்திரஞ்சன சுத்தசைதன்னி	ய	
நீத்தையகண்டாசா ரத்தைச்சச்சிஜான	ந்	
தத்தையகிலரதா ரத்தையிதைந்தெங்கு	ந்	
தானவ னானவ னானந்தத் தேனா	ன	(பரப்)

பிர்மமதேவர் மோகித்ததல்.

வி ரு த் த ம்.

பாலொடு கன்ஹவிண்டு மயமாய்த்தானே
 பார்ப்பானும் பார்த்ததியாச் சரியங்கொண்டு
 சாலவந்திரி யங்கள்பதி னென்றுந்தானே
 தம்பித்துப் பொம்மையைப்போ லசைவில்லாமல்
 மாலினுட சோதியினல் மயங்கினின்றார்
 மற்றொருத்த ராலும்நிச் சயிக்கக்கூடா
 மூலொன்னு மீசுவரே சுவரில்வாறு
 முடிக்கின்ற ரென்றுமின்னம் படிக்கின்றாரே;

கண்ணன் பிர்ம்மதேவர்மோகத்தை நீக்கல்.

விருத்தம்.

ஸமரஸசு பாவமகி மையுடன்கூடும்

ஸர்வக்ஞர் பிரமசிருஷ்ட டியினைத்தள்ளித்

தமதுருவாய்க் கன்மென்றுங் குமாரரென்றுந்

தானுகி னதைப்பின்னும் மறைத்துநின்ற

கமலாக்ஷர் தமக்குநாயகர்வேறில்லாக்

சர்த்தரிடத் திதென்னவாச் சரியமென்றும்

அமிதமாய்ப் பிரமனுக்கு மோகந்தானுண்

டாக்கினார் மறைவையும்பின் னீக்கினோ.

திபதை, இராகம்-ஸவுராஷ்டகம், ஆதிதாளம்.

கண்ணிகள்.

க.	பிரமன்மோகமடைந் ததுகண்டுவாஸு-தேவ	ர்
	பிரமன்தன்மறைவையும்வாங்கிப்	போட
	இரணியகருப்பரா மெண்கண்ணரங்குபிழை	த்
	தெழுந்ததுபோலவந்தறிவு	கூட
உ.	நிரம்பப்பிரயாஸத்தாற் பதினோரித்திரியங்களு	ம்
	நிலையில்வந்ததாத்தமனானத்	துடனே
	பரம்பநாலுதிகசையும் பிருந்தாவனத்தையும்மு	ன்
	பார்க்கும்படியானதுநல்ல	திடனே
ங.	ஜினஸஞ்சாரங்களுடன் மரங்கள்நிறைவனத்தி	ற்
	சகலபிராணிகளுமொன்று	கூடி
	மனதில்வயிரமின்றிப் புலியும்பசுவங்கூ	டி
	வாழ்வதையுங்கண்டாரேயன்பு	நீடி
ச.	அவடத்திலாயர்குலக் குழந்தையாய்த்திருவி	ளை
	யாடும்பரப்பிர்ம்மபரம	புருஷர்
	கவடநாடசஞ்சுத்திர தாரியத்துவயரா	ங்
	கண்ணரனந்தொன்னுங்கிருபா	வருஷர்
தி.	அளவில்லாநூனமயர் கன்றுசனையுந்தோ	ழ
	னையுஞ்சாதமுங்கையுமாய்த்தேடி	கொண்டும்
	உளவறியாதவர்போற் பிருந்தாவனத்தைச்சுற்	றி
	யோடிவருவதைப்பிரமர்	கண்டும்
சு.	ஆகிலுலமேயென்று தமதுதானத்தைவிட்டு	ம்
	அவனிதனிவிறங்கிவந்து	மீட்டுச்
	சாதருபதண்டம்போ லிருக்கின்மசரீரத்தை	ச்
	சாஷ்டாங்கமாகப்பூமிதன்னிற்	போட்டு
எ.	நாலுகிரீடநுதிகளி னாலையிரிகுருஷண	ன்
	நாராயணன்நிருவடிவயத்	தொட்டு
	மாலேயென்றுநமஸ்காரஞ் செய்துமானந்தபா	ஷ
	பங்களாத்திருமஞ்சனஞ்செய்	திட்டு

- அ. எழுந்திருந்தெழுந்திருந் துகிருஷ்ணன் நிருவடி க
 னீனில்வெகுநாழிகைவந்தனம் பண்ணித்
 தோழுந்தோறுந்தொழுந்தோறும் முன்னேயனேகவிஷ்ணு னு
 ஸ்வரூபமாகக்கண்டதையெண்ணி யெண்ணி
- க. அடிக்கடிஸ்தம்பமாக நின்றபின் னுயர்நமஸ் கா
 ரஞ்செய்துள்ளவுமெழுந் திருந்தும்
 அடக்கக்கூடாவானந்தக் கண்ணீரைத்துடைத்துக்கொ ண்
 டரிழுகுந்தனாபார்த்துமிகத் திருந்தும்
- ய. தலைதணங்கியஞ்சலி பண்ணிவணக்கத்துட ன்
 ஸாவதானமானசித்தமதை நண்ணுவார்
 வலியவுடம்புகம்பமெடுத்துப்பிரமதேவ ர்
 வாய்தழதழத்துத்தோத்திரம் பண்ணுவார்

யக - ம் அத்தியாயம் முற்றும்.

கண்ணன் நிருவடிகளே சரணம்.

மச - ம் அத்தியாயம்.

அவதாரிகை.

விருத்தம்.

மறையவனும் மறைத்திருக்க விங்கேது கன்றுகளும் மைந்தர்மாரும்
 நிறைவாக வந்ததென்ன வென்றமதி மோகமுற்றும் நீலமேனி
 யிறையுருவே பெல்லாமாய்க் கண்டதன லறப்புதழீ தென்றுகொண்ட
 துறைகாணு மயன்மமது னாக்கணனைத் துதிப்பதனைச் சொலுமீமோழே.

பிரம்வதேவர் கண்ணனைத்துதித்தல்.

விருத்தம்.

சுதரீசன மொடுபாஞ்ச ஜன்னியஞ்சார்ங்சஞ்
 சொலுங்கவுமோ தகியும்நந்த கழுஞ்குழந்தேயம்
 புதமுறுமார் பினிற்கவுஸ்து பமணியாரம்
 பூண்டிடையிற் பொன்னாடை யிலங்கவேயுச்
 சிதமலர் களும்மகிப்பி ராட்டியாருந்
 திருவடிவ ருடப்பயோ ததியின்மீது
 சதம்துபத் தாம்பணத்தைப் படைத்தசேஷ
 சாயிரீ நந்தாங்க சாயிரீயே.

தரு, இராகம்-கௌளிபந்து, ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

பகவன்பரம்புருஷனோ வந்தனம் பச
 பாங்கஜபாலகிருஷ்ணனே வந்தனம் ன

அ நு ப ல் ல வி.

நிகமாந்தரூபயோக நிலமேகதே
ரித்தியானந்தவை போகனேவந்தனம்
ச ர ண ன் க ள்.

க
அரி (பகவ)

- க. மகத்துவமுள்ளவ ரோமின்னந் போலே யாடை
விசுத்துக்குன்றின்மணி சேர்கொண்டை மேலே *
- வகுத்துறியிலிருகு தொகுத்துவிளங்குகின் , ம
முகத்துடன்சுடனவ ரோவந்தனம் அரி (பகவ)
- உ. ஈலதுளவிமாலிகை மாதவரே காட்டு
மலர்வகைகுட்டிக்கொண்ட பாதவரே *
- மலையாங்கொவர்த்தனங் கோகுலமும்பிருந்தாவன த்
தலமதிலும்விளை யாடுவீர்வந்தனம் அரி (பகவ)
- ங. இடதுகையிற்சாதமும் பிரம்புங் கொம்புங் கக்கத்
திடையிலவைத்துமடி யில்வேணுவின் கம்புங் *
- திடமாய்வைத்தீர்மெதுவா மடியிணையுள்ளவ ரோ
வடபத்திரசாயி யுமக்குவந்தனம் அரி (பகவ)

இ து வு ம து.

விருத்தம்.

அடுத்தவெனக் கணக்கிரக ரூபராயும்
அரியேநீர் நிகைத்தபடி யெல்லாம்ரூபம்
எடுக்குந்தே வாபூத மயமில்லாநின்
னித்தத்தே காத்தகக வனுபூதிக்குப்
படிக்குமன தைத்தவிர வொருவருக்கும்
பரிபக்குவ மாகாது வோவனந்தா
தொடுத்தொரு னத்திலவருந் துவதைவிட்டுத்
தொடர்குவா ருன்றுதிப்பிற் படர்குவாரோ.

திபதை இராகம்-ஆகரி, சாபுதானம்.

க ண் ணி க ள்.

- க. வேதத்திலேயிருக்கு மெல்லோருஞ்சொல்லலாகும் வாசுதேவா வுந்தன்
விளையாடற்கதைகளை மனோவாக்காயங்களினால் வாசுதேவா *
- பாதொருத்தாரினைத்துஞ் சொல்லியுமிங்குதமாய் வாசுதேவா அபி
நயப்பண்ணியுங்காலக்ஷேபம்பண்ணணுவார்களோ வாசுதேவா *
- உ. அஞ்ஞானமயமான மூன்றுலகத்தினிலும் வாசுதேவா அவர்க
ளத்தியத்தஞ்செயசீல றொன்பதுஞ்சரிதானே வாசுதேவா *
- மெஞ்ஞானச்சுடராகும் விபுவேநன்மையான வாசுதேவா முந
மீ துமமைநினைப்பதுமு மதுபக்தியேமேலாம் வாசுதேவா *
- ங. வனமாலியேயோக மதுஸித்திக்கும்பொருட்டு வாசுதேவா எவர்
வருத்தங்கொண்டுமது பக்தியைவிடுவார்கள் வாசுதேவா
கனவுமியடித்தாலும் உமிழக்கேமிச்சமாகும் வாசுதேவா அந்தக
கதையானேகதுக்க மேமிச்சமாகுமரி வாசுதேவா *

- சபாவகம் பத்தையடைந் தனேகயோகியருந்தான் வாசுதேவா ௪
சுராற்பண புண்ணியத்தால் லபித்துன்கதையைக்கேட்பார்வாசுதேவா *
- தபோதனரானவரு முமதுகதையைக்கேடும் வாசுதேவா வந்
தனபத்தியதிகமென் றேதான்விழித்துக்கொண்டு வாசுதேவா *
௩. அச்சுதனே அஜனே யுந்தன்பரமபதம் வாசுதேவா நின்மே
லதிகபத்தியுள்வ ரடைவார்பூமனேமாலே வாசுதேவா *
இச்சையில்லாமற்பர கதியடையோகியரும் வாசுதேவா அரி
யேயுந்தன்குணமகி ழுமையப்பிறர்க்குப்போதிப்பார் வாசுதேவா *
௪. விகாரமில்லாதசவாஹு பவுமேயரூபராம் வாசுதேவா பின்னும்
வெறொருதெய்வமுண்டின் பதுமில்லாப்பிரமமே வாசுதேவா *
மகாபெரியவர்களாம் விமலமனதுள்ளபேர் வாசுதேவா சிஷ்ய
• வார்க்கங்களுக்கும்து கதையைப்போதிக்கும்யோக்கியர் வாசுதேவா *
௭. நலபேரவர்களல்லாந் போதிப்பவரேவெறில்லே வாசுதேவா ஆதி
நாராயண முகுந்த மாதவவனமாலி வாசுதேவா *
ஊலகோபகாரமா யவதாரம்பண்ணினீர் வாசுதேவா வேதத்
துட்பொருளேகுண ரூபராயிருக்கின்ற வாசுதேவா *
௮. அனந்தகல்யாணகுணங் களையளவிடுதற்கு வாசுதேவா தானே
யனேகவருஷம்நல்ல கணக்குப்பிள்ளையானவன் வாசுதேவா *
கனந்தரும்பூமியிலே யுண்டாப்புமுதிசுரும வாசுதேவா உயர்ந்தா
காசத்திலுண்டான நகூத்திரங்கோயும் வாசுதேவா *
௯. கணிகம்பண்ணினாலுமுன் குணங்கள் கணிக்கொணது வாசுதேவா வுந்தன்
கருணைசடாகூடம்வரும் வழிபார் துக்கொண்டிருந்து வாசுதேவா *
சுணியாய்த் தான் பண்ண ஓரஞ்சபா சுபங்கள லுபலித் தும் வாசுதேவா மனம்வாய்
சரீரங்களா லுமக்கு வந்தனம்பண்ணிக்கொண்டு வாசுதேவா *
௧௦. எவனொருத்தன்பிழைத்து வருவானவனேயரி வாசுதேவா மோகூ
மெனுமிடத்தினிலொரு பங்குள்ளவனுமாவன் வாசுதேவா *
புவனகோடிகளெல்லாம் படைத்துக்காத்தழிக்கின்ற வாசுதேவா பரம
புருஷனேயீசனே யனந்தாவாதிமூலமே வாசுதேவா *
௧௧. அடியேனெறிந்துபோட்ட நடத்தையைப்பாருமையா வாசுதேவா வகண்டா
காரசச்சிதானந்த பரமாத்துமாநீயே வாசுதேவா *
முடிவில்லாநீனமாயையால் மூடப்பட்டவனானேன் வாசுதேவா முத்தி
முதல்வாமுகுந்தாவுன்றன் பாத்தத்திமையாவேன் வாசுதேவா *
௧௨. மாயைபண்ணுந்பேரை மாயையால்மயக்கஞ்செய வாசுதேவா வுன்றன்
மாயைமுன்னமேநானும் மாயைவிஸ்தாரஞ்செய்தேன் வாசுதேவா *
வாயைத்திறந்துமுன்மை வழர்துவதையேவிட்டு வாசுதேவா வாஞ்சை
வைத்தேவருதீதமுற்று வந்தனையுயின்றி வாசுதேவா *
௧௩. விரும்பாயுன்வியோயட்டைப் பார்க்கின்றமரிமத்தியம் வாசுதேவா இந்த
வினையஞ்செய்தவகைக்கு நானென்சொலப்போகிறேன் வாசுதேவா *
நெருப்புக்கோட்டையின்முன்னேதிரிகொளுத்திகாட்டினேன்வாசுதேவாஇந்த
நீனவுநீனத்தநானுந் தேவாரீர்க்கெவ்வளவு வாசுதேவா *

கசஉ. ஸ்ரீபாகவத த்சமஸ்கந்த கீர்த்தனை.

இ து வு ம து.

விருத்தம்.

அரியரியே யறிவில்லா வடியேன்றானே
யதிரஜோ குணத்திலுண்டாய்க் கருவமென்னும்
பெரியவிரு ளால்மறைபட் டிருக்குங்கண்கள்
பெறுகின்றே நெங்குநிறைந் திருக்குமும்மைத்
தெரியாம லுமிருக்கு யிந்தநானே
தேவரீ னாநம்பி னவன்வேறில்லேன்
உரிமையாய்த் தயவுசெய் திரகூழிப்போன்
ரோதுவார் பிரமரினனம் ஒதுவாரோ.

இ து வு ம து.

விருத்தம்.

ஒருபரமா னுவைப்போலும் நான்ருனெங்கே
யுயர்மகத கங்காரப் பிரதிவியப்பு
வருதேயு வாயுவாகா சாதியேழா
வரணங்க ளால்வீரையப் படுமோரண்டம்
அரியிந்த வண்டம்போல் மயிர்க்கால்தோறும்
அனேகாண்டங் கொண்டதே வீராதானெங்கே
தருணை ரனையனந்தா வதோகூஜப்போக்
காரண வகண்டபரி பூரணவே.

தரு, இராகம்-அஸாவேரி, ஆதிதாளம்.

ப ல் ல வி.

அரிநாராயண பரிபூர்ணனந் த
அனந்தாவுணநினை மனந்தா அரி.

அ நு ப ல் ல வி.

பரிபாலனஞ்செய்யும் பரமபுருஷசக்க
பாணிமுகுந்தாவுன்மன் பாரங்காநீலகாரங்கா

ர
அரி (அரி)

ச ர ண ங் க ள்.

க. கருப்பத்திலேயிருக்குங் குழந்தையின்வா
காலுதைதாயாருக்குக் குமறமு
ஒப்பட்டுமும்முடைய வயிற்றினில்நா
வுருவப்பிரபஞ்மெல்லாந் தானபி

ம
மாமா
ம
ராமா

ஈரப்பவுமெதிருப்ப தெதில்லைமா
நிர்க்குணனேயெத் தனைசங்கைகே
பரப்பிரமமேஜகந் நாதமா
பரநதாமனேயதோ கூஜனேவை

தவனே
சவனே
தவனே
பவனே

திருப்பயில்மறுமார்ப ஸ்ரீதராதாமோதரா

வரி (அரி)

உ. மூவுலகும்பிரனைய காலத்திற்
முழுகினபோதுமச் சலத்தின்முன்
மேவிப்படுத்தநா ராயணனுந்தித்
விளங்குந்தொப்புட்கொடியின் வழியாயின்

சலத்தில்
னலத்தில்
தலத்தில்
னிலத்தி

லேவிதிவேளிவந்தா னென்றசொல்
யேற்றுக்கொண்டதல் லாமற்பொய்யென்ப
*தேவதேவேசுவரரா மும்மிடத்தினிலும்
சிறியேன்பிறக்கவில்லை யாவின்ன

லென்றே
தன்றே
சின்றே
தென்றே

நாவினாலுனாயந்த நாரணனும்நீரல்லோ

அரி(அரி)

க. சகலதேகியர்கட்கு மாத்தமஸ்வரூபர்
சகலலோகஸாக்ஷியா யிருக்கின்றவரும்
பகவனேயதிசனே மூனிதர்பூமியும்
பரவுமீவ்வகைமூன்று முறையுந்தானமும்
மகிமைக்களவில்லாத நாராயணராம்
மாயையினாலேமறைத் துக்கொண்டிருக்கி
அகரமுதலாகிய வக்ஷரமாகி
யகிலாண்டகோடிக்கு நாயகராசு

நீரோ
நீரோ
நீரோ
நீரோ
நீரோ
நீரோ
நீரோ
வீரோ

பிகருங்கீதவேணுகோ பாலயோதமூலரே

யரி (அரி)

இ து ஷ ம து.

விருத்தம்,

ஐகத்திலே பிரமமது மிருக்குமானாற்
சகமெல்லா மும்முடைய தேகமானாற்
றொகுத்தடியேன் கண்ணுலே காணப்பின்னுஞ்
சொல்லுமென்றன் சித்தமத்தி தனி லுங்காணப்
புருத்ததனை யடியெற்குக் காண்பித்திரிப்
பாரதனில் மாயையினை யடியாசின்ற
மகத்துவஞ்சேர் கிருஷ்ணை தாரமாக
வருகின்றீர் கருணையென்மேற் பெருகின்றீர்.

தரு, இராகம்-மோகனம், ஆதிதாளம்.

ப ல் ல வி.

மாயனேகிருஷ்ணைதார மாயனே.

அ து ப ல் ல வி.

சூயபிரகாச மாயப்பிரபஞ்சத்தி
ரூயர்வயிற்றிலும் மாயைசெய்தி

ந்
ரோ (மாய)

ச ர ண ங் க ள்.

க. இருடிகேசனே யென்பிரமை
விங்குன்கருணை புரிந்திட
ஒருவர்வயிற்றி னுக்குள்ளே
வுலகமுமிருக்குதென் றெங்கிலும்

யகல
திகல
சகல
புகல

பரமாத் துமசொரூப

மாலே

பரவிவிளங்குவதது

போலே

வரிசைவரிசையாய்ப் பிரபஞ்சங்கள்

தோணுது

மாயையிலலாய லும்மிடத்தினிற்

காணுது

(மாய)

- உ. இப்போதானுமமை யல்லாமல் வேறு
யார்மாயைகாண்பி வித்தானாயா கூறு
தப்பாமலொருவரா யிருந்துபின் மீறு
தனையருங்கண் றுக ளாகிய வீறு
- இப்படிநாலுகையுண் டாயும்
எல்லோருமோருருக்கொண் டாயும்
செப்பமாயென்னு லுபாஸிக்க வாச்சதே
ஜகந்தன்மயமா ய்ப்பின் னும் நீரொருவ ராச்சதே (மாய)
- ங. அரியுந்தன்மார்க்கத்தைத் தெரியாதாரோ
யர்த்துமஞான த்தைத் தரியாதாரோ
சரியாமுன்மாயைவிட்டுப் பிரியாதாரோ
தான்றானென்னுமக மரியாதாரோ
விரிவாயிப்படிநாடு வீரோ
வினையாட்டனேகமாயாடு வீரோ
அருள்மாகடலே யாதிய னாதியே
யங்கையிலங்கிய சங்குள ஜோதியே (மாய)

இ து வு ம து.

விருத்தம்.

இந்தச் செகத்தையுண் டாக்கவுமநா
னிறையிரகுகி கவுந்தேவ ரீர்தானென்றே
அந்தர்த்துக் கேழுக்கண் பரமனென்று
மாம்முன்று பேராயநீர் விளங்குவீரோ
சிந்திப்பார் துயர்நீக்குந் தேவதேவே
தேவரிஷி நரம்மிருகம் நீரில்வாழுஞ்
செந்துக்க ளாய்ப்பிறந்துந் துஷ்டாதம்மைச்
சுகழிப்பீர் சிஷ்டர்களை ரொகழிப்பீரோ.

தரு, இராகம்-பைரவி, ஆதிதாளம்.

ப ல் ல வி.

இந்தழவுலகிலு மும்மையறியும்பேர் க
ளெவரிருக்கிருளாயா அரியே

அ து ப ல் ல வி.

விந்தையுன்யோகமாயை விஸ்தரித்துமென்னென் ன
விதமாயெங்கெங்கும்வினையாடுவதுமெப்ப வோ (இந்த)

ச ர ண ங் க ள்.

- க. அஞ்ஞானமழடி யிந்தச் செகத்தெல்லாம்ஸ்வப்பனம் போலே
யதிமந்தபுத்தியாய்த்துக்க பரம்பரையாய்மென் மேலே
மெஞ்ஞானசித்தியசகபோ தமயருந்தன்மாயை யாலே
விளங்குதேயிரபஞ்சம்நிஜம் போலேதானெடு மாலே
மஞ்ஞையிடுகுகொண்டை மீதுபரிப் பலரோ
வந்தனை செய்குவார்கள் வினையைப்பிரிப் பவரோ

அஞ்ஞிறுசுழ்துள வாரந்தரிப் யசபகமுரருட லஞ்சங்கரிப்	பவரோ பவரோ (இந்த)
ஏகரோயன்மாவேபுரு ஷோத்தமபுராணர் யென்றுஞ்சத்தியஜோதிர்மய ரோணந்தரா யோகீசுவகோசவரோயாதி மூலநித்தியரா யுண்மையகூரரோநித்தியசு சுநிரஞ்சனனான்	நீரோ வோரோ னோரோ போரோ
உயபூரணரோ துன்பமில்லா யமிர்தரோயத்துவயரோ யானந்தவை தேவியருக்குமான்ம ரூபருமா ஜகத்தும்மையிப்படிக்குச் சொல்வதுமா	தவரோ பவரோ னவரோ தவரோ (இந்த)
ந. குருவென்னுஞ்சூரியனிடத்தி லேநின்ற முப கொண்டவுபதிடஞானக் கண்ணர்க்குண்மேல்விச பெருகியிந்தப்பொய்யா யிருக்கின்றதுமாயா பெலத்தலமுஸாரஸமுத் திரத்தைத்தாண்டுறப்பிர பரமபுருஷஜகந் நாதசச்சிதா பண்பணியணைத்துயில் பவனேஜயமு நரவரிதிரிவிக்கிரம மாலேவை நலமுககரவிழி பதவுந்தியர	தேசந் வாசம் பாசம் காசம் னந்த குந்த குந்த விந்த (இந்த)

இ து வு ம து.

விருத்தம்.

ஆன்மாவை யான்மவரு வாயநிந்தாற்
கணையிர வஞ்சமுமவ் வான்மாவாலே
தான்மருவி யுண்டாயும் ஞானத்தாலே
தான்மயித்து முழப்பத்தி நாசம்மொண்டும்
நான்மறையும் பயில்பதனே ரஜ்ஜ-ஸர்ப்ப
ஞாயமதா யிருக்கும்பந்த மோகூம்மொண்டாய்
ஊன்மருவுங் கண்ணருக்கு ஞானமின்றி
யுண்டாது திரியநீர் விண்டாவீரோ.

தரு, இராகம்-கௌளிபந்து, ஆதிதாளம்.

ப ல் ல வி.

உம்மைப்பரப்பிரம்மமென் றுணரவில்லைஜனங்கள்.

அ நு ப ல் ல வி.

செம்மையிலலாதவஞ்ஞா னம்மூடிவெளியி லே
நெம்மதியின்றிப்பல்வி தம்மாகத்தேடுகிற ன் (உம்மை)

ச ர ண ன் க ள்.

க. சிந்தையிலெப்பொழுதுஞ் சேர்பிரம்மவிசார ருந்தாலிரவியையெப் படிப்பசுலோட்டிக்கொண் தந்தவகைபரப்பிரம் மந்தனிலேவயித்து பந்தமோகூபேதமென்ப தில்லாமற்போய்விடு	மி ட ப் ம் (உம்மை)

கச்சு ஸ்ரீபாகவத தசமஸ்கந்த கீர்த்தனை.

2. ஆச்சரியமிதுவே யானந்தரேயனந் தா
வாச்சதோர்ஸம்ஸார மந்தியில்விஸ்சரித்து ம்
ஒச்சவிலலாமதபெரியோ ரும்மைத்தேடுகின்றா ர்
மாச்சக்கரககையனே மாயனேகிருஷ்ணாகிருஷ் ண (உம்மைய)
11. முதுமறைமுடிவான முருந்தனவைவருந் த
பதிபரமபுருஷ பயோததிசயனே னே
மதுஸூதனுவுன்றொண்டா மத்தியிலடியேனு ம்
பதுமநாபின்பாத பல்லவத்தைதச்சேவிக்கிறே, ன் (உம்மை)

இ து வு ம து.

விருத்தம்.

அகோவாயர் பெண்டுகளும் பசுக்களுந்தா
னதிபுண்ணிய சாலிகள தென்னென்றாலோ
மகான்மகக ளவர்கள்முலை பாலைநீர்கு
மாரர்களா கியுங்கன்று களாயுமுண்டா
சிகாவானிற் றேவாதரு மவிர்ப் பாகததைத்
தெவிட்டவுண்ணுந் திருவாயா செங்கண்மாலே
விகாரமில்லாப் பரப்பிரம்ம மேயானந்த
விதாதாவே யருளம்பு திராதாதாவே.

தரு, இராகம்-பரசு, ஆதிதாளம்.

ப ல் ல வி.

பாக்கியமகோ பாககியம்

கோ

பாககியமாயா பாககிய

மே.

அ நு ப ல் ல வி.

அக்கமிருக்கின்றமாரப

னே

யாரணனேபரி பூரணனேய

கோ (பாக்கிய)

ச ர ண ங் க ள்.

கூ. கோகுலத்திலேயிருக்கும்

நந்த

கோபனைமுதலாய்

வந்த

தேகமாகியவாயாகளு

ட

னேசேவைமுதலாமிடைச்சியர்து

வ

மென்னவென்ன

பசுகன்று

முன்னமுன்ன

விதையென்ன

பன்னபபன்ன

விவாகளோ

டேபரானந்த ஸநாதனபூர

ன

மேபரபிரம்ம மிணைதோழமுன

து (பாக்கிய)

உ. இதைவிடையர்பாக்கிய

மிருக்க

விநதிரியம்பதினென்றும்

பெருக்க

வந்திராளாபுண்ணியம்பண்

ணி

யுனதழகாமுகத்தைதப்பருகவு

ம

யோக்கியமே

யானசி

லாக்கியமே

வேதாந்த

வாக்கியமே

யரியரி

யுன்பாததீர்த்தமெனுந்தேனைச்சருவ

ரா

மும்பருங்கொண்டிருக்கின்றமகிமை

யே (பாக்கிய)

ந. அரிபாதத்தூயைப்

படைத்ததே

யடவிக்குங்கூடக்

கிடைத்ததே

தெரியவேயுடைச்சேரியிலுள்

ள

ஜீவன்களுக்குப்பிழைப்புப்பகவா

ன்

ஸ்ரீதரனே

யுலகுக்

காதரனே

சாமிதா

மோதரனே

வேதங்கள்

தேடுவதின்னமுன்பாததூயையாய

ர்

பாடிக்குநீர்வியோடக்கிடைத்தது

ம் (பாக்கிய)

ச. விரோதிபோலப்புகனை

யடுத்தானே

விஷமுலைப்பாலேக்

கொடுத்தானே

சுரானுக்கும்முனீ சுரானுக்கும்வெ

கு

தூர்லபமாமுந்தன் ஸாயுச்சிம்பெற்றது

ம்

ஸக்ஷமையா

வதல்லோ

மோக்ஷமையா

யுமதுக

டாக்ஷமையா

வாபர்

ஸொந்தவீடுதேக மிஷ்டடாஸ்கேசுமபிராண

ன்

மைந்தராயசையெல்லாந் தேவரீக்கர்ப்பித்தா

ர் (பாக்கிய)

இதுவுமது.

விருத்தம்.

எவ்வளவு காலமிரா கத்துவேஷ

• மிருக்குதோ வதுவனாயிற் காவற்கூடந்

திவ்வியசர னாரவிந்த கிருஷ்ணபக்தி

சுநதையிலுண் டாகாதேவ் வளவுகாலம்

அவ்வளவு மோகமா சூமவிலங்கும்

அவனைவிடா திச்சகத்துக் கதிதர்நீரோ

இவ்வகையாய்ப் பிறப்புமுதல் நீர்காண்பித்தும்

ஏய்க்கின்றீர் கன்றுகளை மேய்க்கின்றீரோ.

தரு, இராகம்-கேதாரிகெவுளை, ரூபகதாளம்.

ப ல் ல வி.

மாதவனே மாதவனே மாதவனேசரணம்.

அநு ப ல் ல வி.

மாதவகு லாம்போதிபூ ரணசந்திரனேசரண

ம் (மாத)

ச ர ண ங் க ள்.

த. அரியேயுந்தன் சரணநம்பு

ம்

அடியார்களினுடன்

கொடுத்தார்

கசு அ ஸ்ரீபாகவத தசமஸ்கந்த கீர்த்தனை.

விரிவானந்தஸந்தோஷத்	தை
வினோத்துமநன்றாய்வினோ	யாடுநீர் (மாத)
உ. எனசொல்ல தும்மையறிந்த	பே
ரோறியட்டும்	விபுவே
மனவாக்காயங் கட்டுமுன்வை	ப
வங்கிடைத்ததேபி	ரபுவே (மாத)
ங. எல்லாந்தெரிந்தவராகும்	நீ
ரொணையும்பாருஞ்செகந்	நாதோ
உல்லாஸமாயிந்தச்செக	த்
துமக்கர்ப்பணம்புவேத	வேதோ (மாத)
சு. நேமியேயதர்மம்விருட்டுக்	கு
நிலையிலலாமலுந்	தாழ்விப்பீர்
பூமிதேவர்களவேதியுற்ப	சு
புகலுமிவைகளை	வாழ்விப்பீர் (மாத)
ரு. கலசஞ்செய்யும்ராசுத்தரை	க்
கலையுஞ்சக்கரதர	வருள்புரி
உலகபூஜிதரோபகவ	னே
யுமக்குவந்தனம்	அரிஅரி (மாத)

பிரம்மதேவர் தன்னுலகமடைத்தல்.

வெண்பா.

பிரமன் றுதித்துப் பிரதக்கணஞ் செய்
தரிபரியென் றேநேயி யத்தன் - நிருவடிமேற்
மத்துவமாய்த் தெண்டன் சமர்ப்பித்து மேவிதியுஞ்
சத்தியலோ கத்தையடைந் தார்.

பிரம்மதேவரால் மறைபட்ட பிள்ளைகள்
கண்ணனைக்கண் டொரத்தல்.

விருத்தம்.

பிரமனையே யனுப்பியும்முன் றேழரான
பேரிருந்த மணற்றிட்டிற் பிரமன்விட்ட
ஹிசையுள்ள கன்றுகளை யோட்டிவந்தார்
வருஷமொன்று சென்றும்அரி மாயைதானே
பெருகியந்தக் குமாரர்களுங் கண்ணரான
பிரானநா தனைக்கண்டுங் கணிகமென்ற
வனாயிலரை யாகவெண்ணி னூர்மற்றெல்லாம்
மறந்திட்டார் கோபரிடம் பிறந்துட்டாரோ.

தரு, இராகம்-ஸாவேரி, ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

இந்தவுலகிலே மாயாபோகிதசித் த
ரொழையெல்லாம் மறக்கமாட்டார்.

அ நு ப ல் ல வி.

உந்திபுத்தவன்மாயைக் குள்ளாஞ்சகலஜ
முந்தானெல்லாததையும் மறந்திருக்குதேமன்

க
௮ (இந்த)

ச ர ண ன் ட ள்.

5. நண்பரானவாயகு மார்கள் கிருஷ்ண
நல்வரத்தாகவந்
பண்பனையத்வேகந் துடனே நீருமொரு
பளங்கூடவுண்ணுமற்போ
உண்பதற்கிங்கேவாரும் நூங்குளெல்லோருமின்ன
ஒருவாயுமுண்கலைபார்த்
விண்பரவியதேவ தேவனைத்தோழனென்
விளம்பினாபிமன்கு
நை
தீரா
க
னீரா
ம்
தீரா
று
மாரா (இந்த)
- உ. இருடிகேசனுங்கிருஷ்ணன் ரோழராகியவந்
விடையாருமாரர்சொல்லைக்
சரிதானென்றுநகைத்துக் கொண்டவருடனும்
சனம்பண்ணிக்கொண்டிருந்தானே
பெரிதாமந்தமலைப்பாம் புலர்ந்துகிடப்பதையு
பிள்ளைக்குக்காண்பிவித்துங்
பரவிலிருந்துமாயர் பாடிக்குத்திரும்பினாக
பகவன்கதையைநெஞ்சில்
த
சேட்டு
போ
மீட்டு
ம்
காட்டுப்
ள்
நாட்டு (இந்த)
- ங. மயிலிறகுடன்தாட்டு மலரும்நற்சங்கப்பொ
வகைகளெங்காரநி
ஒயிலாமவயவங்க ஞாடனதிகெம்பீர
யூதுங்கொம்புடனவேணு
செயுமொலிபரவுவே தேவரிஷிகள்பாடி
செயகீர்த்திமார்க்கெவர்ஸ
பொய்யெனுஞ்செகத்தைமாயை பூட்டியரிமயக்கி
போட்டாலெவருக்கென்ன
டி
தானம்
மா
கானந்
ஞ்
மானம்
ப்
ஞானம் (இந்த)

கண்ணன் கோகுல மடைதல்.

வி ரு த் த ம்.

மங்கையராங் சோவியர்கண் களுக்கேதிய்ய
மங்களதே சராங்கண்ணர் வரிசையாக
வுங்கன்று கலையோட்டி யாய்பாடி
யுட்புகுந்தா ரெசோதாரந் தரினசேயினும்
அங்குபிருந் தாவனத்திற் பெரியதான
அஜகரத்தை யஞ்சங்க ரித்துந்தானே
யெங்குளொட் சித்தாரொன் றுணசெய்தாரவ்
விடையர்தா ஷுதியவந்த விடையர்தானே.

பரிசுதித்தரசன் வினவலுக்கு சுகப்பிரம்மரிஷி விடையுரைத்தல்.

விருத்தம்.

குருவான சுகமுனிய ரிவைகள்சொல்லக்

கோவியர்க்குத் தாங்கள்பெற்ற குமாரமீது

பரவுவாநு சையைப்பார்க்கக் கண்ணன்மாயை

பண்ணவுண்டாங் குழந்தைகள்மே லதிகப்பிடுமை

வரவென்ன வகையென்று வின்றிராத

மன்னவனும் வினவுவது சேட்டுமங்கே

பிரமரிஷி யானவரும் நன்றாய்த்தாரோ

பேசுவார் ஞானமெய்வாள் வீசுவாரே.

திபதை, இராகம்-கௌளிபந்து ஆதிதாளம்.

கண்ணிகள்.

- க. அன்னமயமுதலானபி ராணிகளுக்கெல்லாந்த
 ஞன்மபிரியம் பரிசுதித்துமன்ன
 அன்னியங்களாயிருக்கும் புத்திரதினதிகரு
 அப்படியாகுமே பரிசுதித்துமன்ன
- உ. எப்படித்தேகிகளுக்கு நானென்கிறஆணவ
 இனசந்திருக்குதோ பரிசுதித்துமன்ன
 அப்படியேபெண்டுள்ளே பண்டபதார்த்தாங்கிர
 மதைத்தம்புதென்பார் பரிசுதித்துமன்ன
- ங. தேகமேயான்மாவென்கிற புருட்கெப்படியிஷ்ட
 தேகமோவப்படி பரிசுதித்துமன்ன
 ஆகுமேபுத்திரதிகளும் இஷ்டமென்பதறிந்திடு
 அபிமன்குமார பரிசுதித்துமன்ன
- ச. தேகத்தில்நானென்பதில் லாதபேர்க்குத்தேகம்பு
 திராதியிஷ்டமன்றே பரிசுதித்துமன்ன
 தேகமானதுஜீரணத் தையடைந்தாலும்பிழைப்பை
 தேடும்ஆசையீறும் பரிசுதித்துமன்ன
- ரு. ஆகையாற்சகலமான தேகியர்க்கும்இஷ்டமென்
 தான்மாவாகுமே பரிசுதித்துமன்ன
 தேகம்தக்கெல்லாம் ஆன்ம ருபிகருஷ்ணனை ன்
 சிந்தையுட்டெளிவாய்ப் பரிசுதித்துமன்ன
- க். சராசரத்துடன்கூடுந் சகலஜாதத்துங்கிருஷ்ண
 தன்மயமென்றறி பரிசுதித்துமன்ன
 புராணரந்தக்கிருஷ்ணனுஞ்செக்துக்குநன்மையுண்டா
 பொருட்டாய்வந்தாரே பரிசுதித்துமன்ன
- எ. மாயையினிலேதேகி போல்விளங்குரூர்விசாரி
 மானத்திற்கேளும் பரிசுதித்துமன்ன
 ஞாபசராசரங்கள் முழுவதும்அரிசுருஷ்
 னிடத்திலேகாணும் பரிசுதித்துமன்ன

இ து வு ம து.

விருத்தம்.

எலாம்பகவச் சொற்பமேயாகு மினியொருவன் துவே நிலை
யிப்பொழுதுநடக் கின்றதுதெரியு மெவ்வகைப்பூதங் கருக்கும்
அலாமல்முன்போன துடன்வரப்போகி துறொண்வெகைகளுந் தெரியா
தவ்வர்த்தபாஹுத் தங்கிருஷணகாரி யம்வேறுமெனைவெளி யிடலாம்
விலாசமா முராரி யுடபுண்ணியமான வினையாடலதனையே கேட்டு
மிக்கதும்பரம பதிந்தையேகொடுக்கும் மெல்லடிப்பல்லவம் நம்பச்
சலாபமாய்க்கண் நின் குளப்படிபோலச் சமுசாரசமுத்திர மதனைத்
தர்ணவார்மனதில் வேண்டியவரமுந் தரும்அரிகருணையா வதுவே.

க வி க் கூ ற் று.

விருத்தம்.

அன்னியதரும் மனுஷ்டான்மார்க்கர்க் கமையுமேசுவர்க்காதி லோகம்
அரிபுத்தருக்கு வரும்பரமபத மானகயால்நீரொது கேட்டார்
அன்னதுமுழுவ துஞ்சொல்லாச்சு னையாகுமாரப் பருவத்தில்
அனந்தர்செய்லீலை பவுகண்டசுத்தி லவனியின்பாடி னூர் தோழர்
இன்னதாய்ச்சொல்லு மகாசுரமோகூத் மெனுபிலையொடுகன்று னைந்த
ரொலாமிளம்புல்லின் மோகனஞ்செய்த லீலையுமவைகண் ணமான
உன்னதம்பிரம துத்தியமிவைக ளோதுவார்தியான முஞ் செய்வோர்
உத்தமரவரோ புருஷார்த்தமெல்லா முறுதியாய்ப்பெறுவது பேறே.

யசு - ம் அ த் தி யா ய ம் மு ற் று ம்.

கண்ணன்றிருவடிகளே சரிணம்.

மரு - ம் அத்தியாயம்.

அ வ தா ரி கை.

விருத்தம்,

நரசிங்கசாபி திருவடித்தாம னாக்குவண்டானபுரீ தரணர்
நல்லபாகவத கதையிலீனாந்து நான்செனுமத்தியா யத்திற்
பிரமதுத்தியவி யாக்ஞானத்தைப் பேசினாபதினைந்தா மிலையிற்
பிரபுவாங்கண்ண னானினாமேய்த்தும் பின்பொருதேனுக் னுடனே
பரவியகமுதை களையொவ்வதைத்தும் பாம்புகாரியன்விஷ ஜலத்தைப்
பானமுஞ்செய்தே பிரோதமாமிலையர் பலரொடுப்பகரினா யான
வரிசைகளதனை யிரகூழ்த்தும்பாம்பு வாய்க்குளாய்முன்சென்ற தோழன்
மார்களுக்கினிமை யாகவேபனையின் மாககனிகொடுத்தது முணாப்பார்.

கண்ணன் அனினா மேய்த்தல்.

வி ரு த் த ம்.

மலரவன்சன்று கவர்ந்ததும்விட்டுச்
சலசநயனனைத் தானறுதிசெய்த

டலமுமுரைத்த பரிசுஷித்தருக்கே
நலசுகரினனம் நயந்துணாப்பாரோ.

தரு இராகம்-புன்னாகவராளி, ஆதிதாளம்,

ப ல் ல வி,

ஆனினாகாத்தும்இராமகிருஷ்ணாள்வி
யாமுயகதைகேளு

ளை
ம்

அ நு ப ல் ல வி.

மானிலமதிந்கன்றின் வரிசைமேய்ப்பதை

விட்டுந்

கானகமலைநதிக்காசுமறித்திரிந்

திட்டும் (ஆனி)

ச ர ண ன் க ள்.

த. அந்தராமகிருஷ்ணர்கள் பலுகண்டப்பருவத்

தி

லதிகப்பெலனை

யேர்த்து

நந்தகோகுலத்துள்ள விடையர்களெல்லாங்கு

டி

நயந்திவர்களைப்

பார்த்து

இந்தப்பிள்ளைகளிளங் கன்றுகளைரசுஷித்தா

ர்

இனிப்பசுக்களைக்

கார்த்து

முந்தியனுப்பலாமென் றுணாக்கவிவர்களந்

த

மொழியைத்திருவுள்ளத்துக் குவப்பென்பதுவே சேர்த்து (ஆனி)

உ, வங்கணக்காரருடன் கூடித்தங்கள்கால

டி

வைப்பதற்கேயி

சைந்தார்

பங்கயநயனர்க ளவர்கள்பிருந்தாவனத்தை

ப்

பரிசுத்தமபண்ணி

வந்தார்

அங்கொருநாட்கிருஷ்ண னானவர் புள்ளாங்கு

ழ

லதைவாசித்தந்

டந்தார்

இங்கிதமாகவும்வினே யாடும்கிமித்திய

ம்

எவர்க்கும்பெலமிகுந்து கீர்த்தியெங்கும்பி

றைந்தார் (ஆனி)

ங. பசுக்கள்பலுகிநல்ல மலருங்கனிவகையு

ம்

பரவுப்பிருந்தா

வனத்தில்

இசைக்கும்வண்டுக்களுடன் பறவையிருக்கு

ழ

வேபெரியவர்

மனத்தில்

அசைக்கும்பிராம்மலமான நீருள்ளவோடைகளு

ம்

அந்தவோடையி

னினைத்தில்

திசைக்குள்ளெங்கும்பரவும் பரிமளம்வீசி

ய

சேந்தாமரைமுதலாய்ச் சேர்ந்திருக்குங்

கனத்தில் (ஆனி)

கண்ணன் பிருந்தாவனத்திற் றேழுருடன் விளையாடல்.

வி ரு த் த ம்.

மலர்ந்ததா மரைப்புஷ்ப பரிமளத்தை

வாரிக்கொண் டதினிலே வாசமாகிச்

சலந்தனிலே படிந்துவரு கின்றதாலே

தான்குளிர்ச்சி யாயடவி நெருக்கத்தாலே

நிலந்தனில்மந் திகரித்துங் காற்றுவீசம்
நேர்மைகண்டு பிருந்தாவ னத்தைப்பார்த்து
நலம்பொருந்திக் கண்ணன்வினை யாடலங்கே
நாடினார் தோழருடன் கூடினாரே.

கண்ணன் பிருந்தாவனச்சிறப்பைப் பலராமருக்குரைத்தல்.

விருத்தம்.

விரிவாகச் சிவந்ததளிக் காந்தியெங்கும்
வீசால்ல கனிகளொடு மலர்களீழிப்
பெரிதான பாரமீரல் வணங்கிவந்தேம்
பெருமான்நி ருவழகளைத் தொட்டுக்கொண்டே
வருகினையி னுனியுடனே கூடுகின்ற
மரங்களைப்பார்த் தரியுமந்த காஸஞ்செய்து
பிரியமுள்ள தமையனிரா மனுக்கேசொல்லும்
பெருமைதா னதுமிகவு மருமைதானே.

தரு, இராகம். லாவேரி, ஆதிதாளம்.

பல்லவி:

ராமய்யாவென்பிரியமுள்ள அண்ணாவே நித்தியா
னந்தானந்தஸங்க ருஷ்ணாவே *

* அநுபல்லவி.

தாமனாயின்வாசந் தாமருவோடைசேர்பிரு ந்
தாவனமாகும்பூங் காவனமீதி லே
நேமமாய்வினையாட லாமிதனுக் கு
நிகரெங்கேயுண்டுநீர் தான் பகருங்காண்பலபத்தி ர (ராமய்)

சரணங்கள்.

- க. சிறப்பாயிந்தமரங்கள் தேவர்பூழிக்குமுந்த ந்
திருவீழ்த்தாமலாகள் மீதே
பொறுப்பாய்க்கிளைநுனிக ளாலேதொட்டுக்கொண்டேதா ம்
பூவுங்கனிகளுந்தப் பாதே
நிறைத்துமும்மைப்பூழிக்கும் நியித்தியமெடுத்துக்கொண்டு ள்
னிதமாய்நமஸ்கரித்தப் போதே
மிறப்பாயிந்தவிருகை ஜன்மபாபத்தைநீக்கு ம்
பெருமானேயென்றுதானே யின்னென்றுஞ்சொல்லொ ணாதே (ராமய்)
௨. அல்லதுபெரியோர்கட் கெல்லாம்நிழலுண்டாயு ம்
ஆராதனம்பண்ணவுங் கண்டும்
நல்லமலர்கொடுத்தும் பகவதர்ப்பிதஞ்செய் து
நாடியவர்போசித்துக் கொண்டும்
வல்லமையாய்த்தவஞ் செயக்கந்தமூலங்க னி
வகைதருமுபகா ர மண்டும்
அல்லோவிருகைஜன்மஞ் சிலாக்கியமாயிருந்தாலு ம்
அஞ்ஞானபாவநீர்த்தந்தோர் வும்மடியைக் கண்டும் (ராமய்)

- க. சகலவுலகும்பரிசுத் தம்பண்ணுமுங்கீர்த் தி
தனைப்பாடிக்கொணடுவண்டுக் கூட்டம்
மகிமையுள்ளபுருஷோத் தமராமுந்தம்பின்ன லே
வருவதுமேனென்றாற்சி ரோஷ்டந்
தகுமுமக்கன்பரான முனிக்கூட்டங்களுக்கெல்லா ந்
தங்கள்தெய்வமாமும்மேல் நாட்டம்
வகைநீர்பிருந்தாவனத்தில் நரவேடத்தால்மறைந் து
வரவவரும்வண்டாக வந்தும்மைச்சேர்கொண் டாட்டம் (ராமம்)
- ச. கூத்தாதுமயில்கள் மாண்கள்பார்ப்பதுமும்மை க்
சோபக்கன்னிமார்பார்க்கிறுப் போலே
நேத்தியாய்க்குயில்கள்கூடப் பிடுதுமிருகபட் ி
நிறைந்திருக்கும்வீடான தாலே
வாய்த்ததிவ்வனத்துக்கு மகத்தாயிருக்கின்றீ ர்
வந்தினொன்றுதானொருக் காலே
சாத்துமுபசாரங்கள் செய்குதுபெரியவ ர்
ஸஹவாஸம்நல்லகுணத்தை யுண்டாக்கும்மென் மேலே (ராமம்)
- ரு. கேவலம்மூடங்களா மிந்தமிருகபட்சிய ந்
கிருதார்த்தங்களாச்சுதே யண்ண
தேவரீர்பாதம்வைக்கப் பிருந்தாவனபூமியு ஞ்
செழுபுல்லுகளுந்தன்னியம் நண்ண
மேவுங்கொடிமரங்க ளையுந்தன்கைதொட்டதா ல்
மேன்மையாச்சுதுவென்றே வண்ண
தாவுபட்சிமிருகங்கள் மலைநதிகளையும்நீ ர்
தயவாய்ப்பார்ப்பதினாலே தன்னியமிதுசொல் லொண்ண (ராமம்)
- சு. ஆய்யாவுத்திருமார்பை லெகூழ்மிதேவிசேர்ந் தே
ஆசைகொள்ளுமதனை நேரும்
மெய்யாவும்மார்பினடு வினிலிடைச்சியர்சேர்ந் து
மிகவுங்கிருதார்த்தாளானார் பாரும்
ஓய்யாரமாகவிங்கே தேவரீர்திருவுள்ள ம்
உவக்குந்தோழனாயெல்லாஞ் சேரும்
நெய்யாறுந்தயிராறும் பாலாறுமாகவுண் டு
நிதமும்விளையாடலாம் நேர்மைகொண்டிங்கே வாரும் (ராமம்)
- இராமகிருஷ்ணர்கள் பிருந்தாவனத்திற் றேழுருடன் விளையாடல்.

விருத்தம்.

சந்தோஷத் துடன்பிருந்தா வனவர்ணிப்பைச்
கக்கரபா ணியுந்தமையற் குணத்துக்கொண்டே
விந்தையுடன் கோவர்த்த நமஸைச்சாரல்
மிசையுமெழு னாநிதீ ரத்துஞ்சென்றே
பைந்துளவ நெடுமாலும் பசுக்கள்மேய்த்தே
பரவியரு மிடையருடன் கூடிக்கூடிச்

செந்தாம னாக்கணரும் பலருஞ்சேர்ந்த
தண்ணந்தான் விளையாடும் வண்ணந்தானே.

வண்ணத்தரு, இராகம்-நவபோசு, ஆதிதாளம்.

ஜ தி.

தாந்தனந்த தனத்தனான	ன
தாந்தனந்த தனத்தனான	ன
தனத்தந்தன தனத்தந்த	ன
தனனத்தனனத் தனனத்தனன	த்
தனதனந்த தனதனந்ததான	ன
தானாததனையதனதான	ன

க லே க ள்.

தேன்கருண்ட மதத்தினால்மிகவு	ம்
ஒங்கிவண்டத டாத்தியாகவி	ன
தனத்தந்தன தனத்தந்த	ன
வெனவிப் படிசெப் பவுமம் புதகிரு	வ்
னனுமவண்டி னுடனினசந்து பாடுவ	ர்

பாங்கனங்கள் பலுக்கவேயரியு	ம்
ஆங்கதன்குர லுக்குநேர்சொலுவ	ர்
சிலபக்கங்களில் மயில்நர்த்தம்பு	ரி
வசையொத் துநடித் தடுமுத் தமண	ப்
பிரியமிகுந்து நகைபுரிந்து தோழர்க	ள்

சேர்ந்துகண்டு துதிக்கவானினாயு	ம்
நங்கிசைநிடை யர்க்குமேரமி	ய
முறுசத்தங்கரு முகிலொத்துங்க	ன
திலையிற் சுரபிக் குழுவச் சுதர்கி	ட்
டிவரவென்று மததுகொண்ட பேர்சொல்வ	ர்

வானுட்டர் சொல்லுமிரு பாதனா ள் (பஜ)

தேர்த்திடுஞ்சொ விசைச்சகோரமொ	டு
தான்கிரவுஞ்சம்நல சக்கரவாகமயி	ல்
வலியற்குஞ்சரி யொலியிட்டும்பு	லி
கயசத் துருகத் துவதம் பயமு	த்
றவொணும்ப டியுமிகுந்த லீலைய	ர்

கான்றிரிந்த விளைப்பிலாயனம்	டி
சார்ந்திடுந்தலை வைத்துமேசய	ன
மிசைமிக்கன்புறு தமையற்கும்பக	ம்
வருடிக் களைவிட் டகலப் புரிமெய்	ப்
பொருளானந்தர் துவாவணிந்த மாயவ	ர்

திங்ககன்ற குணத்தராமிடைய ர
சேர்ந்திருந்து பலகூபாடலொ டு
நடனத்தின்கதி தனைமெச்சும்பினு ம்
அதிசுப் பெலமுற் றெருவர்க் கொருவர் க்
கிளைவுசண்டை யிடுதல்கண்டு நாடுவ ர்
வாதாட்ட மன்னிவினை யாடுவா ர் (ஹ்)

பாங்கரங்கவ ரிட்டகோடதுக ள்
தாண்டிநின்ற சமத்தரானவ னை
வருவித்துங்கர மதுதொட்டுங்க ன
வலுமைக் கொருதுத் தியமிட் டவனா த்
தழுவுசெங்கை யணனெடுங்கு லாவுவ ர்

தான்கைகொண்டு முயுத்தமாடியொ ரு
சோம்பலின்றி வருக்குநேர்மைபெ ற
விளமைச்செந்தளி ரணையிட்டுந்த லை
யணியப் பசுடர்க் குளொருத் தனின ற்
றுடைவிளங்கு சயன்முஞ்செய் வார ரி

பாங்கிருந்து பிடிப்பர்கால்கள்சில ர்
வாய்ந்தசெந்தளி ரிட்டுவீசுசில ர்
சிலர்பக்கங்களில் வெகுநூட்டம்பெ ற
மிடறிற் சுரபத் ததியொற் நதிக் க்
குளுமைகொண்டு கனநயங்கள் பாடுவ ர்
மானுர்க்கு ஐமயல்தரு மாயனா ர் (நட)

பாத்தமிந்த வகைக்குளேதர ணி
காந்தனுந்த னிஜச்சொருபம லை
மறைவித்துந்திரு வருளுத்துத்திக மு
தளிரொப் புமைசெப் படியற் புதவி த்
தகருந்த னுடகுழந்தை மாதி ரி

சார்ந்துகொண்டு நடக்கையாலு கை
யார்ந்துகண்டு நகைத்துமேதிரிவ ர்
சுருதிக்குந்துய முனிவர்க்குந்தெ ரி
வரிதப பொருளுச் சிதசிற் சொருப ப்
பரமனந்த குணநிறைந்த காரண ர்

பாணசுரும்பு மிழந்துமாரணி ய
மாம்பிருந்தை யிடத்தில்மேயவெ கு
கிடைகட்டிம்பசு நிரைவிட்டுங்க ன
விடையர்க் குளொருத் தனொச் சொலவி ப்
படிநடந்து திரியுமெங்கள் யாதவ ர்
மாகீர்த்தி யுள்ளஜகந் நாத்து ர் (வ)

இராமகிருஷ்ணர்களைத் தோழர்கள் பனம்பழம் வேண்டல்.

விருத்தம்.

கேவலம்நா டோடிமாட்டுக் காரன்போற்
கிருஷ்ணனுந்த மையனும்விநீர் யாடுகின்றர்
கோவலரிற் சீதாமா சுபலன்னெனுங்
கூறுமவ ருந்தோக கிருஷ்ணனென்போன்
காவலனே யிவர்புறநு பேபையாதி
கனவரிசை யுளவிடைய ரெல்லாங்கூடி
மாவலரி ராமகிருஷ்ண ரிடத்திற்சொல்லும்
வாணிதான் பனங்கனிக்கு மேணிதானே.

தரு, இராகம்-பந்துவராளி, மிச்சிரதாளம்.

ப ல் ல வி.

அசோமகாபல்காலியான ராமராமரா மா இந்த
அவினிமேற்றுவீட நிக்கிரகஞ் செய்யுங்கிருஷ்ணகிருஷ்ணகிருஷ்ண *

அ நு ப ல் ல வி.

சகாயம்நீங்கள்செய்யவேணும் தக்காட்டுக்குச்சமீபத்தி லே
முகாமைப்பனங்காடிருக்கு மொழிந்தோமுன்மைக்கூப்பத்தி லே(அகோ)

ச ர ண ன் க ள்.

க. அந்தப்பனம்பழங்கன்மிக வுந்தானே பூமி தனிப்ப
ரந்துவீழ்ந்துகிடக்கு தீதோஸாமி ஸாமி *

பிந்தியின்னஞ்சிலகனிவிழும் பெலத்ததேனுசாகரனும் மட்டி
அந்தச்சுமுதையதிலிருந்துகொண்டடிக்கிறுனையாவழியைக் கட்டி(அகோ)

உ. அவனதிககொரேனஜா தியிலகரன் நியன் துஷ்ட்ட
னவன்பேர்தேனுக்கருமுதையருபனும் பேயன் *

கவடராமவன்பந்துக்களும் கழுந்தக்கூட்டமாய்க்கூடிக் கொண்டு
எவனையுமண்டவொட்டாமலங்கு மிருக்கிறுன்சேதியின்ன முண்டு(அகோ)

ங. மனிதனாத்தானையாகார மாய்க்கொள்வதி னாலே யொரு
ஜனங்கிட்டிகுததில்லை யந்தப்பனைவன மேலே *

கனருசியமுளதுவேதெய்வீ கவாசனையுடனே சேருங்
கனிவாசம்தோராலுதிக்இவ்ங் சாற்றுக்கொண்டேவருதே பாரும்(அகோ)

ச. வாசனையைக்கண்டந்தக் கனிசாப்பிட வேணும் என்றே
யாசையெங்களுக்கிருக்குக் கிருபைசெய்யும் காணும் *

மாசிலாப்பலராமனுடனினம் மனதுக்குருசித்திருந்தாலெல்லோரும்
கூசாமலவ்விடஞ்செல்வோம்நந்தகுமாரவேணுகோபாலனே வாரும்(அகோ)

இராமகிருஷ்ணர்கள் தேனுசாகரனை யடித்தல்.

விருத்தம்.

பலமுள்ள வுங்குள லந்தத்தால

பலமெங்க ளுக்கெல்லாங் கிடைக்கவேணும்

கருஅ ஸ்ரீபாகவத தசமஸ்கந்த கீர்த்தனை.

நலமுள்ள புருஷர்களே யென்றுவேண்டி
ராமகிருஷ்ணர் களைப்பரவுந் தோழராயர்
குலமுள்ள போமேற்கரு ணைகடாக்ஷந்
கூர்ந்தவர்கள் கூடவரத் திருவெருந்தத்
தலமுள்ள வருந்தால வனத்திற்சென்றார்
தாக்கினார் தேனுகன்பேர் போக்கினாரே.

தரு இராகம்-அடாணை, ரூபகதாளம்,

ப ல் ல வி,

பனைவனத்தையுந்தேனுக நெனவனத்தையும்ராமரு ம்
பாலகிருஷ்ணருஞ்சேர்ந் தடித்தா ரே.

அ நு ப ல் ல வி.

தனைவருந் துமவர்பனங் கனியருந் தும்படியாக த்
தக்கோரெல்லாங்கூடி மிக்கவிரையாடி ச்
சத்தமதிட்டுங்கொடிய கர்த்தபமுற்றும்மடியப் (பனை)

ச ர ண ன் க ள்.

க. பனங்காட்டுக்குள் நுழைந்துபல பத்திரன்கை விசைத்தார் மன்ன
பனமரங்களைமதயானைபோற் பாணியினு லசைத்தார்
கனங்காட்டுங்குழற்கோவியர் கனதனங்களைப் பிசைத்தார் பனங்
கனிவகைகளைபுதிர்ந்தசத்தங் காடெங்கிலு மிசைத்தார்

குணங்காட்டித்

தேனுகன்

சினங்காட்டிக்

கழுதையாய்

வனத்துப்பூமியுங் கிடுகிட

முந்து

களைத்துத்திடுதி டெனவோடி

வந்து

பினத்திக்கால்ராமன் மார்பிலெ

றிந்து

மனத்தத்தியனுஞ் சூழ்ந்துதி

றிந்து

அதைக்க உதை

புதைக்க மனம்

பதைக்கக் கண்கள்

புதைக்க முன்கா

லாலேபுழுதிரிதைத்துமேலேமிகவுழுதைத் து

ஆரம்பஞ்செய்கிற கோரம்பலராம னுருந்தெரித்தங்கே வீரம்பொருந்தினார்

அத்திச்சினமும் பெருக வெத்திக்கினரும் உருகச்

சத்திப்பனையும் அருக வெத்திப்பிரபலந் தருகப் (பனை)

உ. ஒருகைபாலந்தக்கழுதை யுட்கால்களைப்

பிடிக்கப்பின்னும்

உயரவுஞ்சுழற்றிடத்தேனுக னுயினாயெமன்

குடிக்க

பரியகழுதைப்பிணத்தார் பலபத்திர

னடிக்க

பனைமரந்தானேவேருடன்சாயப் பார்மீதிலே

மடிக்க

பெருராசி

யாம்பனை

மரராசி

யதுகளும்

ஒருமரமீதே யொருமரஞ்

சாய்ந்து

வரிசைகளாகச் சிலமரம்

வீழ்ந்து

பிரசண்டவாயு வடிவொடு
தருசிலசில நடுங்குதம்

மார்ந்து
சேர்ந்து

தரிக்கக் கரம்

மரிக்கப் புகழ்

விரிக்கப் பூமி

பரிக்க வந்த

சங்கருஷணர்வினையாட வங்கந்தகரனைச்சாடத்

தாலமரங்களுல் லோலகல்லோலமாய்ச் சாலவசைந்தது மேலுமற்புதமாய்ச்

சக்கரத்தவளும் அவனை மிக்கப்புகழ்வை பவனே

அக்கரத்தனுமுன்னவனை சொற்கட்டரிமன்னவனை (பனை)

ந. குறுக்கும்நெடுக்கும்நூல் களைக்கொண்டேயிசை தூடி போலக்

குருகுலமன்னுவுலகமெல்லாந் குறுக்குநூலாய்ப்

பேசு

சிறக்கும்அரிநெடுக்குநூலாய்ச் சேர்ந்தேதுய்ய

தேச இந்தச்

செகமதிலெங்கும்நினைநந்திருக்குந் திஷ்ட்டாந்தந்த ராசு

மறக்குமோ

ஞானிக்கு

நிறக்குமோ

வேறென்று

நிறுக்குமரங்க னெனப்பி

நந்தது

மறைப்பொருள்ராம னசைத்த

சைந்தது

முறைக்குளிதென் னற்புதஞ்சீ

நந்தது

மறுத்துமுன் தேனுகனுமி

நந்தது

வகையாய்க் கண்டு

மினையாய்

நெஞ்சு

புகையாய்க் கொடும்

பகையாய்ப்

பெரு

வாயன்குழுக்களுங்கூடி மாயனிருவர்முன்னே டி

வந்துத்தத்துக்கி சைந்திபோதிலே யந்தராமகிருஷ்ணருந்தங்கள்சைக்களால்

மட்டிக்கரதுத் திறிய னெட்டிச்சமனுக் கறியத்

தெட்டிச்சடலம் மூறியத் தட்டிப்பனையி லெறியப் (பனை)

இராமகிருஷ்ணர்கள் பனம்பழம் உதிர்த்தல்

விருத்தம்.

சரங்கனிறை சரங்கனையுந் காலையாரிக்

கடுவேக மாய்ச்சமுற்றிச் சமுற்றித்தால்

மரங்களிலே யெறியவெறியவுமங்கந்த

வனத்திலுள்ள பனைகளின்மேற் கழுதைப்பிரேதம்

நிரந்தரமாய்த் தொத்தியந்த வசைவிப்பூமி

நிரம்பவுங்க னிகளெல்லாம் வீழ்ந்துவெள்ளைப்

பரம்புசெவப் புக்கறுப்புக் காராகாசப்

பந்தலா மதுக்குவமை முந்தலாமே.

இராமகிருஷ்ணர்கள் தோழர்களுடன் கோகுலத்துக்கு வரல்.

விருத்தம்.

புருடரா மிராமகிருஷ்ணர் லீலைகண்டே

புரந்தரா திகளான தேவர்புஷப்ப

வருடமாய் வருடித்தட் டாதசஞ்சொல்
வாத்தியமும் முழக்கினா மனிதரெல்லாம்
மருமர்ந்து மக்காட்டிற் பனம்பழங்கள்
வரிசையாய்ப் புசித்துவந்தார் பசுக்களெல்லாம்
கருடவாக னாகிருபையாற் புற்கள்மேயக்
கண்டிட்டா ரானந்தங் கொண்டிடாரோ.

தரு, இராகம்-உசானி, திரிபுடைதாளம்.

ப ல் ல வி.

திரும்பிவந்தன ரோ கோகுலத்தைத்
விருமபிவந்தன ரோ

அ நு ப ல் ல வி.

பரம்பிவந்ததேனு காசரனேடும க்
கரம்பலவுமெயன் படைக்கேவிருந்திட்டு ம்
வரம்பிலாதபனங் கனிபையெல்லாங்கு ட
நிரம்பிவருமாயா தமக்கேவிருந்திட்டு ந் (திரும்)

ச ர, ண ன் க ள்.

௧. சொந்தாமரைக்கண்ணா புண்ணியபுருஷாக ள்
செய்யுங்கோத்தனங் கொண்டு மதிக்கவே
தந்தமையனுடன கூடவரும்போ து
தளங்களுசோந்தாயா மிகவுந் துதிக்கவே
கொந்தவிழங்கொண்டை மீதுநிறைந்திடு ன்
கோதுளியுமயிலிமருந் கதிக்கவே
விந்தையாகியசாட்டி மலாகருந் ம்
மிகமனோகியங்கொன்று விதிக்கவே (திரும்)

௨. கண்ணன்முகமென்னுந் தேனையிடைச்சிய ர்
கண்கொனும்வண்டு களிஞலே பானம்
பண்ணிப்பகலினிற் பிரிந்திருந்த சா
பங்கள் தீர்த்தவர் மனதிலுந்தி யானம்
நண்ணிவெட்கத்துட னதிவணக்கமு ம்
நகைப்புஞ்சோகடைக் கண்பாவைநி தானம்
ஒண்ணியொண்ணுதலார் வரிசைவரிசையா ய்
'உபசரித்ததற்கு மென்னவுப மானம் (திரும்)

௩. வீட்டில்வந்துசேர்ந்த ராமகிருஷ்ணருக் கு
மேனமையுள்ளதரய ரபீஷ்ட பூரணம்
காட்டியாசீவாதங் களையும்பண்ணிப்பிள் பு
காட்டிலலைந்திட்டகளைரி வாரணம்
நாட்டியுடம்பெல்லாம் பிடித்துத்திரும்ஞ் ச
னம்பண்ணிபாடையாபரண மேரணம்
பூட்டிசூதனமும் பூசியாரங்களு ம்
போட்டுபசுரிகக யாது வாரணம் (திரும்)

ச. வழிநடந்திட்ட விளைப்புத்தீரநல்
வகையாயதுசுவை பதார்த்தமுட னன்னம்
பழுதில்லாமலுப சரித்துஞ்சாப்பிட ப்
பணிவைத்துமெத்தையிற் நிருக்கண்வளர்த் தின்னந்
தழையும்பலபத்திர ராமருடன்கிருஷ்ண ன்
சவுக்கியமாயிருந் தார்கன்பிர சன்னம்
வழுவுதிலில்லாமலுனு தினமும்பிருந் தா
வனத்திறசஞ்சரித்த மகிமைகளைச் சொன்னந் (திரும்)

கண்ணன் விஷ்ணுமூண்டதோழர்களையும்

பசுக்களையும்பிழைக்கச்செயல்.

விருத்தம்.

அடச்சலத்தைத் தொடுத்தகர நடத்தனிகர்த் திடப்பலண்ட மதினினைந்தோன்
மடச்சலத்தைத் தடுத்திமைக் கிடைச்சறவிர்த் திடச்செய்யும் வாணைக்கோமான்
கடச்சலத்தில் வடத்தளிரிற் படுத்தெழுந்து மிடப்பினையாங் கண்ணனிங்சே
விடச்சலத்தைக்குழத்தவர்க்குக்கடைக்கணருள்கொடுத்தெழுப்பிவிட்டாரன்தே

தரு, இராகம்-காபி, அடதாளசாபு.

ப ல் ல வி.

பசுபாலரும்ஆனினாகளும் விஷ்ணு *
பானம்பண்ணினார் மன்னனே கிருஷ்ணனாலேபின்

பிராணனுண்டானாமன்னனே *

அ ரு ப ல் ல வி.

அசுரபயங்கரரச் சுதனரநினைக்கின்ற யே
அரிவிலைதெரிநின்றேயே யபிமன்சே யே (பசு)

ச ர ண ங் க ள்.

க. ராமனில்லாமற்றோழ மார்களுடனேயே மு

நாதிர தீரத்திலே

பூமன்பசுமாடுகள் மேய்த்துக்கொண்டிருக்கி ற

பொழுதுச்சி நேரத்திலே

தாமந்தவிடையரும் பசுக்களும்ஆழ் மா

தவையிலின் கோரத்திலே

திமையோர்போல்வருந்தித் தாகத்தினாலேகாளி ந்

திவிஷ்ணுசேர்நாரத்திலேகொ ரேத்திலே (பசு)

உ. இந்தச்சலமொருவ ருஞ்சாப்பிடக்கூடா த

தென்றேபிரசித்த மானதும்

அந்தவிஷ்ணுத்தை விதிவசத்தினாலேயு ண்

டவர்க்கெல்லாமுயிர் போனதும்

மந்தைமந்தையாய்க்கீழே விழுந்தாரதைக்கண் டு

மாயனுங்கிருபை யானதும்

தந்தமுதப்பார்வையா லிடையர்பசுக்களையு ந்

தான்பார்த்துயிருண்டான துஞ்சொன்னேனதும் (பசு)

க. கருமுகில்வண்ணன்பார்க்கப் பிழைத்துநினைவுவந்த க்
கனாவிட்டெழுந்து நாடி
ஒருவாக்கொருவர்பார்த்து இந்தவிஷஜலத் தை
யுணும்பிழைத்தோமென் ருடி
கருணைகடாசூஞ்செய்தார் கோவிந்தரென் றுமவ ர்
கருத்திலெண்ணிக்கொண் டாடி
அருமையருமையிதழ் புதமென்றுசொலிக்கொண் ட
வரசனேயறிதேடி நல்லாயர் பாடி (பசு)

யரு - ம் அ த் தி யா ய ழ் மு ற் று ம்.

கண்ணன் திருவடிகளே சரணம்.

யசு - ம் அத்தியாயம்.

அவதாரிகை.

விருத்தம்.

எண்ணிரண்டா மத்தியாய மிதனிற்கண்ண
னெழுனைமடு விற்காளி யனென்னும்பாட்பை
நண்ணிரிக் கிரகித்தவன்பத் தினிகளான
நாககன்னி யருந்துதிக்க வறுக்கிகந்தான்
பண்ணியுஞ்சு கலவித்தைக் கிடமாய் நின்றார்
பனம்பழங்கள் பசுநித்த சந்தோஷத்தால்
அண்ணலுங்கா ளியன்படமாஞ் சபையினின்று
மானந்தக் கூத்தாடி னதுவுஞ்சொல்வாம்.

கண்ணன் எழுனையில் நின்ற காளியனை நீக்கினொன்று

சுகப்பிரம்மரிஷி பரிசுதித்தாசனுக்குரைத்தல்.

விருத்தம்.

காளிந்தி யென்றுமின்ன மெழுனையென்றுங்
கனவரிசை யாயுனாக்கும் நதிதானாகும்
கேளுமையா பரிசுதித்தே யதுவேகிருஷ்ண
கிருஷ்ணபணி விஷம்பரவிக் கிடப்பதாலெ
வாளுந்நிந்திக் கின்றகொடுங் குணத்தைநீக்கி
மாநதியைப் பரிசுத்தம் பணவுமெண்ணிக்
காளியனும் பாம்பதனைத் துரத்திவிட்டார்
கண்ணன்றன் நீலமணி வண்ணன்றனே.

சுகப்பிரம்மரிஷியைப் பரிசுதித்தாசன் காளியன்வாலாறு வினவல்.

வெண்பா.

நல்ல யமுனா நதியாக்கிக் காளியனைச்

செல்லவிட்டா றென்று தெளிவாகச் - சொல்ல

வருட்சித்த முள்ளசகா சாரியனை நோக்கிப்
பரிட்சித்து ராஜனுரைப்பார்.

தரு, இராகம்-எழுநூல்யாணி, ரூபகதாளம்.

ப ல் ல வி.

சொல்லும் வினைவெல்லும் சுகப்பிரம்மரிஷியே.

அ நு ப ல் ல வி.

அல்லத்திருநல்லநூன வல்லவாவல்லவரே. (சொல்)

ச ர ண ன் க ள்.

- க. மாயனுமகாதமான மடுவுக்குள்ளே கிடந்த
தீபபாம்பைப்பிடித்ததென்ன செயலங்கனே நடந்த
தோயம்மடுவிலவன்வெகு யுகமாய்வாசந் தொடர்ந்த
மாயமென்னமாயமென்ன மாயமென்னமாயமென் ன(சொல்)
- உ. வீருகாளியன் றுரத்தப்பட்ட வயணமென்ன நேமி
க்ருதினபடிமுடிக்கும் பகவனையவர் பூமீ
தோரிடையராய்ச்செய்தலீலை யுசிதமது சாமி
குருநாதனேகுருநாதனே குருநாதனேகுருநாத னே(சொல்)
- ங. இருவினையும்நீக்குங் கிருஷ்ணலீலாமுத பானந்
திருத்தியடைந்தோமென்ற வர்செப்புவார்நி தானம்
பரமகுருநீர்செய்கிற பாகவத கானம்
பிரமூனந்தம்பிரமூனந்தம் பிரமூனந்தம்பிரமூனந்த ன்(சொல்)

சுண்ணன் காளியனென்னும் பாம்பினுற் கட்டுண்ணல்.

வி ரு த் த ம்.

காவலனு மிதுசொல்ல முனியுஞ்சொல்வார்
காளிந்தி யாற்றிற்கா ளியபணிக்கு
மேகுவிலாக் கினியாலே கொதிப்புக்கண்டு
வேகமுள்ள ஜலம்நிறைந்த மடுவொன்றுண்டாய்த்
தாவியரு பகலிகளும் நேரிட்டாகா
சத்திலுற்ற லதுகூட வெரிந்துவீழ்ந்
கோவரசே லந்தவிஷ வேகஞ்சேர்ந்த
கொடுமைதா னகாதமுள்ள மடுமெய்தானே.

திபதை, இராகம்-ரீதிசெவ்வோர் ஆதிதாளம்.

க ண் ணி க ள்.

- க. அந்தவிஷஜலத்திற் ப டிந்துவராரின்றகா ற்
றதுதானெந்தமட்டுக்கும் வீசம்
அந்தமட்டுக்குமுள்ளம் ரங்கள்பிராணிகளு ம்
பேசம்
- உ. ஆயருடன்பகக்கள்பரு கியுயிர்பிழைக் க
வரியமுடிப்பார்வை பார்த்தானே

- தியதுஷ்டநிக்கிரசஞ் செய்யவவதரித் த
ஸ்ரீதரன்மடுமுன் னேர்த்தானோ
- ங்
கூலே
ரி
மாலே
- சு. இடுப்பைநன்றாயிழுந்துக் கட்டியொட்டியாணத் தை
யேவஸ்திரத்தின்மேலே பூட்டி
எடுப்பாய்த்தோஜாதட்டிக் கொண்டந்தமடுவின் கை
யிலிருக்குமடம்பிணச் குட்டி
- ரு. அந்தவயர்ந்ததானவ டம்புமரத்திலே றி
யதிவேகந்தனைநெஞ்சிற் பதித்தார்
விந்தையாயதனுனியிலி ருந்துகிருஷ்ணன் த
விஷமடுவிற்குளம்பிக் குதித்தார்
- கூ. எல்லாமரங்களுமங் கெரிந்துபோயிருக்க வு
மிந்தவட்டம்புரின்ற தேதா
வல்லாமையுள்ளகிருஷ்ணன் பாதுங்கிடைக்கும்பாக்கி ய
மகிமையிருந்துவிஷ்ணு ராதா
- எ. அன்னாளிங்கருடாழ்வா ரமுதங்கொண்டிவரும் போ
தமரத்திருந்துசெல்ல லாச்சு
இன்னமுதத்துளியடம் புக்குக்கிடைத்ததவ்வி ஷ
வேகமதற்கில்லாமற் போச்சு
- அ. பலமுள்ளபுருஷன் குதித் தவேகத்திலேமடு ப்
பாணியுமுல்லோலகல் லோலஞ்
சொலக்கேளாதனற்காளி யன்பெருமூச்சைய த்
தொடுத்தானோகிருஷ்ணனிந்திர ஜாலம்
- கூ. அனர்த்தவிஷ்ணுய ஜலத்தலைபயங்க ர
மாகநூறுவிற்கடை னூரம்
நனைக்கப்படக்குதித்தார் கேளுமாதிபக வ
நாராயணர்தன்னதி வீரம்
- க0. அனந்தபலமுள்ளகிருஷ் ணனுக்கிந்தநூறுவிற் க
டைவாரியிற்றத்தது தானே
நினைந்தால்தோராச்ச ரியமாசொல்லுமன்ன வ
னையபரோட்சுனான வானே
- கக. மடுக்கொண்டகாளிந்தியிற் குதித்துவிளையாடியு ம்
மதயானைதும்பிக்கையி னாலே
யடிக்கிறப்போற்சலத்தில் யாதவகுலதீ ப
ரடிக்கின்றசத்தங்கேட்டப் பாலே

- கஉ. அடியானகாளியனுந் தானிருக்குமிடத்துக்
கவமானம்வந்ததென்றெழுந்தான்
சுலியாமற்கட்செவியா மவனுஞ்சீறிக்கொண்டு
தவனைப்பார்த்துக்கொண்டோடிவந்தான்
- கங. பார்த்தரம்பியராயுஞ் சுகுமாரராயுந்
பயோதரவண்ணராகக் கொண்டும்
ஏர்க்குந்திருமுறுமார் பராய்ப்பீதாம்பரந்தரித்
திருக்குமிடையழகுந் கண்டும்
- கச. அழகுள்ள முகத்திலே மந்தகாசம்பொருந்
மவர்ப்பயின் தீவினை யாடச்
செழுமைகொண்டிடுஞ்செந்தா மமாமலலாடிகர்க்குந்
திருவடிகளுடனே கூட
- கரு. கண்ணனிருக்கக்கண்டு மருமஸ்தானங்களி
கடித்திடம்பெல்லாஞ்சுற்றிக் கொண்டான்
பண்ணவற்குவினோதி போலுங்காளியனென்னு
பாம்பன்கிருஷ்ணனைநேராய்க் கண்டான்
- கசு. அந்தப்பாம்பினுடலினுற் சுற்றப்பட்டுங்கை
லசைக்கக்கூடாதவனாப் போலும்
இந்தக்கவடநாடக சூத்திரதாரிசின்
தென்னவென்றிவிளம்ப மேலும்

கண்ணனைக்காணாமற் றேழர்கள் வருந்தல்.

விருத்தம்.

காளியனும் பாம்புடலைச் சுற்றிக்கொள்ளக்
கைகால்க ளசைக்கக்கூடாதவன்போற்
காளியனன் நின்றதுகண்டாயிர்தாமி
கவுமார்த்தியடைந்தார்மன் னவனேகேள்
வாளுடபி ராணன்சித்தம் பொருள்பெண்டிரமால்
வகையெல்லாங் கண்ணனி டமொப்பிவைத்தே
நீளன்ப நூனவர்கள் துயரடைந்த
நேரைக்கே ளாரிலீலைச் சீரைக்கேளே.

திபதை இராகம்-நீலாம்புரி, ஆதிதாளம்.

கண்ணிகள்.

- க. தொடருமிடையொல்லாம் மிகவிதனத்தினு
சோகம்போட்டுவீழ்ந்தாரே குருகுலனே
கிடையானிரைகளுடன் காளைகிடாரியெல்லா
கேளும்நெஞ்சடைந்ததே குருகுலனே
- உ. கதறியதுகொல்லாங் கண்ணன்மேற்கண்ணைவைத்துக்
கண்ணரைச்சொரிந்ததே குருகுலனே

- பதரியந்தவேளையி லாயர்பாடியிலங் கே
பாருமநடுங்கித்தையா குருகுலனே
- க. வானத்திருந்துகொள்ளிக் கடடைவீழ்ந்திடக்கண் டி
வாடினூர்கோப்பொல்லாங் குருகுலனே
ஏனத்துருவன்றெண்ட ராகுமிடையர்க்கெல் லா
மிடதுகண் துடித்ததே குருகுலனே
- ச. இந்தவகையாய்முன்று விதமான தூர்நிமித் த
மெழுந்ததேழுன்றிடத்துங் குருகுலனே
அந்தவகையைக்கண்டு நந்தர்முதலாகி ய
வாயர்நடுங்கினோ குருகுலனே
- ரு. பலராமன்கண்ணன்பின்னே செல்லாமலந்தவாய் ி
பாடிவீட்டிவிருந்தார் குருகுலனே
செலக்கிருஷ்ணன்ரோழருடன் கூடிப்பசுவின்பின் னே
சென்றதறிந்தாராயர் குருகுலனே
- சு. சாவிலாவின்பிள்ளைக் கோவிந்தன்சென் டதெண்ணி க்
கலங்கியஞ்சியஞ்சியே குருகுலனே
சாவிலாக்கண்ணனுக்குச் * சகரத்திரண்டில்வையை த்
தான்சேர்த்தெண்ணினூர்பாரும் குருகுலனே
- எ. முகில்மெய்யரானதிரு முருந்தன்வல்லமைக றே
முனிவரரியார்களே குருகுலனே
மகிமையுள்ளாராமந்தக் கண்ணனையாய்பா டி
மனிதரறிசுவாரா குருகுலனே

ஆய்ப்பாடிபார் கண்ணனைத்தேடல்.

விருத்தம்.

அச்சதரி டத்தினிற்பி ராணன்சித்த
மதுகளையே வைத்திருக்கு மாயெல்லாம்
மிச்சமாய்ப் பயந்துக்க சோகத்தாலே
விருத்தொடு பாலர்பெண்ட ருடனேகூடப்
பச்சைக்கு முந்தைகளாங் கண்ணததேடிப்
பசுக்கொப் படியொடி வருமதைப்போல்
நிச்சையாய்க் கண்ணனையே காணுங்காத
லேறுவா ரோடினதுங் கூறுவாரோ.

தரு இராகம்-புன்னாகவராளி, ஆதிதாளம்.

ப ல் ல வி.

கண்ணைத்தேடினோ தேடியெல்லோரும்
கண்டங்கே கூடினோ *

* சகரத்திரண்டில்வையை-என்பதற்கு, சாவை, என்ற்த்தம்.

அறுபல்லவி.

விண்ணொளிகூலனா விஜயகோபால னா
யெண்ணியெண்ணியேநாடி யெங்கென்றுபுண்ணியகோடி (கண்ண)

சரணங்கள்.

- க. கோகுலத்துள்ளோரெல்லாங் கூட்டங்கூட்டமாய்க் கூட்
வாகுலத்தாலேகிருஷ்ண நெஞ்செங்கேயென்று தேட்
தாசமுற்றோடக்கிண்டு தம்பிபலனை நீட்
நாகரீகமரயக்கண்டி ராமன்னகைகொண் டோடக் (கண்ண)
- உ. தங்களிஷ்டனாகுண்ணின் மன்னடியைப் பிடித்தும்
அங்கங்கேயுணர்நின்று மடையாளத்தைப் படித்தும்
எங்கெங்கேயென்றுதேடி யிசையம்மிகத் துடித்துங்
கங்கையெழுந்தென்றுங் கண்ணால்முத்தை வழித்துங் (கண்ண)
- ங. கொடியுடன்வச்சிரமங் குசமடையாளங் கண்டும்
இடையரடிகளுட் நெக்குளப்படி மண்டும்
நடுவிலரியடிகள் நாடியிதென்றே விண்டும்
வடிவழகனம்பியை மறவாமலன்பு கொண்டுங் (கண்ண)
- ச. சுருதிபலவழியைச் சொன்னாலுமதன் பாலே
பரத்துவத்தைநாடிப் பார்க்கும்யோகியர் போலே
கருமுகிலடிநாடிக் காளிந்திக்கரை மேலே
வருபோதிர்கண்டாரையா மன்னனையொருக் காலே (கண்ண)
- ரு. காளிந்திமநிவிலே கருநாகரோவ னோகந்த்
தாளுந்தடக்கைகளுந் தானசையாதி ருக்கக்
கேளுமாயர்கொல்லாங் கிருஷ்ணனைக்கண்டார் தக்க
வாரெல்லாந்தம்பித்துப் பொம்மையைப்போலாந் னார் மிக்க (கண்ண)
- சு. ஆயந்தம்பனமாக வாக்கள்மிகவுங் கூவ
வேயையுதுவான்செய்யும் விந்தையென்னகு லாவ
தூயவவாமகிமை தோண்டலெவர்க்குண் டாவ
தோவரசனையின்ன முணாக்கிறேன்றேவ தேவ (கண்ண)

ஆய்ப்பாடியார் கண்ணனைக்கண்டு வருந்தல்.

விருத்தம்.

அடர்த்தியா லாயர்களுந் தாயையடைந்தா
ரந்தப் பகவடைத்தி லாசையுள்ள
விடைச்சீயரும் பம்புசுற்றிக் கொண்டதங்க
ளிஷ்டநா லகராங்கண் ணையேபார்த்து
மடக்கொடிமா ரொலாந்திருமால் சினேகிதத்தை
மந்தசா சத்தையவர் கடைக்கண்பார்வை
திடத்துடனே சொலியிருந்த வார்த்தைதன்னைச்
சந்திப்பா ரரியைவந்து சந்திப்பாரே.

கக அ ஸ்ரீபாகவத தசமஸ்கந்த கீர்த்தனை.

கண்ணன் பாம்புக் கட்டைநீக்கி வெளிவரல்.

விருத்தம்.

இடையர் பைந்தொடியர் மிக்கவந்துய ரொழுந்துமங்கவர்கள் தங்களுக்
கிஷ்டராயக னிலாமல் ஸூவுலகு மேசமாங்க்கதியி லாததாய்
மடமையானவர்க ளெண்ணினூர்பினையும் மைந்தனைப்பரவி விதனமேர்
மாதேசோதையி னிடத்திலவந்தவன் வருந்துதற்கிணைய தாகவே
நெடியகண்கள்சொரி நீருடன்னருகில் நின்றகண்ணனுட நெறியெலாம்
நேர்மையாகவுரை செய்துகொண்டுமூய நீவண்ணன்முக மீதிலே
படியவேவிழிகள் வைத்துமங்கவர்கள் பருமரங்களுளன நின்றனர்
பாரதாவிதனை நேரதாயநிவை பரமஞானபரி பாகனே.

திபதை, இராகம்-ஆனந்தபைரவி, ரூபகதாளம்.

கண்ணிகள்.

க.	அந்தமில்லாக்கண்ணன்ஜீவனதுக்கந்தம்	தென்றே	தா
	யாய்பாடியில்நந்தனைமுதலானோர்கண்டு	நின்றே	
உ.	அம்மடுவில்விழுந்துவிராணையவர்கள்விட	வெண்ணினூர்கிருஷ்ண	
	மர்மமறிந்தராமனங்கனேவந்துதான்மறை	பண்ணினார்	
ங.	இந்தரீதியாய்த்தன்னையேநம்பியிருக்குமாயர்	பாடியார்	பெண்ண
	மைந்தர்கொல்லாந்துன்புறல்சண்டுமனிதநெறி	நீடியார்	
ச.	ஆம்புரானொருமுகூர்த்தமதின்வரைநின்ற	தானே	யந்த
	பாம்புக்கட்டினின்றங்கிளம்பினூர்பாஞ்சஜன்னியத்	தானே	
ரு.	கண்ணன்மேகத்தைவளர்த்ததாலேகாளியன்னென்னும்	பாம்பும்	உடல
	புண்ணதாய்மிகநொந்துகுண்டலம்போட்டிருந்ததும்	வீம்பும்	
ஈ.	பட்டுக்கோபத்துடனேகூடப்படத்தைமேலதாய்த்	தூக்கி	யெடு
	திட்டுச்சிறிப்பெருமூச்சுறைந்துமேதன்னுட	மூக்கின்	
எ.	துவாரங்களாலேநெருப்புப்பொறிசொரிவதற்கு	நேரா	க்
	வாரச்சட்டிகாய்த்ததிலுண்டாகுங்கொடிய	தழலேரா	
அ.	தந்தவங்கிபோற்சிவந்தகண்களாலேகிருஷ்ணனைப்	பார்த்துக்	கொண்
	கொந்தளித்திரண்டுமுனையொடுங்குடும்பாவி	லார்த்து	
க.	இருகடைவாய்களைத்துளாவிக்கொண்டேகொடிய	விஷாங்கி	தா
	பரவிச்சொலிக்குங்கண்களுமுள்ளபாம்பின்மீதே	யோங்கி	
க0.	வினாயாடுகின்மரிமீத்தியம்வேணுகோபால	ஸாமி	பாம்பி
	நெளிவறிந்துங்கருடனைப்போலும்நிரப்பயராக	நேமி	
கக.	வந்தத்தின்றருணங்கண்டுஞ்நிறிவந்தார்கற்றும்	போது	சக
	சுந்திப்போனதுகளியனாகட்செவ்வீழ்ந்ததே	தாது	

கண்ணன் காளியன்மேல் நடனம்புரிதல்.

விருத்தம்.

ஆயிரந்த லைகளுள்ள ததிலேமூக்கி
யங்களாந் தலைகளொரு நூரததாரும்

ஆயிரம்ப டமுமுயர வெடுத்துக்காளி
யபணிகா எரிந்திமடு மீதினின்றே
ஆயிரமாம் பெயர்ப்படைத்த கண்ணைப்பார்த்
தாக்கிரமிப்ப துங்ண்டும் தன்மேலேறி
ஆயிரந்த லைப்பணியை யணையக்கொண்டா
ராடினார் தொந்தோமென் றுடினாரோ.
தருஇராகம்-கல்யாணி, ரூபகதாளம்.

ப ல் ல வி,

நாராயணராடினாரே நந்தகோபன்மகிட்சிநா டி
நலபுண்ணியமே நண்ணியஸாமி கிருஷ்ணஸா மி .

அ து ப ல் ல வி.

நீரதவணனுனையு மிரட்சித்தயாதவஸா மி
வாரொமுனாதமேவிற் காளியபணிபணத்தி ல் (நாரா)

ஜ தி.

தஜ்ஜந்தகஜந் தஜந்தஜந்தரிஜகதரிசுகுத ரி
கிடதகதகணக தகுதிமிதகுதரி கிடதகதாந்தா ந்
தகதிந்திந்தினுத கிடதகதகணக தகுதிமிதகுதரி கிட
தித்தளங்குதளங்குதக திகததிங்கணத்தோ ம்

மு னை.

நர்த்தம்புரிசின்ற நந்தநந்தன ரகியதினுடத லை
களினதுபெரிதுக எதிலிருதிருவடி பதியுறதாந்தா ம்
அழுகொண்டுங்காளியபணி தலைகுனியவுமுயர் படமணியொளித ர
வீத்தனதென்பதிருந்த குருமனமகிழ்ந்திட வே (நாரா)

ச ர ண ங் க ள்

க. மங்களாவிக்கிரகமா லங்குகாதிற்குண்டலமு ம்
அங்கதமார்பிற்கவுஸ்து பாரமுந்தகதகே ன
பங்கயமின்னாள்வலவர் பங்கஜாக்ஷரணாயினி லை
கண்கிணியொலிக்கப்பாதச் சலங்கை கலீன்சலீனென்கவே-தஜ்ஜந் (நாரா)

2. வானவர்கந்தருவர் ஞானசிந்தசாரணர்க ள்
ஆனகபேரிமிருதங்க வாத்தியங்கள்மிகமுழங் க
மேனகைரம்பமுதலோர் கானம்பாடவுமலர்ம னை
மேனினுஞ்சொரிந்துதுதிநி தானமெஞ்ஞானப்பீர்மமானந்தத்-தஜ்ஜந்(நாரா)

௩. எந்தத்தலைவணங்கா தந்தத்தலையிலடிவைத்து த்
திந்திமென்றாடிப்படத்திற் நீர்மானந்தீர்ந்திட வே
மந்தமதிமாதுஷ்டனாச் சிந்தைவாடந்நண்டனைசெய் ய
வந்தவர்மிதிக்கரத்தம்ப ரந்துசொரிந்து வருந்திட த்-தஜ்ஜந் (நாரா)

௪. ஆட்டங்கொண்டபணியின் கூட்டமானதலைமே லை
நாட்டியமாடுவதற்கு நாராயணனைவல்லவ ர்
மீட்டுமங்கனோகளியன் வாட்டமாய்க்குருதிகக்கி ட
ஆட்டிவைப்பவரும்வினோத நாட்டியங்காட்டியகுட்டியாய்த்-தஜ்ஜந் (நாரா)

காளியன் மூர்ச்சையடைதல்.

விருத்தம்.

பலங்குறைந்து கழன்றுமுகங் களிநூலரத்தம்
பாய்ந்துகா ளியபணியும் விதனங்கொண்டே
நலங்குறைந்தா யிரம்படமுங் காயப்பட்டு
ரத்தங்க ளைக்கக்கி யதன்மேலுள்ளங்
கலங்கியுடல் மிகநொந்த பின்புதான்சுங்
கமத்தாவ ரங்கெல்லாம் படைத்தகண்ணன்
அலங்கிருதா னந்தத்தான் டவபாத்திதுக்
காட்டட்டா னரிசரணத் தூட்டட்டானே.

கண்ணனைக் காளியன் பத்தினிகள் அடைக்கலம்புகுந்துரைத்தல்.

விருத்தம்.

அன்னவே ளையிலின்ன சமாசாரத்தை
யறிந்துகா ளியன்புத்தி னிகளாம்பநாக
சன்னியக் ளாபரணங் குலைந்துவீழக்
கலைசோரச் சொருக்கவிழ வோடிவந்து
குன்னமிதன் மேடுங்குஞ் சித்தத்தோடுங்
குழந்தைகளை முன்போட்டு மஞ்சலித்து
நன்னயநீர் தண்டித்த தெங்களுக்கும்
நலமென்பா ரினியுனடைக் கலமென்பாரோ.

தரு, இராகம்-சவுராஷ்ட்ரம், ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

பாவியிவனைத்தண்டனை பண்ணின துஞாயந்தான்.

அநுபல்லவி.

பூவிலவதரித்ததும் புண்ணியாவும்மாயந்தா ன் (பாவி)
சரணங்கள்.

- க. துட்டநிக்கிரகநிமித்தியஞ் சுவாமியவ தாரமே
சட்டமைந்தருஞ்சத்துருவுஞ் சரிதானென்ன பாரமே (பாவி)
- உ. யாவஞ்சமமாய்ப்பார்ப்பதாலே யிவனைச்சிட்சை பண்ணினீர்
தேவதேவாவிவனடங்கித் திரியவேநீ ஞெண்ணினீர் (பாவி)
- ங. அரியுன்கையாற்றண்டித்தாற் றுஷ்டாளினுட பாபங்கள்
சரிவரத்தீர்ந்துசிஷ்டாளாய்த் தானுண்டாம்பிர தாபங்கள் (பாவி)
- ச. அதனாலெங்களுக்கிதுவே யனுக்கிரக மாச்சது
பதிதபாவனவுன்பாதம் பாம்பனுக்கு வாச்சது (பாவி)
- ரு. இந்தப்பாம்புஜன்மமிதற் கென்னபாவந்தன் னாலே
வந்ததோவதன்மேற்கோபம் வரவுஞ்சம்மதம் மாலே (பாவி)

சு.	உம்மாலேயவமானந்தா னுண்டானபாம்ப	னவன்
	எம்மனோர்க்குமானதனு யிருப்பவனாகு	மவன் (பாவி)
எ.	வருந்தியேயிவன்மிகத்த வஞ்செய்திட்டானோ	பண்டு
	திருந்தியேதர்ம்மங்கனையுஞ் செய்தானோவன்பாய்க்	கொண்டு (பாவி)
அ.	சாமியெந்தக்காரணத்தாற் சருவஜீவ	ரூபனோ
	நேமிநீரனுக்கிரகித்த நீதியென்பிர	தாபனோ (பாவி)
க.	அரிபுன்னடித் தூலிகிடைக்கு மதிகாரம	தானது
	சுருநாகஞ்செய்புண்ணியபலங் காணப்படா	தானது (பாவி)

கண்ணனைக் காளியன் பத்தினிகள் துதித்தல்.

விருத்தம்.

கருணா தியேயுன்றன் நிருவடித்தாட்
காதலினும் காமங்க ளதனைவிட்டு
விரதாரம் பங்கொண்டு திருப்பிராட்டி
வெகுதினந்த வம்பணிநு ளந்தவுன்றன்
சரணனோ ணுவயிவற்குங் கிடத்தலையா
தடுத்தாட்கொண் டுவனைரட்சித் தீர்கோபாலா
பரமபுரு ஷாவெனவே துதித்துமின்னம்
பன்னுவா ரிகியமன துன்னுவாரோ.

தரு, இராகம்-மாஞ்சி, சாபுதாளம்.

ப ல் ல -

பாலகோபாலகிருஷ்ணபரந்	தாமா	ஹரி
பரமபுருஷனையிர	நாமா	

அ நு ப ல் ல வி.

மூலப்பொருளேகிருஷ்ண மூர்த்தியேவை	குந்த
முத்தர்கானஞ்செய்யும் நித்திபாணந்தமு	குந்த (பால)

ச ர ண ன் க ள்.

க.	தர்க்கவாதிகட்கென்ன கிட்டிந்	தத்துவங் கிருஷ்ண
	பக்குவஞானிக்குன்மேல்	நத்துவஞ் *
	சொர்ச்சாதிபத்தியஞ் சாருவபூ	மத்துவம் நல
	மிக்கபிர்ம்மாதிபத் தியபாம	கத்துவங் *
	திக்கெங்கும்விளங்குஞ்சந் திரப்பட்டம்யோக	ஸித்தி
	தக்கபிறப்பில்லாதுந் தானிச்சியார்க	ருத்திம் (பால)
உ.	பாவத்துக்குமடித்தித் தானம்	தாயுங் கொடுங்
	கோவுத்துக்குவசிய மது	வாயும *
	ஆவத்தைச்செய்யுகின்ற விஷத்	தியும் மிஞ்சித்
	தீபகண்களுஞ்சிங்கப் பல்லும்	வாயும *
	மேவித்திரியுமிந்த வியாளராஜனுக்	குந்தன்
	பூவொத்தநிருவடிப் பொடிசுடைத்ததே	சுந்தன் (பால)

௧௭௨ ஸ்ரீபாகவத தசமஸ்கந்த கீர்த்தனை.

௩. பிரமாதிதேவர்க்கு மரிது	தானே	யுன்மன்
சரணோணுவடைந்தான் பெரு	மானே	*
பரவுகொடியபாவ நெழிக்	கேநே	ரிட்டுக்
கரவுள்ளபணித்தலை பணி	யானே	*
துரியசமுசாரத்திற் சுழலுந்தேகிக்கு		மென்ன
வுரியதந்தயிசுவரிய முண்டாசுகதேபிர		சன்ன (பால)

இதுவும்து.

அளவிலயிகரியமுள வருமானபகவ்னெல் லாருள் ளும்நிறைபுருஷனே
யரியரிசின்மகிமையறி யொண்ணாமகான்மாவே யாகாசமாதியாக
வுளபஞ்சபூதங்க ளெல்லாந்நிறைந்தீடவு முரியபூதாலாசரே
யுலகம்யாவுக்குமுனி ருக்கின்றபூதனோ யுனாசெய்காரணபரனுநீர்
வளமைதருகாரண தீதபரமான்மனே வந்தனம்வந்தனமையா
வருளுனவிஞ்ஞான நிதியறிவுபிரகாச வல்லசத்தியுநிறைந்தாய்
தெளிவானபிரமமே யருளுவனந்தசத்தி யுளவாவவிகாரனே
செமமையாகின்றதரு டன்மையானந்தகர சின்மயாநந்தசுதனே.

தரு, இராசம்-பைரவி, ஆதிதாளம்.

ட ல் ல வி.

வாசுதேவனே சரணஞ்சரணமை யா
வரதகோபாலகிருஷ்ணஸா மி.

அநுப ல் ல வி.

ஆசைவலையிற்செக்கி மோசம்போகாமலுன் ற
னருட்பாற்கடலைவேண்டி யிருப்பாரவர்கள் ப வ
மோசனனேயுன்பாதத் தடுமையானவ னை
முனிவாயாசெங் கணியா யா (வாசு)

சரணங்கள்.

௧. ஹரிஹரிபிரகிருதியுள் ளவொல்லோருட்போலிரு ந்
தனந்தசத்தியுள்ள பிராகி ருத்தோ
விரிவானகாலரூப ராயிருக்குங்கால னோ
வேதவேதாந்தனோ யச் சுத்தோ
பெரிதாங்காலசத்திக்கே யிடமாங்காலநாப னோ
பெருமைசிறுமையல்லா வற் புத்தோ
கருணாநிதியேகிருஷ்டி யாத்சமையசா ஸ்வி
காலவயவசாக்ஷி யுன் னத்தோ
உனாசெய்விசுவொன்னு முலகஸ்வ ரூபனோ
யுலகையெல்லாம்படைத்த பதும நாபனோ
பரவுலகையறிந்த பரஞான தீபனோ
பகருமுலககா ரணோபிர தாபனோ (வாசு)

௨. பஞ்சபூதங்களுந்தன் மாத்திரையிந்திரியங்க ள்
பன்னு உபிராணனென்னும் நாரணனோ
நெஞ்சபூர்த்திசுத்தமிப் படியாகச்சொல்லுகின் ற
நிலையுதானசகல காரணனோ

தஞ்சந்தஞ்சம்நீருண் டாக்கியபிராணிகளுக்கு
சாத்திகாதிருணத்தைப்
யிஞ்சக்கொடுத்திந்தேகாபி மானவகங்காரத்
விளைத்துமறைந்திருப்பீ
பஞ்சாயுதரோயகங் காரமில்ல
பாவெதுன்னையந்தச் சனகச
கஞ்சடலர்க்கண்ணோ நின்னையிந்த
காதலனெனவந்தீர் கையினில்
நந்தோ (வாக)

ந. ஒருவர்கண்ணிலுங்காணு திருக்கின்மருட்கம
யுபாதிவிகாரமில்லாக்
ஒருமையாய்ச்சகலமுந் தெரிந்தவித்துவானீ
யுண்டில்லையென்னும்நர
கருதெல்லாந்தெரிவார் கொஞ்சந்தெரிவாரென்று
கட்டுண்டார்நீங்கினொன்ற
வருமொருவரனேக ஒன்றும்பலவிதமா
வாதஞ்செய்வாருண்மையை
பரவியமாயவனே யுந்தனுக்கு
பண்ணுததேகமது தேகமல்ல
திருவடியும்முதல்லோ பகத்தர்க
தேவதேவனேமற்றத் தனமெல்லா
வந்தனம்
விர்தனந்
நந்தனந்
தந்தனம் (வாக)

இதுவுமது.

விருத்தம்.

சொல்லுகிறவனுநீர்சொலப்படுபவனுமாய்த்
தோத்திரசட்குக்களாதியித்திரியவகைகள்
எல்லைகளினுருவானபிரமாணமூலா
வேதொன்றிலுமபேசைதயில்லாதகவிபே
வல்லவரேவேதமாழ்ச்சுக்காற்றுகள்ள
மாசாஸ்திரயோரிப்பிரவர்த்தயும்நிவர்த்தி
வல்லுணர்வில்நூலுருவமானபெருமானே
வருவினியகோபாலஸாமிவந்தனமே.

திபனத, இராகம்-ஸவுராஷ்ட்ரம், ஆதிதாளம்.

கண்ணிகள்.

க. அரியெயெங்குநிறைந்து விளங்குஞ்சத்தசத்து
ரானவாஸுதேவப்பிரத்தியும் மனனே யுலக
பரிபாலனஞ்செய்குவீர் ஸ்வாமிகிருஷ்ணராகிய
பலராமரூபராமவா மனனே *
ப. அநிருத்தனேயுபாஸிக் கின்றவருக்குச்சா லோ
காத்தபதங்கள் தமைக்கொடுப் பவனே மாலே
பிணுமந்தக்கரணங்களை விளங்கப்பண்ணுங்குண ப்
பிரதிபருமானமா தவனே *

௩.	உபாவிக்குஞ்சன்மங்கட்கு மோக்ஷமபேக்ஷையின் யொவ்வொருகோரிக்கைகளை யுண்டு யபிஷ்டங்களைக்கொடுத்தும் வெளிப்படாமல்மறை தாயிருக்கும்புருஷ விண்டு	றி பண்ணி வ *
௪.	மரோலயமடைந்தவர்க ளுக்குக்காணப்பட்டோ மநதுக்குச்சாக்ஷியுமா எனவோ அநகரோயன்மஞான மதனூலறியப்பட்ட வளவில்லாமகிமையுள் எனவோ	ரோ சாமி ட *
௫.	சகலகாரியசித்தி யுள்ளோரோயிந்திரியங்க, தன்மயேவற்பண்ணுமீவநீ கேசரோ புகலுமான்மஞானிகட் கிப்படியிப்படியென் று போதக்கும்முனிஸ்ரீநி வாசரோ	ள் கிருஷ்ண று *
௬.	தூலகுக்ஷுமகதிய நிறிந்தொன்றிலுமொட்டாம சுயம்பிசகாசமாயிருப் பவரோ மாலிசகலஜகத்தும் மிடத்திலிருக்கின் வகையாலதிஷ்டானரா எனவோ	ம் வள ற *
௭.	உலகமில்லாதவரோ யுலசத்தையாட்டிவைத் முலகுக்குச்சாக்ஷியுமா எனவோ கலியுகற்றிரட்சிக்கும் நீர்வித்தையவித்ததைக்கு காரணர்நேமிக்கரத் தவரோ	து தொண்டர் க் *
௮.	நிலவண்ணனேயிந்த வுலகுக்கிச்சையில்லா நீர்தாமேமிகலை நண்ணியே காலசத்தியைக்கூடும் முக்குணங்களினுலா கலனித்தலழித்தலைப் பண்ணியே	த யுயர் க் *
௯.	அதிதினடத்தைகளை யறிந்துசன்மார்க்கர்க யனுக்கிரகிப்பதனையும் நாடுநீர் பொதுவாய்த்துன்மார்க்கர்களை மிகவுந்தண்டித் துநல புத்தியைக்கொடுத்துமவினை யாடுநீர்	னை எங்கும் ல *
௧௦.	மூவுலகத்துமெவ ராலுமடக்கக்கூட மூடஜன்மமாகுமிப்பாம் புடலஞ் தேவரீர்க்கடங்கின தல்லாதெவர்க்கடங்கு 'செப்புதற்கெளிதோவுன் எனடலம்	டா சாமி ஞ் *
௧௧.	மிக்கபெரியோனாக்காத் துந் தருமநிலைநிறுத் வேண்டிப்பூமியிலவ தாரம் தக்கபொறுமையுள்ளோரோ யிந்தப்பாம்பினுடமூட தனத்தைச்சொல்லுவதும பாரம்	த ஆகுந் த் *
௧௨.	உம்மையறியாதவ னுமமாலேயுண்டான ய நாயகன் செம்மையில்லாதொழிலைப் பண்ணினதுஞ்சரி தெரியாமற்செய்தானையா தீயகன்	வ இந்தச் யே *

கக. ஒருகுற்றமாகுமிதைப் பொறுத்தனுக்கிரகிப்	பீ
ருலகரசூககோமா	தவனே இந்தக்
கருநாகத்தனுக்கிதோபிராணன் போம்போலிருக்கு	து
கருணைசெய்திரகூழியுங்கே	சவனே *
கச. மகத்தாநதுககமடைந்த 'வெங்களப்'ராணனாய்ந்	த
மணவாளனுக்கருட்கண்	பாருமே மிப்போ
வகிப்பாயெங்கள்பூ த்நாவுக் குயிர்ப்பிணைத்தெங்கட்	கு
மங்கலியப்பிணைகூழர்	தாருமே *
கரு. பரவுமெமைகளா மெங்களுக்கினிமேலி	ப்
படிப்புத்தியென்றருளு	வீரோ யாரும்
பரனையுன்கட்டையின் படிநடந்தாற்சக	ல
பயத்தையும்விட்டொழிசு	வாரோ *

காளியன் மூர்ச்சைதெளிதல்.

வி ரு த்த ம்.

நாககன் லியரிவகை துதித்துவேண்ட
நாராயணனுந்திருவுள் ளமதீர்க்க
மாகியங்கே படங்களுங்கா யமதாய்மூர்ச்சை
யடைந்திருக்குங் காளியனும் பணியின்மீதே
தாக்கிடதை யென் னிசா லடிகள்வைத்துந்
தாண்டவமா தெலைவிட்டா ரதற்குமேலப்
பொகியுமூரச சைதெளிந்து தயின்யமாகிப்
புத்திதான் தெளிந்ததரி சத்திதானே.

காளியன் கண்ணனைத் துதித்தல்.

க லி த்து றை.

வெகுபிரயாசத்தி னுல்வருமூர்ச்சையும் விட்டுக்கொண்டும்
அகியானகாளியன் சேஷாங்கசாயியை யஞ்சலித்தே
மகிதிருமாதரு வோரும்வருகும் மலாப்பதனம்
பகவணைத்தோத்திரஞ் செயததைக்கேளுயர் பார்ந்திவனே.

தரு, இராகம்-எதுகுலகாம்போதி, ஆதிதாளம்.

ப ல் ல வி.

நாராயணனேஜகந் நாதா வெணை
ரகூழித்தருளுஞ்செம்பொற்பாதா *

அ நு ப ல வி.

பேராயிரமூள்ள ஆராவமுதேயெ ன்
பிழைபொறுத்தருளபுரி மழைநிறத்தரிய றி (நாரா)

ச ர ண ன் க ள்.

க. கொடியநாங்கள் தாமத குணத்திறபிறந்து	துட்ட
கோபத்துடனேபர விங்கிசைசெய்துங்	கெட்ட

- நடத்தையுள்ளபேபொங்க ளியற்கையிப்படிப் பட்ட
 ஞாயமெல்லாம் அஸத்தா யிருக்கவேவிதித் திட்ட (நாரா)
- உ. தேசத்துடனேகூடப் பிறந்த தூர்க்குண மீதே
 ஜன்மத்துடன்பிறந்த தெவருக்கும்போ காதே
 மாகர்த்தனேதாதாவே யிந்தச்செகந்தா னேதே
 வரீர்முக்குணங்களாலே வகுத்ததுவுந்தப் பாதே (நாரா)
- க. மிகவாஞ்சுபாவவீரியங் காந்தியுடனே யோனி
 வித்துபுத்திருபயிவ் வகையாகவுமி தானி
 பகவவீரந்த்லோகந் தனிலேநாங்களுந் தானிப்
 பாம்புசாகியிற்பெருங் கோபத்தலபி மானி (நாரா)
- ச. விண்டுண்மாயையால்நாங்கள் மோகம்மிருந் திடுவோம்
 விடக்கூடாவுண்மாயையெ யென்னவென்று விடுவோம்
 வண்டுழாயனையுந்தன் கட்டளைக்குட் படுவோம்
 மற்றுந்தான்நாங்களென்ன காரியத்தைத் தொடுவோம் (நாரா)
- ரு. தேவநாமாயையவிட்டு விடவுங்காரணந் தானே
 ஜசுதீசனீரோபெல்லாந் தெரிந்தவெம்பெரு மாணே
 மேவியிந்தக்காரியத்தைச் செயவிட்டுவிட மாணே
 மெய்யாயுந் திருவுள்ளம் பழகாத்திருக்கின் தேனே (நாரா)

கண்ணன் காளியனுக்கு விடைதரல்.

விருத்தம்.

நிக்கிரகா னுக்கிரக சக்தியுள்ள
 நின்றிருவு ளப்படிக்கே செயலாமென்று
 மிக்கவுங்கா ளியபணிதுத் தியங்கள்செய்து
 வேண்டவுங்கா ளியமனித ராகநின்ற
 சக்கரபா ணியும்பகர்வார் பணிநீயிங்கு
 தரிக்கொண்ணு தொல்லைமுத திரம்போய்ச்சேர்வாய்
 இக்கணமுன் ஞாதிப்ள்ளை பெண்டிரோடும்
 ஏகென்பா ருந்தனுக்கே வாகென்பாரோ.

தரு, இராகம்-சுருட்டி, சாபுதாளம்:

ப ல் ல வி.

இனிநீயிங்கனே நில்லாதே காளியாகடல்
 தனிலேசெல்லொன் னுஞ்சொல்லாதே *

அ நு ப ல் ல வி.

புனிதமிந்ததேடி யனைவொருமநீராடி ப்
 புசிக்கட்டும்நலந்தானே ருசிக்கட்டும்ஜலந்தா னே (இனி)

ச ர ண ங் க ள்.

க. இனியிந்தநதி நண்ணவே பசுக்களுடன்
 மலையுரும்பானம் பண்ணவே *

உணைநாஞ்சுகித்திரி யுபையசந்தியுமோ தி
யுரிதம்பாடுவோளெல்லக் குங்களபயந்தேவையில் லை (இனி)

• 2. ஏர்த்துநாடால் பொருந்தும் இங்குந்ராடித்
தீர்த்தோபவாஸ மிருந்துஞ் *
சேர்த்தியாய்த்தேவதர்பணஞ் செய்தென்னையர்ச்சித்தக்கணந்
தீர்த்திமெப்பாவன்களெல்லாஞ் செகத்தார்க்கிதுவேசொல்லாம் (இனி)

க. தீவரமணமும் விட்டாய் கருடபயம்
மேயிவந்திங்கிருந் திட்டாய் *
சேவடியால்நா முந்தாளந் தீர்தாடினவடையாள ன்
காவலாய்க்கொண்டதுன் றையே கருடபயமுனக்கலை யே (இனி)

காளியன் கூட்டிற்செல்ல.

விருத்தம்.

அரவணையுளவ னருளிதுசெய்ய வாயையாபரணசந் தனமும்
அற்புதஜீவ ரத்தினமாலே யலங்கிருதபூஜனை செய்து
கருடகேதனனை வேண்டியேவனங்கிக் களத்திரபத்திர மித்திர
கணங்களுஞ்சேர வுள்ளன்பதாகக் கண்ணனைநெஞ்சினில் வைத்துஞ்
சரணெனமுப்பிர தகூணம்வந்துவந் தனமதுசெய்துகா ளியனுஞ்
சமுத்திரத்தீவை யடைந்தனன்மன்னா தகூணமதில்வீஷந் தீர்த்தே
ஹரியரிவீலா மானுஷவிக்ர ரகபகவானரு ளாலே
யமுதமாய்ருசிக்குஞ் சலமுளதரக வாகியதெழுனைமா நதியே.

யசு - ம் அத்தியாயம் முற்றுந்.

கண்ணன் திருவடிகளே சரணம்.

யௌ - ம் அத்தியாயம்.

அவதாரிகை.

விருத்தம்.

அத்தியாயம்பதினை மிதனிரகாளி
யனைமடுவிட் டீத்துரத்திக் கணாயிலேதிச
சுத்தியபே ரரிபணியால் வளையப்பட்ட
துயரிலாய்ப் பாடிக்குவராமற்றானே
அத்தினமி ரவிலெழுனைக் கணாயின்பாங்க
ரணவோருந் துயில்போதிந் காட்டுத்தீகுழம்
தத்திலே நின்றுமிர சுதித்தாரொன்ப
தறைவதாந் தொண்டருளம் நிறைவதாமே,
காளியன்வரலா றுணைத்தல்.

விருத்தம்.

பரிசுத்த மாயெழுனை யானதென்றும்
பணிகடல்மேற் சென்றதென்றும் முனிவனங்கே

கள அ ஸ்ரீபாகவத தகூமஸ்கந்த கீர்த்தனை.

உரையிட்ட வகையறிந்தே ராஜன்கேட்பார்
 ஊணிமுனங் காளியனி ரமணசுத்திற்
 பரவியிருந் தவணிந்த மடுக்கேன்வந்தான்
 பாம்பெல்லாங் கருடற்கா சாதிருக்கப்
 பரிவற்றே காளியன்மாத் திரமென்செய்தான்
 பகரென்பா ரதைச்சொலுவர் சுகொன்பாரோ.

தரு, இராகம்-எதுருலகாம்போதி, ஆதிதாளம்.

ப ல் ல வி.

மன்னவனேசேளாய் பாகவதவுத்தம
 மாகக்கியசாலியே *

அ து ப ல் ல வி.

என்னும்ரமணசுத்தி லிருந்தகாளியனுங் கா
 ளிந்திமடுவினிலே வந்திருந்தகதை யை (மன்னவ)

ச ர ண ன் க ள்.

க. பன்னுமுன்னொருபெரு மரத்தடியினிலெல்லா ப்
 பணிகளான துந் தரித்து
 நின்னயஞ்செய்துமாத மாதங்கருடனுக் கு
 நிலையப்பலிகள் பிரித்து
 இன்னதென்றுதான் திட்டம் பண்ணியிருந்ததை யா
 என்னாக்கேளுந் விரித்து
 பன்னாகங்கட்குங்கரு டோபத்திரமில்லாம டு
 பலிதீர்த்துக்கொண்டதாகுந் கலிதீர்த்துக்கொண்டவனே (மன்)

உ. பருவத்துக்குப்பருவ மந்தமரத்தடியி ன்
 பலிகொடுக்கவி சைந்தது
 வரிவைத்துத்தங்கள் தேக ரக்ஷணரிமித்திய ம்
 வயினதேயற்குத் தந்தது
 விருதுகட்டிப்பாம்பெல்லாம் பகலித்துப்போடுவ தை
 வேண்டாமென்றுதொ டர்ந்தது
 ஒருநாகம்பலிகொண்டு மந்தநின்வழிபோ கா
 வுறுதிபண்ணிக்கொண்டதை யறிதிமேல்ந டந்தது (மன்)

ங. சத்துருதேவியின் பிள்ளையாயிருக்கின் ற
 காளியபணிதா னீது
 புத்தியின் நித்தானதி பலனென்றுந்தன்விஷத்தை ப்
 போலெவர்க்குங்கிடை யாது
 சத்தியிருக்குதென்றுந் கருடாழ்வாரையெண்ணும ன்
 மன்வீதத்தின்பலி யாதும
 வைத்துக்கருடனுக்குப் பலியுங்கொடாமல்மற்றோ ர்
 வரிப்படிவந்ததையுஞ் சரிப்பிடித்துப்போட்டா னே (மன்)

ச. தானுங்கொடாமற்கொடுப் பானையுங்கொடுக்காம ன்
 டுப்பானையாகி மூடன்

- ஏனின்தமதிக்கெட்ட பேணாக்காயசோமாவெ ன
 மெடுத்தாலுந்தான்குடி கேடன்
 . ஈனன்மருந்தியாகம் பிராணத்தியாகமேயல் லா
 . லென்னசொல்லுவேன்வி ராடன்
 மானின்மனையவந்த வகைபோற்காளியப
 மடத்தனத்தினுலிவை தடுத்தானின்னமுங்கேரு ம் (மன்)
௩. கட்செவிகாயளிலுந் தன்பலிமற்றப்ப லி
 களுங்கருடனைச் சேராமற்
 . பட்சித்துப்போட்டானையா விஷைவந்தினு லே
 பகவானிஷ்டலாங் பாராமற்
 கட்சிக்கட்டவுங்கண்டு மதிவேகத்துடன்வந்து ன்
 . காளியன்மேற்கோபந் திராமற்
 பட்சிராஜனவனைச் சிட்சிக்கவேணுமென் னு
 . பரபரப்பாய்த்துரத்தி வரவரஆக்கிரமித்தா ர் (மன்)
௪. வேகத்துடனேவந்து மேல்விழுங்கருட
 விஷைப்பற்படையெடுத்த தானே
 ஆகம்படபடத்துக் காளியனுவனு ம்
 அனேகம்படமெடுத்த தானே
 சேகரமாய்க்கொடியன் நாவைத்துளாவிக்கொண் டு
 சிறிமூச்சைவிடுத்த தானே
 மாகொரேங்களான கண்களாற்பார்த்துவிஷை ம்
 வடித்தான்பற்களினுலே கடித்தான்கருடனை யே (மன்)
௫. மதுகயிடவனாவென்ற விஷ்ணுவைச்சுமப்பவ ர்
 மாவேகந்தான்படைத் தானே
 கதுமென்றேதாட்சியர்க்குப் புத்திரராயிருக்கின்ற ர்
 காளியனெஞ்சுடைத் தானே
 கதிகோபங்கொண்டவனைத் தள்ளிவிட்டுஞ்சுவர் ண
 காந்திச்சிமகாற்புடைத் தானே
 அதனாற்காளியனஞ்சிக் கருடன்வரக்கூடாதா ம்
 அந்தமடுவிலோடி வந்துவிட்டானைய னே (மன்)

இதுவுமது.

விருத்தம்.

கருடனம்மடுவில் வராதிருப்பதற்குக் காரணங்கேணீ பண்டொருநாட்
 கணபதியுடன்வந்த யடுவிற்சரிக்குங் கயலினையெடுத்திட வந்தத்
 தருணமங்கிருந்த சவுபரிமுனியார் தபோநிதிவெகுவிதமாகத்
 தடுக்கவுங்கோராதத்தினுலந்தச் சலசரராஜனைக் கலுழன்
 ஒருநிமிஷத்திற் கொண்டுபோய்தனை யுந்தினமற்றுளா சேல்க
 னுந்துயரடைய வருந்தவனம்மீ னுக்கெலாக்கேழுமுண் டாகக்
 தருணையாற்சொனது விமடுலிலினிமேற் கலுழன்வந்திதுகளைத் தொட்டாற்
 காலனுயிவனை யேதொடவென்றார் காளியனதுவநிற் தனனே.

கண்ணனை ஆயர்கள் கண்டுமகிழ்தல்.

விருத்தம்.

இப்படிச்ச வுபரிமுனி சாபமங்கே
யிட்டதுகா ளியனல்லா லெவர் தெரிந்தார்
தப்புதலில் லாச்சாபக் கோட்டையாமந்
தமடுவிலே வசித்தவனைத் துரத்திக்கண்ணன்
அப்படியே மடுவைவிட்டுங் களையிலேற
வாடையா பரணஞ்சந் தனபுஷ்ப்பாரஞ்
செப்பமாஞ் சீவரத்தினு பரணராகத்
தரிசுப்பா ராயரெல்லாம் பரிசிப்பாரே.

தரு, இராகம்-சவராஷ்ட்ரம், ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

களியமர்த்தனக் கிருஷ்ணனையாய்க்
கண்ணுரக்கண்டா

அநுபல்லவி.

இரு தானினுற்றலைத்து தாளந்தீர்த்தகையனைக்
எரவிந்தமிவிட்டக் கடலிற்செல்லவழிவிட்

சரணங்களுள்.

க.	இத்திரிபங்கன்பிரானனைச்சேர்ந்தது	போலே	மிகச்
	சந்தோஷத்துடனெழுந்தி ருந்துங்கிருஷ்ணன்	பாலே	*
	வந்துபிரீதியாய்க்கட்டிக் கோண்டார்கள்மென்	மேலே	நல்ல
	சந்தரமுள்ளகோபா லனைக்கண்டத	அலே	*

நந்தனெசோதையும் பைந்தொழிவோகி.

நன்னயமாங்கோபந் சன்னிமார்யாவரு

சிந்தைகள் தானெம கிழந்துபசுக்களு

சேர்ந்தெல்லோருங்கனி கூர்ந்துமகிமைசே

ணி
ஞ்
ஞ்
ர் (காளி)

௨.	மாலின்மகிளையறிந்த பலராம	அனோ	வந்தும்
	ஆலிங்கனஞ் செய் துமந்த காஸப்பண்ணி	அனோ	*
	நேலுவிருகூம்பசு காளைகன்றுகள்	நேனோ	அய்யா
	சாலுஞ்சந்தோஷந்தையடைந்தேயிருந்	தாரோ	*

ஏலுமவ்விடத்தின் மேலேமரங்க

நீமெதன்றற்கேளும்முன் னேதான்விடாக்கி

யாலேபட்டதொருக் காலேசெங்கண்ணன்

டாக்ஷத்தினுலந்தக் காசுதியையென்சொல்வே

ரு
னி
க
ன் (காளி)

௩.	அந்நணருங்குருமாருந் தம்பதியாய்	மிக்க	வந்து
	நத்தனாக்கண்டுபுன் மைந்தன்காளியன்பி	மிக்பு	*
	பிச்சியுந்தெய்வாதின மாய்விடவும்பி	மெழக்க	இதே
	யுத்தத்தீபாபலென்று கொண்டுபசு	ரிக்க	*

வுந்தானேபாக்கியமி குந்தவெசோதையு ம்
உத்தமிகைவிட்ட புத்திரன்வந்ததா ல்
அந்தமடியினி லுந்தான்வைத்துகூட டி
யானந்தக்கண்ணீரைத் தானேபுதிர்க்கவு ன் (காளி)

கண்ணன் காட்டுத்தீயைவிலக்கி ஆயர்களை ரக்ஷித்தல்.

விருத்தம்.

இதன்மேலுஞ் சூரியாஸ் தமனங்கண்டே
ராத்திரியிங் கேதானே யிருப்போமென்று
மதுசூத னுன்சொல்லுங் கேட்டுராமன்
மற்றுமுள வாபர்கள்மா தாபிதாக்கள்
அதிகமாம் பசுக்கிடைசு ளெல்லாங்கூட
வந்தயமு னைக்கனாயில் பசியால்வாடி
னதுங்காட்டுத் தீயாலும் வெதும்பும்போது
ரக்ஷித்தா ரனலையரி பக்ஷித்தாரோ.

தரு, இராகம்-சாரங்கா, அடதாளசாபு.

பல்லவி.

கனலையாகருவித்தா ரோ கிருஷ்ணன் பக்தர்மேற்
கருணையைவருவித்தாரோ *

அநுபல்லவி.

பனகத்தலையீதா னந்தத்	தாண்டவர்	
பதிதபாவனர் துளடம்	பூண்டவர்	
அனகருலகெலா மளந்து	நீண்டவர்	
அகிலலோசசாக்ஷி யான	ஆண்டவர்	(சனலை)

சரணங்கள்.

அர்த்தராத்திரிவேளை நித்திநாபண்ணும்பேர்கள்	களைக்கக்	காற்றி
னாலுண்டானகாட்டுத்தி நாலுபக்கமும்வந்து	வளைக்கப்	*
பத்தித்தகிக்கவாரம் பித்ததைக்கண்டுமன	திகைக்க	ஆயர்
பாடியாரொல்லாமெழுந்தோடவோடத்துன்பத்தைவினைக்க		*
வைத்தவிதியெண்ணிப் பரபரப்	பாயும்	
மாயாமானிட நீசவர	ராயும்	
சத்தியிகுமரியரி நீர்தந்தை	தாயுஞ்	
சரணஞ்சரணமென் றடையவங்க	னையுஞ்	(சனலை)

மகாபாக்கியசாலிகிருஷ்ண கிருஷ்ணகோபாலஸார்வ	பூமா வாரும்
மட்டிடக்கூடாதபரம கிரமமுள்ளோனேபல	ராமா *
அகோரமாகியவிந்த நெருப்புவளைந்திப்படி	வேமா வும்மை
யடைந்தவெங்களைபெல்லார் தகித்தாலெப்படிப்பிழைப்போமா	*
அகோமகாப்பிரபு விந்தக்கனைக்க	ண்
னாலேபாருங்க னெங்ளாற்றடுக்க	த்
தகாதையாதேவ ரீதோயிரக்ஷிக்க	த்
தருணந்தருணமென் றிடையருந்துதிக்க	க் (சனலை)

கஅஉ ஸ்ரீபாகவத தசமஸ்கந்த கீர்த்தனை.

ந. ஒருவிடத்திலும்பய மில்லாவுமதுதிரு வடியே நாங்க
 ஞ்றுதியாய்நம்பினோமென்றெல்லோருங்குவினிப்படியே *
 திருமால் தன்னைச் சேர்ந்தபேர் கிலேசங்கண்டனரந்தப் படியே யரி,
 ஜகதிசுராயுங்கால சக்தியுள்ளவனந்தரப் படியே *
 திருவாழிக்கரத்தர் கமலக் கண்ணினார்
 தேவகிநந்தனா முரலிப் பண்ணினார்
 மரகதமேனிய ருளத்தி லெண்ணினார்
 வாயைத்திறந்தங்கே பானம் பண்ணினார். (கனலை)
 கள - ம் அ த் தி யா ய ம் மு த் து ம்.
 கண்ணன் திருவடிகளேசரணம்.

கஅ - ம் அத்தியாயம்.

அவதாரிகை.

விருத்தம்.
 அறுமூன்று மத்தியாய நிதனிற்குணே
 யரிவஸந்த குணகீரீட் மிகாலத்தின்
 முனையாக விராமனெடும் வினையாட்டாடி
 மூடனாட் பிரலம்பா சுரனைமாட்டிக்
 கடைவண்ணாங் காளியன்ப டத்திலடிக்க
 கண்டவரப் பவிஷ்டனா மசுரனுக்கே
 இறுதிசெயு முன்னமவன் ரோளின்மீது
 மேறின ரெனமுனிவர் கூறினோ.
 கண்ணன் கிரீஷ்மகாலத்தை வஸந்தகாலமாக்கிவினையாடல்.

விருத்தம்.

அதன்மேலுங் கண்ணர்களி கூருநெஞ்ச
 ராஞ்சுறத்த தாாகுழ வேணுகானம்
 இதமாகச் செய்துகொண்டு பசுநிறைந்த
 விடைச்சேரி வந்தடைந்த கோவைக்காக்கும்
 அதிகவட முளமாயை யாலிவ்வாராய்
 அரிராமா வினையாடும் நாளிலங்கே
 பதிவான கீரீட்டிமத்தை வஸந்தமாக்கும்
 பண்பைந் யறியெனுடை நண்பநீயே.
 தரு இராகம்-கல்யாணி, ஏகதாளம்.

பல்லவி,

ஆனியாடிகள் சித்திநாவைகா டி
 யாகவேவினையாடினார்கண்ண ன்.

அநுபல்லவி.

தானவரிசையினில்வேணு கானஞ்செய்துகிருபபூணு ம்
 மாடெருமானுறியி யானவரும்மானிலத்தி ல் (ஆனி)

ச ர ண ன் க ள்.

க. எங்குமுள்ளி ராணியை வாட்டுமாம்
இஷ்டமில்லாதிருக்குங்கி ரீட்டுமம்
அங்குமுண்டானதைத்தார வோட்டும்
அடவிபிருந்தை வஸந்தத்தைக் காட்டுமாம்
பொங்குஞ்சேதமும் வாசமும் மந்தம்
பொருந்துங்காற்றினால் லாசமும் மூவி
தங்குணங்களபிர காசமும் நல்வ
ஶந்தகாலஶா வேசமும் *

பங்கஜாக்ஷர்ஷாட் குண்ணிய பரிபூரணரரி புண்ணியர்
திங்களொப்பாய்நிறம் நீண்ணிய ஜயராமனோடிசை பண்ணிய
சங்கமேந்தி யங்குபிரசன் னங்களுஞ்செய் துங்குளிர்த த
செங்கணருள் பொங்கவும்ந லங்கனிந்த லங்கிருதமா ய் (ஆனி)

உ., வந்தகிரீட்டும காலத்திற் கூட
மலையருவிபரந் தெங்கு மோடத்
தொந்தமாயதன் சத்தங்கள் நீட்ச
சுவர்க்கோழிகத்துஞ் சத்தத்தை மூடக்
கந்தமூலஸு பீஷ்டமும் நிறை
காட்டிலுள்ளவி ருட்சமும் நிழல்
தந்துகிருஷ்ணக டாட்சமும் பெற்றுத்
தான்வஸந்தமபிரத் தியட்சமும் *

செந்தாமரைகரு நீலமுஞ் செந்தாமர்லின்மலர்ச் சாலமுந்
தந்துளைக்கொண்டோலமுந் தழையோடையின்கல் லோலமுஞ்
சந்ததம்ப ரந்திடந ணைந்திளம்பு லுந்தனா நி
றைந்திருந்தி சைந்திடுமவ னந்தினங்க னந்தா வே (ஆனி)

ங. அருவியோடை நதியலை மோத
அடவிப்பூமி யெங்குந்தானே சீத
நிர்வியேகுளிர் காற்றுகள் போத
நீணமரம்பிழல் விட்டக லாத
த்ரவிவீசிய வெய்யலாம் அங்கி
யென்பதாலென்ன செய்யலாம் மடுக்
கண்மணற்குன்ற தையெலாம் அலை
கலந்துசேறுகள் மொய்யலாம் *

பரவுமதன்மேலே புல்லும் பரிதிக்கதிருங்கென் செல்லுஞ்
சரசிருகவாசம் புல்லுந் தணியாவேனிலைத்தான் வெல்லும்
நிராமய புராணசக் சராபுதக் கராவென ப்
பராவுநிர்ச் சராள்முனிச் சுராளுமவிப் பிராள் துதிக்க க (ஆனி)

இ து வு ம து.

விருத்தம்.

மலர்நிறைந்து மதிகாந்தி யுடனேநாநா
வர்ணங்க ளாயிருக்கும் பசுக்கள்பட்டி

க அச ஸ்ரீபாகவத தசமஸ்கந்த கீர்த்தனை

மலிவவொலி செயவண்டு மயிலும்பாட

மாங்குயிலுஞ் சாரசமுந் தொணிககமிக்க

நலமுடைய பிருநதையிலே வினையாட்டாடி

ராமாசண்ணா கோபாலா பசுக்களஞ்சூர்

சொலுமுரலி நாதமதைச செயதுகொண்டுஞ்

சோலைதான செனநனாமா லீலைதானே

தரு இராகம புன்னகைவராளி, அடதாளசாபு.

ப ல ல வி

சாமியிபட்டிவினையாடினா கிருஷ்ண

சாமியிபட்டிவினையாடினா *

அ நு ப ல ல வி.

பூமி நுறையினனாக சம பூமிகுமீ மணவாள ர

நேமிபிருநதாடவியில ராமனுடனேகூ ட (சாமி)

ச ர ண ன க ள

க. மாந்தளிராயிறோகை பூங்கொத்து மிந்த

வகைமாலைடலங்காரம் பாங்கொத்து *

* சாரச்ஞமபலபதிர ராங்கொத்து மிடையா

சனவரிசையுஞ்சோந்து திங்கத்து *

சாந்திகொண்டாவொர் சிலாசிலா கைச்சுண்ணைப்போடுவொர் சிலாசிலா

சோந்தவேணுகானஞ் சிலாசிலா தெளிவாகப்போடுவொர் சிலாசிலா

திருமாலநடனஞ்செய்து வரவும்மற்றவர ி

சரிந்தபாடுவொர்சுலா முரலிவாசிப்பொர்சில ர

சுரமண்டலவீணைகள் நிரவலாயவாசிப்பொர் ள

சரியாயகதைதராளமபோட்டுப் பரவிச்சபாசென வே (சாமி)

உ. கொம்புவாங்ககாணா பிடித தூதி மிக்க

கொண்டாட்டியிரி யென ரோதி *

யுமரானவாதாமே மிடைச சாதி வேஷத

தொடுமறைதுகொண்டு பசு மேதிச *

குமபலமேயக்கிற்போகளாய நந்த கோபருதரவினிலே யந்த

அம்புஜாக்ஷராமகிருஷ்ணா முந்த வாடிப்பாடித்துதித்தாரோ யிந்த

அடவாகவேசிலுப்பாக சூடுமிகளையுந்தரி த

திருமராமகிருஷ்ணாகரு மிடையருடனுங்கூ டி த

திடமாயிலைந்தக் ளடவியினிலுமநல ல

தட்டாதினுமநிறைந்து நடவிடகாயகாபோ ல (சாமி)

ங. தானநிதலுடனகற்றும் வினா யாடல பிளனுந

தள்ளலெறிதலுந தூக்கிப் போடல *

பூண்டிமுப்பதுடன கைப்போ ராடல இனனம்

புதுமைபாசிய நடனம் * பாடல *

* கார்தன - எப்பொருட்கு மிறைவன.

ஈண்டொருத்தராலுக் கேரவே யரியும்ராமனுந்நானே சேரவே
வேண்டும்பாடகராகி நேரவே மேளங்களுமுழக்கித் தீரவே
மெத்த அவலாச்சிலா கித்துத்துதிகளசெய்பி ர
புத்தனத்தையுங்காட்டி வித்தையருமையைப்பி ர
சித்தஞ்செய்துபிரந்தாரண்ணி யத்திலனேகமாய் வி
சித்திரஞ்செய்தார்பரி க்ஷித்துமகாராஜ னே (சாமி)

ச. வில்வக்காயாலெறிவா ரொருபுறம் சும்ப
விருகாபலத்தாலெறிந் தொருபுறம் *
நெல்லிக்காய்பிடித்தெறிந் தொருபுறம் யார்க்கும்
நேராயகப்பழாம லொருபுறம் *
நல்வரிசைக்கண்பொத்தும் லீலையும் நாடிந்ருகபகி போலேயுங்
*கல்வித்தவனாத்தத்தி னாலேயுங் கலந்தபரியாசங்க ளாலேயுங்
காசினிபுகழும்பொன் னூசலாடலுடனு ம்
ராஜமந்திரிலீலை தேசப்பிரசித்தமாமு ல்
லாசவினாயாட்டின்மே லாசைகொண்டவர்போ ல
வேசங்கருஷ்ணரும் வாஸுதேவகோபா ல (சாமி)

பலராமன் பிரலம்பாசுரனை வதைத்தல்.

வி ரு த்த ம்.

மலைநதியுங் குகைகொடியீழ் துதிசுள்ள
வனங்களிலு மோடையிலு மீடையர்கூடக்
கலகலென்றே யொலிசெய்மணி யுள்ளமாடு
களைமேய்த்துங் கண்ணர்பல நிருக்கும்போது
நலவிடையர் வேஷத்தை யெடுத்துக்கொண்டு
ராமகிருஷ்ணர் களைச்செய்க்க வேணுமென்றே
வலிமைசெய்து பிரலம்பா சுரன்வந்தங்கே
மாட்டினான் பலரவனை வீட்டினோ.

தரு இராகம்-பியாகடை, ஆதிதாளம்.

ப ல் ல வி.

பிடித்தா ரோ பிரலம்பாசுரனை
மடித்தாரோபலரோ *

அ து ப ல் ல வி.

பிடித்தார்பிரலம்ப னுருமாறிவரப்பல்லை க்
கடித்தாரரிகண்ண ரானவரயோகபா யை
தடித்தாரிடையர்க ளுடன்கூடிவெருகொட்டம்
அடித்தாரவன்மேலி ராமனேறவுமீம் பு (பிடித்)

ச ர ண ன் க ள்.

க. பிரலம்பாசுரனைத் தெரிந்துகொண்டிருந்தாலு ம்
பிரத்தியக்ஷமாகவெல்லாம் அறிகின்ற

கஅசு ஸ்ரீபாகவத் தசமஸ்கந்த கீர்த்தனை.

- திருமாலாகிய கிருஷ்ணனவனைக்கொல்ல
சின்தித்ததுவும்வல்லா
வருசினேகபாவனை செய் துசந்தோஷம்பண்
வைத்தான்பெதுசொல்லாம்
குருவாயிருக்குங்கண்ணர் கோபாலர்களையெல்லா
கூவியெங்கிலுஞ்செல்லா
யிருவரிருவராக வயதும்பலமுந்தா
யிணைகட்டியங்குமுள்ள
இருடகேசராமரா மூலகநாயகர்க
யஜமான்களாகக்கொள்ளச்
பரவாஸ்தேவன்பகஷத் தினிலுஞ்சிலபேர்ராம,
பகஷமுஞ்சேர்ந்துதுள்ளப்
வரிசையாம்பினையாட்டி வினைத்தவர்கெலிப்பார்க்
வாகனமாகவிள்ள
பரிபோலத்துக்கிறவன் பசுவின் பின்னே
பாண்டிராகமென்கிற ஆலடிதனில்
உரமாய்மேலிருப்பானே யிறக்கிவிடுவ
உறுதிசெய்துவினே யாடினாரசரனை
உ. ராமன்ககலிசீதாமன் ரிஷபன் முதலானே
நாராயணனைச்சேர்ந்தார்
தாமவர்மேற்குதிரை யேறவுமங்கவர்க
தானேசுமந்துதீர்த்தார்
ஈமனாக்கண்ணனும்வஞ் சனையடியாலுந்தோர்
தான்காண்பிவித்துநேர்ந்தார்
யேமுருந்தர்வகிக்க ரிஷபனைப்பத்திரசே
னெடுக்கமனதுகூர்ந்தார்
நாமனும்பிரலம்பாசுரன் றேளிலேறக்கிருஷ்ண
நயனக்குறிப்புக்காட்டத்
னாமெனவேசங்கரு ஷ்ணருமறிந்துகொண்டு
அவறிறங்கவுந்தேட்ட
மாமூடப்பிரலம்பன் பலனாயவிஷயமா
மனதிலெண்ணிக்கொண்டாட்ட
யேமலேநேரசர தேகமெடுத்தபோது
வெககக்கூடாதவாட்ட
வேமின்னற்கொடிவீசங் கருமேகத்தின்
வெண்மதியானது விளங்குவதனைப்
திமையசுரன்சொர்ண லங்கிருதங்களி
சிறக்குந்தோளில்வெள்ளையு மேறக்கண்டனர்
மெத்தச்சொலிகள்களும் புருவங்களினெறிப்பு
வெகுகொரேமாயிருக்கும்
றெத்துப்பல்லுகளுடன் செம்பட்டைமயிரகளு
செந்தழலினெருக்கும்
மையுங்கேளும்
ணை
வினையாட்டின்
ங்
மலுங்கூட்டி
னே
விடைபுர்கள்
ளை
சில்பேர்கள்
ன்
பலபல
கு
அப்படியே
சென்றும்
நின்றும்
தென்றும்
வென்றும் (பிடித்)
ரை
முன்கெலித்துத்
ள்
மறுகாலிற்
வை
சீதாமனை
ன
பலராம
ன்
தானவ
ம்
முள்ளிருக்க
ய்
மாகவோடி
ம்
மாகச்செல்ல
மேலே
போலே
னாலே
மாலே (பிடித்)
ம்
வாயினிற்
ஞ்
மேலெங்குஞ்

சத்துங்கடகசீட குண்டலகாந்தியு	ஞ்
சூழவற்புதம்பெருக்கும்	படியாகத்
தத்திவிழுந்தசுர னாகாசத்திலெழும்பு	ந்
தன்மையுமவன்றிருக்குங்	கண்டுகொண்டு
சித்தங்கலங்கிப்பின்னும் ஞாபகம்வந்துமங்	கே
தெளிந்தார்கலப்பைதாரி	பிரலம்பன்
எத்தனையோதிரவியங் கிடைத்ததுபோ	லே
யெண்ணியாகாச்சாரி	யாகச்செல்லச்
சத்துருஷுவதைக்க நினைத்துமுஷ்டிபந்தத்தா	ம்
ரூக்கினுரதிவீரி	யவிராமன்
பத்தியவன்யலையி லிடித்ததற்குவமான	ம்
பகர்வேன்முனம்வலாரி	கைகளால்
அத்திரிமேல்வச்சி ராயுத்தத்தா	லடி
யடித்ததுபோலிடித் தாரையாவந்த	நொடி
நெத்தினதேங்காய்போல் மண்டையுடைந்துள்	ளடி
நினைவுந்தப்பிவாயினால் ரகத்தங்கள்கக்கும்	படி (பிடித்)
ச. வீரிட்டுச்சத்தங்காட்டி யெமனுக்குப்பிராண	னை
விருந்திட்டான்பிரலம்பன்	மலேமீது
போரிட்டுவச்சிராயுதம் பிளக்கவிழுந்தகுன்றை	ப்
போலவிழுந்தான்சிலம்பன்	அதுகண்டு
நேரிட்டுப்பலராம நேநல்லகாரிய	ம்
நீர்செய்தீர்வெள்ளைவிம்பன்	என்றிடையர்
சீட்டாச்சரியமுடனும்வந்துமிகவு	மா
சீர்செய்துமெங்கள்நண்பன்	சென்றுபிழைத்
தீரானறுமாலிங்கனஞ் செய் துமிகவுந்	து
தியெடுத்தமனேகம்பிரீதி	களினாலே
யாருந்தழதழத்த மனதுள்ளபேர்களாய்ப்ப	ல்
லாண்டிபல்லாண்டென்றேதித்	கூவினார்கள்
கோரப்பாவிபிரலம்பன் வதங்கண்டுபாரிஜாத	ங்
குமுருமெனும்மலர்ச்சாதி	யதைத்தானே
மாரிவருஷித்ததி யாச்சரியங்கொண்டி	ரா
மணிங்கனேசெய்யுநீதி	நல்லதென்று
சாரிசாரியாய்நின்று தோத்திரஞ்	செய்தாரோ
சாமிகிருஷ்ணனுமங்கே கருணைமழை	பெய்தாரோ
வாரிஜாபரன்பர் துன்பத்தை	யெய்தாரோ
மாதுஷ்டர்தலைகளோ மணிவண்ணன்	சொய்தாரோ (பிடித்)

யஅ - ம் அத்தியாயம் முற்றும்,

கண்ணன் திருவடிகளேசரணம்,

க அ அ ஸ்ரீபாகவத தசமஸ்கந்த கீர்த்தனை.

கக - ம் அத்தியாயம்.

அவதாரிகை.

விருத்தம்.

இருமன்று மோராறு மேழுமென்றே
யியம்புமத்தி யாயத்தில் முஞ்சாரண்ணியம்
பரவியே செலுமாய ருடனேகூடப்
பசுவினத்தை யுங்காட்டுத் தீவனைக்க
ஹரியதனை வெண்ணெயுண்டாப போலேயுண்டும்
அவர்களையி ரட்சித்தா றொன்னுங்கூதை
யுனாகாரா ஸ்ரீதரணர் தொகுத்தாரித்தை
யூணுவீர தம்முருமை தோணுவீரோ.

கண்ணன் முஞ்சாரண்ணியத்தில் மாடுகளைத்தேடல்.

விருத்தம்.

வளைபோலும் மேனியனி ராமனிந்த்
லகைபிரலம் பாசுரனை மாட்டவங்கும்
வினையாட்டின் மேலாசை கொண்டேயாயா
வெகுதூர்ஞ் சஞ்சாரம் பண்ணவேயாக்
கனும்புல்லே நாடிக்கொண் டெதேச்சையாகக்
கானகத்திற் செலவிடையர் தேடுகின்ற
வளமுடரி சரிதைகளுங் கேளுமென்று
மன்னன்பாற் சொல்வாமுனி தன்னன்பாலே.

தரு, இராகம்-ஸாவேரி, ஜம்பைதாளம்.

ப ல் ல வி.

தேழுனார்மாடுகளை யாயர்களும் மன்ன
திருமாலின்வினையாட்டையறிவாய்சம் பன்னு.

அறுபல்லவி.

தேடிக்கொண்டோடும் வாகுனர்களேயாய ர்
பாடியர்பிருந்தாடவியை நாடியெங்குமேதிரிந் து (தேடி)

ச ர ண ங் க ள்

க. பசுக்கிடையெருமைக் கிடையாட்டுக்கிடை யாவும்
பரந்துபுல்லேநாடிக்காடுவிட்டுக்காடு தாவும்
திசைக்குள்ளெங்கும்பரவுங் காட்டுத்தீக்கொழுந்து மேவுந்
செங்கதரின் கிரணவேகஞ் சோந்துமங்கு லாவும்
புசிக்குத்தண்ணீர் தாகத்தா லும் புனலைநாடிக்கதரிக் கொண்டும்
பசிசகினைதேடியுஞ்சீவீர்க்குப் படர்ந்தகாடின்மீதே யண்டும்
நிசத்தையறிந்திருந்துமந்த நிலையறியார்போலு மண்டும்
பசுக்காவலருடன்கூடியே பலராமனுந்நீல வின்னென் (தேடி)

- உ. அதற்குமேலுமிடையர் தமக்காவிரிலை யான
ஆவிரையெய்க்காணுமலு மதிதொரையாய்ப் போன
கதிக்குளப்படியினாலு மதுகளபுல்லை யூனக்
கடிக்கடித்தபுல்லைச்சிந்தும் வழிகண்டுமிந் தான
முதற்றொடர்ந்துபோரும்போது முஞ்சாரண்ணியத்தினிற் கிதழிக்
கதிக்குமாவின்ருழுக்கள்வழி தவறிநின்று கதறிப்
பதைப்பதுகள்தெரியாமற் பசுபர்மனம் பதறி
முதிர்ந்ததாகத்துடனேபெரு மூச்சுக்கொண்டாரோ யீதறி (தேடி)
- கூ. மனத்திலெண்ணினாற்பகவான் வனமரலி யாயர்
வரிசையின்மேற்கருணையென்னு மழைபொழிந்து மாயர்
கனத்தின்சத்தம்போல்முழக் கங்காட்டிக்கனி மாயர்
காட்டிலாக்கள்பேரொழுப்பிக் கணர்கூவினார் தூயர்
தனத்திற்பயம்பெருகும்பசச் சங்கமரியொலி கேட்டும்
அனைத்துங்களிகூர்ந்துதங்க ளாரவாரமதைக் காட்டுஞ்
சுனத்துக்கெல்லாந்துயர் தீரச் சந்தோஷங்களைக் கூட்டுந்
கினத்தினத்துக்கும்பல்விதஞ் செய்தார்கிருஷ்ணன்வினோ யாட்டுந் (தேடி)
- கண்ணன் கரட்டுத்தீயையுண்டு ஆயர்களுடன் மாடுகளை ரக்ஷித்தல்.

வி ரு த்த ம்.

- அரிகுவ வெதிர்கூவிப் பசுக்கள்சின்ற
தறிந்தந்த முஞ்சாரண் ணியத்திற்குனே
தொனாயாக வானினையை யடைந்தாராயர்
சோதைமைந் தருப்பலருந் தாமுஞ்சென்றார்
தருணமதிற் றனிச்சையாய்க் காட்டுளானாத்
தகியங்கி வெகுபொறிக ளுடனேமண்டிப்
பெரிதாக வளைந்ததங்கே சீவீர்க்கென்ற
பேட்டைதான் காட்டுத்தீக் கோட்டைதானே.

தரு, இராகம்-பந்துவராளி, ஆதிதாளம்.

ப ல் ல வி.

காட்டுத்தீக்கோட்டையை யுண்டா ரரியே யாயர்
கனையாவொடுமரக்ஷித்தார் நர ஹரியே *

அ னு ப ல் ல வி.

கூட்டத்திலிடையனுருக் காட்டியபிரலம்ப னை
மாட்டிப்பலராமன்வர வோட்டத்தீல்முரலிவைப்பார் (காட்டி)

ச ர ண ங் க ள்.

- க. காற்றுடன்கூடிற்றே காட்டு நெருப்பு மரங்
களுமட்டைமிருகுகட் கென்ன விருப்பு *
நாற்றிசையும்பரவி வெகு விருப்பு டன
ரணியசராசரங்கள் சாதம் பருப்பு *

ககூ ஸ்ரீபாகவத தசமஸ்கந்த கீர்த்தனை.

ஏற்றதாய்த்தகிப்ப யாற்றுதலில்லாமல்	மிஞ்சி மஞ்சி	பிடையர்கன்பசுக்க னையானாக்கெஞ்சவு	ளஞ்சி றுஞ்சிக்(காட்டு)
உ. எமன்பயத்தா லுபத்திரவச் யேயென்மெப்படித் துதிவ சமதையதாய்க்கோப னென்ற சாலிராமகிருஷ்ணர்க் குவந்	சனங்கள் சனங்கள் வினங்கள் தனங்கள்	அரி * பல *	
எமதிடுக்கண்ணீங்கள் தீர்க்க வுமைநம்பிஞமென்ற மார்க்க	விதோவருங்காட்டுத்தி வுறுதிகண்டவரைக்	பார்க்க கார்க்கக்(காட்டு)	
ஈ. சகலதருமமுந் தெரிந்த சார்ந்தசுற்றமவி தனப்படு தருமெங்கள்நாதா நந்தகு சரணுகதியெங்கட்கா	தீரா வாரா மாரா தாரா	வும்மைச் * நீரோ *	
மகாபுருஷாவென்றும் விள்ள மகிழ்வாயவர்பயந் தள்ள	மாலந்தவுனாகேட் வாய்மலர்ச்சியது	ள்ள கொள்ளக்(காட்டு)	
ச. பயப்படாதீர் கண்ணைமூடு பரந்தாமன்கிருஷ்ண னருளி நயப்படுமென்றிடைபர் மூடி நாரணர்விநோதமுஞ் செய்	வீரோ னாரோ னாரோ தாரோ	யென்று * யரி *	
ஜயப்பிரதாபர்காட்டுத் தீயைத் வியப்பதாரபின்ன சேயே	திருமுகத்தாலுண்ட விஜயகோபாலர்தன்	வாடிய மாயை(காட்டு)	
ரு. மாண்டிடாதிடைய லெல்லாந் மாதழலையுண்டா லெங்குந் பாண்டரகாடவியிற் கண் பரமானந்தக்கண்ணீர் வெள்ளாந்	செழிக்கச் கொழிக்கப் விழிக்க சுழிக்கத்	செய்தே * வாயர் *	
தாண்டிமுஞ்சாரண்ணிய மெங்கே யாண்டவநீரெங்கள் பங்கே	தழலெங்கேநாம்வந்தோமிங்கே யரிகிருஷ்ணாவென்றார்க ளங்கே(காட்டு)		
சு. இப்படியோக மாயையைச் தீசுகிருஷ்ணன்மகிமை யாலே செப்புதற்கெளிதோ வென்று தீயவிந்ததென்றே மயிர்	செலுத்தும் வலுத்துஞ் சொலுத்துந் சிலுத்துஞ்	யோகா * காட்டுத் *	
செப்பமாயெசோதை மைந்தன் எப்புண்ணியமோவென்றுந்நந்தன்னிச்சையாய்ச்சொல்ல முகுந்தன்(காட்டு)	நேவனாகுமென்று நந்தன்		
எ. மண்ணையும்வெண்ணெயு முண்ட வண்ணம்ராமனுடன் சாயங் நண்ணவானினா திருப்பிக் நாதஞ்செய்துகொண் டிடையர்	நீல கால கோல சாலப்	மேக * வேணு *	
பண்ணுடன்றுதிகள் செய்யப் கண்ணனைக்கண்டாயர் தையல்	பாடிக்குவரும்போ களுமானந்தங்கொள்ளச்செய்யக்(காட்டு)	தைய	

கண்ணன் லீலைகளை நினைந்து ஆயராயச்சியர்கள் மகிழ்தல்.

விருத்தம்.

நன்னிடைச்சி மார்க்கெல்லாம் பகற்கணந்தான்
நூறுயுக மாயரியைப் பிரிந்திருந்தார்
பின்னுமந்தி நேரத்திற் கண்டானந்தம்
பெருகியிருந் தார்கண்ணன் றனைச்சுமந்த
உன்னதச்சந் தோஷச்சி தாமனாதி
யுளவாயர் முகுந்தர்தீ யுணவுங்கண்ட
பின்னைத்துங் றோவிந்தன் மகிமையென்றே
பேசுவார் வினையைவிட்டு வீசுவாரே.

யக - ம் அத்தியாயம் முற்றும்.

கண்ணன்றிருவடிகளேசரணம்.

உ - ம அத்தியாயம்.

அவதாரிகை.

விருத்தம்.

சீருபதா மத்தியாய மிதனிலாயர்
இராமனெடுங் கூடுகண்ணர் குணங்கட்கொப்பாய்
வருஷாகா லஞ்சரற்கா லமதின்பாங்கை
வர்ணித்து மடவியிந்தார் காலலீலை
புரியுமற்பு தயிசுவரிய சோபவேஷர்
புதுமைகளுஞ் சொல்லுகுற ரென்றேயெங்கள்
நரவீரிய பாஸனைச்சி தரணர்விபாக்கியா
னஞ்செய்தா ருலகுக்கின் பஞ்செய்தாளே.

கண்ணனைத் தெய்வமென்று ஆயராயச்சியர்கள் மகிழ்தல்.

விருத்தம்.

சுகருணாசெய் வார்மன்ன கேளாயந்தச்
சந்தரரா மன்கண்ண னிவர்கள்காட்டின்
மிகுதழைத் தவிர்த்திரகூழித் ததுவுமங்கே
வினையாட்டிற் பிரலம்ப வதமுமாயர்
சுகவாணிக் கோவியர்க்குச் சொல்லக்கேட்டுச்
சூழவிருத்த விடையர்களு மிடைச்சியாருந்
தகுதேவ புருஷரிவ றென்றுமேயாச்
சரியந்தான் கொண்டனரே பிரியந்தானே.

கார்கால வளமுதாதல்.

க லி த் து னை.

இப்பாற்சகல வுயிருந்தழைக்க விதங்கள்செய்யும்
அப்பானதையுண்டு பண்ணித்திசைக ளாதுவிளங்க
மெய்ப்பாமுருமொலி யால்வானகஞ்சுத்த மீறவங்கே
தப்பாமல்வந்தது கார்காலமோவகித் தபாபதியே.

தரு, இராகம்-மத்தியமாவதி, ஜம்பைதாளம்.

ப ல் ல வி.

கார்காலவண்மைகேளாய் மனினனே
கார்காலவண்மைகேளாய் *

அ நு ப ல் ல வி.

ஆராவமுதராம்மு

குந்த

நாராயணனேநேராய்

வந்த

(கார்)

ச ர ண ன் க ள்.

- க. நீருண்டமேகமின்னலிடியும் திபிடமாய்வானை மறைத்தது
பாருமுக்குணத்தால்மறைபட்ட பரப்பிர்ம்மம்நேரா யுறைத்தது
மேருமப்பிரகாசச்சோதிசாத்திக மேபிர்ம்மம்வானம நிறைத்தது
காருந்தாமதமேமின்னுஞ்சாத்திகங் கர்ச்சிதம்ராஜஸந் திறத்தது (கார்)
- உ. ஜீவனமயமாந்திரவியந்தன்னைச் செங்கதிர்பூமிதே யெடுத்தது
காவலனையெட்டுமாதமெடுத்தும்பின் கார்காலம்வந்து தொடுத்தது
பூவினிற்றிருமபத்தமதுசுரத்தாற் பொழியமன்னனைக் கடுத்தது
தேவையானபோதுகொடுத்தும்பலத்தற் சேகரஞ்செய்ராஜற்கடுத்தது (கார்)
- ங. மேகமாப்பிரபுக்களுலகதாபத்தை மின்னலாங்கன்களாற் பார்த்தும்
ஏகசண்டமாருதமலைத்தலைவ தெனும்பரபரப் பேர்த்தும்
மாகிருபையாய்த்தங்கள்ஜீவனமென்னு மழைவருவித்த தார்த்தும்
யோகவானேகோய்முடிவபோலுலகுக் குபகாரியுண்டோ சாற்றும் (கார்)
- ச. வேனிற்சாலமென்னுந்தவத்தினற்பூமி மெலிந்துமவருண தேவன்
முனனைத்திடத்தழைத்ததற்குநான் சமசைசொல்லுவ வைன்
ஏனென்றற்காமத்தைக்குறித்ததவத்தா லினோத்தசரீரன் யாவன்
கோளந்தத்தேவனேவந்துகாமபலன் கொடுத்ததாலினைப்புத் தீர்வன் (கார்)
- ரு. மலியுங்கார்காலவிராத்திரிகளில்மறைக்காலிருட்டி னெல்லை
சொலுமின் நினிவிளங்கிவகக்கிரகஞ் சோபிதமாக வில்லை
கலியுகத்திலேபாவந்தான்பாஷண்டிகளைக்காட்டிவேதச் சொல்லை
இலகாமற்செய்வதுபோலேயாகும் ராஜனேகேளாய் ஈல்லை (கார்)

இ து வு ம து.

விருத்தம்.

மேகந்தான் கர்ச்சித்த வுடன்மண்கேம்

மிகமுடிங்கு மதுக்குவமா னந்தான்ராஜ

சேகரனே நித்தியகம்ம மானபின்பு
 சிஷ்டொல்லாங் குருமுகத்தில் வந்துகூடி
 வாகாய்முன் குருவாக்குக் கேட்டபோதே
 மாணக்கர் படிக்கவா ரம்பம்பண்ணும்
 மாகனசத் தம்போல வொலிசெயுகத்
 வளைகண்டாய் கார்காலக் களைகண்டாயே.

தரு, இராகம்-காம்போதி, மிச்சிரதாளம்.
 ப ல் ல வி.

வருஷாகாலவர்ணனைசேனும் மன்னு ஞானசம்பன்னு
 வருஷாகாலவர்ணனைசேனும்மன்னு *

அ து ப ல் ல வி.

வருஷாகாலவர்ணனைசேனும் மருள்தான் தீர்த்துமுந்தனையாரு ம்
 மாயர் தூயர் ஆயர் நேய ர் (வருஷா)

ச ர ண ங் க ள்.

க. சர்யந்துபோயிருந்தகூழைத் திரந்திசன் சனாகட்டில்லாமல்வருஷா
 சாலத்தினாலேவிபரீதப்பரவாசங்களாச்சுத்தேயுவமை பெப்படி
 நேர்ந்தவிந்தியக்கட்டில்லாத மனிதருடையதேக
 நிலைநிரவியசம்பத்துமெப்படிவிபரீதமாகப்போமோ வப்படி

நிலவர்ணமாம் புல்லுக் ளடையுங்
 கோலக்கறுப்புச் சிவப்பு மிடையுஞ்
 சாலக்காசம் தாயிலெள்ளைக் குடையும்
 நாலிராஜர்கள் சேனைக்கொப் படையும்

பாரும் பாரும் நேருஞ் சேரும் (வருஷா)

உ. வயற்களிற் கொத்திப்பாணயிர்களு வரகுசாடைசாலி
 வரிசையைக்கண்டும்விவசாயக்காரர்மகிழ்ச்சிகொண்டதற்குவமை பெப்படி
 செயத்தெய்வா தினத்தையறியாத் தேகாபிமானமுள்ள
 ஜனங்களுக்கெல்லாந்தேத்தினிடத்தினிலெப்படிச்சந்தோஷமோ வப்படி

தெளிவுள்ளோ ரரிசேனவயி னாலே
 யொளிபிசவும் பெறுவது போலே
 வளர்ஜலநிலஞ் சேர்ந்தோருக் சாலே
 குருமைமயாயெழில் பெற்றது போலே

கோடி கோடி வேடிக் கைநீடும் (வருஷா)

ங. அறுகளுடனாகூழுகடலும் வாயுவேகத்தினாலும்
 அகிலயினுமுல்லோலகல்லோலமா யலைந்துகலங்கற்குவமை பெப்படி
 தேரலில்லாதயோசியர்மனதும் மனமததாபந்தகைச்ச
 சித்தம்விஷயகுணங்களுடன் கூடி னத்திற்கலங்குதலாகுமே யப்படித்

திசைபர்விய மலை ளான
 தசையாதுமரி பக்தர்சு மான
 மிசைசமுசார மதிலுண் டான
 விசனமவரைச் செய்வது தான

தென்ன பன்ன மன்னர் மன்ன (வருஷா)

ககசு ஸ்ரீபாகவத தசமஸ்கந்த கீர்த்தனை.

ச. மார்க்கங்களிளம்புல்லுக்களால்மூடித் தடங்களுந்தெரியாமல்
வளர்த்தபுல்லுக்கள்நிறைந்தசெடியால்மறைந்தநடப்பின்சமதை யெப்படித்
திர்க்கமாய்மறையோர்வேதத்தையோதி நெடுங்காலமதைமந்து
திருவைசொல்லாதாற்சுருதிவழிகள்தெரியாமற்போகும்ல்லவோ வப்படி

ஐகந்தநாதரான கிருஷ்ண

மூர்த்தி

மகிமையறிஞ வாசே

பார்த்தி

வகணமாயவர் மிருந்த

கீர்த்தி

பகவனாரண ரவர்க்கார்

சேர்த்தி

பாங்கி லாங்கி யோங்கி யோங்கி

(வருஷா)

ரு. உலகபந்துக்களாம்பேகங்களிடத்திற் சபலநேயமுள்ள
வோடுங்கொடிபோல்நாடுமின்னலுமநீடித்துநில்லாதுவமை யெப்படி
யலைகின்றவிபிசாரிகளுந்தா னே யொருபுருஷர்க்கிடத்திற்
ஆணிக்கைகொண்டுதான்ருக்காமற் றேணின்படிதிரிவா ரப்படி

யணியாய்வானத்தி லிந்திர

வில்லுங்

குணமில்லாமல் விளங்குதற்

செல்லுங்

குணவிகாரப்பிர பஞ்சத்தைப்

புல்லுங்

குணத்திற் புருஷனைச்

சொல்லுங்

கோவே மாவே தாவே தேவே

(வருஷா)

இ து வு ம து.

விருத்தம்.

வெண்ணிலவுபொழிமதியும்மேகமறைப்பதினாலேவிளங்கவில்லை
நண்ணியஜீவான்மாவிற்காந்தியால்விளங்குநரன்நான்நானென்றே
என்னுறுமானவத்தாலேஜீவான்மாபிரகாசமில்லாதுபோலே
கண்ணன் துமகிமையிதையினங்கேள்கார்காலவிலக்கணத்தைத்தானே.

திபதை இராகம்-எதுகுலகாம்போதி, சாபுதாளம்.

க ண் ணி ச ள்.

ஊ. மயக்கங்கொண்சேமுசாரத்திற் நவித்தொழிவடைந்துதி
மாலரிபக்திவந்தபேர் மன்னு
சுயத்தின்பாகவதர்வரவைக் கண்டுநடஞ்செய்வதுபோ
ந்
சூழ்ந்துமயிலாடினது மன்னு

உ. தவத்தினுடல்மெலிந்து காமியபலங்கண்டபே
தழைத்திடுவததுபோலே மன்னு
தவித்தமரங்களும்கேள் ளாற்சலத்தையுண்டுமிக
த்
தழைத்ததுகள்பரிசுறித்து மன்னு

ஈ. ஒழிவில்லாதகாரியமாம் இல்லறத்திற்காமபுத்
தி
யுள்ளபேர்சுழல்வதுபோல் மன்னு
வழியில்லாமற்சேறுமுள்ளும் பரவுங்கரைகளைச்சக்க
ர
வாகங்கள்விடுவதில்லை மன்னு

ச. கலியுகத்தின்பாஷைமுகள் துராட்சேபத்தால்வேதமார்க்க
ந்
கலங்கிப்பேதமாவதுபோல் மன்னு

- குலிசபாணிவருஷிக்கவும் பிரவாகமீறியணையெடுத்துக் கொண்டதெயெங்கெங்கும்மன்னர் மன்னு
௧௧. புரோகிதவேதர்களேவப் புரவலர்புண்ணியகாலத்திற் பொன்மழைசொரிவதுபோல் தராதலத்துயிர்பொருட்டுக் காற்றினேவற்கொண்டுமேக தான்சொரிந்ததமுதமாரி மன்னு
௧௨. இவகையாகஅதிவருஷித் துடனேகூடிப்பலவற்ற விருக்கின்றகர்ச்சூரவிருட்சம் மன்னு
௧௩. நாவல்மரக்கனிகளுள்ள வந்தக்காட்டிலரியானவ ராமனுடன்கூடிக்கொண்டு மன்னு
௧௪. பசுக்கள்மேய்த்துமிடையருடன் கூடிவிளையாடுதற்காய் பரவினாற்பிறந்தாவனத்தில் இசைக்குமந்தக்காலத்திலே மெள்ளநடக்கும்பசுக்க ள் ஏனென்றும்சொல்கிறென்கேளு மன்னு
௧௫. மடிநிரம்பப்பாற்கட்டிருப் பதனாலும்மிகுந்துமேலு மழைவருஷிப்பதனாலு நெடுசுமெள்ளநடந்தபோதுங் கிருஷ்ணன்வெகுதூரத்தி னின்றகூவும்போதுதானே மன்னு
௧௬. அரியிடத்திற்பிரீதியினால் முலையினின்றும்பால்பெரு ஆனிகளோடியரு கருமுகிலும்வெண்முகிலும் போலவேகண்ணனுடன்ச ருஷணரும்விளையாடுவார் மன்னு
௧௭. தேன்பொழியும்வனமுநங்கே மான்போலவும்பார்க்கும்வேட சுகள்செழிப்பாயிருப்பதுவு வான்பரவும்பருவத்தாழ வனாயினில் வருஷிக்கின் மழைகளுடசத்தங்களு மன்னு
௧௮. அடிக்கடிசமீபத்திலே யிருக்கின்றகைககையு அரியானவர்கண்டுகொண்டு தொடுத்தசிலசிலநேரம் பெரியமரங்களுட்பொ துகளிலுங்குகைகளிலு மன்னு
௧௯. மழைக்காகவிருந்துகொண்டு காய்களிகிழங்கையுண் வாஸ்தேவர்வாஸஞ்செய்தார் முழக்கமானமழைசற்றே நின்றிருக்கும்போதில முகுந்தர்செய்யுஞ்சரிதைகேளு மன்னு
௨௦. பரிசுத்தமாஞ்சலக்களையிற் கொண்டுவந்தத்தத்தியோதன பாதையின்மேல்வைத்துக்கொண்டு வரிசையாய்ச்சங்கருஷண ரிடையர்களுடனுங்கு மால்ஸம்போஜனஞ்செய்தார் மன்னு
௨௧. அந்தவேளைபசுக்கள்காளை சேங்கன்றுகள்சற்றேமேய்ந்து அதின்வயிறுநிரம்பியங்கே மன்னு

கககக ஸ்ரீபாகவத தசமஸ்கந்த கீர்த்தனை.

மந்தமாயககண்களைழுழ்க் கொணமுளம்புலலுகள்மீ
 வரிசையாயப்படுத்துக்கொண்டு
 கரு. ஆனினாபாமகடமுனடாரத தாலுமமேயந்தவினாபபினாலு
 அசைவுடோடுவந்தக்கண்டு
 மானிடவிகிரககிருஷ்ணன வருஷாகாலத்திலிப்ப
 வனத்திலவினாயமுனோ
 தே
 மன்ன
 ம
 மனன
 டு
 மனன

சரதகாலவளமுனாததல்.

விருத்தம்.

அனையசானபி ராணிபுகளிப்பற வணைகதகாரதனபருவந
 தனையுங்கண்டுதரு சசதுபாலிவைகளுந் தழைத்ததென்றிடுமகிடசி,
 யினமனத்தரி வைசதுடநடநதே யினிவந்தசரதகாலம்
 இனையதென்றுரை செயதுவன்றிதுவை யேநற்றரபதியே.

இதுவுமது.

விருத்தம்

மாசெனனும மேகநின்னீம மலமாமவானு
 மன்னுலகஞ் செரிவான ஜலங்கோமம்
 வீசுருளி காற்றுமெல்லெ னவநதானேவ
 விளங்கிவரு சரதகால மதனையன்பா
 பாசவினே யகற்றியவு ண்ணையமலெலப
 பாரிலவ தரிசுதாயா பாடிமீதே
 வாசஞ்செயது வருடொற ராரகேச
 வாகாகண்டா ரவாபோலெ வாகாகண்டாரே
 தரு இராகம் ஆனநாபரவி, மிச்சிரதாளம்
 ப ல ல வி

மன்னனேகளாய சரதகால
 வாணனே களாய *

அறுபல்லவி

முன்னமிருந்த வருட விருதுக
 கென்னவுமென தெரிந்துப பொருது
 சின்னபின்னஞ்செயது காற்றின மிருது
 மன்னவந்தசர மரிகேச கருது (மன்ன)

சரணங்காள்.

க. விருடபிமுனனூலே யோகமாணண்பபின பு
 விட்டதுநாசத்தந கலங்க யிருந்துந
 திருமயோக நிகழிடையிலிலைத்தவ ா
 சித்தமெப்படித தெளிந்து திருந்தும்

அனவபோலே இதை
 புவி மேலே மிக

வரம்புசேர்ந்தி யோடைகள்
சிரம்புந் தாமரை மலரின்
சுரும்புதேனுண்ண வேபரி
பரம்பவுந்தெளிந்த ஜல

குளங்கள்
மளங்கள்
மளங்கள்
வளங்கள் (மன்ன)

உ. பிரமசாரிபணி விடையாற்ரு
பிரீதிசம்பாதித்து வித்தைகளைக்
அரிபக்திவந்து துன்பங்களைபெல்லா
அடித்தகற்றுதுணை டேயதை

ப்
கற்று
ம்
யொற்ற

தாசாயமும் அவணிமேல்
நாகாயமு தமதனை

வருவித்ததாலும் அரிபக்தி
வருஞ்சரற்கால மானதுதான்
பரவுமேகமான் களங்கத்தைச்
வரமுறையாக நீக்கியதே

யென்ன
மன்ன
சொன்ன
மன்ன (மன்ன)

உ. இல்லறமுள்ளவன் பெண்டிள்ளையு
னேகூழிச்சாங்க ரியமா
நல்லரிபக்திவந் தெப்படிநீக்கு
ராஜனையப்படித் தானே

ட
யிருக்க
மோ
பெருக்கம்

கல்வி மாணே ஞானச்
செல்வமானே கார்க்கால

வல்லமையாற்பூமி நீரங்கிகா
சொல்லும்வானுஞ்சந் கவித்ததொரு
தல்லோவரிபக்தி போலவிலக்
மல்லாஞ்சரற்காலத் தானேபரி

லொத்துச்
மித்து
கித்து
கவித்து (மன்ன)

ச. வானப்பிரஸ்தனுட முற்றலங்க
மால்பக்தியானதுவந் தெப்படி
தானப்படிப்பூமி மீதின்கேறுகளை
சரற்காலமவந்து நீக்கித்ததே

ளை
நிக்குந்
ச்
யாக்கும்

ஞானச்சன்னு சிக்ஸ்ரஞ்சுத்
தானத்தெனா டினகல

நானுகாமாதியாம் வாசனா
யேனாணபக்தி நீக்கல்பாற்
யேனத்தழக்குகளா ஞஞ்ச
கானத்திலோட்டின காத்தினை

மலத்தை
சலத்தை
பலத்தைக்
நலத்தை (மன்ன)

ரு. முனிகள்புத்திர வித்தவுலகெனு
முன்றேடனையான பாவத்தையும்
தனிமைகொண்டுசுத் தாளாய்விளங்கிடு
தன்மையறிவாயே யதற்குநே

ம்
விட்டுத்
ந்
ரிட்டுக்

கனங்களே தனமெனும்
வனங்களே வருவித்துங்

கனநீர்ம்மலம தாகியஞ்சு	வேத
வனமாய்விளங்கி னதுஞ்சொல்லொண்	ஐத
கனகாம்பரதர ராம்ஆரி	பாத
வனஜங்கனமற வாவிண்டு	ராத (மன்ன)

ஈ, உலகிலுபாத்தி யாயர்காம்மவித்	தை
யுள்ளதைநாவிடத் தும்விடுவார்	போலே
நலஞானமுதத்தை நாலுபக்கத்து	ம்
ஞானிகளாகொடுக்காம லேபுவி	மேலே

நிலை கண்டே ஒருவன்பாற்	
சொல்லுண்டே அதுபோலே	
மலைகளுஞ்சுரற் காலத்தைத்	தொட்டது
பலவிடத்துங்கார் காலம்போற்	கொட்டுது
சலமெனலின்றி யேதெளிந்	திட்டது
சிலவிடத்திடுபுன லோட	விட்டது (மன்ன)

எ, குடும்பிகளாயும் மூடருமாம்நர	ர்
குறையுமாயுவை வேண்டார்க்குவ	மானம்
இடுத்தணனீரில்வாழ் மீனாகளா	ன
தெல்லாமநாளுககுநாள வற்றுஞ்சல	தானங்
கடந்த தே மடுக்களை	
யடைந்ததே பரிசுத்ததே	

படர்ந்தசமுசாரி யாயுந்தரித்	திரன்
தொடர்ந்தகிருபண சிரோமணி	நரன்
அடங்காதிர்திரி யன்றவிப்பனி	கரம்
பொடுங்கவெய்யல்மீன் நவித்ததே	வர (மன்ன)

இ து வு ம து.

விருத்தம்.

ஞானபரா ளாத்துமாவாந் தேஃமீது
 நானென்று மெனதென்றும் பேசிக்கொள்வ
 தானமம தையுடனே யகங்காரத்தை
 யடவிலே மெள்ளமெள்ள விடுவார்போல
 வேஜலமுஞ் சேறுகளை மெள்ளமெள்ள
 விடக்கொழிக ளிளமைகளை நீக்கின்றையா
 தேனதனை யுண்டுவண்டு பண்கள்பாடுந்
 திருத்துழாய் மார்பனுறை கருத்துளாயே.

தரு, இராகம்-கன்சுட்டு, ஆதிதாளம்.

ப ல் ல வி.

சுரற்காலவளஞ்சொல்லக்கேள்மன்னனே	நல்ல
சுரற்காலவளஞ்சொல்லக்கேள்மன்னனே	ஃ

அ ந ப ல் ல வி.

திருக்காதலவனான ஜயவாஸுதேவனுட்

திரிகுணமதையினை சொலுவதுவே

தரணியுளவர்மகிழ்ந் திருதுவே

(சரம்)

ச ர ண ன் க ள்.

க. உலகில்முனியானவர் தேகத்தின்மீதிலு ம்

ஒழிவுவந்தனுஷ்டானா திக்கரும மானது

வலவர்வேதோச்சாரணங் களையும்விட்டெப்படிதா ன்

மவுனுமடைவாரோ வதற்குநிக ரானது

அலைகடலானதுச ரற்காலம்வந்தவுட ன்

அசையாதஜலத்துடன் சத்தமின்றிப் போனது

ஜலஜநயனன்மரு கணுவது சேய்

நலமிகுமுரமுள புவியர சே (சரம்)

உ. இயல்பாகுளுனிகள் ஞானம்வழுவாம லே

யிந்திரியங்களைக்கட்டுப் பண்ணுவது போலவே

பயிரிடுவோர்களுந் கார்காலம்போனதா ற்

பலத்தும்அணைகளையு மிறுக்கியுஞ் சாலவே

வயலின்மீதிலேவரப் புக்கொண்டஜலங் க்

வரிசையாய்க்கட்டுவார்க ளேயதற் கேலவே

துயபரமபருஷ் னடி மலரோ

நியமமொடுபணிவீர் குரு சூலரோ (சரம்)

ங. உடலபிமானிசந்தா பத்துக்குளுனம் போ

லுமிடைச்சிகள்தாபத்துக் குமுருந்தர் நேரவே

அடர்சரற்காலஞ் சியகாந்தியா லு யி

ரனைத்துந்தவிப்பதுசந் திரனாலே திரவே

படியிற்கிருஷ்ணனானவர் யாதவர்களுக்கெல்லா ம்

பதியாகயாதவருடன் விளங்கல் சேரவே

உடுகணமொடுமு முந்திக்கன த்

திடையொளிசெயு ம்பிமனுமக ன் (சரம்)

ச. விளங்கவேதார்த்தத்தைக் காண்பிக்கும்பூரு வ

மீமாங்கழ்உத்தரமீமாங்கம் படித்துக் கொண்டுமே

களங்கமில்லாமலே சுருதிப்பொருள்நிந்து ன்

கனசாதத்திகமுளார் சித்தத்தைப்போற் கண்டுமே

வளங்களாயநட்சத்திர பந்திகள்மின்ன வே

வானகமேகமின்றியே நிரம்மலத்தை யண்டுமே

துளவணியரிசர ணுலறமன னே

தெளிவினருணாசெய வருகன னே (சரம்)

இ து வு ம து,

விருத்தம்.

ஜனங்களெல்லோ ருங்குளுமை சூழரண்டுஞ்

சமமாயும் புதுமலரிற் படிந்தகாற்று

மனங்குளிர மேவுதலாம் சரற்காலத்தின்
 மாரத்தாண்ட கிரணத்தின் ரூபந்தீர்தார்
 கனங்குழைக்கோ வியொல்லாம் மனதினிலே
 கண்ணைச்சோந் தெப்படித்தா பந்தீர்தாரோ
 அனந்தலாம ருதவனே யிவைநேரான
 தருமைதான் சரதிருதுப் பெருமைதானே.

தரு, இராகம்-கேதாராகவனே, ஆதிதாளம்.

ப ல் ல வி.

உலகுக்கனுகூலஞ்சரற்காலம் உத்தனாபுத்தி ரா (௨௭)

அ நு ப ல் ல வி.

உலகுக்கனுகூலஞ்சரற்காலமது முண்மைதா னே
 உனாசெயவேன தனவரிசைதான் உசித்தமே விசிதமாய நி (௨௮)

ச ர ண ன் க ள்.

க. சகலபேர்க்குருப்பங்களாயிருக்குமீசுராபபண புண்ணிய ன்
 தனைசெய்யும்பெரி யோர்களே
 அகமதிலான் னுங்கோராமலி ருந்தானுமெல்லாச்சபபலங்குரு ம்
 அடைவுடனடை வார்களே

யிதையுத்தே பரிட்சித்தே யறி

மகிதலத்திலசரற்காலத்திலேபசுககள் மிருநங்கப்பட்டிகள்பெண்க ள்
 வசுதேவியைப்பெண்க ளை

பகாலேபபேதம ஆண்வலுவந்தமபணிகிழிச்ச அனைகருங்குரு ப்
 பங்குளையடை வார்களே

பலங்கண்டாய் நலங்கண்டாய் இசை (௨௯)

௨. ஜனங்களைப் பிரபலனஞ்செய்யும்மன்னவராலேசகலபேர்களு ன்
 சரணேவந்தனாக நாளும்
 குணங்களுள் செய துநாடுகளைங் குஞ்சொருஞ்செய்யுத்திருடாகனெல்லா ன்
 கொடியபலங்கொண்டாப பேரலும்,

ரவியினுற புவியின்மீ திலே

வனஜமலர்க்காரகினை கெல்லாமதுவைவனக்குவிருந்துசெய்திட டு
 மலர்க்கிராண்டபுமன் மேலும்

மன்னவனேசுருகுமுதங்கொல்லாமமடங்குயொடுங்குச்சோபிதம்நறி
 வாய்முடியிருப்பதற கேலும்

வகைகண்டாய் பகைவிண்டாய் இநத (௩௦)

க. பரிபக்குவங்களாகச்சிந்தப்பிரகருடையபூமியான து
 பட்டணங்களுந் ணர்களும்
 வரிசையாயித்தபுதியதுண்பதுமாககிரோணவுத்ஸவங்களுந் இன்ன ம்
 வழக்கியிருந்த சோகனும்

மகிமையாய் விசித மாகவே

விரிவாயிந்திரியசம்பந்தங்களா யிருக்கின்றலவுகேகமாக யே
 வினங்குந்திருநா நேர்களும

பரவுமிதகளாலும்விஷ்ணுகலையாம்ராமகிருஷ்ணருடனேயு ம்
பலவுஞ்சோபிக்கும் பார்க்கும்

பாகவத சேகரனே ஈல்ல (உல)

ச. . மந்திரயோகசித்தர்கள் தங்கள்வய துசெல்லும்வரைக்குமிருந் து
வருங்காலம்வரக் காணவே
அந்தமந்திரயோகபலத்தாற்றேவதேகத்தையடைகுவா னோ
யதற்குவமானம் பூணவே

ஐப்பசிமே வப்பிரபல மாக

எந்தவாணிபஞ்செய்யும்பேர்களுமெதிகள்மன்னர்கள்விரதநீரா ட
லேற்பவர்க்கெல்லாந் தோணவே
தந்தம்வியாபாரமெதேச்சாசஞ்சாரந்திக்குவிஜயம்வித்தைகற்ப து
தனையெண்ணிச்செல்வ தூணவே

சற்குணனே பற்குணன் பேரனே (உல)

20 - ம் அ த் தி யா ய ம் மு ற் று ம்,

கண்ணன் திருவடிகளேசாணம்.

உக - ம் அத்தியாயம்.

அ வ தா ரி கை.

வி ரு த் த ம்.

விஞ்சதியு மொன்றுமெனு மத்தியாயத்தில்
விளங்குசரற் காலமதி லெசோதைமைந்தன்
மஞ்சனைய திருமேனி மால்பிருந்தா
வனத்திலா னினாசாத்தும் வேணுநான
விஞ்சையது காட்டுமொலி கேட்டுமாயர்
மெல்லியர்கு ழாம்மயங்கி விரகதாபம்
மிஞ்சியரி குணத்தைவாணிக் கின்றாரென்றே
விதிக்கின்றார் ஸ்ரீதரரும் பதிக்கின்றாரே.
கண்ணன் பிருந்தாவனத்திற் செல்லல்.

வி ரு த் த ம்.

செங்கமலமலர்வாடை கொண்டுவருங்காற்றுடனே தெளிந்தநீரும்
எங்குமுள்ளரற்காலந் தனிலச்சுதரும்பசுக்க ளிடையர்கூட
வங்கணங்கள்பிரியாமல் மலர்த்தேனையுண்டுவண்டு பறவையிட்டம்
பொங்கொலிசெய்யோடைநதி மலைகளுஞ்சூழ்பிருந்தவனம் புகுந்திட்டாரே.
கண்ணன்வேணுகானத்தைக்கேட்டுக்கோவியர்கள் மகிழ்ந்துரைத்தல்.

வி ரு த் த ம்.

ஆனினையை மேய்த்துங்கோ பாலர்குழ
வரிவேணு கானமது செய்யுமோசை

மானையை விழிக்கோவி மரர்களகேட்டு
மதலாகி ரிகொடுகொவ்வை வாயதிறந்தே
தானவரோ ருவாககொருவா கோலகண்ணை
றனைநினைத்து மாலாமே விளையாட்டெல்லாந்
தேனையை சகிமாரோ சேளீரொன்று
செபுபுவா களபமுலை கபபுவாரோ.

தரு, இராகம்-ஆனந்தபைரவி, கீதிதாளம்.

ப ல் ல வி.

பாங்கிபாங்கி கண்ணின் வேணுகானஞ் செய்கிறார் கர்ணமுதமாய்ப்
பலுககியிசை பாடுவாரோ கனநயமாய்க்
குலுககியேகூத் தாடுவாரோ *

அ து ப ல் ல வி,

மாங்குயிலமொழியாளே சோதையாசசியர்பால் ர்
வாவிசூழ்பிருநதாவனத்தில மேவியேயுலாவிக்கொண்டி (பாங்கி)

ச ர ண ங் க ள்.

க. மயிரேறேகைகளைக்கொண்டையிலேகட்டிக்கொண்டுகூத் தாடி
மனிதவேடநதரித்துக்கொண்டுகொங்கிலவினமலனாரொண்டுகாதினுஞ் சூடி
வியப்பாயிடையிற் பீதாமபரமுடுததிமாபினமேல் நாடி
வினாங்கிடவைஜயநதிமாலைபைத்தரித்துவேணுநீநதிரமவிரல்களால் மூடி

மிகுந்திமெதரா முத்ததினலை வேணுவை
முகுந்தருமநிறைப்பா றொணுமது தோணுவை
ஐகத்தனிலெவருந் துதிப்பது காணுவை
மகிழ்தரிதிருவடி வைப்பது பூணுவை

வனமதுபிருந்தையிறகோப ரினமுடனகடிச்சல லாபா
அனையவுயிரககுமபிர தாபா மனோகரமாயப்பதும நாபா

வாங்குபுலலாங்குழ லாங்கிசையோங்கவு ம .

மதுரமழைசொரிவ ரதிசயமேபுரிவ ர (பாங்கி)

2. கண்ணுள்ளபோகருக்குககாட்சிவேநிலையிதென் றெண்ணுநா
கனமுள்ளதோழருடன்பக்ககமேயததுமிசைகூண்டுவேணுகானமபணனுந்
கண்ணனா மநந்தகுமா ரனருளியிருஞ்செமடை நண்ணுந்
கடைக்கண்பாரவையுடனேகூடியமுகத்ததைக்காண்பவாதுணனுள்ளோ ரெண்

சுருந்லநதாமரைபூந் கொத்தமுயிற ரோகை [ஊந்
வரிசையினமலைகளதான தொடடிடவுந் தோகை
யோயனாமித்திரீ தாமடரந்நரி வாகை
உரைசெய்வதாரொங்க லொசோதைப்புத்திரா டிகை

ஒருமையாயிடையாகூட்டம் பெருகுமவாநடுக்கொண்டாட்டம்
முரலிநாதஞ்செய்யுநாட்டங் கருமுகிலவெண்புகி லாட்டங்

காட்டியுஞ்ஞாடியாய நாட்டியக்கோட்டியிற்
கலந்துகத்தாடிபோலே நலநதரவுமெனமே லே (பாங்கி)

௩. இந்தவேணுவென்னபுண்ணியஞ் செய்துமிருந்ததோ முன்னே
யாதொருநாமோதரகிருஷ்ணனதராமுத மிதற்குங்கிடைத்தது மென்னே
அந்தவேணுபானம்பண்ணி மீந்தரஸத்தினம் பொன்னே
யுடவிமரங்கனெல்லாநனைந்துமுருகிச் சலமாகவோடுமென வென்னே

ஆகமவேதபு ராணத்தின்மே லான
பாகவதாமுதபா னம்பண்ணியதி யான
யோகிகளடிகாங்கி தங்களாகியும் ஞான
சேகரரானந்தக் கண்ணீர்விடுவ மான
திருந்தியிர்த்தப்பாரின்மீதே பிருந்தாவனமாகு மீதே
பரந்தபுகழ்செய்கு தேதே வருந்துதிக்கலாச்சு மாதே
ஐகதரிசுதரித கிடதிரிகிடவென த்
தீர்மானங்கருந்திருஞ் சேர்மானங்களைப்பாரு ம் (பாங்கி)

இ து வு ம து.

வீருந்தம்.

தேவகிந் தனரமுச்செந் தாமனாவைப் பதினாலே சிறப்பையெய்திக்
கோவலர்பு லாங்குழல்நா தங்கேட்டு மயில்களெல்லாங் குதித்ததங்கே
கோவருத்த நமுதலா மலையிலுள்ள வுயிர்க்களரி கூர்வதென்றே
கோவியரொ ருவர்க்கொருவர் சொலிக்கொண்டார் திரும்பவங்கே கூறுவாரோ.

தரு, இராகம்-பைரவி, ஆதிதாளம்.

ப ல் ல வி.

வேணுகானலோலர் விஜயகோபால ர்
வீந்தையக்கேளீர் மின்னாரோ அமுதமன்னாரோ.

அ னு ப ல் ல வி.

வாணுதலார்பெருக மயலாய்மனதுரு க
மதுரரஸத்தை யூட்டும் முதிரும்வெநியை மூட்டும்
மதனன்கையினிற்காட்டும் விதமவிதமாய்ப்பா ராட்டும் (வேணு)

ச ர ண ங் க ள்.

௧. இந்தவனத்திலிருக்கும் மான்கள்மூடமதி களா
யிருந்தாலும்வெகுதன்னிய மாருமேந்திழை களா
நந்தகுமாராவிசித்திர வேடர்பலுக்குமவேணுக் களா
நாதங்கேட்டும்வனத்திற்பெண் மான்களுமையல் களாய்
நாடியாணும்பெண்ணுமாக மான்கள்கூட லோர்க்குமே
நயந்தபார்வையாலுங் கிருஷ்ணனையழகாய்ப் பார்க்குமே
வாடிமின்னூர்காமபூஜை செய்யநோன்பு லோர்க்குமே
வடிவைக்கண்டுவேணுகான மதுவைக்காதிற் சேர்க்குமே (வேணு)

2. கானங்கேட்டுவிமானமேற் றெய்வப்பெண்கள் நேரவே
கடிகிவந்துகிருஷ்ணனைக் காணவங்கு மாரவே
ளானவன்கணையுந்தைக்க வேவுடையுஞ் சோரவே
யணிமலர்க்கூட்தல்சரிந்துமோகஞ் சோரவே

ஆனினங்களுக்கணன் முகத்திலின்று
அருவிபாயும்வேணுகான வழுதமங்கு
தானதைமீர்ந்தகாது தொன்னையாகப்
தனதுபால்மடியிலின்று சொரியமன

பெருகவே
வருகவே
பருகவே
துருகவே (வேணு)

௩. கன்றுகளும்பசுக்கள் முலையிற்பெருகும்
கனமாய்விட்டிம்பானம் பண்ணுமற்கண்ணன்
ஒன்றுகூடிப்பார்வைவைத்துங்கண்ணீ
உயர்ந்தபூமியைநனைக்குமென்னுங்

பாலையே
மேலையே
ராலையே
கூடலையே

உத்தமமுனிசுருடன் பட்சிகளைக்
ஒதுகிருஷ்ணன்பார்வைகொண்டு வேணுகான
மெத்தநல்லதளிநுள்ள களையிருப்பை
வேறுசத்தமின்றிக்கண்கள் பாதிமூடிக்

கூட்டிட
மூட்டிட
நாட்டிட
கேட்டிட (வேணு)

இதுவுமது.

விருத்தம்.

நதிகளெல்லாந் தானுமந்த முகுந்தர்வேணு
நாதங்கேட் டுஞ்சுழன்று சுழன்றேவில்மன்
மததாப மிகுந்துஜல வேகங்குன்றி
மாதவனே யாலிங்க னந்தான்செய்யும்
விதமதின லைகளென்னும் நீண்டகையால்
மெல்லியதா மனாமலலா மிக்கக்கொணர்ந்து
மதுகுத னனடிக்கே நதிராய்வைத்து
வணங்குமாம் பொன்னைய வணங்குமாமே.

தரு, இராகம்-ஆனந்தபரவி, அடதாளம்.

ப ல் ல வி.

நந்தநந்தனன்வே னு கான
நன்னயங்கொயென்னசொல்லுவேன் மானே.

அ நு ப ல் ல வி.

சந்தமும்பிருந்தாவன
தவழக்குமெழுந்தீரவுல்
சந்தரணங்கிருஷ்ணஸ்ரமிரு
சுஜனபரிபாலகோ

வாஸன்
லாஸன்
ஹலன்
பாலன் (நந்த)

ச ர ண ன் க ள்

௧. பலரரியும்பல லீலைகள்
நலபசுக்கள்புலே மேயவும்
மலிவான வெளியிலே கண்ணுந்

செய்யலே
வெய்யலே
தையலே

உலகமெல்லாம் மோகவி
நிலைசெயும்நல நாதமே
ஐலஜைமனோகரகீதார
சலவைக்குளிசைந்தனமாத

ஞோதமே
டோதமே
ஸ
ரோ (நந்த)

௨. கருமுகிலும்பரவி வந்து
மரகதவண்ணருக் கிசைய
பெரிதானகுடை பிடித்துநிரையதா

பந்தலே
முந்தலே

க

மருமலர்மாரி சொரி	நேரவே
வருதிவலை ளாரவே	சேரவே
தரணிசிலேரென வருஷிக்க	வும்
பரிமளமாருத மதுவீச	வும் (நந்த)
க. நாடிப்பெண்கள்கூடிக் கையினில்	விண்டு
வாடிக்கையாப்பாடுங் கிருஷ்ணனைக்	கண்டு
வேட்ப்பெண்களுந் கூடவிரகங்கொள்	ள
நீடியவாயர் குடி	மங்கையர்
மூடியதனசங் கம	குங்குமம்
ஆடியதிருவடியுதுப்புல்லி	லே
நாடகமாந்தேசி கத்தோடியி	ல் (நந்த)
சு. அந்தவேட்ப்பைந் தொடியர்	கூடிக்
கந்தர்ப்பசரந் தன்னுலே	வாடி
*விந்தைமால்பாத மலர்பதிந்தபுல்லி	ன்
முந்தவேதா நேபடி	குங்கும
சந்தனகள பங்களை	யங்களே
தந்தனங்களி லேதானிசைய	வ
ணிந்தப்படிவி ரகமுந்தீர்ந்தி	ட (நந்த)

இ து வு ம து.
விருத்தம்.

மதுரவாசகியீர் பலொடுங்கணனும் மலரடிவைப்பதால் மகிழ்ந்து
மகிதரங்கனிகள் கிழங்குகளுடனே வரிசையாய்க்கந்தமு மினைய
விதமதுங்கொடுத்து மீளம்புல்லின்வரிசை மிக்கவுங்கொடுப் புதினூலே
மேய்ந்துபால்பெருகிப் பலுக்குதேபசுக்கள் வியந்துநம்மாயர்க் ளுடனே
எதுகுலபதியு மனந்தருமருந்த விசைகளியாதியுந் கொடுத்து
மெம்பெருமானி னடியரைப்பார்க்க விம்மலைகளுந்பிரந் தையுமே
அதிகமாகியதொண் ட துசெயும்வகையி னுச்சரியமதையென் சொலுவேன்
ஆணியாஞ்சுரத்தை வேணுமீதெழுப்பும் ஹரியரியியதி சயமே.

கண்ணன் வேணுகானத்தால் கோவியர்கள் மோகித்தல்.

வி ரு த் த ம்.

பலபசுக்க ளிடையரொடு மதுரமான
பதம்பலுக்கி முரலிவா சிக்குமந்தப்
பலராம னொடுகண்ண னிசைகள்கூடப்
பாரதனில் நடப்பதெல்லாம் நின்றுகேட்கும்
நிலையாக நிற்பதெல்லா மிளகுமிந்த
நேரீமைகளாச் சரியமென்று சொல்லிச்சொல்லி
நலபிருந்தை வாசனையே யெண்ணியெண்ணி
நயமானார் கோவியர்தன் மயமானோ.

உக - ம் அ த் தியாயம் மு த் து ம்.

கண்ணன் திருவடிகளேசரணம்,

உஉ - ம் அத்தியாயம்.

அவதாரிகை.

விருத்தம்.

கோவகன் னியருடைய துகிலகவாந்துங்
கோவிந்த னங்கவாகு வரமுமீந்தே
காவலனே மகசாலை யடைந்தாரெனதுங்
கையுரைத்துங் கண்ணன்மேற் கணாயில்காதற்
பூவையாகள காத்தியாயனிதேவிதகு
பூசைபுரிந் தரிசுருபை பெற்றவாறு
மேவினங்கு திருபத்தி ரண்டிலென்றே
வியாககியைதான் ஸ்ரீதராசி லாககியைதானே.

கோவியாகள் காததியாயனியம்மனைப்பூசித்தல்.

விருத்தம்.

ஏமந்தருதுவினில் முதல்மாதென்னு மிசைமார்கழியினில்நந்தன்
எழிலாயாபாடி வளரகோவிமராக ளிதையத்திலன்புமீறி
நேமங்களாவும் காததியாயனியு மாணதேவிபூஜை
நேராகவேசெய தவிசனைவெதையம் நிமலிகூமிட்டுமந்த
மாமந்தஅவியை யேபுண்டுகொண்டு மதுநானேவிரதமாகி
யங்கனுட்டித்து ரவியுதிக்கின்ற தவவேளையெழுநைந்தநீர்
தாமங்குராடியச் சலகசுரையதனில் மணலினுலேதேவி
தனதுருசெய்த ரிசசித்தரீதி தரணிபாடனாசெயவேனே.

தரு, இராகம-புன்னாகவராளி, திரிபுடைதாளம்.

ப ல ல வி.

காத்தியாயனி தேவிபூஜைசெய்தா ரோ
பாததிவனே கோவக்கன்னிமா ர்.

அநுபல்லவி.

ஆற்றுமணலிற்றேவி மூர்த்திதனைவர்ணித்து ப்
போற்றிசசந்தனபுஷ்பபஞ் சாமறிநேத்தியதாக் கூ (காத்)
ச ர ண ன க ள்.

க. அதிகவாசனையுள்ள தானநன்மல ராரம்
பதிவாகததூபதிம பலிகளுமுப காரஞ்
சதிராங்கனிவாககங்கா தளிப்பசசரிசி நேரம்
இதெல்லாமபச்சுபடைத்ததென்னசொல்வேன்கிங்காரங் (காத்)

உ. மாமாஸைகாததியாயனி மாயோகிரியீச வரி
யேமாதாவுன்பொனடி யிணைபடிந்தோஞ்சுந் தரி
காமாட்சிநந்தனசெயென் சுணவராயருஞ் புரி
நீமாலினிரிவாணி நிமலியெனறும்அந் தரி (காத்)

௩. வரிசையாயவரவர் மந்திரவுரு
 ஒருமாதம்விரதமே யுறுதிகிருஷ்ணனைத்
 யருவியணையவேண்டி யனதொருமையாய்
 தருவாயிந்தவரமென் றுயேயெனறுகொண்
 ரீடி
 தேடி
 நாடித்
 டாடிக் (காத்)

கோவியர்கள் எழுநூற்தியில் நீராடல்.

விருத்தம்.

தேவியா ராதனஞ்செய் பெண்களெல்லாஞ்
 சிறந்தஉஷக காலத்திலெழுந்திருந்து
 கூவியொரு வாகுகொருவர் பேணாச்சொல்லிக்
 கூப்பிட்டு வருகையிறகை கோத்துக்கொண்டு
 கோவியொல லாமுயாந்த ராகத்தோடுங்
 கோவிந்த னைப்பாடிக் கொணடுவந்தே
 பாவமது தீரகருங்கா ளிந்திஷநானம
 பண்ணுவார் வழக்கமதை நண்ணுவாரே.

கண்ணன் கோவியர் துதிக்கவர்ந்து பரிசாசஞ்செயல்.

விருத்தம்.

ஒருநாள்வழக்கப் படிக்கண்ணைப்பாடி யும்வந்துயழுநூறி
 யோரத்திலேதகை ளாடைகளைவித்ததுவைத துங்கோவிமார்களான
 தருணிகளெல்லாமநீரில் விளையாடிமுனதினிற் சநதோஷமீ றிசினரா
 தருணமதில்யோகேச ரீசர்நெடுமாலுமவா சனனேழுமமாகள்கூடப்
 பரவுகோவியாகுறிக் கின் றகாரியமது பலிகுமபொருட்டாகவே
 பகவனவடத்திலும் வந்தவர்களாடையைப் பரப்பப்படுனெடுத்துத்
 தருவாங்கதமபமதி லேறவேதோழருந் தனாயிலரின்றேறநகைக்குஞ்
 சட்டமுமபரியாச திட்டமுமலீலைமுச் சட்டையுங்கேளுமனனே.

தரு, இராகம-கலியாணி, அடதாளசாடி.

ப ல ல வி.

துகிலைவாங்கிக்கொள்ளலா ன் கோபிமாரோ
 துகிலைவாங்கிக்கொள்ளலா ம *

அ நு ப ல ல வி.

முகிலைநேர்கூந்தலாரோ நீங்களிங்கேவந து
 முறைமுறையாயவாங்கலாம இறையளவும்பொய்யில் லை (துகிலை)

ச ர ண ன க ள்.

௧. சத்தியமாய்ச்சொல்கிறென்பரி யாசந்
 தான்செய்யவில்லைநீங்கள்விரதோப வாசம்
 பத்திவுடலமினோத்திரோபிர் யாசம்
 பைங்கிளிகாளுங்கடகேனிச்சங் கோசம் (துகிலை)
௨. இத்தற்குமுன்னன்பாய் சொல்லாதத்தை யீங்கும
 இத்தப்பாலனைக்கேளுஞ் சந்தேக நீங்கும்

மதித்தொவ்வொருத்தராய்த் தான்வாங்குமெழி லோங்கும்
மடந்தைமாரோயெல்லோரும் வாங்கினாலும் வாங்குந் (துகிலை)

ந. எப்படிவந்தாலும் ஆக்கிரக மில்லை
யேந்திழைமார்களா கேளீரோன் சொல்லை
மைப்படிவேல்விழி நீண்டதனாக் கெல்லை
வார்காதேயுங்கள்பல்லுக் குவமையரும் புமுல்லை (துகிலை)

கோவியர்கள் வெட்கமடைதல்.

விருத்தம்.

கண்ணனிலை பரியாசஞ் செய்யக்கண்டுந்
காதலவ ரிடத்திலவைக்கு மாயர்பாடிப்
பெண்ணரசொ ருவர்க்கொருவர் பார்த்துப்பார்த்துப்
பினுமந்த ஹாஸமது செய்துகொள்ளும்
நண்ணியஜ லத்தைவிட்டு வராமற்றானே
நயந்திடுவெட் கத்திலரி சொல்வதெல்லாம்
பண்ணுகிறார் பரியாஸ மென்றேகொண்ட
பாந்தனீ யறிபுவிக்கு வேந்தனீயே.

கண்ணனைக் கோவியர்கள் துகில்தர வினவல்.

வெண்பா. ௪

கண்டமட்டிம் நீறிற் கனகுளிர்ச்சி யால்நடுக்கற்
கொண்டுகண்டை கொண்டவிழிக் கோவியராம்—பெண்டுகள்தாம்
அத்தனையி லேபிரபு டைகளுட னேபரவு
முத்தைசுருஞ் சொல்வார் மொழி.

தரு இராகம்-காம்போதி, ஆதிதாளம்.

பல்லவி,

ஆடைசளைத்தாருங்காணும் கிருஷ்ணநீரொங்கள்.
ஆடைகளைத்தாருங்காணும்

அநுபல்லவி.

ஆடைகளைத்தாருமிந்த வன்னியாயம்பண்ணுதீர் முந்த
நாடியும்மைந்தநந்தன னென்றறிவோமேகோ வந்த (ஆடை)

சரணங்கள்.

க. எங்களாய்ப்பாடிமுதல்வ ரேயும்மையறிவோ ம்
எசோதையம்மாள்வர புதல்வரோ
வங்கணக்காரரோ யுதிக்கும் வஸ்திரங்களையெனெடுக்கும்
அங்கமெல்லாங்குளிர்நடுக்கு தழுகளையிதென்ன" துதிக்கு (ஆடை)

உ. உமதடுமையாகுவோமே நீர்சொன்னப டி
உறுதியாகச்செய்வதா மே
கமல்லோசன மருமங் களையறிந்தோரோ தருமம்
அமையும்பின்பாலே யுரும மாகுதேயிதோ கருமம் (ஆடை)

- க. அப்படிக்கொடாமற்போனீனோ யானூர்ராஜன் பா
 லறிவிப்போமென்றுந்தெளிவீ ரோ
 செப்புலோமாளென்றூர்ராஜன் செழிக்குந்தனுன் விசுவாசன்
 அப்பாலுங்கஞ்சனம் போஜன் ஆமிருவர்கண்டர் நேசன் (ஆடை)
 கண்ணன் கோவியர்களைத் துகில்வாங்க வுரைத்தல்.

விருத்தம்.

வண்ங்குயிரை செய்ததெல்லாம் முத்தைமார்கள்
 மன்னரிட மென்றவர்கள் பிரவுடைமாராம்
 அணங்குகளில் ஓசனமது கொடுக்கவங்கே
 அடம்புமர மீதிருந்த வரியுந்தானே
 இணங்கிவா ருங்களமந்த காசப்பெண்கா
 ளென்னடுமை யாகிலென்சொற் படியிங்குற்றே
 மணங்கோடவ ரவர்துகிலை வாங்கவென்றார்
 மன்னரோ தேகுணசம் பன்னரோதே.

இதுவுமது.

விருத்தம்.

கோவியர்கள் குளிர்ந்திக்க றெண்ணுகையுங்
 கொண்டுநின்றுள் பெண்குறியை மறைத்துக்கொண்டே
 கோவரசே நீரில்நின்றுங் கரையிலேமக்
 கொஞ்சங்கொஞ் சந்தெரிந்த குறியையுள்ள
 பூவையர்கள் கவடிவல்லா றென்றேசோதை
 புத்திரரு மருள்புரிந்து தோள்மேலாடை
 யாவதுவு மிருக்கவிடைச் சிகழைப்பார்த்தங்
 கதைகுலா ரடம்பின்மீ துதைகுலாரோ.

தரு இராகம்-கும்பகாம்போதி, அடதாளசாபு.

பல்லவி.

கோவக்கண்ணிமா ரோ

கூடைவாங்கிக்கொள்வீ ர்.

அருபல்லவி.

கோவைக்கனியிதழ்க் கோகில வாணி

மாவிற்பன்னசுர தாணிவாரிஜ பாணி (கோவ)

சரணங்கள்.

- க. விரதப்பிடித்திருக்கும் மங்கை மாறோ
 அறையிலாடையின்வி நீரோடவந் தீரோ (கோவ)
 உ. யாதொருகாரணத்தால் நிர்வாணத் தோடுங்
 கோதைகாளநீரில்வினா யாடுங்குற்றமாய்க் கூடுங் (கோவ)
 க. ஆகையால்வந்திருக்கு தேவாப ராதந்
 தோகையோமீதனிதஞ் சொல்லுதே வேதந் (கோவ)

சு. தலையின்மேற்கைகூட்டும் அந்தப்பாபந் திருந்
கலைகள்வாங்கச்சேரும் நீருயின்கனை வாருங் (கோவ)

விருத்தம்.

கருணாநிதியாமான்மா வாயிருக்குந்
கண்ணனுடா தருமவசனத்தைக்கேட்டு
ஒருகையினுற் பெண்குறியை மறைத்துக்கொண்டும்
ஒருகைமேற் றூக்கிவந் தனஞ்செய்தார்கள்
திருமாலாம் பகவணதைக் கண்மூங்கே
திரும்பவுந் தருமநூலின் மார்க்கங்கொண்டு
திருவுளம்பந் லுவரதைக்கேள் விண்டுராத்
செங்கண்மால் மேலிடையர் பெண்கள்மாலே.

திபதை இராகம்-நாதநாமக்கிரியை, ஆதிதாளம்.

கண ள.

க.	உச்சிதமுச்சிதமிது	கோபிமாரோ	யிந்த
	வுலகிலயாவரொருவர்	கோபிமாரோ	*
	அச்சதருக்கல்லதுரான்	கோபிமாரோ	யெந்த
	அமரருக்காகிலுங்காணுங்	கோபிமாரோ	*
உ.	ஒருகையால்வந்திப்பராணுற்	கோபிமாரோ	யவர்க்
	கோதுதண்டனையென்னென்றுற்	கோபிமாரோ	*
	கருணையின்றியந்தகையைக்	கோபிமாரோ	வெட்டக்
	கணக்கென் றுதர்மத்தார்சொல்வார்	கோபிமாரோ	*
ங.	தோகைகளாண்டுக்கையாலுங்	கோபிமாரோ	நரர்
	சுவாமியைவந்திக்கவேணுங்	கோபிமாரோ	*
	எதமாயந்தப்பிரகாரங்	கோபிமாரோ	நீங்க
	ளிரண்டுகையாலும்வந்திப்பீர்	கோபிமாரோ	*
ச.	அன்னநடைமின்னார்களே	கோபிமாரோ	நமக்
	கதிஷ்டமாகுங்கண்டுகொள்வீர்	கோபிமாரோ	*
	நன்னயவிரதங்கொண்டீர்	கோபிமாரோ	நிர்வா
	ணமாய்நீராடுப்பாவத்தாலே	கோபிமாரோ	*
ரு.	விரதங்கம்வந்ததல்லோ	கோபிமாரோ	யிந்த
	விதம்பிராயச்சித்தஞ்சொன்னோங்	கோபிமாரோ	*
	கரமிரண்டும்மேலேதூக்கிக்	கோபிமாரோ	வந்திக்
	கவுமந்தத்தோஷந்திருமே	கோபிமாரோ	*

கோவியர்கள் கண்ணனை வந்தித்தல்.

விருத்தம்.

விரதங்கம் வந்ததென்றே யரிவிளம்ப
விரதபரிபூரணஞ்செய் தவனுக்காக
கருமமெவைக் கும்பலதா தாவாய்நின்ற
கண்ணனேநோக் கியிரண்டு கையுந்தூக்கி

வரிசையா யஞ்சலிசெய் தார்கள்கோவி
மடந்தைமார் யாதொருகா ரணத்தினுலே
அரியவளோ சகலபா பங்கள் தீர்ப்பா
ராங்குதான் பணிந்ததுவே பாங்குதானே.

கோவியர்கள் கண்ணன் வசமாகுதல்.

வி ரு த் த ம்.

ஐபந்தொடிமூர் வந்திக்கத் தயவுசூர்ந்து
பகவன்தே வகிசுதரா மரியுமங்கே
சந்தோஷ மடைந்தவருந் துகிலையீந்தார்
தரணிபீர் விப்படியெம் பெருமானுலே
விந்தையாய்க் கோவியர்வஞ் சிக்கலானார்
வெட்கம்விட்டார் பரியாச வகைக்குளானார்
பிந்தையல்லாம் விளையாட லாகக்கொண்டார்
பேதையார் கோகுலத்துக் கோதையாரோ.

தரு, இராகம்-பந்துவராளி, சாபுதாளம்.

ப ல் ல வி.

சிக்கிக்கொண்டாரோ கோபிமார்
சிக்கிக்கொண்டாரோ *

அ து ப ல் ல வி.

பக்குவத்தினிலவஸ்திரா பகரணஞ்செய்தகிருஷ்ணன்கையிற் (சிக்கி)

ச ர ண ன் க ள்.

க.	விரதங்கொண்டவரிவைமாரோ	பரவிரீரிலிருவாணமா	ய்
	வரலாமோவென்றுயாதுலே	யரிவஞ்சகஞ்சரியல்ல	வோ (சிக்கி)
உ.	ஈங்கேவந்துநீங்கள் துகிலே	வாங்கலாமென்றோங்கலா	லே
	யாங்குபெண்குழாங்கள்வெட்கம்	நீங்கின தூபாங்கதா	மே (சிக்கி)
ங.	சத்தியமுரைத்ததென்று	வித்தையாடினத்தினு	லே
	தத்தைவாசகத்தர்பரியா	சத்திலும்மிகுத்ததா	மே (சிக்கி)
ச.	மிஞ்சிக்குற்றமுஞ்சுமத்தி	அஞ்சொலானாக்கெஞ்சவைத் து	
	அஞ்சலிக்கவுஞ்சொன்னதினல்	நெஞ்சில்விளையாட்டுஞ்சம்மதமே	(சிக்கி)

இ து வு ம து.

விருத்தம்.

இப்படிக்குக் கண்ணன்செய்த தெல்லாங்கோப
நோந்திழைமார் குற்றமாய்ப் பார்க்கவில்லை
எப்படியா வதுதங்கள் மனதில்வேண்டு
மியருடைய கூட்டுறவு கிடைத்ததென்றே
மைப்படிக்கண் ணியர்வசிய மாகியங்கே
வஸ்திரங்க ளைவாங்கித் தரித்துக்கொண்டே
அப்படிவெட் கத்துடனே கடைக்கண்பார்வை
யதுகொண்டார் வதனநிகர் விதுகொண்டாரோ.

கண்ணன் கோவியற் குரைத்தல்.

விருத்தம்:

அரியிடத்தில் மனதைவைத்தவ் விடந்தரவிட்டும்
அசையாத கோவியரைப் பகவானென்னும்
பரமபுருஷரந்தாமோ தார்தன்பாத
பரிசமது பெறவேண்டு மாயையாலே
விரதமிருக் குஞ்சங்கற் பமதறிந்து
விஜயகோ பாலர்தாம் மினுரைப்பார்த்துப்
பரிபூரண தயவினா லுணைசெய்வார்கேள்
பத்தரா வி லயமறவா உத்தராசேயே. 1

தரு, இராகம்-எதுகுலகாம்போதி, திரிபுடைதாளம்.

ப ல் ல வி.

ரமிக்கலாம் ரமிக்கலாமே யென்னுடன்கூட
ரமிக்கலாம் ரமிக்கலாமே *

அநுபல்லவி.

[அ.] ரமிக்குந்தனத்தீர்வரும் ராத்திரிகளி லே
நமக்குஞ்சந்தோஷமாம் உமக்குமிசைந்தப டி.

ச ர ண ங் க ள்.

க.	மதிநுதலாரோசம்	மதியுங்கட்கென்	ன
	பதுபாயெனையடையப்	பதுசங்கற்பமன்றோநீ	ர்
	அதுசொல்லாததுவேம	னதூன்குறிப்பா	லே
	யிவதநான்றிந்துகொண்டே	னதிகசந்தோஷமா	க (ரமி)
உ.	இசைமொழிரிசமாய்ந்	திசைவதேயோக்கிய	ம்
	வசன மொன்றுண்டென்றன்	வசப்நெஞ்சைவைத்தோர்அங்	
	கசபூசைமிசையாசை	ருசொர்கட்குவ	மை
	உசிதம்வறுத்தவிதை	நசையுண்டாய்முளைக்கு	மா (ரமி)
ஈ.	கண்டர்காமமுங்கட்	குண்டாயிருக்	கு
	பெண்டொன்னையனைந்து	கொண்டிடக்கூடிஉ	த்
	தண்டகாத்தீபாயனியை	யண்டியேபூ	ஜை
	தொண்டிசெய்தீரோபலங்	கண்டனுபவிக்க	வே (ரமி)

கோவியர் தங்களிருப்பிட மடைதல்.

விருத்தம்.

இராத்திரிகள் வருவதிலே ரமிக்கலாகு
மேந்திழைகா ளாய்ப்பாடி செல்வீனொன்ற
வராய்த்திருமா லாவின்பின் சென்றார்கோவி
மாருமனோ ரதங்கள்நிறை வேறக்கண்டே
பிரார்த்தித்து யரிவடிவை மனதிற்கொண்டே
பிரயாசத் துடனிடைச்சே ரிசென்றோபேத்

தரார்த்திபஞ்ச னப்பகவன் சரிதையின்னஞ்
சாற்றுவா ரரசன்மனந் தேற்றுவாரோ.

கண்ணன் விருகஷத்திற் பெருமையை ஆயர்களுக் குரைத்தல்.

வி ரு த் த ம்.

கோவிலர்க்குத்தயவு செய்தவர்கள்பத்தியைக் கொண்டருளிவிடைகொடுத்த
கோவிந்தர்பத்தியின் நிபிரமவாதியாய்க் கொண்டுமயாகஞ்செய்பவர்
பூவில்வருதிகுதிதர்கள் பத்திஷிகளுக்கருள் புரிந்துதிகுதிதவேதியர்
புகலருங்கர்மம்ததை நீக்கவும்மேலிடையர் புடைசூழவரியாகிய
தேவன்குமாரர்பிருந் தாடவியின்வெகுதொலைகள் சென்றுமாகுகளேமேய்த்துத்
திருத்தமையனெகூட வெகுகொடியவெய்யிலிற் சென்றுதன்னடிதான்மிதித்
தேவருமவேளையில வரும்போதுகாட்டினி லிசைந்துசுழைநிழல்கொடுத்து
மிரவிதாபத்தை நீக் குமரங்களைப்பார்த்து மிடையருக்கறிவிப்போ.

தரு, இராகம்-மத்தியமாவதி, ஆதிதாளம்.

ப ல் ல வி.

பரோபசாரஜீவிதமிந்த மா

பாக்கியமுள்ளமரங்களைப்பாரும்பாரு ம்.

அ று ப ல் ல வி.

பரோபசாரமில்லா தானாச் சலிக்கும்

பாரும்பாருமவிக் கென்னதான் பலிக்கும் (பரோ)

ச ர ண ன் க ள்.

- க. தோகிருஷ்ணவங்கிசச் சீதாமசுபலார் ச்
சுனனுடனிடப விசாலரோ யோசன
வாருள்ளதேவப்பிரத்த னெழிமருசுபனெ ன்
மனதுக்கிசையும்அனு கூலரோ *
மாசனகாற்றுமழை வெய்யிற்பனிகளையு ம்
வகித்துக்கொண்டுமரங்கள் சிலரோ வேதை
ஆகுமந்தபாதி நமக்கில்லாமற்செய்யு தே
ஆன்மகோடிக்கெல்லா முதவுதேகோ பாலரோ * (பரோ)
- உ. இந் சமரச்சன்மஞ் ிகோஷ்டந்தயவுள்ள பே
ரிடத்திலவரும்யாசசு வான்களே பலம்
எந்தவிதமும்பெறு வார்களப்படிப்போ லே
யிலைகள்புஷ்டங்கனிகள் தாங்களே *
கந்தமூலமும்மறையுருவிழிலும்மர ன்
கனவாசனையிரதந் தேன்களே களை
செந்தளிரும்உசுவித் கரியும்உபயோகத்தி ட்
சேர்ந்துகுறைநீர்க்குதே பாருங்கள் நீங்களே * (பரோ)
- ங. தனாயிற்றினனமெடுத்தவர்சுட்குதானன்ஜன் ம
சாபல்லியங்கண்டிர்காணுங் கோபரோ பூஷில்
நரராயப்பிறந்தபெரு முயிர்பொருள்புத்திவாக் கு
நான்குவகையாலுஞ்சல் லாபரோ *

பரவுபகாரமாக விருக்கவேணுமன்றிவாய் ப்
 பந்தலிட்டாவதென்பிர தாபரோ மிக
 கரவடக்காரலோபர் படித்திருந்தாலுமென் ன
 காணும்நெஞ்சினிவிரக் கமுள்ளோர்குணதிபரோ * (பரோ
 கண்ணன் யமுனாநதியில் ஆயர்களுடன் விடா யாதல்.

விருத்தம்.

மனிதவடிவழகர்திரு மாவில்வாராய்
 வகுத்தாயர்க் குரைசெய்துகொண்டமங்கே
 இனியதளிர் பூங்கொத்துக் களிபுஷ்பங்க
 ளிதுகளினால் வணங்குமலர்ச் சாயல்கண்ட
 தனிநடந்தெ முனைசேர்ந்து பசுக்களுக்குஞ்
 சலங்காட்டிக் குளிப்பாட்டிக் குளிர்ச்சிசெய்தே
 தனிமந்தை யிட்டவர்க ளுத்தான்நற்றீர்த்
 தங்கொண்டா ளெதேச்சைபா னங்கொண்டாரோ.
 ஆயர்கள் கண்ணனைப்பார்த் துரைத்தல்.

கவித்துறை.

எழுநாதிக்கரைப் பாங்குயர்சாட்டினி லேபசுக்கள்
 சமனாய்நடத்திப் பசியாலுமார்த்தி தனையடைந்தும்
 அமனாதிசேஷ வவதாரராயு மரியையுட்பார்த்
 துமனாதிக்கடிப் பசுபொல்லாமலின்று சொல்லுவாரோ.

உஉ - ம் அத்தியாயம் முற்றும்.

கண்ணன் திருவடிகளேசரணம்.

உஉ - ம் அத்தியாயம்.

அவதாரிகை.

விருத்தம்.

மாட்சிமைசே ரிடையரன்னங் கேட்டவியாஜம்
 வைத்துக்கொண்டரிமுகுந்தர் சக்கரபாணி
 தீட்சிதபத் தினிகளுக்குக் கிருபைசெய்துந்
 தீட்சிதர்க ளேத்தவிக்கச் செய்தாரொன்றே
 யாட்சியாம் பாகவதம் பத்தாங்கந்த
 மத்தியாயம் இருபான் மூன்றிதற்குள்
 நீட்சியாய்ச் சொலுவதொ ரினையிதாக
 லேரிட்டார் ஸ்ரீதரநன் பேரிட்டாரோ.

கண்ணன் ஆயர்களை தீக்ஷிதர்களிடம் அனுப்பல்.

விருத்தம்.

மாபலப ராக்கிரம சாலியேரா
 மாராம துஷ்டரிக் கிரககோருஷ்ண
 னேபசியெங் களையுமுபா திக்ருதிதை
 நிவர்த்திபண்ணு மென்றிடையர் சொல்லக்கஞ்ச
 நாபஜின் னாதபக வானும்நார
 னாரும்பத்தி யுளளதீக்ஷி தர்பெண்டர்க்க
 கோபரிக்கித் தேதயவா யுயர்க்கெல்லாங்
 கூறுவார் திருநிலை மீறுவாறே.

தரு இராகம்-மாஞ்சி, திரிபுடைதாளம்.

பல்லவி,

அரியானராமன்பேர்சொல்லும் நீரோ
 ஆயயோன்னங்கேள் ரீ.

அறுபல்லவி.

ஒருமையாயென்பேரும் லோக்கபூஜி த (அரி)
 சரணங்கள்.

- க. ஆங்கிரதயாகமந் தணர்பிரம்மவாதிக ள
 பாங்காயத்தேவர்க் கவிப்பாகங்கொடுக்கிறார் (அரி)
- உ. சவர்க்கம்வேணுமென்றாசை தொடுக்கும்யாகசாலை யி
 லவர்க்குமுன்சென்றுநீங்க ளன்னமும்வேணடுவீர் (அரி)
- ங. பாத்திரரல்லென்று பண்ணுஞ்சங்கையெனெங்க ள்
 கீர்த்தியைக்கொண்டாழக் கேட்கச்சங்கோச மோ (அரி)

ஆயர்கள் தீக்ஷிதர்களை அன்னந்தரவினவல்.

விருத்தம்.

இப்பிரகாரங்கண்ண னேவவுமயாகசாலைக்
 கப்பொழுதாயர்சென்றே யங்குதீக்ஷிதராயுள்ள
 விப்பிழைச்சாஷ்டாங்க விதங்கண்டுதெண்டன்பண்ணிச்
 செப்பமாய்க்கைக்குவித்துஞ் செல்லுவார்சொல்லுவாரோ.

திபதை, இராகம்-சஞ்சருட்டி, அடதாளசாபு.

கண்ணிகள்.

- க. கண்ணனுத்தரவுப்படி நடந்தோம் நாங்கள்பூசரோ
 யண்ணலராமனேவலாலிங் கடைந்தோம் *
- உ. ஆயரானவெங்கள்சொல்லைக் கேளும் ஐயாவேதியோ
 ஆயருங்கட்குமங்களம் நாளும் *
- ங. அந்தராமகிருஷ்ணர்தாமே கூடிக் கொண்டாவின் பின்னே
 வந்தருக்கிரூபசியால் வாடி *

உககூ ஸ்ரீபாகவத தசமஸ்கந்த கீர்த்தனை.

ச.	உங்களைக்கேட்டன்னம்வாங்கிக் கொண்டு வரச்சொன்னார்க ளெங்கள்வார்த்தைமெய்யாகக் கண்டு *
ரு.	தருமத்தையறிந்தபிரா மணனோ யுத்தமரீங்க ளொருமையர்க்கேளுமையாசற் குணனோ *
சு.	அங்கவர்க்கன்னங்கொடுக்க வேணும் என்பதாயிஷ்ட முங்களுக்கிருந்தாற்றருங் காணும் *
எ.	வாரும்பெரியோரோபசு பந்தஞ் சவுத்திராமணி நேருமிந்தயாகபரி யந்தம் *
அ.	மாட்சிமையாகமதுவே மத்த யாகங்களிலே திட்சிதன்னங்கள்தோஷமோ நித்த *

ஆயர்கள் வினவியதற்குத் தீக்ஷிதர்கள் விடை தராமை.

விருத்தம்.

தடையறு மிராமர்கண்ண
ருடையமொழி யேவல்கொண்டு
மிடையரிது சொல்லவேத
முடையவர்கள் பேசிலாரோ.

தரு, இராகம்-காம்போதி அடதாளசாபு.

பல்லவி.

ஒன்றும்பேசாம விருந்தார் அன்ன
முண்டில்லையென்பதுந் திருந்தார் *

அநுபல்லவி.

அன்றேபிராமணர் மார்களென்பதும் நாமே
யென்றேயாணவம்மிஞ்சி யிருந்தாரவர்கள் தாமே (ஒன்)

சரணங்கள்.

க.	கொஞ்சமானசுவர்க் காதிபோகங்களைக் க குறித்தபேர்க ளாயும் இன்னம் மிஞ்சும்விதனங்கொடுக் கின்றகர்மத்தி ன் மேலிஷ்டமானோ ராயும் நெஞ்சிற் கிஞ்சித்துமறிவில்லாத கேவலம்பாலர்கள் போலும் நெஞ்சினிலெல்லாந்தெரிந்த நேர்மையாளர்போலும் மேலும் (ஒன்)
உ.	வயதுசென்றிட்ட மானிகளாம்பி ரா மணனொன்றே பேரிட்டார் அவர் துயசருவேசன்னன் கேட்கச்சொன்னதையு ந் தோனாமலிருந் திட்டார் கேளு மயமானுஷதேகாபி மானியாந்துராத் மாக்கள் ஜயமுந்நனைநரரிந் சேர்த்தெண்ணினார் தீக்ஷி தாக்கள் (ஒன்)

- க. தேசகாலமந் திரந்தந்திரங்க
 திரவிய ருத்துக்களுந்
 மாசிலாதவங்கி தேவாயாகமெ
 மானென்று ருத்துக்களுந்
 வீசாச்சொருபமாமவ் வீசாணாக்
 ஆசிலாப்பகவானும தோட்சஜொன்
 கண்ணன் ஆயர்களை தீக்ஷித பத்தினிகளிடம் அனுப்பல்.

ள்
 சொல்லும்
 ஜ
 தர்ம
 குறியாமல்
 தறியாமல் (ஒன்)

விருத்தம்.

ஆயரன்னங் கேட்டதற்கு வேதர்தாமே
 யாதொன்றும் பேசாம விருந்தார்மன்ன
 மாயனிடந் திரும்பிவந்து நிராசையாக
 வசனிக்கக் கேட்டுநகை செய்தேலோக
 நாயகரு மிடையாகளைப் பார்த்துப்பின்னும்
 நாட்டுமனி தரினடத்தை காட்டிச்சொல்வார்
 னாயபரி க்ஷித்தனே கோளாயென்று
 ககாசொல்வார் பிரமதா ரகர்சொல்வாரோ.

தரு, இராகம்-மத்தியமாவதி, அடதாளசாபு.

பல்லவி.

ஆயரோ' வாரும் நங்கையாரிடம்
 அன்னமும் ஏரும் *

அறுபல்லவி.

நேயங்கொண்டாயிதோ ருபாயங்கணை ரோ (ஆயரோ)

சரணங்கள்.

- க. காரியங்கொள்கிறவ னேரிடந்தட்டினாற்பி ன்
 னேரிடத்திலாவது சாரியங்கொளளுவா னே (ஆயரோ)
- உ. சங்கருஷணருட னுங்கூடக்கிருஷ்ணன்வந் தே
 யிங்குற்றொன்றேவேதர் மங்கையர்க்குச்சொல்லுவீ ர் (ஆயரோ)
- ங. மின்னரவர்கள் தானே யென்னிடம்பத்தியுள் ள
 வுன்னதர்தேவையான அன்னங்கொடுப்பாக ளே (ஆயரோ)
- ச. மாட்சிமைபெருகிய தீட்சிதமங்கையர்க்கு ச்
 ரூட்சரூபகம்பண்ணுந் தாட்சியென்னவுங்கட் கு (ஆயரோ)
- ரு. வீட்டிற்றேகசஞ்சாரங் காட்டிப்பத்தியென்னிட ன்
 கூட்டிச்சஞ்சரிக்குஞ்சி மாட்டியவர்கள் தா மே (ஆயரோ)

ஆயர்கள் தீக்ஷிதபத்தினிகளை அன்னம் வினவல்.

கவித்துறை.

இத்திறங்கண்ணன் திருவுளம்பற்ற விடையர்களும்
 பத்தினிசாஸையிற் சென்றலங்காரப் பனிமொழியா

உகஅ ஸ்ரீபாகவத தசமஸ்கந்த கோத்தனை.

ருத்தமதீக்ஷித நங்கையனாக்கண் மெவணங்கிப்
பத்தியுடனுரைப் பாரதைக்கேளு பரிட்சித்தனே.

தரு, இராகம்-மாஞ்சி, அடதாளசாபு.

ப ல் ல வி.

நங்கைமார்களே யன்னந்தாந்தரவேணும்
நங்கைமார்களே *

அ து ப ல் ல வி.

இங்கிவ்விடத்தின்சமீ பங்களிற்சஞ்சரிக்கி ற
வெங்கள் கிருஷ்ணனேவ வுங்கமிடத்திலவந்தோம் (நங்கை)

ச ர ண ன் க ள்

க.	அந்தணர்மின்லர்களே	வந்தனமுங்கட்குச்செய்வோஞ்	
	சிந்தைகூர்ந்துநாங்கள்	வந்தவகையிதா	மே (நங்கை)
உ.	கண்ணனுமிராமனான	வண்ணனுடன்சு	ட
	வெண்ணுமிடையர்சேர	நண்ணவும்வந்தாரிங்	கே (நங்கை)
ந.	பசுக்களைமேய்த்துக்கொண்டு	திசைக்குளெங்குந்திரிந்தா	ர்
	பசித்திருக்குங்கிருஷ்ணனும்	பசுபரும்புசித்தி	ட (நங்கை)

தீக்ஷிதபத்தினிகள் கண்ணனிடம் அன்னங்கொண்டுமொரல்.

தாழிசை விருத்தம்.

கற்பநங்கையர்க ளாயர்சொன்னதொடு கண்ணன்வந்ததை யறிந்துமே
காணவேணுமெனு மாயையாலுமவர் கதையினுலேதெளி மனதுடன்
அற்புதம்பெறவெ முந்துநாலுவித வன்னமும்அறு சுவைத்ததா
யததனுக்கிசைவு பாத்திரங்களி லமர்த்தயங்கையி லெழுத்துமே
பற்பலாறுகள் தனிஷ்டனாகிய பதிச்சமுத்திரனை நாடியே
பரவியோடிவரல் போல்வரும்பொழுது பதிகளோடுதுணை தாதைகள்
விற்பனம்பெருகு புத்திராளிவர்கள் விரையவந்துதகை பொழுதினும்
மின்னனூரவரை யெண்ணிலாரறிய பின்னனேகருணை மனனனே.

தீக்ஷிதபத்தினிகள் கண்ணனைக்கண்டு மகிழ்ச்சியடைதல்.

வெ ண் ப ா.

உத்தமச லோகொனு மோங்குபக வன்கதைவி
சித்திரங்கள் கேட்டுத் தெளிந்தவராம்—பத்தின்மார்
பண்ணைய சொல்வேதர் பைந்தொடியா ரோடிவந்து
கண்ணனைக்கண் ணாக்கண்டார்.

தரு, இராகம்-மோசனம், ஆதிதாளம்.

ப ல் ல வி.

சண்ணனைக்கண்ணாரக் கண்டாரோ வேதர்மங்கைய
ருண்ணிடைந்தானந்தங்கொண்டாரோ

அ நு ப ல் ல வி.

. பண்ணனைத் துங்காணாக விண்ணனைநிலமே
வண்ணனையப்பினக கண்ணனைத்தாமரை

க
க் (கண்ண)

ச ர ண ங் க ள்.

க. சோசந்தீர்க்குமசோகந்தளி	ராலே	விளங்கியெங்குஞ்
சூழமுனாதீர்ப்பன	மேலே	யிடையர்கூட்டஞ்
சோகர்மாய்ச்சூழவன்பி	னாலே	தமையனுடன்
சேர்துசஞ்சரிக்குந்திரு	மாலே	யாமளவரண
ராகப்பீதாம்பர	மோகனவன	மாலே
நாகரீகமாம்பயிற்	றோகைதளிரின்	மாலே
வாகுநந்தச்சுப்பொடி	யோகாலங்கார	மாலே
யோகரித்தினாநிற்கும்	மோகரகித	மாலே (கண்ண)

உ. சந்தரக்கூத்தாடிவேஷன்	காட்டுங் கிருஷ்ணனுந்தோழன்
தோளிலேயிடதுகையைப்	போட்டும் பின்னொருகையாற்
செந்தாமரைப்பூச்சுழற்றுந்	தாட்டுங் கருநீலபுஷ்பஞ்
செவியின்மேலேதரித்திடுங்கொண்டாட்டுஞ்	சாயக்கொண்டையும
அந்தமுள்ளகபோல	முந்தரளத் தின்னல
மந்தகாசமதுமி	சைந்தமுக மண்டல
விந்தையுளவராமு	சுந்தர்வெரு பிரபல
நந்தகுமாரரென	வந்தருளுந் கமலக் (கண்ண)

ங. தினவரையிலரிசுதையார்	தேனைச்	செவியாலுண்ணுந்
தீக்ஷிதபத்தினிகளாகும்	மானை	நேர்விழிமாதா
புனிதராகவேயெம்பெரு	மானை	நந்தனெசோதை
புதல்வனானலீசெய்கின்	றோனை	நாடியேவந்து
பனிமொழியாருங்கண்	ணனிடத்திலே	லயித்து
'நினைவொகிரமீதே	தனதுபாவையை	வைத்து
வனமாலியையிசையந்	தனிலேயாகரு	வித்து
மனதாலிவகனஞ்செய்து	கனபரவச	முத்துக் (கண்ண)

கண்ணன் தீக்ஷிதபத்தினிகுட் குறாத்தல்.

வி ரு த் த ம்.

மானதா லிங்கனஞ்செய் தீக்ஷிதாளின்
மடந்தையர்கள் பரவசமா கினதெவ்வாறு
நானெனுமொணவமுள்ளோன் சுழுத்திதன்னில்
லயிப்பதுபோல் மன்னவனே நங்கைமாராக
தானவதை பரவசமா னூர்களகண்டாய்
சகலவாசை களையும்விட் டிருக்கும்மின்னு
ரானவர்தம் மைக்காண வந்ததாலே
யரிசொல்வார் ஐயமிக்குஞ்ச வுரிசொல்வாரோ.

திபதை, இராகம்-சங்கராபரணம், சாபுதாளம்.

க ண ணி க ள்.

- க. மாபாக்ஷியசாலிகளே நல்வரத்தா க
வந்தீர்களாநங்கை யரோ
கோபாலஞ்ஞமென்னைக் காணவேண்டிநீங்க ள்
கூடிவந்ததென்சொல் வீரோ
- உ. ஏதுசொல்வேன்வாருங் களிநுங்களுங்க ட்
கிப்போநானென்னசெய்ய டேவ்னும்த
யாதொருகாரணத்தா லெங்களைப்பார்க் க
வெண்ணிவந்தீருண்மை காணும்த
- ங. நானென்பதோரா ணவமுள்ளபே ர்
நாட்டினிற்பொட்டையர் தாமே
ஏனென்றாலென்பாற் பிரீதியோடோது வு
மில்லாமல்வாராது தாமே
- ச. எப்படியென்னிற்றன்னாத் துமாவுக்குப்பிரி ய
மேற்கின் நவஸதுககூள் மீதே
யெப்படிப்பிரியமோ வப்படிவிசுவா ச
மென்னிடம்வரமாட் டாதே
- ரு. அதனாலவர்கள்தாமே பொட்டையொன்பதற் கோ
நாயமுமில்லைமங்கை மாரோ
மதிமான்களேயோடோது வின்றியென்மேலேவி ச
வாசம்வந்துகண்ணுள் ளோரோ
- க. தனதுபிராணன்புத்தி மனந்தேகம்பெண்ணிட்பின் னை
தனங்களிதெல்லாம்புவி மீது
எனசம்மந்தத்தாற்பிரிய மோவதல்லாதுவே நே
யிருக்கும்பிரியபதார்த்த மேது
- ள. எல்லாமிந் துமென்மே லன்புவைத்துவந்திக ள்
யாகசாலையிற்செல்லு வீரோ
நல்லோருங்களபதிக ளானதீக்ஷிதர்யாக ம்
நடத்திறிதேவெற்றுதி ருரோ
- அ. உங்களாலவர்களுக் கில்லறமிருப்ப து
முண்மைப்பலன்கைகண்ட நீரோ
மங்களபி குழங்கள் பதிகளாருள்பொருந் தி
வாழ்வீர்யாகத்திற்செல்லு வீரோ

தீக்ஷிதபத்தினிகள் கண்ணெனைப்பார்த்த துக்காததல்.

வி ரு த் த ம்.

பத்தினிசாலையெல்லும் படிபகவனுந்தான்சொல்லத்
தத்தைவாசகத்தராமந் தணர்மனையாட்டிமார்களு

சித்தமத்தியிலேகண்ணன் நிருவடிபதிப்பாரந்த
வுத்தமிமார் முருந்தர்க் கோதுவாரீதுபாரே.

தரு, இராகம்-ஆனந்தபரவி, ஆதிதாளம்.

ப ல் ல வி.

இப்படியுணைசெய்வதோ கிருஷ்ண தேவரீர்முன்ன
மிசைத்ததைநிலேறி றுத்துவீர் கிருஷ்ண *

அ று ப ல் ல வி.

எப்படியென்னில் நசித்துப்போ கா
ரென்றெண்டர்களை நீரோ
யென்பா தமடைந்தார்திரும் பா
ரென்றெடுத்தாந்தேவ ரீரோ சாமி (இப்)

ச ர ண ங் க ள்.

க. சகலமானபற்றுக்களையுந்தள்ளிக் கடுமையாய்ப் பரங்
தாமனையுந் துழாயலங்கிருதபாதத் தடுமையாய்ப் *
பகவனையும்ககன்பு பூணும் படியாகவந்தோங்காக வேணும்
இகமதிலெங்கட்கென்ன காணு மிருக்குதினியுங்கிருபை யூணும் (இப்)

உ. எங்கள்புருஷருடனே தந்தைமார்கள் புத்திரர்கள் சேரா
ரெனிலோதுணைவர் சற்றத்தார்களேது மித்திரர்கள் *
செங்கமலநயனனே பாங்கா திருக்கண்டகண்ணுக்கென்ன தீங்கா
பங்கயமலர்ப்பதத்தை நீங்காப் பதம்பெறவந்தோமேயடியோங்கா (இப்)

ங. உந்தந்திருவடித்தாமனாயேசரணுகதி யையா விந்த
வுலகினில்வேறுகதியுண்டோசொல்லுமுத்தமனே துய்யா *
கந்தர்ப்பசதகோடி சந்தர கருணாதியேநீ ரிரந்தர
சந்ததமகலாவ ரந்தர சரணம்யாதவகுல தூரந்தர (இப்)

கண்ணன் தீக்ஷிதபத்தினிகளுக் குரைத்தல்.

வி ரு த் த ம்.

மனதையென்னிடத்திற்கூட்டி வைப்பவாரித்தியந்தான்
எனதிடமிருக்கலாமள னிருப்பதுமவரிடத்தே
யனநடைமீரிதல்லா லவையவக்கூட்டினுலே
யெனசொல்லுஞ்சொல்லுமென்றே யெமபெருமான்சொல்வாரோ;

தரு, இராகம்-தோடி, சாபுதாளம்.

ப ல் ல வி.

மனதே யென்னிடத்திலவைப்பார்க்குநான் தனதே.

அ று ப ல் ல வி.

மனம்வீரிந்துருவிந்தது மாதவம்நல் லாரோ
மனதென்பால்வைத்துநீர் வந்தடை வீரோ (மனதே)

ச ர ண ங் க ள்.

க. வாருங்கள் தீக்ஷிதபத் தினியாம் நங்கையரே
வந்தென்னிடத்திலநின்றும் திரும்பு மங்கையரே

சேருமென்னுத்தரவிற் செல்லுவீர்	செங்கையோ
சிந்தைகூர்ந்தழைத்துக் கொள்வார்க	ளங்கையோ (மனதே)
2. தந்தைஅண்ணன்தம்பி மக்களின்னஞ்	சூழ்வர்
சகலவிதபந்துக்க ளுடனுங்கள்	கேழ்வர்
இந்தவுலகுதெய்வங் களுங்கிருபை	நீழ்வர்
எவருமுங்சுளைச்சம்ம தித்தழைத்து	வாழ்வர் (மனதே)
௩. நாங்களும்மைப்பிரிந்து சகியோமென்	ரூலும்
நரரொன்னையடையவேண் டெவர்க்குமெக்	காலும்
ஈங்கவையவங்கள்கூட் டிறவினா	லேலும்
எனதுபிரீதியுமாசை யுண்டாமோமென்	மேலும் (மனதே)

தீக்ஷிதபத்தினிகள் யாகசாலையடைதல்.

விருத்தம்.

அவையவக்கூட் டிறவினா லென்னைச்சேர்த
லரிதரிது தீக்ஷிதபத் தினிகாளென்றுஞ்
செவையாயென் னிடத்திலுமனம் வைத்தீரானும்
சீக்கிரம்வந் தெனையடைவீ ளொளவெசோதை
கணவமிகுந்த திருமுலைப்பா லுண்டவாயர்
சொல்லிவிடை சொடுக்கவந்த யாசாலைக்
கிவைவிழியார்சென்றார்க ளிதினைக்கேட்குங்
கிழமைதான் மன்னவங்கள் பழமைதானே.

திபதை, இராகம்-முகாரி, ஆதிதாளம்.

கண்ணிகள்.

௧. தீக்ஷிதபத்தினிகளும் யாகசாலையேநோக்கி	த்
திரும்பிவந்தார்கள்	குருகுலமன்னா
சாக்ஷியென்ன அஞ்ஞைய யில்லாமற்பெண்டுகளை	த்
தானழைத்தார்கள்	குருகுலமன்னா
2. அவர்களுடனேகூட யாகத்தைநிறைவேற்	றி
னார்களந்தணர்	குருகுலமன்னா
எவர்களறிவானாயா கிருஷ்ணலீலையெயல்	லா
மின்னஞ்சொல்கிறேன்	குருகுலமன்னா
௩. பகருந் தீக்ஷிதபத்தி னிகளிலேயொருத்தித	ன்
பர்த்தாவினாலே	குருகுலமன்னா
தனையவாயரியிடத்தில் வரக்கூடாமலேயுா	க
சாலைதனிலே	குருகுலமன்னா
௪. இருந்தாளிருந்தபோதும் அரீருபலீலையெல்	லா
மிதைபத்திலவைத்துங்	குருகுலமன்னா
விரிந்தகரம்பந்தமார் தேகம்விட்டடைந்தா	ளே
விஷ்ணுசாயுச்சியங்	குருகுலமன்னா

- இ. அறுசுவைப்பதார்த்தங்க ளுடன்நாலுவகையா ன
வன்னமுந்தானே குருகுலமன்ன
நறுவிசாய்வேதியர்கள் மங்கையர்தந்ததெல்லா ம்
ராமகிருஷ்ணருங் குருகுலமன்ன
- ஈ. கோலாகலஞ்செய்துகொண் டிடையர்களுடன் தாமு ன்
கூடப்புகித்தார் குருகுலமன்ன
லீலாமானுஷ்கிருஷ்ணன் பரமபுருஷர்தா மே
யிவ்வகையாகக் குருகுலமன்ன
- ஊ. பசுக்கிடையிடையர்க ளிடைச்சிகளுடன் கூடி ப்
பாடியாடிக் குருகுலமன்ன
சிசுத்தைப்போல்வீனையாடி மனிதர்நடத்தைகளி ன்
நேர்மைகாட்டினா குருகுலமன்ன

இக் கவிதர்கள் தங்களைத்தாமே சிந்தித்தல்.

விருத்தம்.

நரநலகையனுசரித்துக் கொண்டிமிந்த
நடத்தைநா ராயணன்செய் தாபூவிற்கே
சுரராதீ கவிதாசுளிரா மனெடுங்கண்ணை
சோதனையா குகத்தையாந் கொடாமற்போனும்
அரியிடத்தி லபராதகு செய்தோமென்றும்
அவாமனைவி சனைக்குருவா யெண்ணியிந்தத்
தேரினையாபோல் மாலபகதி நமககில்லென்று
சிந்திப்பாரா தங்களைத்தாம் நினைப்பாரோ.

தரு, இராகம்-பந்துவராளி, ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

* மிகுந்ததாயறிவிருந்தும் வைகுந்தநாதவனமாலி
முகுந்தருக்கபராதஞ்செய்தன மே.

அறுபல்லவி.

ஐகந்தனிலாயர்க்குள்ளே புகுநதூராமகிருஷ்ணர்க ள்
பகாந்தையெண்ணாமல்நாம் அகந்தையாயிருந்திட்டோமே (மிகு)

சரணங்காள்.

- க. அரியிடத்தெவர்பரா முகம்பண்ணுவார் க
ளவருடஜன்மமென்ன காணுந்
தரணியிலவர்யோகந் தவசுதீனாகுமூண்டையு ன்
தானேநன்றாகச்சுட வேணும்
விரதமறிவுகுலங் கிரியையவர்சமத்தி ன்
மேன்மையிதினென்ன ஆணும்
முரரிபுவாம்பகவன் மாயையோகுகளையு ம்
மோகஞ்செய்வதுறுதி யாகுமிதெவற்குத் தோணும் (மிகு)

- உ. மணிதற்குள்ளேபெரிய வேதர்வரணத்தில்தான் மே
வந்துபிறந்தறிவு மிருக்க
இனியென்னகாரியந்தான் நமக்குந்தெரியாமற் போ
யிதைவிடச்சொல்வதென்ன பெருக்க
முனிகள்மோகிப்பதற்கு மிதுவேசாக்ஷியதா மே
மூடபுத்தியையரு வருக்க
நினைவில்லாமல்முருந்தர்க் கபராதத்தைச்செய்தோ மே
நிலத்தினிலேயகோவாச் சரியமாணவஞ் செருக்க (மிகு)
- ஈ. பாரும்பெண்டுகளுக்குஞ் சகத்குருவானகிருஷ்ண ண
பக்தியுண்டாய்க்கிரக தொந்தஞ்
சாரும்பிள்ளைகளாதி யானதிவைகளென்னு ஞ்
சமுசாரபாசவனு பந்தம்
நேருமிதுகளெல்லாம் நீக்கவிட்டார்களிற் த
நேரிழையார்க்கும்பிரமா னந்தஞ்
சேரும்வகைகிடைத்த தேநமக்கந்தவ கை
தெளிவில்லாமற்போச்சுதே ஜகத்தில்தாமுடல்ச மந்தம் (மிகு)
- ச. அந்தோவுபநயனன் குருகுலவாசந்த வ
மான்மவிசாரஞ்சுகி யேது
சந்தபாவந்தனாகிக் கிரியையுமில்லாமாத ர்
தானப்படியிருந்த போது
இந்தப்பரிசுத்தகீர்த்தி யுள்ளயோகேசரீ ச
ரென்னுங்கிருஷ்ணமூர்த்தியின் மீது
வந்ததேதிடபக்தி நமக்குமுன்சொன்னதெல்லா ம்
வகையாயிருந் துங்கிடைத்த தோயிதையறியொண் னாது (மிகு)

இ து வு ம து.

விருத்தம்.

பெண்டெட்குங் கடையாகி நமதுபுத்திப்
பிரமையால் விஷவிச்சை மிகுந்துன்மத்தங்
கொண்டுகொண்டல் கொண்டவண்ணன் நேரோவந்துங்
கூறறியாக் கர்மிகளா யிருந்தோமந்த
விண்டுபெரி யவர்க்கெல்லாங் கதியாகின்றார்
வினையாட்டு யாசகங்கேட் டாரிதல்லால்
உண்டிசுகிக் கவுங்குறையோ வரியேயெங்கு
முறைவென்பா ரவர்க்கெல்லாம் நிறைவென்பாரே.

தரு, இராகம்-நீலாம்பரி, ஜம்பைதாளம்.

ப ல் ல வி.

அந்தஅரிசோதனையே யிந்தவகைதானே.

அ து ப ல் ல வி.

தந்தையாயுலகைப்படைத் தானையிந்தக்கோ குலமே
நந்தகுமாரனைச்சலஜ நயனனென்றறிந் திலமே (அந்த)

ச ர ண ன் க ள்.

- க. இடையர்வார்த்தைகளினாலே ஞாபகம்பண்ணினரல்லா ம
 லெங்கும்பரிபூரணமா யெல்லாம்பிறைந் தவோ
 அடைவானகைவல்லிய முதலானதுகளுக்கெல் லா
 மனுக்கிரகநாயகரா யிருக்கின்றமா தவோ (அந்த)
- உ. கேவலமாநிடராக விருக்கின்றநம்மாலேய ரீ
 கிருஷ்ணனுக்கீசவேண்டுங் காரியங்க ளென்ன
 கோவலர்வேஷந்தரிக்கு முலகநாயகர்க்கன்ன ம்
 கொடுக்காமற்போனதந்தக் கொடுமையென்ன பன்ன (அந்த)
- ங. ஐகன்மாதாவா ம்லட்சுமீ தேவியானவளிட ர்
 தேவர்களைநீக்கிவிட்டு அரிபாத தூளே
 சுகபரிசங்கடக்குமென்னு மாசையாலென்னேரமுந்த ன்
 தோஷத்திந்துமோட்சமது பெறவடையு ருளே (அந்த)
- ச. முகுந்தனும்புருஷரொரு யாசகங்கேட்பதுமுல கை
 • மோகஞ்செய்யவல்லாம லவர்க்கென்ன வேணும்
 இகந்தனிந்தேசகாலந் திரவியமந்திரதந்திர ம்
 இருத்தாக்களக்கினிதேவர் களிதெல்லாமவர் காணும் (அந்த)
- ரு. எஜமானன்யாகமதிலுண் டானதருமங்களெல்லா ம்
 யாதொருத்தருடரூப மென்னும் வேதம்
 அயனானயோகேச ரீதூர்யாதவரிடத் தி
 லவதரிக்கக்கேட்டுந் தெரியாததென்ன போதம் (அந்த)

திசுஷிதர்கள் கண்ணனைத்துதித்தல்.

வி ரு த் த ம்.

நடங்கரிய பணிமீதற் செய்துவேணு
 நாதங்கோ வியர்மயங்கப் புரிந்தும்பச்சை
 திடங்களாய்க் காளியிடம் போட்டவாயர்
 திருமின்னார் பால்வரமீந் தானவேத
 ரடங் ஸஞ்சிந் தனைசெய்து மடமைதீர்த்தே
 யவரவர்தாந் தமைநின்றதை செய்துகொண்டுந்
 தடங்கலில்லா மனதுளகண் ணன்மேலன்பு
 சாற்றுவார் பிகமிகவு மேற்றுவாரே.

தரு, இராகம்-பூரிகலியாணி, ஆதிதாளம்.

ப ல் ல வி.

சாமியுமக்கு வந்தனம் கிருஷ்ண
 சாமியுமக்கு வந்தனம் *

அ து ப ல் ல வி.

திமைதவிர்க்கும்வாஸு தேவதேவதேவ

(சாமி).

ச ர ண ன் க ள்.

- க. அரியுன்மாயையாற் பூமியி
 கருமமார்க்கங்களிலே

லுழல்கிறோந்

சுழல்கிறோம் (சாமி)

உஉ௬ ஸ்ரீபாகவத் தசமஸ்கந்த கீர்த்தனை.

- உ. ஆதிபுருஷரின் மாயையதி னாலே
பேதமையாய்ப்புத்திப் பிரமைகொண்டோம் மாலை (சாமி)
- ங. அருபருபவனந்த கிருஷ்ணர்கள் நீங்கள்
சொருபஞானமது தோணாத் நாங்கள் (சாமி)
- ச. எங்களக்கிரம மிதனைப் பொறுத்திடுஞ்
சங்கஞ்சக்கரஞ்சா ரங்கந் தரித்திடும் (சாமி)

இ து வு ம து.

விருத்தம்.

அளிமுரலுந் துளவணியுஞ் செங்கண்மலை
யந்தணர்க ளுந்துதித்தே தங்கள்பூவங்
களைநினைந்து நினைந்துருகி யந்தமாலின்
கனபரியா சத்தின்பின் பவனாக்காண
வுளம்விரும்பிச் சேர்வைசெய்ய வேணுமென்றே
புறுதியுட னெதுபதியே பிரமமென்று
தெளிவுவந்த போதுங்கஞ் சனுக்கேயஞ்சித்
திரிசுவார் வாராமம் பரிசுவாரே.

உங - ம் அ த் தி யா ய ம் மு த் து ம்.

கண்ணன் திருவடிகளேசரணம்.

உச - ம் அ த் தி ய ர் ய ம்.

அ வ தா ரி கை.

வி ரு த் த ம்.

சாமிசில தாட்சேபித் திந்திரன்பூஜை
தனைத்தள்ளிக் கோவர்த்த னகிரிப்பூஜை
நேமித்தும் நிலத்தேவர் கர்வம்போக்கி
நீள்விசம்பிற் நேவரிடத் த்ஜலம்வலாரி
மாமதபங் கப்பொருட்டா டவன்யாகத்தை
மாற்றினதுஞ் சீதரனார் தொகுத்துமிங்கே
தாமுரைப்பா ரிருபத்தி னுன்காகின்ற
சருக்கந்தான் பாகவதப் பெருக்கந்தானே.

இந்திரன் பூஜைக்காரம்பித்த நந்தனாக் கண்ணன் வினவல்.

வி ரு த் த ம்.

அந்தவே தியர்கஞ்சற் கஞ்சித்தங்க
ளாச்சிரமத் தேதானே யிருந்தாரல்லால்
வந்திலரோ கண்ணனிடங் கண்டாய்மன்னு
மால்பலரா மனும்பிருந்தா வனத்திருந்தார்
இந்திரபூஜைக்காரம் பித்தாராய
ொங்குநிறைந் தெலாமிந்ந வரியுங்கண்டே

நந்தன்முதற் பெரியகோ பர்க்கெல்லாம்வ
ணங்குவா ருரையதுதொ டங்குவாரே.

தரு, இராகம்-சங்கராபரணம், சாபுதாளம்.

ப ல் ல வி.

இந்தப்பூஜையார்க்குப் போடுநீர் நீக்க
ளே துக்கெல்லோருங்கும்பற்கூடுநீர் *

அ து ப ல் ல வி.

இந்தப்பூஜையார்க்கு ஈதென்ன விந்தையே
யானறியச்சொல்லுவீ னாயாவென் றந்தையே (இந்த)

ச ர ண ங் க ள்.

- க. இந்தயாகத்தினுட பல னென்ன
விதற்கதிகாரியெவர் தேவதையார் பன்ன
எந்தக்காரியத்தாலே சாதிப்ப மன்ன (இந்த)
திதுவென்றுரைசெய்குவீ ராய்ப்பாடி.
- உ. பூஜையிதின்மேலுங்கட் கதிவிச வாசம்
பொருந்துதென்பதுகாணு தேனிப்பிர யாசம்
மாசிலாமகான்கட்கு வீணையுல் லாசம்
வருமோநானறிந்ததா லுண்டாமோ மோசம் (இந்த)
- ங. எல்லாஞ்சரிபார்ப்பதுகல்லோர்தம் நிலையே
யேதும்மறைவாய்ச்செய்ய வேண்டிய திலையே
யல்லோவொன்றுஞ்சொல்லாம லணசக்கிலீர் தலையே
யையாவிதனைக்கேட்க வெனக்குங்க வலையே (இந்த)

இ து வு ம து.

விருத்தம்.

வங்கணமி குந்தவன்மித் திரணம்பாரில்
• வலியபகை யாளியுஞ்சத் துருவென்றாகும்
அங்குமிங்கு மிருப்பனுதா சின்னருனே
யவனையுஞ்சத் துருவுடனே சேர்க்கலாகும்
இங்கிவையின் மித்திரனைத் தன்னிப்போலே
யெண்ணுவது லகவழக்க மிந்தப்பேதம்
உங்களைப்போ லொத்தபெரி யவர்கட்கையா
வுண்டாமா வென்றுயின்னும் விண்டார்மாலே,

தரு இராகம்-அடாண, ஆதிதாளம்.

ப ல் ல வி,

மித்திரருடன்கூடிவி சாரித்தொருகாரியஞ்செய் ய
வேணுமேயிதென்னநீர்செய்யும் விந்தையேயென்றந்த யே.

அ து ப ல் ல வி.

உத்தமகோபாலராம்ம கத்துவமுள்ளவ ரோ
இத்தனாபிலேயிதுவி சித்திரமையாவென்னை யா (மித்தி)

உஉஅ ஸ்ரீபாகவத தசமஸ்கந்த கீர்த்தனை.

ச ர ண ங் க ள்.

- க. அவனதுசெய்கிறனே யிப் போதே நாடு
மதினைச்செய்வோமென்று செய்யொண் னாதே *
- அவனியிற்சனங்களான தறிநதரியாமலுங் கர்ம
மெவைகளையுஞ்செய்யுதேயதி விருக்கினறதைக்கேளும் வாமம் (மித்)
- உ. அறிவுள்ளகல்விமான்கள் பிர வர்த்திகுகும் அவாக்கும்
அந்தக்கருமபலமுஞ் சித்திகுகும் *
- அரியாதுடம்பத்துக்காக வாரம்பிப்பார்க்கதின பண்
குறைவறபபலிக்காதையா கோகுலத்தின்நீர்பிர பண் (மித்)
- ங. சாத்திரத்தையாய்ந் துதிதீர் டானமா வுலகிற்
சகலருஞ்செய்வதைக்கண்டுநி தானயா *
- பாத்திரநானல்லவோவெப படியுஞ்சொல்வீர் செய்யோ
நேதிகாணுமவேறுமையாய் நீரொண்ணலாமோ துய்யோ (மித்)

நநதா கண்ணனுக்கு இந்நதரன்பூஜையின் வரலாறு கூறல்.

வி ரு த் த ம.

துழைக்கண்ணிக் கண்ணரிவை கேட்கநந்தர்
சொல்லுவா ரகோகுழநதாய் கேளாயையா
மழைக்கதிகா ரியுமாகும் பகவனிந்திரன்
மற்றுமவ னுருவங்க ளேமேகங்கள்
தழைக்கினற பிராணிகட்குச் சீவனென்னுஞ்
சலமதைநால வாக்குமவரு ஷிபபதாலே
பிழைபபையெண்ணி நாங்களுமமற் றவருஞ்செய்யும்
பெருமைதா னவன்பூஜை யொருமைதானே,

தரு இராகம்-அசாவேரி, சாபுதாளம்.

ப ல் ல வி.

பகவனிந்நிரன்பூஜைக் கதுவே யாயா
பாடியெங்கட்குமிது பொதுவே *

அ நு ப ல் ல வி.

முகிலவன்சொற்பிடிக்கும் முழங்குநீரைக்குடிக்குஞ்
சகலபூதகோடிக்குஞ் சலத்தையேவ ருடிக்கும்.

ச ர ண ங் க ள்.

- க. மழைக்கிந்திரனேயதி காரி யவன்
வருஷித் துண்டாகும்பொருள் வாரி *
- வழக்கமவருஷத்தொரு சாரி யந்த
வாசவனுக்கேயிடைச் செரி *
- பிழைக்கும்பொருட்டாய்க்கொண்டு பெரிதாய்ச்செய்குவந்தொண்டு
தழைக்கும்நாருங் கண்டு தாண்யாக்குச்செய்வ துண்டு (ப)

- உ. இந்தப்பூஜையில்மீந்த தனமே பாரி
 லெந்தப்பிராணிகட்குஞ்சி வனமே *
- முந்தமம்பொருளின்ப மினமே பலம்
 மூன்றுக்குஞ்சாதகங்கண் டனமே *
- பந்துகுலிச பாணி மழையைப்பூமியி லாணி
 யுந்தான்பெய்யாது காணி லொருநெற்காணுமா காணி (பக)
- க. பரம்பலாயாகிவரு மிந்தப் பூஜை
 பன்துகாமமும்லோபம் முந்த *
- சிரம்புப்பயந்துவேஷ மெந்த ரீதி
 நிலையென்றிதைவிடுவா னந்த *
- நரன்புகழ்தனை நாட்டான் நலத்தையடைப மாட்டான்
 ஓரம்பில்பிடியை யொட்டான் மற்றுமவனென்னதோட்டான் (பக)
- கண்ணன் நந்தரிடத்தில் இந்திரன்பூஜையைத் தடுத்தாராதல்.

விருத்தம்.

பெரியவரா மாயரோடு நந்தர்பூஜை
 பிரபலமா யிந்திரற்கே செய்வோமென்றும்
 அரிபால கோபாலர் தமக்குச்சொல்ல
 வதுசேட்டுக் கேசவனப் பகவானுக்கே
 விரிவாகக் கோஷமதுண் டாகத்தக்க
 விதம்பிதா வாயிருக்கு மவணப்பார்த்துச்
 சொரிசுவார் சொல்லாரி யதுகேட்பாரோ
 சுகிர்திபார் பாகவதப் பகுதிபாரோ.
 நந்தகோபருக்குங் கண்ணனுக்கும் நடந்த வாதம்.

விருத்தம்.

நந்தரனுக்குண் டாகுமாககரு
 செய்வதுவு மென்னென்றால் விண்ணோரதா
 கனமுளமு வுலகுக்கு மதிபென்ற
 கர்மவலை மீதிருப்பான் கீழிறங்க
 வனமாலி திருவுளத்தி லெண்ணியந்த
 வான்வனை நிராகரித்தார் வேறென்றில்லை
 மனமகிழ்நந் தர்க்குணப்பா ரவர்செல்வகு
 மாரர்தான் நவநீத சோரர்தானே.

திபதை, இராகம்-மணிர்ங்கு ஆதிதாளம்.

கண்ணிகள்.

கண்ணன் வினா.

- க. பிறப்பதுங்கர்மத்தாலே யிறப்பதுங்கர்மத்தா லே
 பிராணிகளுக்குண்டாகு மென்றதையே
 உறைப்பாகச்சகந்துக்கம் பயத்திடன்சேஷமங்க ளு
 முண்டாகுங்கர்மத்தினு லென்றதையே

நந்தர் விடை.

- உ. தேவனுமீசரனே பலங்கொடுப்பதல்லாம
சகத்திலெவர்களுக்கும் பாலகிருஷ்ண
கேவலஞ்சடமான கர்மத்தினுலேபல
கிடைப்பதெப்படியையா பாலகிருஷ்ண

கண்ணன் வினா.

- ரு. ஈசரனென்னத்துக்குக் கர்மமேபலந்த
மெடுத்துச்சொல்கிறேனிறை யென்றதையே
மீசரமாமீமாங்க சாஸ்திரம்படித்தபே ர்
விளங்கச்சொல்லுவாரிதை யென்றதையே

நந்தர் விடை.

- சு. எநக்கர்மஞ்செய்தாலும் பலத்தைக்கொடுக்கின்ற வ
ஈசரனென்றேதானே பாலகிருஷ்ண
அந்தமீமாங்கத்தையே நன்றயறிந்தோர்சொல் வ
ராகுங்கர்மத்தாலென்ன பாலகிருஷ்ண

கண்ணன் வினா.

- ரு. அன்னியகர்மங்கட்கும் பலமுபனுகுமீ ச
னங்கொருத்தனுண்டானு லென்றதையே
பின்னுமவனுக்குமே லாகவொருகர்த்தாவை ப
பிடிப்பதில்லையோவவ னென்றதையே

நந்தர் விடை.

- சு. கவனங்கொண்டுசொல்லவந் தாயேவிவரஞ்சொல்வே ன்
கருத்தாய்க்கேளெந்தனையா பாலகிருஷ்ண
அவனுக்குமேலாகவோர் கர்த்தரிருந்தாலென் ன
அவனொருபிரபுவாமே பாலகிருஷ்ண

கண்ணன் வினா.

- எ. கர்த்தாவல்லாதபேரைப் பிரபுவென்றுசொல்வதென் ன
கணக்கையறியச்சொல்லு மென்றதையே
விபர்த்தமாயாட்டின்கழுத் ததராமவராலா க
வேண்டியதென்னவையா வென்றதையே

இதுவுமது,

விருத்தம்.

தந்தங்கரு மங்களிலே பிரவர்த்திக்குஞ்
சகலபூ தங்களுக்குங் கர்த்தனான
இந்திரனா லாவதென்ன மனிதர்தங்க
ளியல்பான தொழிலைவிட்டி வேறுசெய்வ
தந்தவகை பெந்தவகை யெங்கிருந்து
மவரவர்கி ரியையவகைக் காப்பாற்றுகாண்
இந்தவகை கருமமே செய்யவதென்ற
ரெம்பிரான் யாதவர்க்குந் தம்பிரானே.

இ து வு ம து.

விருத்தம்.

அப்படிக்கர் மங்களைச்செய் குவதற்குந்தா
 னந்தரியா மியுமாய் சனுமிருந்தே
 எப்பொழுது மேவலினாற் செய்யவேணு
 மேயல்லாற் கிரியைகளை யுயிர்களாலே
 எப்படிச்செய் யீப்படுவ தென்றிரானு
 ிலிமையவர்து ளகரரொடு மனிதரொல்லாந்
 தப்புதலின் றிக்கிரியை சுபாவமாகத்
 தரிக்கின்ற ரீசனெங்கு மிருக்கின்றாரே.

தரு, இராகம்-உசானி, ஆதிதாளம்.

ப ல் ல வி.

கருமமே செய்யவேணும் நந்தாதையே.

அ நு ப ல் ல வி.

இருவினையுஞ்செய்யாவிட்டா லீசனெங்கேபலந்தருவார். (கருமமே)

ச ர ண ன் க ள்.

க.	உயிர்களுக்குமேலான வுடலத்தைத்	தருவதுவும்
	அயனோகீழானதேகமு மதனூலல்லோ	வருவதுவும் (கருமமே)
உ.	சத்துருவாவதுநடுத் துரமாவதுஸ்ரீ	மானே
	மித்துருவாவதுமெல்லா விதமுங்கிரியையாலே	தானே (கருமமே)
ங.	இதமுறுகுருவுடனே யீசரனுங்கிரியை	காணும்
	அதிலுந்தங்களைதங்கள் கிரியைபலக்கச்செய்ய	வேணும் (கருமமே)

இ து வு ம து.

விருத்தம்.

திரவியத்தைச் செலவுசெய்து கிரியைதன்னைச்
 செய்யும்போதோர் தேவதையை யுத்தேசித்துப்
 பரவியகர் மங்களைச்செய் யாவிட்டாலெப்
 படிபலனுஞ் சித்திக்கு மென்றிரானுந்
 கருமவகை யங்கங்கள் தனிலேயோரந்
 கந்தானே தேவதையு மதைக்குறித்தால்
 வருகின்ற தேவதையும் வேறுகேளும்
 மன்னவா வென்றியுஞ் சொன்னவாரே.

தரு, இராகம்-பியாகடை, ஆதிதாளம்.

ப ல் ல வி.

எவனுக்கெதினாலேஜீவனமோ

அவனுக்கதுகூ டெய்வமாம்.

அ நு ப ல் ல வி.

அவனியில்நந்தஞ் சாதித்தொழி லை
 யறிந்தும்ரீரறியாதுபோற்பேசுகிறீர்.
 (எவனுக்)

ச ர ண ங் க ள்.

க. ஒருவனாலேஜீவனம்பண்ணுமொருவனவனைப்பூசிக் கர்தும
 ரெருவனைப்பூசுதெய்தாலதனுக்குவமைசொல்லுவனேயெப் போது
 புருஷனிருக்கவன்னியபுருஷனைப்பூஜிக்கும்விபசார மாது
 தரணியிலேகூமமடையாளேதிஷ்டாந்தம்சண்டொன்றாதையேயிப்போது
 (எவனுக்)

உ. வேதபாடமுதலானதாலேவேதியருக்குச்சீவனந் தாமேந்
 மேதினிரிபாலனந்தானேவேந்தர்களுக்கெல்லாம்பிழைப் பாமே
 ஜாதுவையிர்க்கெல்லாம்பாரந்தன்னாலேதானேஜீவனம் பூமே
 லாதிமலையோபணிவிடையினாலஞ்சீவனஞ்சதுர்த்தர்க் காமே
 (எவனுக்)

ங. வசியர்தொழிலும்நாலுவிதமாம்வகையிர்ச்செயலுடனேவியா பாரம்மிக்
 பசுரகூணையும்வட்டிக்குக்கொடுப்பதினும்பிழைப்பாஞ்சமு சாரம்
 ரிசமாய்நாங்கோரகூணைத்தொழிலில்நிலைத்திருப்பவர்க்கேனிவ்வி சாரம்
 வசியரிடகோவசியரும்நாமல்லோவாசவனைப்பூஜிப்பதென்ன சாரம்
 (எவனுக்)

இ னு வு ம து.

விருத்தம்.

பசுக்களுக்குஞ் சீவனமிந் திரனுடவா தீனமென்றே பகர்வீரானல்
 இசைப்பன்மறு மொழிசேரு மெனவரத கோபால் ரெந்தையங்கே
 பசப்புவார் நிரீசுரசாந் கியமத்தா லேகுவிச பாணியுனை
 துசைக்குளொரு தருஞ்சம்ம திக்காத வகையரியுஞ் செப்புவாரே.

தரு இராகம்-சுத்தசாவேரி, ஆதிதாளம்.

ப ல் ல வி.

இந்திரனென்னகாணு மையா இத்தை

யெந்தனுக்கறியவுணா செய்யா

அ ரு ப ல் ல வி.

நந்தாதாவேயாயா சந்தானில்லாமற்கேளு ம்

நாட்டில்நம்மைக்காட்டிப்பசு மாட்டுக்கும்புற்காட்டுவதற்கு (இந்தி

ச ர ண ங் க ள்.

க. சாத்துவிகராஜஸ தாமஸகுண ரீதி
 தானையாக்கலனித்த லுழித்தல்வகையின் ரீதி
 யெர்த்தராஜஸகுணத்தா லாண்ஜாதிபண் ஜாதி
 யிருவோர்களும் மருவலாலே கருவாயெல்லாம் உருவாகுதனு பூதி (இந்தி

உ. சமத்தாம்ராஜஸகுணந் தனிலுண்டாம்மேகஞ் சாரி
 சாரியாய்வருவிக்கத் தழைப்பதுயிர பாரி
 சமுத்திரமலைகளுந் ததைகளிலுந்தான் மாரி
 தவருதுபெய்துவராதுண்டோ யெவரற்றடை யவராலிடைச்சேரி (இந்தி

ங. மகக்குமாத்திரம்மழைராச்சியங்கட் கில்லையா
 நாயகனிர்திரன்றானு வேறுண்டோ ரில்லையா
 உமக்குமின்னமாயர்க்கும் உலகமெல்லா மெல்லையா
 உண்டாருமாகண்டலனே யண்டகோடிகொண்டரசோசொல்லையா (இந்தி

கண்ணன் கோவர்த்தனகிரியைப் பூஜைசெய்ய உரைத்தல்.

விருத்தம்.

நிலையிதுவே யானாலும் யோககேசும
நிமித்தியந்தெய் வத்தையபே க்ஷிப்பீரானுல்
உலகிதிலே பட்டணங்க ளுடனேதேச
முரவீடு களில்வாசஞ் செய்வோமல்ல
பலவ்னங்கள் பருப்பதங்கட் குள்ளாய்வாசம்
பண்ணுவோம் நாம்வனவா சிகளதாமே
நலபசுக்கள் வேதர்பருப் பதங்கள் தம்மை
நாடுவோம் பூஜைநன்றாய்ப் போடுவோமே.

கண்ணன் கோவர்த்தன பூஜாவிதி யுரைத்தல்.

வெண்பா.

பூசையிதற்கே பொருள்வேணு மென்பீரால்
வாசவன்பூ சைக்காக வந்ததெலாம்—நேசம்
உளம்பரவிப் பூசைக்கே யோக்கியமென் றேமால்
விளம்புவார் பூசை விதி.

திபதை, இராகம்-ரீதிகெவுளை, திரிபுடைதாளம்.

கண்ணிகள்.

க.	பருப்புட	னன்னம்	பாயஸ	ம்
	விருப்புட	னின்னம்	நலக	றி
	பதார்த்தம்	னேக	வகைதா	னே
	யதார்த்தம்	தாக	சமைப்ப	தே
	உருப்படி	நிறுக்கும்	அதிர	ஸ
	வருக்கமு	முறுக்குங்	கோது	மை
	புடமாவி	னூலே	யுளுந்தின	ல்
	வடையுமென்	மேலே	செயச்சொல்லி	த்
	திருப்பணி	யாரம்	ருசிக	ள்
	பெருக்கவும்	க்ஷீரம்	பசுக்கி	டை
	சேரவுந்	கறக்கும்	பாலெல்லா	ம்
	நேரவுஞ்	சிறக்கும்	இதனுக்கு	த்
	திருக்கென்ன	காணும்	விசுவா	ச
	மிருக்கவும்.	வேணும்	பூஜையு	ஞ்
	செம்மைய	தாமே	யிதுவென்ற	ன்
	சம்மத	மாமே		*

உ.	நேமமாய்க்	கொண்டு	வேதர்	க
	னோமத்திற்	கண்டு	ஆகு	தி

நெய்களைச்	சோரிய	மந்தி	ர
மெய்களுக்	சூரிய	வந்தனை	ர்
தாமவாக்	கன்னம்	பலவி	த
மாமின்னஞ்	சொன்னம்	பசுக்களு	ந்
தக்ஷிணை	கொடுப்போம்	பூஜையி	ந்
தக்ஷணை	மெடுப்போம்	இதுவன்றி	ப்
பாமரன்	கோளன்	பதிதஜ்	ந்
தீமைசண்	டாளன்	சுவானமி	ப்
படியெவர்	கருக்கும்	வருந்தி	ய
பிடியவர்	கருக்குங்	கொடுப்ப	து
கேசுமத்தைத்	தருமே	புகழிந்த	ப்
பூமிக்குள்	வருமே	பூஜையு	ஞ்
செம்மைய	தாமே	யிதுவென்ற	ன்
சம்மத	மாமே		*
க. வேண்டிய	புல்லும்	பசுக்களு	க்
கீண்டிடச்	சொல்லும்	நெஞ்ச	து
மெலியாமல்	நாடும்	மலைக்குய	ர்
பலிகளைப்	பொடும்	அலங்கார	ம்
பூண்டுகொள்	வோமே	மனதன்	பு
நீண்டிடுந்	தாமே	நாமெல்லா	ம்
போசனை	நடத்திப்	புதுசா	ன
தூசக	ருகித்தி	வணிதமா	ய்
மீண்டிமர்	வாசச்	சந்தன	ம்
சுண்டியே	பூச	ஆனி	ரை
வேதர்க	ளங்கி	மலையை	ப்
போதுதொ	டங்கிப்	பிரதக்ஷிண	ந்
தீண்டியே	செய்ய	நந்தம்	மை
யாண்டிடு	மைய	பூஜையு	ஞ்
செம்மைய	தாமே	யிதுவென்ற	ன்
சம்மத	மாமே		*

கண்ணன் கோவர்த்தனகிரிக்குப் போடும் பலியை யுண்ணல்

விருத்தம்.

பூசுரர் பசுக்கள்மலை களைக்குறித்துப்
 பூஜைசெய்யத் திரவியமே தென்றாலையா
 வாசவன்மன் யாகத்தி னிமித்தமிங்கே
 வந்ததிர வியங்கொண்டே செயலாமந்தப்
 பூசைவிதி யிப்படியென் றரியுந்தாமே
 புகலவுமப படிந்தா முதலோர்செய்தும்
 ஆசையா யக்கிரிக்கே பலியைப்போட்டார்
 அவையுண்டா ரொசோதைமுலைச அவையுண்டாரோ.

திபதை இராகம்-சங்கராபரணம், ஏகதாளம்.

க ண் ணி க ள்.

- க. தேவேந்திரன்பூஜைச்சாகச் சேகரித்து மிருந்த
திரவியங்களெல்லாந்தான் செம்மையதாய்ப் பொருந்த
கோவர்த்தனமலைக்குமுயர் கோகுலமாம்பிலைக்குங்
கூடிச்செலவிட்டாரே நாயர்பாடியிற்பார்ப்பா ரோ
பாவந்திரமதைநூழங்கப் பலிகளிட்டுவிளங்க ப்
பசுக்களுக்குமுபுல்லிட்டுமந்தப் பசுக்களைமுன்னிட்டுக்
கோவர்த்தனகிரிநிலவலங் கொண்டேநலகிரி யை
கோபாலர்பூஜைகொண்ட கோவிந்தன்மலை யே.
- உ. அந்தணர்களெல்லோரும் ஆசீர்வாதம் பண்ண
ஆய்ப்பாடிவாழ்வார்க ளனைவோரும் நண்ண
விந்தையதாய்க்கானைகட்டுஞ் சகடையின்மே லேறி
வேடிச்சையாய்க்கோவியர்கள் சுந்தரங்கள் மீறி
நந்தகுமாரன்கதையை ராகத்துடன் பாட
நவந்தசோரகிருஷ்ண னிவர்களுடன் கூடக்
கொந்தளிப்பாய்வினையாடிச் கொண்டிருந்தார்மன் னை
கோபாலர்பூஜைகொண்ட கோவிந்தன்மலை யே.
- ங. உசிதமின்னமவேறுமொரு பருவத்ததைப் போலே
யுருவெடுத்துக்கொண்டிடையக் கெல்லாமென் மேலே
விகவாசம்வருவதற்காய் நாந்தான்மலை யென்று
மிருந்திருந்தபலிகளையு முண்டார்பின் னென்று
வசுதேவபாலகிருஷ்ண னிங்கிருந்துஞ் செம்மை
மலைபோலேயுருவெடுத்து வந்திருக்குந் தம்மைக்
குசலமிகுமாயருடன் கூடிநமஸ்சரித்தா ர்
கோபாலர்பூஜைகொண்ட கோவிந்தன்மலை யே.

கண்ணன் மலையுருவாகிய தம்மைத்தாம்வணங்கி ஆயர்களுக்குரைத்தல்.

வி ரு த் த ம்.

வாச்சுதென்றே யாயருடன் கண்ணனங்கு
மலையுருவாய் வந்ததம்மைத் தாமேவந்தித்
தாச்சரியம் பாருமிந்த மலைமக்கே
யனுக்கிரகஞ் செயவேண்டி வந்ததென்றே
ஈச்சரணும் வனவாகிய ராகும்நம்மை
யிரகூழிக்க வந்ததென்று காமரூபம்
மீச்சுரமாயுளதெனவே சொல்வாரந்த
வேயர்தான் செய்யகனி வாயர்தானே.
கண்ணன் கோகுலத்துக் கெழுந்தருளல்.

வி ரு த் த ம்.

பிடிப்பாகப் பசுக்களுடன் நம்மைக்காக்கும்
பெரியதிந்தச் செழுபத்தைப் பணியாவிட்டால்

உருசு ஸ்ரீபாகவத தசமஸ்கந்த கீர்த்தனை.

அடிக்குமே பணிமுதலா முருவமுண்டாம்
ஆனதால் நாமும்வந்திப் போமென்றாரப்
படியந்தக் கோபர்செய்தா ரோயிவ்வாறு
பருவதம்ப சக்கள்பிரா மணனாயெல்லாம்
நெடியவனுத் தரவிலாச்சித் தவருங்கூட
நிலைவந்தா ராய்ப்பாடித் தலைவந்தாரோ.

க வி க் கூ ற் று.

தரு, இராகம்-செங்களா, ஆதிதாளம்.

ப ல் ல வி.

தேவர்மதங்கஞ்செய்ததென்றே

தேவர்மதங்கஞ்செய்ததொன்றே.

அ று ப ல் ல வி.

[அல்லாம்] தேவர்பூஜையைத்தள்ளத் திருவுள்ளமன்றே (தேவர்

ச ர ண ன் க ள்.

க.	சனங்கள்தேவர்கட்குச் செய்யும்	பூசை தன்னைத்	
	தடுத்ததையவர்கொள்ள. லென்ன	ஆசை	* (தேவர்)
உ.	சகலகர்மஸ்வரூபர்மு	குந்தரோ	பல
	தாதாவும்பண்ணச்சொல்கிறவருங்கோவிந்தரோ		* (தேவர்)
ங.	புகலுங்கர்மத்திற்சிக்குங் கர்த்தர்	தானே	தேவர்
	பூஜைவிதித்ததுமெம் பெரு	மானே	* (தேவர்)

உசு - ம் அ த் தி யா ய ம் மு ற் றும்.

கண்ணன் திருவடிகளே சரணம்.

உரு - ம் அ த் தி யா ய ம்.

அ வ தா ரி கை.

வி ரு த் த ம்.

எடுத்திடுங் கோபத்தாலே யித்திரன் கோகுலத்தைக்
கெடுத்திட மழையைப்பெய்யக் கேசவ ரந்தமாரி
தடுத்திட வேண்டிக்கோவரத் தனகிரி குடையாய்க்கையிற்
பிடித்திர ணித்தக்காதை பேசுவ திருபத்தைத்தே.

தேவேந்திரன் கோகுலத்தை யழிக்க மேகங்களை யேவல்.

வி ரு த் த ம்.

வாசவன்மன் பூஜைகெட் வதையறிந்து
மாதவனை நம்புநந்தன் முதலானோரை
மோசமது செய்ச்சினந்து மூலகங்கட்கு
முடிவைச்செய் குவதாய்த்தின் னகிகாரத்தின்

சுராய்ப் பணியூழி காலமேகந்

தனிற்சங்க வர்த்தமெனுங் கணத்தத்தானே
ஈசனென்று மாணவத்தா விதனைச்சொல்லி

யேவினான் கற்பகப்பூங் காவினானே.

இதுவுமது.

க வி த் து னை.

அரிதனைநம்பிய வாய்ப்பாடியானா யடிக்கவென்றே
அரியாரம்பிப்ப தென்னென்றற்றன் பூனை யதையிடையர்
அரிபோலெதிர்செய்து தளளிவிட்டாரென் றறிவுமங்கி
அரிபோலச்சங்க ளுர்த்தங்களைப்பார்த்தங் கறைமருவனே.

தரு இராகம்-அடாண, ஆதிதாளம்.

ப ல் ல வி,

மேகங்களாஜலப்பிர வாகங்களாகச்செய்து
வீனோகோகுலத்திற் செல்லுவீ ரே.

அ து ப ல் ல வி.

யாகம்நம்மதைத்தடுத்தும் ஏதோவொன்றைத்தொடுத்து ஞ்
சேகரமாய்க்கிருஷ்ணனிடஞ் சேர்ந்து மிருக்கின்றாரே
தேகந்தெரியாதாய ராணவம் பெருக்கின்றாரே (மேக)

ச ர ண ன் க ண்.

க. வனமகிற்றிரிகின் றாரே யாயர்கன்பொருள்
மமதையைப்பார்த்திரா நேரே *
மனிதன்கிருஷ்ணனைச்சேர்ந் தாரே தேவனொன்றை
மருட்டிப்பகடிசெய் தாரே *
மமதைகொண்டெயொருமித்து மற்றோர்பூனையாரம்பித்துச்
சுமதலையாகவேதன் சொன்னவிதி தேரூர்களாள்
சமுசாரசாகரத்தைத் தாண்டப் போரூர்களாம் (மேக)

உ. பாலன்வாசாலக னவனே வணக்கமில்லான்
பண்டிதமானியு மவனே *
மேலவனறியா தவனே கிருஷ்ணனும்நீல
மேனியுன்மனித னவனே *
அமரொன்மண்ணமும் மாறி யாக்கினையதனை மீறித்
குழக்காய்க்கிருஷ்ணனையாயர் கூடித் தொடர்ந்தார்களே
நமக்குப்பிரியமில்லா நடத்தை நடந்தார்களே (மேக)

ஈ. அந்தக்கிருஷ்ணனுடன் கூடிச் சரீரம்பூரித்
தயிசுவரியம்மதை மூடிப் *
பந்திசேருமாயர் பாடி யுள்ளார்கருவத்தைப்
பங்கஞ்செய்துநீங்கள் தேடி *
பசுக்களுக்குஞ்செய்வீர் தொல்லை பயமுங்கட்குத்தேவையில்லை
விசைசண்டமாருதத்தைக் கூட்டிக்கொண்டு நேருகிரேம்
இசையயிராவதத்தி லேறிவந்து சேருகிரேம் (மேக)

உருஅ ஸ்ரீபாகவத தசமவஸ்கந்த கீர்த்தனை.

தேவேந்திரன் கண்ணனை யிகழ்ந்துரைத்ததைச்
சுசுப்பிரமரிஷி புகழ்ந்துரைத்தல்.

விருத்தம்.

இந்தவிதஞ் சங்கவர்த்த மேகக்கூட்டத்
திருஞ்சிறையை நீக்கியிடைச் சேரிசெல்ல
இந்திரனு மேவியுரை செய்தவார்த்தை
யினிலேயெம் பெருமானை யிடக்காய்ச்சொன்ன
நிந்தையெலா மவன்வாக்கி லுறையு ப்வாணி
நேரான துத்தியம தாகிநின்ற
தந்தவகை விரித துரைசெய் வேன்கேளென்பா
ரையர்தான் சுகசாமி துய்யர்தானே.

திபதை, இராகம்-புன்னுகவராளி, சாபுதாளம்.

கண்ணிகள்.

௧.	சிறுபிள்ளையென்பதற் காய்ப்பாலனென்று செய்தானையிந்திரன் முறைகுழந்தைபோல்நி ரபிமானியென் மொழிந்ததேவாணி	ருனை யது று மானே	ரை யது று *
௨.	ஓயாமாரியாகப் பேசுகிறவனெ றுன்னிவாசாலக ஏயசாஸ்திரங்கட் கெல்லாமவ யிருப்பிடமென்றுரைக்	னென்ற சொல்லும் ரோ கின்ற	ன் சொல்லும் ரோ *
௩.	வணங்காமுடியென்றே பெண்ணிக்குருஷ்ண வணக்கமில்லானென்ற வணங்கும்படிக்கு மேலொருவரில் வணங்காமுடியுள்ள	பேச்சு அவர் லை தாச்சு	னை அவர் லை *
௪.	படித்தவனென்றுபேர் மாத்திரமென்றுசொ பண்டிதமானியென் வடித்தவேதம்பண் டிதரிடத்தும்வெ மானியென்றேபொருள்	மெடுத்த தது கு கொடுத்த	ற் தது கு *
௫.	அறிவில்லாதவனென் றிறுத்திரன்கிருஷ்ண யறியாதவனென்று அறிவாயெவரு மறியாதவ யறியாதவனாகும்	சொன்ன வரை னை மன்ன	னை வரை னை *
௬.	நிதானமதாயெம் பெருமானைக்க நிறத்தனென்றுரை சதானநதருபனெனச் சொன்னதேபா சாதனனவாய்ச்சர	சேதி கிருஷ்ண க சோதி	ரு க க *

- எ. மண்டலத்திலொரு மனிதனென்றந்
வாசவன்சொன்னுனென் னையனே யிங்கே
தொண்டரைக்கித்த வந்தமணி த
ஸ்வரூபமல்லோவதின் பயனே *
- அ. நானுமறியேனவனும் பொய்சொல்லாளி ந்
நாட்டினிற்சொல்லும்பிர சித்தனே யுவ
மானமதாய்ந்தித யெல்லாந்துதியா கி
வந்ததைப்பார்பரி கூறித்தனே *

மேகங்கள் கோகுலத்தை யழித்தல்.

• வி ரு த் த ம்.

அலங்கார மெனுமபுகழாப் புகழ்ச்சிதானே
யச்சுதற்கே துதியான தறிவாயேகோ
குலங்கார தனின்குழுவால் மூடியின்னங்
குலிசன்வர விடுமனிலன் கூடச்சேர
விலங்காரப் பளபளென மினையுங்காட்டி
விண்ணெடுமண் ணுலகதீர முழக்கிலார் தான்
கலங்கார வளிபதியே யூழியென்னுந்
காலந்தா னதுயுமிந்திர ஜாலந்தானே.

தரு இராசம்-நாதநாமக்கிரியை, சாபுதாளம்.

ப ல் ல வி.

பரிசுதித்தேகோ ய் மழையினும்கோகுலம்வெருண்ட
வெருசுதியைக்கோ ய் *

அ து ப ல் ல வி.

சருக்கொண்டுகோகுலத்தி லிரங்கிச்சங்கவர்த்தமா ன்
கனமின்னவிடிமழை களால்வருத் தியதையென்னசொல்வே ன் (பரி)

ச ர ண ங் க ள்.

க. வின்னில்மின்னல்களாலே திக்கெல்லாம்பிரகாசித் து
மேகநர்ச்சனையாலே கிடுகிடாயமான ம்
பண்ணியும்வேகசண்ட மாருதங்களுமமோத ப்
பரவிக்கல்லருஷமாய் வருஷித் ததுவேயுயர்வான் ம் (பரி)

உ. ஒவ்வொருதூண்பேரிலவே யொவ்வொருதானாகளா க்
யுயர்வானிலிருந்துகார் வருஷிக்கும்போ தே
அவனியெல்லாஞ்சலப்பிர வாகமாய்மேடுபள்ள ம்
ஆவதுந்தெரியாமற் போய்விட்ட ததுவுஞ்சொல்லொண தே (பரி)

ங. அதிவருஷத்தினலும் பெருஞ்சாற்றினலேயு ம்
ஆனினாகளுக்கும்குளீர் நடுக்கல்மிருந்த தே
அதிலிடையரிடைச்சியருஞ்சீதங்களா லே
யார்த்தியடைந்துகோவிந் தனையடைக் கலமும்புகுந்த தே (பரி)

ச. நடக்கும்நடைமந்தித்துச் சிரசுங்கன்றுகனையு ம்
நாடிச்சீர்த்தாலமறைத்து மழையணிய வே

நடுக்கப்பசுக்கீள்கிருஷ்ணன் றிருவடித்தாமரை
நம்புதலாகவந்தே சரணாகப் பரவிப்பணிய
ஆயர்கள் மழையினால் வருந்திக் கண்ணனைச் சரணாக வடைதல்.

விருத்தம்.

மாலடியே துணையென்றும் பசுக்களென்னும்
வாய்விடாச் சீவனெல்லாந் தொழுவேயுள்ளன்
பாலடிய ராமிடையர் கண்ணகண்ண
பாக்கியசா லியுநீயே நாதனென்று
மேலடிநான் தொட்டாயர் பாடியாநசள்
மிகநம்பி யிருக்கின்றோந் தீயையுண்டும்
ஆலடியிற் கொணர்ந்துரகவித் தீரையெங்கட்
காரையா வென்றுணாசெய வாரையாவே.

கண்ணன் கோவர்த்தனகிரியைக் குடையா யெடுத்து
மழையைத் தடுத்தல்.

விருத்தம்.

இந்திரன்கோ பாக்கிரியை யுண்டுநீயே
யிரகியுமெம் பெருமானே பக்தராவிச்
சந்தானே யெனவுங்கோ குலத்திலங்கு
துயரடைந்த வசேதனத்தைப் பார்த்துமங்கே
முந்திடைய ரிடைச்சிகளுஞ் சொல்லுதற்கு
முன்னமே வாசவன்கோ பத்தினுலே
இந்தவகை யானதென்று மலையைக்கையி
லெடுக்கின்றார் கல்மழையைத் தடுக்கின்றாரே.

தரு, இராகம்-சுருட்டி, ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

பாலகோபாலகிருஷ்ணன் பக்தர்க்காய்க்கோவர்த்தன
பருவதத்தையுமெடுத்தா ரே.

அநுபல்லவி.

தாலகேதனன் றுணைவமாலே சதமகன்பூஜைதித்தார
சங்கவர்த்தமங்குலப்பெருத்த தழுவறுசினமுங்கொண்டு மழைசொரிதருணங்கண்
[மு (பால்)

சரணங்கள்.

க. அதிகாற்றுடன்சிலாவருஷி மாம்மழையை	வலாரி	யிந்த
அகாலத்திலேவருஷிப்ப தென்னென்றனவிட்டந்த	முராரி	ச
ததியில்நம்மாலேயவனுட யாகங்கெடுத்தலா	யகங்காரி	த்தவன்
தானேகெடுதலாக மழையைவருஷிக்க	விடைச்சேரி	மிக
விதனங்கொண்டதேயந்த வந்திரன்சமத்தையும்	பார்ப்போம்	நமது
வீரலட்சுமிகாட்டி யேகோருமடைத்	கார்ப்போம்	உலக

பதியேதானனுமாணவவிருள் படர்ந்ததுந் தீர்ப்போம் நம்மையே
பரவுதொண்டர்கள் துய ரடையாதபடிநலஞ் சேர்ப்போம் *

இதுவேதருணமெனவுஞ் சாமி யிருட்கேசமூர்த்தி நேமி

மதுகுதனனுந் தானே மதுராபுரிவந்தா னே
யிதையேயெனுகின் றானே யெதுநாயகனுந் தானே (பால)

உ. விண்டலத்துளோர்சாத்தீ கருணமிருந்திருப் பவர்தானே யுன்றன்
மெய்யுன்பீர்தருக்கஞ்ஞான மானவிருளங்கே வருவானே *
விண்டிடுமெனிற்சார்ந்தமு மென்மேல்விசுவாசம் பெறுவானே வளர்
மேன்மையானதேவர்களைஞக்குநானிப்போது சொல்வேனே தாங்கள்
மண்டலேசொனுங் கருவங்கள்வந்து மூடாதே வரவே
மானபங்கமுஞ்செய்குவோம்நா மதுவந்தப் பாதே யப்படி
அண்டியநல்லோர்களை யவமானமதுசெய்யும் போதே யவருக்
கணுக்கிரகமதாகு மென்றறிவார்மன மீதே *

என்டிசைபுகழ் கின்றகோகுல மெனையடைந்தவர்க் கென்னவியாகுலம்

அண்டர்க்கரசன் சொரியப் பண்டிட்டதுவும் பிரியக்
கண்டித்ததுவுந்தெரிய த் தொண்டர்க்கருளம்புரியப் (பால)

ஈ. ஆய்ப்பாடியர்கள்நாதனைன்றெம்மை யடைந்திருப்பதுங் கண்டே நாமும்
அதையொப்புக்கொண்மெவர்களைரக்ஷிப்பதுவிரதமொன்றுண்டே *
காப்பதுநந்தம்பலத்தினாலே காட்டுறோமென்று விண்டே யொரு
கையினொக்கோவர்த்தனகிரியையுங் கனவினையாட்டுக் கொண்டே நல்ல
வாய்ப்பதாய்ச்சிறுபிள்ளை நாய்க்குடைபிடுங்கியே தூக்கி மதுபோல
வனமாலியாயருடனே தந்ஷததாய்களை நோக்கி யுமது
பாற்பசுக்களினுடனுங்குடப்பரவியே பாக்கி யிலாமலே
பருவதமெடுத்திடு பள்ளத்தினிலிருந்துயர் நீக்கி *

ஏற்பதாயுங்குட் கேதுதொல்லை யினிமேலும்பயந் தேவையிலலை

தாப்புக்கொடு மிக்கட்டுத் தீர்ப்புக்கட னெற்கிட்டுக்
காப்புக்கென் னத்தொட்டுச் சேர்ப்புத்தியு னாத்கிட்டுப் (பால)

ச. என்கையாலெடுத்திடுமலைவிழு மெனும்பயந்தனை நீக்கும் மழை
யிலும்பெருங்காற்றிலுலுமுன்ன மேபயந்ததேபோது மாக்கும் *
சங்கையில்லாமலந்தரெண்டையுந் தடுத்தாறுங்களைக் காக்கும் என்சொற்
மவராதினொக்கிருஷ்ணன் சொன்னசமாதானத்தினை நோக்கும் அவர்
அங்கப்படியேபள்ளத்தினிலே சகடைகள் காளை பசுக்க
ளான்கன்றுநடைநாடகசாலை யாவும்நல் வேளை வேத
புங்கவரானபுரோகிதர்களும்மால் பாதத் துனை யணிந்து
போற்றிவந்திருந்தாருலகங்கள் புகழுமன் னுனை *

உசஉ ஸ்ரீபாகவத தசமஸ்கந்த கீர்த்தனை.

துங்கனேபணீமேல்நடித்தாரோ ஸ்வாமிநாளேழுங்குடைபிடித்தாரோ

மங்கையேசோதைசுபுத்திரச் சிங்கம்யாதவ மித்திரப்

புங்கவபோல பத்திரற் கங்குபின்னானி சித்திரப் (ப

தேவேந்திரன் மேகங்களை விலக்குதல்.

விருத்தம்.

பசிராக சுகதுக்க மபேகையொன்றும்

படரா ம லாய்ப்பாடி யார்கட்கெல்லாம்

இசைவாக நாளோழும் பாரத்திருக்க

வெம்பெருமான் வைத்தவடி பேராடற்கை

மிசைகோவாத் தனமலையத் தரித்தாராத்

மேகவா கனனறிந்தாச் சரியங்கொண்டே

அசையாது சம்பமதாய்க் களிப்பதாகி

யாககிஞ் காரதனை நீக்கினே.

திபதை, இராகம்-ஆனந்தபரவி, ஆதிதாளம்.

கண்ணிகள்.

க. ஆக்கினாரதனையங்கே நீக்கினேயிந்திரனு ம்

அதுவழிகோவாத் தனதர ரெதுகுலவிண் டி

யேற்கும்நாமலவானையும் பாற்கரனபிரகாசத் தையு ம்

ஏழ்தினமிருந்தமழை யோடவுங்கண் டி

உ. வாக்கியஞ்சொல்லுவார்களே யோக்கியரோயார்பா டி

வசிப்பவனோபெண்டியினோ பசுகர ணுட் னே

நோகருவீரானதெவளளத் தேகருவீரொலலோரும்ந வ

நோகபாடியாடிக்கூடிப் பேசுவீர களே

ங. காற்றுமழைபின்றதையும் பார்த்திவீரோமடு க்

களுமவடிந்ததேயினிநீங் களுமவருவீ ரோ

மாற்றுவீர்பய ததையெனச் சாற்றினாரியந்தக் கோ

வலரெனவிளங்கியகோ குலமதுளளோ ரோ

ச. ஆத்திரளபெண்டியினோ ப தாரத்தமுஞ்சகடைமேற்கொ ண்

டபபுறம்வந்தாராளம்விட டிபபுறம்வந்தா ர்

நேத்தியாய்முன்னிருந்தபடி யாய்த் துளவமால்மலை யை

நிலையில்வைத்தாரோபதமென் றலையில்வைத்தா ரோ

ஆயர்கள் முதலியோர கண்ணனைத்துதித்துக் கோகுல மடைதல்.

விருத்தம்.

சகலபிராணிகளும்பார்த் திருக்ககோவர்த்

தனகிரியை வினையாட்டாய் முன்னிருந்த

வகையாக வைத்திடவாய்ப் பாடியாரும்

மாதவனை வந்துகட்டிக் கொண்டாரின்னம்

புகலுவேன் றயிரகஷு தைகளினுலே
பூஜித்தா ராசீர்கள் பெரியோர்செய்தார்
இகபரமெல் லாம்பெறுவ ரிதனைக்கேட்பார்
என்னன்பா பாகவத மின்னம்பாரோ.

தரு, இராகம்-செங்களா, சாபுதாளம்.

ப ல் ல வி.

கோவர்த்தனதாரி கதைகளையம்.

அ நு ப ல் ல வி.

கோவக்கன்னிமார்கள் கூவிளங்குயில்போ ம்
கோவிர்த்தனபுகழ்தன்னை மாவிற்தையாகச்சொல்லிக்

குலக்கிக்குலக்கியே பலக்கிப்பாடினாரே (கோவர்)

ச ர ண ன் க ள்.

க. தாதையாம்நந்தனுஞ் சோதரராமனு ளு
சோதரோகினியென்னும் மா தர்களுந்நவ் து
துய்யவாசீர்வாதஞ் செய்யவதுகொண்ட (கோவர்)

உ. உத்தமதேவர்கள் ஸித்தர்ஸாத்தியர்க் ள்
மற்றுஞ்சாரணருடன் வித்தியாதரர்கள்வானி ன்
வரிசைமலர்மழை சொரியவதுகொண்ட (கோவர்)

ங. சங்கதுந்துபிமே ளங்களுமுழங்க ப்
பண்களுடன்றும்புருவுங் காணஞ்செய்யக்கொண் ட
பதிபாவனரா யெதுமரபில்வரு (கோவர்)

ச. பலருமாயர்கள் பலருஞ்சேர வே
குலவிவிரையாடிக்கோ குலமதையடைந்தா ரே
கோவியர்கள்நெஞ்சைக் கோவிஸாகக்கொண்ட (கோவர்)

உரு - ம் அ த் தி யா ய ம் மு ற் று ம்.

கண்ணன் திருவடிகளேசரணம்.

உசு - ம் அத்தியாயம்.

அ வ தா ரி கை.

வி ரு த் த ம்.

மற்கருட கேதனரற் புதமாம்லீலை
வரிசைகண்டாச் சரியங்கொண் டிருக்குமாய
வர்க்கருடின் நந்தர்முன்னுட் கேள்விகொண்ட
வாறெலாந் தொடுத்துவகை வகையாயந்தத்
தர்க்கருட சங்கையெலாந் தெளியவிந்தச்
சருக்கமிரு பத்தாநில் முகுந்தற்கேற்குங்
நர்க்கருட வாக்குச்சம் பத்தைநன்றாய்க்
காட்டுவா ரென்பதனை நாட்டுவாரோ

ஆயர்கள் நந்தகோபரிடங் கண்ணன் மகிமைகளை யுரைத்தல்.

விருத்தம்.

கண்ணனுட லீலாவி பூதியெல்லாங்
கண்டுமிக வாச்சரியங் கொண்டேயாயர்
புண்ணியராம் நந்தகாக்கண் மெதுசெல்வன
புதுமைகளை யென்னவென்று புகல்வோமிந்த
மண்ணுலகி லிடைச்சாதி யானநந்தம்
வாக்கத்தி லிவாபிறந்தார் பெருமைநீனை
யெண்ணவெகு குறைச்சலா யிருக்குதத்தை
யிவ்வாறு மென்றுமுனை செய்வாராமே.

தரு, இராகம-மத்தியமாவதி, சாபுதாளம்.

பல்லவி.

நந்தரோயும்து னைந்தன்மகிமையை
யெந்தவிதஞ் சொல்லுவோம்.

அநுபல்லவி.

அந்தணராசீவா தங்களமிகுந்த னீ
ராயாபாடிகுருநன் னாயகராய்வந த (நந்த)

சரணங்கள்.

க. மானிலமீதிந்த வேழவயதுள் ள்
மைந்தன்வினையாட்டாய்ச் செந்தளிர்க்கை யாலே
தானேபருவதத்தை யானையான து
தாமரைப்பூவை யெடுபபதனைப் போல
மாண்பாவொடுத்தோ யெடுத்துங்க ல்
மாரிதடுத்தே யற்புதம்மென் மேலே
ஆனதிதற்குமுன் னாகநடந் த
வதிசயலீலை யதுவோவொருக் காலே
ஆதியிழ்கண்விழி யாதகுழந்தைநா ள்
மீதுபலசாலி பூதனையாவி ப
யோதரப்பாலுடன் போதவுண்டாரத ற்
கோதுழுவமான மேதென்றுசொல்லுவோம் ம்

உயிர்கள்தேகத்தி னயுவை யெப்படி
யுறுஞ்சவானெம னுவமை யிப்படி
வயதிலமையைக் காலமுன் டப்படி
மன்னவனேகலை யூவுந்தி ரப்படி (நந்த)

உ. தொட்டிலுக்குட்படுத் திருந்தாமுன்ன
 சொல்லுமுன்றுமாதக் குழந்தை
 அட்டதிக்குஞ்சொல்லுங் காலேமேலேதுக்
 யழுதுகொண்டிதைத் தாரொன்ற
 திட்டமுள்ளதந்தச் சகடைத்தொட்டிலு
 சின்னாபின்னிலாகத் தெறித்துப்
 சிட்டியோயிங்கிதோ ராச்சரியங்கண்ட
 செல்வருமக்குவந் தாரிது

ன்

யாச்சுதே

கி

பேச்சுதே

ன்

போச்சுதே

ர்

வாச்சுதே

சென்றவயதுதா * னென்றினிலேய
 ரன்றிருனாவிருத் தன்றாக்கிவான்செ
 நின்றுசொடுபோனா னென்றுநெஞ்சையுறி
 தன்றவணையிவர் கொன்றாரல்லோவை

சு

ல

ந்

யா

ஆச்சரியஞ்சொல்ல நாவாயிரம் வேணும்
 ஆயிரங்கண்ணுண்டா னாற்புர்க்கலாங் காணும்
 ஆச்சியெசோதைக்குக் காணாதெல்லாங்காணும்
 அகண்டமண்டலத்தோர்கட்கெல்லாந்தோணும்

(நந்த)

ங. கண்ணனுமவெண்ணை திருடக்கண்டுந்தாயா
 கட்டினாள்லோ வுரலிலுமப்
 நண்ணிரண்டுகையாலுந் தவழ்ந்துகொண்
 ரட்டைமருத மரத்துநடு
 எண்ணப்புகுந்து கயிற்றைப்பிடித்
 மிழுக்கமரங்களுஞ் சாய்ந்ததுதப்
 அண்ணனுடனாவ ராயர்குமார
 டான்கன்றுக்கூட்டத்தை மேய்த்தார்தவ

ர்

போதே

டு

மீதே

து

பாதே

ரோ

ருதே

அக்காலத்திலிவ னைக்கொல்கிறேமென்
 கொக்குவேடமெடுத் துக்கொண்டுமூக்கா
 சிக்கக்கொத்துஞ்சத்து ருக்காண்பகன்றன்ம
 கைக்கையினாற்பிடித் துக்கிழித்திட்டா

று

லே

க்

ரோ

கங்கணங்கட்டிக்கொண்டெங்களைக்கார்த்திரர்
 தூசினியெங்கிலுந் தான்புகழ்
 மங்குளப்பார்வையா யெங்களைப் பார்க்கிரர்
 வந்துமுன்னேநின்று துன்பத்தைத் தீர்க்கிரர்

(நந்த)

சு. கன்றுக்கூட்டங்களொடு மோரசுரன்மு
 கன்றுவேடமெடுத்துக் கொண்டுவந்

ன்

தானே

உசுக ஸ்ரீபாகவத தசமஸ்கந்த கீர்த்தனை.

வென்றிடவந்தவன் காலேவாரிச்சுழ்	நி
விளாமரமீதெறிந் தாரோயறிந்	தோனே
அன்றேவிளாவு மடியோடேசாய்ந்த	தே
யந்தவசுரனுயிர போய்விழுந்	தானே
குன்றதுபோலுங் கழுதையுருவமு	ங்
கொண்டதேனுகா சுரனுமிருந்	தானே
கூட்டுமுறமுறைச் சேட்டைக்கழுதை	சு
ளாட்டபாட்டத்துடன் காட்டிறபனம்பழ	ம்
நாட்டிலொருவாகுங் காட்டாதடித்தா	னே
சேட்டையுமிவா கூட்டிக்கொண்டேசாட்டிற்	
நிரிந்துகழுதையெல் லாந்தான்	மடுத்தாரோ
சோந்தபனம்பழம் யார்க்குங்	கொடுத்தாரோ
பிரிந்தாராமனமே லனபு	தொடுத்தாரோ
பிரலம்பளுவி யவரா	லெடுத்தாரோ (நந்த)
டு. காட்டுத்தீவந்து வளைக்கும்பாளாய	ா
களையுமபசுக்க ளையுமிரகூழித	திட்டார்
மீட்டுங்கொரே விஷப்பாமயினமேலா	டி
மேலுமமடுவிட் டதனைத்துரத்	திட்டார்
நாட்டிலெழுநூ நதிவிஷம்நீக்கி	யே
நல்லஜல மாகச செய்துகொடுத்	திட்டார்
கேட்டேரோயிப்படி யொவ்வொருவறபு	த
கிருத்தியங்கள்செயதே யெங்குமபிரபலித்	திட்டார்
கிளைகளென்றேநம துளுமோசபாவமா	ய்
விளையாடிக் கொண்டும தளையாயிருக்கிறு	ர்
தளபதியேயிதை யளவிடவேணுமெ	ன்
றுளமுணடுகோகுலத் துளவெங்களுக்கெலா	ம்
உன்னதமான மலையதனை	நேரும்
ஒழைவயதுள்ள பாலரிவர்	பாரும்
இன்னதைக்கையா லெடுக்கக்கண்டோம்யாரும்	
என்னவெனறுசொல்ல லாகுமகோ	வாரும் (நந்த)
இ து வு ம து,	
விருத்தம்.	
தொடந்தாய ராச்சரியங் கொணடுகேட்கத்	
தூபகாகக் முனிமுன்னுட் சொன்னவாரே	
நடந்துவரக் கண்டிசுங்கை தீர்த்திருக்கும்	
நந்தாகண்ணன் தத்துவங்க ளெல்லாமந்தக்	

கடந்தவ ருணாப்படியே சொல்லக்கோவர்
கணமெல்லாந் தெளிந்திருந்தார் மன்னாந்ந
ரிடந்தனிலே கர்க்காசொன்ன வகையைச்சொல்வே
னிதனைப்பார் பாகவத மதனைப்பாரோ.

தரு, இராகம்-ஸாவேரி, ஆதிதாளம்.

ப ல் ல வி.

நந்தரேயுந்தமிழ்ந் மைந்தன்குணந்தனி லே
நாரணனுக்குநிகரா யா.

அ நு ப ல் ல வி.

விந்தையாய்க்கண்ணன் மிகவினையாடற்செய்வா ர்
விஜயகோபாலர்தானே புஜபலவான்ஸ்ரீமா னே (நந்த)

ச ர ண ன் க ள்.

க. யுகந்தோறுந்தேகமெடுக் கின்றவிக்ஞமாரற் கே
யுண்டாச்சுழன்றுநிறம் முன்னே
பகர்ந்திடிவெள்ளையுட னேசிவப்புப்பொன்னி ம்
பாரும்வர்ணம்மூன்றுமுன் பின்னே
ஐகந்தனிலிப்பவங் கறுப்புநிறந்தரித் த
திறத்தாற்கிருஷ்ணனென்றுபே ருன்னே
மகிழ்ந்தொழுந்தன்யினையிவர்முன்னேரிடத்தி லே
வசுதேவார்க்கும்பின்னையாய்ப் பிறந்திருக்கிறார் சொன்னேன் (நந்த)

உ. மகிமையறிந்தபேர்க ளிந்தவுன் தன்யினையே
வாசுதேவனென்றுஞ்சொல் வாரோ
விகிதகுணகிரியைக் கனுசரணையாயின் னம்
வெகுநாமரூபம்பெற்ற பேரோ
அஃதெல்லாம்பாணறிவேன் ஜனங்களறியாருங்க ட்
கதிபுகழையுண்டாக்கு வாரோ
மகிதலத்திலேநீங்கள் சகலதுன்பங்களா ன
வாரிதிதன்னைத்தாண்ட விவாதோணியா வாரோ (நந்த)

ங. மண்ணுள்ளராஜர்கள்கா லத்திற்சோரர்செய்யு ம்
வாடைக்குள்ளாம்பல்லோனாக் கார்க்க
எண்ணியந்தச்சோரனா யடித்துநல்லோர்களை யு ம்
இரகஷித்தாரிவொன்றே யேற்கப்
புண்ணியம்மகாபாக்கிய சாலிகிருஷ்ணன்மேலன் பு
பொருந்தச்சத்தாருவெல்லாந் தோற்கப்
பண்ணுவாரியைச்சேர்ந் தவரையசரருமெ ப்
படியனுக்கூடாதப் படிதிஷ்டாந்தமும் பார்க்க (நந்த)

அசுஉ ஸ்ரீபாகவத தசமஸ்கந்த கீர்த்தனை.

ஆயர்கள் கண்ணன் மகிமைகளைக்கண்டு மகிழ்தல்.

விருத்தம்.

ஆதிநா ராயணனை நிகருன்பின்னை

யயிசுவரியம் புகழ்கிரியை யனுபவங்கள்

ஈதுகளி லாச்சரிய மென்னவென்றே

யென்னிடத்திற் சொன்னவர்தன் னிடத்திற்சென்ற

ரேதிருநா ரணனென்றே நானுமெண்ணி

யிருக்கிறே னெனுநந்தர் மொழியைக்கேட்டப்

போதிடையர் சங்கையெலாந் தீர்ந்தாராயா

புரவலா பரிசுதித்தே யுரவலானே.

தரு, இராகம்-தன்னியாசி, ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

மன்னு விற்பன் னு மாலைச்

சொன்னு வதுநன்னு விண்ணுராத மன்னு.

அநுபல்லவி.

பன்னாகசயன பரமபுருஷகிருஷ்ண

ன

மன்னாகமமெல்லாந் தானநிந்தாரோயாய

ர்

(மன்னு)

சரணங்கள்.

க. அங்கிசைகளைக்கண்டுங் கேட்டுமனுபவத்தா

ற்

சங்கைகளெல்லாந்தீந்து சந்தோஷமானாராய

ர்

(மன்னு)

உ. நந்தருடனேயந்த நாரணனைக்கொண்டா

டி

வந்தனர்பிர்ந்தாவன வாசிகோபாலொல்லா

ம்

(மன்னு)

ங. கொடுத்தார்மக்குக்கை கோவர்த்தனமலை

யை

யெடுத்தாரொன்றடிக்கடி யெண்ணினாராய

ர்

(மன்னு)

ச. அழியாதயிசுவரிய ராகுங்கண்ணனு

ட

விழியருள்பெருகவே வேண்டினாராய

ர்

(மன்னு)

இதுவுமது.

விருத்தம்.

சதகோழக் கையனுயர் கோபத்தாலே

சண்டமா ருதமுடன்சல் மழையடிக்க

அதனுலிப் படியாயர் பசுக்கள்பால

ரரிவையருந் தமைச்சரண மடையக்கண்டுச்

சிதமான கருணைசெய்தோர் கையினுலே

சிறுபின்னை நாய்க்குடையை யெடுத்தாற்போலே

அதியுனத மலையெடுத்திந் திரன்மதத்தை

யடித்திட்டா ரதையிவகை படித்திட்டாரே.

உசு - ம் அத்தியாயம் முற்றும்.

கண்ணன் திருவடிகளேசரணம்.

உள் - ம் அத்தியாயம்.

அவதாரிகை.

விருத்தம்.

பூவந்த வுந்திர சிங்கபூர்த்தி
 பொன்னடிக்கா ளாகுஞ்சி தரனூரீங்க
 னேவந்த மூவொன்பா னத்தியாய
 நெருளாயிற் சுகமுனிவர் சொன்னவாறே
 மாவிற்குத் துணை மகிமைகண்டு
 வாசவனுங் காந்தே னுவந்தான்வந்து
 கோவிந்த ராகுபி லேசஞ்செய்யக்
 கொண்டிடா ளொன்பதுவுங் கண்டிடாரோ.
 தேவேந்திரன் னண்ணனிடைம் வருதல்.

விருத்தம்.

பூவுலகில் மலையெடுத்து மணமுதித்துப்
 புண்ணியராய்ப் பாடினயரட் பித்தாரென்றே
 கோவுலக மீதிருந்து காமதேனுவுங்
 குலிசபா ணியுங்கண்ண னிடத்தில்வந்தார்
 காவலனே விண்ணொளி பயத்தாலைவந்தான்
 களிப்பதனால் வந்தந்தச் சுரதிதானே
 நீவலரி புவின்கைதகே னெனு முனிக்கே
 நீசருந்தா னீரவரோ சுசருந்தானே.

தரு, இராகம்-கல்யாணி, ஆதிதாளம்.

ப ல் ல வி.

வாசவன்வந்தானே கேசவனிடத்தில்
 வாசவன்வந்தானே *

அ நு ப ல் ல வி.

வாசவன்வரும்போதுபரி யாசத்துக்குள்ளானோமென்று ம்
 யோசித்தும்லஜைஜயடைந்தே ராசனுமொருவனா க (வாச)

ச ர ண ன் க ள்.

க.	சூரியன்போலுங்கிரீடம்	ஆரியன்கிருஷ்ணனுட	பா
	தாரவிந்தந்தொடநமஸ	காரமிகவுந்தான்செய்	ய (வாச)
உ.	பரவுகாந்தியுள்ளகண்ணன்	சரிதைகண்டுங்கேள்விகொண்ட.	
	வரிசையெய்னுபவமுஞ்	சரியானதிலேயந்	த (வாச)
ங.	தோணவேழவுலகுக்குங்	காணுநாமேநாதனைன்	ற
	ஆணவமடங்கியிரு	பாணியுங்குவித்துக்கொண்	டு (வாச)

தேவேந்திரன் கண்ணனைத் துதித்தல்.

விருத்தம்.

விணையாளும் நாயகனிப் படியேவந்து
 விஜயகோ பாலர்பதம் வணங்கிநின்றே

வெணையுணும்நீ ரெனதபரா தம்பொறுக்க
 வேணுமெனச் சொல்வதற்கு மெண்ணினாகத்
 தணையானே சாபியுமக்கி யான்செய்கின்ற
 வபராத மெனவிருக்கென் பாலேதேவர்
 துணைசெய்தே யனுக்கிரசஞ் செய்வீனோன்றே
 துதிககிசுரூன் நெஞ்சிலன்பு கதிசகின்றானே.
 தரு இராகம்-புன்னாகவராளி, ரூபகடாளம்.

ப ல் ல வி.

சரணஞ்சரணஞ்சகந்நாதனே குருவேசரண ன் கிருஷ்ண
 சகலவுலகங்களுககுந் தந்நையுமநீசரண ம் *

அ து ப ல் ல வி.

திரணம்மேருவாகமேருவைத் திரணமாகச்செய்து மந்தக்
 கரணந்தொண்டரின்மீதுவைக்குங் கமலநயனையரிமு குந்த (ச

ச ர ண ன் க ள் .

க. நிமலஞ்சாந்தம்ஏசரூபம் நிறைந்தெல்லாமுணர் தீபம் ஆகுந்
 தமோரஜோகுணங்ளையே நீக்குஞ்சாபியுமது ரூபம் *

எமனே ருக்கும் இப்படிக்குக்
 கணமுன்னே நிற்கும் மாயா காரியம்

உமதுரூபஞ்சமுசாரத்திலே புதவாயிருந்தபோ துமந்த ஃ
 சமுசாரத்திலேயுஞ்ஞானிகளபோற றுன்கட்டுப்படவில்லைநீர்கோபா ல் ச.

உ. தேவநீர்க்குஞ்ஞானமான தேசானுபந்த மேது அதி
 லேவிரிந்தவுலோபாதி களுக்கென்னபேச்சிப் போது *

தேவாதி தேவா அவதார
 நேவாசுதேவா தேகந்நனனிலு

லோபகுணங்கம்முறுபிதப்பினை யுண்டாக்குவதஞ்ஞானிக்கு நேருமே
 யாவதல்லாமல்ஞானிககென்னசொல் லாசை தீரவுமஞ்ஞானந் திருமே (ச)

க. இலையேயுமக்குலோபகுணாதி யிருந்தாலுமென்ன மருட்டுந் தர்ம
 நிலைநிறுத்தும்பொருட்டுந் துஷ்டநிக்கிரகத்தின் பொருட்டும்

ஜல ஜாக்ஷனே வேதாந்நத்தித்,
 சொலுஞ்ஞாக்ஷனே நெஞ்சினிலே

வலுகருவமதிருந்தவென்னை மடககியிந்தமான பங்கம்
 மலிவானவிர்த்தத்தண்டனையுந்தேவ ரீர்செய்ததுவேயனுக்கிர காங்கஞ் (ச)

இ து வு ம து.

விருத்தம்.

இவ்வளவு சொல்வதென் கோபாலனாக
 விருக்குநான் தண்டனைகள் செய்வதென்ன
 அவ்வளவு சக்திநமக் குண்டாவிங்கே
 யானாத்நனை துத்தேன்கா ரணமென்னென்றத்

செவ்விடபொல் லாந்துதிக்குந் தேவரீரோ

ஜகத்துக்குத் தந்தைகுரு நாதன்மூன்றும்
எவ்வகையி னாலுந்தண் டிககலாமென

பின்னஞ்சொல்வான மேகவா கனன்சொல்வானே.

சீரு, இராகம்-உசேனி, ரூபகதாளம்.

ப ல் ல வி.

தேவரீரோ தண்ட நாயகராகு மே ஞான
தீபாலங்கிருத கோபாலகிருஷ்ண *

அ நு ப ல் ல வி.

தேவாதிதேவ ரீந்தந்தக்கால

சிந்திதபடித்தேகந்நரித்

மேவுலகபாலா கருவங்கண்

வினையாட்டாய்மான பங்கமுஞ்செயுகி

ஞ்

து

டு

ரா

(தேவ)

ச ர ண ன க ா.

க. ஜகதீசமதம் பிடித்தேனே யிங்கே

சிலாவருஷ

மடித்தேனே *

பகரும்ஞர்நன்

சீமத்தேனே யும்மைப

பரமெனறெண்ணுமந்

றுடித்தேனே *

யுகாநத காலத்தைக

காட்டினேன்

உனமேலே கத்தியைத்

திட்டினேன்

உகிலாண்டகோடிகரு நாயகரான

நீ

மஞ்சாதிருநாதைக கண்டோழுவந்

தேனே

மிகநினமேற்பக்கி செயயவைதரொ

ரு

வினையாட்டாகிய சண்டனை

நானே

(தேவ)

உ. ஆணவககட்டை மடங்கனேன் என்றன்

அடங்காதபுத்தி

யடங்கனேன் *

*தோணுமலிதைத

தொடங்கனேன் உன்னை

சொருபங்கண்டபின்

மடங்கனேன் *

தோணுமபடியாய்க்

கண்டனை

துஷ்டநிக்கிரக

தண்டனை

காணுமயிசுவரிய மதமூட

க்

கசடனென்னப ராதமலபா

றுத்திடும்

வேணுகோபால ஸாமியின்மேலு

ம்

மிசுநலபுத்தி தந்தருள்

வைத்திடும்

(தேவ)

ங. சபராதமிது

பெரியதே யுமக்

கதீபொறுப்பது

முரியதே *

விபுவெமெனமேலு

பரியதே யுன்றன்

வினையாட்டையறி

வரியதே *

அபிராமவவ

தாரமாம்

அஷதயெடுத்துப்பூ

பாரமாம்

பிரபலபாவத் தளபதிகளைப்
பிளக்கவுந்தானே நீமணி வண்ணனை
உபயமாகுமுன் பாதத்தின்றொண்ட நா
யுறுதியாக ரக்ஷிதகவுங் கண்ணனை (சே,

இதுவுமது,
விருத்தம்.

பூதலத்திற் பாவிகளை யடித்துமுன்றன்
பூங்கமலச் சேவடியைப் பணியுந் தொண்டர்
மீதுதைய புரிந்திரகழிக் கவும்நீயிங்கு
வினையாட்டா யவதாரஞ் செய்தாய்கண்ண
ஆதலினால் நின்னடிமை யானேன்னென்
வபராதஞ் செய்திருந்தா லுமதையெல்லாம்
மாதவனை பொறுத்தருள வேணுமைபா
வாமனா மறவேனின் னாமானே.

தரு, இராக உரீதிசவுளை, சாபுதானம்.

ப ல ல வி.

எங்குநிறைந்தவாஸாதேவா வாஸாதேவா.

அ நு ப ல ல வி.

[கிருஷ்ண] சங்கசக்கரதர சரணெண்ணைக் காவா (எங்
ச ர ண ங் க ள்.

க.	அரிஜகந்நிவாஸ	பூரணனை	யிந்தத்
	தரணியிலயாதவர்க்கு நாத்தனை	நாரணனை	* (எங்
உ.	அடியார்பாவனைசெய்யும்	வடிவே	யேற்கும்
	நெடியோனேரிஷிகேசனைவேத	முடிவே	* (எங்
ங.	சகலவித்துமாலோனை	சரணங்	கிருஷ்ண
	சகலபூதசோடியி லுறையோனை	சரணம்	* (எங்
ச.	தேவர்முப்பத்துமுன்று	கோடிக்	கெல்லாங்
	காவலனென்பூனை தள்ளினாராயர்	கூடி	* (எங்
ரு.	சண்டாராருதஞ்சிலா	வருஷந்	
	கொண்டிரான்பெற்றதிற்த வுன்கிருபா வருஷம்		* (எங்

கண்ணன் தேவேந்திராரு விஸ்ட யுரைத்தல்.

விருத்தம்.

சாந்நிரவா திகட்கறி யொண னாமலேபத்
தருக்கறிய வருமுன்ற னருள்மழைக்குப்
பாதகிரயா னேன்கருவ மதனைவிட்டேன்
பரமனை குருதெய்வ மெல்லாம்பியென்

மேத்தியிந்த வகையிந்தி ரனுந்தான்சொல்ல
வெழில்மந்த காசமது செய்துகொண்டு
தோத்திரஞ்செய் தவணைப்பார்த் துணைப்பார்க்கண்ணை
சோதையாம் நந்தரவர் தாதையாமே.

தரு, இராகம்-சாரங்கா, சாபுதாளம்.

ப ல் ல வி.

வாராயமரர்மன்ன னே பொன்னுலகத்திற்
சேராயமரர்மன்னனே *

அ நு ப ல் ல வி.

வாராயிந்திரா மமதையுடனக ன்
காரமில்லதி காரஞ்செலுத்துவா ய் (வாரா)

ச ர ண ன் க ள்.

கனதேவபதிமென் மேலே கருவங்கொண்ட
தனைநாமறிந்த தாலே *

உனதுயாகத்தைத் தடுத்ததுந் ம
துடையஞாபகம் மறதியில்லாம ல்
அனுதினமுஞ்செலி லிருக்கத்தக்க தா
யனுக்கிரகமே செய்யலாச்சு து (வாரா)

உ. தெண்டநாயகனைன் மென்னை யெண்ணுமல்மதங்
கொண்டாய்கணமுத்தேனே யுன்னை *

மண்டலத்தினி லெவர்பாலனுக்கிர ம்
வைப்பமோவவ ருடையசப்பத் தை
விண்டிடச்செய்வோம் வருகவிந்தி ர
மிகவுமங்கள் முனக்குண்டாகட்டி ம் (வாரா)

ந. முன்னுத்தரவிலே நில்லு நான்கொடுத்திம
உன்னதிகாரத்திற் செல்லு *

அன்னவகைமற்ற வருணன்முதலோரு ம
அவரவர்களதி காரங்களிலிரு ந்
துன்னுசருவயில் லாமலிருந்துகொ ண்
டோங்கிவாழ்தலே யுறுதிவிடையி தே (வாரா)

கண்ணன் காமதேனுவினாற் கோஷிந்த
பட்டாபிஷேகங் கொள்ளல்.

வி ரு த் த ம்.

மதமகங்கா ரங்களின்றி யிருக்கவென்று
வாசவற்கு வாசதே வனுமுரைத்த
விதியிந்த வகையிருக்கக் காமதேனு
மிகுந்தபசுக் கூட்டங்க ளுடனேகூட

இதந்தருசந் தோஷமதா யாயர்வேஷத்

தெம்பெருமா னிடத்தயனுத் தரவில்வந்தம்

புதமாங்கோ விர்தபட்டா பிஷேகந்தானே

புரியுமா மதுகொண்ட தரியுமாமே.

தரு இராகம-காம்போதி, ஆதிதாளம்.

ப ல் ல வி.

அரிகோவர்த்தன கிரிதரர்கோவிந்

தாபிஷேகநகொண்டா ரோ.

அ நு ப ல ல வி.

திருவாய்ப்பாடி வாசா திருமார்பவல் லாசர்

திருவடியி னேசாக் கருள்வரத ராசா

பரவஜக தீசா பரமபொருட்பிர காசா

பரானந்த விலாசர் பரோக்ஷஞான கோசா

திருவிளையாட்டி னாலே கோவர்த்தன

பருவதத்ஸதகலை யாலே சூககியே

திருநாட்சத்தந்தொடுக்க வருங்கல்மழை தடுக்க

வருந்துமிடை யருக்கப பெருந்துயரை முடுக்க

திரிவிசுவலகிலும் மருவியபுகழது

பெருசவுடமுடிவரி நரவரியர்ப ரி

(அரி)

ச ர ண ன க ள் .

க. எங்குநிறைந்தபரி பூரணனோ யுல

சங்குநேபுண்டாகடிய காணனோ *

பங்கஜாஷ்டாயிரி நாரணனோ ஐய

பங்கவதேநுமா லாரணனோ *

இவகனேபூமண்டலத்தி லெங்கள்ளுலப்பசுககளு ம்

இந்திரனாலேயடி பட்டிருந் தாலுந்

திங்கள்வதனையுல கங்களுக்கநாயகரா ந்

தேவரீராலேரகழிக் சலானோம் மேலுந்

சிங்கரேயெங்களுக்கெல்லாம மங்கள்ளவருபமா ன

தெய்வமும்நீரிந்திரனும் நீரப் பாலுந்

செங்கையனேபசுதேவத் துங்கமுள்ளல்லோருட ன்

தேவர்களைரகழிப்ப திந்திரந் கேலும்

அங்கசனாலே நீரோ யிங்குந்திரனா வீரோ

யெங்களுக்கிந்திரனோ யங்குருப்பானென்றீரோ

சங்கசக்கரதிரக் கரப்பர வாஸுதேவா

துங்கசக்கிரிமீதி லேறியாடும் வேணுகோபா

எங்களுக்கித்தீரனே யாகவுந்தான் பிர்மதேவ

ரிங்குமக்கபிஷேகஞ் செய்யச்சொன்னார் தேவதேவ

அங்கவருத்தர வுங்கொடுமுற்ற ன
முங்கருணைப்பெரு வங்சமளித்தரு ள்
பொங்குபுவிச்சுமையெங்குமிர்க்கி ட
வுங்கமலப்பத மிங்குமுதத்த து
சிங்கநரனே கிருஷ்ண மங்கையுரனே கிருஷ்ண
கங்கைச்சரண கிருஷ்ண லங்காரதர கிருஷ்ண

பங்கயற்கு மிங்கஜற்கு மங்கெவர்க்கு மெங்களுக்கும்
எங்கோனெனவேவல்ல பங்காமதேனுசொல் ல

வுங்கனமங்கள் துங்கவலங்கிரு த
கங்கணதிங்களுக்கு லங்கள்விளங்க வே

(அரி)

௨. புரந்தரனுக்கிந்திரப்பட்டம் போதும் என்றும்
நிரந்தரமெங்களுக் கேயினி மீதுந் *
திருந்தந்தேவரீடோ யிந்திரன் மீதுஞ் சொன்னார்
விரிஞ்சனென்றுகாம தேனுவுமோதும் *

மருந்துண்ணுந்தேவனேயிந் திரனாகவேனுமல்லா ல்
மனிதனாவதெப்படி பெனிந் கண்ண
பரிந்துதேவராமரீடோ பொருந்துநரசுவதார ம்
பண்ணினீரையாரீல மணி வண்ண
வருத்தினமெங்களுக்குத் தருங்கருணைக்கட லே
வனமாலியென் லுகாம தேனு நண்ண
சொரிந்துபாலபிஷேகம் புரிந்ததயிராவத ந்
துதிக்கையாலாகாச கங்கையையப் பண்ண

விரும்புமித்திர னுட வுருந்தேவரிஷி கூடப்
பெருந்தகைமைகள்நீட விருந்தத்திகொண்டாட

கருந்துளவற்குமபிஷே கமுறை விரித்தாரோ
நீரைந்துபகசுவர்க்க மிரண்டையும் பரித்தாரோ
தெரிந்துமனதன்பாக வரியையுச் சரித்தாரோ
வினாந்துகோவிர்தனென்று திருநாமந் தரித்தாரோ

பரந்தவிடத்தி லுரந்துதுதித் து
வரம்பில்புகழ்ச்சி நிரம்பும்வினிக் கை
சகங்கள்பலுக்கு கிரந்தநெறிப்ப ண்
அருந்தளிர்ந்து நெருங்குரவைக்கு ள்

முருந்தராலோலகிருஷ்ண வுருந்தாகோபால கிருஷ்ண
வரந்தாகசீல கிருஷ்ண திருந்தாதிமூல கிருஷ்ண

பிருந்தையிற் பொருந்துறைத் திருந்தருட் பரஞ்சுடர்
பெருந்தீவைநாராததும் புருகாணம்பாவெ து

மருங்கு நெருங்க வொருங்கு பெருங் க
திருஞ்செய் நிரஞ்ச னரஞ்ச கரங்க னே

(அரி)

௩. சந்தருவர் வித்தி யாதாரும் நீட வெரு
விந்லதச்சித்தசா ரணர்களுங் கூட *

எந்தவிதமான பாவமுமோட நந்த
நந்தனர்கீர்த்தியைச் சங்கீதம் பாட #
சந்தரரம்பைமுதலோர் சந்தோஷநடனஞ்செய்யச்
சரஞ்சுள்ளே முக்கிய ராவோ ராய
துந்துபிபேரிமுழங்கச் சிந்தைசெய்துகிருஷ்ணனை யே
துதித்துப்புஷ்பவருஷ மது பெய்ய
எந்தவலகத்துள்ளோருஞ் சந்ததஞ்சுகம்பெரு கி
யெம்பெருமான்சுருணையினிலே யுய்ய
புந்திமகிழ்ந்துபசுக்க னந்தானேபாலைச்சொரிந் து
பூமியைநனைத்துமீ ரமது செய்ய
எந்தநதியும் மீறு செந்தயிர்நெய்பாலாறு
தந்ததுவேறுவேறு வந்துமாந்தே னூரி
நெதனாபயிரிடாதே நெல்மாரி கொழிக்கவே
யிந்திரநீலாதிரத்தின மலையெல்லாங் செழிக்கவே
அந்தந்தவயிர்கள் பகை களின் றிப் பிழைக்கவே
யெந்தெந்தத்துஷ்டஜந்துவும் நல்லகுணந் தழைக்கவே
எந்தை முகுந்தர் பிருந்தை வனந்தனில்
வந்து வளர்ந்தவ னந்த ரருந்து னை
நந்தசு னந்தனார் விந்தை மிகுந்த வை
குந்தர் பொருந்தி நிறைந்த சவுந்தர ர்
உந்திபூத்தருள் கிருஷ்ண பந்தந்தீர்த்தருள் கிருஷ்ண
நந்தமீர்த்தருள்கிருஷ்ண வந்துகாத்தருள் கிருஷ்ண
மந்திரரூபர் தந்திரரூபர் எந்திரரூபர் இந்திரரூப ர்
செந்தாமரநயனா நந்தாநந்தசயனா ர்
இந்து குலந்தனில் வந்து பிந்தவர
இந்திர னென்று மிசைந்து முயர்ந்தவர்
தேவேந்திரன் அம்மாவதி யடைதல்.

விருத்தம்.

இப்படிக்கோ குலத்துக்கும் பசுக்களுக்கும்
இஷ்டமுள்ள நாயகரங் கண்ணனுக்கே
செப்பமாய்க் கோவிந்த னெனும்பட்டாபி
தேகமது செய்தவருத் தரவுபெற்றே
அப்படியே சகலதே வருடன்கூட
வாயிரங்கண் ணனுமமரா வதியைச்சேர்ந்தான்
எப்பொழுது மரிகதையாம் மருந்தைக்காதி
லேறகின்றார் பவப்பிணியைத் தீர்க்கின்றாரே.

உள - ம் அத்தியாயம்முற்றும்.

கண்ணன் திருவடிகளேசரணம்.

உஅ - ம் அத்தியாயம்.

அவதாரிகை.

விருத்தம்.

நாலேழில் வருணையத்திருந்து
நந்தையழைத்துவந்து மாயர்க்கெல்லாம்
மாலேவை குந்தசரி சனமுஞ்செய்து
வைத்துவினை யாடிமுன்கோ வர்த்தனத்தை
மேலேதுக் கியிந்திரனை வசியஞ்செய்தார்
வினாந்துவரு ணையத்திற் சென்றநந்தர்
மூலமீதாய் வருணையும் வசியஞ்செய்து
முன்னிப்பா ரென்பதனை வர்ணிப்பாரோ.

நந்தர் வருணலோக மடைதல்.

திபதை, இராகம்-புன்ருகவராளி, ஆதிதாளம்.

கண்ணிகள்.

க.	ஏகாதசியிற்சநார்த் தனனாயர்ச்சித்துநந் நிருந்தாரோயுவாசங் வாகாய்த்துவாதசியிற் காளிந்துயில்நீரா வந்திடங்கிலுளையா	த காவலனே ட காவலனே
உ.	நிசியாமசுரவேளை தனிலேநந்தரும்வந் நீரிலிநங்கினதாந் அசுரன்வருண துநிழுத்துக்கொண்டுபோய்வ ணையஞ்சென்றானையா	து காவலனே ரு காவலனே
ங.	எழுநூறதிஜலத்தில் அசுரவேளையிலநந் நிதங்கும்வலையென்னென்ற சமதமாகச்சொல்கிறேன் துவாதசிய துதான்கொ சமிருந்தாலதற்குள்ளே	த காவலனே ஞ் காவலனே
ச.	வினாந்துபாரணபண்ண வேண்டியருணைத் வேளைக்குமுன்னமேதான் திருந்திராத்திரியிலே யிதங்கிப்பகல்நேமங்க செய்துகொள்ளலாமென்றே	ய காவலனே ள் காவலனே
ரு.	ஆகமம்விதிப்பதா லிதங்கினாரந்தவ யசுரற்குத்தெரியாமந் யோகயிருந்ததா யசுரன்வருணைய துள்ளேயிழுத்துப்போனான்	கை காவலனே த் காவலனே
க.	எழுநூறதிக்களையில் நின்றவாயர்களெல்லா ராமகிருஷ்ணரோயென்று குமுசலாயக்கூவுவதைத் திருச்செவிசாற்றினா கோவிந்தர்பரிக்கித்துக்	ம் காவலனே ரோ காவலனே
எ.	அரிதமக்குந்தந்தையா கியநந்தனாவருண அபகரித்தனென்று	ன் காவலனே

உருஅ ஸ்ரீபாகவத த்சமஸ்கந்த கீர்த்தனை.

பரிவாயந்தவருண் னிடத்திற்சென்றோகிருஷ்ண ன்
 பிராதா காவலனே

அ. தம்மைப்பூஜிக்குந்தொண்டர்க் கபயங்கொடுத்தருண் ன்
 தாமனாககண்ணனுந்தான் காவலனே
 செம்மையாய்த்தன்னிடத்தில் வரக்கண்டுவருணனு ள்
 செய்தவகையைக்கேளுந் காவலனே

வருணன் கண்ணனைத்துதித்தல்.

விருத்தம்.

தருமபுத் திரன்மரபாங் கடலில்வந்த
 சந்திரனே பாகவதந் தனிலேயன்பு
 பெருகுபரி க்ஷித்தவிண்டு ராதனேய
 பிமன்சுதனே கீரீடிமகிழ் பேரனேகேள்
 இருகண்கா ணவுமிருட கேசமூர்த்தி
 யெழுந்தருளக் கண்டிலக பாலனான
 வருணனும்பூ ஜித்தேதன் குற்றமெல்லாம்
 மாற்றுவான் கண்ணனடி போற்றுவானே.

தரு இராகம்-கவுளிபந்து, ஆதிதாளம்.

ப ல் ல வி.

அரியுன்பாதங்கண்டேன் நந்தநந்தனா
 அரியுன்பாதங்கண்டேன் *

அ நு ப ல் ல வி.

அரியுன்பாதங்கண்டே னடியேனேபாக்கியசாலி
 கருணாநிதியேயுந்திக் கமலனேவன மாலி

(அரி)

ச ர ண ன் க ள்.

க. சாமியுமதுதரி சனமிப்போகிடைத்த தே
 தமியேன்றேகந்தரித்தந் கிதுதான்கைகண்ட பலம்
 நாமஞ்சருவரத்தி னாகரபதியென் று
 நான்பெற்றிருந்ததனுக் கிதுவரையுண்டோ நலம்
 நேமிக்கரத்தேவரீர ஸேவையினுவிப்போ து
 நிலைத்ததேயந்தப்பேரும் நேராயெங்குபிர பலம்
 காமக்குரோதலோபா திகளமிகுபவக்கட ல்
 கடந்தேன்மோக்ஷக்களையைக் கண்டேனையாரி டலம் (அரி)

உ. தரணிதனிலேயிந்திர ஜாலவித்தைசெய்கி ற
 சமத்தனதில்மயங்கான் போலவே யாரணனோ
 நிரவியுன்மாயையாரலே மயங்குதுலகமல்லா ல்
 நீர்மாயையில்லாதவர் தானாதி னாரணனோ
 நிரதிசயமாகிய வயிசுவரியமுள்ளோ னோ
 நித்தஸ்வஜீவ காரண டாரணனோ

பரமபுருஷஜய வரதவேணுகோபா ல
பணிசயனனேதிருப பயிலமார்ப ஆரணோ (அரி)
௩. ஆயர்பாடிக்குத்தள பதியானந்தகோ ப
ரகாலத்திமசலத்தினி லீறங்கொன்றே தானே
மாயவனேகேளுமென றுதனைனனிடங்கொண் டு
வந்தான நியாழையர லபராதஞ்செயதேன் யானே
தியதுசிறியவா செய்தாலதுபொறுப் ப
தேடிபரியவாகொள்கை யாமேயெம்பெரு மானே
நாயகாவுனநந்தையை யழைத்துக்கொண்டுமுகுந் தா
நானசெயதகுமறம்பொறுத் தருளவேணுகுடி மானே (அரி)
நீதர் கோகுல மடைதல்.

வி ரு த் த ம்.

தோத்திரமிப் படிச்செய்து நந்தர் தமமைச்
சுவாமிமுன்னே விட்டவனைக் கடைக்கூத்துக்குப்
பாத்திரமாக கியுமயரை யழைத்துக்கொண்டாய்ப்
பாடியிறசோந் தாயாகடக்கெல் லாஞ்சந்தோஷங்
கோத்திரமங் கவரினமென் றோகவந்தக்
கோவிந்த னுண்டாககி யிருந்தாமன்னே
சாத்திரமெல் லாழபடித்து மெனனகாணு
சதமிதாம பாகவதா முதமிதாமே.
கண்ணன் ஆயர்களுககு வைகுந்த தரிசனங் காண்பிவித்தல்.

வி ரு த் த ம்.

மனிதருட கண்களிஹ கரணெண்ணை
வருணனைத்தாங் கண்டதுமவ வுலகபாலன்
புனிதமுள கண்ணனைவந் தடிவணங்கும
புதுமைகளும் நந்தாபந்து ஜனங்களுக்கேட்கச்
சொனதிலவெகு வாசசரிய கரமாய்ச்சொல்லத்
தொடாநதாய ரதுகேட்டெ சோதைசேயைக்
கனிவுடனே பரமபுரு ஷனென்றேயெண்ணக
காட்டினா பரமபதங் காட்டினாரே.

தரு இராகம-தோடி, ஆதிதாளம்.

ப ல் ல வி,

ஸாமிகாட்டும்வைகுந் தங்கண்டாயர்களும்
பூமியிலேவந்தா ர்

அ ரு ப ல் ல வி.

நேமிதரிக்குஞ்செங்கை வாசுதேவமு ருந்த
நீலவடிவழகா தேவகிதந்த மைந்த
திமைதவிாத்தன்பாச சேர்க்கும்பாதார விரத
தேனளிமுரறறுழாய மாலையணிகோ வந்த (ஊரி)

ச ர ண ங் க ள்.

- க. அந்தவீசுவரனு யிருக்குங்கண்ணன் தங்களுக்
காதிவைவகுந்ததரி சனங் காண
வுந்தயவுசெய்திட வேணுமென்றெண்ணும வ
ருடையரினைப்புஞ்சாயிக கங்கே தோணச்
சுந்தனைசெய்வாரரி யிந்தலோகத்திலுள் ள
ஜனங்கள் தேகமேதா னென்கிற வரண
வந்தனைமேவிவெகு ஆசைகொண்டலேகின் ர
வகையல்லாலவேறிலென்று மாதவனகிருபை யுண (ஸாமி)
- உ. ஆசைகொண்டுகருமங் களைச்செய்துயர்ந்ததே
ராயுந்தாழ்ந்தகிருமி யாயு வ
துசபடியுமிந்தச் சனனமரணங்களி ர்
சுழல்வதல்லாலமெஞ்ஞான மதை மேவார
பாசமதைவிலககுஞ் சூகூட உமாநம து
பரமபதமறிவ திலலை பூவார
தேசபெறுநமது திருவைகுந்தத்தையாய ர
தரிசனஞ்செய்யமனங் கொண்டாரொன்றறி யாவார (ஸாமி)
- ங. மூலப்பிரகிருதிக்கு வேறுபுமபிரமஸ்வரு ப
முதலாந்திருவைகுந்த தரி சனமே
தூலமீதிலமனித னுனக்கண்களாற்பார்க்கச் ச
சகிக்கக்கூடாமையாலே யதின முனமே
மேலுந்தேகத்துக்கண்ணிய மாயசிருபாதிகமா ய்
வினாருமனையாகி யனு தினமே
சாலுமகண்டமாயுஞ் சுயஞ்சோதியாயுஞ்ச னை
தனமாம்பரமபதந தனையிசைந்தன கனமே (ஸாமி)
- ச. முனிகர் முக்குணங்களைக் கடந்துகா ணுமபதத் தை
முருகுதனகோபாலாகளுங் கிங்கே காட்ட
மனமாயெமுநாந்த பிாமமடுவென்கி ர்
மடுவின்முழுகச்சொல்லி யுரை நாட்டப
புனிதமுலாவாயாகளு மபபடிச்செய பவ ப
போதுவைகுந்தங்கண்ட தேசொண டாட்ட
முனமந்தமடுவிலே யையரசுஞ்ஞரர்களை ட
முறையேயாயருங்காணச் செய புந்தருவினே யாட்ட (ஸாமி)
- ரு. கண்ணனந்தமடுவில் வைகுந்ததரிசன ங்
காட்டியவாகளைப்பின் கூடா யேறப
பண்ணச்சமாதியிலே யிருந்தபுற்கண்டவ னு
பவநானிகட்கானந்தத சேனு முற
நண்ணுஞ்சமாதிரிங்கும் போதுமுன்னனுப வ
நாட்டம்மறவாததே யினை கூற
வண்ணமேயாயாகண்ட வைகுந்தா னுபவத் தை
மறவாமல்வையகத்தும் வந்தவர்மனந தேற (ஸாமி)

இ து வு ம து,
விருத்தம்.

வைகுந்தங் கண்டுபின்னும் பூலோகத்தில்
வரக்கண்ண னிமித்தகா ரணமேயன்றிச்
செய்குந்த வங்கண்மிகு மககுநர்
சிந்தந்த மடுவிலே மூழ்கிமுன்னுள்
மெய்குந்த கங்குளின்றிக கண்டுபின்னும்
மீண்டதற்குப் புராணவா தரவுங்காண்பாய்
மைகுந்த எமதிஹை சோதைபாலா
மாட்சிதா னனாகருவ சாட்சிதானே.

இ து வு ம து,
விருத்தம்.

வழக்கமதா யெழுநையிலே யின்னமபிர்ம
மடுவென்று மிருப்பதினும் காணலாச்சு
முழக்கமதா யானந்த மடைநுநந்தா
முதலான வாயாகருங் கண்ணன் நன்னீப்
பழக்கமதாய் வேதங்க ளாறறுதித
படிமடுவி னின்றுகளா யேறிவந்து
பொழக்கமதாய்க் கண்டபடி யதுதானேயத்
புதமென்பா ரரிபரம பதமெனபாரோ.

உக - ம் அ த் தி யு ர ய ம் மு த் து ம்.
கண்ணன் திருவடிகளேசரணம்.

உக - ம் அத்தியாயம்.

இதுமுதல் ஐந்தத்தியாயமும் கண்ணன் ராஸக்கிரீடா
மகி மையுரை த்தல்.
அவதாரிகை.

விருத்தம்.

கண்ணனானவா கோவிமாராகள் களிக்கராஸக் கிரீடையைக்
காட்டியுஞ்சில வாககினுலுரை கண்டிதாம்மறை வாகினார்
பண்ணராம்பர மேசராயாகள் பாவைமாரொடு கூடலும்
பஞ்சபாணன வன்ஜயிப்பது பங்கயன்முத லண்டொன்
றெண்ணமாயெவ ருந்தமக்கெதி ரிலையெனறக மீறவே
யீதறிந்தன றொந்தையாதவ றொங்குமாகிநி னைந்தமால்
அண்ணலாமரி யக்கிரீடையி லாமாயவினோ யாடியே
யந்தவேளைய டக்கினொனு மாறுநான்குமோ னாந்திலே,
கண்ணன் ராஸக்கிரீடைக் காரம்பித்தல்.

தரு, இராகம்-ஸ்வரராஷ்ட்ரம், சாபுதாளம்.
ப ல் ல வி.

வாஸுதேவன்செய்த ராஸக்கிரீடையை
ராஜோகேசருமை யா.

அறுபல்லவி.

[நல்ல]	வாசமிசும்லிகை மலர்செம்மையா	ய்
	மலர்ச்சியாஞ்சரற்கால	மதி
	பேசுமிரவனு கூல	மாக
	ராசமதனகோ பால	* (வா)

சரணங்கள்.

க.	கொம்மைமுலைக்கோவி மாணாப்புணர்ந்த	து
	கோவிநததங்குமேற் பூச்சு	இது
	நெம்மதிபாடியோக மாயையைச்சேர்ந்த	ரி
	லீலையெய்வநத தாசீசு	ஞாயம்
	இன்மையதாயப்பர தாரத்தையிச்சித்	தா
	லெம்பெருமானுகி தேச்சு	என்ன
	நன்மையதுவிப நீதமேமன்ம	த
	னைசெய்யிப்பதென்ன வீச்சு	ஆனால்
	நம்மையபோலேதானே யாச்சு	தென்றற்
	செம்மையாய்க்கேளிந்தப் பேச்சு	* (வா)

உ.	சங்கக்கரத்தரி யாத்துமாராமராய்	த்
	தாமேசகலபி ராணி	க்குள்ளே
	யுங்கலந்திருப்பர் சுட்டவிடக்கர்த்	த
	ருன்னுஞ்சுதந்திர ருணி	யெளி
	சங்காதமக்குள்ளே தாங்கலந்தாரப	ர
	தாரபேதமிலலைத் தோணி	ப்பாரும்
	அங்கப்படியாழு மல்லவேயான	தா
	லந்தவினையாட்டைப பூணி	மாயை
	பொங்குவேணேசசக்கர பாணி	மத
	பங்கஞ்செய்தாரிதைக கேணி	* (வா)

ங.	சந்தரமாகப பகவன்சரித்திர	ஞ்
	சொல்லிவந்திந்தச்சிந காரம்	ஆன
	விந்தைக்கதைசொன் னாரசனங்களுக்	கு
	விரக்தியுண்டோவென்ன சாரம்	என்றால்
	அநதச்சிங்கார முழுதுமவெளியா	கி
	யறபுதஞானி காரம்	வரும்
	உந்தனுக்குச்சொல்வோ மைந்தாமத்தியாய்	மீ
	தோதுங்கடைசிகம டீரம்	ஆக
	வுந்தான்விரக்தியி னாரம்	பங்கொண்
	டநதமின்னாய்மிருந் தீரம்	* (வா)

கண்ணன் சந்திரோதயங்காணல்.

விருத்தம்.

முகில்போலுந் திருமேனிச் செங்கண்மாலாம்
மூர்த்திவன மாலிமுன்னு ளாயர்மாதர்

துகில்கவாந்த பொழுதினிமேல் வருமிராவித்
சுகமாக வுங்களைநா மனைவோமென்று
விசிதமாய்த் திருவுளம்பந் நினைபடிக்கே
விளங்குமந்த ராத்திரிய தனிவூமாயை
சகிதராய் லீலசெய்து மவர்கள் தம்மி
தயங்கண்டார் சந்திரோ தயங்கண்டாரோ.

தரு இராகம்-மோகனம், ஆதிதாளம்.

ப ல் ல வி.

கண்ட துபூரணி லாவே லீலக்காரம்பங்
கொண்டனொந்தேவர்தேவே *

* அ து ப ல் ல வி.

மண்டலமீதுகார்த்திகை வருமிரவதனில் மேலே
என்டிசைசொற்கண்ணனுக்கே யிசைந்தவெள்ளிக்குடைபோலே (கண்)
ச ர ண ன் க ள்.

- க. கிழக்குமுடித்திலேதான் கிரணமாங்கரங்க ளாலே
முழக்கமாய்ச்சிவப்பையிட்ட முத்தஞ்சொரிந்துபுவி மேலே
தழைக்குஞ்சனங்கள்பயிர்கள் தாபம்நீங்கியொருக் காலே
பிழைக்கச்செய்தசிங்காரமெம் பெருமானானெடு மாலே (கண்)
- உ. நெருங்குதலின் திக்கணவன் நெடுநாளாகவே பிரிந்தும்
வருந்தருணம்வந்துசேர்ந்து மனைவிமேலன்பு மிகுந்தும்
ஒருங்கதாயந்தக்கண்ணாடி யுடமுகந்தனிற் பொருந்தும்
கரங்களாற்குங்குமம்புகங் கணக்கதாயமண்டலந் திருந்துங் (கண்)
- ங. ஆம்பலோடைக்குநாயக னகண்டமண்டல விமானன்
தேம்பொழிகூந்தல்மாதர்கள் திருமுடித்துக்குச் சமானன்
ஆம்புதியகுங்குமம்போ லரகமண்டல மோவானந்
தீம்புதவிர்க்குமுருந்தன் நிருவினாயட நிதானங் (கண்)

கண்ணன் வேணுநாதத்தாற் கோவியர் வருதல்.

வி ரு த் த ம்.

நிலவுதனில் விளங்குபசுக் கிடைகளாலே
நினைபிருந்தா வனத்தையங்கே கண்டிங்கண்ணன்
குலவியந்த ராத்திரியிற் புணரவேணுங்
கோவியரை யென்றிதமாய் வேணுகானம்
நலவிசையாய்த் தொடங்கமன்ம் தனையுண்டாக்கும்
நாதத்தை யறிந்தவர்மே லாசைதானே
நிலபெறுகுந் குமக்கொங்கை மாதொல்லாம்
நேர்கின்ற ரோடிவந்து சேர்கின்றாரோ.

இ து வு ம து.

விருத்தம்.

மனதுருகிமுரலியிசை வழியினேரிடவெங்கு வனமாலிநிற்பதென்றே
வள்ளையுசெவிகளிற் குண்டலங்கருமசைய வருவேகமதனிலகாமே

தனதாமொருத்தியே செல்வதல்லால்வேறு சங்கங்களிலையென்றுமே
சந்தடிகள்வருவதும் அவரவர்கள்தெரியாது தகுமில்சைகளின்றியே
பனகசயனையெதிர்தெய் பகனகன்பூதனை படர்ந்ததேனுக்கெடுமினம்
படியில்வருபிரலம்ப னாதியனாவென்றவெம் பரமனையுமாயர்மாதர்
நினைவிலவைத்தேயவர்கள் தொழிலெலாம்பாதியி னிறுத்திவருமொழியுபோ
நீடிவந்தார்கதியி லோடிவந்தாரநிகி ரீடிதந்தார்தனையே.

திபதை இராகம்-எ துருலகம்போதி, ஆதிதாளம்.

க ண ணி க ள்.

- க. பசவின்பால்கறந்துகொண் டிருக்கையிலவரவ ர்
பாதியில்விட்டோடிவந்தார் சிலமாதர்
உசிதமாய்க்கண்மைவிட்டுக் கறப்பதற்குமுன்ன மே
யோடிவந்ததென்னசொல்வேன் சிலமாதர்
- உ. பாலையுப்பில்வைத்துப் பொங்கிவருவதையு ம்
பாராமலோடிவந்தார் சிலமாதர்
பாலுடன்கோதுமையன்னம் பக்குவம்பார்ப்பதைவிட்டு ப்
பரந்துபரந்தோடிவந்தார் சிலமாதர்
- ங. குழந்தைகளுக்குமுலைப் பால்கொடுக்கும்நடுவி ற்
கொடுக்காமலோடிவந்தார் சிலமாதர்
கொழுந்துமுல்லைக்கோதையார் புசிப்பைநடுவில்விட்டு க்
கும்பல்கும்பலாகவந்தார் சிலமாதர்
- சு. புருடர்க்குப்பணிவிடை செய்வதைவிட்டவர்க ள்
புருஷோத்தமன்பால்வந்தார் சிலமாதர்
இருடகேசன்மாமையாற் கோருலத்திலேயுள் ள
வேந்திழைமாள்களிலே சிலமாதர்
- ரு. ஒருபாலிற்சந்தனமுங் குங்குமங்களும்பூ சி
யொருபாற்பூசாமல்வந்தார் சிலமாதர்
ஒருகண்ணுக்குமைத்தீட்டி யொருகண்ணில்மையிடா ம
லுடைசோரவந்தாரனாயா சிலமாதர்
- கூ. ஆடையாபரணங்க ளாணிவதிற்சிலது க
ளாணியுமுன்னோடிவந்தார் சிலமாதர்
வேடிக்கையாய்க்கண்ணாடி பார்ப்பதைவிட்டும தி
வேகமாயோடிவந்தார் சிலமாதர்
- ள. காதலரொருவற்கா யலங்காரங்கொண்டதெல்லா ன்
சண்ணுக்கேற்றதென்பார் சிலமாதர்
மாதவரவர்முன்னே மனமகிட்சியதா க
மையல்கொண்டோடிவந்தார் சிலமாதர்
- அ. வத்திராபரணங்கள் வரிசைகண்டணியாம ல்
மாறாய்த்திரித்துவந்தார் சிலமாதர்
நித்தனாகியகண்ணன் நெடுமாலாயிருக்கவு ம்
நெடுமாலாய்வந்தாரனாயா சிலமாதர்

இ து வு ம து.

கவித்துறை.

கோவந்தனைக்கொண்டு கேள்வர்பிதாக்கள் சகோதரரும்
ஆவிந்தவேனையி லெங்கேசெல்வீரன் ததட்டிவருங்
சாவந்துக்காரர் துடங்கலையாதுங் கருத்திலவையார்
கோவிந்தர்பால்மனம் வைத்தோடிவந்தனர் கோவியரோ.

கண்ணனிடம் வாராத அந்தப்புரக்கோவியர் முக்தியடைதல்.

திபதை, இராகம் ஆனந்தபைரவி, மிச்சிரதாளம்.

அந்தப்புராரணிகள்	தானே	சிலபேர்கோபிமார்
அவர்கள்கதையையான் சொல்லு	வேனே	இங்கே
வந்திடக்கூடாதவர்	தாமே	யிருக்குமிடத்தில்
வாஸுதேவமாமனதக	லாமே	நல்ல
பாவனைசெய்துகண்களை	மூடி	மனஞ்சலியாமற்
பாலகிருஷ்ணனைமருவுதல்	நாடி	நெஞ்சில்
ஆவலாகவேசுகிக்கக்கூ	டாத	விரகதாபத்தி
னாலேதீவரமாயக	லாத	மனது
கண்ணனிடத்திலேபதித்	தாரோ	முக்குணமான
காயத்தைவிட்டுமேலயித்	தாரோ	யோகம்
பண்ணும்பிரம்மவரோ	யாச்சுதே	லயித்தபேர்கள்
பந்தங்களெல்லாந்தீந்து	போச்சுதே	அரியைச்
சோரபதிபாவனையே	பண்ணினார்	அலதுபிரம
ஸவரூபமென்றுமெங்கே	யெண்ணினார்	இந்தப்
பாரிலவர்க்குமோகூடங்	கிடைக்குமா	பவபாதமான
பாசத்தொடர்பையறவுந்	துடைக்குமா	வென்றால்
அமுதமென்பதையறியா	துண்ணவே	யதன்ருணந்தனை
யதுவேகொடுக்குமென்றே	யெண்ணவே	*

சுகப்பிரம்மரிஷி பரிசுஷித்தாசனுக்குக் கோவிமார்

மகிமை புரைத்தல்.

வி ரு த் த ம்.

ஏந்திழைமார் பிராரப்த கருமமெல்லா
மெப்படிவி மோசனமாச் சென்றற்கண்ணன்
தோய்ந்திடா விரகத்தாற் றுனபமுற்றா
தொடர்ந்தரியை மனதிலே தியானஞ்செய்து
சேர்ந்துசுக மனுபவித்தா ரிவையிரண்டாற்
நீர்ந்ததையா பிராரப்த சுகதுக்கங்கள்
ஆய்ந்துபார் பரிசுஷித்தே யவளோல்ல
வாச்சியார் பெருமைபெற்ற நாச்சியாரோ.

இ து வு ம து.

விருத்தம்.

பதிபுத்திரா திகனையுந்தான் கோபிமார்கள்
பரப்பிரம்ம பாவனையுஞ் செய்யவில்லை
யதுபோற்கண் ணைச்சொருபு மென்றெண்ணும்
லழகுள்ள வாசைநா யகராயெண்ணில்
எதனாலே முக்தியுண்டாச் சென்பீரானால்
எதிரியாய்ச் சிசுபாலன் பகைத்துமோகஷக்
கதியடைந்தா னிவர்கட்குக் கேட்பதென்ன
காணுநீ மெஞ்ஞானம் பூணுநீயே.

தரு, இராகம்-ஸாவேரி, திரிபுடைதாளம்.

ப ல் ல வி.

மகிமையுள்ளவரி மீதுவைவ மனதையே கோபி
மடந்தைமார்கள் முகதி யடைந்ததிந்தக் கதையே

அ து ப ல் ல வி.

நகைமுகத்தரான கோவிமா	ராசை
நாயகராயெண்ணித் துடைத்தாரோ	மாசை
அகிலவுலகநா யகரை	யருச்சித்தே
யமுபணியமுத்தி வருமே	பரிக்ஷித்தே

(மகி)

ச ர ண ங் க ள்.

க. பிரமமெனும் துசகலவியிரி லும் பரவியிருக்கும்	ரூபமே
பேசுவ துரிவீகேசனாகண்ணன் பிரபலமனிதஸ்வ	ரூடமே
தரணிதனில்வரு தேவகிமைந்தனைப் பிரமமென்பதென்பிர	தாபமே
சாற்றுவினொன்றாற்பார்த்தனபேரனே தானவனிரக்குண	தீபமே
அரியொருநாளிலு மழிவில்	லாதவர்
அறியக்கூடாத பெருமை	மாதவர்
திரிசுணங்கனாயும் மேவ	லீதவர்
செய்கையென்றறி நீயவரோ	யாதவர்

(மகி)

உ. மனிதரைகஷிக்கும்பொருட்டினாலந்த வனகனேகிருஷ்ண	ஸாமியே
வடிவுகொண்டிவந்தபடியல்லாமற்பாரின் மனிதரைப்போலல்லநேமியே	ஸாமியே
பனகசயனவிராட்டிருஷ்ண வனமாலியந்தரி	யாமியே
பாருங்கோவம்பயமாருஞ்சினேகிதம் பக்திசம்பந்தர்கள்	காமியே
இனமுடையாய்த்தானே வகுத்துயான்	சொன்ன
தெந்தவித்திலு ஞானஸம்	பன்ன
அனுதினங்கண்ணனை மனதினிலே	யுன்ன
வவாகள் தற்சொருபு டடைவரோ	மன்ன

(மகி)

ங. யோகேசருக்கெல்லாமீசர்பிறப்பில்லா ராகும்வாஸு-தேவ	ரிடத்திலே
பூர்ச்சிதமதாயிதாச்சரியமென்ன வுனாக்கிறேனிரந்தத்	தடத்திலே
வாகுளசரங்கள் முதலாய்க்கண்ணனாலே தேகபந்தந்தீர்த்து	திடத்திலே
வரமுத்தியடைந்தபிரசித்தமுமது வைகுண்டபதிதான்	வடத்திலே

யோகசித்தினாயையுவந்தவருள்	மாரி	
யுலகரக்ஷகராங் கோவர்த்தன	தாரி	
யேகனனேசனு மவன்றானேமு	ராரி	
யெதுகுலத்தினில்வந் துதித்தவவ	தாரி	(மகி)

கோவியரைக்கண்ணன்வினவல்.

விருத்தம்.
உள்ம்பரவு காத்தினில் முக்திபெற்ற
வொண்ணுதலார் சரிதையிது கண்டாய்மன்னு
வளம்பெருகு கண்ணினிடஞ் சிலதுகோவி
மார்களவரப் பார்த்தருளி மாயைகாட்டித்
தளம்பும்வகை செய்ததுகேள பேச்சில்நல்ல
சமத்தராங் கோபாலர் வினையமாக
விளம்புமொழி யால்மோகஞ் செய்ததுங்கோ
விந்தர்தாம் சொல்லுவார்வை குந்தர்தாமே.

தரு இராகம்-சங்கராபரணம், சாபுதாளம்.

பல்லவி.

கோவியரேயிங்கே வந்தகாரியமென்கோ
குலமுஞ்சுகமோவென் னன்னங்களே.

அநுபல்லவி.

காவிவிழியரோ பாகியசாலிக ளே
கருத்தின்பிரியமென்ன திருத்தியதனைச்சொல்லு ன் (கேர்வி)
சரணங்கள்.

க. வேகுகோரமானவிர்த இரவிலே பொல்லா
மிருகபிசாசமுதல் வரவிலே வந்த
வகையென்பிருந்தாவனப் பரவிலே நீங்கள்
வரும்படிபெவர்களுத் தரவிலே யிங்கே
அகலாதரிவையர்கள் வசிப்பதோ சொல்லுவீரோ
அன்னநடையிருங் ளாய்ப்பாடி செல்லுவீரோ (கோவி)

உ. தாயர்தந்தையுங்களைத் தேடுவார் பெற்ற
தனையர் துணைவர்முகம் வாடுவார் உங்கள்
நேயரங்கனையானாக் கூடுவார் இன்னம்
நேருங்களைஞொல்லா நாடுவார் நல்ல
தாயமல்லிகைமுல்லை சூடுங்கோதை மார்களே
சுழன்றுநாலுபக்கமும் பார்க்கும்பேதை மார்களே (கோவி)

ஈ. வாசமலர்கள்செந்தேன் பெருகுதே தேனை
வண்டுகீதங்கள்பாடிப் பருகுதே குளிர்
வீசமந்தமாருதம் வருகுதே மதி
வெண்ணிலவுமானந்தந் தருகுதே யின்னம்
பேசங்கார்தளமலர்க் கிணையான சென்கையரோ
பிருந்தாவனச்சிங்காரம் பார்த்தீரா மங்கையரோ (கோவி)

உசுஅ ஸ்ரீபாகவத தசமகந்த கீர்த்தனை.

ச. நேரமதிகமாச்சக் காணுமே யங்கே
 நேயர்பணிசெய்ய வேணுமே யதோ
 பாருங்கன்றுகள்சத்தந் தோணுமே யுங்கள்
 பாலரமுவுதனை யுணுமே நீங்கள்
 ஆருஞ்சென்றுகுழந்தை களுக்குப்பால் கொடுக்கலாம்
 ஆவினங்கள்கமந்தாற் றயிர்வெண்ணை யெடுக்கலாங் (கோவி)

இ து வு ம து.

விருத்தம்.

சாத்திரபு ராணமொடு முதலாய்வேதந்
 தந்தருளித் தருமதி வுென்றுகாட்டிஞ்
 சூத்திரதா ரியுமான கண்ணனாயர்
 தோகையரைப் பார்த்துங்கள் கணவற்கேநீர்
 பாத்திரமா மவாபணியும் பாலர்பந்து
 பாலனமுஞ் செய்வீர்போ மெனவுங்கேட்டும்
 நேத்திரங்க ளுங்கலங்கி மவுனமாக
 நிறகின்றார் களைப்பார்த்து னாக்கின்றாரே.

தரு இராகம்-தோடி, மிச்சிரதாளம்.

ப ல் ல வி.

அஞ்சனாகவிகளே கோவிமா ரோ
 யடங்கலும்நீரொணைத் தேடிவந்தீ ரோ.

அ து ப ல் ல வி.

ரஞ்சிதமிதுசகலமானபி ராணிகட்கெல்லாம்பிரியனா னே
 பஞ்சமெல்லடியாருங்கட்கென்மேற்பரிவுவரவேண்டியதுதானே (அஞ்ச)

ச ர ண ன் க ள் .

க. வஞ்சனையின்றிப்பதிபணிவிடை மைந்தர்சுற்றமுங் கூட *

மனதுடன்பரிபாலனஞ்செய்யு மங்கையர்க்கறம் நீடக் *

கிஞ்சித்தாகிலுமாசாரம்பாக் கியமில்லாத மூடக் *

கிழவன்றோகிதரித்திரங்களுங் கிளைப்பததிவி சேட னாகிலும்

வஞ்சியோ யெழிலப
 ரஞ்சியோ யொருநாளும் .

பஞ்சமாபாதகமில்லாப் பதினைவிடப்புதழ் படைக்குமோ
 அஞ்சுகமொழியாரோகேளும் அவர்க்குரல்லலோகமுங்கிடக்குமோ (அஞ்ச)

உ. பரபுருஷனையனுபவிப்பதிற் பலிக்கும்நரகக் குழியே *

பயத்தையெப்போ துங்கொடுப்பதேயல்லாற்பாரிலெங்கெங்கும்பழியே *

வரவதினாலுண்டாகிலுமது மாதர்க்கவலச் சுழியே *

மனைப்பெண்டியர்க்குவிபசாரச்செயல் மகாபாதகத்தின் வழியே யானதா

லரிவையோ பதிபணி
 புரிவையோயுங்கட் கென்னைத்

தரிசிக்கலாங்கதையைக்கேட்டுந் தியானித்துங்கீர்த்தனம் பண்ணலாம்
 வரிசையி துவல்லாமலென்றனைமருவநீங்கள் தாமெப்படியெண்ணலாம் (அஞ்ச)

கட்பதிவிரதைகள்கீங்கென்றனைப் பாங்குடனேசி	னேகம்	*
பணியும்மன்மதன்றிருநாள்நடத்தும் படியுங்கள்மனோ	பாகம்	*
அதனைபறியக்காட்டுதுங்கள்நயனங்கள்சொரிபிர	வாகம்	*
அன்னநடைமீரின்னதென்றுரையாததேனிரந்த	மோகம் முழுமதி	
வதனமின்னேரிடைச்சிசுளர்		
விதனமென்னேகனமான		
பதகமாமிதுசம்புரிவையப் பங்கஞ்செய்யாதினினிரீர்	சொல்லளங்	
குதலைமொழியினோகேளுந் கோகுலத்துக்குநீங்கள்	செல்லலரம்(அஞ்ச)	
கண்ணனுரையைக்கேட்டுக் கோவியர் வெட்கமடைதல்.		

விருத்தம்.

இப்படிப்பகவ னுரைத்ததுசெவிகட் கேறுதலின்றியே தங்கள்
எணம்தாடக்க வில்லையென்றாய நோந்திழைமார்துய நுற்று
மைப்படிக்கண்ணி னாபெருமூச்சால் வதனபங்கேருகம் வாட
வரிசையாய்க்கொவ்வை யதரமுமுலர மலாபபதவிரலினு லங்கும்
இப்புவிதன்னி லெழுதியேகொண்டு மோத்தலைகுறிந்துமை களாயும்
இருகண்ணிவீராம் தனங்களிலணிந்த வெழிற்குங்குமங்களை யலம்பிச்
செப்புதலென்று மொதுநின்றார்கள் சிவபொழுததனையென் சொல்வேன்
செங்கணன்மகிமை யொங்குநாக்க சிவ தீரனெதெவிவிமன் னவனே.

கோவியர் கண்ணனைப்பார்த் துரைத்தல்.

விருத்தம்.

சதிருள்ள கோவியர்பே சாதிருந்துள்
சத்துருப்போல் வார்த்தைசொல்லு மரியைத்தானே
கதியென்று புருஷர்மைதர் வீடெனுஞ்ச
கலத்தையுமவிட் டொழித்துவந்தார் கோபத்தாலே
அதிகதழ தழப்பாக மொழியையங்கே
யறெகின்ற ரதைக்கேளு மயிமன்மைந்தா
மதிமான யென்றுணைப்பார் வியாதரின்கு
மாரர்தாம் பராசரம்துப் பேரர்தாமே.

தரு இராகம்-ஆனந்தபைரவி, ஆதிதாளம்.

ப ஸ் ஸ வி.

இந்தவுபதேசந்தான் சொல்லவந்தீனோகிருஷ்ண
யிதெல்லாபுமக்கே யேற்கு மே.

அநுபல்லவி.

நந்தகோபகும்பாரா நவநீத சோரா
சுந்தரனையொய்யாரா சுழுகநராவ தாரா

(இந்த)

சரணங்கள்.

க. சகலவிஷயங்களும் அகலவிட்டுவர் தோமே
சாமிதிருவழிக்கே யழிமையாய்ப்புகுந் தோமே

- தகமையுள்ளவரும்நீர் பகடிசெய்வ தெண்ணாது
தடுத்திந்தமொழியெல்லா மெடுத்துணாக்க வொண்ணாது
மிகவுமெங்களைத்தள்ளி விட்டுவிடாதீர் சாமி
வீடுபுருஷர்மைந்த ராசைதவிர்ந்தோம் நேமி
அகிலவாசையும்விட்ட துறவிபோல்நாங்கள் காணும்
ஆதிபுருஷர்சோக்கும் வகையாகச்சேர்த்த வேணும் (இந்த)
- உ. புருஷர்க்குப்பணிவிடை புரியச்சொல்லி ஃபந்தீரோ
புதல்வருநவைக்காரும் போமென்றுணா தந்தீரோ
தருமங்கனையறிந்த நீரங்கட்குப் தேசஞ்
சாற்றினதெல்லாமுமக் காகட்டுமென்ன மோசம்
பரவுமுலகுக்கெல்லாம் பதிதேவரீ ரல்லவோ
பந்துக்களும்மையல்லாற் பகுத்துவேறு சொல்லவோ
தருபுத்திரனையான்மா வென்னும்வேதப்பிர தாபர்
தாமரைக்கண்ணனேநீர் தானையான்மஸ் ரூபம் (இந்த)
- ஈ. ஆசானாகவேயுப் தேசஞ்செய்வது நாமே
யதெல்லாநாமல்லவெனறு விதமாகச்சொல்லு வோமே
கூசாமதறருமத்தை யறியவேண்டியே தாங்கள்
கூறவேணுமென்றிங்கே பதிவிரதையாம் நாங்கள்
பேசுமும்மிடத்திலே கேட்கவர வில்லையே
பின்னுநீர்சொன்னாலுந்தான் கேட்பதீந்தச் சொல்லையே
தேசிகனாகியுமமற் மெதிலுநீரோ யிருக்கச்
செகநநாதரும்மையல்லா திதென்றுகாட்டும் பெருக்க (இந்த)
- ச. சாத்திரங்களறிந்த பேர்கன்யாவரு மும்மைத்
தானேயன்பாய்ப்புலித்துங் கலந்திருப்பதே செம்மை
ஆத்திகளைக்கொடுக்கும் புருஷாபுத்திர ரின்னம்
அனைவர்களாலுமெங்கட் காகவேண்டிய தென்ன
சோத்தியாயுமமிடத்தி லாசைபெருநி யிங்கே
சென்றோமெங்களைத்தள்ளி விடவேண்டாங்காணுமங்கே
கீர்த்திபெருங்கிருஷ்ண மூர்த்தியா நிதியே
கேளும்லோகநாயகா நீர்தானெங்கள் பதியே (இந்த)

இ து வு ம து.

விருத்தம்.

எதுவனாயிலெங்களுட வீடுகளிலேசுகத்தி விருந்தோம்யாங்கள்
அதுவனாயிலுளசுகங்க ளெல்லாமுன்சொரூபமென் றேயறிந்தோமிக்
பதிவிரதையாமெங்கள் மனதுகளையிழுத்தீர்கோ பாலபாலா
இதைவிடவுமெங்களுக் கங்கென்னசுகமென்னபய னிதுசொல்வீரோ.

தரு இராகம்-பிலகரி, ஏகதாளம்.

ப ல் ல வி,

விரகவேதனைதிரும் வேணுகோபாலஸாமி.

அ து ப ல் ல வி.

வரிசையாய்நாங்களிந்த மையல்கொண்டோமேமுருந்த

(விரக)

ச ர ண ன் க ள்.

- க. கைகளோவேலைகள் செய்யக் கால்நடப்பதில்லை மெய்ய
செய்வதென்னநாங்கள் துய்ய சிந்தையுமீட்டி லய்ய (விரக)
உ. உம்முடையமந்த காசம் உச்சிதப்பார்வை விலாசம்
செம்மைவேணுகாணோல்லாசஞ் சேர்ந்துசெய்தகாமா வேசம் (விரக)
ங. விண்டுசொல்வதோவுன் பாலே வித்தையுள்ளவர்மென் மேலே
கண்டுன்னிதழமுதா லே காமத் தீயையுணையும் மாலே (விரக)

இ து வு ம து.

விருத்தம்.

நந்தசுதா விதழமுதால் விரகத்தீயை
நனையாமல் நீரிருந்தீ ராணையாங்கள்
இந்தவீர காக்கினிக்கெங் களின்மேகத்தை
யிங்கொப்புக் கொடுத்தும்யோ கினைப்போலே
சிந்தையினி லும்மையே தியானஞ்செய்து
திருவடியில் வந்தடைவோ மதனையுங்கள்
சொந்தமுள்ள புருஷர்களால் நனையுமென்று
தொடுக்கின்ற ரதற்குராயுங் கொடுக்கின்றோ.

தரு, இராகம்-உசானி, ரூபகதாளம்.

ப ல் ல வி.

வரதனையுனை யென்னுளுங் கூடி
மருவியிருக்கமன தே.

அ நு ப ல் ல வி.

அரிவையொங்கள்மே லருளனுகூல
அற்புத்தரும் வேணுகோ பால

(வரத)

ச ர ண ன் க ள்.

- க. மனமகழ்ச்சிபெவளரச்செய்தேவி மாலகூடாமி மாணே யுன்றன்
கனமெய்ப்பாதந் தான்மிடிச்ச்கவேயொரு கணங்கிடைத்ததுந் தானே *
சனதமீறியானந்தம்பெற்றாளே சாமிசெங்கண் ணானே நாளும்
வனஜனங்களுக்கன்பனுன்சேவடி மால்மறவாதையாமற்றுஞ்சொல்வானே(வ)
உ. தேவரீர்பாதபத்துமங்களைநாங்கள் தரிசித்தோமே யிந்தச் சுக
மேவியானந்தம்பெற்றவெங்கட்கெந்த விஷயங்காணுஞ் சொந்த *
ஆவலாயினிமற்றொன்றையுமவேண்டோம் அரிபாதார விந்த மான
சேவையன்றியா தொன்றுமெங்கள்மனந்தேடுமோசோதையின்மைந்தகோவிந்த
(வரத)
ங. இந்தினாகருணகடாகூதம்பெற வெண்ணங்கொண்டு துய்யா மிக
அந்தணன்முதலானதேவரெல்லா மருந்தவங்கள் செய்ய *
உந்தம்மார்பின்மாலகூடாமியிருப்பது மோராகாணி யையா நல
அந்துளசிசேர்பாதத்தைப்பொன்னவ ளாசிக்கிறுள்மெய்யனுதிசெங்கையா (வ)

இ து வு ம து.

விருத்தம்.

அப்படியே யுன்றன்பா தத்துக்கென்ன
வதிகபாக் கியவிசே ஷந்தானென்றும்

றப்பாது திருமாற்பு மீதிருந்து
சக்களத்தி யாந்துளசி யுடனேகூட
எப்பொழுது முன்சரணம் புயத்தின்லேவை
யெண்ணுகிறோ தொண்டொல்லாம் பரவுகின்றார்
செப்புகிறோ மிதைவிடவு மென்னபாக்கியந்
தேட்டந்தா னுன்னடிமேல் நாட்டந்தானே.

இ து வு ம து.

விருத்தம்.

அடியருடனுன்பம் விலக்கின்றதேவரீர்த் கடுமைசெயவேணுமென்றே
யருந்தவஞ்செய்துவரு யோகிகள்தமைப்பே;ல வாய்ப்பாடியதனைவிட்டு
நெடியபாதத்திலே தொண்டாகவந்ததே நிச்சயம்நிறைந்தவழகா
நின்மந்தகாசமும் பார்வையுங்கண்டிந்த ரீதியாயதிககாம
முடனின்றவிரகத்தி லேதவிக்கின்றவெமை யுமதடிமையாக்கியருள்வீர்
உனாயெங்கள்வீடுகளி லெஜமானியாகவு முறைந்திருப்பதனைவிட்டுண்
அடிமையாய்வரவந்த தென்னென்றுவினவினாலங்கதற்கெதீர்மொழிசொல்வோம்
அரவிந்தணிசைசுடில னரவிந்தனுருவம்நினை தரவிந்தநயன முகிலே.

தரு, இராகம்-சுருட்டி, சாபுதாளம்.

ப ல் ல வி.

காயம்பூவண்ணனே நில்லும் உழ்மையல்லாதென்
கண்களுக்கெதிரார்சொல்லும் *

அ நு ப ல் ல வி.

நேயநந்தகுமார னேநவந்தசோ ர
நினைவுகனவிலுமுந் தமையேசிற்தனைசெய்வோ ன் (காயா)

ச ர ண ன் க ள்.

ஈ. சாயக்கொண்டையின் னலமுந் கோபாலரோயென்
சாயிமுகமண் டலமுந் *
மேயச்செவிக்குண் டலமுந் கண்ணாடிப்பிரபை
வீசுங்கன்னத்தின் டலமுந் *
வேடிக்கையாகக் காட்டி வேணுகானத்தை மீட்டிப்
பாடிக்காமத்தை மூட்டிப் பகட்டுவதென்ன போட்டி (காயா)

உ. விபுவுன்னமுதா தரமுந் கண்பார்வையுடன்
மென்னகைமனோ கரமுந் *
அபயவரத கரமுந் திருமாதென்றும்
அகலாதிருக்கு முரமுந் *
அழகர்தேவரீர் காணும் அடுமைகொள்ளவே வேணும்
மலழமேகங்களு நாணும் வடிவருமக்கே தோணும் (காயா)

ஈ. இந்தவுமக்கே யடுமை யல்லாதென்கட்கோ
ரெஜமானத்துவந் கொடுமை *
அந்தச்சொல்லேநீர் விடுமை யாகிருஷ்ணஸாமி
யனங்கன்செய்கிறான் கடுமை *

ஆசைதேவரீர் மீதே யல்லாலென்றுநா டாதே
பேசுமிதுதப் பாதே பின்னென்றுஞ்சொல்லொண்ணாதே (காயா)

இதுவுமது,
விருத்தம்.

அரிவையர்கள் பரபுருஷர் களையனுபவஞ்செய்வ சவனிக்குநிந்தையென்று
லமுதொழுகராகவா லரபனைவிசித்திரங்க ளாமிசையுடனரெடுக்கும்
முரலிகானததைநின் னிடமதிறகேடிலைக மோகமாய்ப்புருஷாகூட
மோகிப்பதைக்கண்டு பதிவிரதையானவர்கள் மூனறுகிலெவாகள்சொல்லும்
பரமபாகியமுள்ள வுமதழ்குமவேணுப பலுகுங்குலுகுகுகளையும்
ப்சுபகிமிருகங்கள முதலாய்மரகனும் பார்த்துரோமான்கிதங்கள்
பெருகுதேநாங்களதா மெப்படிநிஜத்திலே பேதையானவநடப்போம
பெண்ணை செசோதைதரு கண்ணமணிவண்ணனே பின்னேகேளவாபரமனே.

தரு, இராகம-காமபோதி, ரூபகதாளம்.

ப ல லவி.

அரிஹரிகிருஷ்ணவரத ராஜனே
யமலனையருளனு கூலனே.

அது ப ல் ல வி.

பரமபுருஷாவேணுவைப பலுககிரீர் பிலுக்கிறீர் குலுக்கிறீர்
ஸரஸகோபாலரோவைகளுகருச சரணகதி யே (அரி)

ச ர ண ங் க ள்.

க. மருக்கம்மம்மலர்வாளி மதனவிடுவததி னாலே

நெருகுதே சிந்தையையிப்ப டி
யுருக்கு தே சிதைநதசுநத ர

வரிக்கருங்களிவண்டு பாடுதே மாயனே தூயனே நேயனே
அருககனிதென்னவே காயுதே வெணமதி யாரண காரண பூரண (அரி)

உ. நலத்தொடுதேவரை நாரணரிசுபிபபதது போலே

சிலத்திலே சாமிதேவா கோ
குலத்திலே நிலையாக வே

பலத்தையெங்களுகருள வந்த கோ பாலனே சிலனே லோலனே
மலைகிணையாயுயர் நந்த கோபகு மாரனே குரனே திரனே (அரி)

ஈ. சகிக்கவொண்ணுதிந்த விரகலாகியுமநெமோ லே

நகைக்கிறீர் ரெங்கள்கொநகைமேல்
நகக்கு நி நனிநமரக வே

முதத்திலேமுகமவைத்துமுத்த மதுதா மோதர ஸ்ரீதர நீதர
குனைக்கிரிகோ வாத்த னாதரனாவை குந்தமு குந்தகோ விந்தனே (அரி)

கண்ணன் கோவியருடன்கூடி வினையாடல்.

விருத்தம்.

உம்மடிமை யாயிருந்தும விரகதாப

முதநிந்த வகைதவிக்கு மெங்கள்மார்பில்

கரு

விம்முமுலை களின்மீதுத் தலையின்மீதும்
 வினாமலர்ச்செந் தாமனாபோ லிருக்குங்கையைச்
 செம்மையாய் வைக்கவென்றே யாயர்மாதர்
 சேர்த்துப் பர வசமாகப் புலம்புகின்ற
 நன்மொழியை யோகேச நீசர்கண்ணன்
 மாடினார் கூடிவினை யாடினாரே.

தரு இராகம்-ஸாவேரி, ஆதிதாளம்.

ப ல் ல வி.

சிற்காரலீலைசெய்தாரே கோபாலகிருஷ்ணன்
 சிற்காரலீலைசெய்தாரே

அ நு ப ல் ல வி.

மங்கையேசோதைசேயர் மதுரச்செங்கனிவாய்
 வங்கணமாய்ப்பிருந்தா வனத்தினிலே நடந்து
 பொங்கமதாகவாயர் பூவையதைத் தொடர்ந்து (சுங்கா)

ச ர ண ங் க ள்.

க. ஆன்மாராமரா யிருந்த போதினாமாயர்
 அரிவையர்மனம் பொருந்த க்ருணைசெய்து
 தான்மந்தகாசந் திருந்த அவர்களுமி
 சைந்திதழமு தருந்த *
 மேன்மைபெருகியகோ வியர்கட்கிசைய நாடி
 வேணுகோபாலஸாமி வேடிக்கையாகக் கூடித்
 தேன்மருவியமலர் மாலைமிகவுஞ் சூழிச்
 செகன்மோகனவடிவைச் சோந்துமிசைகள் பாடிச் (சுங்கா)

உ. ஆசைநாயக மாலை யவர்கந்தர
 வருட்கண்பார்வையி னாலே செந்தாமனாயின்
 வாசமலரைப் போலே முகமலர்ந்து
 மங்கைமாரொருக் காலே *
 ராஜகோபாலருடன் மேவிச்சஞ் சரித்தாரோ
 நகைத்துக்கொண்டச்சுதரும் வேடிக்கை விரித்தாரோ
 நேசமிருந்தவர்போ லேமனந் திரித்தாரோ
 லீலாவினோதராக வேயவ தரித்தாரோ (சுங்கா)

ஊ. குந்தமலர தென்னவே தந்தபந்திகள்
 கொடுக்குங்காந்திகள் மின்னவே நீலமேனியில்
 அந்தவென்மையு மன்னவே பூரணசந்திர
 னுயிவொன்றே பன்னவே *
 பைந்தொடிமார்நகைத் திரங்குநீரே ராகப்
 பரவநிலின்முழு மதியென்னுஞ்சி ராக
 விந்தைவிந்தையாய்ப்பரி யாஸவகைபண் பாக
 வினைத்துமதன்கருவ மடக்கியிரிய னேக (சுங்கா)

கண்ணன் கோவியரை யாவின்கனஞ்செயல்.

வி ருத் த ம்.

இடையர்வனி தைகளொரு நூற்றுக்குமேலாம்
எண்ணிக்கை யுளபெண்கள் சேனைகுழ
நடுவினிலே ஹையுந்தி மாலைபூண்டு
நாரணரு மிசைவேணு காணஞ்செய்தார்
படியளந்தா ரந்தந்த வனங்கள்தோறும்
பரவியெழு னாந்தியின் பாங்கர்சென்றே
நெடியமணற் குன்றுகளி லிசைந்துமேகி
ரீழ்ப்பார் மனதினிலூ டாடிப்பாரே.

தரு, இராகம்-புன்னகவராளி, சாபுதாளம்.

ப ல் ல வி.

ஆலின்கனஞ்செய்தானாயா கிருஷ்ணனைநிகரானாயா.

அ நு ப ல் ல வி.

மாலின்கிதசுந்தார் ஞாலஞ்செய்பீதாம்பரர ரி
மானயமாய்வேணு காணவினோதர்கோவியரை யே. (ஆலின்க)

ச ர ண ன் க ள்.

- க. எழுநையாற்றுமணலும்பனியினு லெங்கும்நனைந்து நீட
ஏற்றந்தநதிஜலத்தினலைகளி லேபடிந்துங்காற்று மாடக்
குமுதமாமலாவாசனையுங்குமு குமென்றுவீசுதல் நாடக்
கோபாலகிருஷ்ணனுமந்தமணற்குன்றிற் கோவியர்களுடன்கூடக்
குஞ்சரந்தனைநேராக ரஞ்சிதம்பேசிச்சிரா க
வஞ்சியரைக்கைபிடித் தின்சொல்மிகவேபடிப் பாரே
மாதரசேயின்கே வாருங்களடியென்று மருவியே (ஆலின்க)
- உ. கரமிரண்டையும்நீட்டிமங்கையரைக் கட்டியிணத்துஞ்சிங் காரக்
ஐக்களாளகந்தொடைகளிடுப்புகள் கனதனங்களுஞ் சேர
வரிசையாகப்பிடித்தேநகரேகை வைத்துமகிட்டுகள கூர
மன்னுஞ்சரஸஸ்ஸலாபபரியாஸ் வார்த்தைகள்பேசியந் நேர
மந்தநகைமுகச்சேர்வை செந்தாமரைக்கண்ணின்பார் வை
யிந்தவிதங்கள்கன விந்தைகளுஞ்செய்தன ராய
ரேந்திழைமார்களைச் சோந்துதயாந்தி சரசமாய் (ஆலின்க)
- க. கோடிமன்மதவடிவாகவேயந்தக் கோவிந்தராமப்பத் ராவி
கோகுலத்தின்பிக்கசுந்தரிகளாகுங் கோவிமாரோடுங்கு லாவி
நீடியவாசையவர்களமனதில் நிறையச்செய்திப்படி மேவி
நீலமணிவண்ணர் தானந்தமன்மதன் னெஞ்சின்கருவத்தை ராவி
சித்தரகண்டபூரணர் கர்த்தரார்த்திருநாரண ர்
பத்தனாவிட்டகலார் சுத்தமாயாசையிலார் அந்தப்
பரமசுகரத்திப புருஷராயெங்குநிறை பரம்பொருள் (ஆலின்க)

கண்ணனை யடைந்த கோவியர் கருவமடைதல்.

விருத்தம்.

ஆசைகளையா தொன்றுமிலாப பகவனங்கே
யாயர்மடந் தையர்குறித்த படியேகாம
பூசைநிறை வேற்றுதற்காய் லீலைசெய்யும்
போதந்தக கோவியாக ளெல்லாமிந்தப்
காசினியி லேயுள்ள பெண்களுக்குட்
கனவழகு நாமென்று மதனூல்நம்பேல்
மீசுரமாய்க் காதலுற்றார் கண்ணனெனற
விதங்கொண்டார் மனநினிலு மதங்கொண்டாரோ.
கண்ணன் கோவியர் கருவத்தை நீக்க மறைதல்.

விருத்தம்.

நாஞ்சொன்ன படிக்கண்ணன் கேட்குகின்றார்
நமக்குநிக ரில்லையென்ற வெண்ணந்தனைநைத்
தாஞ்சிந்தை தனிமகேச வனுமறிந்தத்
தையலாரா கருவத்தை நீக்கிப்பின்பு
காஞ்சனமே னிக்கோவி மார்களுககு
கடாசுநமது செய்வமெனறே மறைந்தார் தூய்ய
பாஞ்சஜன் னியபாணி மகிமைகளாய்
பரிசுஷித்தே யரியவரை யருச்சித்தேற்றே.

உக - ம் அத்தியாயம் முற்றும்.

கண்ணன் திருவடிகளே சரணம்.

௩௦ - ம் அத்தியாயம்.

அவதாரிகை.

விருத்தம்.

மாயனைக்கா னுமல்விர கதத்திலே
மயங்கியநதக கோவியருன மத்தங்கொண்ட
பேயனைப்போல வனங்களதோறுஞ் சுழன்றுகொண்டே
பிரமையாய்த தேடினா னென்னுங்காதை
தோயுமிது முப்பதா மத்தியாயஞ்
சுசமுனிவா பரிசுஷித்துக் குரைத்தமார்க்கந்
தூயவியாக கியைபுரிந்த மதிமானம்பூ
ஸூரர்கண்ட ரவோஸ்ரீ தராகண்டரோ.

கண்ணனைக்காணாமற்கோவியர்கள் தேடுதல்.

விருத்தம்.

காணாமல் மறைந்தவுடன் கோவிமார்கள்
கண்ணனையே தேடினதற குவமைகளும்

ஆணை தனைத்தேடித் தேடியேபெண்
 னைகள்தாந் தவிப்பதுபோற் றவித்தாராயா
 வேணுகோ பாலாநடை யழகுமாசை
 மிக்ககொடுக்கும் நகைகடைக்கண் பார்வைசெய்ய
 வாணிமன மகிட்சியதாந் தீதந்தனை
 மதிக்கின்றார் மனதையங்கே பதிக்கின்றோ.
 தரு இராகம்-ஆனந்தபைரவி, ரூபகதாளம்.

ப ல் ல வி.

நங்கைமார்களைக்கொங்கும் நாடிநாடித்தேடினா ரோ
 நா ராயணநந்தகோபு நந்தனகோவிந்த னை.

அ து ப ல் ல வி.

செங்கைபிடித்துமருவிககலநது திருவிளையாடுமரியைக்காணும் ல்
 அங்கெழுநூல்திர்ததின் ததிலு மற்புதமாகியபிருந்தாவன ததிலு ம்(நங்கை)

ச ர ண ன் க ள்.

- க. கண்ணனுடநடையழகுந் காதலசெய்யுகிருநகையு ம்
 பண்ணிசைந்தசங்கீதமும் பாவையுங்கோவைகளு ம்
 நன்னுமவாபலவிதமாய் நாட்டுமவிளையாட்டுகளு ன்
 கண்ணுலேகண்டதனாலே கருத்தைமுருந்தனிததிற்பதித்து ப்
 பெண்ணாகள்பிரமைதானே பிடித்தாசைபெருகியவாதா ம்
 பண்ணினலீலைகளெல்லாம் பரிந்துதெரிநதுபுரிந்தாரோமன் னை(நங்கை)
- உ. அரியவரோயாற்பாடி யரியையோதாங்கொன்று ன
 கருமுகில்மேளியனடையக காட்டிநடந்தாராகுள யா
 பரிசுத்ததனமாலதிருக்கண பாவைபோலப்பார்த்திசைந்து ம்
 புருஷோத்தமநகைசெய்வதைப் போலேகோவிமாரகைத்தா ரோ
 திருமாதாமணவாளா சிங்காரவசனம்போ லே
 வரிசையாய்வசனித்துயிக வணங்கியிணங்கியணங்குகள்போ லே(நங்கை)
- ங. சங்கசக்கரகதாகட்க சாங்கபாணிவனமாலியா ம்
 எங்குகிருஷ்ணன்விளையாடலபோலேந்திழைமார்சோரதுசேர்ந்து ம்
 சூங்குமஞ்சோகொங்கைமினனா கூடிக்கூடிவிளையா டி
 அங்கனைமாரக்ளையடி நானகண்ணனான கண்ணென்று மே
 புங்கிநதப்படியாடி யழகாகச்சங்கொலிசெய்யு ஞ்
 செங்கையரவாகளங்கனே திருத்தியொருத்திக்கொருத்திபேசி யே(நங்கை)

இ து வு ம் து.

விருத்தம்.

நயந்திவகை விளையாடிப் பின்னுமந்த
 நங்கைமார் கண்ணனைக்கா னுமலங்கே
 உயர்ந்தகுர லாயரியைக் கூவிககூவி
 யுனமத்தம் பிடித்தவாபோல வனங்கள்தோறும்
 தயுங்கியவா தேடினா ராகாசம்போற்
 சதலபூ தங்குளினுள னுமபுறம்பும்

உள அ ஸ்ரீபாகவத தசமஸ்கந்த கோத்தனே.

வியந்தூதிறை பரமபுருஷனைக்கண்டரோ
விருக்கங்கா ளென்பரவ ருருக்கங்கானே..

திபதை, இராகம்-கண்டை சாபுதாளம்.

க ண ணி க ள்.

க. அரசமரங்களேயிச்சிமரமே ஆலேயுயர்ந் தீரோ இங்கனே
வரிசையாய்சிற்கிறீரோபிருந்தா வனத்திற்சிறந் ௭ தீரோ *

உ. நந்தகுமாரனாகுகொடுக்கிற நகையி னாலேயும், முகுந்தன்
வின்னையுள்ளசெந்தாமரைக்கண்பார்வை வினையாட்டினாலேயும் *

க. திருடனைப்போலேமயக்கியெயுங்கள் சிந்தைகொள்ளுகொண்டுசென்றாலே
வரவும்நீரிங்கேகண்டதுண்டோசொல்வீர் மந்தரும முண்டு *

ச. மனிதர்க்குமிகவுபகாரமான மருதானே மரமே புன்னையே
பனிமலற்செண்பகமேயசோகமே பாதிரிப்பு மரமே *

இ. மந்தகாஸஞ்செய்துராமாநுஜன்பெண்கள் மனமத பங்கஞ்செய்துகொண்
டிந்தவழிசெல்லக்கண்டதுண்டோசொல்லு மெங்களுக்கந்தாங்கம *

க. சுந்தரஞ்சேர்மங்களகரமான துளவியும்நீ தானே யரிகோ
வீந்தன்நிருவடித்தாமமாமேலன்பு மிகுந்திடு மானே *

எ. வண்டுகளுடனேகூடவுண்ணையந்த மால்தரிக் கின்றானே யுன்மீது
கொண்டபிரீதியுள்ளவச்சுதன்சேதி கூறெங்கு நின்றானே *

அ. குணமிகுந்நூல்வாசனையுள்ளார்க்குக் கொடுமை யில்லையே யதனால்
வணங்கியிருக்குமாலதியேஜாதி மல்லினை மூலலையே *

க. உங்களைக்கையாற்பரிசித்தானந்தத்தை யுண்டாகக்கொண்டரோ மாதவன்
எங்கனேசென்றான் தயவாய்ச்சொல்லுமநாங்க ளேந்திழைக்கண்டரோ *

க. சகலஜீவாககுங்கனிவர்க்கமு தற்றன துருவான வகையால்
மிகவுபகாரசரீரங்கொண்டு விளங்குந் தருவான *

க. மாவேபலாவேமலையத்திவேங்கையே வருள விலவமே தானியே
நாவல்கதம்பமரமேபிரியாள் நற்றிருவே சொல்வமே *

க. உயமுநாதீர்த்திந்நீர்த்தவாஸிகளா யிருக்கின்றீர் நீரோ யெங்களைக்
கமலலோசனகிருஷ்ணன்பிரிந்தான் கண்டதுசொல்வீரோ *

இ து வு ம து.

விருத்தம்.

கொடியிடையா ரிவ்வாறு வனமரங்கள்

கொடிகள்செடி களைப்பாத்துப் புலம்பிக்கொண்டு

நெடியயமு நூதியின் மணலின்முன்னே

நேரிழையா னாப்பிரிந்து சென்றநீல

வடிவழக நெசோதைமைந் தனைப்பிருந்தா

வனத்திலெங்கெங் குந்தேடி வரவேமாலின்

அடிபதிந்த பூ பியைப்பார்த் துணைக்குஞ்சொல்லோ

ராணிதா னனுமதுர வாணிதானே.

இதுவுமது.

ம.

பூமிநீதவ மென்னசெய்தனை புருஷரத்தின கேசவன்
பொன்னடிக்கம் லம்பதிந்துடல் புனிதமான மகிழ்ச்சியால்
மாமயின்புள கங்கல்புல்லு மரங்களாலும் விளங்கியும்
மகிழுலாசமி தோவலதுமுன் வருகிரிவிக்கிரம சாமியாம்
நேமிமாலடி யுன்ரீரம் நிறைந்தணைந்ததி னாலுமோ
சீத்யாதவ ராகருன்னை நிலைத்தெடுத்ததி னாலுமோ
ஆமிதற்குளி தென்றுசொல்லென வாசைநாயக ராழிமால்
அரிநடந்த நடப்பைநாடின ராயர்மாதர்க ளாவனோ.

தரு, இராகம்-தோடி, ஜம்பைதாளம்.

ப ல் ல வி.

வனமாலிதமைக்கோவி மார்தேடினாரோ மன்னா
வனமாலிதமைக்கோவி மார்தேடினாரோ

அ து ப ல் ல வி.

வனமான்களையுங்கனியின்மரங்களையும்கோலி (வன)

ச ர ண ங் க ள்.

க.	மான்பேடுகளையிங்கே வந்தகி மலர்க்கண்ணினாலழகாய் மகிழ்ந்துபார்க்கின் தென்பொழியுந்தாரச்சுதர் சிறந்துங்கள்கண் திருவழகுசாட்டிக்கொண்டு சென்றாரோசொல்	மாரோ நீரோ ணோ வீரோ (வன)
உ.	ஆசைநாயகியுடனே யரியிங்குந் அவொங்களுக்குலபதியே யாவதரி பேசியில்கேயெழுந்தருளெம் பெருமானைக்கண் பெண்மான்களெங்களைநீர் பேதமுஞ்செய்	ரூரோ மீரோ மரோ வீரோ (வன)
ஈ.	அரியாசைநாயகியை யணைந்தததி யவள் தனத்திலணிகுங்கும மதுகளொரு பரவிக்கிருஷ்ணன்றிருமார்பிற் படிந்தகுந்த பரிமளங்கள்வீசுதென்றும் பகர்வதனி	னாலே காலே மாலே மேலே (வன)
ச.	வணங்கிநிற்கின் றீரோகனி மரங்களேயும் மாதரசிதோளிலொரு வாகுவைச்சிங் மிணங்கவைத்துமொருகையினு லேமகிட்சி விசையும்மராமலர்கொண்டரி பேசினுர்கண்	யார கார கூர மரோ (வன)
ரு.	மார்பினிலேயணி துளளி மாலையினி மதுவுண்மதவண்டுகள்பின் வரவுமன்பு பேர்பெறுங்கள்வந்தனத்தைப் பிரீதியாகத் பெருமான்கண்டருளினரோ பேசுமென்றந்	விருக்கும் பெருக்கும் திருக்கும் தருக்கும் (வன)

இ து வு ம து.

விருத்தம்.

அதிலேசில் லாயர்கொடி மார்க்கள்பாங்கி
யரிவையலாப் பார்த்திந்தக் கொடிகள் தங்கள்

பதிகளார்ம் மரங்கனையா லிங்கஞ்செய்த
படியிருந்துங் கண்ணன்கர பரிசங்கொண்ட
திதுபுளகாங் கிதங்களடைந் திருக்குதல்லா
விணைசொந்தப புருஷர்களா லிவையுறும்
பதியாகுந் திருநெடுமால் நகம்பதிந்த
பதிவைப்பா றென்றங்கே மதிவைப்பாரோ.

கோவியர்கள் கண்ணன் செய்த லீலைகளைத் தாங்களர் செயல்.

க லி த் து னை.

பித்தனைப்போற்றிரு வாய்ப்பாடிக்கோவியர் பேதையர்கள்
வித்தகக்கண்ணனைத் தேடிக்கொண்டேவரும் வேளைதனில்
இத்திறமாயிரி தாங்களென்றேசெய்த லீலையெல்லாம்
வைத்துச்செய்தாரதைக் கேண்பரிசுதித்து மன்னவனே.

ஓரடித்தரு இராகம்-நாதநாமக்கிரியை, ஆதிதாளம்.

ஒருத்திபூதனையாயிருந்தே முலைகொடுத்தாள்
ஒருத்திரான்கிருஷ்ணனைச் சிரித்துக்கொண்டவள்மாந்
பெருத்தமுலைப்பாலையுந் திருத்தியாய்ப்பருகின

தானேகிருஷ்ணனாகவொருத்தி யழுதுகொண்டு
சுகடையையுதைத்திட விகிதமாகவொருத்
சுகடையுமாயிருந்தாள் வகையையின்னமுங்கேளா

சிரணுவிருத்தாகரனென்றே யொருத்தியங்கே
சிக்கிரமாகவந்து தூக்கவும்மற்றொருத்
யேற்கின்றகண்ணனெனுஞ் சேர்க்கையாயிருந்தா

கொக்காம்பகாசுரனென்றே கோவியொருத்தி
கொத்தவுமவனைக்கிழித்த கண்ணனைப்போ
ருத்திவினையாடும்வி சித்திரமென்னசொல்

காவலாதேனுகாசுரனா யொருத்தியங்கே
கழுதைபோலேகத்தின வழிரென்கொலும்வாரி
சுழற்றிப்பலபத்திரன் செழுமைசெய்தாளொருத்

அந்தக்கோவிமார்களுக்குள்ளே ரெண்டுபேர் தாங்க
ளாமேபலபத்திர ராமனுங்கிருஷ்ணனென்று
தாமேமகிமையாக நேமகஞ்செய்துகொண்டா

மற்றும்மக்குள்ளகோவிமார்கள் பசுங்கன்றுகள்
வள்ளலதாயிடையர் தெள்ளுமணிகளா
பிளகைகளெனவுந்தாந் துள்ளிவினையாடினா

அதிலேகன்றானதொருபெண்ணைக் காலேச்சுழற்றி
யரிவிளாவினமரத்தில் வரிசையாயெறிந்துமு
திருவினையாடற்போலும் ஒருதிவினையாடினா

பசவாயொருத்தி தூர்ச்செல்ல அவனையொரு
 பாங்கிகண்ணனுக்குர லோங்கியழைக்கவ வ
 ளாங்குமோடிவந்தனள் வீங்குமுலையொருத் தி
 வேணுகாணம்பண்ணினோளையா வருமையாக ரி
 மீசுரமாகவுஞ்ச பாசென்றுமெச்சும டி
 ராசகோபாலர்மீதும், ஐசைகொண்டாரிப்ப
 நாராயணன்போலுநடந்து காட்டுமேறெனன்றோர்
 நங்கையொருத்திதோலிற் செங்கையைவைத்துமி க
 விங்கிதங்கனும்பேசி யங்கொயிலாய்நடந்தா ள்
 பெண்கள்சிலரிடையராக வவரைப்பார்த்துப்
 பெருங்காற்றும்மழையினால் வரும்பயங்களைத்தவிர் ந்
 திருமுங்களைமிகவும் விரும்பிரகஷிப்போமென் று
 உரைத்தேயொருத்திசெங்கையாலே முலைமேற்போடும்
 உந்தரீயந்தனையெடுத்துமுயர்த்தாக் கி
 வித்தைவினோதராக்கோ வர்த்தனதாராள ள்
 நங்கையொருத்திதலைமீதே காலைவைத்தேறி
 நடனம்புரிந்துதுஷ்டா அடடாவிங்கிராதேபோ ய்
 விடடாபொல்லாதபேரைப் படியவைக்கநானவந்தே ன்
 கண்டாயென்றொருத்தியிப்படிச் சொல்லியேகிருஷ்ணன்
 காளியமர்த்தனமுன் னாளினிற்செய்தப டி
 தாளவரிசைவினோ யாடிநடித்தானே யா
 காட்டுத்திஜொலிப்பதைப்பாருஞ் சீக்கிரமுங்கள்
 கண்களைமுடிக்கொள்ளு முங்கட்டுக்கூதம மை
 யிங்கேசெய்கிறேனென்று மங்கையொருத்திசொன்ன ள்
 தயிர்ப்பாணையுடைத்தாயுன்மனை யுரலிலிந்த
 கூணமேகட்டுமேறெனன்று மணமாலேகொண்டி டுக்கி
 குணமாதொருத்திகட்ட வணியிழைதானொருத் தி
 கட்டுக்கொண்டவளாயிருந்து முன்னாளிலங்கே
 கணபயந்தவர்போலே யனகர்நின்றபடி யே
 பணிமொழியொருத்தியின் மனனோயாமன்னவ னே(ஒரு)

கோவியர் கண்ணனடிபிடித்தல்.

விருத்தம்.

கூடியிவை வினையாடிப் பிணும்வனத்திற்
 சொடிகள்மரங் களைக்கேட்டுக் கொண்டெங்கெங்குந்
 தேழுவரும் பொழுதுவன பூமிமீது
 திருமாலி னடிபிடித்துக் கொண்டுசெல்லும்
 நீடியவேல் விழிமாதர் கண்கள்முன்னே
 நிறைந்தமழை மேனியரந் திருமாலாயர்

உ.அ.உ. ஸ்ரீபாகவத தசமஸ்கந்த கீர்த்தனை.

பாடிநந்தன் பாலர்திரு வடிகளின்வைப்
பைக்கண்டார் மொழிகளெனுங் கற்கண்டாரோ.

தரு, இராகம்-ரீதிகவுகை, அடதாளம்.

ப ல் ல வி.

படிப்பாரடிபிடிப்பாரோ பொன்னுர்மின்னுர்
படிப்பாரடிபிடிப்பாரோ

அ நு ப ல் ல வி.

நடிப்பாணையியை நந்தகுமார னை
நந்தாவிளக்கொளியாம் நாரணர்நடந்தவழி தேடிப்
பிருந்தாவனத்தினிலே பேதையாதேடினோ கூடி (படி)

ச ர ண ங் க ள்.

க. அடிகளிற்றுஜரோகை பதும ரோகை
யங்குசம்வச்சிர ரோகைதானிய ரோகை
அடியடிகள் தோறு மாட்சிகளாம் ரோகை
யாதிநாராயண னானகிருஷ்ண ரோகை

அரிவையரோ யறிவையரோ யொன்றும்

அந்தவடிகளைப்பிடித்துக் கொண்டு விரந்தையரிசென்றவழி கண்டு
பைந்தொடியாளொருத்தியடி ரெண்டு பதுமநாபருடனசென்ற துண்டு
பார்த்துமெனவாயர் பாடியுள்ளாகிய மின்னோ *
ஆர்த்திகளேமீறி யாரிழையார்சில சொன்னோ யினம் (படி)

உ. கண்டரானைபெண்ணையின்னோர் மேலே
கைபோட்டுக்கொண்டது போவதுதான் போலே
கொண்டல்மேனியராம் நந்தன்சேயன் பாலே
கொம்மைமுலைமா தொருத்தி யுடன் மாலே

கூடியிங்கே நாடினோ யென்று

கோதையவளாரடி நேரடி மீதோவியையெவளடி பாரடி
மாதவரீசுவரடி சீரடிப் போதுசேருமவெந்த லூடி
புருஷரத்தினக்கண்ணைப் புலித்திருக்கிறு ளந்தநங்கை *
அரிவரைத்தினமவளை யாசித்திருக்கிறார்மு குந்தனங்கே யென்று (படி)

ஈ. நந்தம்மைவிட்டந்தக் கோவிந்தர்தா னவர்
நங்கையவளிடத் தாசையுண்டா னவர்
அந்தரங்கமானவிடத்திலே யவர்
அழைத்துக்கொண்டுபோனார் பாருங்கள்மா னவர்

அயில்விழியீர் குயில்மொழியீர் களே

அச்சதையும்கயக்கிண்க காட்டி யிச்சைகளபேசியாசைக்கண் ணாட்டி
உச்சிதமானநமக்கவள் போட்டி மிச்சமாய்ச்செய்ததுவல்லோ குட்டி
வெகுவிந்தைக்காரரடி வேணுகோபாலர்தன்வேடிக்கையோ *
சகஜமதாகுவந்தத் தையற்குமுன்னமே வாடிக்கையோ வென்று (படி)

கோவியர் கண்ணன் பாததுளின் மகிமை யுரைத்தல்.

விருத்தம்.

மடந்தையரே கோவிந்த ருடையசெந்தா
மரையடிகள் பதிந்ததிந்தத் துளிக்கூட்டம்
அடர்ந்தபுண்ணியங்களிதெப் படியென்றாலோ
அயனாதி தேவரொடுந் திருவுங்கூடப்
படர்ந்திடுபா வந்தீர வேண்டியாதோர்
பாததுளியைச்சிரசிற் றரிப்பாரீதை
யடர்ந்துநா மெடுத்தும்பி வேகங்கொண்டா
லடையலாங் கண்ணனையுந் தடையிலாமே.

கோவியர் கண்ணன்பின்சென்ற மற்றோர் கோவியின்
மகிமையை யுரைத்தல்.

வெண்பா.

மஞ்சனவண் ணன்பாத மாமலாத்து னைப்பரவும்
அஞ்சனவேற் கண்ணாகு மாரிழையார்—கஞ்ச
நயனன்ற னைக்கலந்தோர் நங்கையவள் சென்ற
வயனந்த னைச்சிலர்சொல் வார்.

தரு இரகம்-மத்தியமாவதி, சாபுதாளம்.

பல்லவி.

பாங்கிமர்களை கேளும்குயர்
பாடியார்களே

அது பல்லவி.

ஆங்கவள்தானே கண்ணனதரத்துக்
காட்சிக்காரியோகாணி யாட்சிக்காரியோசொல்லும் (பாங்கி)

சரணங்கள்.

- க. உச்சிதமாகிய கோவியர்க்குப்பொது
வுள்ளதென்றே நேரும் எங்கள்
அச்சுதருடையவதரத்தையொரு
அங்கனையே நூருந் தெரியாமல்
இச்சையதாய்த்திருடிப்பானஞ்செய்ய
விரகசியஞ் சேரும் வகையாய்
நிச்சயமாகச் சென்றிருக்கிறாவ
நெஞ்சானதுசுற்று மஞ்சாததைப்பாரும் (பாங்கி)
- உ. தோகையவழியித்தவழிகளே
சொல்வதென்ன சாக்ஷி பாரும்
ஆகையினாலே நமக்குந் துயர்செய்ய
தத்தவிசா லாக்ஷி அடி
யேகமாய்க்கண்ண னடியிற்கல வா
திருந்தாலல்லோ காக்ஷி கருட்பைப்

உஅச ஸ்ரீபாகவத தசம்ஸ்கந்த கீர்த்தனை.

பாகைக்கற்கண்டைச்செந் தேனைப்பழிக்கின் ற
பாலார்மொழிநீட்சி வேலார்விழிமாட் டி (பாங்கி)

க. இவ்விடத்திற்கூர்மை யாம்புல்முனை க
ளிருப்பததி னாலும் அந்தக்
கொவ்வைக்கணியிதழாள் நடையிலலா து
கொண்மேதன் மேலும் நல்ல
செல்வச்சுருமார தேகநடந்திட ச்
சேகல்முள்ளைப் போலும் உறுத்தும்
அவ்வருத்தங்கண்டு தூக்கியிருக்கிற ர்
அடிதானமுந்தும் படிதானேமாலு ம் (பாங்கி)

இ து வு ம் து.
விருத்தம்.

அதிகாமி யாயிருக்கும் கண்ணனந்த
வாசைநா யகியைத்தன் ரோளின்மேலே
பதிவாகத் தூக்கினதா லடிகளின்கே
பதிந்திருப் பதைப்பாரு மவட்குச்சூட்டப்
புதியமல ரொப்பதற்கிங் கிறக்கவிட்டுப்
பூவுமெடுத் திருக்கிறார் மரங்கள்தோறும்
மதுகுத னடந்தெட்டாக் கொம்பையெல்லாம்
வளைத்திட்டா ரொனமிகவே களைத்திட்டாரோ.

தரு இராகம்-ஸ்ரீராகம், சாப்தாளம்.

ப ல் ல வி.

வேணுகோபாலர் மந்திரசித்த ர்
வெகுவிந்தைக்காரர டி.

அ து ப ல் ல வி.

ஆணிமுத்தாரமுலைப்பாங்கிமார்க ளே
யச்சுதராம்நெடு மாலே கன
இச்சைக்கொண்டாரவள் பாலே தூக்கி
வைச்சுக்கொண்டார்தோளின் மேலே யதுபின்
னாலே யறிவோம் லீலை செய்யும் (வேணு)

ச ர ண ன் க ள்.

க. எட்டாததொம்பின் மலர்களெடுப்பத ற்
கிரண்டுகாலையுங் குந்திக் கொண்டு
வட்டாரமெங்குஞ் சுற்றிச்சுற்றிக்கொண்டிங் கு
மலரெடுத்ததிற் சிந்திக் கண்ட
மட்டார்மலர்பாருங் காலின்பெருவிர ல்
மாத்திரம்ஒண்டுமு முந்தி னதுங்
கட்டாணிமுத்து வரிசைப்பல்லாள்குண க்
கட்டியவளசெய்த தந்தி ரம்பார்
நெட்டரவின்மலைப் பந்தி மீது
நட்டமுமாடினார் திந்தி னென
முந்தித் தேவர் வந்திக் கின்ற (வேணு)

௨. கோவலர்சூடாமணி யாசைநாய	கி
கூந்தல்தன்னிலம்மலர்	கூட்ட வெகு
ஆவலாய்க்கொண்டு முழங்காற்படியி	ட்ட
டடையாளம்பாருங்கொண்	டாட்ட மாகப்
பூவைவட்குமலர் சூட்டியிங்	னே
புணர்ந்திருக்கிரர்	நாட்டங் கொண்டு
நீவிடல்லாம்பாரும் பாங்கிமாரோயந்	த
நீலவண்ணன்மையல்	பூட்ட மலர்
மரலைவண்டுச்சி	கூட்ட நல்ல
கோலமதனம்பு	திட்ட நீல
வீட்ட முனை	மூட்டச் செய்ய (வேணு)
௩. காமிகளுக்குள்ளதி காமியானவ	ன்
கண்ணனுபாங்கி	மாரோ பெண்கள்
நாமெல்லாமிங்கிருக்கத் தோளின்மேலந்	த
நங்கையையேற்றிச்சென்	றாரோ யிந்தப்
பூமியிலுள்ளமடந்தையர்க்குள்ளந்த	ப்
பூவைபூழுகோசொல்	வீரோ செய்ய
தாமரைக்கண்ணனைக்கைவசமாக்கி	ய
தையலவட்செதி	ராரோ கன
மையல்நமக்குத்தந்	தாரோ பாலும்
நெய்யுந்தயிருமுண்	டாரோ மறைந்
தாரோ வரு	வாரோ யரி (வேணு)

க விக் கூற்று.

விருத்தம்.

பேசுவதென் றுண்டுதுரான் மாவாமந்தப்
 பெண்டிகட்குங் கண்ணனுடன் கூடவென்றே
 ஆசைபொருந் தினதாலே நாயகன்போல்
 அரிசுதத்தைக் கொடுத்தவினே யாடல்லால்
 வாசுதே வற்கவர்மே லாசையில்லை
 வருதனதுள் ளேரயிக்கு மான்மாராமர்
 மாசினித்தி யானந்த புருஷற்கேது
 மாதராம் மயல்வேத வேதராமே.

கண்ணன்பின்சென்ற கோவி தன்னைத்தானே மகிழ்தல்.

விருத்தம்.

அசுண்டிதரா மரியவன்மே லாசைகொண்ட
 தாகவெண்ணி யாய்ப்பாடிக்கோவிமர்கள்
 விடினடைபா யிவ்வாறு பேசியுங்கோ
 விர்தனைக்கா னுமல்மதி மயங்கித்தேடிச்
 சிசுண்டிநடஞ் செயுமபிருந்தைச் சோலையெல்லாந்
 திரிவினா ரதுவிருக்க முன்னம்மின்னார்

உஅசு ஸ்ரீபாகவத தசமஸ்கந்த கீர்த்தனை.

புகன்றபடி கண்ணனுடன் செலுமொருத்தி
புகழ்கின்றான் தனைத்தானே மகிழ்கின்றாளே;

தரு இராகம்-கல்யாணி, சாபுதாளம்.

ப ல் ல வி.

ஆசைநாயகிநானே ஸ்ரீகிருஷ்ணனுக்கு
ஆசைநாயகிநானே

அ நு ப ல் ல வி.

ராசகோபாலம்து நானேகண்ணாட்டி
தேசம்புகழுஞ்சிங் காரச்சி மாட்டி

(ஆசை)

ச ர ண ன் க ள்.

க. ஏந்திழையார்மற் றெல்லாராயும்	நீக்கி
யென்னையரிக்குஷணன் றேளிலுந்	தூக்கி
ஆய்ந்தமலர்கூட்டி னானே	லாக்கி
யந்தானி துவல்லால் வேணுமோ	சாக்கி (ஆசை)
உ. மனதுக்கிசைந்தபடி யென்சொல்	வாங்கி
வனமாலிதானே லைத்தபாரந்	தாங்கி
கனையமாய்வினா யாடியு	மோங்கிக்
காமன்றிருநாட்செய்தார் மனமேயென்	பாங்கி (ஆசை)
ங். மங்கைமார்களில் நமக்குச்ச	மான
மாதாராச்செர்ல்வா யரிவேணு	காண
ரென்கைக்குள்ளானா ரிதுவேநி	தான
மென்னசொன்னுங் கேட்பாரோகண்	ணான (ஆசை)

கண்ணன் தன்பின்வந்த கோவியைவிட்டு மறைய அவளிரங்கல்.

வி ரு த் த ம்.

நானிந்த வனத்திலே நடக்கமாட்டேன்
நந்தசுதா வெங்கெங்கே செல்லுமாறு
தானுந்தன் மனததுவோ வங்கென்கென்னைத்
தவறுதுன் றேளினிலே தூக்கிச்செல்லென்
மேறங்கை கருவங்கொண் டிரைத்துந்தோளி
லேறவரும் போதரியும் மறைந்தாரங்கு
மானந்த விழிமடவாள் கண்கணை
மலிகின்ற ளிவைசொல்லி மெலிகின்றாளே.

கண்ணனைப்பிரிந்து வருந்திய கோவியிடம் முன்பிரிந்த
கோவியர்கள் வந்துகூடல்.

வி ரு த் த ம்.

என்னை நேரமண பிரியமுள்ளோய்
எங்குமறாய் புயாசலனே யெழில்முகூந்தா

தென்னுதெ னுவெனவே வண்டுபாடுந்
 திருத்துளவ மாலையநின் னடிமையானேன்
 இன்னுதை யுமலாமா அரிநேராக
 வென்கண்முன் வரவேன்றே புலம்பும்போது
 மின்னூர்கள் மற்றவரு மவனைக்கண்டே
 வினவுவா ருலகமிது கனவுபாரோ.

திபதை, இராகம்-ரீதிகெவுளை, சாபுதாளம்.

க ண் ணி க ள்.

- க. நாகரீகமாய்க்கிருஷ்ண னடந்தவழியேகொண் டு
 நங்கைமார்வருமுன்ன மேர்த்துத்
 தோகையவர்கண்ணைப் பிரிந்துமோகத்தினு லே
 துயரப்படுவதையும் பார்த்து
- உ. அவள்வாய்மொழியறிந் து மாதவரானவ ர்
 அவனையபிமானித்து மீட்டும்
 அவளுடைய தூர்ப்புத்தி தனைக்கண்டபின்னவ னை
 யவமானித்தவகையுங் கேட்டும்
- ங. ஆச்சரியம்பொருந்திக் கோவிமா'ரொல்லாம்பிரு ந்
 தாசண்ணியமதினடி மீது
 மா'சசந்திரகிரண மில்லாதிடத்திலந் த
 மாதரொல்லாநூஞ்செல்லும் போது
- ச. ஒங்குமிருளைக்கண்டும் வனத்துக்குள்ளேசெல்வ தை
 யொழிந்துமந்தவொருத்தி கூடப்
 பாங்கியரானமற்றக் கோவியர்களைல்லோரு ம்
 பரவிக்கண்ணைத்தானே தேட
- ரு. தேடித்தேடிக்கண்ணைக் காணாமல்மனதினி ற்
 சிந்தனைசெய்தெம்பெரு மானே
 பாடிப்பலுக்குவதும் லீலைகளையுஞ்சொல்லி ப்
 பரவித்தன்மயபாகத் தானே
- சு. அரிசுணங்களைச்சொல்லிக் கானம்பண்ணிரூரல்லா ல்
 ஆய்ப்பாடிவீடுமுத லான
 வரிசையெதுகளையும் நினைக்கவில்லையேபின்னு ம்
 மாயன்முன்பிரிந்தி தான
- ஏ. யமுனாகதிமணம் குன்றினில்வந்துகூ டி
 யேந்திழைக்கோவிமாரக் ளெல்லாந்
 தமுனாகவுங்கிருஷ்ணன் வரவேண்டிப்பாடின து
 தாண்டுகோபிகாந்தையாஞ் சொல்லாம்

௩௦ - ம் அத்தியாயம் முற்றும்.

கண்ணன் திருவடிகளே சரணம்.

நக - ம் அத்தியாயம்.

அவதாரிகை.

விருத்தம்.

கோவியார்பிருந் தாவனத்திலரியைத்தேடித்
கொண்டெழுநா நதியின்மணற் குன்றிற் பின்னும்
மேவியந்தக் கண்ணையே காணவேண்டி
மிகத்துதித்த கோபிகா கீதைதன்னை
நாவலரெல் லாம்பரவுஞ் சுகச்சவாரி
ராஜபரி கூறித்தனுக்கே சொன்னமார்க்கம்
மூவேழு மொருபத்தா மத்தியாய
மொழியிதாம் பாகவத வழியிதாமே.

கோபிகாகீதை.

கோவியார் கண்ணனைத்துதித்தல்.

விருத்தம்.

குருகுலமாங் கடலில்வந்த மதியேமன்னர்
கோவேயக் கோவிமார் பிருந்தைக்காட்டிற்
பரவியே தேடியரி யைக்காணுமற்
பைங்கிளியன் னார்பின்னு மெழுனைப்பாங்கர்
பெருமணற்குன் றினில்வந்து கூடியேயெம்
பெருமானே நெடுமாலே யெங்கள் கண்முன்
வரவேணு மென்றுணத்த கீதைதன்னை
வாசிப்பா ருலகமெங்கும் பூசிப்பாரே.

தரு, இராகம்-ஆனந்தபைவி, ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

பாலனே யரவிந்தலோசன கிரு
பாநிதிதரிசனந்தரவை யா.

அநுபல்லவி.

நீலமேகவண சங்கசக்கரத் தர
நினைத்துநினை த்துவருந் துவமோயெசோ தை (பால)
சரணங்கள்.

க.	உனதுஜனனத்தாலுயர்ந்ததுவெங்களிடைச்	சேரி	யனு
	தினங்கோகுலந்திருமகள்மேவவும்மனம்	பூரி	மா
	தனைவருமையல்கொண்டெமநாடுவதும்	பாரி	யீ
	வனபூயிகளெங்குந்தேடித்திரிகிரேம்மு	ராரி	*

பனகசாயிகருணமுத	வாரி
யனகனேதரணமேலவ	தாரி
வனஜபாணிபீதாம்பர	தாரி
சனகராதிமுனிவோருனைக்	கோரி
கனதியானமிசைவார்மலர்	மாரி
காவலானெனவுமோ தும்வ	லாரி

தனெடுதேவர்பொழிமால்செய தருணமீதேயாரியனையேசோ		வாரி தை	(பால)
உ. 'சரத்ருதுதனிலேவிகஸிதமனாமலர்	போலே	சந்	
தரமாமுன்றிருக்கருணாஸலிழி	யாலே	ஆ	
தரவுளநினதடிமைகளாகினம்வெரு	மாலே	யுற	
வருவேளசெயுந்துயரோதுசொலுவம்நெடு	மாலே	ஊ	
விரகமீறுதிடைதானேரு	நாலே		
பெரியபாரமுலையோவிம	லாலே		
பொரியுதேதரளமாமணி	மாலே		
சரியுதேயளகவால்வளை	சேலே		
அரிவரதராஜனினரு	ளாலே		
யாயர்பாடியானதுமொருக்	காலே		
வருவினைகளுந்தோந்ததுமென்	மேலே		
மதிநுதலாளபால்லனுஞ்சொல்லெசோதை			(பால)
உ. விடஜலமதையெருந்திழுனமிருந்த	போதும்	உடல்	
படர்யாமலைப்பணியுடவாயினின்றுழை	போதும்	மா	
கடுமழைபெருங்காற்றிடிமோதிவரு	போதும்	தி	
யடலரிஷ்டனமகனகன்றுருவாகவந்த	போதும்	ஊ	
அடவிதன்னிலனல்குழந்திடு	போதும்		
அடிமையுனவெங்குளையப்	போதும்		
தடையிலலாமறகாததீரோடெப்	போதும்		
அடர்பகனென்றோரசுரன்வரு	போதும்		
உடல்கிழியச்செய்ததேயொன்று	போதும்		
ஒங்குநாககாளியனெதர்	போதும்		
படமதிலநடமிப்பதமெப்	போதும்		
பரவுகிறோமிப்போதேயெ	சோதை		(பால)

இதுவுமது.

விருத்தம்.

அனையதுன்பந் களையிவ்வாறுகநீக்கி
யாண்டவரிப போதிந்தவுபேகைசெய்வ
தெனனாயிந் தேவரீரெசோதைமைந்த
னென்பதுமாத் திரமல்ல பிராணியென்ப
தனில்விளங்கு புத்திசாக்ஷியதாம்பிரம்மம்
ஸாக்ஷாத்காரப்பொருளையதுநிஜந்தான்
அனவாகன் முனம்வேண்டச் சகத்துன்பத்தை
யரிக்கின்றீர புவியிலவ தரிக்கின்றீரே.

தரு, இராகம்-பந்துவராளி, ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

காதாந்தப்பிரம்மஸ்வரூபமே கோபாலகிருஷ்ண
ஹரீர்மெஞ்ஞானதீபமே

உகூ0 . ஸ்ரீபாகவத தசமஸ்கந்த கீர்த்தனை.

அ நு ப ல் ல வி.

சோதைநந்தனர் தானேயல்லீ ர்
ஆதிமூலர் சகலமா ன
பூதகேரடிபுத்திகளிலு ம்
நீதிஸாக்ஷியாயிருக்கின் ரு (நாதா)

ச ர ண ன க ள்.

க. ஜகத்தைதரக்ஷிக்கும் நிமித்தியம்பிரம் ம
தேவர்வேண்டநீனாது குலத்திலே
மகத்துவமுள்ள அவதாரஞ்செய் து
வந்தீரொங்கள்சோகுலத் தலத்திலே
இகத்திறுண்டர்கள பிறவித்துன்பத் தை
யெண்ணியஞ்சியுன்றாட்க மலத்திலே
புகற்குச்சிந்தனை செய்கிராஜ ய
பொன்னைக்கைப்பிடித்தும் நலத்திலே
பொன்னடிசொடுத் துன்னதமா க
மன்னுமரிபிர சன்னவத ன
நின்னுடகர மென்னுமல ர
தன்னையெங்கள் சி ரன்னவை யு ம் (நாதா)

உ. மந்தநகையினற் கோவிமார்களி ன்
மமதைநர்க்கியேவருவி நோதனே
நந்தகோகுலத் தார்களார்த்தி பை
நாடித்தீர்க்கின்றவேத வேதனே
உந்தமடிமையாக தவிக்கலாகு மோ
உபதுமுகச்செந்தாமரையைப் போதனே
இந்தவெங்குகண் முன்னேகாண்பித் து
இனிவிடாமறசோந்திருமெம் நாதனே
எவருமவந்திப் பவரோவவாக ள்
பவவினையாக் குவதாகியும ப
சுவின்பின்னாகச்சென் றுவிமலைவாச ந்
தவறுதுமுன் றிருவடியாகு மே (நாதா)

ங. பணியின்படத்தின்மேல் நடனமாடி ய
பாததாமரைமலனாத் தூயனே
மணிவண்ணவெங்கள் தனத்தில்வைத்துநீ ர்
மதவிகாரந்தீர்ந்தன சேயனே
வணிதமாய்வித்து வானகன்யேச்சமு ன்
மதுரவாத்தையாலநாங்கள் மாயனே
கணிதஞ்செய்வொண்ணு மோகங்கொண்டதா ற்
கணியிதழ்ச்சவைதாரும் நேயனே
சுதைதரிக்குமுன் சுதையென்னுமின் ன
முதையுரைத்துஞ்சு டையென்றுமின் ன
மெதைச்சொல்லலாமென் பதைபெண்ணித்தேவ ரா
சுதைபுமொவ்வாதென் பதைநாறிந்தோ மே (நாதா)

இ து வு ம து.

விருத்தம்.

உமதுவிர கத்தினற் றவிககுபெங்க
 னுயிரொத்த லிருக்குதென்று லுன்றன்காசை
 அமுததுவே தகிப்புண்டா தமையுண்டாகும்
 அறிவுமிகு ஷிரமநிஷ்டர் களுநதுதிப்பா
 சமரஸமில் லாக்காம கருமமென்ப
 தனைநீக்குங் கேட்டவுடன் சுபத்தைச்செய்த
 கிமையுளதே யமரரமு துக்கிதெல்லாந்
 கிடைப்பதா மென்றபுகழ் படைப்பதாமே.

• இ து வு ம து.

விருத்தம்.

முந்சுன மதிலதிக புண்ணியஞ்செய்து
 முறைமுறையாக் கொடுத்துவைத்த டேர்கட்கல்லால்
 இச்சுன மதிலுன றன் கதாமுதத்தை
 யிருசெவியாற் பருகுதற்கு மெளிதாமோசொல்
 அச்சதனே நின்கதையா மமுதந்தன்னே
 யடியேங்க ளருந்தியுயிர் பிழைத்திருந்து
 பிச்சமா யுணைப்பிரிந்த விரகத்தாலே
 வெண்டினு முனைக்கதியா யண்டினுமே.

ஓரடித்தரு இராகம்-புன்னாகவராளி, அடதாளசாபு.

வாஸுதேவனே	நின்கதைவிசு
வாஸமாய்ச்செவிமே	லேற்கும்
மனிதரானவர்க	ளவாநல்ல
புனிதோபுவிமேல்	இந்த
மண்டலத்திலுன்னைக்	கண்டவாக்குச்சொல்லும்
குகையதென்னென்று	பகர்வதினிமேல்
மருவினீரிகத்	திருவினையாடி
மயக்கினீர்வெகு வியப்பதாக	வே
ஆசைப்பார்வைகளும்	வினையாட்டு
நேசுவெண்ணகையுந்	தியான
அங்கங்களாகியதாம்	பிகச்சப
மங்களமாம்வகையும்	எங்கட்

கந்தரங்கத்திலே	விந்தையாக்காட்டி
யாசைகொடுத்திந்த	மோசஞ்செய்யலாமோ
அஞ்சலிசெய்தோனா	வஞ்சனைசெய்வதோ
அழகரோநஞ்சங்	குழையுதேவுன்றன்
அடித்தொண்டானவர்	நினைப்பதைக்
கொடுக்குமேநின்பதம்	நாளுந்
அயனுந்தேவரும்	அருச்சிக்குந்
ஆயனேநின்பதம்	பூமிக்

கலங்காரமாகி
ஆபத்துவேளையி.

பாரவர் துன்பத்தைத்
யாரணனேபரி

கொண்டல்வண்ணமங்க
புண்டரீகங்காணும்
கொங்கைகளிலவைத்துநீர்
எங்களைக்காக்கவேணும்

கோபாலனையேசோ
குந்தனேமாலேவை
கோமளமாகிய
கோவிந்தனேகிருஷ்ண

பண்ணுக்கிசைந்தவேணு
பண்ணுன்னிதழ்முதம்
பஞ்சபாணன்றிருநா
ரஞ்சிதமாடமுதம்

பாகமதாய்ராஜ
பரவைபண்ணாத
பதுமநாபவன
பரிவாமெங்கட்கே

கோவர்த்தனதரர்நீர்
தாவனத்திற்செலவே
கோடியுகமாகவே
நீடுவதெனசொலவே

கோலமதாய்ச்சாயங்
கொண்ணை—குழந்தமுக
கோதுளியேமவ
கோடிநடுவில்நீர்

பலுககிவாசிக்கும்
குலுக்குங்கோவிந்தனே
பார்க்கும்போதினுக்கு
டாக்கயன்மந்தனே

பாரபக்ஷவேதன்
பண்ணலாம்வாரிஜக்
பாணியேயுன்றனைக்
பார்ததபோதுமெங்க

எங்கள்புருஷரோடும்
அங்குள்ளபேர்கனமாய்ச்
யாவனையுமொழிந்தே
கோவியர்மோகமதாய்

எங்குளநடத்தைக
இரவிலேயிர்தக்

யிலங்குமேயாரும்
லேபத்தியாய்நினைப்
தீரவுஞ்செய்யுமே
பூரணனேதிருக்

ளந்தருன்பாத
அனதக்
குறைதீர்த்தும்
அரி

தாபாலனேநீமு
குந்தனேசெங்கையா
யாழளவண்ணனே
மாவிறையாளனே

வுந்தான்பானம்
உயர்
னையுண்டாக்கும்
பரி

யோகபோகங்ஙனைப்
பெருமையுள்ளதாம்
னதராமுதத்தெதப்
யருளவனமாலி

பகலிற்பிருந்
கணங்
துயரங்சள்
பின்னுங்

காலந்தனிரசாயக்
மண்டலதநாமனா
விநோதமதாயாயர்
கூடிப்புள்ளாங்குழல்

ஒய்ல்முத்துக்
யுன்னைப்
நிமைக்கொட்டுண்
யிர்தப்

காரியத்துக்கென்ன
கண்ணனேசககர
காணுதபோதினும்
ளாத்திதீர்வில்லை

பிளனைபந்து
சோதரர்
யுன்கீதத்திற்
வந்திருக்க

ஐங்கண்டறிந்தநீர்
கரவடஞ்செய்தும்

எம்மைவிட்டிரல்லா	ஹம்மைப்போலேமற்றோர்
இப்படிச்செய்வாரோ	வற்புதமாயனே
அச்சுதர்நீரல்லவோ	அந்தரங்கத்
துச்சிதமந்தகாஸ	முகத்தையும்
ஆசைதரும்பார்வையும்	திருமகள்
வாசஞ்செய்யும்விலாஸ	மார்பின்
அழகையுங்கண்டு	தழையுங்காமத்தை
யடைந்துமுழுமீதிற்	படர்ந்தவாசையாய்
அடிக்கடிநெஞ்சந்	துடித்துமோகம்
தாருதேயங்கடும்	நோகுதரிழி (வாண)

இ து வ ம து.

சலித்துறை.

பாணையொடுதது யுண்டசெவ்வாயன் பரனெம்பெரு
மாணையிவ்வாறு துதித்தாரவனா வரக்கண்டிலா
மீனைப்பொருவும் விழியாற்றிலேதங்கள் விம்முமுனை
யாணைகளைக்குளிப பாட்டிசொல்லவரவ் வரிவையரோ.

தரு, இராகம்-நீலாம்பரீ, ரூபகதாளம்.

ப ல் ல வி.

எசோதைமைந்தா முகுந்தா கோவிந் தா
அபயகரந் தா

அ து ப ல் ல வி.

எசோதைமைந்தா வெங்கள்மனோவி	யா
திக்குமருந்து நீராயறிவீ	ர்
இருடிகேசனே திருவுல்லாஸ	னே
வரதராஜனே தீரவம்போஜ	னே (எசோ)

ச ர ண ன் க ள்.

க. ஜகன்மங்களாகார மூமது	ரூபம்	ஆயர்
சேருந்துயர்கள தீரச் செய்தபிர	தாபம்	உள்ள
மகிமைசோமெஞ்ஞான யாமுயர்	திபம்	உன்றன்
வடிவைநாங்கள கண்டுவிரத	தாபம்	கொண்டோம்
பகவனையுன் மீதிலா	சை	
பரவுமெங்களைத் தள்ளிவிடலா	மா	
பலசகோதர வலதாமோத	ர	
நலசசிதர மலைப்பயோத	ர	(எசோ)

உ. சனமெதுவாந்தேவ நீர்திருப்	பாத	மலனாக்
கடினமாமெங்கள் தனத்திலைவக்கவொண்	ணாத	தென்றே
மனதிலையமாய்மெள்ள வைப்போஞ்சகந்	நாத	அந்த
மலரடியாலே பசுவின்பின்னாகப்	போத	பிருந்தா
வளத்திற்கல்லு முள்ளுநிறைந்	த	
வழியிலெப்படி நடக்கின்றீளான்	து	

உகூசு. ஸ்ரீபாகவத தசமஸ்கந்த கீர்த்தனை.

மனதுவாடுதே யுனையேதேடு	தே	
யெனமோநாடுதே சனதமாடு	தே	(எசோ)
௩. ஈங்கனும்மாலே பிழைக்கின்றபேர்	தானே	கிரு
நாராயணவன மாலியெம்பெரு	மானே	திங்கள்
ஓங்குவெண்குடை யாகக்கொடியும்	மீனே	பெற்ற
வருவிமலரம்பைத் தொடுத்தெய்கி	ரூனே	கிருஷ்ண
திங்குதீர்க்கக் கண்முன்னேவந்	து	
சேருஞ்சேருஞ்சாயி ராஜகோ	பாலனே	
கிருமணாளனே பரவு	தோளனே	
வருதாடாளனே கருணை	யாளனே	(எசோ)

நக - ம் அ த் தி யா ய ம் மு ற் ற ம்.

கண்ணன் திருவடிகளே சரணம்.

நஉ - ம் அத்தியாயம்.

அவதாரிகை.

விருத்தம்.

பராவூவிர கமயக்கந் தன்னுலிந்தப்
படிபுலம்பக் கண்முகங்கே பிரசன்னமாகி
நிராமயரா மரிசமா தானஞ்செய்தார்
நேரிழையார் தாபங்கள் தீர்த்தார்பின்னும்
முராரிதம திடயிகுந்த வாசையாம
முதப்பிரவா கத்தினிலே நீந்துகின்ற
வராகுங்கோ வியர்க்குமன மகிழ்ச்சியெய்து
வைத்ததைச்சொல் லுவதிதுமுப் பத்திரண்டே.
கண்ணன் கோவியர்களுக்குத் தரிசனந்தரல்.

விருத்தம்.

கோவியர்களிப்படிவெ குவிதங்களாய்ப்புலம்பிக் கொண்டேவாஸ-
தேவனையேகாணவெனு மாயையுடன்கீர்த்தனைகள் செய்யுயர்ந்து
கூவியுரோதனஞ்செய்தா ரதுகண்ணிசெவரியருள் கூர்ந்துமந்தக்
காவியங்கண்ணாக்கெதிராய் வந்தனரோசெங்கமலக் கண்ணாதாமே.

தரு இராகம்-ஸாவேரி, ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

சாமிதரிசனந்தந்தார் கோபாலகிருஷ்ண
சவுரிதரிசனந்தந்தார் *

அநுபல்லவி.

பூமீதெழுநூதிப் புனிதந்தன்னில நேக
காழிதளாமாயர்முடி வையர்க்குப்பிரத்தியக்ஷை மாக (சாமி)

ச ர ண ங் க ள்.

௧. மந்தநகைமுகார விந்தம்பிரகா
மாதவரிடையினிற் பீதாம்பரஞ்சொ
வந்தார்வனமாலிகை யுந்தான்மறித்து
மன்மதமன்மதரா யிம்மானிலம்பிர
சிக்க
லிக்க
மிக்க
மிக்க (சாமி)
௨. ஆசைநாயகரானவாஸுதேவனாப்
அன்பாய்க்கண்டுமிகவுந் தென்பாய்மகிழ்ச்சி
வாசுக்கொந்தளர்களை நேசமுடனே
மலர்ச்சியாகியுமனம் நிலைத்துமிக
பெண்கள்
பொங்க
கண்கள்
விளங்க (சாமி)
௩. ஆவிதேகத்தில்வந்து மேவவுங்கர
னுதியசைவுசெய்யும் ரீதிதனைநி
கோவந்தரற்புதமாய்ச் சேவையதுவுந்
கோவிமாரொழுந்தங்கே தாவிமுன்னோடி
சர
கர
தரக்
வர (சாமி)

கண்ணனைக் கோவியர் கூடல்.

வி ரு த்த ம்.

தெள்ளியராம் நல்லோர்க ளரிசெந்தானைத்
தரிசிக்கத் தரிசிக்கத் திருத்தியாகா
துள்ளதுபோற் கண்ணன்முக மண்டலத்தி
லொழுகமுகா முதத்தையின்னார் கண்களென்னும்
வள்ளமதி னுலெடுத்தே யுண்டுண்டுந்தான்
வந்ததிலை திருத்தியின்னந் திருத்திக்கேளாய்
எள்ளிளம்பூ நாசிகையார் சூழ்ந்தார்மின்போ
லிடைச்சிமார் ஜாதியினு மிடைச்சிமாரோ

தரு, இராகம்-காம்போதி, ஆதிதாளம்.

ப ல் ல வி.

எழுநாநதி மணலிங்கிருஷ்ண னை
யிணங்கிக்கூடின ரோ.

அ து ப ல் ல வி.

கனிகவாடை தரிப்பார்க்கிரிச்செ
கையர்களாகனி மெய்யரிநாரண
வனமாலிகாப ரணைக்கண்ட
மாட்டிக்கோவியர்கள் கூட்டங்களெல்லோரு ம் (எழுநா)

ச ர ண ங் க ள்.

௧. கோவியொருத்தி மகிழ்ச்சியாய்க்கிருஷ்ணனை
கும்பிட்டிருத்திக் கொண்டாள் அந்தக்
கோவிந்தர்கைமலனைக் குவித்தகையை
கொண்டுபிடித்துக் கொண்டாள் ஒரு
பூவைசந்தணந்திமிர்ந் தமால்கையை
புயத்திறுத்திக் கொண்டாள் மந்தோர்

பொன்னையாளவர் தம்பலமேந்தவு	ம்
புண்ணியம்பெற்றுக் கொண்டான்	கஞ்சப்
பூவோமலையோகைத் தாளமோசக்கர	ப்
புள்ளோவிளநீரோ சொக்கட்டானோற்று	ம்
யாவோவெனச்சொல்லுந் தனத்திலொருத்	தி
யெம்பெருமானுட செம்பொற்பாதம்வைத்தா	ள் (எழுநா)

உ. வங்கணக்கோவப் பரவசமாய்ப்பு ரு

வங்கனையே	நெரித்து	தட்டை
மடித்துக்கடித்துக் கொண்டடிப்பார்போ		லே
மாதொருத்தி	வெறித்து	ப்பார்க்கச்
சங்கக்கழுத்தராங் கண்ணன் முகாரவி		ந்
தததழகைக்	குறித்து	மயிற்
சாயலன்னநடைக் கோவையிதழோ		ரு
தையலுறுத்	துறுத்து	ப்பார்த்து
மங்குலின்மின்னோ கொடியோதுடி		யோ
மருங்குல்ருங்கு வளையோவளையோந		ல்
லங்கண்ணெவியென்னு மங்கைக்குத்திருத்		தி
யானதில்லைக்காணும் மாணரிப்படிக்க		கே (எழுநா)

ஊ. நேத்திரத்தாலந்தக் கண்ணனையங்கொ ரு

நேரிழையா	ஞ்நெறித்து	இழுத்து
நெஞ்சகத்திலவைத்துங் கண்களைமு		டி
நிமைக்கதவால்	மறைத்து	க்கொண்டும்
ஆர்த்திகள் தீர்த்து புளகாங்கிதங்		க
ளடைந்துகண்ணீ	நிறைத்து	மிகும்
ஆனந்தமாயோகி களைப்போலேயிரு		ந்
தாளன்பையே	நிறைத்து	வயி
ருலோவிழியது வேலோமுலை		யி
னரும்போபல்லோதி சுரும்போகரும்புந		ற்
பாலோவெனுஞ்சொல் விசைந்திருக்குமாய		ர்
பாடிக்கல்யாணிகள் வேடிக்கையாக		வே (எழுநா)

க விக் கூ ற்று.

விருத்தம்.

கேசவன்மனையக் கோவிமார்மகிழ்ச்சி கிளைக்கவேயிவ்வகை கண்டக்
கிளியனார்விரக தாபங்கள துநீங் கினசெயற்குவமைகேள் மன்ன
நசனும்பிராஞ்ஞ னுல்முமுக்கூகஞ் மெப்படி த்தாபநீங் குவலோ
இனமுடையிராஞ்ஞப் பிரமநிஷ்டனைச்சேர்ந் திசைசமுசாரியைப் போலும்
பேசுமேசுமுத்தி யபிமானஜீவன் பிராஞ்ஞனாவனையுஞ் சேர்ந்த
பேர்களாஞ்சாக்கிர சொப்பனாவஸ்தாபி மானியாம்விசுவதை ஜதநா
யேசொலக்கோவி மார்களைல்லோரு மெசோதைபாலகனையே கண்டும்
இப்படித்துயர்தீர் தற்புதம்பெற்ற நிறையறிகுருகுல விளக்கே.

கோவியருடன் கண்ணன் விளையாடல்.

விருத்தம்.

சோகங்கெல்லார் தீர்த்தகோவியர்கள் சூழவும்நடுவினிற் பகவன்
ஜோதியாய்விளங்குஞ் சந்தரற்குவமை சொற்பரமாசத்தி யெனும்
னேகங்களாகச் சத்துவமெனமுன் னேரிடுகுணங்களால் விாங்கும்
நிலைபெறுபுருஷன் போலவும்நூன நிதிபலவீரியா திகளால்
யோகங்கள்விளங்கு முபாஸகபுருஷர்க் குவமையாய்ப்பிரகிருதி யைமுன்
னோதுத்தவங்கள் சூழ்புருஷனைப்போ லொளிதிகழ்கண்ணனு மங்கே
மாகங்கையென்னு மெழுநேயநதியின் மணற்குன்றிலேவினா யாடி
மாயைகாட்டினர்செவ் வாயுர்தானறிகு வாயையாமன்னர்மன் னவனே.

தரு இராகம்-ஸாவேரி, ஆதிதாளம்.

ப ல் ல வி,

அரிகிருஷ்ணசவுரியே நலகோவியருட னே
யங்கேவினையாடினா ன்.

அ நு ப ல் ல வி.

கரபங்கயரச் சதர்கிருபாநி தி
சரணென்றே பரவும் யமுனையாற்றினி ல் (அரி) .
ச ர ண ங் க ள்.

க. நலகுந்தமலர்வாசமிகுந்தே சொலுமந்தாரம்
மருவுகாற்றும்வந்துற வே
ஒலிதேனேபாடிப்பலுக்கச் சரவெண்மதி
நிலாவிருளைமோதிட வே

அலைகரமெனுமெழு நாநதியேகை க
ளதனாலும்நீரோ பரவவெங்கிலு ம்
மல்குளாச்சியாகி மணல்நிரம்பிடவ வ்
விடமதனினைவர் சகாயபுருஷ ன் (அரி)

உ. ஆனந்தமேனியராகும்முரவி காணலோல
மைமகிழ்ச்சியாகவு ம்
மானனையவிழியர் பார்த்தபோதே
பானலஞ்சொலா ரானபே ன்

தானவார்நினைகாரிய மானதுநிறைவே நி
யுற்றதாபமகலவஞ்சி யை
மானுநடுவர் புள கமேநிறைந்தி ட
மோனமுனிவர் தேவரும்அடிபரவு ம் (அரி)

ந. உணாகொண்டசுருதியான தெண்ணில
கரும்காண்டமென்றவகையின லே
பிரமச்சபாவப்பரமே சனைநிறை
சருவஸாக்ஷியையறிவிலதா ய்

வரிசையதாய்த்தேடி யெங்கிலுமோ டி
யதுஞானகாண்ட முன்னறிகின்ற து

உகஅ ஸ்ரீபாகவத தசமஸ்கந்த கீர்த்தனை.

புரையவிங்குமிகக் கோவிமங்கைய ர்
அரியைக்கண்டுமே மனதுகுளி ர (அரி)
கண்ணன் கோவியருடன் வீற்றிருத்தல்.

விருத்தம்.

அளிநலஞ்சேர் கூந்தல்மீன்போல் மருங்குலீராம்
ஆய்ப்பாழிக் கோவியர்கள் கண்களென்னும்
நளினர்தரி சனஞ்செய்தா னந்தமாகி
நலவெழுநா நதிப்பாங்கர் பரவுகின்ற
புளினமதி லோரிடத்திற் சேர்ந்துகாராம்
பூவணர்க்குந் தனவுத்த ரீயந்தன்னைக்
களிநலார் கொடுக்கவதி விருந்தானாய்
காவலா வுரனெறிசேர் மாவலானே.

தரு இராகம்-அடாணை, ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

சுந்தரமிகுந்திருந்தாரோ கோபாலகிருஷ்ணன்
சுந்தரமிகுந்திருந்தாரோ *

அநுபல்லவி.

அந்தமின்னாத்தனத்தில்முந்த வணிந்தகுங்குமம் படிந்த
அந்துகிலதேவி ரிந்த வாசனமதாய்ப் பொருந்த (சுந்த)

சராணங்கள்.

க.	யோகீசர்சித்த	மத்தி	யுள்ளாசனப்பிர	சித்தி
	யேகர்பகவர்	முத்திக்	கீசனுக்கனந்த	சத்தி (சுந்த)
உ.	உலகினழகைத்	தேக்கி	யொன்றாய்க்கூட்டின	தாக்கி
	நலருபங்காட்டி	நோக்கி	னூனாயாசருவ	சாக்கி (சுந்த)
ஈ.	கோவியர்கூழ்ந்துபிர	மிக்கக்	கூடியேமடிமேல்	வைக்க
	ஆவலாய்க்கைகால்பி	டிக்க	வானந்தங்கொடுக்கத்	தக்க (சுந்த)

கண்ணனைக் கோவியர் வினவல்.

விருத்தம்.

தவிசிலிருக் கின்றகண்ணற் கங்கேயந்தத்
தையலார் மந்தநகை கடைக்கண்பார்வை
யிவையுடனே புருவநெறிப் புகளுங்காட்டி
யேதுதித்து நயகோபஞ் சிலதுகாட்டிச்
செவியர்தொழும் பகவனே யவராமன்னர்
செய்தநன்றி மறவாத குணத்தையங்கே
அவர்வாய்கொண்ட டிறிந்துகொள வுலகஞாய
மதுசொல்வார கோவியரு மிதுசொல்வாரோ.

கண்ணன் கோவியருக்கு விடைகூறல்.

விருத்தம்.

உதவிபெற வதிலுபகா ரங்கள்செயவர்
உலகிலே சிலபோக ஞபகாரங்கள்
எதையொன்றுந் குறியாம லுபகரிப்பார்
இப்படித்தான சிலபோக ளெவாககுமெந்த
விதம்திலு முபகார மிலலாசிலலோ
வீணை ளுணுகுகுக் கேடாகினரார்
இதுகனையென கருககுநனரூயச சொலவீரனரூ
இருடகே ஸனசொலிரா சரிடிகேளே.

தரு இராகம-அஸாவேரி, சாபுதாளம்.

ப ல ல வி.

கேளுங்கோடிசகிக ளே கோவியரோநீ
கிளியைநோவாசகிகளே

அநுபல்லவி.

வாளுமவேலுமமபும வரிவண்டு	விழியே
மதுவம்பாலுங்கண்டு குயிலுஞ்சொல்	மொழியே
தோளுங்கிசுகமநீரின மடுவந்தச	சுழியே
தொடைகளாமபெனனுந் தோகைநீர்சொல்	வழியே (கேளு)

ச ர ண ன க ள்.

க. ஒருவற்கோருவருபகாரம் பெறுதலெண்	ணி
யுதவிசெய்குவ தென்னவுப	காரம்
உலகிறுதனகாரியததைக் குறித்ததுவேயல்லாம்	ல்
உதவிமற்றவாககிலலை யென்ன	ஸாரந
தருமத்தனிலிலகை சினேகிதமதுவல	ல
காரததசுகமுமில்லை யதி	கோரந
தானவாககுவமையும் பசுவெருமையேதிஷ்டா	ந
தமதாயசசொலவதேநனலா லதி	காரந
தெரிவைநீர்வினவின வகைதனிவிதொன்	ருமே
சிறைத்தனிலெண்ணிறை சநதேகநீர்நது	போமே
வரிசையாயிரண்டான வகைககுமுனாசெய	வோமே
மற்றுங்களைவிககுமறு வசனஞ்சொலவது	நாமே (கேளு)

உ. தாமொனறையுமெண்ணது பரவுபகாரஞ்செயபு
சரிசிகளதிரண்டு தரநதானே
தயவாயுயிராகளமேலே யிரங்கிசெயவாஞ்ஞவ
தருமமதுவேநில வரநதானே
காமசினேகததாலே யுதவியொருவனசெய்வா
கணடரதுவேகாம பரநதானே
கருணநேயரிவரைப பிதாபுத்திரஞாயமாய்
காணபதுமிதுவேகந தரநதானே

ஆமின்னவகைகண்ட ரிரண்டாம்வினவ வுக்கு
 ஆணிமுத்துவரிசை நிகராமுங்கள்பல் வுக்கு
 மாமழைநிகர்சொல்லத் தகா துங்களகூந்த வுக்கு
 வருமூன்றும்பிறைநுத லாரோமூன்றஞ்சொல் வுக்குங் (கேளு)

௩. நல்லவிடைச்சிகளே யுபகாரம்பண்ணினும்ப ண்
 னாவிட்டாலுமூலகிலொரு வுக்கும்
 நாட்டிலொன்றுமுத வாதிருக்கும்பிராணிகளு ம்
 நாலுவிதமாமதின் வகை பெருக்கும்
 சொல்லுமாத்துமாராமன் ஞானக்கண்பார்வைக்கார ன்
 தொடுத்தலகத்தை யெல்லாம்அரு வுக்குந்
 தொடருமிச்சைநிறந்த வொருவனாயுமெண்ண ன்
 தோனுமமுடனுதவா னொரு வுக்கும்
 பொல்லாதருந்துரோகி யென்னுமொருவன் றானே
 பூவிலதிகடின னவனேதுமுத வானே
 வல்லபெரியோர்சொல்லும் வகையிதனிச்சொல் வானே
 மங்கைமாரேவினயும வகைமூன்றுக்குஞ்சொன் னேனே (கேளு)

இதுவுமது.

கவித்துறை.

கரும்பைச்சொல்வாணி யவரிதுசேட்டுமக் கண்ணன்சொல்லி
 வரும்பக்கமூன்றிற் கடைசியிற்சொன்ன வகையிவொன்
 றரும்புகையும் நயனக்குறிப்புஞ்செய் யாங்கவாக்கே
 திரும்பச்சொல்வாவசு தேவரிடத்திற் செனித்தவரோ.

தரு இராகம்-கேதாரகவுளை, ஆதிதாளம்.

ப ல் ல வி.

ஐயந்தீரவே சொல்வேன்கேளும்
 ஆய்ப்பாடி மின்னா ரோ.

அ நு ப ல் ல வி.

மையரிவிழித் தைய லாரோ
 மங்களஞ்சிறந்தோரோ வங்கணம்நிறைந்தோரோ (ஐயந்)
 ச ர ண ன் க ள்.

௧. திட்டமாகவிப்போ சொன்னபேர்களுக் குள்ளுந்
 கிட்டுவதுநானென்ற வெண்ணிக்கையினைத் தள்ளுந்
 மட்டிடக்கூடாநான் பரமகாருணி நேரோ
 மயிலாரொயி லாரோ
 இட்டமேமிகுந்த நாமேயுலகில் நிகத்தம்
 எனையனுசரிக்கின்றவ ளைச்சோதிக்கும்நி மித்தம்
 எட்டியெட்டிநின்று காட்டுவமேவ ருத்தம்
 எளிதில்வசப்படுவ திலையேயிதுதான் லித்தம் (ஐயந்)

2. மூடனாகியுந் தரித்திரமாமூட் டணம்
 மயனவணக்கங்கே கிடைத்ததுகுடப் பணந்

கூடியதையிழந்தாற் பசிதாகமுந் கூறலொன்றுங்	தோணனே காணனே
நாடியதுவேசிந்தை யாயிருப்பது நாளுமிடை விடாம லென்னைச்சிந்திப்பார்	போலே மேலே
நீடுங்கருணைசெய்து மவரிடத்திலன் நெருங்கிச்சேருவோமுங்கட் கென்மீதுமநெடு	பாலே மாலே (ஐயந்)
க. என்னைச்சேரவென்றும் நீங்கள்வந் பன்னுமுலகைவேத பந்தத்தைக் முன்னங் காணமல்யானு முங்களைப் முழுமன	தடைந்தீரோ கடந்தீரோ பிரிந்தேனே தறிந்தேனே
அன்னநடைமீரிங்கே பலுக்குமுங்கள் யறிந்திங்கனையிருந்த தலலாலொரு உன்னினதில்லையினித் திரப்பதுங்கள் யொண்டொடியீரமிகவே பாடினீரென்	கீதையை பாதையை வேதையை காதையை (ஐயந்)

இதுவுமது.

விருத்தம்.

கலங்கும்வகை யெவ்விதத்திற் சோதித்தாலுங்
கலங்காமல் வீடுமுத லென்னும்பார
விலங்குகளைத் தெறித்துநீ ரன்பையென்றன்
மீதுவைத்து வந்தவகைக் கமரார்க்குள்ள
நலங்கமழும் வயதின லுபகாரங்கள்
நானசெயினு முங்களகட னென்மேலுண்ணி
அலங்கிருத வல்லிகளே யென்றாகண்ணன
ஆனந்தா நந்தசுத றோனந்தானே.

௩.௨ - ம் அத்தியாயம் முற்றும்.

கண்ணன் திருவடிகளேசரணம்.

ந.ந. - ம் அத்தியாயம்.

அவதாரிகை.

வெண்பா.

முப்பத்து மூன்றின் முகுந்தர் முகேநிலத்தின்
மைப்பபற்றுக் கண்ணா மகிழ்ச்சிபெற—மெய்ப்பாய்
மருவி வனத்தும் வனத்தும் நடித்துச்
சருவினதைச் சொடிகீர்த் தனம்.

கண்ணன் கோவியருடன் நடித்தல்.

விருத்தம்.

மாலவகைதருமதுர வசனமதுசெவிகொண்டு மடந்தைமார்கள்
மேலுமவரங்கபரி சங்களினுட்களிகூர்ந்து விரகமநீங்கி

வேலனையவிழியர்மணி யொருவர்க்கொருவரன்பு மிகக்கைகோத்து
நீலவடிவரைசூழ வவருடனையரிநடித்த நேர்மைசொல்வாம்.

தருஇராகம்-பியாகடை, ஜம்பைபாளம்.

ப ஸ் ல வி.

நடனம்புரிந்தாரோ யரிதிருமால் முரவிதிருஷ்ணன்
நடனம்புரிந்தாரோ யரிதிருமால் *

அ நு ப ஸ் ல வி.

படியையளந்தவரோ வளந்தவரோ யாய்ப்

பாடிவந்தா ரோ * (நடன)

ச ர ண ங் க ள்.

க.	அரிமுகுந்தர்தனக்குகிகர்	நாட்டி	யங்கள்
	வரிசையபிரயங்கனையும்வகையாகக்	காட்டி	*
	அரிவையர்கள்சூழவந்தக்	கோட்டி	தன்னில்
	இருவர்க்கொருசண்ணனாக வெழில்நலம்பா	ராட்டி	*(நடன)
உ.	கோவியர்கள்தோளினிற்கை	போட்டும்	வாஸ-
	தேவராலிங்கனங்கள்செய்யுந்திருவினோ	யாட்டும்	*
	கோவிந்தரனந்தசுகதி	காட்டும்	அதை
	யாவராலுமறியவொண் ணாதவர்தானேவி	ராட்டும்	*(நடன)
ஈ.	அங்கனைகளிருவர்க்கொரு	சேர்த்தி	யாகச்
	சங்கீதமும்நாட்டியமும்வரவரவும்	நேத்தி	*
	மங்களமதாகவெங்குந்	தோத்தி	வருஞ்
	சங்கசக்கரகதை சாரங்கபாணிகிருஷ்ண	மூர்த்தி	*(நடன)

க வி க் கூ ற் று.

விருத்தம்.

அறியவொண்ணச் சத்தியுள யோகேசன்னுன்

அப்படிக்கெல் லாமுருவங் கொண்டினை

நெறியறியா தவரவாகள் தந்தம்பாலே

நின்றனாமா லென்றமவா நினைப்புக்கொண்டார்

குறியதுவே யல்லாது மற்றுமுள்ள

கோவியாபா லரினின்ற கூறையங்கே

மறைவுசெய்த மாணதனை யெவாகளாலே

மாற்றலா மிதையென்ன சாற்றலாமே.

கண்ணன் ராஸநடனஞ் செயல்.

வி ரு த் த ம்.

"அம்பரத்திற் தேவகந்தி ருவர்களைல்லாம்

அவரவாபெண் கெருடனே வந்துகூடி

உம்மூட்டர்விமா னங்கள்நூற் றுக்குமேலாய

மூடியாந்ததனில் வரிசையா யேறிப்பார்க்கப்

பம்பரமாட் டுகன்போலே பூவிலாயர்
பாடியின்னா ருடன்கூடிப் பாடிப்பாடி
நம்பரமர் பலகணராய் விளங்கியிங்கே
நடிக்கின்றார் ஸ்ரஜதிகள் பிடிக்கின்றாரே.

ஸ்ரஜதி.

தரு இராகம்-உசானி, திஸ்ரதாளம்.

ப ல் ல வி.

ராஸநடனஞ்செய்தார் கோபாலரி
ராஸநடனஞ்செய்தார் *

அ, நு ப ல் ல வி.

வாஸ்தேவர்கிருஷ்ணநதியி ன்
மணலினிமீதேகோவிமாக ள்
ஆசையுடன்வெகுநேசமதாக வே
பேசிகுலாவிக்கொண்டா ட

தாதித்த குகுஜந்தரி தகஜம்ஜந்தரி கிடத க
தகணந்தரி தரிசுந்தரி தகதிருத கிடதோ ம்
பா பா ப வாலாலா நியநில ஸ்ரீஸ நியநிநியபரி
தாஹதஜந்தரி கிடதகதகத தித்தி தகதிம்தோ ந்
தகதித்தளங்கு தகதித்தகணத்தோ ம்
ஸாமீநர்த் தனசம்பிரம மதுகண்டுங் கடவுளர்புஷ் ப
வருஷஞ்சொரிந் திசை தூநதுபி ஜயபேரியுமுழக க
சலலாப வுல்லாஸ கல்யாணயெதுப த்யுடனடனமிடு ந்
தாமனாகொங்கையர் கரவனேதகதக வெனவொலிமிருத்திட வே
சரணச்சதவகை கலின்கலினென வே (ராஸ)

ச ர ண ன் க ள்.

ரீ ரீ ரீ.

க. ரீமாஸி வரோ஽ரிநில ஸீமாஸிவரி ஽ரி஽ரி ஸா
நில ஸிமஸிமரி நி

ஆ டி ன்.

காளீய பணவலியின்று னேநாட்டியம் துபுரிசுரு பா
சித்யெதுகுலப தி (ராஸ)

ரீ ரீ ரீ.

உ. ஸிமஸிவரிமரி ஸிமஸிமரி மரி நி

ஆ டி ன்.

இரண்டபேர்க்கொருவராய் ஆய்ப் பாடியின் னவருட ன் (ராஸ)

ரீ ரீ ரீ.

க. மரிஸநீஸ நியநிமரி வரிமரி வரிமரி மரிநி

ஆ டி ன்.

ஸரஸநாட்டி யமதுக்கிணை வீணைகளிற் கந்திருவ ரிசையுட ன் (ராஸ)

நீ நீ நீ.

சு. தாவ தாவ மரித ஸா நீதோயவ
வாநியவ தாயவ? மரீமா வோமரி

ஆ டி ௨௦ ஈ.

நீலக்கோவைநடுவிலே சேருமேயமணிகே
கோவியரும் ஆடவனோ கலீரோசைபராவிடவு

நீ நீ நீ.

**இ. ஸாஸாஸ் தீயானிதீயாவை வந்தே தீவாரி தீவாரி
கோவந்தேதீவாரிநி ரினா நிதைத்தாவ**

சி

பெருதினான் பெறுவர்பு மறிமுகம் வசாமரி தீ

ஆ டி னா ி.

கோபால சூடாமணி ராமாநுஜ கோபீஜ னாவலி தே
ஜோதிவீசு மாடகமா மணி யிடையேசேர்வு று
சுதிர்செய்நீல மணியைப்போல விளங்குகோடி மன்மதாசுரு தி (ராஸ)

இ. து. வு. ம. து.

விருத்தம்.

கோடிமன்ம் தாகிருதி யாகக்கண்ணன்
கோடிபுரு வாயிரண்டு கோவிமர்க்கோர்
ஆடவரா யங்கக்கே கைகோத்துக்கொண்
டாடுவார் பாடுவா ரரிவைமாருங்
கூடிநட னம்புரிந்தார் வானிலங்கே
கோதைமா ருடனேகற் திருவகீதம்
பாடிஞ் தேவதுத் து பிளையமுழக்கிப்
பரிந்திடார் மலர்மாரி செரிந்திடாரே.

இதுவும்தான்.

விருத்தம்.

அநினயம்பர ஁ந்துப மாலையானும்
அனேகவுருக் கொண்கொ ளிந்தியாற்றின்
புளிமதின் மத்தியிலாய்ப் பாடிமினனூர்
பொன்மணிகள் போல்விளங்க ஁டுவேனெழுத்
தெளிநிலத் தின்மணிக ஁ைப்போற்சோது
திசையெங்கும் பரவவிண்ணிற் றேவர்பார்க்க
நனினய நனிராஸக் கீரிடைமார்க்கம்
நாடினூர் பாடிக்கொண் டாடினாரே.

தரு, இராகம்-நாதநாமக்கிரியை, ஆதிதாளம்.

ப ஸ் ஸ வி.

பாழிக்கொண்டாழிநூர் கோபாலகிருஷ்ணன்
பாழிக்கொண்டாழிநூர்

அ நு ப ல் ல வி.

நீழனாகுழவும் ஆடுமுநாக தி
வாடைகளகூடவும் வந்துமுரா ரி

(பாடி)

ச ர ண ன் க ள்.

க. அடவுதீர்ந்துகால்களை வைத்துக் கைகளினாலே
மடவாரபிரயம்மி டித்து மந்தநகைக
னாடனேபுருவங்கள்நெ நிதது நடஞ்செய்போது

கொடியினையாகிய விடைதுவண் டிசையப்
படர்முலைகளுங்குலுங் கிடத்துகி லசைய
மடவரலார்களும் மயிலன மெனவே
நடனமும்பாடலுஞ் செயவொலி மனவே

(பாடி)

2. காதிற்குண்டலங்களு மாடி யந்தக்குண்டலச்
சோதிகபோலமாங்கண னாடி தனிலவிளங்க
மேதினிசொலுமாயர் பாடி மெல்லியர்முக

மீதினில்வேர்வைகள் முத்துமுத் தாய்வர
மாதவமாலரி கிருஷ்ணனைச் சூழ்தர
ஓதிகளமேகலை யோதள ராமலும்
மாதாக்களாடவி னோதம்வி டாமலும்

(பாடி)

க. மேகமண்டலங்கண்ணன் கூட்டம் மின்னற்கொழுக
ளாகுங்கோவியர்தங்க ளீட்டந் தானாகள்வியாவை
ராகங்கொச்சிதமாய்க்கொண்டாட்டம் ஆடவும்வெகு

விந்தைகளாயர விந்தைளக்கண்ண ன்
ஐந்தரிதொந்திமி தந்திமிதகி ண்
தொந்தரிதா கிடதகஜனு தக
ணந்தரிதாவென வரிசைகளமிக மிகப்

(பாடி)

இ து வு ம து.

விருத்தம்.

காதற்ப ரவுவினையாட் டதிலேமிகசாங்
காரிகையார் சாரீரக் குளிரச்சியாயுங்
கீதப்ப குதிநயர்நாய்ச் சுரம்பலுக்கிக்

கேசவன்முன் பாடிநடஞ் செய்யும்போது
வேதப்பொ ருளினங்க பரிசந்தன்னுல்
மிகக்களிப்பாய்ச் சங்கீதம் பாடவெங்கும்
நாதப்பி ரமமாக நிறைந்ததந்த

நயத்தைக்கேள் ராஸநாட் டியத்தைக்கேளே.

வர்ணத்தரு,

இராகம்-நீலாம்பரி, அடதாளம்.

ப ல் ல வி.

ஆடினாரே திருமால்வை குந்தனே ஓதுவன்னானே
அபிமன்னு மன்னன்மைந்த னே

அ து ப ல் ல வி.

கூடியேகா எரிந்திமணலிற்
கோபாலஸாமி கோவியருடனே

ஸாரிஸஸூநிநீ ஸாரிஸநீ ஸநிஸமமா ஸநிஸமமா 3
மழையவாழி மழவாழி மழிவ பவநிபுழிமழி பவஸ ஸா
ரிஸ நிஸஸநிவாழி பவநிபவஸநி பவஸாரிரிஸநி ஸ
நிரிஸஸநிவ பநிபவழி மழிவநிபவஸநிவ பநிபநிபயவ
ஸாரச்சமமா லாபனையே மயிலெனவே யொருவன்ஜாக்ஷி (வழிமம
வருதுருவதாள மதுகூடி கனநய முறவச்சுதொடு பத சா
ரிக ளணியணியாய் மதுமழைபொழியவும் அரிப்ரமடிருஷ் ஈ
நலதுநலது பனிமொழியென வெகுமதிசெய்ஜய ததிமதிக்கடதரியெனநடப்(ஆடி)

ச ர ண ங் க ள்.

க.

பாண்டவ குல தீபா

வாழி மழிவாழி பவவாழி மழிவாழி ஸமம 3
ராமா நுஜரான மதுகுத னகதாசர ருளி சை (பா)

2. மழிவாழிமழிவாழி பவமமா பவழிம மமழி மழி ஸா
ஸநிஸமமழி மழிவாழி பவவவ பவஸநிஸமம 3
சாமிதோளதனிலே கரமதையே வைத்துநன்னீர்க கனதவிக்க வே
கரவனாகளோடு மலிகையாரம் நமுவநின் தனனொரு பெண்ணை சி (பா)

3. மழிமழிவழி மழிவவாழிம பவமமழி ஸநிஸம 3
ஸமமழி பவமமழி ரிமரிசா மவஸா நீஸமம 3
நீலமலனான குமுகுமன்றேயரி பராவுவாச முளசந்த ன
கயினமுத் தமிடொருதி புளகமீ தினனே நீயறிசு வை (பா)

4. வாய்யாநிவழி மழிவாழிம மழிநீ மரிசு 3
ஸமமழிவாழி பவவவழிம பநி பவஸாரிஸநிஸா ஸநி
காதினிருழை ஜோதிவீசமொரு மாதினான னமதி லே
கபோலமுறவே நலதம்பலமதை யரு ளினாரிவனமா வியு ம் (பா)

5. பாவாழிமழி வநியாநிவழி பவவாழிம பவாழி 3
ரிம நீமமமவ நீஸ ஸமமழிம ஸவஸாவஸா ஸ
ரிஸ நிஸநிவாழி மழி பநியாவ மழி வஸாஸநி வ
மழிவாழி மம ராம ஸமமஸநிநீ ஸநிஸமமழிவ 3
பாய்ந்தாடுமொரு நயக்காரிகலிர் சலீராசவீரு பாதநா 4
ரமு மேகலாபரண வோசைமுதறஜயஜ்யெ ஸனபாசமே லெ
னவ ருமடமாது தன தி னிடமேவி யதுள வபபோதரி 5
மலரைக்காம விரகமேஸ கிககாதுவிடிய தனமதிலமுதன ள (பா)

இ து வு ம து.

விருத்தம்.

இப்படியா டிப்பாடி வருமாய்ப்பாடி.

யெந்திழைமா ரிருவர்க்கோர் கண்ணனது
மெய்ப்படிவ மனேகங்கொண் டவனாயங்கே

வியந்தாலிங் கமொடுகர பரிசஞ்செய்து
மைப்படிநேத் திரங்களினுல் வாஞ்சைப்பார்வை

• மந்தநகை ழூட்டியுமுல் லாஸஞ்செய்த
தெப்படியென் றுணாசெயவேன் மன்னர்மன்ன
வின்னங்கேள் முகுந்தாபிர சன்னங்கேளே,

• இ து வு ம து.

விருத்தம்.

சிங்சார மொன்றுகேள் பார்த்தன்பேரா

திட்டாந்த தாட்டாந்தி கமதாய்ச்சொல்வேன்
அங்காடிக் காரியைச்சந் கீதம்பாடென்

றூல்வெங்கா யங்கருவேப் பிலையென்பாளே
அங்காயர் மின்னார்க்கு மாடம்பாடல்

ஆர்கம்பித் தாரழகு மதுரவாசம்
எங்காண் தெனிலரியங் கிசையங்கங்கே

யீட்டினார் குத்திரங்கொண் டாட்டினாரே.

இ து வு ம து.

விருத்தம்.

பலவிதமாய் விளையாடிப் பாடியாயர்

பாடிப்பைந் தொடிமார்கள் திருமாதுக்கே

நலவேகார் தநாயகராம் மாலைத்தங்கள்

நாயகொன் தவர்தோளிற் கைபோட்டுக்கொண்

டின்குநடஞ் செயப்பார்த்து மோகங்கொண்டே

யிமையவரும் பெண்டிகளோ டாடும்போதி

னிலவர்சங் கீதந்தாள மேளந்தன்னை

நிகருமா னதைச்சுகரும் பகருமாமே.

தரு, இராகம்-பந்துவராளி, சாபுதாளம்.

ப ல் ல வி.

நாட்டியமாடினாரே கிருஷ்ணன்கிருஷ்ண

நதிரணலினி லே.

அ து ப ல் ல வி.

நாட்டியமாடினாரே தேவகிமைந்த ர்

நடைக்கஞ்சந் துடிக்கொக்கும்

இடைப்பெண்க ளிடைக்கொண்டும்

நடித்தும்பந் தடித்துங்கை

பிடித்தும்பண் படித்தும்நன்

(நாட்டி)

ஈஅ ஸ்ரீபாகவத தசமஸ்கந்த கீர்த்தனை.

ச ர ண ன் க ள்.

கீ.	காலிற்சதங்கை	கலீர்கலீனாக்	
	கையின்வளைகள்	கிலீர்கிலீனாக்	
	சேலேக்கிண்கிணி	கிணீன்கிணீனெனத்	
	திமித்தத்திந்	திமிச்சொற்றுந்	
	துமிச்சத்தந்	தமைப்பெற்றுக்	
	கமிப்பக்கம்	பிரமிக்கப்பண்	
	புமிக்கத்தொந்	தமிட்டுநன்	(நாட்டி)

உ.	வண்டுதேனுண்டு	தென்னுதென்னுவென	
	மாதையாரும்	மின்னுமின்னுவெனத்	
	தொண்டிராஜ	மன்னுன்னுவெனத்	
	துதித்தன்பைப்	பதிக்கச்சொற்	
	கதிக்கத்தத்	ததிக்கிட்டத்	
	திதித்தொக்கத்	துதித்தோமென	
	கதித்தாளப	ரதத்துவ	(நாட்டி)

ஈ.	மந்தாரபுஷ்பங்	குமுகுமுவுவென	
	வாசிக்கச்சொல்லும்	அமுதமுதெனப்	
	பைந்தொடிமார்தத்	திமிதிமியெனப்	
	பரதத்திற்	சுரபத்த	
	தியிற்சிக்கத்	தரிசுக்குந்	
	தரிசிக்கத்	தரிசிட்டத்	
	தரிசிட்டத்	தரித்தோமென	(நாட்டி)

இ து வு ம து.

விருத்தம்.

நீலமலரைச்செவிகள் மேல்வைத்துமாலிகையால் நிறையுங்கூந்தற்
கோலமி குங்கன்னத்தின் வியர்வையுடன் முககாந்தி கூடமாதர்
மாலுடனேநடம்புரிய வாத்தியங்களாகமணி கடகமெல்லாம்
ஒலமிடவானவரும் மயங்குவதைக்கண்டரியு முவந்திட்டாரோ.

தரு இராகம்-சங்கராபரணம், ஆதிதாளம்.

ப ல் ல வி.

வரதராஜராஸக்	கீரீடை	யந்த
வானோரைமாதருடன் மயக்குகின்ற வாடை	*	

அ து ப ல் ல வி.

அரியுருவனேகங்கொண் டாயர்பாடிமங்	கையர்	
இருவர்க்கொருவராக விடைநின்றாடினார்	தூயர்	(வரத)

ச ர ண ன் க ள்.

க.	அந்தரதுந்துபியைக்	கெலிக்க	மாத
	ரங்கைக்கடையஞ்சிலம்பு கிண்கிணிக	ளொலிக்க	*
	கந்தருவர்களுட கீதமயங்கக்	கூடப்	*
	பைந்தொடிமார்கள்கூந்தல் வண்டுகளோபண்	பாட	*(வரத)

- உ. ஆடம்பாடல்களையுங் கண்டு வானி
லண்டாபூமழைபொழிவ ததற்கிணையாய்க் கொண்டு *
நாட்கமாடுமின்னாருஞ் சிரககம்பம புரிய *
ஏடவிழ்மலாமாரி யவாகூதலுஞ் சொரிய * (வரத)
- ங. ஆலிங்ககரபரிசு வகையே பார்வை
யாலுங்கெம்பீரபிண விளையாட்டு நகையே *
மாலிங்கிதச்சகல கலாவல்லபமு மந்த *
நூலிடைச்சிகளுக்கும் கொடுத்தார்ஜய முகுநத * (வரத)
- ச. அழகுவாசனம தூரந் தொடுத்து மாதர்க்
கதிமாயுண்டாகத் தமதங்கிசத்தைக் கொடுத்து *
மழைவண்ணருமெழுந நதிமணலிற் கூடினா *
குழவிகளொழிந்ததை விளையாடலபோ லாடினார் * (வரத)
- டு. கண்ணாழிழலைகொண்டு மைந்தா அதிற்
கனவிளையாட்டாடு வதுபோலவே முகுநதர் *
பண்ணுறுமொழியாயா பாடிப்பாகிய சாலிப *
பாவைமாருடாடிப பாடினாவன மாலி * (வரத)

கோவியர் கண்ணனுடன் நடனஞ்செய்யச் சக்தியின்றி நிற்கல்.

வி ரு த் த ம்.

பூவேச மஞ்சொல்லும் வண்ணராயர்
பூவையாக ஞடனும் போதிலங்கே
கோவேசந் ககையினு ரங்கிசத்தைக்
கோவிமா ருடனின்ற கருவித்தாரோ
ஆவேசந் தீராதவாபோ லரியைசூழநது
மாடுதற்குக் கூடாமற் கைகாலோய்த்து
நாவேசந கதிபாட வரிதாயமின
னாநின்ற வாநிலமவா னோர்நின்றாரோ.
திபதை இராகம-சவுராஷ்டரம், மிச்சிரதாளம்.

க ண ணி க ள்.

- க. ஆகருவித்தாரோ கண்ணனதமதா ன
அங்கிசங்கையு மங்கே மின்னா
நாகரீகமெங்கே பாட்டுகளுமெங் கே
நாட்டியமாடுவ தெங்கே *
- உ. மாதாகைகாலோயநது மாடல்பாடலின றி
மயங்கியேததி சோர னுலே
ஒதியவிழ்து முடைகுலைநதுநத ன
வுத்தரியங்களுஞ் சோர *
- ங. ஆர்த்தியிலைதைத் திரும்பக்கடிகுகொ ண்
டாடப்பெலன்னி யையா மாரிற்

	சாத்தும்பொன்றாமும் புஷ்பவாரங்களு	ஞ
	சரியின்றார்கள் மெய்யா	*
ச.	மண்டலத்திற்கோவி மார்களுல்லாம்பின்	ற
	வகைகிருப்பனே யிருக்க வானில்	
	அண்டர்மின்றோர்களும் மோகமடைந்துரி	ன
	ஈரதைச்சொல்லுநீ பெருக்க	*
ரு.	நகூத்திரகணந் தன்னுடனேயதி	ன்
	நாயகன்சந்திரன் ருனே வெகு	
	பகூத்துடன் கண்ணன் நிருவினையாட்டை	ப்
	பார்த்துமயங்கிரின் ருனே	*
ச.	சந்திரனைப்போல மற்றக்கிரகங்களு	ந்
	தானிற்கவவ்விராத் திரியும் அங்கே	
	அந்தப்படியே வளர்ந்துடவேகோ	வி
	யருடனேகூடி யரியும்	*
எ.	எத்தனைக்கோவிமா ருண்டோவவர்	க
	ளிரண்டுபெருக்கொரு கண்ணன் ஆகி	
	அத்தனைரூபந் தரித்துக்கொண்டேவி	றே
	யாடினாரேநீல வண்ணன்	*
அ.	உம்பொல்லாமதி சயிக்கவேவெ	கு
	வருவெடுத்தங்கே நண்ணினார் அரி	
	யெம்பெருமானவர் ஆத்துமாராம ரா	
	யிருந்துமேலிலை பண்ணினார்	*
க.	அப்படிச்செய்ததுங் கோவியர்முன்காத்	தி
	யாயனியும் மனை நோக்கி மன	
	தொப்பித்தனித்தனி யாகவவரவ	ர்
	ஒரேவிரதத்தைத் தூக்கி	*
க0.	காத்திபாயனிரீ நந்தகதனையெ	ங்
	களுக்குநாயக ராகச் செய்து	
	சேத்துவைக்கவேனு மென்றவர்வரு	ந்
	தினபடிக்குநன் ருக	*
கக.	விரிவாயிச்சை நிறைவேறுகின்ற	நி
	மித்தியம்பிரத்தியகூமாய்ச் சேயி னைழிர்	
	வருமிரவிலுங் களைச்சேர்வோமென்	று
	வரமீந்தார்சேஷ சாயி	*
கஉ.	அந்தப்படியே யனேகங்கோவியர்க்கு	ம்
	அனேககிருஷ்ணனாய்ப் பூமி மீதில்	
	இந்தப்படிவினா யாடினானா யா	
	எதுநாயகொந்தன் ஸாயி	*
தக.	கோவிமார்களினாப் புடைந்ததாற்கிரு	பை
	கூர்ந்துமவர்முக வேர்வை களைக்	

காவிலண்ணந்தானே துடைத்ததல்லோக	ண்
காஷியதாகிய	சேர்வை
கசு. மங்களகரமாந் கைகளினாலந்	த
மாதர்களுக்காசை	கொடுத்துக் காட்டி
யிங்கிதமாகவே லாலைபண்ணி	னா
ஒன்னொல்வேனிதைத்	தொடுத்து
கரு. காதிற்குண்டலங்களின் காந்திகளந்த	க்
கண்ணனுடசாயக்	கொண்டை
மீதேபிரகாசிப்ப தைக்கண்டுதேமாத	ர்
விழிகளாய்ச்சொல்லுந்	கெண்டை
கசு. குண்டலகாந்தீசேர் கண்ணனுடசாய	க்
கொண்டைகட்பாலக்கண்	னாடி
கொண்டுசோபிக்கின் றதுமமுதம்பெ	ரு
கும்பெண்ணைசையதும்	நீடி
கள. கடைக்கண்பார்வையுந் கண்டந்தவாய்ப்பாடி	க்
காரிகையார்களை	தீர்த்தே
படிக்குமுன்போல வாடையாபரண	ம்
பாங்காய்த்தரித்துக்கொண்	டார்ந்தே
கசு. அகிரங்களின் னககோகைக	ளி
னாலேமிகமன	மகிழ்ச்சி
தேரீவையர்தாமே யிடபராமந்த	ச்
சீதரணைச்செய்தார்	புகழ்ச்சி

கண்ணன் கோவியருடன் ஜலக்கிரீடை. செயல்.

விருத்தம்.

குலக்கொடியாமுத்தரையின் குமாரனபரிக்ஷித்தாந் கோவேகேளாய்
பலர்க்கிளையராகிவந்தார் புண்ணியசரிதைகளையே பாடிநன்றாய்ப்
பலுக்குறிதகோவியர்க்குச் சிரமபரிகாரமது பண்ணவேண்டிச்
சலக்கிரீடைக்காரம் பித்தெழுனைமடுச்சென்றார் சரசமாலே.

தரு இராகம்-ஆனந்தபைரவி, ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

சக்கிரியஞ்சலக்கிரீடைசெய்தாரோ பாரதா
அதிசமேதா விபரிக்ஷித்தா ஆ பாகவதா.

அது பல்லவி.

இக்குவலயத்திலே யுய
ரெழுநூறதியிலே மின்போ
லிடையன் னார் அன்ன
நடைப்பொன் னார் *

பட்டத்திலாட்டமும் பாட்டுடன்சூட்டியா ய்
ராஸக்கிரீடைசெய்தா வேசக்களைதீர்த்து ம்

எட்டியெட்டிப்பிடித் தொட்டியொட்டிக்கட்டி க்
கட்டிமுத்தமிட்டுக் கிருஷ்ணஸாயியா ன (சக்கி)

ச ர ண ன் க ள்.

க. வரதகோபாலரந்தக் கோவிமார்களுடன் கூடக் கூடி
மருவியந்தவெழுனை மாந்திமடுவில்வினை யாட *
ஸரஸஸல்லாபமாக மாதனைக்கட்டிமுத் தாட மாலை
சரிந்துதனகுங்குமங்கள் கரைந்துநீரினி லோட *

கருநிறத்தெழுனைசிவந்தலர்மலை யலைமலை யனுகலை யாகக்

கன்னங்கறுத்தவடிவமுஞ்செக் கச்சிவந்தனர் மாலே

கந்தருவர்போலே யைந்தொடொருக் காலே

வந்துமொருக்காலே சந்தமிசைப் பாலே

கண்டிரையொற்றப் பெண்டுகள் சுற்றக்

களையுந்தள்ளிலோகநெறி களையுந்தள்ளிவேதநெ றி

களையுந்தள்ளித்தொண்டர்பவங் களையுந்தள்ளிக்ககைகடந் த (சக்கி)

உ. பெண்ணனைகளினெவினிலே யாணையா ன தது

பெருமடுக்ககைகளையுடைத்தாழிப் பெருமையைமா ன *

கண்ணனைச்சூழ்ந்துபரியாசங்க ளனைகவிதமா ன லீலை

காட்டிநகைக்குங்கோபிமார்களைக்கண்டிம்பேணுகானர் *

கலந்தூரலுபக்கமுஞ்சுற்றிச்சுற்றி யாடினத்தில் வானகத்தில் மிகக்

கடவுளோர்க்கப்பாரிஜாதங் களைச்சொரிந்தாப்பிர சித்தி

கயேந்திரலீலகாட்டி நயந் துமயல் மூட்டி

வியந்துவினையாட்டி வியந்ததுவே சூட்டிக்

கருணைபொங்கும்புருஷ ாங்குங்

கலந்திடுவோருயிர்களெல்லாங் கலந்திடுவோர் தன்னுக்குள்ளே

கலந்திடுவோரிடைச்சிகளைக் கலந்துகளிந்தியி லே (சக்கி)

ங. ஆனைமிதிக்கச்சந்துண்டாசொல் யானைபோன வீதி யென்றும்

அவனியிற்பெரியோர்களெல்லாவுவரதுவேபிரக்கியாதி *

தானவரிகிருஷ்ண மூர்த்தியெழுமுனைமடு மீதி விர்தச்

சரஸகோபிமாருடன் ஜலக்கிரீடைசெய்த ரீதி *

தானுமாத்துமாராமராஞ்சருவேசர் வரதராஜர் ஸ்ரீநிவாஸர் நந்தர்

தந்தமைந்தொந்தையாம் விந்தைப்புருஷருல் லாஸர்

சங்கமுளதையர் செங்கனியாய் மெய்யர்

அங்கஜற்குமையர் எங்குமுறை துய்யர்

தாமனைக்கண்ணர் மாமணி வண்ணர்

ததிக்கினியொதுமன்னர்சந் ததிக்கினியர்சருதியின்ப த்

ததிக்கினியர்பால்நிறையு ததிக்கினியர்சவுரியென்னு ள் (சக்கி)

கண்ணன் கோவியருடன் பிருந்தாவனத்தில் வினையாடல்.

வெண்பா.

எழுநூ நதிநீரி லேந்திழை மாணாச்சேர்ந்

துமுனாடி னானோ துளவர்—குமுருமென

வீசும் பிருந்தா விபினத்து மாடினத்தைப்
பேசுமவர்க் கேது பிறப்பு.

தரு, இராகம்-அடாண, ஆதிதாளம்.

ப ல் ல வி.

பிருந்தாவனத்தும்வினை யாடின ரரியே திரு
நந்தாதிபராமவேணு கானச வரியே *

அ நு ப ல் ல வி.

திர்தாதிரிகிட திரிகிடஜந் தரி
தொந்ததிங்கணத் தோமென்றோடுமு ராரி
எந்தததிருவைகுந்தர் முகுந்தரிடைச்சேரி
பைந்தேழமுமிருடன்காளிந்தநீரிலாவேரரி

(பிருந்)

ச ர ண ன் க ள்.

க.	காளிந்திரதிக்கரை பிருந்தாவனங்	காகுதி	ச ண்ப
	கமலாமல்லிகை மூல்லை யுடனிரு	வாகுதி	*
	நீனமிந்தவாசனை களையுட்ப	ரிகுதித்	தனை
	நிறைந்தவெழுணாதியிற் கிருஷ்ணன்கடா குதி		*
	தாளதாமரை செங்கழுநீர்ப்	பூவுந்	
	தளமிருந்தநெய் தலுமங்கே	மேவுந்	
	தூளுடனேமந்த மாருதமுந்	தாவுந்	
	சோதிவெண்ணி லாவும்ப	ராவும்	(பிருந்)

உ.	குளிர்ச்சியானாலு திக்கிலுந்	தொடர்ந்து	கிருஷ்ணன்
	கோவிமாருடன்சிறு காரகடை	நடந்து	*
	தளிர்ச்செங்கையாமேற் பரியாசந்தானே	படர்ந்து	மாலுந்
	சரஸஸல்லாபஞ்செய் தனர்கரை	கடந்து	*
	களிக்குமவர்கள் பினனாலே	வண்டு	
	சுளும்பேடுடன் மதுககளை	யுண்டு	
	தூளாசசியில்லாத லாகிரி	கொண்டு	
	சங்கீதம்பாடக் கண்டுமனங்	கொண்டு	(பிருந்)

ங.	கோணுகும்பல்லடுவில் மதயானே	தானே	யாடுங்
	கணகதாய்வினை யாடினொம்பெரு	மானே	*
	பராவுமிந்துகிரணம் விளங்கிய	வானே	யிந்தப்
	பாரிற்சரற்கால ராத்திரியுஞ்சொல்லு	வானே	*
	புராணகாவியங் களிற்சரற்	சாலப்	
	புதுமையென்னென்ன சொல்லுவது	சால	
	வராய்மன்னனே யப்படியனு	சூல	
	வரண்ணனைசேர் கோலவி	சால	(பிருந்)

சுகஸ்வாமியைப் பரிகுதித்தாசன் ஐயமடைந்து வினவல்.

வி ரு த் த ம்.

நினைத்தபடி நிறைவேற்றஞ் சக்தியுள்ள
நீலவண்ணர் தலைமச்சூழ்ந்த கோவிமார்கள்

மனத்தினுக்கே யிசைந்தவகை யங்கேதானே
வாசாலங் காரத்திற் சிங்காரத்தை
வினிக்கையா யனுசரித்துச் சுரதஞ்செய்து
வினாயாடி னுர்தன்னுட் சுரதஞ்செய்வா
னென்பபுகுஞ் சுகலாபபார்த் துரைப்பாரந்த
விராஜன்றா னதுவுமிந்தப் பிராஸந்தானே.

தரு இராகம்-மத்தியமாவதி, ஆதிதாளம்.
ப ல் ல வி.

ஐ யா மு னி நா தா
வேதாதிதப்பரமஹம்ஸ நிரஞ்சனப்பிரம்மானந்
வியாஸமந்தனெதெளிந்த மோனஎன்ற ன், (ஐயா)

அ ரு ப ல் ல வி.
செய்யாள்வையயின்னாளுஞ் சேருங்கொண்டல்மேனிய ர்
தேவகிதந்தவாஸம் தேவவிராட் டாவரவா கோவிமானா மேவுதெ ன், (ஐயா)
ச ர ண ங் க ள்.

க. நிலையத்தீர்த்தம்தைதவைக்க வென்றுமேயதர்மம்த் தை
நீக்கவுஞ்சுகதிசா நேமி யரி
உலகிலங்கிஞ்சயினுற் பகவானவதரித் த
துண்டென்றுலாத்சுக ஸாமி *
வலுவாகுநதர்மமங்களை வகுத்துஞ்செய்துமரகதித்து ம்
வருகோபாலயேதி காமி யென்று
சொல்வேபரதாரங்கள் கையைப்பிடித்துஞ்செய்த த
சோரத்தனமீ தென்ன *

தொந்தமிந்தச் சந்தேகங்க ளைந்துபோட வந்தவ ரோ (ஐயா)
உ. அவர்க்கொருகுறைவுண்டோ வெல்லாம்நிறைந்திருக்கு ம
அரியென்னகாரணத்தி னாலே யின்தக்
கவைக்குளளாயநிறைதயான சாரியஞ்செய்தாரு ல
கததிறபெரியோர்கள்மென் மேலே *
துவக்கியெதைச்செய்வாரோ அதைமற்றச்சனங்களு ந்
தொடர்ந்துசெய்வார்களொருக காலே பின்னுஞ்
செவைக்கலதரிச்சயமாய்க் கொளவாரோயிந்தவ கை
செய்ததென்ன மயக்கந் *

தீரவருள் கூரும்யோக தாழ்ணயி னுரிய னே (ஐயா)
ங. பிறனாயடங்கச்சொல்லித் தானடங்காதிருக்கு ம்
போகளைநேரல்லோவிக் கருமம் உபா
மறையைக்கடந்துலக மரியாதைகளுமின் றி
மாதவன்செய்ததென்ன தருமம் *
முறையிதைமற்றச்சனங் சளுஞ்செய்தாற்பாவமவர து
மூடுமென்பதென்ன மருமம் அதை
அறைகுவீனென்றனுக்கு மையநதீரவேரல் ல
ஆணித்திறம தாக *

அற்புதப ரப்பிரம்மரு பப்பிரபல தற்பர னே (ஐயா)

இ து வு ம து.

கலித்துறை.

ஐகத்துக்கொருவழி யீசனுக்கங்கோர் தனிவழியோ
அகிருத்தியஞ்செய்திடு வேர்மகத்தோவெளி யோரஸத்தோ
முகத்துகிபெசிய தோவேதம்ஞாயம் மொழிந்திலதோ
சுதத்தவனையடி யேன்றெனியும்படி சொல்வதுவே.

சுகஸ்வாமி பரிசுத்தரசனுக்கு ஐயந்தெளிய வுரைத்தல்.

தரு இராகம்-தோடி, ஆதிதாளம்.

ப ல் ல வி,

பாராய் பாரதா இதை
நேராய் பாரதா

அ து ப ல் ல வி.

திராளானபெரியோர் செய்ததெல்லாம்நம்மா லே
செய்யக்கூடாததாக்குந் திஷ்டாந்தமுஞ்சொல்கிறே ன் (பாரா)

ச ர ண னு க ள்.

- க. கார்திமான்களாமீசவ ரர்களதர்ம்மஞ்செய்திட க்
கண்டுமதுதோஷமா காது மன்ன
போந்தசகலபதார்த் தங்கனையும்க்கி னி
புஜித்தும்பரிசுத்தந்தப் பாது *
வாய்ந்தவிதிநீந்திரன் சந்நிரனுடன்வி சு
வாமித்திரரிவர்கள மீது தானே
ஆய்ந்துபாக்கிலவர்கள் அதர்ம்மஞ்செய்திருந்தாலு ம்
அகிலபுனததும்பிர காசிக்கூறொப் போதும் * (பாரா)
- உ. மேலானபெரியோர்க ளதர்ம்மம்பழக்கங் கே
வினீர்த்தானொன றுநாஞ்செய்ய லாமா முன்னம்
ஆலாகாலவிஷ்ணை ருத்திரன்பானம்பண்ணினு ர்
அவாசகித்தானாஞ்சகிப போமா *
ஏலாதகாரியந்தான் தேகாதிசுத்தந்திரங் க
எல்லாதவிதரநங் காமா வேசங்
கோலாகலமாய்க்கொண்டு பரதாரகமனு தி
குறிக்கக்கூடாததாக்குந் குருகுல ஷோமா * (பாரா)
- ஈ. நல்லோர்செய்காரியத்தி லெத்தைநாமிவடத்தி ல்
நம்பிச்செய்வதென்றாறகீர் வாணம் பேசும்
எல்லாபிம்மாதியான வீசுராளமுன்னேசொல் வி
யிருக்கும்வசனமேபிர மாணம் *
அல்லாதவர்நடந்த நடத்தைகளினிலேந ம்
மாலேசகிக்கமட்டுங் கோணம் இன்றிச்
செல்லும்வகைநடந்து புத்திமானவர்வாக்கை ச்
செலுத்திநடக்கவேணு மதுவேவேதபு ராணம் * (பாரா)

நகசு. ஸ்ரீபாகவத தசமஸ்கந்த கீர்த்தனை.

இ து வு ம து.

விருத்தம்.

நிரகங்கா ரிகளான வீசுரற்கே
நிச்சயமன்றி நடக்கை பிரமாணமாகர்
துரகமது கப்பியென்றால் வாய்திறந்துந்
தொடுகடுவா ளங்கண்டு மூடற்போலே
உரகங்கண் டாலோடிப் பரதாரத்தி
னுடகையைப் பிடிக்கவேணு முலகமாந்தர்
நரகங்கண் டெழுந்திரா ரதர்ம்மஞ்செய்தால்
நசிப்பதாந் தீயபலம் புசிப்பதாமே.

இ து வு ம து.

விருத்தம்.

மொழிவதொன்று சோற்றுக்கற் பொறுக்கமாட்டான்
முகவணைகற் றாக்கவெண்ணு முறையென்ன
அழியாத வயிசுவரியர் மலையெடுத்தா
அங்கியுண்டார் விஷமுண்டார் வெணையுமுண்டார்
பழிபாவஞ் செயமனதி லெண்ணவில்லை
பத்தருக்கு வேண்டியதைக் கிருபைமாரி
பொழிசின்ரு ரிதிலென்ன பரிசுஷித்தேநீ
பூபன்றி னிதுதூரா கேஷபந்தானே.

திபதை, இராகம்-கேதாரிசெவுளை, ஆதிதாளம்.

க ண் ணி க ள்.

க.	பெரியோராகியவீசுரர்வசனங்க	ளே
	பிரமாணமென்றறி	நீயே
	அரியாமவனமாலி பரதாரகமனஞ்செ	ய்
	தாரொன்றேநாமுஞ்செய்ய லாகாதறிஞ	வாயே
உ.	அந்தவீசர்தரும நடத்தைகள் முழுதுமந	ம்
	மாலேநடத்தவுங்	கூடாதே
	எந்தவகையுமவர் அதர்ம்மமாய்நடந்த	தை
	யெடுத்துநாமநடக்கவு	மடாதே
ங.	பூச்சிபுழமணிதர் தேவர்களீசர்களை	ப்
	போலையதர்ம்மஞ்செய்வ	தென்ன
	பேச்சிதுதூராகேஷபங் காணுமபிமன்மைந்	தா
	பிரபலபரிசுஷித்து	மன்ன
ச.	பரதாரகமனஞ்செய் தாரொன்றேகண்ணனு	ட
	பாதாரவிந்தத்துளை	யிங்ஙனே
	தரிசித்துமீயோகஞ்செய்துங் கர்ம்மந்தீர்த்தரிபக்த	ர்
	சோகின்றார்முக்கிமற்றோர்க்	கெங்ஙனே
ரு.	தன்மயராயிருக்கும் ஞானிகளுக்குக்கேட்க	த்
	தக்கதென்னவின்னமொரு	வசனம்

நன்மையாமிதைக்கேளு சகலசந்தேகங்களு	ம்
ராஜனேதீர்க்குமரி	பஜனம்
அ. அரசேயந்தக்கோவிமா ரவர்பதிமற்றுந்தே	கி
யரிடத்துமநிறைவார்தப்	பாது
அரியைத்தவிர்வேறே யொருபதார்த்தமுண்டா	மோ
அவர்க்கும்பரிதாரந்தா	னேது

இ து வு ம து.

விருத்தம்.

அனையுண்டார் தொண்டர்நினைத் ததைக்கொடுக்க
அங்கிசையால் மணிததே கந்தரித்து
வினையாழிச் சிங்கார ரஸத்தைப்போலே
வெளிக்குங்காண் பித்தன்பர் நினைப்பையீந்தார்
தனையிலலா தவருக்குக் காமமுண்டோ
தன்னுக்குள் ளேரமித்தா ரவரைச்சேர்ந்து
களைதீர்த்தும் பரிசுத்த ராணர்கோப
கன்னிமா ரரிசரணச் சென்னிமாரோ.

இ து வு ம து.

விருத்தம்.

அச்சதர்பாற் கோவிமா லொலங்கூடி.
யனைநதிருந்த போதுமவர் பதிகள்நாடும்
இச்சைகளை நிறைவேற்றித் தங்கள்தங்க
ளிடத்திலே யிருக்கக்கண் டனுபவித்தார்
வச்சிரபா ணிக்கனுஜ ராகவந்தா
மாயையினால் மோகங்கொண் டாயர்க்கெல்லாம்
நிச்சயமா யிருந்ததையா சண்ணற்கேயார்
நிகொன்பார் பிரமமுனி சுகொன்பாரோ.

தரு, இராகம்-தோடி, ஆதிதாளம்.

ப ல் ல வி.

ஞானதீரராய் வாழ்வார்த ள்
நாராயணன்சரிதை சொன்ன ல்.

அ து ப ல் ல வி.

மானதவியாதி தீர்ந் து
மனோஹீஷ்டமெல்லா மடைந் து

(ஞான)

ச ர ண ன் க ள்.

அரிபரம்புருஷரயி சுவரியமுள்ளஸருவ	சத்தன்
ஆனகண்ணனேநடந்த மானடத்தைதானே	ருத்தன்

அடக்கமதின் றே

நாமும்

நடக்கலாமென்றே

யுலகத்

தார்களசெய்தால்நசித்துப் போவாரோ

யல்லால்

அவர்நல்லதி யடைவாரோ

சொல்லாய்

௩௧அ ஸ்ரீபாகவத் தச்சமவ்ஸ்கந்த கீர்த்தனை.

- பார்தனிலேயிர்தப் பாகவதங் கல்லார்ப்
பாமரணீககிப பண்டிதரே வல்லார் (ஞான)
- உ. பிரியம்வைத்தேயரியுடனே மருவிககோவியருமி சைந்தே
பிரமமுகூர்த்தமகிலே பிரமானநதமுமி ரூதே
- பேட்டனமென்றா தங்கள் தங்கள்
வீட்டினிறசென்றார் சுகமே
- பெருகியிருந்தா கண்ணனை நாடினார்
பீதாம்பரதாரி மகிமை பாடினார்
அரியிரசனக கிரீடையிற் கூடினார்
ஆனந்தமாகத் திருவினா யாடினார் (ஞான)
௩. வாஸுதேவகேசவாதன் ராஸககிரீடா சரிதை
வாணிப்பவர்காணமுதரே ரன்னயமாய்ச்சொன்னவர்க ள்
- வாமனைப்பல்வார் உலகினிற்
காமனைவெல்வார் தீவயிய
- மங்களமூர்த்தி யரியேவன மாலி
மைந்தராயப்பெறந்தே வகிபாக்கிய சாலி
அங்கெசோதைமடித் தொடடிவிலுஞ் சாலி
யாடிவளநதா ரவபோரி பாலி (ஞான)
- ௩௩ - ம அ த தியாயம் மு த் து ம.
கண்ணன் திருவடிகளே சரணம்.

௩௪ - ம் அத்தியாயம்.

அவதாரிகை.

விருத்தம்.

உத்தமநந் தனைமலைப்பாம புமபிடிக்க
உடனேயி ரட்சித்தாங் கிரதசாபஞ்
சுத்தும்வித் தியாதரணுக கருளிச்சங்க
சூடனையும் மடித்திரா ஸம்வியாஜம்
வைத்துமனம் தனையடுமைப படுத்திகொண்டார்
மற்றுமவித்தி யாதரனை வசியஞ்செய்தும
இத்திறமால வினையாடற கதையத்தியாயம்
நங்கிதாம முப்பத்தி னானகிதாமே.

கண்ணன் மலைப்பாம்பினால் விழுங்கிய நந்தரைமீட்க
அதன் சாபம் நீங்கல்.

நொண்டிச்சுகது.

இராகம்-சங்கராபரணம், ஆதிதாளம்.

காவலனே யொருநா

கந்தருங்கோகுல நந்தாமுதலோ

ள்

ரா

ஆதிக்

தேவயாத்தினாமே	ல்	மனநிற்
சிறந்தசந்தோஷமும் சிறைந்தகாணைய	ர்	*
காணாமாடுகள் பூண்	ட	சகடை
களின்மேலேறிக்கொண்டு தளமிருந்	தே	*
வாணையாய் தடஞ்சூழ	ம்	அம்பிகா
வனமேவிச்சரவைத்திரதியி	லே	*
ஸரஸ்வதி நீராடி	ப்	பசுபதி
சரணம்பிகாதேவி யிருவனாயு	ம்	*
பரவிப்பூணைத்திரவிய	ன்	களைக்கொண்டு
பக்திபரவசராய்ச்சித்துமுட	னே	*
உடனேபசுப தீசற்	கே	பிரீதியாய்
யோகமிசைவேதியர்ச் கணேகம்பசுக்க	ள்	*
குடிப்பாற்செல்லிகளாய்	க்	கொடுத்தார்
கோடிகொடுத்தார்சொண்ணங் கோடிகொடுத்தார்	ர்	*
தாரணியெங்கஞ்சொல	வே	யறுசுவைச்
சார்பாடிட்டார்வேதப் பார்ப்பார்க்கிட்டா	ர்	*
பாரதா ஜலமாத்திர	ம்	சோபாலர்
பருகியெதுகளைப்போல் விரதரந்	த	*
அந்தநத்திரத்தி	லே	யுபவாஸ
மாகவிருந்தாரினிப் பாகவிருந்தா	ர்	*
வந்ததந்த ராத்திரியு	ம்	அங்கேதானே
வசித்திருந்தார்தியானம் ருசித்திருந்தா	ர்	*
திருந்தியநந்தசுநந்த	ன்	முதலான
திடச்சித்தராகிய இடையொல்லா	ம்	*
வருந்திப்படுத்திருக்கும்	போ	தெவருக்கும்
மலைப்பாம்படியொரு மலைப்பாம்	பு	*
பாம்பந்தவனத்திருந்து	ம்	அதிகப்
பசியுடனேகூட சிசியதி	லே	*
நாமபுல்லுதுகளா	ய்	மாப்பினால்
நகந்துவந்ததுசெய்த அகந்தைசெரல்வே	ன்	*
அகந்தை யில்லாதநந்த	னா	விழுங்கவும்
ஆரம்பித்ததேயுடல் பாரம்பெற்ற	தே	*
ஐகந்தனிற் புகழ்நந்த	னா	யண்ணுக்குத்
தண்டாமலேவிழுங்கக் கண்டானா	யா	*
ஐயமலைப் பாம்புபிடிக்க	க் கிருஷ்ணகிருஷ்ண	*
ஆஹாவென்றாரந்தர் கூகுவென்றா	ர்	*
மெய்யிதோ பெரியமலைப்பா	ம்	பென்னைமெத்த
விழுங்குதையாமனம் புழுங்குதை	யா	*
தயாநிதி நீகே	தி	யன்றிவேறு
தஞ்சயில்லையேசாமி யஞ்சனவண்	ண	*
ஐயவென்று கூக்குரலிட்டா	ர்	மற்றுமுள்ள
ஆயரறிந்தார்பிராண நேயரறிந்தா	ர்	*
ஆருஞ் சீக்கிரமெழுந்	தே	யோடிவந்தார்
அந்தநந்தனாப்பாம்ப ருந்தக்கண்டா	ரோ	*

சூரர்க ளானவிடைய	ர்	பரபரப்பாய்த்
துள்ளித் துள்ளியோடிவந்து கொள்ளிக்கட்டையாற்	*	*
கொள்ளிக்கட்டை கொண்டுபாம்பை	ச்	சுட்டடித்தார்
கொட்டிக்கட்டியுளப்பானேன் விட்டதில்லை	யே	*
தெள்ளிய நந்தரைப்பாம்	பு	தன்வாயிற்
செலுத்தல்விடா துகண்டு பலத்திருமா	ல்	*
திருமாலெதுநாயக	ர்	பகவான்
செந்தாமரைக்கண்ணரும் வந்தானா	யா	*
கருமாலோடிவந்து	ம்	அந்தப்பாம்பைக்
காலாலுமுதைத்தாரோ பாலாழியா	ர்	*
ஆழியான் சரணு	ர	விந்தந்தொட
அற்புதநந்தரைவிட்டுச் சர்ப்பசரீர	ம்	*
பாழிதென் றதனைபும்விட்டா	ன்	கண்ணன் ிது
பக்திகொண்டெடுத்தவுடல் வித்தியாதர	ன்	*
வித்தியா தரருக்குள்	ளே	யுத்தமமாம்
மெய்யையெடுத்தான்கெட்ட பொய்யைவிடுத்தா	ன்	*
சுற்றிவந்து நமஸ்கார	ஞ்	செய்தரியைத்
தோத்திரஞ்செய்தானந்த நேத்திரஞ்செய்தா	ன்	*

த ன னு த ன த ன னு.

கண்ணன் பாம்புருவம் நீங்கிய வித்தியாதரனை
யா ரெ ன னி ன வ ல்.

வி ரு த் த ம்.

அதிகாந்தி யுளதேகன் சொர்ணமாலி
காலங்கி ருதனாகக் கிட்டிவந்து
அதிவித்தி யாதரனை யிருடிகேச
ஸவாமிகண்டு தம்மகிமை யிடையர்நெஞ்சிற்
பதிவுசெய வேண்டியொன்று மறியார்போலே
பரிந்துமந்தக் கின்னரனை நியாரொன்று
புதியவர்போல் வினவுகிற ரதனைக்கேளும்
புவிராயா பாகவத கவிராயாவே.

வித்தியாதரன் கண்ணனைத் துதித்தல்.

வி ரு த் த ம்.

நியார்பிள் ளாய்கூந்தி ஜொலிக்கநின்றாய்
நிறைந்தவைச வரியமுள்ளாய் நேத்திரானந்தம்
ஆயிருக்கி றாய்நீதான் பார்ப்பவர்க்கும்
அடியிலென்ன காரணத்தால் மலைப்பாம்பாளுய்
தீயதென்று முலகத்தார் நகைக்கநிலை
சோந்ததிந்தச் சரீரம்வந்த வகையைச்சொல்லென்
றாய்சிகா மணிதிருவாய் மலரக்கண்டான்
அழிககின்றான் கின்னரனுந் தொடுக்கின்றனே.

தரு இராகம்-மணிர்ங்கு, சாபுதாளம்.
ப ல் ல வி.

ஸ்ரீ தரணேவித்தியாதரணுன்றன்
தரிசனங்கண்டேன்ஸ்ரீ தரிசனனென்பேருந்
திருவருள்புரிவை சுருணையாகரணே.
அ நு ப ல் ல வி.

ஆதிமூலமேசச்சி தானந்தநிர்விதம் ப
அனந்தகல்யாணஸநக ஸந்தந்தனுதிபரவு ம் (ஸ்ரீதர)
ச ர ண ங் க ள்.

அழகுள்ளபுருஷர்க ளெனைப்போற்கிடையாதென்று ம
ஐசவரியமிகுந்துங் கர்வத்தையெண்ணினே ன்
வழியில்விமானமேறித் கொண்டுதிக்குகளெல்லா ம்
வலம்வந்துசஞ்சரித்து மடப்புத்திரண்ணினே ன்
அழகில்லாககுருதியா யிருக்குந்தவஸியா ன்
அங்கிரஸமுனியைப் பரியாஸம்பண்ணினே ன்
பழிபாவத்துக்கஞ்சாமல் பூனியைப்பகடி செய்தே ன்
பணியபாவத்தால்மலைப் பணியதானேன்விண்ணினே ன் (ஸ்ரீதர)

அந்தக்கருணரிதி யங்கிரஸமகாரி ஷி
யடியேனைமலைப்பாம்பாய்ப் போகச்சொல்லியிட்டசா ப
முந்தானெனக்கதுவீ யனுக்கிரகமான து
உலககுருவாகியே யெங்குநினைநந்தாதீப ம்
உந்தன்றிருவடிக ளெனையெப்போபரிசிப் ப
துடனிரந்தப்பாம்புஜன்ம நீங்குந்தீர்த்திடும்பாவ ஞ்
சித்திப்போமென்றுணர்த்தார் ஜனனமரணபய ந்
திர்க்குந்தேவரீர்பாத மென்றன்பரமலாப ம் (ஸ்ரீதர)

தொண்டனாயிரட்சிக்குந் தேவரீர்பாதமல ர்
தொடவுமடியேன்முனி சாபம்விட்டுநிங்கினே ன்
விண்டுவேசகலதக்கங் களையும்நீக்குமுன்ற ன்
மெய்யானதரிசனங் கண்டுமிகலோங்கினே ன்
அண்டினேனுன்னையானு மென்னுலகிற்செல்லும்ப டி
யனுக்கிரகிக்கவேணும் அருள்மனமுதாங்கினே ன்
கொண்டல்வண்ணனேஸாமி மகாயோகமகாபுரு ஷ்
கோடிசூரியப்பிரகாசம் நீடுமஅரிசார்ங்கி யே (ஸ்ரீதர)

எதுகுலபதிநீரோ ஸகலவுலகிலுள் ள
ஈசரருக்கெல்லாமி சுரனையருள்மலை யே
துதிசெய்வதரியேன்கிருஷ்ண வெனோகதித்திர ஃ
சுதாவுண்ணைத்தரிசித்தே னேயினிக்கவலை யே
உதைவிட்டிரடியேனு முனிசாபந்தனைவிட்டு ம்
உடனேமோசனானுனைன் உன்னுமத்தின்சொலை யே
பதிவாய்க்கேட்பவொல்லாம் பரிசுத்தராகவுன்ற ன்
பாதம்பெற்றடியேற்குக் கேட்பதென்னவிலை யே (ஸ்ரீதர)

வித்தியாதான் தன்னுலகடைதல்.

விருத்தம்.

தாசானு தாசனுமா யிவகையச்சு
தரிசனனு மனேகவந் தன்ங்கன்செய்து
தாசாருக ருத்தாவி னுலேவித்தியா
தரருலகஞ் சேந்தானீ தறிவாய்ந்தர்
வேசாரி மலைப்பாம்பின் வாய்க்குள்ளான்
விதனந்தீர் ததிசுகத்தை யடைந்திருந்தார்
ராஜாதி ராஜகண்ணன் பகதியில்லா
ஞானந்தா நென்னவது ஐனந்தாசே.

கண்ணன் ஆயருடன் கோகுல மடைதல்.

விருத்தம்.

ஆத்துமவை பவமிருந்த கண்ணன்செய்தி
ஆய்ப்பாடி யாரறிந்து மனதுக்கேற்கப்
பார்த்தாச்ச ரியரம்பி காவனத்திற்
பசுபதி சுவரனுடனம் பிகையைச்சேவித்
தேத்திக்கோ குலஞ்சென்ற ரிரியைரித்தும்
இசைந்துகொண்டா டிப்பாடி யிருந்தாரிப்பால்
வாய்த்தொருநாட் சங்ககு டனைவதைத்த
வாறுகேள் ஜயமன்ன றோறுகேளே.

இராமகிருஷ்ணர்கள் பிருந்தாவனத்திற்
சுரமண்டலவீணவாசித்தல்.

கவித்துறை.

பிருந்தாவனத்தி லொருநாட்பசுபர்கள் பெண்டுகளோ
பிருந்தாரிராமனுங் கண்ணனுங்கூடி யெவாகளுக்குந்
திருந்தாதெனுஞ்சுர மண்டலமோரிரண் டுஞ்சிதக்க
மருந்தாமிதுவெனச் சேர்ந்திசைபாடினர் மன்னவனே.

தரு, இராகம்-காம்போதி; சாபுதாளம்.

பல்லவி.

சிக்கிக்கொள்ளப்பக்குவமாய்ச் சுரமண்டலவீண வா
சித்தானாராமகிருஷ்ண றென்னை யா.

அறுபல்லவி.

சக்கரபாணிமுருந்த ஸாமியஸு-தேவரய ன்
தந்தைந்தர்மைந்தர் விந்தை யெந்தவாறறிந்துசொல் ல
ஸைகஸபாகரர் ஐகன்மோகனாகர ர்
ஸாஸஸங்கீத ரீரவஸ்தனி-லாரு ன்
(சிக்கி)

ச ர ண ன் க ள்.

- க. ராஜனேகேளுமொருநாள் ராத்திரியிற்கண்ணண்ணன்
 * ராமனுடன் பிருந்தாவனம் நாட அங்கே
 நாகரீககோகுலத்தின் றேகைமயிலார்களுக்கு
 நடுவினிலிருந்துவிடையாட *
 ஆசைதானேராமகிருஷ்ணன் மீதில்வைத்தகோபிமார்க
 அருகிலிருந்துசங்கீதம் பாட ள்
 தந்தச்சங்கீதத்தினிலும் அச்சதாந்தராக பாட நல்ல
 அவர்களுட்கீர்த்தியைக்கொண்ட டாட *
- ஸ்வர்ணலங்காரங் கூட
 துய்யவஸ்திரம் நீட
1. ஆசைச்சந்தனங்களப கஸ்தூரியணிந் துகுமு கு
 மாயமானமல்லிகைமுல்லையும் வனமாலிகைதரித் து
 வளக்குஞ்சரக்குட்டி கருக்குஞ்சரிக்கட் டி
 மங்கைமார்கொல்லாஞ் சங்கீதவலையி த் (சிக்கி)
2. நல்லநிசுவேனையுமா காசநீர்மலமாகியு ம்
 நகைத்திரங்குளங்கும்பிர காச மாக
 ஞாலமெங்கும்வெருப்பாகப் பூர்ணநிலவும்பரம் ப
 நதியெழுநதீரமபிருந்தை வாச *
 மல்லிகைமதுககனையு முண்ணெண்ணெத்தங்கொண் டு
 வரிசையாய்ச்செங்காரஞ்செய்யுல் லாச குமுத
 மலாகளுடவாசனையை வாரிகொண்டெவந்துமங் டு
 மந்தமாருதமொயிராய் வீச *
- மகிமைசேரி ராச
 மன்னாடேல்விச வாச
- சொல்லுமில்வலங்கிருதஞ்சே ரிரவிற்சுலவுயிர்களின்னெ ஞ்
 கக்குங்காதுக்குமங்கா மாகராமகிருஷ்ணரங் கே
 ஸ்ரமண்டலவீணை வரிசையாகச்சேர்ந் து
 குட்டிக்கையாய்ச்சதி மீட்டிவாளுனையு ஞ் (சிக்கி)
- ங. இரண்டுபேரேககாலத்திற் சேர்ந்திரண்டுசரமண்டல ம்
 இணைத்துப்பாவைதும் அருமை பார தாகைள்
 இந்தராமகிருஷ்ணர்தாமே யேககாலத்திலேமீட் டி
 யிசைந்துபாடுந் துரலும்யாழும் நேர *
 அண்டியிதனைக்கேட்டுமங்கே கோபிமார்க்கித்துழர்ச் சை
 யடைந்திடையின்வெண்பட்டாடை சோரக் கூந்தல்
 அவிழந்துமாலேசரிந் துநதேகம் பரவசராய்த்தனைமறந்து ம்
 அறபுதசங்கீதபாரா வாரந் *
- தள்ளில்மனதுஞ் சேர
 ஸாமிகுருபை கூர
- எண்டிசையும்நாதப்பிரம் மாய்நிறைந்துமப்பிருந்தாவன ம்
 ஓழுநாநதிகோவாத்தன மலையுமுருகப்பாமெதுர டி

இடைச்சிமார்கட்டுங் கிடைச்சதையாவி
யெனனவென்றுநான வாணிக்கவுலக

தை
ஞ் (சிககி)

கண்ணன் சங்கசூடனை வதைத்தல்.

விருத்தம்.

நீலாம்ப ரணம்பீதாம்ப ரணுமாயர்
நேரிழைமா ருடனீவகை யிருக்குமநதக
கோலாக லதருணந தனிலேவநதான
குபேரனுடன சோந்தசங்க சூடனென்பான்
மாலாடும வினையாட்டை யறியாதேயுன
மததன்போல் மங்கையரை விழுத்தானந்தக்
காலாடி யாமபரம தடியனுந்நெக
கணங்கண்டான காலனுட குணங்கண்டானே.

திபதை, இராகம-புன்னாகவராளி, சாபுதாளம்.

கண்ணிகள்.

க.	சங்கசூடனைச் சங்கபாணியு	ஞ்
	சங்கிரித்தகதை	களைச் சொல்வேன
	மங்கைமாரசூழ ராமகிருஷ்ண	ர
	மகிழ்சுரப ண்டலனு	களை *
உ.	வாசிகுமவேளை மீதிலங்	கே
	மகிதலத்திலா	சுட்டலன அரணை
	பூஜிகுமபல னாலுயாநந	ம
	பொன்னாலாக்ய	கண்டலன் *
ங.	வெகுபணக்கார னங்குபேரன	ம்
	வேந்தனாவனைச்	சாரந்தநாம் என்று
	மகிமைகொண்டு காவமடைந	து
	வந்தானையாம	தாந்தனம் *
ச.	முட்டுப்பயித்தியந் தலைக்கொண	டு
	மூடுமபுத்தி	படிந்தானே யந்த
	மடடித்தனத்தி னாலேதானாவ	ன
	மணடைபபூசகி	மடிந்தானே *
ரு.	சங்கிருஷ்ணா வாஸுதேவரு	ந்
	தானிருக்கவந்தக	கோவி மாரும
	அங்கிருக்கவுஞ் சங்கையிலலாம	ல
	ஆததுவந்தானையா	பாவி *
ஈ.	அந்தபபெணடுகளை யெல்லாம்வட	க்
	சானதிககினவழிக்	கொண்டு செல்ல
	வந்ததம்பணணி யாரப்பரித	து
	வளைத்திழுத்தானது	கண்டு *
ஏ.	புலியினகைவச மாமபசக்களை	ப்
	போலவேகவுந்	துறையிட்டார் ராம

பலராமகிருஷ்ண கிருஷ்ணவெனநந்த	ப்
பெண்குகனெல்லாம் முறையிட்டார்	*
அ. தனக்கோநாதனெனநுநம்பி	ன
தாருகுழலாருக்கோத திட்டார்	அநதச
சனககுடனகை சிககியந	கு
தவிககுமபெண்களைப்பாராத திட்டார்	*
க. முன்னமேயோட்டந காட்டினாரா	ம
மூத்ததியுங்கிருஷ்ண மூத்ததியும்	பின்னும
அன்னமீரப்பப படைத்தொன	ற
அபயமீரத்தைக கிரத்தியும்	*
க0. அபயமீரதார மராமரர்களபோ	ல்
அனகையரசசதா	அநத
உபயருவருய களாதம	னை
புதுககிவநதார சதா	*
கக. காலனைப்போ லதட்டியேவரு	ங்
கண்ணனராமனைக கண்டிட்டான	பித்தன
டோலியுநசன னுயிரிபிஷ்டததா .	லே
போதுமெனநெண்ணங் கொண்டான	*
க2. மாநனைவிட மீயிரிபிழைக்கலா	ம
வாழலாமெனீறு	மோடினான்
பாதகமவனை விட்டதிலலை	யே
பதுமநாபனு	*
கக. கோவிந்தரவன சிரோரத்தினத்தே	க
கொண்டுவந்திட வெண்ணினா	பெண்கள
காவநதாகவே யிநநனைஸ	ங்
கருஷ்ணரருள	*
கச. வீங்குகெகேசநக குட்டேட்ட	ம்
எடுக்கினருனென	நூரத்தினா
அனகநகெலலா மெசோதைசேய	ஐயா
அதட்டிககொண்டி	*
கரு. துஷ்டனாகிய சனககுட	னை
ஸவாங்கிருஷ்ணனுந	கிடடினா
முஷ்டிபாசத்ததா லவனசிரஸ	கையின்
மோதினாமுட்டி	ஸை
கக. தலையுளுகுடா மணியானது	*
தானைகொணாந்	தண்ணனா
நலநிதியாயக கொடுத்தாரந	கையிற்
நந்தனாமணி	த
வண்ணனார்	*
கஎ. சங்குடகனநன் ஜீவரத்தின	ந
தனையேகொண்டா	நந்தகன
	இங்கும

௩௨௬ ஸ்ரீபாகவத த்சமஸ்கந்த கீர்த்தனை.

அங்கவன்சிரோ ரத்தினந்த	நந்தகன்	னை
ஆய்ந்துகொண்டானே		*
கஅ. சூடாமணி யுடனேசங்		க
சூடனாத்தலை	கண்டாரோ	மன்னா
ஏடார்குழம் கோவிமார்களு		ம
இசைந்தானந்தங்	கொண்டாரோ	ச
கக. ஸ்ராமண்டலத் திடைபூரூக		த்
தோன்றுஞ்சங்க	சூடனை	யரி
பரமண்டலம் பண்ணினார்காணு		ம்
பாரதாருரு	நாடனே	*

௩௪ - ம் அ த் தி யா ய ம் மு ி ற் று ம்.

கண்ணன்திருவடிகளேசரணம்.

௩௫ - ம் அத்தியாயம்.

அவதாரிகை.

விருத்தம்.

வனமாலி யிரவினிலே யாயர்பாடி
மங்கையரைக் கூடுமவர் பகல்களெல்லாம்
வனமதனிற் செலவவரைப் பிரிந்துநகோவி
மார்களவர் விளையாட்டை மிகவர்ணித்துப்
பனிரண்டு ரெண்டுகலோ கங்களாகப்
பனிரண்டு வகையாகப் பலுக்கிக்கொண்டு
தினமானம் பகலைப்பின னிட்டதாமத்
தியாயந்தா னேழைந்து னியாயந்தானே.

கோவியர் பகலிற் கண்ணனைப் பிரிந்ததால்வருந்தி யுரைத்தல்.

விருத்தம்.

வாருமையா பரிக்ஷித்தே யரிபிருந்தா
வனத்திலே சென்றபக லெல்லாமிங்கே
பாருமவ ருடனறங்கள் மனதுசெல்லப்
பரிந்துமவர் லீலைகளைக் கீதம்பாடி
ஆருமந்தக கோவியர்கள் வெருபிரயாஸத்
தாற்பகலைப் பின்னிட்டா ரவாகலோகச்
சீருமதன் பயனினவர் விரகதாபந்
தெரியலாம் அறிவதெவ ரறியலாமே.

தரு, இராகம்-நீலாம்பரி, ஆதிதாளம்.

ப ல் ல வி.

அந்தமுகுந்தரைப் பிரிந்து நமா
. இத்தவிரசத்தை யெப்படிச்சகிப் போம்
ஆலிபோ நல்ல கோவியோ.

அ ந ப ல் ல வி.

விந்தைசெய்கோ பாலர் வேணுகான லோலர்
நந்தர்க்குமே பாலர் நாதராதி மூலர்

(அந்த)

ச ர ண ங் க ள் .

இடதுகன்னத்தி விடதுகையினே
இருபுருவமுங் கூடதாடும்வகை
அடியதரத்தில் வேணுவைவைத்து
யணியணியாக அங்குலிகளைச்

நாட்டிக் கொண்டும்
காட்டி *
மீட்டிச் சாயி
குட்டி *

இண்டியிடையேழு ஸூரங்களை
யிசைக்கின்றரத் தி ங் க ளையே
இசுவதும்விடுவது மாய்க்கொண்
யெங்கெங்குங்கானத்திற் கானஞ்செய்வ

நீடி
நாடி
டாடி
ரோடி (அந்த)

அந்தரத்தில்விமான மீதிற் கொண்டு
ளாகியஸித்தருந் தெய்வபடெண்களெல்
வந்துகூழ்ந்துநின்றும் ஊறிவேணுகானச்
மதுரமுழீறிந் தாச்சரியந்தனைச்

நேரும் பதிக
லோரும் *
சீரும் அதின்
சேருஞ் *

சிந்தையில்மிக்கவு நாணங்கொண்டு
தீரன்மலரம்புக குமனதை
பைந்தொடியளகஞ் சோரவுடை
பரவசமோக மடைதல்பார்த்

மார
நேரப்
சோரப்
தீர (அந்த)

ஏழைகளேயித்தத்துக்கத்தைநானினி
எடுத்துரைசெய்வேன் விசித்திரங்களு
தோழிமார்களேயிவர் திருநாமததைச்
சுகந்தருமீதநந்தன் குமாரன்பிர

யென்ன வென்று
மின்னந் *
சொன்ன பேர்க்குஞ்
சன்ன *

ஆழியான்மார்பாரஞ் செய்யபிர
அப்புதமாய்வேணு வாத்தியவுல்
சூழந்தலைவணங்கி நன்மந்த
துய்யநிலாவீச்சச் செய்யுமரிவீ

காசம்
லாசஞ்
சாசந்
கேச (அந்த)

அந்தப்பல்லொளிவு முத்துமாலையது
தரிதருமாபினு மநகைப்பது
சந்தரஆரங்கள் தானையிவாநகை
சொல்லவேலகூழ்மி யகலாதபின்னந்

போலும் அல்ல
போலுஞ் *
போலும் என்றுஞ்
போலுங் *

கந்தாப்பசுந்தர்ப்ப ராகியெங்
கானம்பண்ணுகி ருரோவங்
இந்தக்கோகுலத்தின் மிருகஙக
யெல்லாமோகிப்பதைச் சொல்கிறே

கெங்கனே
கங்கனே
ளிங்கனே
னங்கனே (அந்த)

இவரவேணுகானந் தனிலேமனதுல
இடம்பசுக்கள்மான் களுமொரு
செவையாகவந்துகஞ்சக கண்ணன்ஸமு
திருந்தின்றுகொண் டதுகளவாயககுட்செ

யித்து இந்த
மீத்துச் *
கத்துக் குள்ளே
லுத்துங் *

ந.உ.அ ஸ்ரீபாகவத தசமஸ்கந்த கீர்த்தனை.

கவளங்கூடமென் றிறக்காமற்பல்	வினாள்
கடித்தபடிகண்டத் தடக்கித்தே	யானாள்
இவளவுமரித்திணா கொண்டதைநே	ரானாள்
எழுதினசித்திரம் போலுமின்ற	தானாள் (அந்த)

இ து வு ம து.
விருத்தம்.

ஆடகவா டையரிவர்ஸங் கீதங்கேட்டும்
யாரும்மோ கிக்கின்ற ரதுவிருக்கப்
பாடகக்காற் பைந்தொடியீர் புவியிலிந்தப்
பகக்கள்கா னைகளென்ன மான்களென்ன
மூடமிரு கங்கரிது கூடக்கண்ணன்
முரலிகா னத்திலே மோகன்கொள்ள
நாடகமா மும்அவரைப் பிரிந்திருந்தோம்
நங்கைமா ளோகலசக் கொங்கைமாரோ.

திபதை, இராகம்-வஸந்தபைரவி, ஆதிதாளம்.

க ண் ணி க ள்.

க. மயிலிறகின் கொத் துடனேநற்சங்கப்	பொடி கிருஷ்ணன்
மாந்தளிராலும்அலங் காரங்கொண்டப்	* படி *
ஒயிலாய்மல்லாகரோ பரியாசங்	கொண்டு ராம
னுடன்கூடவாயொல்லாங் சூழ்ந்திடக்	கண்டு *
உ. பிருந்தாவனத்திற்புல்லாங் குழல்வாசிக்கும்	போது பசுக்கள்
பேரைக்கிருஷ்ணன்சொல்லிச்சொல்லியழைக்கும்	போது *
அந்தச்சங்கிதத்தைக் கேட்டும்ஆமெல்லா	மோட்டம் நின்ற
தரிகிருஷ்ணன்பாதா லீந்ததுளிமேல்	நாட்டம் *
க. காற்றுவதுகொண்டு வந்துநம்மேல்வீ	சாதா இந்தக்
கண்ணன்பாததூறா யென்றேயெணிவிண்டு	ராதா *
ஆற்றுநீருமோடாமல் நின்றதுரிச்சய	மேலும் பாங்கி
யந்தநதிகளவெகு புண்ணியமபண்ணுதிருந்	தாலும் *
ச. நம்மையெல்லாம்போலே நதிகளுமெண்ணங்	கொண்டு நிற்கும்
நம்மைப்பாரும்ஆயர் பாடியின்னாரோ	கண்டு *
சொம்மைமுலையீர்நாமும் ஹரிபாததூ	ளிப்படிக்க கிடைக்கக்
கோரிக்கண்ணீர் தளும்ப நிற்கும்வகையே	தெப்படி *
டு. அப்படியேநதிகள் நின்றபோதுமலை	யென்னும் வியாஜம்
ஆகக்கண்ணீர் தளும்ப நிற்கும்அதனைநீர்	பன்னும *
இப்படியிசேதனங்க ளான	வாதெலாம் நிற்க
இசைகண்ணனைப்பிரிந்த விரகமென்ன	கூறலாம் *

இ து வு ம து.
விருத்தம்.

புலவர்களாங் தேவர்களுந் தேவிமாநும்

புதுமையிது வென்றுசண்டு மோகன்கொள்ளப்

புலையருந்து மிருகங்கள் கூடமோகம்
பூண்டதனை முன்னமே புகன்றதாமே
நலமினங்கே ளசேதனங்க ளாகியோடும்
நதிகளெல்லாங் கதியடங்கி நிற்குமாகிற்
சொலுவதென வினிமுருந்தன் வேணுகானச்
சுவைகண்ட ரொழுசுரத்து ரவைகண்டோ.

முனைப் பாட்டு.

திபதை, இராகம்-சங்கராபரணம், ஆதிதாளம்.

கண்ணிகள்.

க.	ஆதிபுருஷர்பகவான் அழியாதவைசுவரிய வேதமுதலானவர்போல் விளங்குமிந்தக்கண்ணை	ர் மு
உ.	கண்ணனுடன் சஞ்சரிக்குங் கடவுளர்போலிடையர வண்ணவண்ணமாய்ப்பாங்கர் வாணிக்கின்றபலசா	மு வி
ங.	பலராமன்றனைவரிவர் பைந்தொடியசோதனைமந்த மலையிடத்தும்வனங்களிலும் வனமாலிசஞ்சரிப்பா	ர் ர்
ச.	சஞ்சரித்துக்கொண்டு கிருஷ்ண ஸாமிவேணுகானஞ்செய்வா பஞ்சமத்தைப்பலுககியங்கே பகக்களையுங்கூப்பிடுவா	ர் ர்
ரு.	கூப்பிடவேவனத்திலுள்ள கொடிசளுடன்மரங்களெல்லா தாற்பரியங்கொண்டதுகள் தங்களுக்குள்ளேயிருக்கு	ந் ம்
ஈ.	இருக்கும்விண்ணிதையுலகி லெஞ்சுமறிவிப்பதுபோ மருக்கமடமலர்கள் கனி வர்க்கங்களின்பாரத்தினு	ல் ல்
ஏ.	பாரத்தினுலவனைந்திருக்கும் பருங்களையாந்தலைவனங் தாரணியில்நமஸ்கரித்துச் சந்தோஷமடைந்ததெ	இ ன
ஐ.	அடைந்ததெனத்தேன்சொரிந்து மானந்தன்கொண்டுநிற்கு படர்ந்ததுகளிடத்தினிலும் பகவானும்நிறைந்திருப்பா	ம் ர்
ஊ.	நிறைந்திருப்பாரென்பதற்கு நீலமேகவண்ணரவ சிற்றந்தவேணுகானமெனந் தேனைச்சொரிவதுபோ	ர் லே
ஓ.	சொரிவதுபோற்றேன்மாரி சொரிந்துமந்தக்கொடியமரங்க நிறைநிரையாய்க்கனிவகைகள் நிறைந்திருக்குமெங்கெங்கு	ள் ம்
க.	எங்கெங்கும்நிறைந்திருப்ப தென்பதந்தீதடையாள பங்கயக்கண்ணன்கீதப் பாட்டுடன்மேளதாள	ம் ம்
உ.	அங்கனையமரங்கொடியும் ஆனந்தம்பிறக்கவைக்கு சங்கீதஸாமிஞையநாந்தாம் பிரிந்தெப்படிசகிக்கு	ஞ் ம்

இதுவுமது.

வெண்பா.

துட்டமிரு கங்களெல்லாஞ் சூழ்ந்து மயங்கிநிற்கும்
பட்டமர முந்தழைத்துப் பாலவடியுஞ்—சிட்டரன்பு

பூணும் ஏசோதைமைந்தன் பூஞ்சோலை மீதிருந்து
வேணுநா தம்பலுக்க வே.

கிளைப்பாட்டு.

திபதை, இராகம்-ஆனந்தபைரவி, சாபுதாளம்.

கண்ணிகள்.

அழகுள்ளபுருஷர்க்கெல்லாம் திலகராய்த்	தொட்டுச்	செங்கண்
அச்சதரும்நெற்றி மீதுதிலகமு	மிட்டு	*
மழைநிறத்தார்மாபி லணிந்தவன	மாலை	யதின்
மதுவந்திவ்வியவாசனை யாந்திருத்துழாய்	மாலை	*
உ. மதுவையுண்டுமதங்கொண்டு வண்டுகள்	கூடும்	ஹரி
வாசிக்கும்புல்லாங்குழற்குச் சரியாகப்	பாடும்	*
அதையுமாதரவாய்ச் சேர்ப்பதென்பதறி	மீரோ	கிருஷ்ணன்
அடவிகளிலெகெனச் செல்லாங்கானஞ்செய்	வாரோ	*
ங. அங்கங்கோடைகளி லிருக்கும்ஸாரஸ	முந்த	வின்னம்
அனபகஷிமுதலான பகஷிக	ளாதச்	*
சங்கீதத்தினுலிழுக்கும் மனதுள்ள	தாக்க	கண்ணன்
ஸமுகஞ்சோந்துவேணுகான நதியிலே	மூழ்கி	*
ச. கண்களைமூடிக்கொண்டு மவுனஞ்	சாதிக்கும்	அந்தக்
கண்ணன்றியானவந்த தந்தபகஷி	ஜாதகமும்	*
இங்குவிட்டெங்குதான பரவைதானிருந்	சாலும்	இருந்த
இடத்துமஹரியைத்தயானஞ்செய்யுதெதிகளைப்போலும்		*
ரு. ஏந்திழையீர்பகஷி களுங்கூட	மனது	லயிக்க
இசைக்குமரியைப்பிரிந்த நமக்கென்ன	தனது	*
மாந்தளிரின்மேனியாரோ யெங்குந்	கல்லலாம்	இந்த
மன்மதன்வாளிகுந் கையென்ன	சொல்லலாம்	*

இதுவுமது.

கலித்துறை.

அண்டருமண்டலத் துண்டாமிருக்கும் ஆறாகும்
வண்டுகள்குழும் பிரந்தாவனத்து மரங்கொடிகள்
அண்டஜமாகிய பகஷிகள்கூடவு மானந்தக்க
விண்டுவிண்டைக்கொண்டு தானங்களபேசுவன் மெல்லியலே.

தரு இராகம்-கல்யாணி, சாபுதாளம்.

பல்லவி,

என்னசொல்வேனடி யெழில்மின்னரசிகளீள்
இவ்விரகத்தை நானே.

அநுபல்லவி.

என்னசொல்வேன்குணஸம் பன்னநாதகுமாரன்
தன்னைப்பிரிந்துகாமச் சன்னதங்கொண்டதைநா ன (என்ன).

ச ர ண ன் க ள்.

- க. நாட்டுமராமணங்கூட நல்லதூயருங்கொண் டாடத்
கட்டுப்பூழுத்துக் காதுகளிலும் ஆடத்
கோட்டுமலையடியிற் கூடிக்கண்ணனும் வேணுப்
பாட்டுநாதப்பிரீதம்மாய்ப் பலுக்கலெவர்க்குந் தோணும் (என்ன)
- உ. நலபெரியோரைமீடுசி நடக்கலாகாதென் றஞ்சிச்
சொலுமேகங்களுங்கிருஷ்ண ஸ்வாமிபாடுங்கு றிஞ்சி
நிலைக்குச்சரியாய்க்கிட்ட நின்றதுசுருதி கூட்டின
தலதுயர்ந்தகர்ச்சனை யரிபாலெங்கே காட்டின (என்ன)
- ங. உலகதாபத்தைநீக்கும் உண்மையிருவர்க் கேற்கும்
நலமதனாலேகிருஷ்ணன்' நண்பாமேகங்கள் நோக்கும்
ஐலஜாக்ஷர்தான துக்குச் சரியாய்க்கர்ச்சித்து வாஸம்
மலரும்பனித்துளியும் வருஷித்ததேயுல் லாஸம் (என்ன)
- ச. மேகமந்தாரந்தானே வியாஜமொன்றுசொல் வேனே
யேகச்சத்திராதிபதி யெதுநாயகற்கு மானே
கோகணகமேழுநிலைகுடைபிடித்தது டந்தைப்
பாகுமொழியெசோதை பாலன்செய்திடம் விந்தை (என்ன)

இ து வு ம து.

விருத்தம்.

மனிதர்பாடவும் வாழ்வுளோர்கள் மயங்கும்வாறென அன்னமே
வனவிலங்கு மயங்குமாகதி மாறுமோடியில் வாறெலாங்
கனமரங்கள் கொய்ச்குமோபுள காங்கிதங்கள் கதிப்பதே
கண்ணன்வையிசை பறவைகட்கும் காஸமாதிசன் காட்டுதே
பனுவதென்னடி வானிலங்கு பறக்குமேகமுன் னிறக்கவும்
பனிமலர்கள் சொரிந்துபாலிசை பாடவுஞ்சுருதி கூடியே
தனதுகொண்டு குடைபிடிக்குது தையலெயிது மெய்யலோ
ஸாடியங்கவ னாப்பிரிந்து ஸகிக்குமோடி சகிப்பெனே.

கோவியர் கண்ணன் பிரிவின்றபரை யெசோதைக்குரைத்தல்.

வெண் பா.

ஒருவர்க் கொருவரிந்த வுண்மைகளைச் சொல்லி
வருவரந்தக் கோவி மார்கள்—ஹரியணையாம்
எத்தேச முஞ்சொல் லெசோதைக் குரைப்பர்பரி
கூறித்தே யிதைவைநெஞ்சில்.

தரு, இராகம்-பரசு, சாபுதாளம்.

ப ல் ல வி.

- பதிவிரதாசிரோமணியெ சோதே யுன்றன்
பாலகிருஷ்ணனைப்பிரிந்த தெம்மாலேசொல்லொண் னாதே *

அ து ப ல் ல வி.

மதுரஞ்சொரியும் வேணுவை மூட்டியே
மன்மதன்வையினி லெங்களைக் காட்டியே

சதுரனுன்மைந்தன் செய்கிற லாட்டியே
தானொருடன்சொல்லு வோமெம்பி ராட்டியே (பதி)

ச ர ண ன் க ள்.

க. கோவர்வினே யாட்டினைப்பா ராட்டி யந்தக்
கோவிந்தன்முரலிவாத் தியத்தைச்சுருதி கூட்டி *
கோவைக்கனி யதரத்திலே (நாட்டிக்கிருஷ்ணன்
கூடியிசைவாசிகுமபோதென்னசொல்வேன்கூட்டி *
யேவரிசையாய் நிஷாதரிஷ பாதி
யேமுஸ்ரங்களி லாபனை நீதி
மேவுமந்திரம் மத்திமநதரா ஜாதி
மெலுக்கிக் குலுக்கிப பலுக்கிற, சேதி (பதி)

உ. புவியிலுன்றன்மைநதனிசைச் சங்கி தத்திற
புரந்தரனுஞ்சருவ ருடன்பிரமருமி ணங்கிக் *
கவிகளெல்லாந தலைசுறறிம யங்கி யெங்கள்
கண்ணனுடஅபூருவ ராகங்களைச் சங்கித் *
திவகையென்றறி யாமையு மாகிக்க
வீசுவராதிக ளெல்லாந்தானே மோகிக்க
அவரைப்பிரிந்துமேரீரு வாகிக்க
லாகுமோமோகன தேகி யூகிக்கப (பதி)

ங. தேவலோகப்பெண்க ளோபிர மிக்க இந்தத்
திண்புவியினமிருகங் களின்சுந்தையைம யக்க *
காவல்கொளபி நதிஞாம்போல் நிற்கப் பிருந்தா
ரண்ணியத்திற்கொழுகருடன் மரமும்ஆனந திக்க *
கூவம்பதவைக ஞந்தியா னிக்கவே
கொண்டல்களுநிறு குடைபி டிக்கவே
கோவிந்தனிப படியிசைகு லுக்கவே
குமாரஸமான மமாப லுக்கவே (பதி)

கண்ணன் பவனிவருவதைக் கோவியர் புகழ்ந்துரைத்தல்.

வ ண் ப ா.

இப்படியெ சோதையைப்பார்த் தேந்திழையார் கோவியர்கள்
மைப்படிந்த மெனியனை வாணித்தும்—அதபுதமாயக
கண்ணன பவனிவரக் கண்டதொரு வாககொருவா
எண்ணியுரை செய்திடுவா ரோ.

தரு இராகம். பன்னகவராளி, ஆதிதாளம்.

ப ல் ல வி.

சகியேயிந்த விரகஞ்சகிகு மோடி கிருஷ்ண
ஸாமிமனதில் நம்மைவகிகு மோடி.

அ நு ப ல ல வி.

அகொளியன்மீதி லேறியாடியசச்சி
தானந்தகரவேணு கானனைநாடி ய

(சகி)

ச ர ண ங் க ள்.

துவஜோகைவச்சிர ரோகைபத்ம
சொல்கிறேன்கோவிமார்க ளேயங்குச
இசையுமடையாள மாமிந்த
இருபாதங்களைப் பிடித்தோமே

ரோகை யின்னஞ்
ரோகை *
ரோகை யுள்ள
தோகை யரோ (சகி)

பசவின்குளப்படி பதிந்து
பள்ளமாயிருப்பதை முகுந்த
நிசமாய்மதயானே பேசுநடந்து
நிரவச்சேவடிவைக்கக் கண்டோமே

பூமி யெங்கும்
ஸாமி *
நேமி பள்ளம்
காமி களே (சகி)

கோதைமார்களே கிருஷ்ணன்வேணு
கொண்டுவரும்போது நம்பாக்க
வீதியில்வந்து நின்றும்ஆனாத்
மின்னாரேயென்னிடஞ் சொல்லும்

கானம் பண்ணிக்
லானம் *
தியானஞ் செய்தோம்
நிதானந் தான் (சகி)

உல்லாஸமந்தகாஸங் கடைக்கண
உச்சித்தத்திருமுக மண்டலச்
எல்லோருங்கண்ணன் நீரமரணங்கள்
இதையமவர்பார்வைக் கற்பித்தோமே

பார்வை கிருஷ்ணன்
சேர்வை *
தீர்வை கண்டும்
கோர்வை யாய் (சகி)

மாலேமாலே யழகுகண்டு
மரம்போலேசின் றிடத்தே நின்று
சேலேநெகிழ்ந் தளகபாரஞ்
தெரியாமல்மோக மாக்கோமே

சேர நாமும்
தீர *
சேர ஒன்றாக்
யார நியார் (சகி)

இ து வு ம து.

விருத்தம்.

அடிகோவிமாரோ யரியவர்பசுக்க ளதனையேசேர்க்கிற சிமித்தம்
அணிந்திகோர்வை மணிகளினோசை யாநபசுக்களையெலாங் கூட்டிக்
சுடிகமழ்ந்துளாப் மாலையுந்தரித்துங் கையதுதோழன்மேல் வைத்துங்
கனவினையாடி வேணுவைப்பலுக்குங் கானவோசைகளினால் மயங்கிக்
குடிசையினசை புருஷரின்சாதற் சட்டி ஊவாஞ்சையும் விட்டுக்
கோவிமாரான வெம்மனோபோலக் குணக்கடலாகிய சண்ணன்
இடமெனவருமாண் பேசுதக்கெல்லா பிப்படியொழிவது பிறக்க
இசைசெலுத்துவனைப் பிரிந்திவிடக் கென்னடியென்னடி மின்னோ

கண்ணன் எழுந்தரையில் ஈடத்தும் லீலையைக்
கோவியர் எசோதைக்குரைத்தல்.

க லி த் து ன ற்.

சாலையுமுச்சிய மன்னேநறவு காழ்ப்பிருந்தைச்
சோலையிலேவினே யாடிப்பசுபருஞ் சூழ்ந்திடவே
வேலையிற்சுண்டியில் வான்செயும்லீலை விளம்புமின்னார்
மாலையிற்களநிந்தி யாடலெசோதைக்கு வர்ணிப்போ.

தரு இராகம்-காமி, சாபுதாளம்.

ப ல ல வி.

எழுநாநதியிலே யமநான்கண்டபடி

யென்னசொல்வேனகிருஷ்ண லீலை.

அ நு ப ல ல வி.

அமராதிகளெல்லோனாயு மயக்கிபூபாலனை

அதிமதுரவேணு காண லோலனை

(எழு)

ச ர ண ங் க ள்.

- க. கோவிமார்களுெல்லாம் மிகுந்தஆனந்தகர ங்
கொண்டபாக்கச் சரித்துக்
கோவிர்தனிடையாகள் சூழநடுவிவ்ழின் று
குருக்கத்திமலை தரித்து
ஆவிபொருளுடலு மீந்துதன்னையடைந் த
அன்பாக்கருளை விரித்துத்
தேவையானதெல்லாந் தந்தருளவானாநாங்க ள
செபபுவதே னுச்சரித்து
- தேவஸ்வரூபரிவ ருன்பிள்ளையென்பர் பலர்
திவ்வியநாதகுமார னென்பாக்களபலர் பலா
யாவருமிப்படிக்குக கொண்டாடுவாரபிர பலா
இவாக்கிணையெவா சொல்லுஞ் சகலகலாவல் லவா (எழு)
- உ. அலைமிகுந்தாளிந்தியி லரிதருவினையா ட
அவாக்கனுகூலந் தொடுத்தே
மலையநதளிநசந்தனச் சோலையிலேபடிந் து
வருதெனநலனும் அடுத்தே
குலவுரிவாமாபினசந் தனத்தும்படிந்துகு மு
குமென்றுங்குளிர்ச்சி கொடுத்தே
சலென்றுமெள்ளவீசவு மிடையர்பசுக்களெல்லா ந்
தாபங்களையும் விடுத்தே
- கலகலென்றுகூட்டியங் கூறிமிசுத் துதிகக்க
கந்தருவாகளகீத் வாத்தியங்களு முழக்க
மலாசொரிந் துமஅசசிதநூந் துதித்துத்தி யானிக்க
வருமுன் குமாரனுட மகிமையெனன சொலிக்க (எழு)
- ங. மெல்லியலுன்மைநதனைக் காணுதபகலெல்லா ம்
மெய்யுகமொருவி னாடி
எல்லையிலலா தவடி வழகரவர்முக மே
யிநதுகபேரலங்க னாடி
வல்லமைகளையெல்லா மறிந்திருக்கிறோமல் லோ
மாதரசேநாமு னாடி
அல்லல்தவிர்க்குமந்த முருநதனுக்கடுமைசெ ய்
யாதஜன்மநதானென் னடி
கல்லுமலைபைக்கூடக் கணாக்குதேயவர் வேணு
கடனமெங்களுக்கெல்லா மிழைவிடவேன்ன வேணுஞ்

சொல்லுமெசோதையம்மா வுமக்குமனதின்
சுவாமியன்மைந்தராகப் பாக்கியம்பெற்றீரோ

ரோணுஞ்
காணும் (எழு)

கண்ணன் எழுந்ததியி னின்றும் வருவதைக்

கோவியர் புகழ்ந்துரைத்தல்.

கலித் துறை.

மார்த்தாண்டமூர்த்தியும் மேற்கடல்செவ்வதின் மஞ்சவெயில்
பார்த்தாண்டவனொழு நாநதிரின்றும் பவனிவர
மேர்த்தாண்டவஞ்செய்யுங் கோவியர்தங்களின் வீதிரின்றும்
ஆர்த்தாண்டரீயைவர் ணிப்பதுகேளு மரசரசே.

தரு, இராகம்-கல்யாணி, மீச்சிரதாளம்.

கண்ணிகள்.

க.	இந்தக்கோகுலத்தி லுள்ளவிடைய இடைச்சிகளபசுககளைத் தொடுத்து இவ்வை குந்தநாதாதானே ரகூழிககவேண்டி யே கோவர்த்தனமலையை யெடுத்து *	ர்
உ.	குடைபிடித்து மழையைத்தடுத்திநீத குலிசபாணியைச் சிகூழித்தவர் ஏதுந் தடையில்லாராலே நம்மையெல்லா முகுந்த ன் தடுத்தாட்கொண்டி ரகூழித்தவர் *	க்
ங.	இந்தக்கண்ணன்வரும் வழியின்பிர்மா யிமையவரிந்த நானையிலே கண்டு வந்திககுஞ்சரணை விர்தமுள்ளவ ர் வருஞ்சாயங்கால வேளையிலே *	தி
ச.	ஆவினங்கனையொரு பித்துமோட்டிகக்கொ ண் டாயர்களெல்லாம் மகிழ்நதுவரக் கிருஷ்ணன் மாவலவனவன் கீர்த்தியைக்கொண்டா டி மற்றுமவர்தான புகழ்ந்துவர *	ண்
ரு.	மாதரசேயிவர் வேணுகானம்பண் ணி வருமழ்பாதுதய்யமாலை யெல்லாந் தானே கோதூளிபடிந்து மிருப்பதைநாமு ங் கொண்டுவர்ணிப்பதுசொன்ன சொல்லாம் *	ணி
சு.	வனத்திற்பசுவின் பின்னலைந்துமே ளி வாடியிருந்தாலுங் கண்களுக்கு இன்னம் மனதுக்குமிக வானந்தமுண்டாகு ம் வகைதெரியுமே யுங்களுக்கு *	ம்
ஏ.	காந்தியுள்ளதிவ்விய மங்களமூர்த்தியா ங் கண்ணன்வரக்காணக்கண் படைக்கும் நல்ல ஏந்திழைமாகளே யினிநமககெல்லா ம் எண்ணியடலன்ருகே கிடைக்கும் *	ங்

அ.	நமக்கெல்லாமிவ ராசீர்வதிப்ப	தை
	நாடியேதேவகி	வயிற்றிலே யிப்போ
	சுமக்கலாகியும் வந்தவரிவ	ரோ
	துய்யமுழுமதி	சுயத்திலே *
இ.	இப்படியாகவே கோவியொல்லா	ம்
	எடுத்துணாசெய்கின்ற	அடிகளை நாமும்
	எப்படிப்பிரிந்திவ் விரகஞ்சகிப்போ	ம்
	என்னசொல்லுவீர்பைந்	தொடிகளே *

இ து வு ம து.

வெண்பா.

கோவியர் சமீபத்திற் கோவிந்தன் வருவ துகண்
டாவலுடனே யொருத்தி யங்குணக்கும்—பாவனையைக்
கைக்கிளாப்பெண் னொசிலபேர் கண்டுசொல்வார் கேள்பார்
தக்கினையே நீபரிசுஷித் தா.

தரு இராகம்-மாஞ்சி, ஆதிதாளம்.

பு ல் ல வி.

வஞ்சியரேயிந்த வனமாவி வருவதுபார்
வஞ்சியரேயிந்த வனமாவி

அ து ப ல் ல வி.

என்சொல்வேன்கொஞ்சம்மதர்த்துச் சுழலுநயனன டி
யிலந்தைச்செங்கனிநிற் மேற்குமவதனன டி (வஞ்சி)
ச ர ண ன் க ள்.

க.	மாதரசேநமக் குமார்	பேந்தி யபி
	மானத்தைக்கொடுப்பதினால் மதனதாப	சாந்தி *
	காதின்மகரகுண் டல	காந்தி யரி
	கன்னககண்ணாடியி லாடியானந்தாறு	நீந்தி *
	ஆதிமுகச்சந்திரன்யிர காசிக்கயானையைப்	போலே
	அசைந்தசைந்தாழுவரும் அச்சுதராமநெடு	மாலே (வஞ்சி)

உ.	இந்தவிடைச்சேரியினி	லுள்ள பசு
	இடையர்களுற்பகலி லுண்டாந்தாபங்களைத் தள்ளச்	*
	சிந்தைமகிழ்ந்தே யானந்தங்	கொள்ள இங்கே
	திருமால்வருஞ்சிங்கார மென்னவென்று விளா	*
	அந்தயதுகுலத்திலே யவதரித்தா	ரின்றோ
	ஆதியிழ்காக்கமுனியும் நந்தரிடஞ்	சொன்னோ (வஞ்சி)

ஈ.	முன்னறிந்த தின்னமொரு	பாதை யகோ
	மொய்குழலினீ ரறிவீரோகோபிகா	கிதை *
	அன்னதிலுஞ் சொல்வதந்தக்	காதை யிந்த
	அவனியிலேயெவரறி யாதிருக்கிறார்சொற் பேதை	*
	இன்னபடியவதார புருஷகிருஷ்ண	ஸாமியே
	எப்பொழுதும்பிரியாம லிருக்கவேண்டுங்	காமியே (வஞ்சி)

கண்ணனைக்கண்டு கோவியர்கள் ஆனந்த மடைதல்.

விருத்தம்.

தஞ்சமீபத்தில்வந்து சாமியைக்கண்டுமங்கோர்
பஞ்சடியாளுரைத்த பாணமையையுரைத்துவாத்து
வஞ்சியரிடைவிடாமல் மாதவமுருந்தனநன்னை
நெஞ்சினிலெண்ணியெண்ணி நித்தியானந்தம்பெற்றார்.

, இதுவுமது.

விருத்தம்.

கடவுளர்மிருகம் நதிமரம்பறவை கார்பிரமாதியீ சுரர்கள்
கண்ணனநனவேனு கர்னவுல்லாஸ கனநயதேசிகங் கேட்ட
உடனீவையேழு வசையரும்மோக முறுவதுங்கோவிமார் மயங்கும்
உண்மையுமான பேடுகொழிவு முயாந்தகாள்ந்தயின் மகிழ்வுங்
குடகடலிரயி செல்லுமவ்வேனே கோகுலவீதியிற் பவனி
கோவிர்தாவரவும அருகினிறகண்டு கோதையாளொருதிசொன் னதுவும்
அடவிவவபனனி ரண்டெனமவசையா லரியிடம்மன துயிரதனால்
ஆயர்மங்கையர்கா பகலினுங்கூடி யானநதந்தயிலா டினரே.

நகர - ம் அத்தியாயம் முற்றும.

கண்ணன்திருவடிகளேசரணம்.

நகர - ம் அத்தியாயம்.

அவதாரிகை.

விருத்தம்.

ரிட்டனடிப்பட்டவுட னாரதாசொலாதஞ்ச னவிராமமாதவர்களை
ஐயவானகதுத்து பிசுமாரொனவறிந தகர ரூரையேவினா
ருட்டனகுழறகோவி மாருடனவினாபாதி மெல்லேதனிலங்குவந்து
இடைபூறுசெய்சகக் குடனையடித்தவர் முனிப்பாலவ்வாயாபாடி
ருட்டினையேவினாதம் முடன்கோத்துமானந்த மனுபலிப்பதுதொருமை
யாலெதரியாயவரும் அரிஷ்டாஸுரன்னை யனுப்பினாதென்றியையெனும்
பாருட்டமுவுநல்லாநப தத்தியாயந்தனிற் புல்லுமிதுநீதாருரை
புலவகோலவகோ வலவகோயிதையறிவா புண்ணியமபண்ணினோரே.

கண்ணனிடம் அரிஷ்டாஸுரன் வரல்.

தரு, இராகம-தோடி, ருபகதாளம்.

பல்லவி.

கானாவந்தானே கஞ்சனூல்முன்னேவப்பட்ட கெட்ட துஷ்ட அரிஷ்டக்
கானாவந்தானே.

அநுபல்லவி.

கேளுமையாபரி கவித்தேயிப்படி க்
கிருஷ்ணனுக்குத்தேவ கந்தருவொல்லா ம
சக.

௩௩௮ ஸ்ரீபாகவத தசமஸ்கந்த கீர்த்தனை.

மேளங்கள் முழக்கிக் கீதங்கள் பாடியு ம்
மௌமலாசொரிநது துதிப்பதென்னு ம் (காளை)

ச ர ண ங் க ள்.

க. அனுதினம்பிருந்தா வனங்கோவாத்தன ம்
எழுநூநதி ஸ்ரீதே விஜை
யாழுவேணுகானம் பண்ணிக்கொண்டுமாலு ம்
மாலைப்பொழுதுதப பாதே *
முனையாயக்கோசுல வீதியிலேய ரி
பவனிதான்வரு போதே ஜகந்
மோகனரூப ரவணாவரககண டி
கோசுலத்தாரக ஸ்ராதே நனம்
கத்துவங்கொண்டே நித்திய
உதஸவங் கண்டே யானந்தங்
கூடியிருப்பதை நாடிச்சகியாம ற்
குதர்க்கவாதி யதற்குவினோதியாய் க
கோடியோந்தகாளை மாடுருவமவ ள்
கொட்டிலிலேகன மடடிமுடன டி (காளை)

உ. பருமலைபோற்ச ரீரமும்பற்றி ன்
பாங்காகச்சொல்லுங் கருத்தும் உள ள்
பாவியரிஷ்டா ஸ்ரணெனுமஅக்கா னை
பரவிக்காசசிததுக் குதித்தந் *
தரணிபிளநது நடுங்கவேயி ரு
குளம்புகளா லிடித்தும் பினனுந்
தடங்குளெல்லாங் கொம்புமுனைகளா லே
தானேபிளக்கத் தொடித்தும் பல
சாலிபோல் நோக்கி வாலே
மேலாகத் தூக்கிக்கொண்டு

தம்பலங்காட்டியே ரம்பமென்னுஞ்சாதி ச
சத்தத்துடனாகிர மிததுக்கொஞ்சமுத் தி
ரம்பெய்துசாணிகொஞ் சம்போட்டுக்கொண்டு ண
னைக்கொட்டாமலும் வெறிக்கப்பாடி துமுட்டா ள் (காளை)

ங. கோடையிடிபோலே காசசித்துமங்கவ ன்
குதிப்பதாலிடைச் சேரி தன்னிற்
கோவியருமபசுக் களுநடுங்கினா ர்
காப்பங்கலங்கினா சாரி *
நாடிச்சிலசில காப்பங்கலாநத தை
நாட்டுவதென்னா பாரி யநத
நல்லவர்காப்பரு சிலதுவிழுந்த தை
நானெனசொல்வேனகோரா கோரி தாம்
நன்னூலிற் காணும் உமக்கது
மன்னனே கோணுங் காப்பம்

நான்குமாதம்வரை தான்சனையும்மே

ரணடுவனாககுமே பிண்டமாய்வீழ்வதுவு

ஞங்கதனமேறபிள்ளை யானகுபிறககுமே

ரோதலுண்டேயினி மீதுங்கேளுயந்த

வி

ம்

ன்

க் (கானே)

ஆயாகள் ஆரிஷ்டாஸுரனைககண்டு பயந்து

கண்ணனைச சரணமடைதல்.

வி ரு த த ம.

கானேயாய் வந்தரிஷ்டா ஸுரனிவவாறு

காசசித்துக குதித்தார வாரஞ்செய்யும்

வேளையிறகோ விபாபசுககன கருக்கனாநதும்

வி முநத்துகண டிதனககுத்து மலையோஅண்ட

கோளநடுப குஞ்சுதத முகிலோவென்றுங

கூமையுள கொம்பையுங்கண டோடியெம்மை

ஆளையா வெனப்பசுகக ளாயொல்லாம

அஞ்சுவார கண்ணனிடங் கெஞ்சுவாரே.

கண்ணன் ஆரிஷ்டாஸுரனை வதைத்ததல்.

வி ரு த த ம.

கண்ணனை கண்ணனை யெம்மையெல்லாங்

காவையா கோவிந்தா வென்றாரநதப

பண்ணவனுங் கோகுலத்துள னோரோநீவீர

பயப்படா தீர்கனெற பயங்கொடுத்துர்

துண்ணெனவே போடிவரு மவவரிட்டா

சுரணைகூப பிடிமுத்தே யடிதநீல

வண்ணனுட சரிதையிதைக கேட்கவேசம

மதஞ்செய்வார தீவினையை யதஞ்செய்வாரே.

தரு, இராகம-கலயாணி, ஆதிதாளம்.

ப ல ல வி.

வாசுநேவகிருஷ்ணனாரிட டாசுரககானையைதர் ம

ராஜனிட்சதனில

விற்றாரே.

அ ரு ப ல் ல வி.

ராஜனைசஞ்சனுகிய போஜனமனதுக்குவி

சு

வாசுமிகுமாரிட்டபி சாசனெனுமூட்டா

டு

நந்தகோ குலத்துள னோரப யந்திடுகராபங்கலங்க

வந்திடக்கண்டாரரிமு குந்தாசரித்திரங்கேளு

ம்

(வாசு)

ச ர ண ன க ள .

க. அட்டாஅஸ்தேதேபெனகே தொட்டாவாடாநீயிங்

கே

அசகநடக்கமாட்டாப பசுககளிதென்னகூட்

டா

ஆழமநீசசமோயினனம் ஏழையிடைபொன

ன

அறிபலசாலியெனற கருவங்கொண்டிடுகின்

ற

அதிதுட்டர்பலங் களையே	அழக்கவும்
இதோவிருக்கிறேனையேனுணைக்கொல்வேனெ ன	
றதட்டிப்பாம்புபோலே யிருக்கும்புயங்களையும்	நீட்டி
கண்ணனுள்ளங்கையைத்தீட்டி	
அந்தஅரிட்டனுக்குக் கோபக்கலைமிக	மூட்டி
வீரவாரத்தைமிகப்பேசி	
அழைக்கக்கண்டும்அசுரக் காளையம்பிரதந்தபா	ராட்டி
இருருளம்புகளாலும்	
அவனிபிளந்திடவே பிடித்தவனகொதிப்பெல்லாம்	காட்டி
வாலையுயரவுந்துக்கி	
அத்திமேகமண்டலத்திற் சுத்தியாக்கிரமித்துக்கொண்	டு
கத்தினவன்வீராவேசம் எததனையென்றுவாணிப்பே	ன்
ஆடிவந்தானசுரரி மூடனவன்கண்ணனிடமு	ம்
ஒடிவந்தபிணனும்பட்ட பாடுகளைக்கேளும	யா (வாச)
உ. மூடனேடிவந்துவம்பு நீடித்தலைசாய்த்துக்கொம்	பு
முனைமுன்னிட்டாகாவழி கனசிவப்பாகும்வி	ழி
முறுக்கிக்கடைக்கண்ணாலே வெறிக்கப்பார்த்தரியா	லே
முடிவானிரதிரனேவும் இடிபோலேவந்துதாவு	ம
முனுக்கிருகொம்பைப்பிடித்து நூறடிமட்டும்	
பிணுக்குத்திருப்பி யடித்தும் யானையையானே	
முடுகியேதள்ளுவதுபோல முகையெயினேத்	திருகித்
தள்ளஅரிட்டனவிழுநது	
முனையாயெழுந்திருந்து கோபாகுகினியானது	பெருகிச்
சரீரம்வியாத்துப்பெரு	
மூச்சுக்களைவிட்டுக்கொண்டோடிப்பாயவரக்கண்	டருகி
லெதுகுலகுடாமணி	
முருந்தாரந்தஅசுரக் காளையொழைப்பிடித்துக்	கிறுகி
மெனச்சுறறிமண்ணிற்றள்ளி	
மூட்டிமுன்காலாலேயீர வேட்டிதுகைக்கின்றப	டி
காட்டித்துவைத்தந்தமாட்டினகோட்டைப்பிடிங்கிக்கொண்டரி	
மோதியடிக்கவுமெருங் கியாதிப்படிக்கும்சுர	ச்
சாதுவொடிக்கவுமிந்த ரீதிப்படிக்கேவில	ய (வாச)
௩. துவைத்தடித்திடும்வேளை அவந்தையடைநது கா	ளை
சோணிதங்களைக்கககிச் சாணியுள்ளதிந்	கி
சொரிந்ததுநீளாமேலும் விரித்தநூலாகாலு	ஞ்
சுழன்றுகண்ணாணியிட உழன்றுதுன்பங்கள்	ட
தொடுத்துக்கூற்றதும் வந்தவே காளையெருக்	
கொடுத்ததுஞ்சொன்னம்முந்தவே பகடுக்குச்	
சோடிதென்றதனுடன் சேர்த்துமூலையேரும்	பூட்டித்
தெருகினிலுமூலாமெனது	

ட்டனும் அரிட்டன்மாட்டைக் கெட்டியாய்க்கொண்டானேயெமன் கேட்டி
அதற்கொருவிலையில்லை
பந்துதேவர்மலர் சொரிந்துதுதித்துச்சதி கூட்டிச்
சங்கீதமழைப்பொழிந்தார்
பாமிண்ணணிப்படிக்கு அரிட்டரிவர்த்திசெய்தார் சூட்டிப்
பரிசிச்சித்துமன்னுகேளு

சந்தரயதுநாயகர் சந்திரகுலசேகர ர்
வந்தனஞ்செய்தொண்டர்க்கர விந்தப்பொற்பாதமருள்வார்
துளவலங்கலார்வெண்ணை களவுகொண்டவர்களு ல்
விளவெறிந்தமால்புகழ் அளவிலானந்தா ரி (வாச)

இராமகிருஷ்ணர் கோகுலத்தில் விளையாடி யிருத்தல்.

க லி த் து னை.

கனதுக்கிர்க்கி முதற்பாக்குவெற்றிலைக் காரரிட்டன்
தனையடித்தேகண்ண னண்ணனுஞ்சேர்ந்துநந் தன்பத்தமேல்
அனநடைக்கோவிபர் கண்களுக்கேமிக்க வானந்தராய்
மனதுக்கிசைந்த படிவிளையாடினர் மன்னவனே.

நாரதமுனிவர் கஞ்சஇராஜனிடம் வால்.

கோவலர் சிகாமணியா மரியவ்வாறு
கோகுலத்தில் விளையாடி யிருக்குநாளிற்
தேவர்களைப் போலுருவம் மூன்றுகாலச்
செயலறிதே வரிஷநா ரதர்கஞ்சன்பால்
மேலிமித்தி ரன்போலுந் தூதுவந்து
மெய்யுணர்சொல் வதுபோலுஞ் சொல்வாரந்த
நாவலனே யன்றிம வுலகத்துள்ளும்
ஞானியா ரரிபக்தி நிதானியாரே.

தரு இராகம்-சாரங்கா, சாபுதாளம்.

ப ல் ல வி.

கஞ்சாஅஞ்சாதிருக்குநஞ்சா உன்மன்
காஞ்சாணைஅறியாயோ வாஞ்சா

அ று ப ல் ல வி.

மஞ்சார்முழந்தேவகி முன்னவ அவள்
வயிற்றெட்டாங்குருப்பம்உன் தென்னவன் அந்த

வகையைநீயறிந்திடா துடைக்கித்திரிகிறாய்
வருவான் வருவான் வருவான் அவனைய றி (கஞ்)

ச ர ண ங் க ள்.

க. மனமுன்னகாசவாணி சொனது வந்தே
வகியெட்டாங்குருப்பத்தா லுனது ஜீவன்
தனையெமன்பிடிக்கவுஞ் சனது பெற்றாய்
சரியேஉன்றனுக்குநான் தனது மிகப்

பினுந்தங்கைமைத்துனரைத் பந்தனஞ்செயதுகொண்டு	தனோகள் பிளனாகள	பூட்டம்ப சில
பிறக்கப்பிறக்கநீயும் பறக்கப்பறக்கவெட்டு பேயா பேயா பேயா வெனனவுப்புத்		ம் தி (சஞ்)
உ. ஆறுபிள்ளைஉன்னுலே கந்தியகாலமவநது	மாண்டித மூண்டதே	உனக் மேலும்
ஊறியேழாங்காப்பமும ரோகிணிபாலுதிக்கும்	பூண்டதே கீண்டதே	அது அந்தக்
கூறுசொலவதோதெயவ கூடககலாநதசொல்லோ	விசித்திரம் ரமித்திரம்	அவை கொல்லக்
குறுகுது குறுகுது மறவிஉன்பாவி குருடா குருடா குருடா பிழைக்கமாட்டா		தோ ய் (கஞ்)
க. பெண்பிறந்ததலலவேபெ பேதைதனைதனைநீவிட்டுக்	ரட்டு கட்டு	இநசப் முன்னே
விண்பிறந்தபடியேதான மெய்யேஆண்பிள்ளையாகப்பிறந்	சொட்டுப் திட்டு	போட்டு தையா
மண்பிறநகநீயதை வருமோவெனறுன்னையவர்	வெட்டிமுற தெட்டிமுற	பின்னும் உன்னே
வணங்கிவஸுதேவரும இணங்கியெட்டாமபிள்ளை மறைத்ததா மறைத்ததா மறைத்ததா நீயநியம		யை ம் (கஞ்)
ச. வசுதேவாகோசுலகதாம் மணவியெசோகைபக்க	களித்ததா லொளித்ததா	நந்தன் நல்ல
திசைவாயவனெண்ணுன்பா யேநீகொன றயானநந	லளித்ததா துளித்ததா	அதை மனன
நசநசப்பென்னெசோதை ஊடிஅறைத காரியமவெறு	பெண்ணே மண்ணே	நீமுன இதேர
நந்தகோசுலசதில வளாநதிருக்குனக நஞ்சு நஞ்சு நஞ்சு நெஞ்சிலெண்ணுவா		கு ய் (கஞ்)
ரு. எசோதைபிள்ளையெனவெங்குரு இருக்கிறுனஉனையவன	சொலவே வெலவே	கண்ணன் பின்னும்
இசைவாயத்தேவகிகாப்பம் எட்டாவதும்மற்றெனறும்	நிலவே அலவே	அவன யெட்டுத்
திசைகரும்ரோகிண்சேயா தேவகிக்கேழாவது	யிருப்பன கருப்பன	ராமன இதைத்
தெளிநதுகொளளெமனுசகு விநுநதுசெயதுவாருனனை தெளிவாய் தெளிவாய் தெளிவாய் அட்டாபோ		த் ஜா (சஞ்)
கஞ்சராஜன் வசுதேவரை வதஞ்செயத தொடங்கல்.		

விருத்தம்.

கூசசமின நியவிராமன கண்ணனநக

கோசுலதது லிருநதுகொண்டு மனேகம்பேனா

ராச்சியத்தில்தஞ்செய்தா னென்றேகஞ்சன
நாரதாசொல லககேடிக கோபனுகொண்டு
பாச்சலா மீந்திரிய வகைபன்னென்றும்
படபடத்து வசதேவன நமைவஞ்சிகக
லாசசுதோ தொலுவனென வீராவேசம்
ஆடினான் வாளைகைகொண்டோடினானே.

திபதை, இராகம்-ராதநாமக்கிரியை, ஜம்பைபதாளம்.

க ண ணி க ள்.

க.	அதிகூமையான கத்தியைஉருவிக அட்டாவசுதேவ னென்கென்கென்றுவரக இதம்போலுமநகரதநீ மவனைப்பாரத்தி இந்தவாசுதேவனாலே பென்னஇவ	கொண்டே சண்டே தெனனை ஐனனை
உ.	கொல்லுவதோயிவனமுகத் தைப்பாரத்தாற கொலையிவனைசெய்தாலுங் கொடுப்பழி வல்லவனை அந்த ராமகிருஷ்ணரோடிப வசுதேவனைவிட்டு விடுமென்றா முனி	மெரியாதா வராதா டோவாரா யாவாரா
ங.	கட்டாகக்கேடும் ராமகிருஷ்ணநீரு காலனதனககென நிறிந்துவசுதேவொன் வெட்டாமலவ ருடனேதேவகியைப விலங்குதைத்துக்கேட்டி செய்தான்கஞ்சன துடி துடி துடி	பேரைக பாரா பிடித்து

கஞ்சராஜன் இராமகிருஷ்ணாதனை வதஞ்செய மல்லாகனுகுஞாததல்.

வி ரு த த ம.

கேளுமையா நாரதருஞ் சென்றாகஞ்சன
கேசியசு ரணையழைத்து ராமமாத
வானையுனனா கொலத்தக்க தெனடிமேவி
மந்திரிக ளாடமுட்டி கனசாணாரன
மாளுதற்காயச சலதசல கணையுமடனை
மாவுதக னாயுமழைத்துவ லுமைகாட்டிக
தோளிரண்டுந் தட்டிக்கொண்டமைச்சருசகே
சொல்லுவான அவுணாகனைக கலலுவானே.

தரு இராகம்-தோடி, ஆதிதாளம்

ப ல ல வி

வீரசாணார முஷ்டிகாதிக னே
கோரமல்லயுத்தஞ்செய்கு வீரோவிருதுபெற்றே.

அ து ப ல ல வி.

ஆரடாஹகட்டு நேரடாராமகிருஷ்ண ர
பேரடாதினிமேற பாறடாகோகுலத்தி ல

அட்டகாசஞ்செய்தே யாடுங் குட்டிகளெங்ஞென்று நாடுங்
கொட்டாவிக்கொள்ளப்போராடும பொட்டாகப்பிசைக்துபோடும (வீர)

ச ர ண ம் க ள்.

க. நந்தகோகுலத்திலு னைந்திடுமராமகிருஷ்ண ர்
இந்தவசுதேவாதன் மைந்தாகளென்றறிவீ ர்
அந்தவிருவனாயும அந்தகராகநம க்
கந்தணனாலேறிதா னந்தானசெய்யப்பட்டது ம்
அசுரீரிசொல்ல நேரதாய் முன்னிறிந்தோம
ரிசமாயிப்பவும் நாரத முனிசொன்னா

அல்லவோபிடித்து மாட்டி மல்லாவினையாட்டை சாட்டிக்
கொலலததக்கதாககுஞ் சூட்டி மல்லரோமல்லரோ கேடடா (வீர)

உ. இங்கேதானொருமல்ல ரங்கமுயாநதிதே ம்
பங்காளிறிதுத்திவகு சிங்காரமாணசூட ம்
அங்கதனிலேபட்ட ணங்கிராமீதுள்ள ஜ
னங்களுமவநதுகூடி உங்களயுத்தமபாக்கட்டு ம்

யானைமாவோட்டி பத்திர கேளுநானி
தானித்தகூடவி சித்திர வாசலிலே

யானைகுவினையாட்டி மானதுமவனாச் சாட
வேனிநுத்திக்கொன்றுபோட வேனினிச்சொல்லுவதுண்டோடா (வீர)

க. வசுதேவன்பிள்ளைகளாம பசுமாடுமேயக்கிகளை க்
சஜமுன்னடிகுஞ்சுதூத தசியிலவிதிப்படித் த
னுசயாகமராயபிக்க விசையாய்ப்பூசபதியா ய
விசுவேசாவரதரா னசுவாமிருத்திரொ ன

மனதுனெண்ணிக்கை லப்பபத் தருமபடி
கனபசக்களை யவிறபா கங்கொங்க

மந்திரிகளேகொண்டு வாருந தந்திரமிதனீல நேரும்
அந்தராமகிருஷ்ணா போரும எந்தவிதமென்று பாரும (வீர)

கஞ்சராஜன் இராமகிருஷ்ணாகளை மதுனாககழைத்துவருமபடி
அக்குருநா வேண்டி யுரைத்தல.

வி ரு த த ம.

இகஞ்ஞ ரனுமான கஞ்சனமாதி

நிகனுககுத தரவுசெய்து கிப்படிககே

அகஞ்ஞ ரனுமான யதுகுலத்தின .

அதிட தியைக் கூவியவ ரிரண்டுசையுஞ்

சிககெனவே பிடித்துக்கொண் டுனாககாநினற

செய்தியைக்கேள் அபிமனன்ன சேயேயநத

உக்கிரவ சனததாலே அவனஜனத்தை

உருட்டினான் தனக்கந்தப் பொருட்டினானே.

தரு, இராகம-அசாவேரி, சாபுதாளம்.

ப ல ல வி

ஏ துபுகவனே

அகஞ்ஞரா ன்னறனுக்குநீ

இஷ்டமொன்றுசெய்ததக்கதக்குருநா

*

அ து ப ல் ல வி.

சதமாயிதமுள்ளபேர் எனக்கும்மை விடப்போ
சவிட்டிசுளிகளுக்குள்ளே கிடைக்கின்ற கிடைப்போ

சாந்தஞ்ஞமது பார்த்தமுமதிட ம்
வாய்ந்திருக்குதே காந்தசினேகித நே

(எது)

ச ர ண ன் க ள்.

க. ஏன்ன்றற்காரியத்தை நிரைவேற் றுவதற்கும்
இங்குந்நோவல்லொன் னுரவே
மாணுபாவவிபுரா கிரவேள் விக்குவேந்தன்
மாலையாசரிததுப்பண் புறவே

தானுநதன்காரியத்தை யெப்படி

சாதித்துக்கொள்கிறானே அப்படி

நானுன்னைநம்பினேனே யிப்படி

நந்தசோகுலததுககென் சொற்படி

நடந்துவஸுதேவன பிள்ளைகளைப் பாறும்

ரதத்திலேந்நிககொண்டதிகேகும் வாருந

தொடாநதுமுபசாரஞ் சொல்லுவதென் னேருந்

சுதுணசாவிதான பதியலெவோ நீரும்

(எது)

உ. அத்தனவகுந்நபதின சனமயே சூழ்ந்துதேவர்
ஆசரிப்பதனுக்கு வனமயே *

நந்தாதுயாயர்க்கொனே பிரமையே மிககொண்டு

நலபணிவிடைசெய்யுந் செனமயே *

இந்நவசு தேவர்க்குப் பாலராம்

இருவரங் கிருக்கிரா கோலராம்

அந்தஅவ ரெமக்குக் காலராம்

அஸ்துதுவரவே நீரோ மூலராம்

அத்தகனுமான அவதுகருந் கூட

அதுகபலனிநதக குவலைபா ிட்டத்

தாதயில சவிட்டித் தலையிடறிப டோடத்

தருணம் துநல தருணம்அம் ராட

(எது)

க. கரிகரியாகமுடிந தாலும் இடிநோமல்லர்
களைவிட்டழகசர்சொல்வேன் மேலும்
இருவரவரடிபட் டாலுங் கருவமிருந்

தடுமவசுதேவனையிப் பாலும் *

இனாயிடுவேனென் றன்னை அசிக்கி

யென்கோபத்தியைக கொண்டு பொசிக்கி

எரித்துத்தெறவித்தி யான்னை பசிக்கு

இசையும்நல்ல அன்னமாய் ருசிக்கு

இனமவிட்டின்போஜ தசாருக ான்னும்

இக்குலததுள்ளார்கள் இவனுற வென்னும்

சச

- அவர்களைவோர்களைத் தடுவது பின்னும்
ஆண்மைதனையும்நீர் அறிவீரிதை யுன்னும் (எது)
- சு. எங்குநடைத்தினம் ராச்சியந் தனையும் இங்கேஆள
வேணுமென் தந்தை உக்கிரசேனையும் *
அங்கவன்தம்பி யாந்தேவ கனையும் மற்றுமுள்ள
அனைவர்களையுங் கொன்றே பிணையும் *
- இங்கிப்பூமியில் யாருந் சத்துரு
இல்லாமற்செய்குவேன் நீரோ மித்துரு
சங்கப்புலவர்க் கெல்லாம் வித்துரு
தமியேன்சொல்கிறென் பத்துப் பத்துரு
- தளையிலினஞ்சத் துருவிருக்கின் றுரோ
சத்துருக்களிற்சிலா அடிபட்டதாற் பேரோ
சுருதியறிந்தநீ ரினமுஞ்சொல்லு வீரோ
சத்தமண்டலம்பூமி யெப்படியாச்சென் பீரோ (எது)
- ரு. ஜராசந்தனென்னுடைய குருக்கள் துவிதனுந்
தயிதனிவர்சகாயம் பெருக்க
பராவுஞ்சம்பராசரன் வருக்க நரகன
பாணனிவர்களெல்லா மிருக்கத்
- திராணிபாரும் இதோ இருக்கிறேன்
தேவவிசுவாசி களையேன் வைக்கிறேன்
நராதிபா யெல்லா மடிக்கிறேன்
நானேயிப பூமியைப் புசிக்கிறேன்
- நல்லஉறுதியா யிதனையெண்ணி நீரும்
ராமகிருஷ்ணரை யிங்கேகொண்டு வாரும்
எல்லாயுதபூசை நடப்பதின் சீரும்
எதுபுரச்சிங்காரம் பார்க்கலாமென் தேரும் (எது)
- அக்குருரர் கஞ்சராஜனுக்குரைத்தல்.

விருத்தம்.

இத்திறமா யுதபூஜை நடக்குதிங்கே
எதுபுரமாம் நமதுபட்டணச்சிங்கார
உத்ஸவத்தை யும்பார்க்கும் ரீமித்தமென்றே
உரைசெய்தக் கறுப்பன்வெள் ளையனுமிங்கே
வைத்திடுவீர் கொண்டுவந்து மெனவெசஞ்சன்
வசனிக்கக் கேட்டிமந்த வக்குருரர்
புத்தியினுலாராய்ந்த தீர்மானத்தைப்
போதிப்பா ரெடுத்ததுறை சாதிப்பாரோ.

தரு, இராகம்-பரக, சாபுதாளம்.

பல்லவி.

மரணஞ்சம்பாதிக்கி வயணம் அதனையேதீர்
மானித்ததுவும்அந்தக் கரணம்

அ நு ப ல் ல வி.

திரணமேருவாமேருமே திரணமானமயாபாருமே

கரணந்தப்பினுல்மரணமென்னுங் கணக்கதுலகவழக்கங் கண்டோ
திரணவிருத்தன்பிரலம்புத்தியா செய்தியெல்லாம்அறிந்து கொண்டோ (மர)

ச ர ண ன் க ள்.

க. நெடுகரினைத்தபடி நிறைவுங் காரியம்
நிறைமேருமறபோவதாற் குறையும் *
முடிவ்தொருவர்பங்உல்ல கமுனமதனையென்சொல் ல
படியிற்றெய்வச்செயலினுலே பலாபலங்கையிற் சிக்கும்
முடியும்முடியாதென்பதற்கு முன்னேகுசனைகாண்பி விக்கும்(மர)

உ. அந்தராமகிருஷ்ணரிங்கே செலவே நீரும்
அழைப்பிக்கிறதுகாரியம் அலவே *
எந்தஉலகிச்சனங்களுந் தந்தமிசைவும்மனங்களு ம்
அத்தத்தெய்வகதிசுளாலே அடிபட்டிருந்தாலும்து நைகிரார்
எந்தக்காரியஞ்செய்துமுடிக்கலாம என்றுபின்னும்பின்னத்தெய்வகிரார்(மர)

க. விருதுபேசுகாரியம் முடியுமோ அந்த
விதிநமமறியுக்குட் படியுமோ *
தரணிபத்யேரஞ்சனே வரணிப்பதென்கஞ்ச னே
ஒருவேளையில்நிறைவிச்சந்தோஷம் உறுவதுண்டையாமனவ அங்கனே
கருமங்களினைத்தபடிமுடியாமற் கனதுகப்பபடுவதுமுண் டுங்கனே(மர)

அக்குருநா கஞ்சராஜனால் மதுனாக்கு விடைபெறல்.

வி ரு த் த ம்.

தேசபதி கஞ்சவன் சமதப்படிககே
செல்கின்றேன கோருலத்துக் சென்றுமிந்த
மோசமுடைய யறிந்திடுமென் தக்குருநார்
மொழிந்தனுபயிக் கொண்டிதமமா லயத்திற்சென்றார்
ராஜனவன் மருதிகளை யுமுமுன்னுத்தி
ரவுப்படிசெய் வீனென்ற ரமனைசென்றான்
வாசுதே வன்சரிதை முனிவர்தேடி
வைத்தன்பாற் சொலுவர்பரி கூறித்தன்பாலே.

நகா - ம் அ த் தி யா ய ம் மு த் த ம்.

கூண்ணன் திருவடிகளே சரணம்.

௩௪௮ ஸ்ரீபாகவத த்சமஸ்கந்த கீர்த்தனை.

'௩௭ - ம் அத்தியாயம்.

அவதாரிகை.

விருத்தம்.

அச்சுதரகரன் கேசியையடித்து மாடினதிறுவிலை (பாடல்)
அதனின்மேலாடு மாடலையெல்லா மருந்தவநாரத முனிவர்
உச்சிதஞானக் கண்ணினிலறிந்து முயாதுதிசெய்யவும் பின்வி
யோமனென்பவனை யடித்ததுரிடப் வருககொடுவந்தவன் போலே
அச்சுவவுருவாய்க் கேசியும்வந்தா னவனும்க்கஞ்சனாக் குயிராம்
அன்புசேர்பாங்க னுவியையெடுத்தா ரவனுயிரொடுபபது போலே
இச்செயலமுப்பத் தேழிதிறசொல்ல தெதுநலநாபுகள் காதை
யென்றுபுரீதரனா சொகுத்துகாசெய்தார் இதையறிந்தும்மீனீர்புலவீர்
கண்ணன் கேசியெனும் அசுரனை வதைத்தல்.

தரு இராகம்-தோடி, ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

கேசியெனும்பெரிய வாசிகொள்ளிக்காமட்டத்
தோசிதனையடித்தா ரோசிதரசுவாமி.

அநுபல்லவி.

வாசினுளவந்தன்னை நேசிஹரிதயாம்	பு
ராசிதமையறியா மோசிகஞ்சனேவலா	ல்
வந்தானேஉருவந்தானேபரி யுந்தானேகண்ணிவந்தானே	பெரு
மலையெனவதனுட	நிலையெனவிதன்டலம்
இலையெனகொடுமைக்குத் தலையெனவருமந்த	க் (கேசி)

சரணங்கா.

க. குதினாஉருவன்வஞ்சன் மதுரைமன்னவன்கஞ்சன்
கூட்டாளியவனேவப பாட்டாளிவந்துராவ
குளம்பிடிசுளினிலும் பிளந்துபூரியைமேலு
குதித்துமனேவேகமாய் அதாததுவந்துமவுகமாய்
கொடுஞ்சடைகதாற்றுமோத விடுஞ்சேனாகாசவீ
கோலிவிமானராசி மூலைக்குழலைவீசி
குலவையிடுதல்மிஞ்ச வுலகங்கொங்குமஞ்ச

கொண்டுவால்மயி	ராலே	மேகங்களை
அண்டசுகழற்றி	மேலே	அனுமாரளித்து
கோவித்தையா	நிதயே	ஹரிஹரி
ஆவிந்தவுவங்கள்	கதையே	யெனநம்புங்

கோகுலத்துள்ளவாயர் ஆகுலங்கொள்ளச்சாய
கொண்டைமுடித்தவனைக் கண்டையடித்தவனை
கொலுவேனென்றுவந்தானே வலுவாய்வந்தடர்ந்தானே

கொட்டமிடுதல்	பார்த்தார்	பகிவானும்
அட்டகாஸஞ்செய்	தேர்த்தார்	காதமுஞ்செய்து

கோடாஅட்டா சீசு யெனதுகிட்ட
வாடாஅசுர கேசு யென்றுசிங்கம்போற்

கூவுதலதுகேட்டுக் கேசியுங்கண்ணன் முனங்
சொண்டுவேகமுய்வந்து முகத்தினுலே ககனங்
கோவேபானம்புண்ணுவன் போலேவந்தான் வயனங்
கொண்டிடக்கேளுமவன் செய்சையாவையும் மனங்

கொண்டானே வேண்ணே யுண்டானே மறை
கண்டானே மலர்ப் பெண்டானே வளர்

சூவிமுலைதழையம் ருவுமுரமுரரிபு அவிரொளிமணிமவுலிவிதுகுலமணியுங்(கே)

உ. மாயையிருந்துகண்டு வாயைப்பிளந்துகொண் டு
மலைபோலேபரிசூபன் சொல்வொண்ணுஅதிகோப ன்
மற்றும்பொருமைக்காரன் மெத்தத்திராமைக்கார ன்
வருபவநாசனை அரவிந்தலோசனை னை
மாலையறிந்துமெய்யா காலாலெறிந்தானே யா
மறுத்துஞ்சொல்வேன்பரி யெறிக்குத்சப்பினர ரி
வண்டனே துங்கல்லாத சண்டவேகன்பொல்லா த

மட்டியிப்படி பெறியவே அதோகூற்றூர்
தெட்டினாரதா ரறியவே பின்னுமந்த
வாசியைநாலு காலும் வாரீச்சுதறி
வீசினார்ஸாமி மாலும் கோபத்தங்

வாறவன்தேகபாரம் நூறுவின்கடைதூ ர
வாய்விழுவெறிநதானே போய்விழுவெறிந்தா னே
வழற்றிக்கருடன்பாம்பைச் சுழற்றியெறியும்வீம் பை

மடக்கியதரி யெறியே மூர்ச்சையாகி
மடக்கேசியாந்துக் கிறியே விழுந்தனன்
மனந்தெளிந்தெழுந்து யந்தான அதிகமாய்ச்
சினந்துவாய்பிளந்து வந்தான விழுங்குடு

வான்போலேகண்ணனுக்கும் எகிராகப் பகைத்தானே
வனமாலியதுகண்டு வாய்கிறந்து நகைத்தானே
வானமீதிலுள்ளவரி தென்னவென்று மிகத்தானே
மனதுமட்டிழங்ககோபக் கனல்கொண்டு தகைத்தானே
மாயாவி யவ னேயாவி விடக்
காயாவினமலர் சாயாவிணடு வும்

மதகரியொடுபொரு விதநரவரியினு னிதமதினுடனுயிர் சததளநயனனுங்(கேசி)

௩. பரைத்தகேசியைக்கண்ணன் நகைத்தந்தநீலவண்ண ன்
பரிருபனுடகர வெரிகண்ணன்வாய்க்குளச்சக்க ர
பாணியிடதுகையை ஊணிவிட்டந்தக்கையை ப்
பருக்கப்பண்ணியபோது திருக்குப்பரிவாய்மீ து
பரகன்கோட்டுண்டதொரு மிக்கவதைகிரு ம்
பாய்த்தலையிலவரு காய்த்தயிருப்பின்தரு ப்
பான்மையதனைப்போலும் ஆண்மைசெலுத்திராலு ம்

பரித்தேகமட்டுஞ்	செனறால்	அரிசையும்
பருத்தெப்படி	யெனறால்	மகோதரம்
படைத்தவயிறறைப்	போலே	அரிசையுள்
அடைத்துப்பெருத்த	தாலே	மூச்சுத்தடைப
பட்டுத்திகழுமூக்கிடிக	கட்டுக்களெல்லா	ப
பரப்பிக்காலகளைமேலும்	நிரப்பவியாததப்பரலு	ம
பாணிக்கண்கள்சுழன்ற	தாணியிடமுமழன	ற
பாத்திரனவாசிக்	கூட்டான	விட்டையுடன்
மூத்திரங்களுந்	போட்டான	உயிரொமன
பாசத்திறசரி	யாசசே	இருதமண
ஞைசைக்குஉட	லாசசே	அரிகையுட
பருத்ததினலநதக்	குதினையுடலம்	உபயிப
பழுத்தவெள்ளிபோலே	அலாநதுபோனது	செப்பிற
பரக்கும்புகழைவானம்	பூயியெங்கும்	நிரப்பிப
பதுமநாபராடின	ரோயாயாபாடி	வைப்பிற
பனஞ்சீமதில	முனஞ்சு	நடி
நனஞ்சு நீகப்	பொன்னஞ்சு	முள

பதியெதுபதிநதி பதியொருபதிரகு பதிரதிபதியதி பதிஜயபதிஹரி (கேசி)

கண்ணனை அமராகள துதித்தல.

விருத்தம்.

காககடிகைப பழத்தினது வெடிப்புப்போலக்
காயமவெடித்திடுமசுரக குத்தினகருளாளே
மீகசுவநதான பருத்துமத னாவிகொண்டு
வெளிவந்த தரிகையுங் கருவமின்றி
இக்கிரியை யாலவனை யடித்தவற்றில
ஏதுமொரு பிரயாச மல்லாதுகூடு
செராககவம் ரருமலனாச சொரிநதுமாலே
துணையென்றா நாங்களுநதம் பிணையென்றோ
கண்ணனிடம் நாரதாசென்று கஞ்சன் கருத்துரைத்தல்.

விருத்தம்.

விண்ணவரிப படித்துதித்தாரா பரிசுதித்தான
வேந்தனே கேளுமையா மேலுமநதக்
கண்ணனை அழைப்பிவித்துக் கொலவெண்ணென்றுங்
கஞ்சனநத ரங்கமதை யெல்லாங்காளி
அண்ணனிடம் கோளாகச் சொலவிகஞ்சு
வதமுதலாய் மேனடக்குங் கருமமெல்லாம்
பண்ணுயாந்த முனியுமரக சியமதாயிப
பாலன்புறம் செரலலுவாகோ பாலன்பாலே

தரு இராகம்-புன்னாகவராளி, சாபுதாளம்.

கண்ணிகள்.

- க. அகிலலோகரக்ஷகா அளவில்லாமகிமைசே ர்
அரிமறைவில்லாருபா கிருஷ்ண கிருஷ்ண
சகலபூதங்களிலும் நிறைந்தவாகுதேவரு ந
தானேதேவரீராகுந் கிருஷ்ண கிருஷ்ண
- உ. சகலபூதமு முடிமலையுமகிலவா ச
சவுந்தரராஜபாலே கிருஷ்ண கிருஷ்ண
பசுவனிரிதயது குலதிபராய்வந்திர் கோ
பாலபிரபுவேஸாமி கிருஷ்ண கிருஷ்ண
- ங. எல்லாம்வல்லவரான வீசனிடத்திலுள் ள
நந்தமகிமைகளைக் கிருஷ்ண கிருஷ்ண
சொல்லுமமனிதனை வென்னிடங்கூட்ட அவ் வீ
சுரனாரனோயெனபீராகுந் கிருஷ்ண கிருஷ்ண
- ச. சகத்திலுயிர்களைப்போற் பிரிவாயிருந்தாலுந் ர்
சகலவயிர்சட்குளருங் கிருஷ்ண கிருஷ்ண
மகத்தாய்விளங்குடபர மாத்ருமாரீரோதற் கு
வருத்திடாந்தஞ்சொலகிடேன கிருஷ்ண கிருஷ்ண
- ஞ. விநாகுக்குளேயிருக்கும் அங்கியைப்போலேனற்கு ம்
விளங்கும்வுகசசோதிநீர் கிருஷ்ண கிருஷ்ண
பொறைசோந்துமனிதன்போல் மறைவாயிருக்கின்றீ ரோ
புத்தியாதிசாகுதிநீர் கிருஷ்ண கிருஷ்ண
- க. மின்னாபின்னமாமிந்த உலகையெல்லாமறிந் த
பிரபுவேமகாபுருஷா கிருஷ்ண கிருஷ்ண
என்றாரணேதகாதி பரதந்திஜீவனெல்லா ம
நடத்துமீசுவரானீரே கிருஷ்ண கிருஷ்ண
- எ. இணங்குஞ்சுதந்திரரான பரமாத்மாரீர்மாயாச த்
தியினால்லதானே முன்னே கிருஷ்ண கிருஷ்ண
குணங்கொயுண்டாகியுஞ் சகத்தையுண்டாகுகனீரமு க
குணங்களினாலேஅய்யா கிருஷ்ண கிருஷ்ண
- அ. இளகும்நெஞ்சர்சத்திய சங்கற்பநீருல கை
யிரக்ஷித்தஞ்சங்கரித்துங் கிருஷ்ண கிருஷ்ண
வினையாடுகின்றிற்சாமி யபபடிக்கொத்தநீர் கோ
விநதநந்தநந்தன கிருஷ்ண கிருஷ்ண
- சு. மலைபோலும்மன்னொன்று மசுரராகுதந் தோ
வதைக்கும்நிமித்தமின்னங் கிருஷ்ண கிருஷ்ண
உலகின்தாமககரையை ரக்ஷிக்கும்நித்திய ம்
உமதுஅவதாரங் கிருஷ்ண கிருஷ்ண.

௩௫௨ ஸ்ரீபாகவத தசமஸ்கந்த கீர்த்தனை.

கண்ணனா ல் நடத்தப்போகிற லீலைகளை நாரதர்
அவரிடம் புகழ்ந்துரைத்தல்.

விருத்தம்.

அவதரித்தீ ரிங்குமிப்போ குதினாரூபம்

ஆசுவநத அசுரனையும் வினையாட்டாகக்

குவலயத்தில் நீரடித்தீர் தெய்வாதீனங்

கோவிந்தா அதனையும்நான் கண்டேன்கண்டேன்

நவநவமாயக் குதினாமிக வனுமாஸிக்கும்

நாசங்கேட் டஞ்சியபோ நடுககந்தீர்த்தீர்

கவலைவிண்டார தேவாமுனி வேராகனெல்லாங்

காணுவே னினனமினனங் காணுபோனே.

தரு இராகம்-பியாகடை, ஆதிதாளம்.

ப ல் ல வி.

ஏதுநாயககிருஷ்ண கிருஷ்ணதெண்டன்கண்டேன்

இனியெல்லாமநான் காணப்பாதேன் தொண்டன.

அ நு ப ல் ல வி.

மதுசூதனநாரணனே மணிவண்ணனே திரு வாரண னே

மங்கலாவுருவ துங்கவச்சுதநர் சிங்கது ரங்க (எது)

ச ர ண ங் க ள்.

க. பாநம்ஒருநொடி

நேரமதித்தீர்

சா

ஹாரமுடிகுராம்

வீரமல்லறையு

ம

நேருமினாமபல

சூராகளையுஞ்ச

ங்

காரமதுசெய்வீர்

ஆரியனேசா

மி

அனைக்குவலபாடீம தனையுங்கஞ்சனையு

மடிக்கப்போநீர்

நானேகாணவுமடோதேன நயமுள்ளஜயக்கொடி

பிடிக்கப்போநீர்

அக்குரு "ரும ஸைகவருவாரமது ரைக்குது

ரைக்கு (எது)

உ. அக்குருருடன்

சிககெனவும்ம

து

கைக்குச்சென்றுநீர்வ

தைக்கிறீர்களுச

னை

மிக்கபாஞ்சஜனனி

யக்கருமயா

ய

டிக் கிறீர்முரணை

விக்கிரமமா

லே

மேலேநகாசுரஜயி இனமுங்ங்னமுடன்

உண்ணிவரப்போநீர்

மாலேயித்திரனைச்சயித்துப் பாரிஜாதமலருங்

கொணடுவரப்போநீர்

விநதையாளர விந்தசரணகோ விந்தமு

குந்த (எது)

க. இன்னஞ்சொல்வேன்வீரக கன்னிகோமண

ம

நன்னயமதாயசசெய்

யுனனிமித்தமா

க

நின்னுடபரக்கிர

மன்னாடுபரி

ச

மெனனகொடுததுநீ

ருன்னதக்கல்யாண

ம

ஒருமையுடன்செய்யப்போநீர் நிருகனையுஞ்சாபவிமோசனம்

பண்ணுநீர்

பெருமையுடன்சமநதகமா மணியுடன்சாமபவத்தினை

நண்ணுநீர்

பினைகேள்வனுநீர் பினைகேள்வயிதைமுனைனே சொன்னேன் (எது)

ச. உத்தமகாளபு ரத்திலிருக்கு மொ
ருத்தன்வேதியனி மித்தமாகவங் கே
செத்தபிள்ளைகள் பி னைத்திடவுங்கிரு பை
வைத்தேபுண்டரக னைத்தான்வதைக்கிறீ ர்
நாடிப்பின்னுங்காசிபுரில் வருதந்தவக்கிரை முடிக்கப்போறீர்
வேடிக்கையாய்மகந்தனிலே சிசுபாலனென்பவனை யடிக்கப்போறீர்
வீரநாரணது வாரகாபதியா வீரோ நீரோ (எது)

ரு. வலகையாபின்னதுவா ரகைமீதிருந்துநீ ர்
மிருவீரியஞ்செயவீர் சுகமேகாணப்போறே ன்
மகிமேலுமமுடைய புகழானதையன ந்
தகவிராஜனானுஞ் சுகாதாரபாடுவார்க ள்
துளவமாலையனேகேளும் பூபாரமாயிருக்குமகேநாகிணி சேனை
கோயுந்தேவரீரர்க்கனருச சாரதபாயுடடிக்கிறீர்பெரு மானை
காலொபஞ்சி மூலவேணுகான லோல கோபால (எது)

க. ஞானமூர்த்திபர மானந்தசொருப த்
தானேரகவித்தி வேனேநித்யமல்லா ந்
தானேநினைந்திருப் போனேஹரிசெங்க ண
ணானேதுய்யபக வானேநீரமோ க
வாஞ்சிதோசின்சோதியினில் மானயயில்லாதவரோகுணப்பிர வாகரோ
காஞ்சியிலங்கிடையீசுரராய் யாருந்வணங்கப்பெறுவீர்நீல மேகரோ
காத்தராகுமநீரக வுனதுவாபரணரித்த பிரசித்த (எது)

எ. உனதுமாயையினு ல்னையிரபஞ் ச
வினையாமவியாபாரங்க ளினையெல்லாமுண்டாக்கிக்
கனமாமலீசெய்கு டனீமித்தமுரு வு
மனிதராயெதுவிட் டினிக்குலமென்றுசொ ல்
இந்துகுலதூரந்தரராய் வரதீருக்கிரமக்குருமஸ காரம்
பந்தங்கனையெல்லாநீர்த்துத் தொண்டர்கோரடசிப்பதுன் றனுக்கே டாரம்
டாந்தளமேதரகிட தாரதீரியாடு ரமகாந்த வாய்ந்த (எது)

கண்ணன் வியோமாகாரனை வதைத்தல்.

விருத்தம்.

சென்னிவணங் கித்துதித்து வந்தித்தம்மால்
தரிசனமா முத்ஸவத்தை யனுபவித்துந்
தன்னிடஞ்சென் றுர்முனிவர் பகவானகோவிந்
தருஞ்சமரித கேசிதனை முன்னடித்தார
பன்னுமனபா மிடையருடன் கூடியாயா
பாடிக்குச் சுகங்கொடுத்து யிருந்தாரங்கே
பின்னுமொரு வேஷதா நிவதஞ்செய்த
பிரசங்கங்கேள் மன்னவரி சங்கனியே.

சரு

நடுகு ஸ்ரீபாதவத தசமஸ்கந்த கீர்த்தனை.

இ து வ ம து.

விருத்தம்.

வருங்கேசி வதத்தின்முன்னஞ் சங்குட
வதத்துக்கு முன்னமே வியோமனொர்னும்
விருதசுர வதையதுமுன் னடந்தபோது
வேஷதா ரிப்பிரசங்க மதனைச்சொல்வ
துரிமையதாம் மன்னவனே ஆயர்கூட
உயர்மலேத்தாழ் வனாகளிலா னினாகுள்மேய்த்தும்
பரவுகன நயதேசி கங்கொல்லாம்
பாடுவார் வேஷம்போட் டாடுவாரோ.

நொண்டித்தரு இராகம்-புன்னுவராளி, ஆதிதாளம்

மாயனொருநாளிடை	ய	ருடன் கூடி
மலேத்தாழ்வனாகளில் நிலைந்தவரு	ஞ்	*
சராயும்பசுக்கள்மேய்த்து	க்	கொண்டுவருந்
தருணத்தில்திலாயனக் கிரீடையென்னு	ம்	*
வேடம்போட்டுவினையா	ட	அங்கேசெய்த
வினோதங்களைச்சொல்கிறேன் மனோல்லரச	னே	*
ஆடுகளாகவுஞ்சிலபே	ரா	அந்த ஆட்டை
அடையவுங்காப்பவரா மிடையர்சில	ரா	*
கண்மருந்தஆடுகளை	யே	திருடுகிற
களளர்களாகவுஞ்சில ருள்ளபடி	யே	ம்
கொண்டபயமின்றியாடினா	ர்	அவ்விடத்தக்
கூட்டத்திலோர சுரன் மேட்டிமைக்கார	ன்	*
மயனென்னும் அசுரனு	ட	மகன்மகா
மாயாவியோமாகர நேயாமவ	ன்	*
சயவனோரிடையனைப்போ	ல்	வேடங்கொண்டு
கட்டாய்வந்தான்கட்டு முட்டாய்வந்தா	ன்	*
திருட்டுக்குத்துணர்ந்துவந்தா	ன்	ஆணாவந்து
தெட்டவந்தானெம்பெருமான் கிட்டவந்தா	னே	*
குருட்டுப்பயலைப்பாரு	ங்	களன்னென்றுங்
குள்ளனென்றுஞ்சொல்லுமந்த வள்ளலைக்காண	ள	*
உத்தமவிடையர்களென்னு	ம்	ஆடுகளின்
உளவுகண்டிந்தவன் களவுகொண்டா	ன்	*
வித்தைகள்மெத்தவுங்காட்டினா	ன்	ஆயுடொன்னும்
வெறிகளையொவ்வொன்றாகவே குறுகிக்குறு	டு	*
அடவில்வெகுஆடுகளெல்லா	ம்	மலேக்குகைய
டைத்துவைத்தானே மாய்கையைச்சுற்றிவைத்தானே		*

கடவுதெரியாமலுமங்	கே	குகைவாசம்
காரனாகுருமலைப் பாறையைத்தா	னே	*
அந்தீமகாசூரனங்	னே	இப்படிக்கு
ஆடுதிருடுவதென்று கோடிகாட்டி	யே	*
வந்திடையனாந்தாறுபே	னை	மீதிவைத்து
மற்றுள்ளோரைக்குகையில் டைத்துப்போட்டானே	னே	*
அவனுடகாரியங்க	னே	அறிந்தனர்
அச்சுதர்நல்லவர்களுக் கிச்சைகொடுப்பா	ர்	*
அவர்களுக்குச்சரண்கொடுப்பா	ர்	இங்கிருந்த
ஆயனைக்கொண்டுபோயு தீயனைக்கண்டா	ர்	*
சிங்கமானதுசெந்நாரைய	ப்	பிடிப்பதுபோற்
சிக்கெனப்பிடித்தாரையா சக்கரக்கைய	ர்	*
அங்கவனும்நிசரூபத்	தை	யெடுத்தானே
அத்திரிபோலேதேகமும் மெத்தப்பலவா	ன்	*
விண்ணுணத்திருடனவனு	ந்	தன்னைத்தப்பி
விச்சுக்கொண்டுபிழைக்கவு மிச்சைகொண்டு	மே	*
கண்ணனைத்திரியிறி	னே	அவன்திரிமக்
கண்டாலும்விட்டாரில்லை யென்னண்டர் பிரானு	ங்	*
கையினாலவனைச்சுழற்	றி	அச்சுதருங்
காசினிமேலேயுத்தார் வாசுதேவமா	ல்	*
துய்யமலர்மாரிபொழிந்	து	ஆகாசத்தில்
துந்துபிமுழக்கித்தேவர் வந்துபார்க்க	வே	*
யேமனைவிபோமனைடைந்தா	ன்	கண்ணனவர்
இங்குரின்றுகுகைவாச லங்கனேசென்	று	*
தாமரைக்கரத்தினு	லே	பாறையினைத்
தளரியும்அந்தக்குகையி னுள்ளாயிருந்	த	*
விடையனாவருத்தந்தவிர்த்	து	வெளிக்கொணர்ந்து
ரக்ஷித்தாரொன் றின்வினைபைச் சிசுவித்தவ	கோ	*
படியிலப்படியரசுவித்தானா	க்	கண்டுமேகோ
பாலர்கள்வந்தனஞ்செய்து மேலுந்துதித்தா	ர்	*
வானில்விமாணுடரா	ன	தேவர்களும்
வாழ்த்தியும்மிகத்துதித்துப் போற்றிசெய்ய	வே	*
சோனைமுகில்மேனியரியு	ங்	கோகுலத்திற்
சுகமேயிருந்தாரொந்த னகமேவினா	ர்	*
தனனா தனதனனா.		

௩௭ - ம் அத்தியாயம் முற்று ம்,

கண்ணன் திருவடிகளேசரணம்.

௩௮ - ம் அத்தியாயம்.

அவதாரிகை.

விருத்தம்.

மதுரைதனி லிருந்துகஞ்சன் றூதனாகி
வரும்வழியி லெந்தெந்த வகையக்குரூர்
மதிதனிலே ஸ்ரீனந்துவந்தா ரோஅவ்வாறு
மனைக்கழைத்து ராமகிருஷ்ண ருபசரித்தார்
குதிரையசு ரனைத்துவா தசியின்காலேக
கொன்றவுடன் முனியும்வந்து செல்லியோம
வதைநடந்த மாஸ்யிலாய்ப் பாடிமேற்கால்
வைத்திட்டான் சருக்கமுப் பத்தெட்டானே.

அக்குரூர் கோரூலத்திற்கு செல்லும்வழியிற்
கண்ணனைத்துதித்தல்.

விருத்தம்.

கரவுடைய நெஞ்சன்வஞ்சக் கஞ்சனேவற்
கண்டுகொண்டா ரிரவிலமம தூரையிருந்து
இரவிதேர் கீழ்த்திசைமேல் வரவுய்கண்டா
இரதமேற கோரூலத்தை நோக்கிக்கொண்டு
வரவுயிந்த வகைதடத்தி லககுரூர்
மதியூகி மகாபாககிய சாலியன்பாய்ப்
பரவினா தாமரைக்கண் ணன்மேல்வைத்த
பக்திபார் வருடபிர சித்திபாரோ.

திபதை, இராகம்-ஆனந்தபரவி, ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

கேசவன்றரிசனங் கிடைத்ததேமனதேசு
கிருதமென்னநான் பண்ணின தே.

அது பல்லவி.

வாகதேவமுருந்த வரதரானசோ வீந்த
ராஜரேனவேவந்த நாராயணனே யந்த (கேசு)

சரணங்கள்.

௧.	தீர்த்தயாத்திகைகளைச் செய்திருப்போனு திருவாராதானமென்ற சேதியுண்டோ பாழ்த்தவயிற்றுக்கிணா தேடியலைந்த பாமரனாகுமிந்தப் பதிதனெனக்கு	மல்ல சொல்ல பொல்லாப் நல்ல (கேசு)
௨.	சத்திரஞ்சாலையெய்து தண்ணீர்ப்பந்தல் தக்கவருக்குப்பொருள் சுகலமுந் உத்தமவிரதநக ளொன்றனு ஓங்குந்திடுகிலவே ஒருநீவந்	வைத்தேன கொடுத்தேன மெடுத்தேன தொடுத்தேன (கேசு)

௧. கோவிந்தனைவேண்டினான் கோபுரங் கட்டினேனா
கொடுமைசெய்தேனையல்லாற குளங்களை வெட்டினேனா
பூவுந்திமாலுக்குநான் பூமாலை கட்டினேனா
பொய்யுலகமீதென்று போதத்தி லெட்டினேனா (கேச)
௨. பேரைச்சொல்லிச்சீகல பேரும்பிழைக்கின் றாரோ
பெரியோரவர்களேமோகூட பேறும்பெறுகின் றாரோ
ஆரைச்சொல்லவதுசாக்ஷி யவனிமீதிலுள ளோரோ
அருமைமீதெனறெண்ணுகிறே னடியேன்கண்ணுக்கு நேரோ (கேச)
௩. மாதராண்பொன்னுசை மண்ணுசையது னாலே
யயங்கியலையுமூட மனிதாக்குப்புவி மேலே
ஜோதிச்சுடராமபிரமூம் சொஸ்பநதெரிந்தாப போலே
சூததிரனுக்குவேதச் சொல்லுங்கிடைத்தாப போலே (கேச)

இ து வு ம து.

விருத்தம்.

ஆற்றுவெள்ளங் கொண்டுவரும விசையிலங்கே
அநேகதுரும புசுளிவொன்று கனாயினமீதாய்
ஏறறிடலு முண்டதுபோத சிவகோடி
யெமனகைசு குள ளாமதிலே யொன்றுதபி
மாற்றிடுமாம் பிறவியினை யதைநேராக
வாய்க்கலா மென்றலுக்கருங் கண்ணன்சேவை
நாற்றமூமபே நவுடசுச சனையேயனடா
நாடுவா ரணுதினங்கொண்டாடுவாரோ.

தரு, இராகம்-ரீதநாமக்கிரியை, சாபுதாளம்.

ட ல ல வி.

தரிசிக்கநடக்கின்றேன நானே இந்தச்
சனனைமெடுத்ததற்குப் பலன்சைகண் டேனே *

ச ர ண ப் க ள்.

௧. வருசித்தாதிகார்ஞான நிலையே யல்லால்
மாதவனபாதச்செநநா மரையைக்காண் கிலையே *
பரிசுததனானைசு வலையே அந்தப்
பாதங்களைக்கண்டு செண்டனபண்ணுதென் றலையே * (தரி)
௨. என்றுன்பமெல்லாநதீரநது போச்சு கஞ்சு
னிவனகூடவழைத்தெனனை யேவிச்சொல்லும் பேச்சு *
அந்தக்கிருஷ்ணன் சேவைக்கு வாச்சு நெஞ்சே
யதிதுஷ்டனைசொன்னசொல் லோரநுககிரக மாச்சு * (தரி)
௩. அப்புத்தானிதுவே யந்த அரியே
அவதாரமானகிருஷ்ணன் சரணா வந்த *
வைப்புக்கென்றலை நேராய வந்த மூட
மனதேமயங்காதேநீ வருகிறே னித்தா * (தரி)

நடுஅ ஸ்ரீபாகவத தசமஸ்கந்த கீர்த்தனை.

ச. ஹரிபாதநககாந்தி	யாலே	பொல்லா
அஞ்ஞானவிருள்நீங்கிப் பிரகாசமென்	மேலே	*
பெருகிவிளங்கிறேனென்	பாலே	முன்னம்
பெரியோராமப்பீஷ்ட முதலானோர்	போலே	*(தரி)
டு. அயனாதிதேவர்க்கெல்லாம	பிடியே	நானும்
அழியாதவைசுவரிய மெனவெண்ணுந்	துடியே	*
சுயஜோதிருபர்திரு	வடியே	யவர்கள்
துதித்துவணங்குமதை மனதேயிப்	படியே	*(தரி)
க. சகலபாக்யங்களுந்	கொடுக்குஞ்	செழுந்
தாமரைமலராளும் பணிந்தன்பு	தொடுக்கும்	*
பசுருந்தொண்டா முனிவோ	ரடுக்கும்	ஹரி
பாதமேபிர்மமென்று தபோநிஷ்ட	ரெடுக்குந்	*(தரி)
எ. அடர்ந்தமகிமைப்பாதஞ்	சொன்னேன்	அது
ஆயர்களுடன்கூடப் பசுக்களின்	பின்னே	*
நடந்ததுமவனத்திலே	முன்னே	ஆதி
நாராயணமுகந்தா கிருபைதா	னென்னே	*(தரி)
அ. அங்கப்பாதத்திலாசை	முற்றித்	தங்கள்
அம்புயவரும்புக் சொங்கைகளி	லழுத்திக்	*
குங்குமங்கள்படியச்	சுற்றி	வைக்குங்
கோவியாகக்கெளிதான திருவடி	நத்தி	*(தரி)

இ து வு ம து.

கலித்துறை.

மான்களெல்லாம்நம்மை யேவலமாக வருவதினால்
வான்களெல்லாஞ்சொல் முருந்தன்றிருமுக மண்டலத்தை
நான்காண்பதனுக்கேர னாயமில்லென்றுமன் னுவெண்ணுவார்
மானகாணவரக குருராசொலவாதன் மனதிடத்தே.

தரு இராகம்-பிலகரி, ஏகதாளம்.

ப ல ல வி.

கண்ணன்றரிசனமே யென்றன்

கணபடைத்தகனமே *

அ நு ப ல ல வி.

அண்ணனெனும் ராமனுடனேகடி

ஆய்ப்பாடியேல்வினையாடு

யே

ங்

(கண்ண)

ச ர ண ன் க ள்.

க. கண்ணடியேத

போலம்

நாடி

வண்ணமுயர்ந்த

கோலம்

*

நண்ணும்மந்தகாஸம்

பண்ணுவதுங்கடை

க்

கண்ணின்பா வையுள்ள புண்ணியழர்த்தியா

ங்

(கண்ண)

உ. செக்கச்செந்தா

மரையே

கண்சா

யக்கொண்டைகார்

நிராயே

மிக்கவிளங்கிய அக்கிருஷ்ணசாமி மு
கக்கமலந்தரி சிககிதேனெஞ்ச மே (கண்ண)
க. திருவழிக் கிருக்கும் இடமாம்
அரிபூபாரந் சுருக்குங்
கருத்தினுல்வியாட்டை விரித்துச்செய்யவ வ
தரித்துவந்திருக்கிற நரச்சொரூபமா ன (கண்ண)

இ து வு ம து.

விருத்தம்.

உண்மிடுத்தி நம்மையெல்லாம் போலககண்ணன்
உலகிலே சகலசூரியமுஞ்செய்து
சொண்டுவரு மனீதரா யிருநதுமிந்தக
கோகுலத்தி லாயருடன் கூடக்கண்டும்
விண்ணிவா யங்கவரைச் சொல்வதென்ன
விதமென்றால் நெஞ்சமே விளம்பக்கேளென்
தெண்டிசையும் புகழ்த்து ரூராசொல்லும்
இதம்பாராய் பாகவதா முதம்பாராயே.

சரு இராகம்-சுருட்டி, சாபுதாளம்.

ப ல ல வி,

நானென்றஆணவ மீலலாதகிருஷ்ணனை
நாராயணனென்றறிமன மே.

அ நு ப ல ல வி.

ஞானிகளுமறியா நடத்தைநடக்குங் கண்ணன்
மானுபாவாவைகுண்ட வாசிநீலமணி வண்ணன் (நானே)

ச ர ண ங் க ள்.

க. சாரியகாரணங் களிநிலைநம்முடை ய
கணகட்டுமனிதராய்க் காணப்பட்டாலு ம
ஆரியாசம்முடைய பிரகாசத்தினு லே
அஞ்ஞானவிருளைத்தள்ளி அகண்டகாரணம்மெலு ம் (நானே)
உ. சமுசாரச்சுழுவிலே யகப்படாமலேதஞ்சி த்
சத்தியினுலே சகலவுயிருக்குளந் ந
தமயமாயவிளங்குத பரபிரம்மாவதா னே
தம்முக்குள்ளேகலந்தா தானுன்னெனவேவிள்ளு ம் (நானே)
க. தனதுமாயையினுலே உலகைமோகனஞ்செய்து ந்
தான்மோகிக்காமல் வனதருகணிலேயு ங்
கனமானகோவியாகா வீட்டிலுமவிளையாடி க்
கபடநாடகஞ்செய்கி ருனென்றறிவாய்நீயு ம் (நானே)

இ து வு ம து.

வெண்பா.

பூர்வமே கங்காயாம பூவைவிட வண்ணன்
வாமனமே யாயப்பலில மண்கொண்டான—தேய்மனமே

மானிடமாய்க் கஞ்சனுமாய் மாலுமாய் நிற்பவனை
மானிடமாய்ச் சொல்லலா மா.

தரு இராகம்-ஆனந்தபைரவி, சாபுதாளம்.

ப ல் ல வி.

அரிசுருஷணன்கோத்தியை வர்ணிக்காதமனித
ரலங்காரஞ்சுவத்தலங்காரம்.

அ து ப ல் ல வி.

பரிவாகப்பெண்டுபிள்ளை பண்டப சார்த்தத்தைக்
கருதிக்கொண்டுண்டுசுகி காயத்தை யேர்த்தததை (அரி)

ச ர ண ன் க ள்.

௧. அனைப்பாவற்களையும் நீக்குங்கண்ணனுடை ய
அவதரிப்புடன் குணங் களையும்
தனுடநடத்தைகளையும் கீர்த்தனைஞ்செய்துமிந் த
சகலவுலகிற்சீவன் களையும்
கனமாசப்பிழைத்தும்பிர காசமாய்ப்பரிசுத் த
களாகிப்புண்ணியப்பயிர் விலையும்
அனுக்கிரகஞ்செய்துகா யேற்றுநிமித்த ம்
அவதரித்தாடுகின்ற ரவனோந்தன் பிலையும் (அரி)
௨. மட்டுமிதமில்லாத ஜீவகோடியைமுக கி
மாக்கத்திற்சோப்பதனைத் தேடி
இட்டமிகுதருக் களையக்காக்குநிமித் த
மெதுகுலத்திற்பிந் து நாடி
துட்டர்களைவதைத்துத் தேவர்க்கெல்லாஞ்சுகத்தைத் த
தொடுத்தகுகொடுத்தவினை யாடி
அட்டதிகுஞ்சொல்லக்கோ குலத்திலேயிருக்கி ரு
ரமரொல்லாஞ்சங்கீத மவர்க்கேபாடுறா கூடி (அரி)
௩. பேசும்மூவுலகுக்கு மொருநாயகமாகிய ம்
பெரிதாயும்பெரியோகன் பொதுவே
மீசரமாய்வணங்கும் படியாய்க்கண்படைத்தோர்க்கு ம்
மிகவுபானந்தகர மதுவே
வாசமலராளாசைக் கிருக்குமிடமாந் து ரு
வடிவைத்திருக்கும்அருள் மதுவே
வாகுதேவனாகாணப் பொழுதுவிடிந்தது ந
மக்குநல்லபொழுதாய் விடிந்ததனை மதுவே (அரி)

இதுவுமது.

க லி த் து னை.

பரிசுனைமீதருள் செய்தாளுமாதிப பரஞ்சுடர்ச்சு
தரிசுனங்கொண்ட கரணனகண்ணனைத் தாரணிமேற்
பரிசுனங்கண்ட வுடனேயிடங்குவன நேனாவிட்டந
தரிசுனகாதி முனிவொல்லாந்துத யாண்டவனே.

தரு, இராகம்-நாதநாமக்கிரியை, சாபுதாளம்.

ப ல ல வி.

தரிசனங்காண்பேன் நலேமேற்கிருஷ்ணன்
திருவடி பூண்பேன

அ நு ப ல ல வி.

தரிசனங்கண்டவுடன் தோவிட்டிற் றங்கு வேனே
அரிராமகிருஷ்ணருட வடிதொழுதுவே னானே (தரி)

ச ர ண ன் க ள்.

- க. அரிதீரமயோகிகளகூட வா த்மலாபததை நாடி
திருவுள்ளத்திலேதயானரு செய்யுமபாதத்தைத் தேடி (தரி)
- உ. கிட்டாபரருக்கீல்லாம் ரிசதரிசனங் காணக்
கிட்டாதஜயராம கேசவமுக்கல யான (தரி)
- ங. யாகுலநதீர்த்தன்பாசகோ யிரகதிககவென்று நந்தன்
கோகுலத்தாயாகருடன் கூடியாடுங்கோ வித்தன் (தரி)

இ து வு ம து.

வெண்பா:

அச்சுதீரப பொன்னாடை யானைமணி மாரபானை
ரிசசயனை ஆயப்பாடி ரினறவனை—பசைசமுகில
வண்ணனைபோ ஸாஷ்டாங்க வந்தனஞ்செய வேனநலேமேற
கண்ணனைவைசரு மேடலாசசெநு கை.

தரு, இராகம்-புன்னகவராளி, சாபுதாளம்.

ப ல ல வி.

அபயங்கொடுக்குநதிருகை அஞ்சலென்றுவர்
தசநறுமெனது திருகை *

அ நு ப ல ல வி.

விபுவேயென்றுபணிசு வேனேகண்ணனு வப்பா
சுபகரமெனநலேமேல ஸவாமியகிழந்து வைப்பா (அப)

ச ர ண ன் க ள்.

- க. அநதக்கையினிலேமூன மடிமணதானஞ்செ லுத்தி
வந்தழவுலகேநதிரன மகாபலிச்சக்கர வாத்தி (அப)
- உ. சதமகஞ்செய்தவனுஞ் சாமியிடமர்ப பித்த
அதிபுண்ணியபலமிநதிர னைவழனை வைத்த (அப)
- ங. கூடிஆடியவந்தக் கோபக்கனனியார தேகங்
கூடசசெண்பகவாசங் கொண்டதரிசை பாகம் (அப)
- ச. கனமிகுநதமுமுசூழுக கருக்கருள்வது மெய்யே
ஜனனமரணபயந் தீர்ப்பதுமந்தக கையே (அப)
- ரு. எவரொவாகளெப்படி யெண்ணமாய்வேண்டு கின்ற
தவரவாக்குகந்தப பலனையருளா ரின்ற (அப)

சு. விரவுகாதலைவைத்த மின்னிடைச்சியாக கெல்லாம்
பரமசுகனுகொடுக்கும் பாணியெனரெங்குஞ் சொல்லாம் (அப)

இ து வு ம து.

வெண்பா.

கஞ்சனுட தூதனுமாயக கண்டாலு பெ நறலைமேற்
கஞ்சமலாக கைவைப்பான் கராவண்ணன்—ரெஞ்சில்
மதுஞ் தனனை வணங்கினவ னானென
பதுஞானக கண்ணாறப்பாப பா.

தரு இராகம சாரங்கா, சாபுதாளம்,

ப ல ல வி.

ஞானக்கண்கொண்டெனனைப்பாரப்போ மாதாதேவசி
நந்தனானையுஞ் சோபப்போ

அ து ப ல ல வி.

ஞானகண்கொண்டெனனைப்பாரப்பா ர
நாரணனகிருபாவருஷ் ர
ஊனககனமனிதாபோ ல
வோவநதப்பரடிபுருஷ் ர (ஞான)

ச ர ண ன க ள்.

க். கஞ்சனுடசேவக னானே யவனுததாரங்
கண்டுதூதஞ்சுவந் தேனை

அஞ்சனமேனியற்புதா அடியேனையநதவச்சத ர
தஞ்சததுருவச்சோநதவ னென்றுதளளிவிடுவதொன்றனு (ஞான)

உ. உருக்கமாகவெளியிற கஞ்சனை அனுசரிப்ப
துண்டானுமதுவோ வஞ்சனை

விருப்பமாகநீலவண்ண மீதிலேதானென்றெண்ண ம
இருப்பதுமவாககேதேரியு மெங்குமநிறைந்தருக்குமரியு ம (ஞான)

ங். திருவடியிறநெண்டனமுன்னையே யிட்டஞ்சலிக்கை
செயதுகிடக்கின்ற வென்னையே

புருஷோத்தமாமந்தகாசம புரிநதுகொண்டுநபாரச ர
தருங்கண்ணலேபாப்பாதாமே சகலவினையுநதீராதபோ மே (ஞான)

இ து வு ம து.

விருத்தம்

என்மைதா வென்றுதே வகியுஞ்சொல்ல

வெசோதைசொல்லப் பாலகரா யியருவநதே

தன்மநதான வளநதிடவே வளாகோபால

சாய்வைவந தனஞ்செய்யக கண்டுமெனனை

நனமநத காசமொடு வாருமையா

நவவரததா வென்றுகடடிக கொளவாரெஞ்சே

ஜனமமென்ற லெங்களுட ஜனமமநல்ல

ஜனமாதான மறமதெல்லாங் கனமநதானே.

தரு, இராகம்-அடாணு, ஆதிதாளம்.

ப ல் ல வி.

ஜன்மமென்றாலெங்களுட ஜன்மம் நல்லஜன்மம்
ஜகத்தல்மற்றோ ஜன்ம மென்னஜன்மம்

அ து ப ல் ல வி.

உண்ணையாகக்கண்ணன்கிரு பை

ஒங்கிவினைநீங்கிறே மே

(ஜன்)

ச ர ண ங் க ள்.

5. எதுபதிக்கே யன்பனுமானேன் ஞாதியும்நானே
மதுகுதன ரவனாநான்மெய்வ மென்றுநம்பி யிருக்கிறேனே (ஜன்)

2. தம்முடகைகளினுலே கட்டுவர்மாலே
கர்மபந்தா தீர்த்துமாந்தா கணபரிசுத்த மாம்மேலே (ஜன்)

ந. அரியங்கசங்கங்கிடைக்குமே யஞ்சலித்துமே
திருமுனித்சவக்குருநாரீங்கள் ஸேமமாவென்பார்தொடுத்துமே (ஜன்)

இதுவுமது.

ஆ சி ரி ய வி ரு த் த ம்.

இசைசுட்புப்பகையன்ப ருபகாரியபகாரி யென்றும்விதங்கொன்று
மில்லாதிருகென மடுத்தவனாயாதரித் தெண்ணினதெலாங்கொடுக்கும்
உசிதமதுசுதப்பக்கு சமமாசயாவர்க்கு முதவினுந்தன்னையாசித்
தொருவர்கேட்கக்கொடுப் பதுமன்றிமற்றவாக் குதவாது மதினைநிகராய்
அசையாதடுத்தொண் டர்க்குக்கொடுக்குமி யருளிணர்க்கைதனிலும்
அன்பாகயெவொது குறித்துநமையடைவரோ வவாக்நையடைந் துநாமும்
பிசகாமல்வேண்டியதை உதவுவோமென் தவெம் பெருமானையென்கண்டு
பேசுவேனென் வினையை வீசுவேனின்னமுனா பேசுவேனடியென்மனனே.

இதுவுமது.

ஆ சி ரி ய வி ரு த் த ம்.

பன்னுமந்தக்கண்ண னுக்கண்ணனும்மகிமை பரவுமதுகுலதீபராம்
பலபத்திராமனென் வந்திப்பையுங்கண்டு பரிவதாய்வாருமையா
என்னுமிதமந்தகா சஞ்செய்துகொண்டுதா மென்னஞ்சலிக்கைகளை
யிசைந்தப்படித்தான் பிடித்தழைத்துக்கொண்டு மிற்குளேசென்றாசனநீ
தன்னிலவைத்தன்பா யருக்கியம்பாத்தியா சமனங்களும்கொடுத்துத்
தகுமதிப்பூஜையுஞ் செய்வரேயின்னமுந் தமதுபந்துக்களநடுவில்
மன்னனாங்கஞ்சனுட காரியங்களையெலாம் வகையாய்விசாரிப்போ
மங்கலாலங்கிருத சங்கருஷணன்கிருபை மங்காதிலங்குவேனே.

•திபதை, இராகம்-காம்போதி, சாபுதாளம்.

க ண் ணி க ள்.

க. சுவல்குமாரராமக்குருநாரிப்படிக்கிருஷ் ண
சுவாமியைமனதிலே தியானஞ் செய்து
செவைக்குவரும்வழியிலின்னவிடத்திலேத ண்
தேர்செல்வதென்றிடம் நிதானம் *

நகராச்சி ஸ்ரீபாகவத தசமஸ்கந்த கீர்த்தனை.

- உ. அறியாமல்வந்தபோது மந்தரதமுந்தா யாயர்பாடிக்குவந்து நெறியிற்குரியன்றேறும் மேற்கடலைச்சேர்ந் நிலத்திலுமாலையும்வந்து
- சேர வானது
நேர *
- ங. அந்தக்கோகுலத்திலே யக்குரூர்வரும்போது அரியடிசுளம்நடந் திருக்கும் அகிற் செந்தாமரையிரோகை தான்னியமங்குசரோ கை கிமந்தரோகைகள்பதிந் திருக்கும் *
- ச. பூமிக்கலங்காரமாயிருக்குந்திருமாலடி பொடியெப்படிக்கொத்ததென் ருலோ சகல காமியமோகஷங்குநர் தருமென்றுதேவர்கள்ந் கனககிரீடங்களின் மேலோ *
- ரு. நிறைந்ததூளியுமது நிரம்மலமாயிருக்கு நேரக்கண்டிசந்தோஷம் வருக அன்பு கிமந்துபூரித்துப்புள காங்கிதமாய்க்கொண் திவ்வியவானந்தக்கண்ணீர் பெருக *
- க. தேரினின்றுங்குதித்து நமதுபிரபுவா ஸ்ரீகிருஷ்ணன்பாததூளி யிதுவே யென்றந் தாராவமுதன்பாத தூளிகளில்விழு தங்கப்பிரதக்ஷிணஞ்செய் ததுவே *
- எ. கிருஷ்ணன்பாததூளிது கிடைக்குமாநமக்கிங் கிடைத்ததேயற்புதமீ தெனவே யந்த விஷ்ணுவையிப்படிக்கொண் டாடினார்க்குரூரரு மெய்யன்பர்க்கெல்லாமாத நினைவே *
- அ. இப்படிக்கஞ்சானுலே யக்குரூரசாமியங் யேவப்பட்டதுமுத லிந்தப் பாத நற்பொடிதரிசனங்கண்டுமக்குரூரரு நண்டபுடனானந்தம டைந்த *
- க. இதுவரைக்கும்வரண்ணித்துத் தியானம்பண்ணுகின்ற ரொவரோவவர்கள்தேக மெடுத்த தற்கும் அதுதான்பலமதிலும் டம்பஞ்செய்வதைவிட் அதிவிசுவாசமது தொடுத்த *
- க0. தியானஞ்செய்பவருக்குக் கேட்கவேண்டியதென் செப்பும்வெகநாழிகை வரைக்கும் அந்த மாணுபாவராங்கிருஷ்ணன் பாததூளியிலே யா மகிழ்ந்தங்கப்பிரதக்ஷிண முனாக்கும் *
- கக. எழுந்திருந்துதிரும்பத் தேரோறியக்குரூரரு ராமகிருஷ்ணரானகோ பாலர் எங்கே தலைந்திருக்கிறான்று கேட்டுக்கொண்மிசெல்வி தருணத்திடையருட பாலர் *

க2. கொட்டிலிலங்கேயதோ யிருக்கிறொன்றுசொல்ல	க்
கோவிர்தன்தரிசனஞ் செயவே மகிழ்ந்து	
இட்டமுடனேவந்தார் வரும்போதுராமகிருஷ்	ண
ரிருவையுங்கண்டவ ருயவே	*
க3. பாற்பசுக்கமந்துகொண் டிருக்கக்கண்டாரவொ	ப்
படியிருக்கிறொன்றால் மன்னனே வினை	
தீர்ப்பவவதரித்த கிருஷ்ணன்சரிதைகேட்டு	ம்
வேந்தனேநீயல்லவோ தன்னியனே	*

அக்குரூர் இராமகிருஷ்ணர்களைத் தரிசித்தல்.

சு வி த் து னை.

தொட்டி லுதைத்தவன் முன்னவனோநிற் தொடர்ந்துமங்கே
கொட்டிலிற்பாற்பசுக் கூட்டங்கறந்து கொண்டேயிருக்கும்
மெட்டிலிசைந்து கொண்டாரக்குரூரற்கு வேந்தரசே
கிட்டிலிதையென்ன சொல்வேனரிதன் கிருபைநன்றே.

திபனத, இராகம்-சேதாரிசவ்வே, சாபுதாளம்.

க ண் ணி க ள்.

க. நீலாம்பரதரராகிக்கொட்டிலிடை நின்றார்பலராம	சாமி	யங்கே
கோலாகலமாகப்பொன்னாடைகட்டியுங் கோவிரதனின்றோ	நேமி	*
உ. சரங்காலத்தினிற்செந்தாமரைமலர் தன்னைநிகரான	நேத்திரர்	ஆயும்
• விரத்திமன்னனேவாலிபாநீலசு வேதவண்ணரான	காத்திரர்	*
ஈ. லக்ஷுமிவாசராயத்திண்புயர்களாகி யார்க்குஞ்சமுக்மென்மேலே		யந்த
அச்சதர்சங்கருஷ்ணரழகாக ஆனைக்குட்டிகளைப்	போலே	*
சு. அநிலவான்களாகியும்அங்கந் ஆயர்பாடிமீது	தங்கள்	பாத
மதுகள்வைத்துநடப்பதாலங்கங்கே அங்குசம்வச்சிற்று	ஜங்கள்	*
ரு. பதுமங்கொன்னும்கோகையடையாளம் பதியச்செய்துபிர	காசம்	எங்குந்
துதிமகான்சளாய்க்கிருபாமுதரசந் துளிகுழம்பாவையுல்	லாசம்	*
சு. மேலுர்மந்தகாசத்துடனேகம் பீரவினாயாட்டுள்ள	வராகி	ரத்தன
மாலிகாபரணராகியுமேவன மாலிகாலங்கிரு	தராகி	*
எ. சந்தனந்திரிந்தமேனியாரபபோ தானீராடித்துய்ய	வாடை	தரி
யத்தவாதிபுருஷர்ஜகன்னாத்தற்கு மாருணாப்பார்சொல்லுஞ்சி	லேடை	*
அ. பலகேசவொன்றம்பூபாநத்தீர்க்கவே பண்பாயந்தகிரி	தானே	யெண்ணி
ஈலவங்கிசையாற்றிருநாமங்கொண்டிந்த நாட்டிலவதரித்	தானே	*
கூ. சொர்ணாங்காரமரகதமலைபோலே சுவாமிகள் தன்மேக	காந்தி	யாலே
பண்ணும்குளேவிலக்கிப்பிரகாசம் பண்ணிக்கொண்டுவெகு	சாந்தி	*
க0. காட்டிலிவந்திராமகிருஷ்ணர்களைக் கண்டுதேர்விட்டுக்குதித்து		வெகு
குட்டியதாகவேஅக்குரூர்செஞ்சிற ரெடுத்தாலல்லன்பு	பதித்து	*

கக. ராமகிருஷ்ணர்பாதாரவிந்தங்களிலே நானிதோ அக்குரூரன்மெண்டன் னன்
தாமுரையாமலேன்வாமிகளைக்கண்ட சந்தோஷத்துள்மூழ்கித்தொண்டன் று

கஉ. கண்டமெழும்பாமற்புகுதிதரானந்தக் கண்ணீர்களாலே நிறைந்த சொர்ண
தண்டம்போலேவிழுந்தாரபவசராய்ச் சாமிவரவை யறிந்தார்

இராமகிருஷ்ணர் அக்குரூரரை உபசரித்தல்.

வெண்பா.

தண்டம்போலேபணிந்தான் மம்மையக் குரூரனென்றுங்
கண்டன்போ மீநூக்கிக் கட்டியே—தொண்டன்பால்
நேயமது காட்டியருள் நீடிவினை யோட்டியுரை
வாய்மதுர மூட்டினெடு மால்.

திபதை, இராகம்—ரீதிகவுளை, மிச்சிரதாளம்.

கண்ணிகள்.

க.	செந்தாமரைக்கண்ண ரக்குரூரரைக்கண்	டு
	தீயனாங்கஞ்சன் விடுக்கும்	இவர்
	வந்தானென்மெண்ணியு மந்தத்துஷ்டனா	ன
	வஞ்சனைக்கஞ்சனை யடிக்கும்	*
உ.	ஆண்மையைக்காண்பிப்பார் போலந்தச்சக்க	ர
	வடையாளமாங்கைக் ளாலே	வெரு
	தோண்மையதாகவே அக்குரூரரைக்கட்டி	த்
	தூக்கியெடுத்தனர் மாலே	*
ங.	ஆலிங்கனஞ்செய்து வந்துமோந்தன்பரு	க்
	கன்பொன்பதையே காட்டி	மென்
	மேலும்பிரீதியைக் காண்பிவித்தார்கிருஷ்ண	ன்
	வினையாட்டைக்கேளுஞ் சூட்டி	*
ச.	கண்ணற்கண்ணனந்த அக்குரூரர்கூபி	ன
	கைகளேத்தானே பிடித்துக் கொண்டு	
	வெண்ணெயுண்டதம்பி யுடனேகூட	வே
	வீட்டிலழைத்தன்பு தடித்து	*
டு.	அக்குரூரரைப்பல ராமனுயர்ந்திடு	ம்
	ஆசனமீதிலே வைத்து	நல்ல
	அர்க்கியபாத்தியம் முறைப்படிதா	னே
	ஆசமனியமுங்கொ	டுத்து
சு.	மதுபர்க்கமுத லானதுங்கொடுத்	து
	வாரும்பயாவேநல் வரத்தா	வென்றுங்
	குதலைவார்த்தையால் க்ஷேமம்விசாரித்தா	ர்
	குருமையாயலக் கரத்தார்	*
ள.	ஆதரவுடனே வழியில்வந்த	க
	கீதீரத்தேவாமுதம் போல்	நல்ல

- சாதம்பதார்த்தங்க னுடனேபோஜன
தான்செய்துவைத்தாரிப்பதம் போல்
ந் *
- அ. சகலதர்மமங் களையுமறிந்திடு
சங்கருஷ்ணரிப் படிக்கே ன்
தகைமையக்குரூரனா பூஜித்துநறு பெருந்
சந்தனந்திமிர்ந்து துடிக்கே ன்
- க. ஆரமுலராலலங் காரஞ்செய்துபி
அடைக்காய்வேளாளினை கொடுத்து ஆதி
நாராயணனண்ணனுபசரிக்க வே
நந்தகோபர்சொல்வா ரெடுத்து *
- அ. ஆட்டுவாணிப னிடத்திலேஜீவன
ஆடுகள்செய்வதைப் போலே அருள்
ஈட்டாசகஞ்ச னிடத்திலேஜீவ மாலே
மெப்படிச்செய்வதும் *
- க. அந்தத்தயவில்லாக் சஞ்சனூந்தங்கை
முந்தைகளைவெட்டி னானே யப்போ
சொந்தத்தங்கை யவளமுதுபுத்தி ர
சோகப்படவுங்கண் டானே *
- க. எவளவாகிலும் நெஞ்சினிலெண்
யிரக்கமில்லாத கொடியன் அந்தச்
சவலைக்குழ்தை ரத்தத்தின்பிராணனைத்
தர்ப்பித்தானபரம தடியன் *
- க. நாமப்படிக்கொத்த சஞ்சனிடஞ்சீ
னம்பண்ணு முங்களை யென்ன வென்று
கேழமம்விசாரிப்ப தென்றிப்படிக்கெல்லாந்
தேனாமொழிகொண்டு மன்ன *
- க. ஆதரவுமன்பி னுடனேநந்தரு
அககுரூரனான்றாய் கேழமங் கேட்குங்
காதலையுங்கண்டுவழிநடந் த
களையுந்தவிரந்துபிர னாமம் *
- க. சேர்ந்தகிருஷ்ணன் மரிசனந்தன்னு
ஜனனமரணத்து ளையுங் களையுந்
தீநதக்குரூராககதி பாக்கியங்கிடைத் தே
ஸ்ரீபரகவதத்து நியையும் *

ந.அ - ம் அத்தியாயம் முற்றும்.

கண்ணன் திருவடிகளே சரணம்.

ஈசுஅ ஸீபாகவத தசமஸ்கந்த கீர்த்தனை.

ஈசு - ம் அத்தியாயம்.

அவதாரிகை.

விருத்தம்.

அச்சதரும்மதுபுரிக் கே யெழுந்தருளவவர்பிரிவை யாற்றிடாமல்
மச்சவிழிக்கோவியர்கள் புலம்பியதுங்காளிந்தி மடுவிலங்கே
உச்சிதமாம்பரமபத தரிசனமக்குருர்தமக் குறமவாறும்
இச்செயல்களேழைந்து நான்கத்தயாயமிதி லிசையுந்தானே.

அக்குருநாக் கண்ணன் கேசுமம் வினவல்.

கழிபெழல் விருத்தம்.

தடத்திலக்குருரர் சிந்தித்தவகையே சங்கருஷணருமச் சுதருந்
தருமஞ்சமீது வைத்துபசரித்தார் ஜலஜயின்னான்மண வாளர்
வடத்திலேதுயிலு மரியவர்முன்னம் வரிலன்பர்க்கெதுகிடையாது
மாலடியார்க னொழையும்வேண்டார் தன் மயமதாயிருக்கினு மவர்க்குக்
கிடைத்திடுஞ்சகல போசமுத்திகளுந் கேளினித்தேவகி சுதராங்
கிருஷ்ணனுமந்த வக்குருரனாநங் கிளைசுருஞ்சுகமதோ வென்றும்
விடத்தைநேர்கஞ்ச னெண்ணிக்கைகளையும் வினவுவார்செஞ்சனி வாயார்
வேந்தனேதரணி காந்தனையரிய சாந்தனேவினேதவிந் தவனே.

தரு இராகம்-தோடி, ஆதிதாளம்.

ப ல் ல வி.

வாருமையா அக்குருரா

நல்ல

வாரீர்சுகமாய்நல் வரத்தாய்வந்திரா மங்களமுமக்குண்டாக.

அ து ப ல் ல வி.

சூரரம்நமதுஞாதி சம்பந்திகளெல்லோரு

ந்

துன்பமின் நிவ்யாதியின் நிச் சுகத்திலிருக்கின்ற ரா

(வா)

ச ர ண ங் க ள்.

௧. நமக்கம்மானென்று பேரிட்டுமென் மேலே கஞ்சன்
நமதுகுலத்துக்கொரு வியாதியைப் பேலே *
- திமிர்ப்பதாய்வளரமதரச் சனங்களினுடனே நம்மைச்
சேர்ந்தவர்க்குமென்னவென்று கேடயம்விசாரிப்பே னும்மை (வா)
௨. நிரபராதிக ளானவென்றாய் தந்தைக் கென்றன்
கிரித்தம்புத்திரமரணத் துடன்விலங்கதும் வந்தே *
- பரவுதுக்கசமுத்திரத்தில் மூழ்கிமூழ்கிக்கிடம்ப லாச்சு
பரிந்துபரிந்துகேசுமம் விசாரிப்பதங்கென்ன பேச்சு (வா)
௩. சேவைசெய்யவும்மை யென்றுந் தேடுவேன் இந்தச்
செயலையெந்தவிதமென்று நா னுறுதி நாடுவேன் *
- தேவயத்தினமாகவுன்றன் நரிசனம்நான்கண்டேன் காணுந்
தேவரீர்வந்தகாரிய பின்னதென்றுசொல்ல வேணும் (வா)

அக்குரூர் கண்ணனிடங் கஞ்சன் அழைத்தமை யுரைத்தல்.

வெண்பா.

அக்குரூ ராவாரு மையா வெனவுரைத்த
சக்கரபா ணிக்கன்பாய்ச் சாற்றுவார்—மிக்க
துழாய்த்தாரா யம்ம துராபுரிக்குக் கஞ்சன்
அழைத்துவரச் சொன்னானையா.

தரு இராகம்-சங்கராபரணம், சாபுதாளம்.

பல்லவி,

அழைத்துவரச்சொன்னையா கிருஷ்ணயா
அழைத்துவரச்சொன்னையா *

அநுபல்லவி.

மழைக்கார்நிறத்தழகா வுமைவந்த வஞ்சன்
மாமனென்றுபேரிட்டுக் கொண்டிருக்கும் கஞ்சன் (அழை)

சரணங்கள்.

க.	எதுக்களைவிரோதித்துச் செய்கிறானே	டம்பம்
	எண்ணிவசுதேவரை வதைக்கவென்ற	ரம்பம்
	அதிமூடன்கஞ்சன்நம்மைச் சேர்ந்தவர்கடே	துன்பம்
	அனேகமாய்ச்செய்கிறான் தேவரீர்ஹரி	விம்பம் (அழை)
உ.	தனுர்மகஞ்செய்கிறானு மந்தச்சிங்	காரம்
	தனைக்காணவும்மை வரவழைத்துமன்	னேரம்
	எனவோசாணுராதிகளைக்கொண்டகங்	காரம்
	ஏதோசெய்வமென்றென்னை யேவினானின்	னேரம் (அழை)
ங.	பண்டுசொல்லியதல்லோ ஆகாச	வாணி
	பாரும்நாரதர்வந்தும் அழைச்சொன்ன	ராணிக்
	கொண்டுமைவசுதேவர் மைந்தனென்றுந்	தோணிக்
	கோகுலத்தில்துறைந் திருக்கிறீனான்	நூணி (அழை)

இராமகிருஷ்ணர்கள் மதுரைக்குப் பவனி யெழுவதை

நந்தர் ஆயர்களுக்குரைத்தல்.

கவித்துறை.

பகைத்திடுங்கஞ்ச னினைப்பையக்குரூர் பகர்ந்திடவும்
நகைத்துக்கொண்டேயந்த ராமனுங்கண்ணனும் நந்தனுக்கே
பகுத்துணையெய் மதுராபுரிக்குப் பவனியென்று
தொகுத்தந்தக்கோகுலத் தாயர்க்கெல்லாம்நந்தர் சொல்லுவோ.

தரு, இராகம்-உசானி, ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

ஆயயோயறிவீர் கோகுலத்
தாயயோயறிவீர் *

சுள

அ து ப ல் ல வி.

ஞாயிதுபிருந்தா வனவாஸிக ளே
நேயலோவைகுண்ட வாஸிஜகந்நா த
மாயனைச்செங்கனி வாயனைநெஞ்சி ல
மறவாமலன்பு துறவாதபேர்க ளே (ஆய)

ச ர ண ங் க ள்.

க. வாசந்தருமலர் மாலையணிமார்ப ன்
தேசம்புகழ்ந்திடு போஜகுலாதிப ன்
ராஜன்கஞ்சன்மது ராபுரிமேற்றனு ர்
யாகஞ்செய்கின்றனா ம்
ஆசையாய்க்கோகுலத் துள்ளநாமும்வி சு
வாசமதாகவே காணிக்கைகளிட்டு ப்
பேசிக்கலந்ததினலேவெகும தி
பிரபலமேஜன்ம சபலமேயி தை (ஆய)

உ. உக்கிரசேனன்பிள்ளை யாயுதபூனைக் கு
விக்கிரமராமகிருஷ்ணவைவரச்சொல் லி
அக்குரூரசாயியையனுப்பினாவ ர்
அழைக்கவந்தா ளே
நெய்க்குடம்பாற்குடந் தயிற்குடங்க ளை
மிக்கவேவண்டில்மே லேற்றிக்கொண்டிராபு ஞ்
சிக்கெனச்சென்றந்த யாகசாலகைண் டி
தரிசிப்போஞ்சொர்ணம் வருஷிப்போயி தை (ஆய)

ங. நானைல்லபருவ காலமதிற்பெரி ய
வானையெல்லாமன்கே வரவழைத்து ல்
வேனையென்றேமகா ராஜன்கஞ்சனும்வி ல்
வேள்விசெய்கின்றனா ம்
நீளுமந்தந்தத் தேசங்களிலிருந் து
கேளுமவெகுஜன்ம வருமவர்பா த
துளிகளுக்காளா யானந்தவேளளத்தி ற்
சழிக்கவேபேரி முழக்கவேயி தை (ஆய)

இராமகிருஷ்ணர்கள் செல்வதினாற் கோவியர்கள்
வருந்தி யுரைத்தல்.

வி ரு த் த ம்.

பலமருந்து கொடுத்துந்தீ ராதநோய்க்குப்
பண்டிதரி ரதங்கொடுத்துத் தீர்ப்பார்போலக்
குலநோயாங் கஞ்சனையே நந்தரங்கே
கோரஸன்கொண் டெடுப்பதுபோ லாயர்க்கிந்த
நலமுனைத்துங் கோகுலத்தில் முழங்கும்பேரி
நாதமத னுற்கண்ணன் மதுரைசெல்லும்

புலமறிந்து கோவியர்கள் விரகதாபம்
பூணுவார் மனதுருகல் காணுவாரோ.

திபதை, இராகம்-பைரவி, ஆதிதாளம்.

க ண் ணி க ள்.

- க. கண்ணம்மாதுகாக்குச்செல்லுஞ் சேதியைப்பேரிழுழக்க ன்
காட்டவறிந்தார்களையா கோபிமார்கள் நீல
வண்ணரவர்மீதிலாசை வைத்துமோகமீறுகின் ற
மங்கையர்க்கரசியான கோபிமார்கள் *
- ங. கோவிந்தனையண்ணனுடன் மதுரைக்கழைக்கவேய க்
குரூர்வந்தையுமுறிந்தார் கோபிமார்கள் அந்தோ
ஆவிந்தவகைக்கெனியெய்வோ மெனமனம்புழுங்கிப்பெருமூ ச்
சறைந்துமுகமலம்வாழ்க் கோபிமார்கள் *
- ச. வெண்கலையுஞ்சொர்ந்துவளை நெகிழ்ந்துசொருக்கவிழ்ந்துதா மே
விரகதாபமீறினார்கள் கோபிமார்கள் அவர்
கண்களாலொன்றையும்பாரார் கைளால்வேலைசெய்யா தே
காதசவிந்திரியங் களுங் கோபிமார்கள் *
- ச. முகுந்தனிடத்தேலயித்து மெய்மறந்துபரவசரா ய்
முத்தர்போலானார்கள் ஐயா கோபிமார்கள் பின்னும்
பகர்ந்திருஞ்சவுரியாசை கொடுக்கும்நற்கைகடைக்க ண்
பார்வைகலையெண்ணியெண்ணிக் கோபிமார்கள் *
- ரு. நித்தியச்செல்வராங்கிருஷ்ணன் மதுரமொழிகளையும் கே
நினைந்துநினைந்துருகியந்தக் கோபிமார்கள் கேளுஞ்
சித்திரப்பிரதிமைபோலே யசைவில்லாதிருந்தானா யா
சிற்றிடைச்சிமார்களென்னுங் கோபிமார்கள் *
- க. எதுபதிரடையமுகுந்திரு விளையாடிகளையுந்தா ன்
எண்ணியெண்ணிப்பின்னுமந்தக் கோபிமார்கள் தங்கள்
கதியானகிருஷ்ணனைப்பிரிந் தெப்படிவிரகஞ்சுகிப்போமென் று
கண்கள்முத்தாரஞ்சொரிந்தார் கோபிமார்கள் *

கண்ணன் பிரிவாற்றாது கோவியர்கள் பிரமனை நிந்தித்தல்.

வெண்பா,

அரிவாஸு தேவர்பிரி வாற்றாது நெஞ்சந்
திரிவாகள் வேதன் செயலைப்—பரியாஸம்
இட்டதனைச் செப்புவதி லெத்தனைதுக் கத்தைவைத்த
வட்டமுலைச் சிற்றிடைச்சி மார்.

தரு இராகம்-மணிரங்கு, சாபுதாளம்.

ப ல் ல வி.

இந்தக்காரியமெல்லாம் நின்றதக்கிடமாச்ச தே
மயன்னையாபிரம்மதே வா.

அநுபல்லவி.

நந்தநந்தன் அர விந்தலோசனையி ன்
ஒட்டிலெங்களுடனே கூட்டிப்பிரித்துவிட்டார் (இந்)

சரணங்கள்.

க. வங்கணவிசவாசங் களிஞ்ஞமெங்களை நீர்
மாதவருடன் கூட்டி
அங்கச்சுததைப்பூ ரணமாய்மருவுமுன் னே
யதற்குவிக்கினங் கட்டி
இங்கேபிரித்துவிட்ட ருமதுவினையாட்டெல்லா ம்
ஏச்சுக்கிடம்பா ராட்டி

சங்கையிலாதசிறு பிள்ளைவினையாட்டாய் வி
தாதாவேசெய்தவும்மை வேதாவென்றுசொல்வா ரோ (இந்)

உ. கருங்குழற்கற்றைகுழந்து முன்னதமாயிருக்கு ன்
கபேரலமெனுங்கண் னாடி
ஒருங்கேசோகங்கள் தீர்க்கும் வெண்ணிலாமந்தகாஸ ம்
உயரழகுடன் கூடி
வருங்கண்ணன் முகத்தையெங் கருக்குக்காண்பிவித்திப்போ
மறைத்தீமோமை பாடி

பெருங்காரியமோநல்ல திருங்காணும்பெண்ணென்று ம்
பேயுபிரங்குமனி யாயமிதுவல்ல வோ (இந்)

ங. எடுத்திடுங்குரூரராம் நீரோக்குரூரொன்று ம்
இங்கேபோகொண்டு வந்தே
படைத்துமுன்னெங்களுக்குக் கொடுத்தகண்ணையிப்போரீர்
பறித்துக்கொண்டீர் கந்தை
கொடுத்ததைப்பறித்தீரும் மூடன்போலபகீர்த் தி
கொண்டீர்மன்பொதுத் தந்தை

தடுத்திச்சொல்லவுமக்கு வாயிருக்குதாசொல்லு ன்
சதியேசெய்ததல்லாமல் விதியேவேறென்றுமில் லே (இந்)

ச. முன்கொடுத்தகண்களால் நாங்களுங்கிருஷ்ணசா மி
முகமுதலான தாலே
அங்குன்படைபுகளின் விசித்திரங்களையெல்லா ம்
அறிந்தோமதற்கு மேலே
இங்கேநம்மதிகார மர்ம்மங்கொள்ளலாங்கண் டா
ஒன்றொருமை யாலே

எங்கள்முன்பேர்மாறாடிக் கண்ணைப்பிரித்துக்க ண்
ணில்லாராக்கினிரையா கல்லாக்கலைகற்றீ ரோ (இந்)

கண்ணன்பிரிவாற்றாது நோவியர்கள் வருந்தி யுரைத்தல்.

கலித்துறை.

பதிகளையெந்தனா வீட்டைநெய்வெண்ணெயைப் பால்தயிரா
ரிதிகளையாவு மொழிந்தேயின்னில ரிதத்தினையே

கதியென்று நம்பி யடைந்தோமிக்கண்ணன் கருத்திற்கொஞ்சம்
பதிவான துண்டென்று சொல்லவும்வாயுண்டோ பைங்கொடியே.

தரு, இராகம்-செஞ்சுருட்டி, மிச்சிரதாளம்.

ப ல் ல வி.

இந்தநந்தனந்தன் றெந்தனந்தனையி னி
யெந்தவிதத்தெளிவோம் வனிதைமார்க ளா.

அ து ப ல் ல வி.

விர்தைவிந்தையாய்மந்த காஸமும்பாராட்டிக் கடைக்கண்பார்வையின்
அந்தங்களினாலேயும் நமக்காசை காட்டி யவர்க்காசையுண்டோ
அச்சதன்கொல் நிச்சயமெப்ப டி (இந்த)

ச ர ண ன் க ள்.

க. வீடுபந்துக்கள்பதி புத்திரொல்லாம விட்டு அவர்மேலாசையாய்
நாடிப்பிரத்தியகூடமா யவர்க்குமைப் பட்டு வந்தடைந்தோமே
நம்மையவ ருண்மையாய்ப்பார்த்தா ரா (இந்த)

உ. மதுராபட்டணமங்கையர்களின் மீது ராத்திரிப்போது
அதுநல்லபொழுது விழுந்ததுதப் பாது நமதுதுக்கத்தை
அன்னங்களா வென்னவென்றுசொல்வோ ம் (இந்த)

ங. கோகுலநாதரான கிருஷ்ணன்மந்த காஸங் கடைக்கண்பார்வையே
மேகவண்ணன்முகத் தழுகாந்தேனையுல்லாஸம் ஆகப்பானஞ்செய்வார்
மின்றாவரல்லோ தன்னியரடிபெண்கா ள் (இந்த)

ச. அங்கனையவர் தமக்குக்கிடைத்த வாசீர் வாதமதனை
இங்கனையுண்மையாய்க் கண்டோமிதுவாசி யெதுபுரிநாடி
மீதோபார்மது சூதனர்செல்வ ர் (இந்த)

இ து வு ம து.

வெண்பா.

துவியன்ன நேர்நடைய சோதைமைந்தன் மீதினிலே
கோவியனே நாமாசை கொண்டோமே—கூவியென்ன
ஞாயந்தைச் சித்திக்க நாம்மதுரை மின்னார்கள்
மாயத்திற் சிக்கிக்கொள வார.

தரு இராகம்-சங்கராபரணம், ஆதிதாளம்.

ப ல் ல வி.

மாயத்திற்சிக்கிக்கொள்வார் வனமாலியந்தமதுராபுரிமங்கையர்
மாயத்திற்சிக்கிக்கொள்வார் *

அ து ப ல் ல வி.

காயக்கவெக்கத்தைக்கூட்டிக் கண்மிரட்டிநகைகாட்டிச்
சாயக்கொண்டைக்கிருஷ்ண னையவர்தாங்கை வ
சஞ்செய்தற்கே கொஞ்சம்அப ரஞ்சியான வஞ்சிமார்க ள் (மாய)

௩௭௪ ஸ்ரீபாகவத தசமஸ்கந்த கீர்த்தனை.

ச ர ண ங் க ள்.

௧. தந்தைதாய்க்கடங்கியிங்கே வாராரா அந்தச்
சதிகாரிகள்கைவசத்திற் சேராரா *
பந்துக்களாமாயனாத்தாம் பாராரா நம்மைப்
பார்க்கவேணுமென்றுவரப் போராரா *
அந்தப்பட்டணப்பெண்டிர்க ளாசையங்கேயிழுக்கு மே
இந்தவிதம்நா டோடிகளநம் மை
பெப்படிநினைப்பதாய்வ ரப்போராரி டப்பெண்ணை ரோ (மாய)

௨. கண்ணன்மதுரைக்குச்செல்லும் வழியுமே பாரம்பார்
கண்களானந்தம்பொங்கிப் பொழியுமே *
எண்ணுவீர்தாசாருகர்துன்ப மொழியுமே போஜர்
எதுவிருஷணிகள்விழிகளல்லோவிழியுமே *
அண்ணல்லகூடமிநாயகராம் அனந்தகல்யாணகுணரா ம்
பண்ணுமறதேவகி நந்தனன்மரிசன ம்
பண்ணுமபேர் கண்ணுளபேர் புண்ணியரோ யொண்ணுதலா ர் (மாய)

௩. ஜீவனுக்குமதிகமாம் பிரியத்திலே யிருக்குஞ்
செல்லக்கிருஷ்ணனைவெகு தூரத்திலே *
சேவகமாய்வந்தூதி வரத்திலே யழைத்துச்
செல்லவுங்கொடியன்வந் திடத்திலே *
ஆவிவருந்துமக்கோ ராறுதற்செய்யவுங்காணே ம்
பூவுக்குள்ளேயிவன் குரூரனல்லோ டி
போரவையக் குரூரனென்ற பேரிதென்ன காரிய மோ (மாய)

இ து வு ம து.

இடைமாளினின்னற் கொடியாயர்பாடியி னேந்திழையீர்
தடையானதொன்றுஞ் சொல்லாதக்குரூரன் மனிரதத்தின்
இடையேபவனிக் கெழுந்துநின்றானடி யிதையத்திலே
கிடையாததீரம தெவ்வளவாகிலுந் கிருஷ்ணனுக்கே.

தரு, இராகம்-பைரவி, ஆதிதாளம்,

ப ல் ல வி.

கிருஷ்ணனுக்குநெஞ்சில் எவ்வளவெனுமீரன்
கிடையாதடிமின்னிடையா ரோ.

அ நு ப ல் ல வி.

இஷ்டமாகஅக்குரூரன் கொண்டுவந்ததேர்மேலு ம்
எழுந்தருளச்சந்தோஷந் தழைந்திருக்கிறுனின் த (கிரு)

ச ர ண ங் க ள்.

௧. கொடியராபிடையரும் வண்டிலின்மேல்நெய்தயிர்பா ல்
குடம்பலவுமேற்றல் போதாதா
கொடியகிழங்கெல்லாம் பார்த்துக்கொண்டிருக்கு தே
நேரந்தடைபூஞ்சென்றும் வராதா

- இடியென்பதென்கேபோச்சத் தெய்வங்கள்நமக்கொ
 ழுஷ்டத்தைச்சிந்தித்தா ளாகாதா
 மடிபிடித்திழுப்போமே சோதைமகனையிற் கே
 வாருங்கோடிதெருவைப் பாருங்கோடிவி நோத (கிரு)
- உ. தெருவிவிழுத்தால்நம்மை யிடையருங்கிழங்கு
 செய்வதென்னகிடக்கிப் ஞ்
 அரிவைமாரோகிருஷ்ணனைப் பிரிந்திருக்கநமக் கு
 அனாரிமிஷமுங்கூடத்தாங் காதே
 கருதுந்தெய்வமீப்படிக் கொடுவந்துவிட்டுநம்மை க்
 கலங்காடித்ததடி மாதே
 பருவமினிமேலென்ன ஏமனுக்குங்கூடப்பய ப்
 படவேண்டியதில்லையே தடையதொன்றுஞ்சொல் லாதே (கிரு)
- க. மாலிங்கிதவார்த்தையுங் கடைக்கண்பார்வையுட னே
 மந்தகாஸமுந்தான்மென் மேலே
 ஆலிங்கனங்களாலும் ராஸக்கிரீடாசபையி ல்
 அனேகமிரவைகடிணம் போலே
 சாலவுநீக்கினோமேயந்தக்கண்ணன்பிரிந்தா ற்
 சடிக்கக்கூடுமோடிநம் மாலே
 ஜாலங்கள்செய்திப்படி நம்மையிவ்விரக வே
 தனைக்குள்ளாக்கினுநெஞ்சம் நினைக்குதேயொருக் காலே (கிரு)
- ச. பாங்கரானவிடையர் சூழமாலேநேரத்தி ற்
 பசுக்களையோட்டிவரும் போது
 தாங்கோதுளிகள்வந்து படியுமேயிவரு ட
 சாயக்கொண்டைமாலையின் மீது
 வாந்தாமல்வேணுகானஞ் செய்துங்கடைக்கண்பார் வை
 மந்தநகையாலுந்தப் பாது
 ஈங்குநம்மனங்களை யிழுக்குமவரைப்பிரி ந்
 தெய்ப்படிப்பிழைப்பது செப்பவும்வகை யேது (கிரு)

இதுவுமது.

கலித்துறை,

மாவின்னையுள்ள வனமாலிமீது மனத்தவைத்துத்
 தாவந்தமீறி விரகாக்கினியைச் சகிப்பதின்றி
 ஒவ்வீக்கிடைச்சியர் வெட்கத்தைநீக்கி யுரோதனத்துங்
 கோவிந்ததாமோ தரமாதவாவென்று கூவினோ.

இராமகிருஷ்ணர்கள் மதுரைக்கெழுந்தருளல்.

விருத்தம்.

மெல்லியலா ரிவ்வாறு யங்கனேகோ
 விந்ததா மோதரமா தவனையென்று
 சொல்லியுரோ தனஞ்செய்தா ரதையெண்ணுமற்
 சூதரா யக்குரூரர் தேர்நடத்தத்

துல்லியராம் பலசாவி ராமனோடு

தொடர்ந்துபரி கூழித்துமன்னு சொல்லக்கேளாய்
நல்லிசைகொண்டோட்டம்வைத்து முரலியின்கா
னஞ்செய்தார் மதுரைவிஜயஞ்செய்தாரோ.

தரு இராகம்-உசானி, ஆதிதாளம்.

ப ல் ல வி.

விஜயஞ்செய்தார் மதுரைக்கு
விஜயஞ்செய்தார்

அ நு ப ல் ல வி.

விஜயஞ்செய்தார் விஜயகோபாலர்
விஜயஸாரதி விசையதாக் வே

(விஜ)

ச ர ண ன் க ள்.

௧. கொடியனங்கஞ்சனுடகாரியங்க ள்
முடியவெயக குரூரசொல்லக்கேட்டுத்
தடமுலைக்கோவி மாாமநோரதங்க ட்
கிடமாஞ்சிங்காரத் தோட்டமாயிருக்கு ம்

எழிற்சஞ்சாரி கஞ்சாரி
பழக்க வாரி முராரி

பண்ணுமொழிக்கோவி மாகள்தவிப்பதை
யெண்ணுதிரவி யுதையகாலத்திலே
அண்ணனுடன்கூட நித்தியகர்மங்களைப்
பண்ணிகொண்டுமங்கே யக்குரூராதேருரு ம்

பாகனாக மோக நாகர ர

பச்சைநிறத் தச்சுதச்செக் கச்செவலைக் கைச்சரண ன் (விஜ)

௨. அந்தமுருந்த றொழுந்ததேரின் பின்னே
நந்தனைமுதலாம் ஆயர்களுல்லோருந்
செந்தயிரெம்பாற் குடம்பலவுஞ்சு க
டந்தனிலேற்றிக்கொண்டங்கனேபின்செல் ல

ஆணிப் பொன்னுர் பின்னன்னுர்
தோணிச்சொன்னா முன்னன்னுர்

தூயவராங்கோவி மார்க்கதன்னை வ
நாயக்கிருஷ்ணா பிரிவைச்சக்கிகாம ல்
மாயன்மேரின் பின்னே சென்றவாசெங்க னி
வாயனமலாச்சியைப் பாரப்பமென்றுநிற க

வாம பூம நாம சேமன ம்

மங்களவ லங்கிருத துங்ககர பங்கயனு ம் (விஜ)

௩. மடக்கொழுகோவி மார்வந்துகிற்பதை க்
சடைக்கண்ணுறபாத்தா னாயாகிருஷ்ணஸா பி
இடைச்சிமாக்குச்சிற் றுனந்தமாகிப்பி ன்
னடப்பதையெண்ணித் தவிக்கின்றொன்று ம்

ராஜ கோபர் ஸல்லாபர்
வாஸுதேவர் பிரதாபர்

மாதனாயெல்லாஞ் சமாதானமாய்ச்சி ஸ
தூதனைக்கொண்டுநாம் வருகிறோமென்று ம்
ஆதரவாய்ச்சொல்லித் தேனாநத்தினு ர்
புரீதராம ஸகோதரனுக்கங் கே

தேரக் குரூர ரூர நாரண ர்
திருப்பாற்க்கட லிருப்பதற்கொரு விருப்பா அல்ல வெறுப்பாசொல்லு (விஜ)

ச. கொண்டல்வண்ணன்செல்லுந் தேநெந்தமட்டுக்குங்
கண்டுநடப்ப ததுவணாக்குமின்ன ம்
வண்டிக்காற் தூளி யெழுபததுவ ரை
ஒண்டொடியார்கண் ணிமையாடாமற்பார்த்து ம்

உலக நாதன் விநோதன்
ஜலஜபாதன் அபேதன்

தத்துவமாயரி யிடந்தங்கள்ம ரோ
புத்திகளசெல்லச் சரீரமசைவின்றி ச்
சித்திரம்போலவே கோபிமாந்நிக் வி
சித்திரக்கிருஷ்ணனந்தச் சிங்காரத்தேனா ச்

செல்லச் சொல்லி யெல்லாம் வல்லவர்
சிக்கவெண்ணெ யைக்களவி டக்கருது சக்கரபா ணி (விஜ)

ரு. கண்ணன்றோநடந்த பின்பந்தக்கோவிமா ர்
எண்ணியக்கோவிந்தர் முன்னேனமாதான ம்
பண்ணினதாற்றங்கள் வீட்டிற்றிரும்பவு ம்
நண்ணிக்கொண்டாசையுடன் சோகந்தீர்த்திட் ட

நாத பிராண கல்யாண
வேதபுராண நாரணர்

வேடிக்கையாந்திரு வினையாட்டுகளை ப்
பாடிக்கொண்டுநாட் களைத்தள்ளினராய ர்
பாடிக்கோவிமார்கள் பாக்கியத்தையென்னென் று
நாடிச்சொல்வேனென்ற னையாபரிக்கித் து

ராஜ வாச வாச ரோஜமி ன்

ளுஎன்பும ளுஎன்கிருபை யானன்கதிர் நீளம்பர ன் (விஜ)

அக்குரூரர் காளிந்திநதியில் நீராடல்.

க வி த் து னை.

விருப்பலவென்று தள்ளாமலும்நெஞ்சில் விருப்பமின்றி
யிருப்பவனா யறிவோருலகி லெவர்கள்மன்னு
ஒருப்பமென்பரக் குரூரர்மகிழ்ச்சி யுடனிரதந்
திருப்பலனோடுமக் கண்ணனுக்காகச் செலுத்தினோ.

௩௭. அ ப்ரீபாகவத தசமஸ்கந்த கீர்த்தனை.

திபதை, இராகம்-ஸவராஷ்ட்ரம், ஏகதாளம்.

க ண் ணி க ள்.

க.	அக்குரூரரும்வாயுவேகமாயந்தரநம் செக்கச்செந்தாமனாக்கண்ணனுஞ் சேஷ்டருட	கடத்த எடத்த	அங்கே *
உ.	எந்தவினைகளையுந்தீர்க்கும் எழுநாநதி இந்திரநீலமணிபோலவே யிருக்கும்ந்தச்	நலத்தே சலத்தே	சேர்ந்து *
கூ.	எதினாகண்டுநதிதீர்த்தி விதங்கியதைத் எதுநாயகராசமன மிசைந்துசெய்ய	துவிக் மேவி	கொண்டும் *
சு.	காளிந்திரீர்பருகியந்தக் களையோரத்தி நீளுஞ்சோலைமீதேதேனா நிறுத்தியன்பு	விருக்கும் பெருக்கும்	நிழல் *
ஞ.	ராமகிருஷ்ணரிருவரையும் ரதத்தின்மீது மாமகிமைக்காளிந்தியின் மடுவில்மகிழ்	வைத்துப் வழறு	போட்டு *
கூ.	பாங்காகஅக்குரூரர்முறைப் படியங்கேநீ ஈங்கேராமகிருஷ்ணரிடம் இதையஞ்செல்லக்	ராடி கூடி	யவர் *
எ.	இங்கேசத்துருக்கள்வந்து மெங்கேநேர்கின் சங்கைகொண்டிமக்குரூரந் தாமாடினார்	றூரோ நீரோ	வென்னுஞ் *
அ.	வேந்தேயந்தஜலத்துக்குள்ளே வேதமந்திரத்தி ஆய்தகல்வியக்குரூராக்கு மாராயாஸ	யானஞ் மானம்	செய்தார் *
கூ.	தியானஞ்செய்துமிருந்தார்மடுத் தெண்ணீரில்வ் தானபதியக்குரூரந் தாம்ராமகிருஷ்	வேளை ஹை	யங்கே *
க0.	காவலனேகண்டானாயா கண்களுக்கு தேவர்மைந்தர்கள் தாமேயங்கே தேரிலிருந்	நேரோ தாரோ	வச *
கஃ.	இங்குவந்ததந்த்சென்னகாரண மென்றேகனா எங்கேயென்றுபார்க்கும்போதும் எப்போதையும்	மேலே போலே	யேறி *
கஉ.	விஜயராமகிருஷ்ணர்தேரில் வீற்றிருக்கக் திசைப்பூண்டுமித்தித்தாற்போலே தியகமங்கே	கண்டார் கொண்டார்	பின்னுந் *
கஃ.	கண்டோமுன்னமடுவுக்குள்ளே கண்டதது உண்டோபலமுளபாலர்கள் ஊணியுரை	பொய்யா செய்ய	அங்கே *
கச.	இவர்தார்தேரிலிருக்கின்றாரோ யின்னமிந்த அவராரொன்றுமறிவோமென்றும் அந்தச்சல	மடுவிற் நடுவில்	பார்ப்போம் *
கரு.	நீராடித்தியானஞ்செய்யும் நேரமங்கே சீராய்விசுவரூபந் தரிசித்தல்சொல்லு	தானே வேனே	நல்ல *

கண்ணன் அக்குரூரருக்கு விசுவரூபதரிசனங் காண்டிவித்தல்.

விருத்தம்.

தவமுனிவருமறி யவரியபொருளது சவுரியினுருவமதே
அவமைதுணாசெல எவரீரதம்விடுவ ரவரங்கையென சொல்வேன்

பவவினையகலவை பவபரமபதச பவனுபவமிதெனவே
துவரிதழரியரு ஞவொழுநயினில்வி சவருபதரிசனமே.

தரு இராகம்-கேதாரிகெவுளை, மிச்சிரதாளம்.

ப ல் ல வி.

விசவருபங்காண்பிவித்தார் அக்குருரர்க்கு ஸாமி
விஷ்ணுபரமபுருஷகிருஷ்ணன் கிருஷ்ணமடுவில் நேமி.

அ து ப ல் ல வி.

விசவருபத்தியூளிகட்கு வினைதவிருந்தப் பாதே
அசுரநாகாஸித்தபுருஷ ரடிபணிபணி மீதே (விசுவ)

ச ர ண ன் க ள்.

- க. ஆயிரந்தலையிரம்பட மதன்கிரீடங்க ளாலே
ஆயஜோதியாய்நிலவாடையுஞ் சுற்றிக்கொண்டொருக் காலே
ஆயிரங்கொடுமுடியுள்ளகயி லாஸமலை போலே
ஆயும்வெளலைவண்ணரான ஆதிசேஷன் மேலே (விசுவ)
- உ. நீலமேகவண்ணராகிய பீதாம்பர தாரி
நாலுதிருக்கையுள்ளசாந்த மூத்திகிருபை வாரி
கோலமிகுசெந்தாமரைடலா போலுங்கண்ணன்மு ராரி
மாலுமவோபிரஸன்னதிருமுக மண்டலமுங்கொண்டா ரரி (விசுவ)
- ங. மந்தகாஸங்கடைக்கண்பாவை சிங்காணிவிற் புருவம்
அந்தமாகவுயாந்தரமுசுகும் அடைநீக்கொதிந் பருவஞ்
சந்தரத்திருச்செவிகளுங் கபோலங்கண்ணாடிச் சொருவம்
இந்தவகையுஞ்செவந்தநர முடனின்னஞ்சொல்லி வருவம் (விசுவ)
- ச. புயமலைகளும்முயாந்ததோள்களும் ஆஜானுபாகு துங்கஞ்
ஜயலக்ஷுபிவாஸமாபுங்கநதந திருவலம்புரிச் சங்கம்
நயதிரவுந்திசசுழற்சுழியை நானென்செய்வேன்பிர ஸங்கஞ்
சயவரைமூன்றுகூடும்அரசந் தளிருதரநி சங்கம் (விசுவ)
- ரு. பெருத்தபீன்றட்டுமதயானைத்துதிக் கைத்தொடைமுழங்காலுந்
திருததமானகெணடைக்காலுடன் உயர்ந்திடுகணைக காலும்
விரத்திமன்னனேசெவந்திருக்கிற நகம்பிரபைதா மேலும்
விரல்களுடனேகூடும்பாதா விரத்தராய்த்திரு மாலும் (விசுவ)
- ஊ. உத்தமமானரத்தினமிழைத்த கிரீடந்தோள்வளை மின்ன
அஸ்தகடையமஅனாஞ்ணபொன்னூல் முத்தாரமு மின்ன
சுத்தவயிரகுண்டலமபாதச் சிலம்புமுதலாய்ச் சொன்ன
சித்திரஆரங்களும்பிரகாசிக்கத் திருவைகுண்டபதிபிர ஸன்ன (விசுவ)
- எ. சங்கசக்கரகதைமுதலாகத் தரித்தகரா வில்த
புங்கமானகவுஸ்துபமணி திரும்றுமாப ணினத
மங்களவனமாலிகாபர னராய்த்திருவை குந்த
பங்கஜாக்ஷாவபோபரம பத்திவிருக்கும்படியே யந்த (விசுவ)
- அ. நந்தஸுந்தர்ஸநகஸந்தர் இந்திராதி தேவர்
அந்தணாஉருத்திரர்மரிசா யாதிரிஷிக னாவர்

முந்தும்பாகவதர்பிரகலாதர் ஈராதர்வசு மூவர்
 எந்தன்ஸ்வாயிபரபிரம்மபரத் தெய்வமென்னும்வாண் தேவர் (விசுவ)
 கூ. செந்திருபூமிநீளையும்ஹரி செந்தாள்வருடித்தி யானம்
 வந்தனஞ்செயவாணிகார்தி சந்தோஷம்புகழ் ஞானஞ்
 சுந்தரமுள்ளசக்திதான னந்தம்பேரும்வி தானம்
 முந்துமாயையுஞ்சேவிக்கவீற்றிருந்தும் பரமபதரி தானம் (விசுவ)

அக்குரூர் கண்ணனைத் துதித்தல்.

விருத்தம்.

ஆதிசேஷன்மீதில் விராட்டுருப
 மானபகவனையக்குரூர்கண்டு
 மாதிரமாம் அன்பர்புன காங்கராதி
 மனங்களித்தா னந்தக்கண் ணீர்சொரிந்தும்
 ஓதுகண்ட மெழும்பாமற் குளறுகின்ற
 உரையர்தயி ரியங்கொண்டு பலதண்டஞ்செய்
 போதிலஞ் சலிக்கைகொண்டு துதிக்குஞ்சொல்லின்
 பொருளைப்பார் கண்ணனுடை யருளைப்பாரோ.
 கூ. - ம் அத்தியாயம் முற்றும்.
 கண்ணன் திருவடிகளே சரணம்.

சூ - ம் அத்தியாயம்.

அவதாரிகை.

விருத்தம்.

இந்தநாற் பதிலக்கு ரூர்தாமே
 யெதுபதியை யீசுவரோ சுவரராயெண்ணி
 வந்தனைகள் பலசெய்தும் ஹரியையங்கே
 வருசகல நிஷ்களராய்த் துதித்தமார்க்கஞ்
 சுந்தரராஞ் சுகமுனிவர் பரிசுழித்துக்கே
 சொன்னவகை ஸ்ரீதர்தன் னுரையைக்கொண்டே
 செந்தமிழ்க்கீர்த் தனைகளுடன் பாவினங்கள்
 சேர்வதா மிதைப்படிப்ப தேர்வதாமே.
 அக்குரூர் கண்ணனைப் பரப்பிரம்மாகக்கண்டு துதித்தல்.
 தரு இராகம்-ஆனந்தபைரவி, ஆதிதாளம்.
 பல்லவி.
 ஸ்வாமிகிருஷ்ணவுன்றன் திருவடித்தாமரைக்குத்
 தொண்டன்மெண்டனை யா.

அதுபல்லவி.

பூமியிலுமக்குநான் சிறியதந்தையென்றே
 பொருட்டாயவைத்திந்தயாயை யிருட்டால்மறைத்துநின்ற (ஸ்வாமி)

சுரணங்கள்.

- க. அகிலலோகங்களையும் படைக்குங்கரணங்கட்கு
ஆதிகாரணர்தேவ ரீரே
மகிமைநாராயண ராதிபரம்புரு ஷ
மாதவாவழிவிலை தாரோ
விசிதமாயுமுடைய திருவுந்திக்கமலத்தி ல்
விளங்கும்பிரமருண்டாகி னாரோ
திசிரிக்குகமாளையந்தப் பிரமரிவ்வுலகங்க ள்
சேரவுந்தானுண்டாக்கி னாரோ (ஸ்வாமி)
- உ. பிரதிவிஅப்புதேய வாயுவாகாசமென்னு
பெரிதானபஞ்சபூதா காரம்
வருகாமேந்திரியங்கள் ஞானேந்திரியங்களு ம்
மனம்புத்திசித்தமகந காரம்
வரிசையாந்தத்துவங்கள் தேவர்களுமெம்பெ ரு
மானையும்முடையச ரீரம்
இருமகேசனேயுன்றன் மாயையினிலேயுண் டா
யிருப்பதிதுகளெல்லாந் திருப்பாவையதி காரம் (ஸ்வாமி)
- ங. ஒருவனிடத்திற்பிறந் திருக்குமுன்மாயையா லே
உலகமுண்டாக்கினதெப் படியா
சுருணாகரனேயுன்றன் மாயைநிஜந்தானதை க்
காணஒருவருக்கும் முடியா
பிரமாதிகேவருமுன் மாயாபந்தத்துக்குள்ளாய் ப்
பிரித்துஞ்சொருபமின்ன படியா
யிருக்குதென்றறியாமல் மயங்கியலைன்று ரோ
மெவர்தானறிவானாயா புவனநாத நெடியா (ஸ்வாமி)
- ச. வேதன்முதற்றேவர்க ளவரவரொவ்வொ ரு
விதமானதரிசனங் கண்டுஞ்
சோதியுன்முக்குணத்தின் மாயையுடனேசேர்ந் த
சொருபந்தனையறிந்து கொண்டும்
ஈதேசிச்சயமென்றுந் துதித்துத்தியானிக்கின்ற ர்
இதுவல்லாமல்மற்றென்ன வுண்டு
ஆதலால்நிஜரூபம் பிரமாதிகள்கூடவு ம்
அறியவில்லையேமூட ரறிவுக்கெப்படி யண்டும் (ஸ்வாமி)
- ரு. ஆதிபுருஷனென்றும் ஆத்மஸ்வரூபமென்று ம்
ஆதிதெய்வமாதிரி பூதம்
நீதிகலலோக ஸாக்ஷியீசராயெங்கு ம்
நிறைந்திருப்பதுவேபிரக்கி யாதந்
கோதில்வேதஸ்வரூபம் இந்திரவருணவா யு
குபேரனென்றிநொம பேதம்
ஓதம்யோகியர்நல்லோர் பிரமாதிகேவர்ம ஹை
யோர்களுந்தியானஞ்செய்கு வாருன்றன்செம்பொற்பாதம் (ஸ்வாமி)

- க. ஞானிகள்கர்மமெல்லார் தவிர்ந்துசாந்தியடைந் து
 ஞானநிஷ்டையைத்தானே பொருந்தி
 ஞானமூர்த்தியென்றும்மைத் தியானிக்கின்றார்கள்பாஞ் ச
 ராத்திராகமத்தினில் வருந்தி
 ஆனவாசுதேவப்பிரத் தியும்மனசங்கருஷி ணை
 அளிருத்ததொன்றுமும்மைத் திருந்தி
 தானேபூஜிக்கின்றார்கள் குருபரம்பரையா லே
 சகலவைணவரும் புகழ்கதாழ் தருந்தி (ஸ்வாமி)
- எ. அவனினிலேயின்னம் பாசுபதமுதற் சை
 வாகமவிதிகளைத் தொடுத்து
 அவரவர்களுமொரு குருபரம்பரையினு ல்
 அனேகசுவமூர்த்தியென் றெடுத்து
 சிவருபராயிருக்கு மும்மைப்பூஜிப்பார்சை வ
 திக்ஷாபரமனபா யடுத்து
 தவமுதிர்னமவெவ்வேறு தேவபக்தர்களென்பா ர்
 சருவதேவமயர்நீர் உறுதியதுகொடுத் து (ஸ்வாமி)

இ து ஷ ம து.

விருத்தம்.

உலகிலொரு வற்கொருவர் வாதுபேசி
 யுன்றெய்வ மென்றெய்வ மென்றுகொண்டு
 சுகையிருந் திடுபேதற் களையெல்லாம்நீ
 கண்டிருந்தும் பூஜிப்ப தெனையேயென்றுஞ்
 சொல்லுவதெந்த விதமென்றால் வாசுதேவ
 சுந்தரா கிருபாநிதியே நெடியமாலே
 ஜலஜலோ சன அனந்த சயனசித்தார்
 தங்கேளி ரடியன்விண்ணப பங்கேளீரோ.

தரு இராகம்-பைரவி, ஆதிதாளம்.

ப ல் ல வி.

மனதுபேதமல்லால் வஸ்துபேதமில் லை
 வாசுதேவஸாவ தேவமய னே.

அ து ப ல் ல வி.

நினைவிலாரொந்தவிதம் நினைத்துப்பூஜித்திட்டாலும்
 நினைதிடம்வந்துசேரும் நிலவரயிது மேலும் (மனது)

ச ர ண ன் க ள்.

- க. மலையருவிபெருகி மழைவருவிக்க நீடும்
 மண்டலத்திலனேக நதிகளாகவே யோடும்
 அலைகடற்சேவதுபோ லெந்ததெய்வத்தை நாமும்
 ஆராராராதனைசெய் தாலுமும்மிடந் கூடும் (மனது)
- உ. எந்தத்தெய்வருபமா யெவரெவர்தியானித் தாலும்
 யாகங்கன்பூசைகளை யெப்படிச்செய்திட் டாலும்

- அந்தவகைகளெல்லா மும்மையடைவ
ஹரிநின்னையன் றியணு வசையாதுநீரோ தாலும்
மாலும் (மனது)
௩. பரம்புருஷாவன் றன் மாயைக்குள்ளாய்மென்
பரவுஞ்சா த்துவிக ராஜஸ்தாமஸங்க மேலே
பிரமன் முதற்சரா சரங்களுமொருக் ளாலே
பிறந்திறந்தலைந் தும்மைச் சேருமென்றிரு காலே
மாலே (மனது)
௪. சாமியும்மைத்தவிர் வேறில்லையையா நீரோ
ஸ்ர்வதேவமயுரென் றுலென்னசொல்லு வீரோ
நாமுபந்தமாயாபந் தத்தொருவனென் பீரோ
நமகிடத்திலவிசேஷ மென்னவென்றிடு வீரோ (மனது)
௫. சகலசராசரத்தின் னிடத்தைநீர்காணுங் காக்கி
ஸ்ர்வஜீவருபநீர் சகலபுத்திக்குஞ் சாக்கி
சகலதேவமானிட மிருகாதியிட மாக்கி
தருமுன்மாயாகுணப் பிரவாகம்பரவுஞ் சூக்கி (மனது)
௬. ஆதலால்நீரோமகா னென்னும்விசேஷங் கண்டேன்
அப்படிக்கொத்தவுன் றன் பாதமென்றலைக்கொண்டேன்
மாதவாநின்னையல்லால் வஸ்துவேறென்ப தண்டேன்
வனமாலியுன் றன்கதா முதத்தைச்செவியா லுண்டேன் (மனது)

இதுவுமது.

வெண்பா.

நத்தந் திகிரியொடு நந்தகமும் விற்றண்டம்
வைத்தமலர்க் கையா மணிவண்ணு—பத்த
சனமான தத்திலுறை சாமீ யுலகம்
வனமாலி யுன்றனுரு வம்.

தரு, இராகம்—அடாணு மிச்சிரதாளம்.

ப ல் ல வி.

ஹரிஹரியுன் றன்சொருப முலகமே மாதவனேகரு
ணம்புதியேநல்லெதுகுல திலகமே

அ நு ப ல் ல வி.

• அருளாளனேவை குந்தபுரத்தனை
இருமகேசனே சங்கக கரத்தனை
கருடவாகனீ யட்டக் கரத்தனை
வரஸரோருக நன்னேத் திரத்தனை

(ஹரி)

ச ர ண ங் க ள்.

௧. தேவநீருட திருமுக மண்டலம்
பாவனவுன் றன் றிருவடிபூ மண்டலம்

அங்கிபதித

தேவதேவாகண் சூரியப்பிர

காசம்

பூவுந்திச்சுழி யதுவேயா

காசம்

கோவிர்தாத்ருச் செவிகளுல்

லாஸம்

மேவுபாதாளந் திக்குவி

லாஸம்

(ஹரி)

- உ. சேசவாவுன்மன் சிரசசுவர்க்க லோகம் கைகளென்பது
வாசவன்முத லானதேவர்கள் யோகம்
- வாசுதேவவு தரம்பயோ ததி
பேசுபிராண பலன்வாயு ரீதி
தேசுடம்பு மயிர்கள்மரச் சாதி
மாசிலாமணி மாஸேபரஞ் சோதி (ஹரி)
- ஊ. தலைமயிர்களே மேகங்களென்று விளம்புந் திருமணானே
மலைகளென்பது நகங்களோடு மெலும்பும்
- அலும்பகலுநின் னீமைக்கொட்டல் சாமி
சொலும்நுமுத லானவரு நேமி
வலவனேயுன்ற னான்குறிதான் பூமி
நிலமணவாள நீளாதேவி காமி (ஹரி)
- ச. வள்ளலேமழைக ளென்பதுமுன்வீரி யங்கள் இனம்பிரபஞ்சத்தில்
உள்ளதெல்லாஞ்சாமியும்முடையசொருபங்கள்
- உள்ளபடிக்கிந்தப் பிரபஞ்சவி காரம்
எள்ளளவுமுமக் குண்டோஅகங் காரம்
தெள்ளியதேவரீ ரோயகண்டா காரம்
வெள்ளைநீலவண்ண னுளீர்நிரா காரம் (ஹரி)
- ரு. ஜீவகோடிகளுடன் கூடியவுல கங்களும் அதுகனையெல்லாங்
காவல்புரிசினு வுலகபாலர்ஸமு கங்களுந்
- தேவரீரிடத் துண்டானது நாரண
கோவிந்தஆதி யந்தமில்லாப் பூரண
தேவாதிதேவ ஜயஜகத் காரண
பூவுந்திமார்ப புராணால் லாரண (ஹரி)
- க. அத்திப்பழத்தில் மசகமுயிர்ப்பது போலே ஜலஜந்துக்கள்ஜ
லத்திலுண்டாய்ச்சஞ் சரிக்குமதுகளைப் போலே
- கர்த்தனையனேக கோடிபிரமாண டங்க
ஞர்த்தமரும்மிடத் துண்டாகிவி ளங்க
வைத்ததிஷ்டாந்த மிதுவேபிர சங்க
நித்தியானந்தனே திருவுக்கந்த ரங்க (ஹரி)

இ து யு ம து.

விருத்தம்.

அற்புதமிப் படிக்கொத்த வுமதருபம்

அறியக்கூ டாமையினால் ல்லோரொல்லாங்

கற்பனையாய்த் தேவரீ ரவதாரத்தின்

கதா முத்ததைப் பருகிறு ரயமுருந்த

பற்பலவாம் வினையாட்டி னீமித்தமாகப்

பரிந்தெந்த ரூபமதை யெடுக்கின்றீரோ

சொற்பொருளின் சுவைபெறவே பெரியோரொல்லாந்

துதிகின்ற ருன்கீர்த்தி பதிகின்றாரோ.

தரு, இராகம்-சுருட்டி, ஜம்பைதாளம்.

ப ல் ல வி.

முகுந்தனேஹரிவரத மூர்த்தியேயுன் சரணம்

மூலப்பொருளேயுன் சரணம்.

அ நு ப ல் ல வி.

மிகுந்தபூபாரந்தவிர்க்கடகிழ்ந்துதேவர்களுந் துதிக்க

விதுகுலகுடாமணிமா யெதுகுலத்திலவ தரித்த (முகு)

ச ர ண ன் க ள்.

௧. மகத்தானபிரளயமாஞ்சமுத்திரத்திற்சஞ்சரிக்கு ம்

மத்ஸியாஹதாரரான வுமக்குச் சரணம்

அகிருத்தியங்கள்செய்தமது கயிடவனாச்சங்கரித் த

ஆயக்கீவமூர்த்தியான வுமக்குச் சரணம்

குமைகிருத்தமந்தராமா பருவத்ததைத்தாங்கிரின் ற

கூர்மாவதாரரான வுமக்குச் சரணம்

தொகுத்துமுன்னேசமுத்திரத்தினின்றும்புமியையுயரத் த

தூக்கியவராகரூப ஸவாமி சரணம் பால(முகு)

௨. எல்லவர்கள்பயத்திர்ந்து ஹிரண்யகசிபனைவதைத் த

நரசிங்கமூர்த்தியான வுமக்குச் சரணம்

வல்லவாமூவுலகு மளக்கவதரித்துவந் த

வாமனாவதாரரான வுமக்குச் சரணம்

பல்லவராயக்கருவமிருட கூத்ததிரியவனமழித் த

பரசுராமமூர்த்தியான வுமக்குச் சரணம்

எல்லவர்க்குங்கண்டசனா மிலங்கைராக்கத்தனா

இராவணனைவென்றரகு ராமா சரணம் பால(முகு)

௩. பரவாஸாதேவர்நீரோ சங்கருஷ்ணருமாகி ப்

பலராபமூர்த்தியான வுமக்குச் சரணம்

தரணிதனிப்பிரததியுடமன அனிருத்தரூபரா ன

சகலலோகநாயகரோ வுமக்குச் சரணம்

பரவுமசுரணாமோகஞ் செய்யவவதரிக்குஞ்சுத்த ப்

பவுத்தாவதாரரான வுமக்குச் சரணம்

கரவடமிலேச்சநெறி மன்னவனாச்சங்கரிகு ன்

கற்கிருபராகிவரு முமக்குச் சரணம் பால(முகு)

இ நு வு ம து.

கவித்துறை.

உவமானந்தன்னோ டிவமேயமானது மொன்றுமில்லா

தவனித்தியானந்தன் பூபாரந்தோக்க வவதரித்தான்

இவனென்றநிந்தக் குருரருப்பபடி யேதுதித்துப்

பவபந்தழந்நங்கும் படிக்கேபிரார்த்தனை பண்ணுவோ.

தரு இராகம்-பந்துவராளி, ஆதிதாளம்.

ப ல் ல வி.

அகண்டபரிபூரணராய் நிறைந்திருக்குமும்மைநான்

அறியவில்லையேகிருஷ்ண ஸாமி

நாஅசு ஸ்ரீபாகவத தசமஸ்கந்த கீர்த்தனை.

அ து ப ல் ல வி.

விதண்டாவாதக்காரனைக் கூடியுலை கின்றேனே
மெய்யானவுமமைவிடுப் பொய்யிலலை கின்றேனே

(அக)

ச ர ண ங் க ள்.

க. தேகமேநானென்றும் பெண்டுபிள்ளைகள்வீடு
திரவியம்பந்துக்களை யென தென்றும்
மோகங்கொண்டுகனவு போலாமிதுகளை யே
மூடனாகியநானும் நிலை யென்றுஞ்
சோகந்தருமனித்திய மானகர்மபவத்தைத்
தொடுத்திமிதுவேசித்திய மென்றும்
ராகத்துவேஷங்களினால் மயங்கியலேகின்றேனே
ஞானந்தமூர்த்தியே நயனநளின வென்றும் (அக)

உ. மிக்கஅனாத்மாவாக விருக்குந்நேகாதிகளை
விளங்குமாத்தமாவென் மெண்ணம் நாடித்
துக்கரூபங்களான கிரகதாரகேஷத்திரங்களைச்
சுகமென்றுவிபரீதம் நீடிச்
சித்திக்கொண்டிந்தவகை சுகதுக்கமென்றுசொல்லுஞ்
சிங்காரத்தோப்பில் விளை யாடி
அக்கியானவிருள்மூடி யாத்மாவுக்குப்பிரியம்
ஆகவிருக்குமும்மையறியவில்லையே தேடி (அக)

ஈ. அறிந்தஜலத்தைசவிட்டுப் பசவானதுபுல்லுக் க
ளால்மூடியிருக்குங்கா னலையே
நினைந்தஜலமென்றோடு மதுபோலேயிரபஞ்சத் தை
நிஜமென்றலையு மென்ற னிலையே
உடைந்துமாயயினிலை மறைத்துக்கொண்டிருக்கின் ற
உம்மைநானறியவு மிலையே
நறுந்திருத்தழாய்மாலே யணியும்மார்பனெஹ ரி
நாராயணனேஜகந் நாதஅருள் மலையே (அக)

இ து வு ம து.

விருத்தம்.

விடையவாதனையுடன் கூடுமனதுள்ளயான் மிகுதாமகர்மம்மங்களால்
மெலிவுற்றுகில்விஷய மேற்சென்றுகின்றிய விவரங்களுடனேகூடித்
தடைபடாமனத்தைக் கட்டுதற்கெவளவுஞ் சத்தியிலையடியனுக்கே
தருமிந்தவகைவிஷய வாதனையுடன்சேர்ந்து தான்சுழலுகின்றயானோ
மடமைசோபொல்லாத மூடாக்குலியாத மகிமைசேர்ந்தேவரீர்தன்
மலரடித்தாமரை யடைந்தவனுமாகினேன் வருமதைப்பார்க்குமளவிற்
றிடமானதேவரீ ரனுக்கிரகமின்றியே செப்பவேறில்லையென்று
சிந்திக்கிறேனுமமை வந்திக்கிறேனன்பர் சிந்தைக்குளானமணியே.

இ து வு ம து.

விருத்தம்.

வருகலவுபாஸனையி லுலுயிர்க்குச்சனை மரணங்களைன்றபந்தம்
வரையறத்தீர்த்துமது கிருஷ்யால்மோக்ஷமது வருவதுனிதத்தலையா

டனாசெய்வதொன்றதுவு மப்படியிருக்கயா தொருவுபாசனையுமின்றி
உம்முடையபாதங்கி டைத்ததடியேற்கதுவு முமதனுக்கிரகமாமே
பரவுஞானந்த மூர்த்தியாயெங்கினும் பரிபூர்ணமாய்நிறைந்த
பரப்பிரமரூபமே ஞானகாரணனுநீர் பரவுசுகதுக்கங்களைத்
கருகாலகர்மமச் சபாவங்களென்பதுஞ் சாமிநீருண்டாக்கினீர்
சத்திகளானந்தமுள ரித்தனைகர்த்தனை சரணமையாசரணமே.

இ து வு ம து.

விருத்தம்.

ஸ்ரீதரனே யாவருடை யிதையமீதுஞ்
கிறந்திருக்கும் பரவாஸு தேவனீயே
ஆதார மாய்ச்சகவு பூதங்கட்கும்
அனையவிந்தி ரியங்களையே யேவுகின்ற
நீதானே யிருடிகே சனுமாய்நின்றாய்
நிலைசங்க ருஷணப்பிரத்தி யும்மனனென்றுந்
தாதாவே யனிருத்த ரூபனைவந்
தனமையா யிரகூலிக்குங் கனமெய்யாவே.

ச௦ - ம் அ த் தி யா ய ம் மு ற் று ம்.

கண்ணன் திருவடிகளேசரணம்.

சக - ம் அத்தியாயம்.

அ வ தா ரி கை.

வி ரு த் த ம்.

அண்ணனும்பல ராமர்கூடவு மாயர்கூழவும் நந்தரோ
டச்சகதன்மது ராபுரிக்கோ ரலங்கிருதங்கொள மேவியே
கண்ணனங்கொரு துஷ்டஞானவே காலியாகும்வ ணுன்றலைக்
காயினைத்தளி வாயகர்க்குயர் கருணைசெய்துவ ரங்கொடுத்
தெண்ணிலாமலர் மாலைகட்டியெ னுஞ்சுதாமனி டத்திலே
யிசைவரங்கள் கொடுத்ததாலுமி ராஜகஞ்சனோ டங்குள
அண்ணலாகிய அக்குரூரரோ யகமகிழ்ந்தன ளென்பதும்
அன்பதுக்குரு மொன்பதின்றியி வத்தியாயமி தறையுமே.

அக்குரூர் அகிசயமுற்றுவந்ததைக் கண்ணன்

யாதென்றுவினவ அவருரைத்தல்.

திபதை, இராகம்-அடாண, மிச்சிரதாளம்.

க ண் ணி க ள்.

க. தனதுமனையைப் பார்க்கவென்	ற
தயவுமிகுந்	திருந்த அந்தப்
பனகசயன பகவான்சக	ல
பாக்கியங்களு	நிறைந்த *

௩௮௮ ஸ்ரீபாகவத தசமஸ்கந்த கீர்த்தனை.

உ.	ராஜதானி யாகியம ராபுரியலங் வாசுதேவ கிருஷ்ணன்காணு மகிணையடைந்த	கார தே.	து மதை ம் *
கூ.	அறியுமீவ்வகை துதித்துவந்தன அக்குருநுஞ் வெறிமலர்குழு மெழுனைமடுவி விசுவரூபத்தை	செய்ய யைய	ம் நல்ல ல் *
சு.	மாயனிப்படிக் காட்டித்திரும் மறைத்துமெப்போதும் போலே காயகரான கண்ணனாக காண்பிவித்தனர்	போலே மாலே	வேணு வே *
ரு.	வேஷம்போட்டு மாடித்திரும் வேஷங்கனையுங் வேஷதாரிபோலவேநீ மேனிக்கண்ணைய்	கலைத்து நிலைத்து	ப வரும் ல *
சு.	இருக்கவுங்கண்டு மந்தஅக்குருந எழுனைமடுவுந் சுருக்கும்பகவான் சொரூபத்தைக்கண் தொடர்ந்ததைமனங்	குள்ளே கொள்ளே	ர் காட்டிச் டு *
எ.	எழுனைமடுவி னின்றுகரை லேறிசித்திய சமரஸனானி யக்குருநுரு தான்செய்தார்கேரு	கருமங் மருமம்	மே கலைச் ந் *
அ.	மந்தகாஸத் துடனேவந் மாலிருக்கின்ற அந்தவேளையில் ரிஷிகேசன்சொல்வா ஆச்சரியமெவ்	ரதத்தில் விதத்தில்	து ஏற ர் *
கூ.	கண்டிங்கேநகை கொண்டுமேவி காரணமென்ன விண்ணொசெய்யு மக்குருராவெனன வினவலாச்சுது	ஆனும் காணும்	ய அதை ல் *
கௌ.	பூமியாகாச ஜலததிலேயென் புதுமைகண்டிர்ம லாமேயற்புதங் கண்டதாயும் யக்குருரபார்க்கின்	கானே தேனே	ன சொல்ல மை *
கக.	எனவுமிப்படி வினவுஞ்சாமிக் இயம்புவார்பூமி தனிலேயற்புத மெவ்வளவுண் தானதெல்லாபுமி	வானஞ் தானம்	கு சலந் டோ *

கஉ.	சகலவுலகும்நிறைந் திருக்கின்	ம
	சாமியும்முடை யிடத்திற்	ருனே
	அகிலவற்புதந் களையுங்கண்டிடு	ம்
	அழியும்கின்னமோ ரிடத்தில்	*
கங.	இன்னமற்புதந் காணவேண்டி	ய
	தென்னவிருப்ப தையா	யிப்போ
	சொன்னவற்புத மெல்லாங்கண்டே	னே
	ஸ்வாபியும்முட மெய்யா	*
கச.	மடுவெவிட்டும திடத்துக்கிங்க	னே
	வருமுன்னேநகை காட்டிக்	கொண்டு
	அடியேன்வந்ததாற் பூமிஜலத்	தோ
	டாகாசத்தையுஞ் சூட்டி	*
கரு.	ஆச்சரியங்க ளொதைக்கண்டதென்று	ம்
	ஆகையித்தோ ளாமி	திரு
	மாச்சக்கரக்கை யோனேகாயாம்	ஞ
	வன்னனேஜலம் பூமி	*
கசு.	ஆகாசத்திலே யெவ்வளவுண்	டோ
	அற்புதங்களவ் வளவும்	அருள்
	மாகாளமுகி லுன்னிடங்கண்	ட
	வகைக்குமேலென்ன வுளவும்	*
கன.	இருப்பனும்பிரம்ம ஸ்வரூபரோஸா	மி
	யிருடிகேசனென் றிதத்ததைச்	சொல்லி
	விருப்பராயந்தக் காந்தினிசுத	ர்
	விளம்பியேயின்னும் ரதத்தை	*
கஜ.	நடத்திவந்தந்தச் சாயங்காலத்தி	ல்
	ராமகிருஷ்ணரை மதுரா	புரி
	யிடத்தைநாடக்கொண் டவர்வந்தாரா	யா
	இனஞ்சொல்வேன்ருநா சதுரா	*
கண்ணனைத்தரிசித்த ஜனங்கள் வியப்படைதல்.		

விருத்தம்.

மதுரைக்குப் பவனிகொண்டு கண்ணன்செல்லும்
மார்க்கத்தூர் கவிஞன் ஐனங்கொல்லாம்
எதிருற்றும் தும்பல்தும்ப லாகக்கூடி
யிராமநிநுஷ்டணர் கோப்பார்த்தா னந்தமான
ததித்தா லவர்கள்மேல் வைத்தகண்க
ளதனைபே மாறாமற் பார்த்தார்நான
சுதூர்க்குள் முதலெண்ணும் படியதான
தார்வேந்தா பாகவதம் பார்வேந்தாவே.

அக்குருருக்குக் கண்ணன் விடைதால்.

விருத்தம்.

ராமகிருஷ்ண ரக்குர ருடன்பின்செல்ல
நந்தகோ பனாமுதலா மாயொல்லாந்
தாமதுரா பட்டணத்தைக் குறுகிவந்து
சமீபத்தி விருக்குஞ்சிங் காரத்தோட்டம்
மாமகிமை யுடன்கேர்ந்து கண்ணனண்ணன்
வரும்வழிபார்த்திருக்கக்கண் டங்குசெல்லுந்
தாமரைத்தா ளனுமம்மந்த காஸங்கொண்டி
தஞ்சொல்வா ரக்குரூரர்க் குஞ்சொல்வாரோ.

தரு இராகம்-காம்போதி, ஏகதாளம்.

பல்லவி.

உம்மைப்பார்த்துநா னென்னசொல்லலா ம்
ஓயக்குரூரா கம்பீரா ஞானதீரா.

அறுபல்லவி.

உம்மைப்பார்த்துநா னென்னசொல்லலா ம்
நன்மதுரையி லுமதுவீட்டுக் கு
உண்மையாயிந்த ரதத்துடன்கூடி ச்
செம்மையாகநீர் முன்னேசெல்லலா ம் (உம்மை)

சரணங்கள்.

க. நேர்த்தியாயிந்த ராத்திரியிங் கே
வீற்றிருந்திளப் பாற்றிநாங்களு ஞ்
சேர்த்தியாய்வரப் பாாத்தடுமி ள
மார்த்தாண்டன்றேரும் ஏர்த்தடுமங் கே (உம்மை)

உ. பாரகாவியச் சொல்லாமறி ந்
தோளோயக்குரூர னாகம்பீர ர்
நீரோமுன்செல்லு லீரோநின்னி ணை
யாரோயென்சொல்லு நேரோறிவீ ர் (உம்மை)

ஈ. சீலனேழுந்து காலமும ிறி
வாலேயறிவீர் மேலுஞ்சொல்கிறே ன்
ஞாலமீதல்வி சாலகல்வியி ன்
சோலைமேலுறை வாலகோகில ம் (உம்மை)

அக்குரூரர் கண்ணனைத் தன்வீட்டுக் கழைத்தல்.

கவித்துறை.

அண்டருமாமுனி வோரும்மறைகளு மாங்கறியாக்
கொண்டல்வண்ணன்றிரு வாய்மொழிகேட்டுமக் குரூரர்பின்னும்
விண்டதுகேளுமை விட்டுப்பிரிந்திட வேசகியேன்
அண்டினனேயெனைத் தள்ளாடையுமென்ற தானந்தமே.

தரு, இராகம்-ஆனந்தபைரவி, ஆதிதாளம்.

ப ல ல வி.

தேவரீர்திருவுள்ள பிரங்கியென்கிரகத்திலு ள்
செம்பொன்னடியைச்சாத்த வேணு ம்.

அ நு ப ல் ல வி.

பூவுந்தியானேஹரி கோவிந்தனேபர ம
புருஷனேநீரொங்கச் சங் சருஷணாக்குர்துனையா ந (தேவ)
ச ர ண ன க ள்.

க. புருஷோத்தமருங்களை விட்டுமுன்னேமது ரா
புரிக்குநானசெலவேனோயிப போது
சுருதிகாணாதநீரோ தொண்டாமேற்பிரீதியுள்ளா ா
தொண்டனுமகூகுநநீநப பாது
அருளாளனேயிப்படி யெனைததள்ளிவிடப்போ மோ
அண்ணாவுடனேயக லாது
வரிசையாயருங்கூட இஷ்டஜனங்களெல்லா ம
வரத்தகதாயமதுரா புரத்திலெனவீட்டின் மீது (தேவ)

உ. நாதனில்லாவெங்கட்கு நாதனுகனீர்ஜக ந
நாதபோபநதுக்களின் மேலே
ஒதுமன்புள்ளநீரோ சசசிதானந்தரூப ா
உமதுபாததீர்த்தத்தி னாலே
ஆதியங்கியேமுதற் மேவரும்பிதிாக்களு ம
அடைகூறாதிருதகமென மேலே
போதனையெனவீட்டுக்கு மந்தபபுரத்துக்குமு ன
பொன்னடித்தூளகிடைத்தால மின்னுஞ்சத்தமாம் மாலே (தேவ)

ங. எண்ணியொருவராலு மறியக்கூடாதவுன் ன்
இணையடித்தாமரை கிடைத்துப
புண்ணியகீர்த்திபெற்று ஒருநாளும்பியாவ ற்
புதுவயிசுவரியம படைத்து
நிண்ணயமநீராமே கார்த்திகனாகருளு ம
நித்தியஞரியபதக தொடுத்துத்
நிண்ணமாயமகாபலிச சககரவாத்திதானென்று ள்
சிரஞ்சுவிபட்டமபெற்றான் நிரஞ்சனாவென னிடத்துத் (தேவ)

ச. உலகமூன்றையுட்பரி சத்தஞ்செயதுபூயியி ல்
உயார்திருப்பதுன்பாத கங்கை
ஜலஜநயனாவந்தக கங்கையைச்சருவரு ந
தலையிறுந்ததாரொனன சங்கை
சொல்லுஞ்சகரகுமார ரறுபதியிரரு ள்
சுவாங்குமடைந்தவகை யெங்கே
நலதந்தக்கங்கைத்தந்த துனறன்சேவடிதா னே
நாரணாவுனபாதத்தில நமஸ்காரஞ்செயதே னிங்கே (தேவ)

ரு. கண்ணனேதேவதேவ ஜகநநாதனேயுனனு ட
கதையைக்கிரத்தனம்பண்ணும பேர்க்கும

கூஉ ஸ்ரீபாகவத தசமஸ்கந்த கீர்த்தனை.

எண்ணிக்கேட்கின்றபேர்க்குஞ் சுகிர்தங்கொடுப்பவ ரோ
 பெதுகுலோத்தமொன்று மேர்க்கும்
 புண்ணியசொல்லாநீரோ நாராயணனையுன்ற ன்
 பொன்னடிக்கடுமைநா னுக்கும்
 வண்ணமாயுனனேத்தானே புகழுமடைக்காட்டிலு ம்
 மகிமைவேறுணடோரினகண மலொன்றனமீதில்நோக்குந் (தேவ)

கண்ணன் அக்குருநரிடங் கஞ்சவதந்தின் பிறகு வருவோ
 மென்றுநா ததல்.

விருத்தம்.

அக்குரு ரர்சொல்லு மிதனைகேட்டும்
 ஹரிசொல்லா ரணனாவும் யானுங்கூட
 இக்கணமே யுனகிரகதல வருவோமானால்
 எதுநலது போகியெனங் கஞ்சனநன்னை
 வைக்காமல முன்வதைதந மினையுன்றன்
 மனைக்குவந் துமக்குமநற நேயாகட்குந
 தக்கவிஷ்டஞ் செய்கிறே னென்றாகேளுந்
 தலாபகநதா குருநலநீன வினாஷமந்தாவே.
 கண்ணன் மதுலாபிபாழை நோக்கிச் செல்லல்.

விருத்தம்.

துயரங்கொண் டவாபோலக் குருநாமம்
 துணைக்குச்சென நகஞ்சன சமுகங்கண்டு
 ஜயராம கிருஷ்ணாசுய னழைத்துவந்த
 சேதிசொல்லித் தாதுவீட்டுசுசென்னுரா
 நயனமெனந தாமஸ் யன்னனைகூட
 நந்தகோ பராபுர மாயாகுதி
 துயமற்ற நாளபரான னசுலமம்
 துணைகண்டா நகரபுகை கணகண்டாரே.

தரு, இராகம்-ஸ்வரூஷ்-ரம, ஆதராளம்.

பல்லவி.

மதுணவீதியலங்கிருதங்கண்டாரோ
 மதுகுதனமுரா ரி.

அது பல்லவி.

[கிருஷ்ணன்]

குதினாருபநுந கேசியைத்தென்றிசை
 குடியேறச்சயத ஸாமி பவ
 ரடியாலாந்த பூமி யிறு
 மெடியமாலெனும் நேமி ஹரி

(மது)

சரணங்கூள.

க. மனனவனேகே ளாயபடிக்கக்.வி
 மயகோபுரவாசல

ன்
 புகபபும

*
 அந்ந

சொர்ணக்கதவுடன் பசம்பொன்னுச்செய்	த	*
தோரணங்களுட	செகப்பும்	மிக
வன்னங்களாகிய தாம்பிரத்தாற்செய்	த	*
வாகாமசுவசாக்	யுகப்பும்	அதில்
மின்னும்பசுக்கள் கட்டுங்கொட்டிலுட	னே	*
வெகுதானியங்களின்	றொகுப்புஞ்	சேர்பண்
டகசாகைகளின்	வகுப்பும்	பல
வகையினஞ்சொல்வேன்	மிகப்பும்	பெற்ற (மது)
ஒருவருந்தாண்ட வொண்ணுவக	ழி	*
யுடனேயுஞ்சிங்காரத்	தோட்டம்	வாசம்
பரவுநந்தவ னங்களுடனேயு	ம்	*
•• பட்டணமெங்குங்கோண்	டாட்டம்	உயர்
திரவியக்காரர் சொர்ணகலசங்க	ள்	*
சிறந்துப்பரிகை	மீட்டம்	உள்ள
தெருவுமவீடு களின்முறக்கடையி	ல்	*
சிங்காரமாமலர்த்	தோட்டம்	எங்கும்
வங்காரமாமதிள்	நாட்டம்	ஓர்சிற
பன்கைவேலையிந்தக்	கூட்டம்	பெற்ற (மது)
மிஞ்சியராஞ்சித சபையனே	க	*
விதங்களாம்பீடுமென்	மேலே	படிகம்
மஞ்சள்மரகத வொளியிருந்	த	*
வயிரரத்தினங்க	ளாலே	யிழைத்
துஞ்செய்கொடுங்கைகள் திண்ணைகள் மீது	ம்	*
உயர்ந்தசாளரத்தின்	பாலே	மேவுஞ்
செஞ்சொல்மணிப்புற மாடப்புறமயி	ல்	*
சேர்ந்ததொனியொருக்	காலே	யங்கே
வாய்ந்ததென்னசொல்வேன்	மாலே	லகைமீ
காந்தன்செலுத்துஞ்செங்	கோலே	பெற்ற (மது)
மிக்கவுஞ்சந்தனத் தாலேமெழுகின்	ற	*
வீதிக்கடைத்தெரு	ராச	வீதி
புக்கவும்நாற்சந்தி மீதுமிறைக்கின்	ற	*
புஷ்பங்கள்மாலையுல்	லாச	மொன்றும்
பொய்க்காதரும்பு பொரிதண்ணிலங்களு	ம்	*
பூர்ணகும்பங்களுந்	நேச	மாக
வைக்கின்றசந்தனத் தயிர்நிறைத்து	ம்	*
மலநுடன் தீபப்பிர	காச	மெங்கும்
இலகவேவிச	வாச	மாக
உலகமெங்கினும்	பேசப்	பெற்ற (மது)
சூழவிளந்தளிர் தோரணம்பூங்கொத்து	த்	*
துலங்கக்கட்டியும்	மீட்டும்	நல்ல
வாழைகள்தாறுடன் பாக்குக்குலை	ள்	*
வரிசைவரிசையாய்	நாட்டும்	இன்னம்

நக்சு ஸ்ரீபாகவத தசமஸ்கந்த கீர்த்தனை.

ஏழுலகுஞ்சொல்ல வெங்குந்துசங்கட்	டி	*
யேற்கவேமேற்கட்டி	மீட்டும்	ஆரும்
வாழியென்றேபட்டுப் பட்டாவளிகளா	ல்	*
வல்திரக்கொட்டகை	போட்டும்	வீதி
சுற்றியலங்கிருதங்	காட்டும்	ஹரி
பக்தியுள்ளோர்சொல்லும்	பாட்டும்	பெற்ற (மது)
ஈ. அச்சதற்கேற்கவே வீடுகள்தோறு	ம்	*
அழகாய்முகப்பிரு	புறத்துந்	தூய்ய
பச்சையரிசி பரப்பியதன்மேலி	ற்	*
பாங்காய்ப்பூர்ணகும்பம்	நிறைத்தும்	அந்த
உச்சிதக்கும்பத்தைப் புஷ்பங்கள்தம்மா	லே	*
யுள்ளபடியாக	மறைத்தும்	ஆரும்.
கச்சைக்கட்டிக்கும்பக் கழுத்திற்சாதரா	க்	*
கட்டியதன்பேரி	லுறைத்தும்	வெகு
சட்டமாய்மாந்தளிர்	நிறைத்தும்	திபம்
இட்டுப்பொற்புஷ்பங்க	ளிறைத்தும்	பெற்ற (மது)
எ. கும்பத்தின்சந்தி வாமைகழு	கு	*
கொழுகளுங்கட்டிய	காசுதி	பூமி
அம்பரஞ்சொர்க்கமுஞ் சொல்லும்மது	ரை	*
யலங்கிருதத்தைச்சர்வ	ஸாக்ஷி	யான
நம்பரம்புருஷர் வாஸுதேவன்னு	ம்	*
ராமகிருஷ்ணருங்க	டாக்ஷித்	தாயர்
கும்பலெனுந்தோழ மார்களுடன்கூடி	க்	*
கொண்டுவந்தார்கேளுஞ்	ருக்ஷி	ஹரிவை
குண்டபதிக்கென்ன	தாசுதி	யெது
மண்டலமேலர	சாசுதி	பெற்ற (மது)

கண்ணனைப் பார்க்கவரும் மாதர்களின் தன்மை யுரைத்தல்.

வி ரு த் த ம்.

வேளெனுமன் மதனுக்கும் அப்பனான்கோ
 விந்தனும்ரா மன்கூட ராஜவீதி
 கேளிகளாய்த் தோழருமா மாயர்கூழ்ந்து
 கீர்த்திக்க ஸூர்த்திகர மாகவந்த
 நாளதனில் மதுராபூட் டணத்திலுள்ள
 நங்கைகளெல் லாமுப்ப நிகைமேலேறிச்
 சாளரவா சற்களினும் பார்க்கவந்த
 சமயங்கேள் ஹரிகாளி தமையன்கேளே.

திபதை, இராகம்-ஆனந்தபரவி, ஏகதாளம்.

க ண் ணி க ள்.

க. முலைமேற்றுகிலை யிடையிற் புனைகுவார் இடையிற் கலையை
 முலைமேலணிந்தும் ஹரியை நினைகுவார் *

- உ. இலகுருண்டல மொருசெவிக் கிடுவார் ஒருசெவிக்குக்குண்
டலமிடாமலும் மறதிபுக் கிடுவார் *
- க. பசும்பொற்கடையந் தரிப்ப தொருகைக்கே யொருகைக்கணியார்
ரிசங்கரரியைக் காண வருகைக்கே *
- ச. இசைந்தகைக்கடை யமதைக் காலிலே காலிற்சிலம்பை
யசைந்திடுங்கையி லணிவர் மாலிலே *
- ரு. ஒருகண்ணுக்குமையெழுதிப் பழுதிலார் மயங்கியின்னூர்கள்
ஒருகண்ணுக்குமைய்தனை யெழுதிலார் *
- கீ. உருசைப்பாலனம்பாதி யுண்ணுவார் தங்கக்கண்ணத்தில்
ஒருபாதி யனமுண்ணுமு னண்ணுவார் *
- எ. சந்தனத்தையிலக் காப்பிட்டு நீராடாமலே
வந்தவாழைமச்சொலவோ கூப்பிட்டு *
- அ. வித்தைச்சகிமார்பணிவிடையைப் பாரார் வாஸ்தேவனாச்
சிந்தையிலெண்ணிவெருளையையும் நேரார் *
- க. கோலாகலமாய்ம தூணவீதியிற் கண்ணன்வாவே
பாலார்பொழியார்சித் திணாபாதியில் *
- கௌ. மேலாமஞ்சுத்தைநீக்கி யோடுவார் நித்திநாக்கலக்கத்
தாலேகண்கள்சிவப்பு நீடுவார் *
- கக. ஏர்த்தவெள்ளித்தங்கச் செம்பிலே சொண்பெய்த
தீர்த்தஞ்சாப்பிடாம லன்பிலே *
- கஉ. பார்த்துமுகத்தைக்குழந்தைகளுக் கங்கே முலைப்பால்வயிறு
பூர்த்தியாகுமுன்னேடிவர விங்கே *
- கக. பச்சைப்பாலரைத்தள்ளி விட்டுமே ஹரியைக்காண்பதே
யிச்சையாயோடிவருதல் தொட்டுமே *
- கச. அச்சுதருஞ்சங்கருஷணருங் கண்டு அவர்கள்வரவை
உச்சிதமாகமிகச்சந்தோஷங் கொண்டு *
- கரு. கம்பீரவினையாட்டி னாலேயும் மந்தகாஸம்
அம்புககைஉக்கண்பார்வை யாலேயும் *
- கக. சம்பிரமமாகமயலை விளைத்தனர் பார்க்கவந்த
கும்பமுலையார்மனதை வளைத்தனர் *

இ து வு ம து.

விருத்தம்.

மதயானைப் பராக்ரம முள்ளகண்ணன்

மீலர்மகன்சேர் திருமார்பி னுடனேகூடும்

அதிரூப மதனாம்பார்க் கின்றகண்கட்

காணந்தன கொடுத்தாக்கொண் டுவகையந்த

மதுமைன்னர் விதியிலே பவனிவந்தார்

மாணமுன் கண்ணன்றிரு வினையாட்டத்தின்

நகசுசு ஸ்ரீபாகவத தசமஸ்கந்த கீர்த்தனை.

விதமதனைக் கேட்டிருந்த படியேதங்கள்
விழியுற்றார் கரும்பென்னு மொழியுற்றாரே.

தரு இராகம்-சாரங்கா, சாபுதாளம்.

ப ல் ல வி.

மதுனாவீதியிற் கண்ணன்பவனியை நோக்கினார் மங்கையர்
மனதாலிங்கனஞ் செய்துவிரகத்தை நீக்கினார் *

அ று ப ல் ல வி.

விதுகுலதிலகர் திவ்வியமங்க ள்
விக்கிரகநாநெஞ்சில் நினைந்திட்டார்
அதிகமந்தகாஸங் கடைக்கண்பார்வையா ம்
அமிர்தமழையினில் நனைந்திட்டார் (மதுனா)

ச ர ண ன் க ள்.

க. கேளுஞ்சிங்கார ரஸத்திலாசையில் லாதவா அந்தக்
கிருஷ்ணலீலையின் மகிமைதனையின்னம் ஓதவா *
வானேரிகர்விழி ராஜராணிகள் மாதவா உயர்
மாளிகையின்மேற் கவாக்ஷவாசலின் மீதவா *
நீளக்கண்ணனைக்கண்டானந்தத்தி னாலே
நேரிழைமார்க்கெந்தா மனாமலரைப் போலே
ஆளுமுகமலர்ந் தவர்கள்மென் மேலே
ஆனந்தமாய்மலர் சொரிந்தாரரி மேலே (மதுனா)

உ. அங்கங்கனேகும்பற் கூடிக்கொண்டுவேத விம்பங்கள் ஆன
அந்தணர்கள்தயி ரக்ஷதைகள் பூர்ண சும்பங்கள் *
மங்களகரமாம்புஷ்ப மாலிகைகள் ஜம்பங்கள் ஆக
வாசச்சந்தனங்கள் கந்தமூலபல வின்பங்கள் *
புங்கமூடனிந்த வகைமுன்னிட்டுக் கொண்டு
பூஜித்தார்கள்ராம கிருஷ்ணர்களைக் கண்டு
பொங்குமானந்த வயிர் தந்தனை யுண்டு
பூசரர்களெல்லாம் புகழவந்தார் விண்டு (மதுனா)

ஈ. இந்தமனித நுலகத்துக்குத்தவ மூர்த்தியாய் வரும்
ராமகிருஷ்ணர்களை மதுரைப்பெண்டுகளா பார்த்தையா *
நந்தகோகுலத்தி லுள்ளகோவியர்கள் சேர்த்தியாய் க்கொண்டி
நாளுந்தரிசனஞ் செய்துவருகின்றார் கீர்த்தியாய் *
அந்தவிடைச்சிமார் செய்ததவ மென்ன
ஆச்சரியமதை யென்னவென்று பன்ன
நந்தநந்தனரிங் கெழுந்தருள முன்ன
நாமுஞ்செய்ததவ மென்னவென்று மன்ன (மதுனா)

கண்ணன் ஏகாலியை வதைத்தல்.

வி ரு த் த ம்.

சுதைப்பாக வதங்கேட்கும் பரிசுஷித்தேவ
ஏன்தேவகுமா ரர்மதுனா ராஜவீதி

அதைப்பாவ னஞ்செய்து வரவேபுண்ணி
யான்மாக்க ளெல்லாமிவ் வாறுசெய்தார்
பதைப்பாகி யங்குமொரு மூடன்வந்தான்
பாழ்வயிற்றுக் கிளைதேடி யலையும்பேரில்
உதைப்பானுக் குவெளுப்பான் ஜாதிவண்ணான்
ஒருத்தன்ற னவன்சரிதை விருத்தந்தானே.

திபதை, இராகம்-ரீதிசவுளை, திச்சிரதாளம்.

க ண் ணி க ள்.

தேசங்களெங்கும் புகீழ்முதுராபுரி	மீது	ஜய
ராஜவீதியிற் கண்ணன்பவனிவரும்	போது	*
நாடியங்கெயொரு வண்ணைவந்தானிந்த	ஞாயங்	கேளும்
ஆடைவெளுத்து முயிர்த்தசிவப்பான	சாயம்	*
ஏற்றுமவன்கஞ்ச ராஜர்க்குயோக்கிய	மான	வெகு
நேத்தியதாம்வஸ்திர மூட்டைகட்டியுமி	தானம்	*
ஆகக்கிருஷ்ணன்முன் வரக்கண்டாரேகநா	பாணி	யவர்
யோகபாயைதனை யறிவதார்சொல்லு	மூணி	*
முன்னேவரக்கண்ட வண்ணையேவன்	மாலி	அட
நின்னிலல்லுபோகாதே ரஜகனேநீயே	காலி	*
நல்லவெளுப்பா யுயர்ந்தவுடுப்புகள்	போட்டுக் கொள்ளச்	
சொல்லிநமக்குச் சிலதுகொடென்றங்கே	கேட்டு	*
பின்னுஞ்சொல்வார்யோக்கிய ராகவிருக்கின்ற	வெங்க	ஞக்கு
மன்னும்வெகுநேத்தி யாகுமங்கவஸ்தி	ரங்கள்	*
நந்தாலுன்றனுக்கு மிகவுண்டாகுமே	நன்மை	விலை
தாழ்ந்ததில்லாம லுயர்ந்ததெடுப்பதே	செம்மை	*
சத்திரத்துக்குள்ளே போகவொட்டாணாமென்	மேலே இரட்டைப்	
பத்திக்கூடத்திற் பெரியவிலையென்பார்	போலே	*
எல்லாநிறைந்த பரிபூர்ணரம்பெரு	மானே	யிச்சை
சொல்லிவஸ்திரயா சகங்கேட்டாரோவண்	ணனை	*
அச்சுதர்வார்த்தையை பெண்ணைமற்கஞ்சனுக	கடுமை	யான
துர்ச்சனவண்ணு னதிகோபமாகிய	கொடுமை	*
என்னசொல்வேன்கண்ணன் சொல்லுக்கங்கனையா	கேடுபடு	செய்து
சொன்னதவன்மலை மண்ணுண்டதேயொரு	லாபம்	*
இப்படிக்கொத்தபட் டாடைதரித்திடும்	பாக்கியந்	தானே
அற்புதராஜாதி ராஜர்க்குச்சேர்வதேசி	லாக்கியந்	*
காடுமலையிற் சஞ்சரித்திருப்பது	வெளியே	நீங்கள்
ஆடுமாடுமேய்ப்பீ ருங்களுக்காடைகம்	புளியே	*
அல்லாமலிந்தவி ராஜயோக்கியமாம்பட்	டாடை	கட்டக்
குல்லாப்பஞ்சையுந் களுக்குவருமோயிவ்	வாடை	*

12௯௮ ஸ்ரீபாகவத தசமஸ்கந்த கீர்த்தனை.

கக. அனாப்பணத்துக் குதிரையஞ்சபணப் விருப்பமுற்றது போலேயிருக்குதுன்	புல்லுத் சொல்லு	தின்ன *
கௌ. ஆடையிலாமல்நீ வண்ணனுட்பினை நாடோடிபோலவே கேளரமற்காட்டுமு	வேண்டி றாண்டி	னாலும் *
கஅ. வீணைசுப்பட்டிந்த வேஷ்டிகளைக்கேட்க காணரோராஜன் சேவகரிதைக்கேட்கப	லாமா போமா	யாருங் *
கக. இங்கிப்படிக்கேட்கா தீர்சிறுபிள்ளைகள் உங்களுயிர் பிழைக்க வேணுமோவோடிப்	நீங்கள் போங்கன்	ஆகும் *
உ௦. மெத்தவுந்துஷ்டர்கள் கஞ்சராஜனுட வர்த்தமானமறிந் தாலுங்களைநத	து சர் ஸீதர்	இந்த *
உ௧. கட்டியிழுத்து மடிப்பார்கள்நீரிப்போ கட்டுந்துணிக னையும்வலுவந்தத்தி	மேலே னலே	போட்டுக் *
உ௨. பறித்துக்கொள்வாரோ யுங்கட்கதுதெரி குறித்தகிருஷ்ணனை நிர்தனையாய்விஷ்ணு	யாதா ராதா	வென்று *
உ௩. வண்ணனுணாத்ததைக் கேட்டந்ததேவகி கண்ணை துசிவப் பதிற்சிவந்தாராகோ	மைந்த விந்தர்	ருட் *
உ௪. சுந்தரக்கைவிரல் முனையினுலங்க அந்தவண்ணன்றலை யைவிழுத்தளளிண	மெய்யா ரையா	கிருஷ்ணன் *
உ௫. ஆட்டுத்தலைக்கு வண்ணன்பறப்பது நாட்டுவண்ணன்றலைக் கெமனுமங்கே	மறந்தான் பறந்தான	இந்த *
உ௬. முன்னேவந்தவு காலிதலைவீழ்ந்ததைக் பின்னேவந்தவண்ண லொல்லாருமேபயங்	கண்டு கொண்டு	கூடப் *
உ௭. வஸ்திரமுட்டைக னையெல்லாங்கீழே கத்திக்கொண்டுதிக்க லுக்குத்திக்காலாய்	யெறிந்து முறிந்து	போட்டுக் *
உ௮. ஒடிப்போய்விட்டார்க ளந்தவஸ்திரங்களை கூடவச்சுதரு மெடுத்துக்கொண்டதோர	யெல்லாம் சொல்லாம்	ராமன் *
உ௯. உயர்ந்தவஸ்திரங் களிற்சிலதா நயந்துமாயர் கட்கெல்லாஞ்சில	முடுத்தாரோ கொடுத்தாரோ	பின்னும் *
உ௦. எம்மானமறவன் திரங்களைக்கீழிட்டார் அம்மானுடைமைக்கு மருமானல்லோகாத்	துளி தாளி	யாக *

கண்ணன் தையற்காரனுக்கு வராமளித்தல்.

க லி த் து னை.

முடவண்ணன்றலை தள்ளியிவவாறு முகுந்தர்செய்யும்
நாடகங்கண்ணுதை யறகாரனெருத்தன முன்னடிவந்து
நீடியவனபுடன் நாராயணனொன்று நெஞ்சிலெண்ணி
வேடமுமபோட்டு வரம்பெற்றதேயொரு வேடிகனாகயே.

தரு, இராகம்-ஆனந்தபரவி, சாபுதாளம்.

ப ல் ல வி.

வரங்கொடுத்தாயா வாயகனாத் து
வாயிற்குமதுனாயி லே.

அ நு ப ல் ல வி.

ஈரனென்றெண்ணுமலரி நாராயணரென் றெண்ணி
ஸ்திரமாயன்புவைத்தான் ஐயகிருஷ்ணன்கிருபை பண்ணி (வரங்)

ச ர ண ன் க ள்.

க. சீராய்நானாவர்ண வஸ்திரங்களி னுலேயுந்
தெய்யபூஷணமரக வேயன்பி னுலேயும்
.. ஸ்ரீராமகிருஷ்ணர்க்கிதோ ரலங்காரம் போலேயுஞ்
செய்தான்சாத்துப்படியாஞ் செழிப்பொருந் காலேயுந்
தேரோடுந்திருநாளிற் றுனேயலங்க ரிக்குங்
காரானக்குட்டிவெள்ளை யானக்குட்டி கர்க்கும்
பேராம்வேஷப்பலிப்பா யனந்தருடனு திக்கும்
நாரணனவர்கிருபை செய்தாந் துவா யாகும் (வரங்)

2. வாகாயிப்படியன்பா யலங்காரஞ்செய்யு மந்த
வாயகனுக்குப்பகவான் பிரசன்னரா யிந்த
தேகத்துடனனேக வருஷமிருந்து யாந்த
செலவம்நிறைந்ததிக காந்திபலம்பொ ருந்த
ஏகமாய்ச்சகலசாஸ் திரப்பொருளையுந் தேர்த்து
யோகஞானநிஷ்டையிற் திரியரிக்கிரகத்தி லாரந்து
மேகடைசியிலுந்தன் பரமபதத்திற் சார்ந்து
மோகனத்தன்வடிவாய் விளங்கவேயுந் கூர்ந்து (வரங்)

க. ஞானிக்குத்தெருப்பிரித் திருக்குசோவதைக் காட்டிம்
நரஜீன்மங்கோடியிலே யொருவனுண்டென்று நாட்டிந்
தானிகருவலையுத்தி லெந்தச்சாதிபா ராட்டுக்
தானேசிற்றிப்பக்திபண்ணி னதைக்கேட்டரோ மீட்டுஞ்
சேனைத்தலைவனாகி யிருந்தாலதின லென்ன
தானத்துடனே பூணை திபானஞ்செய்தென்ன பன்ன
வானத்தமரொலலந் துதிக்கும்ஹிபிர ஷன்ன
மானத்தணிகரராஞ் சாமியிப்படிச் சொன்ன (வரங்)

கண்ணனை மாலைக்காரன் அலங்கரித்தல்.

வெண்பா.

சிற்பியனுக் கிவ்வாறு சீதரன்வ ரங்கொடுத்து
மெய்ப்பாக வேமதுணா வீதியிலே—யற்புதமாய்
ராமனுடன் சேர்ந்து நடக்கும்போ தங்கொருசு
தாமன்மலர் மாலிவைதந் தான்.

தரு இராகம்-தோடி, சாபுதாளம்.

ப ல் ல வி,

மாலிகைகொடுத்தானே வனமாலிக்குமாலிகட்டி
மாலிகைகொடுத்தானே

அ நு ப ல் ல வி.

[ஏ] காலிவதமுந்தையற் காரன்வரத்தாற்பாக்கி ய
சாவிபரமபதச் சாஸூபம்பெறககண டு. (மாலி)

ச ர ண ன் க ள்.

௧. மதுரைவீதியின்மேலி ராம கிருஷ்ணர்கள்
வரவோர்மாலிகட்டிச்ச நாம் னவன்
பதிமேலெழுந்தருளிப் பூமா துகுருப்
பதியெதுபதிபரந் தாமர வர
இதனைக்கண்டந்தமாலி கட்டியெழுந்தி ருந்து
எதிர்கொண்டுலாஷ்டாங்க தண்டன்பண்ணிப்பொ ருந்து
விதிமுறையாஸனங்கள் கொடுத்துமின்னந்தி ருந்து
மிகுந்தன்பாயர்க்கியபாத்தியா சமனியங்களுந் தந்து (மாலி)
௨. கூடவந்திருக்கும்நல் லுரித்து க்களாங்
கோபரலாமேலுமன்பை விரித்து மேகொண்
டாழமல்லிகைமுல்லை தரித்து பபுஷ்ப
ஆரங்குளிலுலலந் கரித்து த்திவய
வாடையுள்ளசந்தனங் களபகன் தூரி
வகைபன்னீர்புதுகு ஜவ்வாதலங் காரிப்
போடுகற்பூரதாம் பூலங்களும பாரி
யுடன்கொடுத்துமிகவு முயர்ந்துப சாரி (மாலி)
௩. அகோஸ்வாமிகளேதேவ நீர்கள் இங்கே
யடியேன்குடிசைசுகுவந் தீர்கள் மிக
மகாகிருபைசெய்தருளி னீர்கள் என்ஜன்
மமீடேறவந்தருளி னீர்கள் நல
இசுபரம்பெற்றுந்தன்னிய னானேன்கிரு தார்த்தன்
எவகள்மிதிருக்களகணா யேறினா பார்த்தன்
சுகமாயென்குலதெய்வக குறைகளுந் தீர்த்தன்
துயரிவிட்களானந்தங் கொண்டாொன்றுந் தீர்த்தன் (மாலி)

சுண்ணனை மாலிகக்காரன் துதித்தல்.

க லி த் து னை.

கல்லித்துறைகள் தாயப்பேசிமானிடர் காசுகளைக்
செலவியயிறு வளர்ப்பதிறுறபலன் கிட்டுவதோ
முல்லைநிலத்திடை யாயனாககூடும் முகுந்தனையே
நல்லச தாமனின னந்துதித்தானை நாட்டுவனே.

திபதை, இராகம்-காம்போதி, சாபுதாளம்.

க ண் ணி க ள்.

- க. அகிலஜகத்துக்குங்கா ரணராயிருக்கும்நீங்க ள்
அங்கிசுத்தினாலவ தரித்துக் கிருஷ்ண
விசிதமாய்த்துஷ்டநிக்கு ரகஞ்செய்துசிஷ்டர்க ளை
மிகுந்தபாலனத்தாற்சஞ் சரித்து *
- உ. ராமகிருஷ்ணருமாகி விளையாடுகிறீர்நீங்க ள்
நீட்டிலுதெங்கேயென்ற லரியே கிருஷ்ண
மாமதுராபுரியா மிந்தநகரிலிப் போ
மறுக்கள்கண்கண்டதுவுஞ் சரியே *
- ஈ. ஈகரனென்றுங்களை மதியாமற்கொரே மா
யிருக்கும்பார்வைபார்த்ததி னாலே கிருஷ்ண
வாசுதேவனையிந்த வண்ணன்தலைவிழந் த
வகையேசாஷியானது மாலே *
- ச. இந்தவாயகனை மாபக்திமானுங்க ளை
மீசுவரனென்றும்பிரீதி பண்ணினான் கிருஷ்ண
வந்தனஞ்செய்தர்ச்சித்து மாடையாபரணங்க ள்
மகிழ்ந்துசாத்தியும்நெஞ்சி லெண்ணினான் *
- ரு. சேருஞ்செல்வங்களெல்லா மடைந்துங்கடைசியி லே
தேவரீர்பரம பதத்திலே கிருஷ்ண
ஸாரூபம்பெறும்படி யானவரமுப்பெற்ற ன்
தையற்காரணுமிந் திடத்திலே *
- க. எல்லாவுலகத்துக்கு மாண்மஸ்வரூபமாய் ம்
இஷ்டமுள்ளவுங்கட்கெப் போதுங் கிருஷ்ண
நல்லவர்பொல்லாதவ னென்றகொரேப்பார் வை
நாட்டிச்சொல்லவுங்கிடையாது *
- எ. ஆனாசகலபூதங் களுஞ்செய்யும்பாவபுண்ணிய ம்
அதுக்குத்தக்கதாகும் பலனைக் கிருஷ்ண
தானேகொடுக்காரிசிற சமயமுந்தேவரீரா ன்
சர்வவியாபகரீரோ நலனே *
- அ. இங்கேயுங்களைநம்பி யடிமையாயிருக்கின் ற
என்னையனுக்கிரகிக்க வேணுங் கிருஷ்ண
எங்குநிறைந்திருக்கு முங்களுக்கடிமைநா ன்
என்னசெய்யத்தக்கது காணும் *
- க. மனிதராய்ப்பிறந்தவர் களுக்குளனுக்கிர க
வாழ்வுகிடைக்கின்றதே காரியங் கிருஷ்ண
இனியெப்படியேமிக்கின் றீரோவதற்குநான்கா த்
திருக்கின்றதெனதயி சூரியம்
ருக

கண்ணன் மாலேக்காரனுக்கு வரமளித்தல்.

விருத்தம்.

சுதாமனவ னிப்படிக்கே ராமகிருஷ்ண
ஸ்வாமிதன்னை யன்பாகத் துதித்தமாரீக்கம்
இதாமவன்சாத் தியபுஷ்ப மாலையாலும்
இன்சொல்லல ராலுமலன் கிருதருமாகி
னதாமனாக்கண் ணர்களவனை யடியார்களுளே
நாட்டிவரங் கொடுத்ததுகே ளரிப்பொற்பாதஞ்
சுதாமனதில் வைக்கின்ற நீயேனான
ஸம்பனா விந்திரிய தம்பனாவே.

தரு இராகம்-எ துகுலகாம்போதி, ஆதிதாளம்.

ப ல் ல வி.

மாலேக்காரனானசுதாமா வுக்கு
வரமீந்தாரரிபரந் தாமா *

அ நு ப ல் ல வி.

வேலேசுமுழிஞ் ஞாலமதுனா யி
னலேசோபித மேலிம்மதுனா யி
னீலவணவன மாலியருள னு
கூலமிசைந்துகோ பாலவடிவா கி

(மாலே)

ச ர ண ங் க ள்.

க. ஆராவமுதர்நீங்கள் காணும் உம்மை
யடியேன்புகழ்தற்கென்ன தோணும் *
மாராமகிருஷ்ணரரு னோணும் நின்மேல்
மாறுதபக்திவர வேணும் *
ஆராலறிந்துங்கள் பெருமை நீலக்
காராருநிநுமேனி யருமை *

நாராயணரி ரண்டு பேராசவுருக கொண்டு *
நேராய்வரவுங் கண்டு தீராவீனையென் னுண்டு என்று

சீலனாகிய மாலேக்காரனு ன்
கோலமாமலர் மாலிசைத ர
லீலையாகுகோ பாலாதேவ கி
பாலராமாதி மூலரானவ ர்

(மாலே)

உ. அப்படிக்குவரரிபக்தி செயவும் இன்னம்
ஹரிபகதர்மீதனபாகி யுயவும் *
மெய்ப்புடண்ஜீவகோடிமேற் நயவும் பெற்று
விளங்கியிருக்குங்குண நயவும் *
இப்படிவங்கிசபாரம் பரியம் ஆகச்
செப்புமுழியாதவயிச வரியம் *

அற்புதங் காந்தி யொப்பிலாதபலஞ் சாந்தி *
விற்பனந் தீர்க்காயுஞ்சேர்ந்திக் கற்பனையாய்ச்சங்க மேந்தி திருக

கரபங்கையரிந்த வரமதுகள்கொடு த்
தருளிராமனுடன் பரவியம்மது ரா
புரிமன்னர்வீதியிற் நிருவினையாழிக்கொண்
டொருஷமயாகவெழுந் தருளிநோகிருஷ்ணன் (மாலை)

ங. ஏகாலிதலேக்காயை யெடுத்தும் பின்னும்
எழிற்சிப்பியற்குவரங் கொடுத்தும் *
வாகாய்த்தொண்டர்வினையைத் தடுத்தும் இந்த
மாலைக்காடற்கருளைத் தொடுத்தும் *
நாகசயனகிருஷ்ண சாமி ஜகந்
மோகனாகரரான நேமி *

பாகார்மொழியெ சோதை யேகாதலனை தாதை *
யோகாநந்தரும் மாதை யாகக்கொண்டார்பூ மாதை முன்னம்

ஆனைகாத்தவெம் மாணேமதுரையி ற்
கூனியொருதியைக் கூனல்நிமிர்த்தது ஞ்
சேனைபலர்கூழ்வ தானவில்லினை த்
தானொடித்ததும் யானுரைப்பேன்மே லே (மாலை)

சுஉ - ம் அத்தியாயம் முற்றும்.

கண்ணன் திருவடிகளேசரணம்.

சுஉ - ம் அத்தியாயம்.

அவதாரிகை.

விருத்தம்.

எண்ணெந்தி லிரண்டுவரை யத்தியாயத்தில்
எழில்மிகவே கூனியைக்கூனியிர்த்துமந்த
வண்ணமகள் மனந்தேற்றி மகத்தின்சாலை
வைத்ததனு வுடன்வனோந்தோர் தனுவைமாற்றி
விண்ணனவு பொழில்விடுதி யதனிற்கண்ணன்
விளங்கினு ரவ்விரவிற் கஞ்சராஜன்
றுண்ணெனச்சொற பனங்கண்டு மல்லரங்கிற்
றுலங்கினு னென்பதைச்சொல் நலங்கள்தானே.
கண்ணனுக்குக்கூனி சந்தனந்தால்.

விருத்தம்.

மிக்கவலங் கிருதங்க ளானராஜ
வீதியிலே ராமர்கண்ணர் வரும்போதங்கே
சொற்களப சந்தனந்திவ் வியமாய்ச்சேர்த்துஞ்
சுந்தரக்கஞ் சனுக்கேற்க நடக்குந்தாவி
பக்குவமின் னுள்ளிதைந்த மதிமுகத்தாள்
பாக்கிரங்க ளெடுத்துஞ்சொற் பகட்டுக்காரி

முக்கோண லாகியொரு கூனிவந்த
முறைசேனாய் பேர்திரிவக் கிளைசேளாயே.

தரு, இராகம்-நாதநாமக்கிரியை, ஆதிதாளம்.

ப ல் ல வி.

திரிவக்கிளையெனும் நாமக்கூனித்
தெரிவையொருதிவந்தாளே யா.

அ று ப ல் ல வி.

திரிவிக்கிரம னெனும்நாம 'னேமி
ஜயகிருஷ்ணஹரி கோபால ஸாமி
மருமலர்சேர்மறு மார்பனும் மாலை
வருமதுராபுரி வீதியின் டிமலை

(திருவ)

ச ர ண ங் க ள்.

க. மருங்கிலொருகோணல் கழுத்திலொருகோண ல்
மார்பிலொரு கோணல்
ஒருங்கதாகவே மூன்றிடந்தன்னிலு ம்
உள்ளதுமூன்று கோணல்
உயர்மதிமண்டல முகம்வெகுபிர ஸன்னம்
நயகுணயௌவன வடிவுச வர்ன்னம்
யோக்கியசந்தனத் துமவாசனை கொடுத்தரு
சிலாகியமானபாத் திரங்குளி லெடுத்தும்
ஒச்சலில்லாமலே நாச்சங்கூச்சமின்றி ப்
பேச்சைவிற்றுத்தானே காச்சிக குழககின்றவ ள் (திருவ)

உ. குந்தமலர்வெண்ணகைக் கூனிவரவுஞ்சக ன்
கொடுக்குங்கண்ண னிடையே
மந்தகாஸத்துடன் சொலுவரகோபெண் ணே
வாராய்நல்ல இடையே
வந்தவாரறிய லாருநீ கூராய்
சந்தனமெவர்க்குக் கொண்டீ போராய்
மங்களாலங்கிருத சந்தனம் பூச
எங்களுக்குக்கொடுத்தால்விச வாச
மானேசிக்கிரத்திற் ருனேசந்தோஷமு ந்
தேனேபுண்டாமென்றெம் மானேசொல்லும்ப டி (திருவ)

க. அதிசந்தரனை கஞ்சராஜனு ட
அரமணைககிசை தாஸி
அதிலுயரத்தப்புரத்தி லக்கஞ்சனுக்குநா ன
அதிகவிச வாஸி
ஆக்குந்திரிவக்கிளா யென்பேரிந்தச் சந்தஞ்
சோககுங்காரியமீ தாகுமெனக்குச் சொந்தம்
அற்புதச்சந்தனமிது கஞ்சனுக்கு யோக்கியம்
இப்படிக்கொத்ததைப்பூசிக் கொள்ளுகிற பாக்கியம்

அங்சவர்க்குமிங்கே யுங்களுக்கும்ல்லா ல்
எங்கெவர்க்குங்கிடைக் குங்கண்ணுவென வெ (கிருவ)

சு. மாயனுடையதிரு மேனியழகுஞ்சு கு
மாரமுப்ராஸி கதையுந்
துயநகையோடரி கடைக்கண்பார்வையு ள்
சொலினிங்கித மதையுஞ்
சுரிசுழல்கண்டங்கே மோகத்து ளோங்கி
ஹரி ராமகிருஷ்ணருக் குயர்சந்த னாங்கி
சூட்டிக்கொள்ளச்சாத் துப்படியைக் கொடுத்தாள்
கேட்டரோவுத்தம ஜனனத்தை யெடுத்தாள்
தொண்டர்மேற்கருணை கொண்டிலரவிவ ரு
கொண்டலாரீமகிமை கண்டதார்சொல்லை யா (கிருவ)

இராமகிருஷ்ணர்கள் சந்தனந்தரித்து விளங்கல்.

வி ரு த்த ம்.

கூனிதருஞ் சந்தனத்தை வாங்கிராம
கோவிந்த ருந்திமுதற் கண்டமட்டுந்
தானிறையச் சாத்திவிளங் கினதெவ்வாறு
சாமியிரு வரும்வெள்ளை நீலவர்ணம்
நானமிசை சந்தனமோ சொர்ணவர்ணம்
நாடியிதை யவரறிய லாலேஜோதி
மேனியிலே படிந்துசந்த மழகதாச்சவ்
விதத்தைக்கேள் பாகவதா முதத்தைக்கேளே:

கண்ணன் கூனியைக் கூனல் நிமிர்த்தல்.

வி ரு த்த ம்.

ஆபரணம் பலவிதமா யுலகந்தன்னை
யழகதுசெய் திட்டாலும் ராமபத்ம
நாபர்திரு மேனியிலே படிந்ததற்கோர்
நல்லவழி கிடுவதுபோ விதற்குமாச்சு
பூபதியே சந்தன லங்கிருத்தாந்
புண்ணியனும் கண்ணனும் பிரஸன்னராசி
மரபலத்தைத் தருமவரோ கூனிகூனல்
மாற்றினார் நலவுருவ மேற்றினோ.

தரு இராகம்-சுருட்டி, ஜம்பைதாளம்.

ப ல் ல வி.

• கூனியைக்கூனல்நிமிர்த்தார் கோவிந்தன்
கூனியைக்கூனல்நிமிர்த்தார் *

அ னு ப ல் ல வி.

மானிலத்தில் மாதவரு ம்

மயங்கவேமுக கோணலுள்ள

(கூனி)

ச ர ண ங் க ள்.

- க. அந்தத்திரிவக்கிராயா மவளபுமங்கரவிரண்டி. லுத்து
எந்தையிரசரண முனையிரண்டினை வைத்து
பிந்தியுந்தாழ்வார்க்கட்டையைப் பிசகாமலேறொரு மித்துப்
பெருமான்னைவிர விரண்டாற்பிடித்திழுத்து (கூனி)
- உ. சொலும்வக்கிரம்முன்றுதிர்ந்துத் தொடர்ந்தகூனிப்பெயர் நீக்கி
நல்லுபமுள்ளவானம ஞானதேக மாக்கி
இலகுமின்னற்கொடிபோலே யெழிலையவன்மேற் றேக்கி
மலைசிகரந்தன்னக றுக்கும்வணக்கம் போக்கி (கூனி)
- க. பெருத்தபின் தட்டுகளும்குமுன்னிற் பின்னமுகும்பெருகி நல்ல
திருத்தமுள்ளபெண்கட் கெல்லாநதிலகீமாய்ச் சொல்ல
உருத்தனிலையமுகுருணம் உதாரஸதசம்பத்து மெல்லாப்
பொருத்தங்களுமிசைந்து கருப்புவிவிலைய வெல்ல (கூனி)

கண்ணனைக் கூனி தனது வீட்டுக்கழைத்தல்.

க லி த் து ன ற.

உத்தாரூப வதியாகித்தாசிக் குஞ்ச்சிதமாம்
சித்திலவண்ணை யாளயில்வேலிதும் நீண்டவிழி
முத்தமிழின்சுவை நேர்மொழியாளெம் முருந்தனுட
உத்திரியத்தைப் பிடித்திழுத்தேயி துணைத்தனளே.

தரு இராகம்-ஆனந்தபைரவி, திச்சிரதாளம்.

ப ல் ல வி.

வீரப்பிரதாபா கிருஷ்ணாவென்றன்
வீட்டுக்குவாரும் ஸா மி.

அ நு ப ல் ல வி.

மாரப்பிரதாபன்கணை பாயுதுநானு ம்
மைவிட்டுச்சகிக்க மாட்டேன்பத்மநாபா (வீரப்)

ச ர ண ங் க ள்.

- க. உம்மாலேயிந்த விரகங்கொண்டேனுன்ற ன்
உத்திரியத்தைவிதி வேனென்றெண்ணுதி ர் (வீரப்)
- உ. எங்கும்புகழ்ப்புரு ஷோத்தமரானநீ ர்
எந்தனிடத்திற்கு பாகடாகூஞ்செய்யு ம் (வீரப்)
- க. திருவுள்ளஞ்செய்தென் கோணலெல்லாந்தீர்த்தி ர்
சிந்தைக்கோணலும்க் குண்டோசொல்லுஞ்சொல்லு ம் (வீரப்)

கண்ணன் கூனிக்குப் பின்பு வருவதா யருளல்,

வி ரு த் த ம்.

புருட்சிகா மணியான கண்ணன்றன்னைப்

புணரவென்று யனதிலெண்ணி மாலாய்மாலே

அருடருவீ றென்வீட்டில் வாருமென்று
அந்தப்பெண் ணரசியா சிக்கவெண்ணெய்
திருடியண்ணன் முகத்துடனே கூடவந்து
சேர்த்துநிற்குந் தோழர்முகங் களையும்பார்த்துந்
திருநகைகொண் டொசெய்சிங் காரப்பேச்சின்
மெளியைப்பா ரரியருளின் றுளியைப்பாரோ.

தரு, இராகம்-எழுநாகல்யாணி, ரூபகதாளம்.

ப ல் ல வி.

உன் மன்வீட்டுக்கு நாம்வருகிறோம்
ஒண்ணுத லே.

அ னு ப ல் ல வி.

வந்தகாரிய முந்தவேயிக்க ன்
சந்தனைவெல்வோன் சந்தனந்தந் த (உன்மன்)
ச ர ண ங் க ள்.

க. வீழல்லாமல்	நாடெங்கிலு	ந்
தேடியலைக்	தோலுவிர்க்கு	ம்
விந்தைவிந்தையா	யந்நிபுசுலு	ம்
வந்திருக்கவுஞ்	சொந்தமா	ன (உன்மன்)

உ. பெண்டாட்டியு	முண்டாகாமா	ந்
நிண்டாட்டமுங்	கொண்டவர்க்கு	ப்
பேசிக்கொள்ளவும்	பூசிக்கொள்ளவு	ம்
ஆசைதீர்க்கவுந்	தாசியாகி	ய (உன்மன்)

க. அன்னநடை	மின்னர	சே
உன்னையினி	யென்னசொ	ல
அடைவாய்வழி	நடைகாரர்க்கு	ந்
திடமேவிய	இடமாகி	ய (உன்மன்)

கண்ணன் யாகசாலையிற்சென்று வில்லையொடித்ததல்.

வி ரு த் த ம்.

மதுரவார்த்தையினு லிவ்வகையந்த மாயனுந்நாசியை யனுப்பி

மதுரைமாநகர மதின்கடைவீதி மார்க்கமாய்வருகின்ற பொழுது
எதிர்கொண்டிசெட்டி வர்த்தகர்முதலோர் யாவருஞ்சந்தன களபம்

எழின்மலர்மாலை தாம்பூலவகைக ளென்பதெல்லாஞ்சமர்ப் பித்தும்
பதியன்புபொன்பூ காணிக்கையிடவும் ஸர்க்குமின்னார்மத வாளி

பாய்ந்துடல்மறைந்து கலைவளையளக பாரங்கள்சோர்ந்துகித் திரம்போல்
எதிர்நிற்கவச்ச தருமயாகசாலை யிங்கெவடத்திலே ஜனங்கான்

எங்கெனவினவி யங்கனெனசென்று மெடித்துவில்லொடித்தன ரரியே.

தரு இராகம்-தோடி, ஆதிதாளம்.

ப ல் ல வி,

வில்லையொடித்தா ளோ கோ
விந்தன்வைகுந்தன்முருந்தன்அந்த
வில்லையொடித்தா ளோ.

அ நு ப ல் ல வி.

நல்லமதுனாயிற்குஞ்ண ன்
செல்லப்பிள்ளைவினையாட்டாய் ச
சொல்லவும்பலத்தவிந்தி ர
வில்லும்போலிருக்குங்கஞ்ச ன் (வில்லை)

ச ர ண ன் க ள்.

க. இங்கனேபட்டணத்துச் ச
னங்கலீர்தனுர்யாகசா லை
யெங்கேயென்றுகேட்டுக்கொண்டும்
அங்கனேசென்றிரிகுஞ்ண ன் (வில்லை)

2. அத்தனுர்யாகசாலையி ற்
சுத்தவீரர்வெருபேர்க ள்
சத்திசுழற்றிக்கொண்டெங்கு ஞ்
சுற்றிக்காவல்திருக்ககண்டு ம் (வில்லை)

3. சேனாகாவலர்தகை வ
தானதுக்குமுட்படாம ற்
ருனேநகைத்துக்கொண்டி து
தானாவில்லென்றுமெடுத்து ம் (வில்லை)

4. முனேக்குமுனையானென் ன
வினேத்துமிடதுகையா ற்
களைக்காதெடுத்தும தை
வனேத்துமிஷத்தி லே (வில்லை)

5. அரும்பாலகனென்றெங்கு ன்
திரும்பாதெவரும்பார்க் க
விரும்பிமதயானையு ன்
கரும்பைமுறித்தாற்போ லே (வில்லை)

6. மாசிலாப்பரிகழித்த னே
ஆசைகளெங்கெங்குமந் த
ஓசைகள்நிறைந்துசஞ் ச
ராஜனும்பயந்திட வே (வில்லை)

கண்ணன் மகசாலேச்சேவகரை வதைத்தல்.

க லி த் து னை ந.

தொடிதனிலிந்த மகசாலைவந்து நுழைந்தசிறு
பொடியனொருத்த னிவனூர்சொலாயுத பூஜையிலே

துடியாகவைத்த விவையெடுத்தேயொழித் தான்றுரத்திப்
பிடியமிகட்டென வீரொல்லாமுரம் பேசுவோ.

திபதை, இராகம்-சங்கராபரணம், ரூபசதாளம்.

• க ண் ணி க ள்.

- க. அந்தவில்லைச்சுற்றிக் காவலதாயிருந்
தசுத்தவீரர்க ளெல்லாந் கிட்டு
வந்ததிகோபத் துடன்பரபரப்பா ய்
• வளைந்தவர்மனந் கல்லாம் *
- உ. இந்நதவில்லையொ டுத்தவிவனார் பி
டியுங்களுக்கட்டுங்களுள் பாரோ யந்தச்
சுந்தரராமகிருஷ்ணர்களைப்பிடிக்கத்
துராகைகொண்டாரவர் நேரோ *
- ங. கிட்டுவந்தவீரப் படைகளையேர ம
கிருஷ்ணஸ்வாமிகளுந் கண்டு ஓடித்
திட்டவில்முறிச்சலைப் பேருக்கொன்றாயெடுத்
திட்டங்கனேகோபந் கொண்டு *
- ச. தனுர்மகசாலையிற் கஞ்சனுக்கேவலா ந்
தானையெல்லா மடித்தாரோ யந்த
கனுக்குத் தூதர்க ளாகுவீனென்றுதெக்
கணங்காட்டி விடுத்தாரோ *
- ரு. இப்படி ராமகிருஷ்ண ரந்தக்கஞ்சனா ல்
ஏவற்படையைச் சங்கராஞ் செய்தும்
அப்படித்தானேதி ரும்பவும்பார்த்தா ரோ
யந்தப்பட்டணச் சிங்காரம் *
- சு. அதையுமங்கேக டாக்ஷித்துஞ்சஞ்சரித்
• தானையாநாமினி மெலே நானே
யுதையத்துக்குவரு வோமென்றேதி ரு
வுள்ளன்கொண்டார்நெடு மாலே *
- எ. விடுதியைநோக்கிக் கொண்டேராமகிருஷ்ண ர்
வீதியிலேவரும் போது அந்த
வடமதுரைப்பட்டணத்துள்ளோர்கண் ட
வரிசைசொல்வேந்தப் பாது *
- அ. அச்சுதானந்தர் திருமேனிச்சுந்தா ம்
அற்புதமகிமை வீரியம் எல்லாம்
மெச்சியிவர்மனித ரல்லவுத்த ம
விண்ணொன்பதுவே காரியம் *
- க. தடையில்லையென்று மெண்ணவுமிப்படித்
தன்னிச்சையாகச்சஞ் சரித்தார் பின்னும்
இடையர்சூழச் சகடங்கள்முன் னே
யிறங்குமிடத்திலே தரித்தார் *

௧0.	அந்தச்சமையத்தில் மேலைக்கட யடைந்தனனையனே ஆதித்தன் இந்தமுகுந்தனுங் கோகுலத்தினின்று இங்கெழுந்தாரதைப் போதித்தன்	லை முன்னே ம் *
௧௧.	கோகுலத்திலுள்ள கோவியர்விரக கூறுசகிக்காமற் சொல்கிறார் யாகுலந்தன்னுற் புலம்புகிறத்திலு இக்கிருஷ்ணன்மதுரை செல்கிறார்	க் அந்த ம் *
௧2.	நாட்டில்மதுரையிற் பெண்டுகளுக்கி நல்லபொழுதாய் விடிந்தது கூட்டியவர்க்குக் கிடைத்தஆசீர்வாத கொள்கைபலித்து முடிந்தது	னி தெய்வங் க் *
௧௩.	நீலவண்ணரிவ ரழகெல்லாமவ நேத்திரானந்தமாய்க் காணவே சாலப்பலித்ததென்று சொல்லிக்கொண்டா தானதுசிச்சயந் தோணவே	ர் தவன் ரோ *
௧௪.	திருமடந்தையாந் தேவிபிரமா தேவர்களையெல்லாம் விட்டுமே அருளாளர்புருஷ பூஷணரா ஹரியைச்சேர்ந்ததைத் தொட்டுமே	கி நல்ல ன *
௧௫.	எங்கும்பிரகாசிப்ப தெப்படியோவத கேற்கவேயிவ்வுல கத்திலே மங்களமூர்த்தியாங் கண்ணனுடதி வடிவின்காந்தியி டத்திலே	ற் திவ்விய ரு *
௧௬.	சேர்ந்துமதுரா புரியென்னும்பெண்ண சிகழுகதிக மாச்சது வேந்தனெகிருஷ்ண சதாமுதபானமு மென்மேலுமக்கல்லோ வாச்சது	ர கேளும் ம் *
௧௭.	நாராயணரூப ராமந்தராமகிரு ணரும்நந்தகோப ராதியாம் சீராளரெல்லா மிருக்குமிடம்வந் சேர்ந்ததுவுமெங்குங்கி யாதியாம்	த் அந்தச் து *
௧௮.	திருவடிகள்விளக் கிக்கொண்டுபின்னு சேர்த்தியில்மேவியும் பாலனங் கருணையாளர்க ளன்பளையென்னுளு கண்டுசெய்வார்பரி பாலனம்	ஞ் கொண்டா ங் *
௧௯.	இந்தக்கஞ்சன்மன மின்னமுமென்ன யிருக்குதென்றறி வோமென அந்தவிரவு மவிடத்திருந்தா ஹிராமகிருஷ்ண வாமனர்	வா ஸாமி ரோ *

கஞ்சராஜன் துச்சொப்பனங்காணல்.

விருத்தம்.

வினையாட்டாயிராமா மதுரைதூதா
வீதிவந்து பலமுள்ள விலையொடித்தும
வளைகின்ற சேனையெல்லாம் மடித்ததிந்த
வகையெல்லா மறிந்துகஞ்சன மிகவுமஞ்சி
என்கிராம நிதிரைய தன்றியவவி
புழுமுதும நினைவுகன வினிலுங்கண்ட
துளகால தூதனனூந் துணனிமித்தம்
ஊணிகடேள நெஞ்சினிலே தோணிககேளே.
தரு இராகம்-சங்கராபரணம், ஆதிதாளம்.

பல்லவி

துணனிமித்தங்கண்டானேபோஜன கஞ்சமகாராஜன்
தூமதியசுரவிச வாஸன *

அநுபல்லவி

நிரணயமாயககனனாடிசன ணீரீழலைப்பார்க்கும் போது
மன்னனுடலதலையிலொம்ற கண்டானவனறப் பாது (தூ)

சரணங்கள்.

க. தனதுகண்ணிரண்டிலொரு கண்ணிலொருபிழலிற் சந்திரனென நையிரண்டு சந்திரனாகவுந் இனமுமொருதிந்சனை யிரண்டுதிபமாகக் இருகையின்விரலகொல்லா மிலலாதவனாகக்	கண்டான் கண்டான் கண்டான் கண்டான் (தூ)
உ. தன்னிழலிற்சரிமெல்லாரு சலடைககனனாய்தனூகன சகலபிராணிகளுடநாதத் தவச்சொல்லாக்ககேள வி சொன்னமயங்களாகவே மரங்கொருநதுவங்க தூளிகளசேறுகளிலே தனகாலடிதோனது	கண்டான் கண்டான் கண்டான் கண்டான் (தூ)
ங. சுழலுமிந் தவகையாக விழிப்பிலே துணனிமித்தந் சொப்பனத்தற்பிணங்கனையா விங்கனஞ்செய்யவே கமுதையின்மேலே நியந்தக் கஞ்சனவீதிவரக் காவலாதாமனாககிழந் கைப்புசிக்கககண்டான்	கண்டான் கண்டான் கண்டான் கண்டான் (தூ)
ச. எண்ணெய்ததலையாயிருநதுந் திகம்பரனயத்தனைக் இசைந்துசெம்பருத்திமலா மாலையாகத்திரிகக் திண்ணமாயக்கனவிலேயு மிந்தவகையனேகந் தோநதுபாததுமரணக்குறியிதெனறுகொண்டேபலவுங்கண்டான் (தூ)	கண்டான் கண்டான் கண்டான் கண்டான் (தூ)

கஞ்சராஜன் மல்லநங்கத்துக்கு வரல்.

விருத்தம்.

விவான துணனிமித்த மிவகைகஞ்சன
விழிப்புடனே சொப்பனத்துங் கண்டுநெஞ்சந்

சுகல ப்ரீபாகவத தசமஸ்கந்த கீர்த்தனை:

திரிவாசி மரணவர வறிந்துதாப
 சிந்தையனாய்த் தவிப்பதிலுந் தபனன்சேர்வுந்
 தெரியாதா சாணூரா திசனையேவித்
 திருப்பவுநநா னன்குமல்லர் வினையாட்டென்னும்
 பெரிதான வுத்ஸவத்தை யாரம்பிகடும்
 பேரிதாம் மல்லரங்கப் பேரிதாமே.

தரு, இராகம்-அடாணு ஆதிதாளம்.

ப ல் ல வி.

மல்லரங்கத்திலே ராஜமஞ்சத்தி டேல
 வந்திருந்தானேகஞ்ச ன்.

அ நு ப ல் ல வி.

வல்லவராம்மன்னரெல்லாம் மஞ்சங்களி லிருக்கவே
 சொல்லுமந்திரிகளென்னுந் துஷ்டாசூழ்ந்து நெருக்கவே (மல்ல)

ச ர ண ன் க ள்.

- க. இரத்தினமிழைத்தாண்க னாயர்மல்லரங் கத்திலே
 சுத்துமன்னரிருகமஞ்சஞ் சோடித்தஅங் கத்திலே
 எத்திசையுமல்லர்வாத்திய மிசைபிரஸங் கத்திலே
 வத்திரதோரணங்கொடிகா கட்டுஞ்சிங்கா ரத்திலே (மல்ல)
- உ. இவகைபந்தமதுதானி லுள்ளஜனங்களு மிக்காஞ்
 சுவையுடன்வெளியூர்களின் ஜனங்களும்வந்தொரு மிக்காந்
 தவமிகுமந்தணரொடு கூத்ததிரியனாமுன்னிடு தற்காம்
 எவரெவரெவவுலாஸமாக விருக்கவேணுமப்ப டிக்காம் (மல்ல)
- ங. ராஜர்கள்நடுவிலேரா ஜாதிராஜ கஞ்சனும்
 போஜனவன்மிகவுந்துய ரடைந்திருக்கு நெஞ்சனும்
 பேசுமல்லர்கைகொட்டிக் கொண்டியர்சத்த மிஞ்சனும்
 தேசமெங்குஞ்செயிப்பதென்றே கருவிக்கக்கண் டஞ்சானும் (மல்ல)
- ச. சாணூரன்முஷ்டிகன்கூடன் சலனதோசலனுங் கூடக்
 காணுமல்லாசாரியர்க ளிவர்களென்னுமிந் மூடர்
 புணுமலங்கிருத்ததுடன் புறப்பட்டாரோகுடி கேடர்
 வேணுவாத்தியம்பிடித்துத்தூரியம் முழக்கக்கண்டதோர்விசேடம் (மல்ல)
- ரு. நந்தர்முதலாபரைக்கஞ் சனழைத்துமவரச் சொல்ல
 வந்தவர்க்கைகாணிக்கை யிட்டுக்கண்டதென் சொல்ல
 அந்தவிடத்தின்மஞ்சங்கள் மீதுமிருந்தார் மெல்லச்
 சுந்தரகோபாலகிருஷ்ணன் மகிமையாரும்றிவு தல்ல (மல்ல)

சஉ - ம் அ த் தியாயம் மு த் து ம்.

கண்ணன் திருவடிகளே சரணம்.

சாந - ம் அத்தியாயம்:

அவதாரிகை.

விருத்தம்.

எட்டிலேந்து மூன்றுஞ்சேர்ந் திடுமத்தியாயம்
 ஈதிலே நாமர்கண்ண ரரங்கமேவித்
 துட்டமாம் மாதங்கந் தனையும்வென்று
 தொடர்ந்துவந்த அம்பஷ்டன் றனையுங்கொன்று
 அட்டியில்லா மல்லரங்கத் துட்புகுந்து
 : அனைவர்க்குந் தசவிதமாம் ரூபங்காட்டி
 முட்டிகசா னூர்னுட வீரவாத
 மொழிகொண்டா ரதங்கிசைந்த வழிகண்டாரோ.

கஞ்சராஜன் ராமகிருஷ்ணர்களை மல்லரால்
 வதைக்க நினைத்தல்.

விருத்தம்.

தனுற்பங்க முதற்கருமந் தன்னால்முன்னந்
 தங்கள்மகி மையைக்கஞ்சந் கறியவைத்துந்
 தொனிப்பாக அவன்மரணக் குறிதளான
 துர்ணியித்தம் பலவாகக் கண்டிருந்தும்
 மனப்பாலே யேகுடித்து ராமகிருஷ்ணர்
 மாதாபி தாக்களையும் விடாமலின்னம்
 நினைப்பிலே யரிகளையுங் கொலலாமென்றே
 நேரிட்டான் மலலர்களாற போரிட்டானே;

கண்ணன் குவலையாட்டமென்னும் யானையை வதைத்தல்:

விருத்தம்.

மல்லரங்கத்தில் வந்தவனிருந்து மல்லரைச்சட்டமுங் கட்டி
 மல்லயுத்தத்தை யேதொடுத்தங்கு மல்லராற்பேரிகள் முழக்கும்
 எல்லையிற்சத்த மெப்படியென்னி லிராமகிருஷ்ணர்களிடம் யாதும்
 இல்லையேகுற்றம் மாதூலனான விக்கஞ்சுவதைதோஷ பில்லை
 நல்லதையென்று முழங்கலைக்கேட்டு ரவியுதையத்திலே நியமம்
 நாடியுஞ்செய்து நிரபராதிகள ரங்கல்களையுங் காணச்
 சொல்லுமமதுரா பட்டணம்புகுந்து துடிமல்லர்சபையின்வா சலிலே
 தும்பியையடித்த வெம்பிரான்கதைய தும்பிரதாபமுங் கேளே.

தரு இராகம்-ஸாவேரி, ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

குவலையாட்டமாங்க றுவலையாதவகுஞ்சர ச்
 சிவலையாங்கண்ணன்வென்றார் குவலையவேந் தே.

அநுபல்லவி.

அவலைக்கொண்டுஞ்சேலர் கவலைபெல்லாந்தீர்த்தரு ள்
 திவலைகொடுத்தார் துழாய் மவலையணிந்தார்தன் மா

யவலேபூட்டியெசோதை சவலையென்றுங்கோவியர் க்
 குவலையத்தோள்கொடுத்தா ரவலேகடற்றுவின்ற ர்
 அணிமணியுரரொரு கணிகையினுடல்வ கோ
 வெணிசிரிதரவருள் பணிலமிலகுகர ர் (குவலை)

ச ர ண ன் க ள்.

க. மல்லரங்கவாசலிலே வழிமறித்துக்கொண்டிடுங் கு
 வலையாபீடமென்னும்மா தங்கம்
 வல்லமையாநிற்கவதின் மேலிருந்துமேவிக்கொண் டி
 மாவுத்தன் அம்பவீட்டன்வெகு துங்கஞ்
 செல்லவுஞ்செலுத்திக்கொண்டு இருப்பதையுங்கண்டுமெங்க ள்
 செங்கனியாயராமநர சிங்கங்
 கொல்லுதற்கேயுத்தகோலங் கொண்டிடுப்பையிழுத்துக்கட்டி க்
 கொண்டையையிழுக்கினதோ ரங்கங்
 கொண்டுக்கோடையிடி போலே மாவுத்தனைத்
 தண்டுளவமாலை மாலை கம்பீரமாய்க்
 கூறுவாரம்பவீட்டாஅம் பவீட்டா எங்கட்குவழி
 மாறிவிட்டாதுவீட்டா துவீட்டா இல்லாவிடிலே
 குஞ்சரத்துடனேநீயுஞ் செல்வதெம னூரடா
 என்சொல்லுக்கிரண்டில்லை யிசனையுணிப் பாரடா
 பஞ்சையேநீயெங்களுடன் செய்வதென்ன போரடா
 துஞ்சவேளைவந்ததென்று தோணிநெஞ்சிற் சேரடா
 சொலுமெதிர்முகமுடன் ரிலுனதிலிருபு ய
 வலுமைகளொடுமுயிர் நிலையிருவமென க் (குவலை)

2. மாலானவர்வீரம்பேசி யதட்டும்போதந்தஅம்பவீட்ட ன்
 வலுமைகாட்டிச்சினத்தை மேவினான்
 காலாந்தகவெமனைப்போலும் யானையைக்கொப்பஞ்செய்வித்து க்
 கடுகிக்கண்ணன்மீதி லேவினான்
 ன்னூலாகாரமாயானையும் வாசுதேவனைத்துரத்தி த்
 துதிக்கையால்வளைக்கவுந்திப் பூவினான்
 லீலாமானிடனுமங்க தின் றுதிக்கைகின்றும்நழு வி
 யெழுந்துகிட்டிவந்துபின்னூந் தாவினான்
 இறுக்கிமுடிபுபந்தத் தாலே காலிலிடித்துஞ்
 சுறுக்கிலேமறைந்தார் மாலே தந்தியுயினா
 இழப்பதையெண்ணாமல் நகந்து நகந்துகொண்டு
 புழைக்கையாலங்கங்கே முகந்து தேடிவரவும்
 இன்னமுங்கேசுவன்வெளிப் பட்டதிபலத்தி னாலே
 மன்னவனையந்தயானைப் பின்புறத்துநின்றும் வாலை
 என்னசொல்வேன்பின்னுக் கிழுத்தனதெப்படிப் போலே
 பன்னகத்தைவால்பிடித் திழுக்குங்கருடனைப் போலே
 படவரவதின்முனம் நடனமதிடுமஹ ரி
 யிடமனதுறைநல்ல திடமுளமனவ னே (குவலை)

௩. இருபத்தைந்துவிற்கடைதூர மந்தயானையைப்பின்னு க்
கிழுததாரொன்பதையுநந்நி கண்டது
குருபத்திமன்னவனேகேளாய வர் பழமததில்நிற்பவரை க
குஞ்சரமபிடிக்கமன்னு கொண்டது
மருமததையறியின்ன மிடசாரீயாகக்க நி
வந்தாலரிவலசாரியாயவர வெருண்டது
நிருபக்கஞ்சனேவுருகைமா மருதஞ்சாய் த்தானைப்பிடிக்க வ
னேடிநதரமங்கனே சமுன்றது
நிலத்திலொருசிறு பாலன கனறினவாலபறறிப
பிலத்திழுக்குநோகோ பாலன வாலவயதில
நிசமாயாவினகனறின வாலக கையாறபிடித்து
வினசுகொண்டிழுத்ததுபோலே யிழுத்திழுத்து
நெய்யையுண்டாரொதாவநதும வாரணத்தைச் சுத்தினர்
கையினுலடித்தடித்த தடிக்கடி தூரத்தினர்
ஐயதளளித்தளளிக்கிழ வியூமபடிக குரத்தினர்
மெய்யாயவஞ்சனையடிய தாயத்தூரத்தி யெத்தினர்
விகளிதமமாமலா முகபதகரவி பி
யுகாவிதுருலமணி மகிழ்மயெவரறிவா ர (குவலை)
௪. வஞ்சனைவினையாட்டினால் யானையைத் தூரத்தமபோ து
மாயனுங்கீழேவழுவதுங காட்டினர்
குஞ்சரஞ்சினநதுவநதுங கண்ணனமேற்கொம்பாலிடுக்கு க
கூற்றிநத்தினமுனமே தாட்டினர்
அஞ்சனவண்ணருமங்கே யெச்சரிக்கையாபெழுநது ம
அநதக்கொம்பிடிபுவிக்கு ளீட்டினர்
நெஞ்சநொநதுமாகளிற்றின தநதம்பூமியைப்பிளக க
நேரிட்டுக்கோபக்கனலை மூட்டினர்
நிராமயனெனநனபாபொருந்தத் துத்கண்ணனமேற
போருமைமிஞ்சமேலேயிருந்த மாவுத்தொலலாம
நேரிட்டுமுறுதியா யேவ வெருண்டுதுமி
வீரிட்டுமஹரீமீது தாவக குறுகுவநது
நேமிகையாலயானைத்துத்க கைபிடித்திழுத்த தானோ
பூமிமேலடித்ததனமே லேறியுநதுவைத் தானோ
சாமிநரசிங்கமூர்த்தி யென்னவேமித்த தானோ
மாமதபுழைக்கையானைக் கொம்பினைப்பறித் தானோ
மதலியினரணை யுறவதுமதக நி
பெறவுத்தவினாரி நரைமகமுதுளவின ர (குவலை)
கண்ணன் யானைப்பாகரை யடித்து மல்லரங்கஞ்சோல்.

விருத்தம்.

பறித்திட்ட யானைக்கொம்பத்தொலத்திப

பாக்களையெல்லாமடித்து முன்னேமாகக்கம்

மறித்திட்ட கரிகரியாச் சென்றுவிட்டு
மல்லரங்கத் துட்புகுந்தார் மாயனங்கே
உறித்திட்ட மானவெண்ணெய் தயிரபாலாடை
யுண்டகுழ வணப்பிள்ளை யவர்க்குட்பேதாப்
பொறித்திட்ட பொறிப்போல வீரவேஷம்
பூண்பாராம் யாவர்களுங் காண்பாராமே.

கண்ணன் மல்லரங்கிலுள்ளவர்களுக்குப்
பத்துவித சேவைதரல்.

விருத்தம்.

யானைக்கொம் பினைத்தரித்த தோளுமந்த
யானைமத பிரத்தவிந்து நிறைந்திலங்கும்
மேனியுடன் முகாரவிந்த வியாவைமுத்தும்
விளங்கவே வீரவிலக் குமியைக்கூடி.
மானிலத்தி லிடையர்களுஞ் சூழ்ந்துநிற்க
மல்லரங்க பதியிலண்ண னுடனேகூடத்
தானந்த வனமாலி தசரஸத்தைத்
தந்திட்டார் கஞ்சன்முன்னே வந்திட்டாரே.

தரு, இராகம்-ஆனந்தபரவி, ஆதிதாளம்.
பல்லவி.

தசரஸங்காட்டினாயா மெய்யாகவே
தசரஸங்காட்டினாயா

அறுபல்லவி.

வசுதேவதேவகிரு மாரகம்பீர தீர
பசுபாலகிருஷ்ணனந்தப் பலபத்திரருடனே சேர (தச)
சரணங்கள்.

க.	சாணூரமல்லருக் கிடியைப்	போலே	யந்த
	வேணுகோபால ரானநெடு	மாலே	*
	தோணும்ரவுத்திர ரஸத்தைமென்	மேலே	சக்கர
	பாணியன்பருகருள் தோணியன்கொருக்	காலே	* (தச)
உ.	உத்தமபுகுஷ ராகவே	பூமி	தனில்
	மத்தமனிதாக்கும் யாதவ	ஸாமி	*
	மெத்தவற்புதரஸங் காட்டினார்	நேமி	யவர்
	வித்தையெவரவிவார் ஸத்தியஸ்வரூபர்	தாமித்	* (தச)
ஈ.	மங்கைமார்க்கு முருவஞ்	சூட்டி	வரும்
	ஐங்கணைமாரன்போலும் மையல்	பூட்டிச்	*
	சிங்காரரஸத்தை யு மங்கே	காட்டி	மல்ல
	ரங்கநாதராய்நின்று மெங்கள்வினையை	யோட்டித்	* (தச)
ஈ.	ஆயர்தங்களுக்கெல்லாங் கிட்டின	பந்து	வாகி
	மாயன்நகைப்புரஸ மங்கனே	தந்து	*

	காயாம்பூவண்ண னவதரித்து வேயார்வாயரவப பரயாரியி	வந்து சைந்து	நல்ல *	(தச)
இ.	மண்டலமீதுதுஷ்ட மன்னருக் தண்டநாயகராகி கெனகினுரு மணமமவீரஸதைக காணபித்தார அண்டமுனிவரொவா கண்டாராயந்தறி	கெல்லாந சொல்லாம வல்லா யலாந	கிருஷ்ண * மையை *	(தச)
ஈ.	தந்தைதாய்களுக்கு குழந்தை விந்தநயனஹரி யவா ஸந்ததமுங்கருணை ரஸம் தந்ததுமவாசெயத விந்தைசொல்கிறேன்	நேராய பாராய நாராய வாராய	அர * ணா *	(தச)
எ.	கஞ்சராஜனுக்கு முன்கிணைநேருந மிஞ்சமபயரஸத தைக்கோ அஞ்சாதுரின்று ஜயலக்ஷுமி மஞ்சாருமேனஹரி பஞ்சாயுதவி	காலன் பாலன லோலன சாலன	போலே * நீல *	(தச)
அ.	மகிமையறியாதவா கருக்குவி ஸக்திராகபயந கரஸதைக சிகிபிஞ்சமௌலி யரிவைகுந்த அக்சாயியவாசெயத விகிதமேவினே	ராட்டு காட்டு நாட்டு யாட்டு	ரூப * பபதி *	(தச)
ஊ.	யோகிகளுக்கெல்லாம் பரதத்துவ யாகியரஸநசொடுத தாராயா ஏகபரதேவதா ரூபமென் பாகவிருஷணிகளுக்கே மோகபக்திதந்	மென்னுரு பின்னும றுன்னும தென்னுந	சாந்தி * ஹரி *	(தச)

இராமகிருஷ்ணாக்கள் கஞ்சராஜன் அச்சமுறுமபடி விளங்கல்.

விருத்தம்.

இந்தவகை தசரூப தசரஸங்கள்
இசையவங்கே காட்டியே யண்ணன்கூட
அந்தமல்ல ரங்கிலரி விளங்குகின்றார
அவனிபதி யேகேள்ரு வலையாபீடத்
தந்தியடி படவொருவ ராலுமவெல்லத
தகாதவராயப பயமினறி நிற்பவச்சம்
முந்துதை ரியசாலி கஞ்சன்கூட
மூடினான மனதுமிக வாடினானே.

திபதை, இராகம-அடாண, ஆதிதாளம்.

கண்ணிகள்.

சு.	அந்தரங்கத்திலிற கினற பாந்தபராககிரம சாலி	ராமகிருஷ்ணோ ராமகிருஷ்ணோ	மிகவு *
உ.	பலவிதவேஷங்க ளாகி விலையிலாபரணந தரித்தும்	ராமகிருஷ்ணோ ராமகிருஷ்ணோ	பூவில *

சக அ ஸ்ரீபாகவத த்சமஸ்கந்த கீர்த்தனை:

ந.	மாலேவஸ்திரந்தரித்தும்	ராமகிருஷ்ணனோ	ரால்
*	கோலக்கூத்தாடிபோலவே	ராமகிருஷ்ணனோ	*
ச.	பார்க்கின்றபேர்மன துகளே	ராமகிருஷ்ணனோ யிழுத்துச்	
	சேர்க்குங்காரதியால் விளங்கும்	ராமகிருஷ்ணனோ	*
இ.	அச்சமின்றியச்சுதராம்	ராமகிருஷ்ணனோ	நிற்கும்
	உச்சிதபுருஷாக ளாம	ராமகிருஷ்ணனோ	*

இராமகிருஷ்ணர்களைக்கண்டு ஜனங்கள் மகிழ்தல்.

வி ரு த் த ம்.

மல்லர்சபை மீதுமஞ்சங் களிவிருந்த
மனனருடன் பட்டணத்துச் சனங்குழ
எல்லவருங் கண்டுமிகுங் களிபயிழைகண
ணிமையாடா மதபாதிது மிராமகிருஷ்ணர்
முல்லைநகை முகத்தழகைக கண்களாலே
முற்றவுமபா னஞ்செய்து மாற்றாராகி
எல்லையிலா வாசையிடுந் ததையுஞ்சொல்வேன்
இனியெனபார் சுகபுயிரம் முனியெனபாரே.

இ து வு ம து.

கலித்துறை.

நண்பாநயனங் ளாலேபருகியும் நாவதிலல்
உணபாகள்போலவு முகஞ்களா லு முவநதுறிஞ்சிப
பணபாயக்கரங்களி னைக்கடவொரோனஹம் பாணமைசெய்தாரா
திண்பாபுகழ்பரி கூறித்தேகணையிச செலவநனறே.

இராமகிருஷ்ணர்களை ஜனங்கள் புகழ்ந்துரைத்தல்.

வெ ண ப ர்.

பலபத் திரருடனே பைங்கொண்டல் வண்ணன்
நிலையை மலரரங்கில் நிறை—வுலகோர
கருதித் கருதிவெரு காதுலுட னைக்கோர
ஒருவாக கொருவ ருரைக்கும்.

தரு இராகம்-சங்கராபரணம், சாபுதாளம்.

ப ல் ல வி.

ஜனங்களே ராமகிருஷ்ணரிவரோ
ஜனங்களே

அ நு ப ல் ல வி.

மனங்கலங்கா திரநீங்கள் மாயாமனிதரிவ
கனங்கொண்டமகிமையைக் கண்டுஞ்சநதேகமென ன (ஜனங்க)

ச ர ண ன க ள்.

க. இப்போதும்முடகண் காண கிருஷ்ணன்
மெய்ப்பாய்விலொழித்தநுர தோண

இப்பாலுமோருவலை யாபீடமென்னும் தப்பாமலடிபடத் தான்கண்டபின்சொல்	யானே வானே (ஜன)
ஆனைக்கொம்பிதோ கிருஷ்ணன்ரோள் மேலே மானுபாவரிவ றோநெடு மாலே	கண்டார் *
ஏனைச்சுவரியங்கனி யாவுங்குணங்க தானேயறியலாச்சே சமத்தையென்ன	ளெல்லார் சொல்லலாம் (ஜன)
க. நோக்குந்திருமேனியுல் லாஸமும் வாக்கும் தூரமந்த * காஸமும்	கண்ணன் *
ஏர்க்குந்தேரியமும் இசைந்திங்களே ஆர்க்குங்கேட்டிருந்ததையெல்லாம்நினைப்	காட்டுதே பூட்டுதே
ச. அந்தநாரணன்மனை நாட்டிலே இந்தவஸுதேவர்தன் வீட்டிலே	தானே *
வந்தவதரித்ததும் இந்தொண்டுபே சந்தேகமில்லாமலே சிந்தைதனி	ரொன்று லெண்ணுவீர் (ஜன)
ரு. பைந்தொழிதேவகிபாற் பிறந்தார் தந்தைவஸுதேவரால் மறைந்தார்	உடனே *
அந்தநாள்முதலாக நந்தகோபர்வீட்டி மாந்தும்வளர்ந்திருந்தா ரிந்தக்கிருஷ்ணனைப்பாரு	ல ம் (ஜன)
க. முழக்காய்ப்பூதனையை யடித்தார் சுழற்காற்றகரணையும் மடித்தார்	பின்னுஞ் *
மழைக்கார்சிந்தத்தரிவர் மருதிரண்டும்வேரோ விழத்தள்ளினொன்பதை மெய்யென்றுநம்பலா	டே மே (ஜன)
எ. தேனுகனுடன்கேசி தனையும் ஸகுநுமிவர்சங்கரு டனையும்	நந்த *
மானிலத்திலும்லைப்பாம் பானவசு வானிலேத்தியுங்கொக்கின் வாயைக்கிழித்	ரனையும் ததுமிவர் (ஜன)
அ. காட்டுத்தீயையுமங்கே பகலித்தார் கூட்டத்தோடும்ஆயனா ரகலித்தார்	பசுக் *
ஆட்டிவைக்குமிவோ சூட்டிக்கையாய்ப் நாட்டியஞ்செய்தாரொன்று கேட்டிருந்தது	பணிமேல் மெய்யே (ஜன)
க. தேவராஜன்மழையைத் தடுத்துக் கோவர்த்தனமலையை யெடுத்துப்	கையாற் *
பூவிலேமுநாட்குடையேவிழாமற் ஆவிடைபுகைக்காக்குங் கோவிந்தனின	பிடித்தும் ராகும் (ஜன)

இதுவுமது.

விருத்தம்.

வரிசையாய் நித்தியஞ்சந் தோஷமீறி

மந்தகா ஸங்கடைக்கண பார்வையுள்ள

ஹரியந்த மகிமையுள்ள விர்த்தக்கண்ணன்
அலங்காரத் திருமுகமண் டலத்தைநாளுந்
தரிசனஞ்செய் தார்தோவி மார்கள்முன்னே
சிலவாடி யிருக்குமுகங் சண்டபோதுந்
தரிவையரோ யானந்தஞ் செயுதேயென்று
செப்புவார்க் குமயலையெ முப்புவாரோ.

இ து வு ம் து.

விருத்தம்.

ஆனந்தநமக்கெல்லாங் கொடுத்தா லுங்கண்ணன்வத னரவிந்த
மானந்தவிழிகதகோவி மார்களினதக்காணிலமன்ம் வாடுவார்க்
ளேனந்தசுதன்முகத்தி னழகுண்டுருசிகண்டா ரொவ்சகிப்பார்
யானந்தவகையையுரை செய்வேனென்றெழி லூட்டனே யிசைக்கின்றாரோ.

இ து வு ம் து.

கலித்துறை,

பைந்தொடியீர்வெரு கீர்த்திமகிமையும் பாக்கியமும்
வந்துமுயர்ந்த தெனுகுலந்தானுஞ் சிவந்தகண்மு
ருந்தனிரகக்ஷ ராமிலாவருந் கொள்கையினால்
அந்தவிவருக்கு முன்னோன்பலனா மதிசயமே.

இராமகிருஷ்ணர்களைச் சாணுரமல்லன்

யுத்தஞ்செய அழைத்தல்.

வி ரு த் த ம்.

கண்ணனுக்கண்ண ரிவர்பாக்கியசாலி காண்பிரலம்பனை யடித்துங்
கன்றுருவான தேனுசனுடன்ப காசுரனாகியா மவரை
விண்ணினிலவிடுத்தா னென்றுபல்விதங்கோ விர்தராலடியுண்ட வரையும்
விபரீதமாக சிச்சயமின்றி வெகுஜனவாக்கியங் களினால்
எண்ணிலாவகைக ளிராமன்மேற்சொலினு மேதேனுங்குறமொன் றில்லை
இரண்டுருவாகி யொருவராவந்த தென்பதற்கையமொன் றுளதோ
நண்ணியமல்லர் கூடமேலவ்வி ராமகேசவாகளை நோக்கி
நாவடங்காது கூவுவான்கேளமன் னாவவன்சாணுர மலனே.

திபதை, இராகம்-மோகனம், சாபுதாளம்.

க ண் ணி க ள்.

- க. இக்குவலையத்திலே யுங்களிருவரைப்போ ல்
இலலைபராசகிரம சாலி யென்றுங்
கைக்குத்துச்சண்டையிலே மிகவுஞ்சமர்த்தொன்று ன்
கஞ்சராஜனுங்களைக் கோலி *
உ. பார்க்கவேண்டியுங்களை யிவிடத்திலழைப்பிக்கு ம்
படியாசசிப்பாரிலுள்ள ஜனங்கள் எல்லாஞ்
சேர்க்குமன்னர்க்குப்பிரியம் வரத்தக்காரியங்க ள்
செய்துமகிமைபெற்றாற் கனங்கள் *

- கூ. தருமனதினாலேதான் காரியங்களாலேதான்
ஸரஸவாக்குகள் தான்வீண் போமோ ஏதும்
அருமையறியாரிடங் காரியங்களைக்காட் ட
அதெப்படிவிபரீத மாமோ *
- சூ. பசுக்கள்மேய்க்குமிடைய ரிடத்திலுங்கன் றுமேய்க்கு ம்
பசுகளிடத்தினிலு முங்கள் உடைய
நீசமானசமத்தைக்காண் பித்துமவர்சந்தோஷ ம்
நிறைந்தாரொன்பதேபிரகா சங்கள் *
- இ. வனங்களிற்பசுக்களை மேய்த்துக்கொண்டீங்களு ம்
மாடுமேய்க்கிகளுடன் கூட வெகு
கனங்கொண்டமல்லயுத்தஞ் செய்தீரவைகளெல்லா ன்
காரியமல்லதள்ளிப போட *
- சு. இங்கேயிற்தக்கஞ்சனும் மகாராஜன்சபையி லே
ராஜாகளுக்கெல்லாஞ்சந் தோஷம் வர
எங்களுடனேநீங்கள் மல்லயுத்தஞ்செய்தால்வரு ம்
ராஜவெகுமதிவி சேஷம் *
- எ. தேசமணிதரெல்லாம் மகிழ்வாராஜனங்களுக் க
திபதிராஜனல்லால்வே றிலையே யிந்த
ராஜசபையிலுங்கள் சமத்தைக்காண்பிக்கலா மே
நல்லசமையமிது நிலையே *

கண்ணன் சாணூரமல்லனைப் பார்த்துரைத்தல்.

விருத்தம்.

தேசகா லங்களுக்கு சிதமதாகச்
செப்புமந்தச் சாணூர மல்லர்வாக்கை
வாசுதே வனுங்கேட்டு மனமகிழ்ந்து
மல்லயுத்தங் கிடைத்ததென்று வந்துமங்கே
பேசிசிற்குஞ் சாணூர மலனைநோக்கிப்
பினுமங்கு வெண்ணெயுண்ட வாய்திறந்து
கூசாது சொல்வதைக்கே ளபிமன்றந்த
குமாரனீ பாகவத மாரனியே.

தரு இராகம்-கல்யாணி, ஆதிதாளம்.

பல்லவி,

மல்லாவிதுதருமமல்ல சாணூரமல்ல
மல்லாவிதுதருமமல்ல *

அது பல்லவி.

வல்லாமையுள்ளநீங்க னெல்லோருங்கூடிப்பல ம்
இல்லாதபேருடனே மல்லயுத்தஞ்செய்வ து (மல்லா)

சரணங்கள்.

- க. போஜபதியாகுமிந்தக் கஞ்சமகாராஜ னுக்குப்
பூமேலுள்ளோர்பிரியஞ்செய் வதுந்தெரியுமென்ற னுக்கு

சுஉஉ ஸ்ரீபாகவத தசமஸ்கந்த கீர்த்தனை.

- ஊசிநுழையாதகாட்டிற் றிரிகுவோம்நாங்களு மிந்த
ராஜசஞ்சன்மனதுக்கேற்க நடக்கவேணுமே முந்த (மல்லா)
- உ. எங்களுக்குநீசொன்னதுதெரி யாமல்முன்னம் போச்சது
இப்போததைச்சொன்னதேநல் லவுபதேச மாச்சது
உங்களைப்போலெங்களுக்கென் னதெரியுஞ்சிறு பாலர்
எங்கொத்தபசுகளுடன் ஆடுமணு கூலர் (மல்லா)
- ங. மலையடிவாரத்திலும்பிருந் தாவனத்திலுமெந் நானும்
மாடுமேய்க்குமிடையருடன் வினையாடுவோம்நாங்கள்தேனும் நானும்
வலுமைமிகுமிந்தமல்ல ரங்கத்திலேமல்லர் கட்டுத்
தலைவருடன்கூடவேயுத் தத்துக்கழைப்பது மக்கு (மல்லா)

கண்ணனிடஞ் சாணூராமல்ல னுனாத்தல்.

வி ரு த் த ம்.

வேணுகோ பாலனியை யுணக்கவங்கே
மீட்டுமந்தச் சாணூரன் மொழிவான்கேளுங்
காணுநீ குழந்தையன்று பாலனன்று
கருதுபல பத்திரனு மதிகவீரன்
ஊனியா யிரம்யானை பலத்தைத்தானே
யுள்ளருவ லையாபிட மென்னும்யானை
பாணிவினை யாட்டினால் நீயேவென்றாய்
பார்க்கின்றோ முன்னையிங்கே யெற்கின்றோமே.

இ து வு ம து.

விருத்தம்.

இவிடத்தி லுங்களுடன் கூடயுத்தம்
ஏற்பதற்குப் பலசாலி யிங்கார்சொல்லு
கவடத்தாற் சொல்லவில்லை நிச்சயந்தான்
கண்ணனே யென்னுடனே நீபோராடு
சுவடுநிகர் பலசாலி ராமனோடுங்
குறுகிமுஷ்டி கனமாசெய் யட்டுமுன்னைத்
தவிடாய்த்தெள கிறேனென்ன வீரவசுதந்
தாள்சொனனான் சாணூர னென்சொன்னானே.

சங - ம் அ த் தி யா ய ம் மு த் து ம்.

கண்ணன்திருவடிகளேசாணம்.

சுச - ம் அத்தியாயம்.

அவதாரிகை.

விருத்தம்.

முட்டிகசா ணூரனுடன் மல்லர்பாடி
முடியவே சஞ்சனையும் வதைத்துப்பின்னுங்
கட்டிகட்டி யாயமுமம் மாமியென்னுங்
காரிகையைத் தேற்றியன்னை பிதாவைக்கண்டு
மட்டிலா வினையாட் லிராமகிருஷ்ணர்
வகையிந்து நாற்பத்து நான்கிலென்றும்
ஒட்டிவரு ஸ்ரீதர்வி யாக்கியானம்
உணாகின்றார் தமிழனந்தம் வினாக்கின்றோ.

இராமகிருஷ்ணர்கள் மல்லயுத்தஞ்செயல்.

விருத்தம்.

நினைத்தபடி நிறைவேற்றுங் கண்ணனாங்கு
நேரிட்ட சாணூர மல்லனென்பான்
தனைத்தொடர்ந்தா ருரோகினிகு மாரரொன்னுஞ்
சங்கருஷ்ணருமுஷ்டி சனைவளைத்தார்
சனத்திரளி; ணுடன்கூடி மன்னர்கூழ்ந்த
சபையிலே சஞ்சனிருந் ததனைப்பார்க்க
அனர்த்தமலத விளைத்துமல்ல யுத்தங்கொண்டே
யாடினா பணித்தலைமே லாடினோ.

தரு, இராகம்-சங்கராபரணம், ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

மல்லயுத்தஞ்செய்தாரோ ராமகிருஷ்ணர்
மல்லயுத்தஞ்செய்தாரோ

அநுபல்லவி.

மல்லயுத்தஞ்செய்தாரோ வல்லாமைகூறினா ரோ
பொல்லாமடமுஷ்டிக ளேடுராமனு ன்
கல்லாதவச்சாணூர ளெடுமாமனு ம் (மல்ல)

சரணங்கள்.

க. கைகளினும்கைகளைக்	கட்டிக்	கால்களினுலே.
கால்களையும்பின்னியே	கிட்டி	யொவ்வொருத்தராய்ச்
செய்கிறோம்நாஞ்செயமென்	மெட்டி	யிழுத்திழுத்துந்
திண்மையதாய்க்கெக்கலி	கொட்டி	யிரண்டுகையின்
கனிஷ்டிகைவிரற்களை	நீக்கி	மற்றவிரற்களைம
சினத்துமுழங்கைகளைத்	தூக்கிக்	கொண்டடித்துஞ்சிவக்க
கனத்தமுழங்கால்களிற்	றாக்கி	வலுத்துக்கெணடைக்காலை
அனர்த்தமலதமிகவுண்	டாக்கி	யிரக்கமென்பதையும்
கலந்திடித்துத்தலையொடுதலை	முட்டி	மார்பொடுமார்பிடித்து
மலைந்துகண்ணனுஞ்சாணூரனைய	தட்டிக்	கையொடுகைகோத்து

வலந்திரும்பியுமிடந்திரும்பியுமி ராட்டித்தள்ளிச்சுற்றிமல்லுக்கட்டி
நிலங்குலுங்கவுந்தூக்கிப்போட்டுப்பூரட்டி யுயரவெடுத்துப்பின்னுங்

கண்ணேரீனவே சொல்வதை நாட்டியும்
முன்னேபின்னே நடந்து காட்டியும்
என்னையென்னே யென்பது கோட்டியுஞ்
சொன்னேனின்னஞ் சொல்வேன் சூட்டியும் (மல்ல)

உ. காட்டியேவனைந்த மட்டாகப் பாதங்கள்முழங்
கால்களையுங்குண்டுக் கட்டாகக் கட்டியேயின்னும்
மாட்டியவரைக்கி ழிட்டார்கள் உயரத்துக்கி
மற்றொருகையிலேந் திட்டார்கள் சமுன்னுசுற்றிக்

களைந்தவர்கால்களைப் பிடித்துத் தூக்கிவாதங்களைப் படித்து
நுழைந் துகைகால்களை மடித்துக் கட்டிப்பற்களையுங் கடித்து
சமுன்மங்கேயிருவருந் துடித்துத் தொடுத்தமல்லயுத்தமுந் தடித்துப்
பிளந்திடுவோமென்று மிடித்துப் பேசியுறுக்கியு மடித்துக்

கண்ணனுடனிப்படியந்தச்சா ணூரன் பூசலையிடவேள்லை
வண்ணமுள்ளபலராமனெனுஞ் சூர னுடன் முஷ்டிகன்பொருத
ஒண்ணுதலார்மடவார்களெலாஞ் சேர நின்றங்களைதிகைத்தும்
அண்ணலாங்கிருஷ்ணனோவதிசுரு மாரன் சிறுமதலையேயென்றுங்

கருதிச்சாணூரனும் பல வானே
ஒருவன்சிறுபாலக னிவன் றானே
இருவர்சோடுகட்டினதென் சொல் வேனே
அரிவைமாரொனவே யெம்பெரு மானே (மல்ல)

ந. தண்டநாயகன்சஞ்சன் மட்டி பலவானுடன்
சவலைப்பிள்ளையைச்சோடு கட்டி வேடிக்கைபார்க்கச்
சண்டைமூட்டிவிட்டானே யொட்டி மற்றும்ராஜருஞ்
சனங்களும்பார்ப்பதல்லோ கெட்டி யென்றதைக்கண்டு

சகிக்காமலரிக்கிருஷ்ணன் மேலே யிரக்கங்கொண்டுதய வாலே
வகுப்புவகுப்பாய்ப்பரி வாலே மாதாரின்னுஞ்சொல்வ திலே
ஐகத்தினில்ராஜசபை போலே யிர்தமன்னர்சபைக்கித் தாலே
மகத்தானவனியாய் நூலே யட்டாயிரத்தக்குழந்தை மேலே

தடிப்பயலையேவியேசண்டை மூட்டி ராஜனும்பார்க்கின்றானே
படிக்கும்ராஜனுமாலுல்லோ கேட்டி ரிதைவேண்டாமென்பானே
தடுத்திதைச்சொல்லாமலும்பா ராட்டி வேடிக்கைபார்க்கின்றானே
தொடுத்தும்மற்றராஜருஞ்சனக் கோட்டி யுடனிறைப்பார்க்கின்றானே

தருமமோவிதைப் பாருமயின் னானே
மருமஞ்சொல்லுவேன் கேளும்பொன் னானே
கருமமென்னவி தென்மவர் நேனே
பிரமஸ்வரூப விராஜமன் னானே (மல்ல)

இராமகிருஷ்ணர்கள் மல்லபுத்தஞ் செய்வதைக்கண்ட
மங்கையா இரங்கல்.

விருத்தம்.

பங்கே ருக்கண்ணர் மல்லபுத்தம்
பார்த்துநின்ற மினனாகள் பகர்வாரினன்ம
அங்கேசென ருலமலேநே ருடலுமவசசி
ரம்போலு மசையாத வங்கமுள்ளார்
இங்கேயிம மல்லொங்கே மெதுவாநதேகா
இன்னமயெள வனமவாரா விருகுழநதை
எங்கேயிந சசசபைபுகி தன்னியாயம்
என்பாதாமி பெண்களெனனு மன்பர்தாமே,
திபதை, இராகம்-மத்தியமாவதி, சாபுதாளம்.

கண்ணிகள்.

- க. இப்பழகுகொத்த அதாமமநடக்கு ம
இடத்திலிருக்கலா காது என்று
செப்புமுலைமாதா சிலாசொன்னிரினன ன்ரு
சிலாசொலவார்களப போது *
- உ. அறிவுள்ளபேரி ராஜசபையென் ப
தங்கனேசெலலமாட் டார்கள் அதன
நெரியதென்னென்ற சொல்லுகிறோங்கேரு ம
நேரிழைமராகளே நீங்கள் *
- ங. ராஜசபைகூடு மிடத்திலென்னென்று ல்
நல்லதும்பொலலாதும நடக்கும் அங்கே
பேசியபொலலாது நடப்பதறிந்தா ற
பெரியோர்களை யடக்கும் *
- ச. ஆகாதகாரியந தடுத்துச்சொல்லாம ல
அடப்படிச்சொன்னாவி ராஜன் மனம்
நோகும்விபரீத மாகுமென்றென்று ம
நுவலாதிருப்பனோ மோசன் *
- ரு. சென்றுநதசசபை தன்னிலவிபரீத ன்ரு
செபுபுவார்களகாணுந் சிலபோ மேலும்
ஒன்றுநதேரியாமல மூடராயிருப்பா ர
உமமணமுஞ்சியாயச சிலபோர் *
- சு. அப்பழகுகொத்த சபையிலேநல்ல பே
ரானவாசெலலபப டாதே யென்று
பறபலசொல்லியும் பாரத்தோர்களாணு லு
பகமுநதானேதப பாதே *
- எ. தட்டாமாலையாடிச்சு றறுகிறுன்கிருஷ்ண ன்
சத்திருவானசா னுரனும இங்கே
ருசு

வட்டமிட்டுச்சுற்று கிரூன்பாருங்கோ	டி
மல்லனுங்கோபகு	மாரனும் *
அ. மெல்லியலார்களே கண்ணன் முகத்தி	லே
வேர்வைசொரிவது	பாருமே யினு
நல்லதாமரை யரும்பில்முத்துமுத்தா	ய்
நாடுஞ்சலங்களை	நேருமே *
க. குழந்தைமல்லயுத்தஞ் செய்தாலிளைப்பி	ம்
கோட்டா தோவியர்வைகள் பெண்டுகாள்	நாமுங்
கழுந்துபோல்நின்று பார்க்கின் மமேயிதை	க்
கண்களென்னுஞ்சொல்லும் வண்டிகாள்	*
க௦. இராமனுடைய முகத்தைநீங்கள் பார்த்	க
வில்லையாமுஷ்டிக	னுடனே யிர்த
நிரமயன்சண்டையிடி டிங்கேபொருமையா	ய்
நேர்ந்ததின்கோபத்தி	னுடனே *
கக. நயனங்கள்சிவந்துங் கோபாவேசத்தா	ல்
நகைக்கின்றநகை	காணலாய் இந்த
வயனங்களென்ன வென்றுநாப்போமென்றா	ர்
மாதர்சொல்வதின்னம்	ஊணலாம் *
கஉ. இனமதொன்றாதி புருஷபகவ	ன்
இவரோதானவ	தரித்துப் பூவில்
மனிததேகத்தால் மறைந்துகொண்டிய	ர்
வனமாலேகளைத்	தரித்து *
கங. பலராமனுடன் பசுக்களைமேய்த்து	ம்
பண்பாடியங்	குறித்தாரோ மானே
தலமெங்கும்புகழ் கோருவத்திற்பா	த
சாரியாய்ச்சஞ்	சரித்தாரோ *
கச. மலைவாஸருங்க மலையுமர்ச்சிக்கு	ம்
மலரடிசேர்வை	பவரை நித்தங்
குலவிமங்களா கரமாகவந்	த
கோசுலத்தாரொல்லா	யிவரை *
கஞ. மனதன்பாய்த்தரி சனஞ்செய்தாரோ	ய
வர்கள்வெகுபுண்ணிய	*வான்கள் அந்த
வனமயிலாராந் கோவிடார்மகி	மை
மகிமையாமவர்	மான்கள் *
கக. சேர்த்தியாயிங் கிவனாவருத்தந்தா	னே
செய்கிறோசுமமா	போமா விதைப்
பார்த்திராவிந்தச் சபையார்பேரில்நெரு	ப்
பைவாரிக்கொட்டவேண்	டாமா *
கஎ. நானாவிதவருத்த வேளையிடுகிருஷ்	ண
னைத்தரிசிக்கின்றோம்	நெரோ பாரும்

சூனலோநாமிங்கே பண்ணியபுண்ணியம்
அற்புண்ணியம்மாத ராரோ
மதுமைங்கையர் கண்ணனைப்புகழ்தல்.

விருத்தம்.

அப்படிக்குக் கோவியர்செய் தவமதென்னே
அருமைதான் வடிக்கட்டு மழகதாதி
ஒப்புமையோ டுகிங்கள் சொல்வதற்கும்
ஒரிடத்து மில்லையே நகைகள்பூட்டிச்
செப்பமா யழகுசெய்ய வேண்டுமோடி
தெரிவையரே கண்களாற் பார்க்கப்பார்க்கச்
சொற்புதிது புதிதாகக் காணுதம்மா
தோணுவீர் நன்றாக ஆணுவீரே.

மதுமைங்கையர் கோபிமார்களைப் புகழ்தல்.

விருத்தம்.

இந்தவகையானபுகழ் செல்வங்கட்கும்
ஏகாந்த ஸதலமென்னு மீசகோசன்
சுந்தரமா மமுதத்தைக் கண்களாலே
சூழ்ந்தனுதி னமும்பானஞ் செய்வதற்கும்
எந்தவகை கிடைக்குமடி பாருங்கோடி
யென்னபுது மையைச்சொல்வோ மிப்பூமீதில்
நந்தகோ குலத்தவாக்குக் கிடைத்ததந்த
நயனந்தான நயனநல்ல வயனந்தானே.

தரு, இராகம்-ஸவுராஷ்ட்ரம், திச்சிரதாளம்.

பல்லவி.

ஆராலறியலாம் ஆய்ச்சியர்தவத் தை
அதிகபுண்ணிய வதிகளவ ரோ.

அறுபல்லவி.

நாராயணரிவர் நந்தகோகுலத்தி ல்
ராமனுடனக லாமேயனுதின ன்
சீராடிககூடி விளையாடிககண் டி
ஸேவைசெய்யுமந்தக் கோவிகளையெல்லா ம்

(ஆரா)

சராணங்கள்.

க. கோவிமார்கள்பசுக் கறக்கும்போதிலு ன்
குடத்தண்ணீரினைந் தெடுக்கும்போதிலு ம்
மேவுதாளியத் தேவியைச்சமக்கு ம்
கோளையிலுமெந் நாளையிலுந்தா னே
ஆவின்றெய்பால்தயி ரவைகளையெல்லா ம்
அனுதினமெடுத்து விற்கும்போதிலு ம்
கூவிக்கூவியிந்தக் கோவிந்தனுமத்தை க்
கொண்டாடுவாரந்தப் பெண்குகளெல்லோரு ம்

(ஆரா)

சுஉஅ ஸ்ரீபாகவத தசமஸ்கந்த கீர்த்தனை.

- உ. ததிகடைந்துபால் கொதியிடும்போது ந்
தாஷ்டகமாய்ப்பசு மாட்டைக்கட்டும்போது ந்
துதிசெய்வாரோது பதியாகும் ல
சுந்தரரிந்தர விந்தநயனை ப்
பதிகளுக்கான பணிகளை மிக ப்
பரிவாய்ச்செய்போது மொருமையாக வே
அதிதிபூஷையின் மீதிலுந் தியானிப்பா ர்
அஞ்சனாழிகளே செஞ்சொல்வாய்ச்சிக ளே (ஆரா)
- ஈ. செங்கையாய்ச்சிமாருந் தங்கள்பாலர்களை ஸ்
சீராட்டித்தொட்டில்மேற ரூராட்டும்போதிலு ம்
மங்கைமாகளங்கு முல்லாஸமாக வே
மஞ்சனுகள் மீதி ருந்தாடியபோதிலு ம்
பெண்கள் நன்மனையை யங்குந்கேனறாய் ப்
பெருக்கிமெழுகும் போதிலுந்தவ்வி ய
மங்களவிக்கிரக ரிங்குவனாநல் ல
மாநஸபூஷையில் தியானிக்கின்றார்க ளே (ஆரா)

இ து லு ம து.

விருத்தம்.

ஆசையுட னிவருடைய லீலையெல்லாம்
அநுதினம்பா டிப்பலுக்கு வதிலானந்தம்
மீசுரமாய்க் கண்டமது தழதழிதது
மிகக்கண்ணீர் வரத்தீர்விக கிரமனாகிப்
பாசமிலா னிக்கண்ணன் மனையேகானம
பண்ணுமிந்தக் கோவியாபுன ணியார்களென்றும்
பேசினார் கஞ்சனமல் லரங்கத்துற
பேதையார் மதுரைநகரக் கோதையாரே.

இராமகிருஷ்ணர்கள் மல்லர்களை வதைத்தல்.

வி ரு த் த ம்.

கும்பல்கும்ப லாய்க்கூடிக் கொண்டிபெண்டிர்
கூட்டங்கள் பயந்திலொங் கூறவங்கே
உம்பர் பிரா னெலாமறிந்தும் பயததைத்திராகக்
யோகீச ரீசுரரி கண்ணனென்னும
வம்பவிழுந் துளபத்தான மலையங்கே
வதைப்பதற்குந் திருவுளமா யரங்கத்துள்ளே
பம்பராஞ்சுற றுவதைப்போற் சுறறிவந்த
பாங்குதான் சொல்வதினி யிங்குதானே.

திபதை, இராகம்-பூரிகல்யாணி, சாபுதாளம்.

க ண ணி க ள்.

- க. சாணூரனைச்சுற்றி மல்ல புத்
தஞ்செய்யும்போதங்கே நல்ல

வாணுதலார்களுஞ் மகிமையுள்ளோராஞ்	சொல்லக் செல்லச்	கேட்டு *
உ. செங்கண்ணன்றாய்தந்தை தேவகியும்வசு அங்குமுத்திரவாஞ்சை ததிக துன்பத்தை	யாவர் தேவர் சேர்வர் நேர்வர்	எங்கள் * மன *
க. அவதாரஞ்செய்தும் யறியாமல்விகத் அவர்மல்லவிதிப் அஞ்சாமலேதானிப்	பவித்தார் தவித்தார் படியே படியே	மகிமை * கிருஷ்ணன் *
ச. சாணாரனுடன்போ தைவிட்டிலமிகச்சீ ஊணிமுஷ்டிககே ஊடாடச்சங்கரு	ராடினார் ராடினார் டணனே ஷணனே	எசோ * பாரில் *
நி. முகுந்தர்கைக்குத்துக்கா முட்டல்முழங்காலிடி பகர்ந்ததாதிசு பட்டுச்சாணாரனப்	லுதை யதைப் ளாலையே பாலையே	தலை * யிடி *
க. வச்சிராயுத்தாலடி மல்லனெலும்புபொடி அச்சாணாரனுமடிக் ஆகினதுங்கிருஷ்ணன்கை	பட்டாற் பட்டான கடி யிடி	போலே * வாட்டம் *
எ. பருந்துபோல்வட்ட பானியும்முஷ்டிகொண் வருந்தோடிவந்து வாசுதேவனுட	மிட்டானே டிட்டானே சார்பிலே மார்பிலே	இரண்டு * மல்லன் *
அ. இடித்தானேயந்த யேதுஞ்சலியாமற் எடுத்துநின்றதெப் யின்னடியானைக்கோ	இடிக்கு படிக்கு படியா ரடியா	ஹரி * மாலை *
க. அடிபட்டதா யல்லவென்றுதான் கடிகிச்சாணாரன் கைகளினற்பிடித்துக்	லுறைக்குமா மறைக்குமா கையிரண்டுங் கொண்டும்	ஹரி * கிருஷ்ணன் *
க0. கிறுகிறென்றங்கே கிப்பூமிமேலடித் குறுகிககூற்றனார் கூடிந்தப்பூமிமண்	சுற்றினா தெற்றினார் கண்டரனே ஊண்டானே	ளோதுக் * மல்லன் *
கக. இந்திரத்துவஜம் வேசாணாரமல்லன்	விழுந்தாற் விழுந்தான்	போல *

அந்தவகைக்குவ தாருமென் றிங்குரி	மானமே தானமே	சொல்வ *
கஉ. மாட்டுமந்நையி மங்களந்நொன்	னடுவிலே றடவிலே	செய்யும் *
கேட்டதுண்டேயொரு கியந்தோரணங்கன்	தூணிலே பூணிலே	யிடைக் *
கங. அலங்காரமாயொரு யங்குண்டெசொல்கிறேன்	புருடா பொருடான்	கிருதி *
தூலங்குமிந்நிரத்து சொல்லுமதன்பெயர்	வஜந்தான் நீஜந்தான்	ஏன்று *
கசு. அதுவிழுந்தகேர் ரன்பிரோதத்தையுங்	தோண்டே காணவே	சாணா *
இதைநிகராய்முன் ராமனை முஷ்டிகன்	னாலே மேலே	பல *
கரு. இடித்ததென்பது ராமனுஞ்சுற்றங்கு	மொன்றுமே நின்றுமே	யவ்வி *
தொடுத்தசலிபபுச் ஸ்வாமியென்னுமிக	சலியான் வலியான்	ராம *
கக. முட்டிகளையுள்ளங் முசலிகொடுத்தவ	கையினால் றையினால்	அந்த *
கொட்டிக்கொணொரத்தம் சூச்சென்றதேசெல்வ	வாயினம் தாயினன்	கூற்றூர்க் *
கங. காற்றிலடிபட்ட கப்பிரோதமீழ்ந்ததுத்	மரம்போல் தரம்போல்	முஷ்டி *
எற்றுவந்தான்மறறோர் னென்னுமல்லனவன்	முடன் கூட	கூட *
கஅ. அடிக்கும்போரில்முன் அறிந்தவன்பல	னான் ராமன்	எல்லாம் *
இடக்கையால்விரை எமன்கைககுள்ளாகப்	யாட்டான் போட்டான்	கூடன் *
கக. அப்படியேசல யச்சுதராலெமன்	னென்றான் றின்றான்	றன்னை *
எப்படியென்றாலோ யேகொடுத்தார்திரு	காலால் மாலார்	உதை *
உஉ. சலன்றலேதள்ளி சலகனென்பாண்பு	வளர்த்தார் பிளந்தார்	பின்னுஞ் *
கலந்திவ்வாறுசா கன்கூடன்கலனாங்	னாரன் கோரன்	முஷ்டி *
உக. சலகனென்றைந்து தாங்கண்டுமற்றுள்ள	வல்லர் மல்லர்	வீழத் *

நிகுலேந்தோடிப்
நேர்மைகருப்புட்டி

போனர்
யானார்

சூவி

இராமகிருஷ்ணர்களை ஜனங்கள் துதித்தல்.

விருத்தம்.

மாயனந்த மல்லருடன் கூடிக்கொண்டு

: மல்லர்களை வதைக்கமற்றே ரோடக்கண்டங்
காயர்களி னொத்தவய துள்ளபேனா

யழைக்கவவர் தூரியவாத் தியமுழக்க

நாயகமால் சதங்கையொலி மீறவங்கே

நல்லவிஷை யுடன்பாடி யாடக்கண்டு

நேயமொடு ஜனங்களுக்குச் னொருவனங்கே

நீங்கலாய்த் துதிமற்ற தோங்கலாயே.

கஞ்சராஜன் தூதரைப்பார்த்துரைத்தல்.

விருத்தம்.

நாட்டிலுள்ள வேதியர்கள் முதலுதாஞ்ச

னங்களெல்லாங் களிகூர்ந்து நல்லதென்று

கூட்டமாய்க் கொண்டாடக் கஞ்சன்கண்டு

கொண்டு தூ ரியமுழக்கு மிடையாதன்னைச்

சூட்டியதட் டியுரி றுத்தி யந்தப்போஜன்

றாதாகளைப் பார்த்துரைக்குஞ் செயலையிங்கே

காட்டிமொழி வதுகேள்மன் னவனையென்று

கதைசொல்வார் பாகவதச் சதைசொல்வாரோ.

தரு, இராகம்-சாரங்கா, சாபுதாளம்.

பல்லவி.

சொன்னேன்சொன்னேனடா தூதரோ யதி

சுறுக்கிலிப்படிச்செய்ய வீதரோ *

அது பல்லவி.

என்னவோவென் மெண்ணைநீர்

யார்பரவை பண்ணைநீர்

சராணங்கள்.

(சொன்)

க. வசுதேவன்பின்னையிரண்டுத் துடுக்கடா

வித்த

மதுரைப்பட்டணம்விட்டு முடுக்கடா

*

பசுபர்காசக்கொழுப்பைத் தடுக்கடா

விவர

பணங்காசெல்லாங்கொள்ளையிட் டடுக்கடா

*(சொன்)

உ. தூர்ப்புத்திரந்தனையுங் கட்டுங்கள் சொன்னேன்

தொடுத்திவ்வஸு-தேவனை வெட்டுங்கள் *

அப்பனுக்கிரசேனைத் தட்டுங்கள் ஆங்கே

யவன்றலைவெட்டிரத்தங் கொட்டுங்கள் *(சொன்)

௩. உக்கிரசேனன்றந்தையா	சொல்லுங்கள்	என்சத்
துருபகூத்திருக்கிறான்	கொல்லுங்கள்	*
மிக்கவனைச்சேர்ந்தானாக்	கல்லுங்கள்	நீங்கள்
வினாந்தென்காரியங்களை	வெல்லுங்கள்	* (சொன்)

கண்ணன் கஞ்சராஜனை வதஞ்செயல்.

விருத்தம்.

பஞ்சவர்கள் தஞ்சமென அஞ்சலெனு மிஞ்சொலுனா
பஞ்சபடை ரஞ்சிதகரன்
கஞ்சராணன்செய்பிர பஞ்சமிதெ னுஞ்சொலுக
கன்சமதை யென்சொலுவதே
வஞ்சனைசெய் கொஞ்சமதி நெஞ்சகடி னன்செயல
வன்சுரர்க ளஞ்சம்வினைசேர்
கஞ்சனைவ தஞ்செய்திடு மஞ்சனவ ணன்சநம
கன்சொலனு ஜன்சரிதையே.

தரு இராகம்-சங்கராபரணம், ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

கஞ்சனைவ தஞ்செய்தானா யா
கஞ்சனையருள் கஞ்சக்கரத்த ர்.

அநுபல்லவி.

மிஞ்சியவன்சொ லுஞ்சொலைக்கேட்
டுஞ்சினமாய் முன்செய்போரிற்
கொஞ்சமாகி லுஞ்சனைப்பில் லா
நெஞ்சமுருந்தன் வஞ்சகனா

(கஞ்ச)

சராணங்கள்.

௧. உத்துங்கமாயிருக்குங்கஞ்ச னுடமஞ்சமேற்	றுவிக் கிருஷ்ணன்
உயரப்பாய்ந்துலாகவத்தா லேறக்கண்டந்தக்	கோவி *
இத்தனையன்கண்ணனைத்தன் னெமனென்றெண்ண	மேவி வினாந்
தெழுந்திருந்துந்தப்பிக்க லாமென்னுமவ	னாவி *
கத்திகேடயமிரு கையிலுந்தா	ன
டுத்துககொண்டிமிட சாரிலலசா	ரி
கத்திக்குண்டுச்சட்டி யிற்குநினையோட்டு	ம்
வித்தைகாட்டுஞ்சிக கத்திகாரனா	ன (கஞ்ச)

௨. ஆகாசத்திற்பருந்துவட்ட மிடுவதுபோற்	நீம்பைக் காட்டி
அங்குசத்திசுழறிவருங் கஞ்சனுட	வீம்பை *
மாகார்தியோமொராலுஞ் சகிககக்கூடாதான்	தாம்பை முன்னே
வயிற்றிற்கொண்டகோபால நேகருடன்வந்து	பாம்பை *

வேகமாய்ப்பிடித் ததுபோற் போஜனை
வெற்றிகொண்டேபிடித் தஸ்ரீரி வாஸனை
மேகவண்ணனைச் சுயம்பிர காசனை
மேலானவரானாயா சொல்லி ராஜனை (கஞ்ச)

ந. உள்ளிட்டகொண்டையைப்பிடிக்க வுங்கிரீடங்	குலங்கப்	பின்னும்
உயர்ந்திருக்கும்மஞ்சரிது மிருந்துகீழே	நலங்கத்	*
தளளிவிட்டுங்கிருஷ்ணன்பத சதங்கைகிலு	கிலங்க	அக்சு
சனையுருட்டிமேற்குதித்தார் சாமியெங்குந்	துலங்க	*
வளளலவவோயு லகம்பதி	னலும்	
வயிற்றில்வைக்கும்வி ராட்டானவர்	மேலும்	
விள்ளுஞ்சுதந்திரர் கர்வங்கொண்டப்	பாலும்	
மேலேகுத்தித்தாவி வாங்கினாரே	மாலும்	(கஞ்ச)
ச. கஞ்சன்பிணம்நாற் றிசையுங் காணப்பூமி	மேலே	யானைக்
களைபரத்தைச்சிங்கமான திழுப்பதனைப்	போலே	*
அஞ்சனமேனியனிமுத்தா ரதைக்கண்மெனம்	மேலே	மிக
*ஆஹாகாரமாய்க்கவியு மாச்சுஜனத்	தாலே	*
என்சொல்லுவேனவன் வினையெல்லா மற்றுன்		
ஆர்க்குங்கிடையாத நல்லகதி	யுற்றான்	
மீஞ்சியுண்ணியர் சொல்லேவிளக்	கித்தான்	
விஷ்ணுஸாரூப பதத்தையவன்	பெற்றான்	(கஞ்ச)
ந. அனுதினமும்அருண்டருண்டு பொனம்பண்ணும்	போதுங்	கஞ்சன்
அவன்புசிக்கும்போதும் நடக்கும்பொழுது	மேதும்	*
முனிவிலனே துயில்பொழுது மெதிலுமக	லாதும்	பெரு
மூச்செறிந்துந்திடுக்கிட்டஞ்சித் தன்கருத்தின்	மீதுஞ்	*
சனதங்கொண்டிமந் தச்செக	தீசனே	
சககரங்கொடுவரு மென்பதே	யோசனே	
தனதுநினைப்பிருந்த தாற்	போஜனே	
ஸாரூபம்பெற்ற னையாமகா	ராஜனே	(கஞ்ச)

பலராமன் கஞ்சராஜன் ஸகோதரர்களை வதஞ்செயல்.

விருத்தம்.

நிலத்திலந்தக் கஞ்சனுக்குத் துணைவரான
நியக்குரோ தனைமுதலா மெட்டுப்பேர்கை
துலக்கிவந்தும் அண்ணனுக்குத் துரோகமின்றித்
தோடருவோ மென்றெதிர்க்கப் பரிகத்தாலே
பலத்திங்கந் தான்பசுவை யடிக்கும்போலே
பலராம னடிக்கவவர் மடியக்கண்டே
இலக்கமில்லா தமராமலர் மழைசொரிந்தும்
ஏற்றினர் யாவர்களும் போற்றினாரே.

கஞ்சராஜன் முதலியோர் மனைவிகள் புலம்பல்.

விருத்தம்.

அந்தராதந் துபிமுழக்கி மலர்சொரிந்தும்
அயனுடனே மீசன்முத லானதேவர்

சிந்தைகளி கூர்ந்து துதி செய்யவங்கே
தேவரம்பை நாட்டியங்க ளாடக்கஞ்சன்
சுந்தரமா லுருவம்பெற் றிடவுமெட்டுத்
துணைவர்களும் பொன்றினது கேட்டுமங்கே
அந்தவொன்ப திமர்மனைவி தலைமாட்டின்மீ
தறையிட்டா ரலறிவந்து முறையிட்டாரோ.

திபதை, இராகம்-நீலாம்பரி, திரிபுடைதாளம்.

க ண் ணி க ள்.

- க. பஞ்சசயனத்திலே படுக்கைவிட்டிங்கேயிந்த ப
படுகளத்தோசயனம் பதியே பதியே
ராஞ்சிதனையென்பிராண நாதாவென்பிரிய னே
ராஜராஜனேபோஜ பதியே பதியே
- உ. அறிந்தோனே தர்மமெல்லாங் கருணையுள்ளோனையென்ற ன்
ஆசைக்கிடமாகிய பதியே பதியே
இறந்துபோனவுன்னாலே நீகைப்பிடித்தவரு ம்
இறக்கவுமாச்சேயென்றன் பதியே பதியே
17. துணையுன்னையிழந்துநா னலங்கிருதங்களில்லாம ற்
சோபிதமில்லாதுபோற் பதியே பதியே
இணையிந்தவகைமது ராபுரியென்பவரு ம்
இப்போவிளங்கவில்லை பதியே பதியே
- ச. நல்லோர்பெரியோர்களை நீங்கள் துன்பஞ்செய்தது ம்
நாடெங்குந்தெரியுமே பதியே பதியே
சொல்லுநல்லோர்களுக்கு மகிமைசெய்யாதுநாளு ந்
துறோகம்பண்ணினீர்களோ பதியே பதியே
- இ. இப்படித் துறோகங்கள் செய்தால்நல்லபல னை
யெவாகளடைவார்போஜ பதியே பதியே
அப்படித் துன்பஞ்செய்தீ ரந்தப்பலனடைந்தீ ர்
ஆர்மேற்குற்றஞ்சொல்லலாம் பதியே பதியே
- சு. சகலபூதங்களையு முண்டாக்கிரகழிப்பது ஞ்
சங்கரிப்பதுமெல்லாம் பதியே பதியே
மகிமைசேரிந்தக்கண்ண னிவர்பகைகொண்டாற்கக ம்
வருமென்றெப்படிச்சொல்வேன் பதியே பதியே

இராமகிருஷ்ணர்கள் மாதாபிதாவைத் தரிசித்தல்.

வி ரு த் த ம்.

போஜபதி மனைவியிந்த வகைபுலம்பப
புகலெட்டுப் பெயர்மனைவி யரும்புலம்ப
வாஸுதே வன்றானே தேற்றியஞ்ச
மாதானஞ் செய்தொன்ப தம்மானுக்கும்

மாசைதிர்ந் திடவுலக வழக்கமாங்கர்
மங்கலையுஞ் செய்தரியுந் தந்தைதாயின்
பாசபந்த மெனும்விலநகை நீக்கிப்பாதம்
பரிசித்தா ராங்கவதைத் தரிசித்தாரே.

தரு இராகம-காம்போதி, ஏகதாளம்.

ப ல் ல வி.

தரிசனஞ்செய்தாரோ தேவகிவஸு-தேவொன்னு ன்
செல்வத்தந்தைதாயரைத் * (தரி)

அ நு ப ல் ல வி.

விரிகடல்மீது வரியரவி லே
பிரியமாய்த்துயில் புரிவானெழுந்து (தரி)

ச ர ண ங் க ள்.

1. பந்தனத்தை நீக்கி யவர்கள்மனதிற
பரமசுகந் தேக்கி *
அந்தமாதாபி தாக்கள்பாதர் ர
விந்தங்குளிலே ராமகிருஷ்ணரு ன்
சந்தரமாகத் தலைகளைவைத் து
முந்துஸாஷ்டாங்க வந்தனஞ்செய் து (தரி)

2. ஜகதிசொன்றே யெண்ணி வஸு-தேவருடன்
தேவகிமனம் நண்ணி *
அகமதிலேபுத் திரொன்றுன்னு தே
தகவேயாலிங் சனமுஞ்செய்யாம லே
மகிழ்கைக்கூப்பிக்கொண் டவர்கள்நிற்கவு ம்
பசவனபரம புருஷர்களாதா மே (தரி)

3. யானையையும் மடித்தும் மல்லர்வினையாட்டால்
ஐந்துமல்லரை யடித்துந் *
தர்ணைபயந் திருந்தகஞ்ச னை
வானிலேறறிச் சாரூபங்கொடு த்
தானையுலகை யளந்தவெம்பெ ரு
மானேபலபத் திருடனசேர்ந்து ந (தரி)

சச - ம் அ த் தி யா ய ம் மு த் து ம்.

கண்ணன்திருவடிகளேசரணம்.

சநு - ம் அத்தியாயம்.

அவதாரிகை.

விருத்தம்.

கருமுகில்மே னியனிந்த நாற்பத்தைந்திற்
கருணைசெய்து தன்மாதா பிதாக்களுக்கும்
வருந்த கோபனுக்கு மனதைத்தேற்றி
மகிழ்ந்துக்கிர சேனனுக்கு மகுடஞ்சூட்டி
விரவுபுக மெதுகுலத்து விதுவாய்முன்னம்
மேதினியிற கோகுலத்தில் வஹித்துவந்தார்
குருகுலவா லஞ்செய்து மதுவைவந்து
கூடினா ளென்பதுவும் பாடினாரே.

கண்ணன்தேவகி வசுதேவர்களை ய்ப்பசரித்தல்.

விருத்தம்.

தங்களையே யீசனென்று மெண்ணினானந்
தழைத்தமா தாபிதாக் களையும்பார்த்தும்
இங்குமிந்த ஞானம்வேண் டாதுநாமே
யிருக்கிறோங் கண்முன்னே யிவர்க்கதென்ன
மங்காநில் லறசுகத்தைக் கண்டுதம்மை
மைந்தொன்றே காதல்செய்ய மாயையூட்டி
அங்காத ரவாயம்ம வையவென்றும்
அறைஞுவா ருலகமெங்கும் நிறைஞுவாரே.

தரு, இராகம்-எதுகுலகாம்போதி, ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

தாதாவேமாதாவே ஏதானுமுங்கட்கு ப
சரிக்கப்பெற்றிலோம் நாங்கள்தா மே.

அநுபல்லவி.

கோதாட்டிச்சீராட்டி முன்னீரொங்களைக் காணக்
கொடுத்துவைக்கவுமில்லை தொடுத்தென்னசொல்வோந்தோணத் (தாதா)

சரணங்கள்.

க.	உங்கட்குமெங்கள்மேலும் ஆசையான ஒருநாளாகிலும்நீங்கள் கண்டிராமுன்னே எங்கிள்வாலகுமாரத்தின் விளையாட்டின் யெவளவுமனுபவித்தீ ராசொல்லீர்வா	தகத்தே முகத்தை சுகத்தை சுகத்தை (தாதா)
உ.	மங்கல்லல்லவிதிவசம் மண்ணிலார்தான் மைந்தாநாங்களுங்களிடம் வளிக்கலேயே எங்குந்தந்தைதாயிடத்திற பிள்ளைவளருஞ் எங்களுக்கும் துகிடை யாமற்போச்சுதே	வெல்லவோ மெல்லவோ சொல்லவோ யல்லவோ (தாதா)
க.	இதமாயெல்லாப்பொருட்கு மிடமதுடம்பென் இசைமனிதனைப்பெற்று வளர்த்தபேருக்கப் சதவருஷமிருந்து மைந்தருபசரித் தந்தைதாய்கடன் தீராதே தானென்னசொல்வது	றேலும் பாலுஞ் தாலுந் மேலுந் (தாதா)

- அ. சிந்தைகூர்ந்தன்னையையாத்தேடிக்கைகால் பிடிப்பாரோ
தேகத்தாலுந்திரவியத் தாலும்ரகைத் படிப்பாரோ
தந்தைதாய்பரிபாலனத் தன்னைவிட்டோர் துடிப்பாரோ
தனசதையைத்தின்னச்சொல்லிச் சமன்றாத ரடிப்பாரோ (தாதா)
- ரு. காயந்தளர்தந்தைதாயைக் கற்புள்ளமனைவி தன்னைத்
கருதுங்குழந்தையென்றே கண்டதனமக்களைப் பின்னைத்
தூயருருவேதியனைச் சூழ்ந்துதன்னையடைந் தோனைத்
தொடுத்தாக்காவாதானமூச்சு விடுமபிணமாகுஞ்சொன்னேன் (தாதா)
- சு. அஞ்சியுஞ்சிக்கஞ்சிலே யகங்குழைத்தோ பண்டு
அவனிமேலனதைபோல அலமலப்பது கொண்டு
மிஞ்சியெங்குளினமேலாசை வீணேநாட்செல்லக் கண்டு
மெய்ப்பூணைஞெய்திலோமே வீரமிங்கென்ன வுண்டு (தாதா)
- எ. தூர்ப்புத்திக்காரக்கஞ்சன் பயத்தாலேவாடி னோமே
சுத்திரமில்லாமலே பரதந்திரமா னோமே
செப்பமாயுங்குள்பணியைச் செய்யாமலேபோ னோமே
சிந்தைகூர்ந்தனைப்பொறுப பதுமங்களகட னோமே (தாதா)
- இராமகிருஷ்ணர்களைத் தேவகிவசுதேவர்கள் மகிழ்தல்.

விருத்தம்.

ஹரிமாயா மனிதர்விராட டானகண்ணன்
அண்ணபிதா வுகுதனை யுறாக்கக்கேட்டும்
விரிகின்ற மாயையினால் மயங்கியககோ
விந்தனையும் அண்ணனையும் மடிமேல்வைத்துப்
பரிவுடனே கட்டிக்கொண டாசையென்னும்
பாசத்துள் ளாய்க்கண்டந் தழித்திழ்துஞ்
சொரிகின்ற கண்ணீராட் டினதல்லாதோ
சொல்லிலா திவினையாம் அல்லிலாரோ.
கண்ணன் உக்கிரசேனருக்குப் பட்டாபிஷேகஞ் செயல்.

விருத்தம்.

அண்ணனுடன் சேர்ந்துமடி மீதிருந்தும்
ஐயரன்னை யிருவரையுந் தேறல்செய்தப்
பண்ணையை மொழிமடவாள் தேவகிக்குப்
பாலகோ பாலபரி பாலமூத்தி
எண்ணமெலந் தருமவரே விராட்டுறார்
எதுகுலத்து மன்னனென்றே யியல்பாய்ச்செய்து
கண்ணன்மா தாமகனுக் கிரசேனருக்கு
கனந்தந்தார் மணிச்சிங்கா சனந்தந்தாரோ.

தரு இராகம்-சுருட்டி, ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

ஐகத்தின்மீதிலே தேவகிமைந்தராம் நேமி உக்கிர
ஸேனனைச்சிங்காசனத்தில் வைத்தார்கிருஷ்ண ஸாயி

சுருது ஸ்ரீபாகவத தசமஸ்கந்த கீர்த்தனை.

அ நு ப ல் ல வி.

மகத்ததாகிய மதுமாநாக	ர்
மகிட்சியானது வளாந்துழுங்க	வே
இகத்திலேயெது குலத்தினுதிகக	ம்
மிகுத்துநல்லோருகு சுகத்திலவாழ்க	வே (ஐகத்தி)

ச ர ண ங் க ள்.

க. மகராஜனையென்மாதா மகாஉக்கிர	சேன	இந்த
மண்டலமீதெது மரபைரகழிபிர	தான	*
சகலமானபி ராணிகளுடைரி	தான	அருள்
தந்தெங்கன்பணிவிடையுஞ் சேரிந்திரச	மான	*

சாபமெயாதியாற்	கனந்தான்	எது
பூபர்க்கேதுசிங்கா	சனந்தான்	எல்லாம்
கீபரிபாலிக்க	மனந்தான்	மன்னர்
தீபாநீயெங்கட்கு	மினந்தான்	*

தேட்டமென்னவெங்கள்	பாட்டஜநீர்தா	மே
நாட்டினிலம்ற்றாளைக்	காட்டுவீரநான்வி	கை
யாட்டுப்பின்னையென்று	கூட்டித்தள்ளாசேயு	ந்
தாட்டிகமகுடஞ்	கூட்டிககுமென்றிந்	த (ஐகத்தி)

உ. உமக்குமெதுசம்பந்த மிருந்திட்ட	போதுந்	தோஷம்
ஒன்றுமில்லைபாரு மென்னுடையேதவ	ருதுஞ்	*
சம்பந்தம்குப்பல னில்லையென்றுநீ	ரோதும்	நானே
தொண்டனுமககுப்பணி செய்குவேனகலாதுஞ்		*

சத்துமமைத்தேவருந்	தாங்குவார்	நீர்கொ
இத்தஅவிர்ப்பாகம்	வாங்குவார்	இச்ச
கத்துமன்னொங்கே	நீங்குவார்	என்று
ணாத்தார்பக்தர்க்கரு	ளோங்குவார்	*

நாரணராஞ்சுகத்	காரணபோ	ரி
பூரணசினமய	ராரணாகையினி	ல்
வாரணரம்பிகைக்	காரணர்நன்மணி	த்
தாரணராயிரம்	பேரணலாரிந்	த (ஐகத்தி)

க. உக்கிரசேனற்குரைத்தும் அருள்மாநி	துவிக்	கிருஷ்ணன்
உடனேமாருதரா ஜனையங்களை	கூவிக்	*
சக்கரன்சுதன்மைச் சபைகொடுவந்து	புவி	மீது
சத்திரபதியுக்கிர சேனமகருளென்றும்	ஏவி	*

ஸதாகதிசென்று	செப்பினன்	அந்த
நிதானஞ்சபைய	ஐப்பினன்	கிருஷ்ணன்
பிரதாபமநிந்தந்	கொப்பினன்	இந்திர
பதாதிக்கத்தின்சி	தப்பினன்	*

பட்டாபிஷேகமி	தட்டாளதேசத்து	ள்
ளிட்டாரநிந்தங்கே	கட்டாகவந்தி	ட
மட்டாருந்துளவத்	தட்டாகூரபிர	பு
கிட்டாபரான	கிட்டாளப்பணிய	ரி (ஐகத்தி)

சு.	முன்னறிந்தஞ்சனுபத் திரவத்சாற்பய நேர்ந்தார்	தேச
	முற்றிலுமோடியொளித்தாரினிபபது சார்ந்தார்	*
	மன்னு துவிட்டினி யந்தகாபயந் தீர்த்தார	இன்னம்
	மதுதாசாருக்கு ரரும்வநது சோந்தார	*
	வாசுதேவநகிவர் ஞாதியார்	இன்னம்
	நேசர்சம்பந்திகள் நீதியார்	மீது
	லாஸஜகத்திறபிரக்கி யாதியார்	மகா
	ரரீஜகுலத்தினு ளாதியார்	*
	ஞானபிரகந்தவ ரானவரைச்ச	மா
	தானஞ்செய்துகஞ்சன் றுனபகரித்	த
	மானியமெலலாந் தானேகொடுத்திக்	ரு
	பானியாகிய வானவாரோனிந்	த (ஜகத்தி)

•ரு.	சகலராஜர்கள் சகலதேசரீ	மோசம்	ஆகச்
	சகலபாகியமும் சிறைநிறுக்கும்வை போகஞ்		*
	சகமதிற்புண்ணியதீத் தங்குளானத	னேகம்	உக்கிர
	சேனமகாராஜனுக்கு மகுடாபி	ஷேகஞ்	*
	செய்துசிற்காசனத் தேற்ற	அங்கே	
	யெய்திமன்னொல்லாம் போற்ற	விழி	
	ரெய்தலாமங்கலஞ் சாற்ற	ரமபை	
	தெய்தெய்யென்றாடலுந் தோற்ற	*	
	சேவதுந்துபி ராவியொலிக்கவு	ம	
	பூவில்மன்னுநீதி மேவிச்செழிக்கவு	ம	
	பூவந்தவந்தியன் மாவிறைதாள	னே	
	கோவிர்தராமபக்த ராவிவாசுதேவ	ன் (ஜகத்தி)	

இராமகிருஷ்ணர்கள் மதுரையில் மகிழ்ந்திருந்தல்.

விருத்தம்.

மதுரைநக ரொதுச்சிங்கா சனத்திலிந்த
வாறுக்கிர சேனனுக்கு மகுடஞ்சூட்டி
மதுதாசா ருகருடனே யெதுகுலத்தன
மன்னாக்கள யவரவாக ளிடத்திறசேர்த்து
மதுகுத னனிராம னிருவாசங்கள்
வலிமையினு லிரக்கிக்க மகிழ்ந்தங்கேத
மதுமனதின் குறைதீரநது தாபமந்நகி
வாழ்கினரார் நவசித்யுஞ் சூழ்கினராரே.

சுண்ணன் நந்தகோபபா யுபசரித்து அனுப்பல்.

விருத்தம்.

அருள்நிறைந்து மந்தநகை கடைக்கண்பாரவை
யாலுமா னந்தகர மாய்விளங்கி

வருமுருந்தன் வதனம்பு யாமுதத்தை
மன்னுமெதுக் கூட்டத்தின் கேள்வர்கண்ணு
பருகியதாற் காந்திகளும் பலமுமீறிப்
பகரும்பெள வனராசிக் களித்திருந்தார்
நரபதியே ராமனுடன் சேர்ந்துரைப்பார்
நந்தன்றா னறியவுங்கோ விந்தன்றானே.

தரு இராகம்-பைரவி, ஆதிதாளம்.

ப ல் ல வி,

நந்தய்யாவெம்மய்யா நந்தனர்களாகி ய
நாங்களுமக்குச்சொல்ல தென்னை யா.

அ நு ப ல் ல வி.

சொந்தமைந்தனாப்போலே யெந்தம்மைப்பரிவாலே
தொட்டிற்முழந்தைநானைத் தொட்டுமீதுவனாக்கு ந்
தொட்டுத்தொட்டுவளர்த்துங் கட்டிமுத்தமிட்டி றோ (நந்த)

ச ர ண ங் க ள்.

க. தன்னுடதேகத்திலு மதிசுப்பிரீதி நாட்டித்
தான்பெற்றபிள்ளைகளிடத் திலுண்டேயதைச் சூட்டி
என்னொடுமண்ணை ரகித்திமிகவுஞ்சே ராட்டி
யெடுத்துவளர்த்ததைநான் சொல்லுவதென்னபாராட்டி
அன்னைதந்தையிலுமெத்த வாசையையெங்கள்மேல்வைத் த
ஆச்சரியங்களிந்தப் பூச்சுக்கரங்கள்சொல்லு ம்
ஆச்சியெசோதைக்கென்ன பேச்சைச்சொல்லுவேனை யா (நந்த)

உ. எங்கேயாகிலும்பச்சைப்பா லரையுறமுறை நீத்தும்
எடுத்துவளர்ப்பதின் றியே றைகளாகினதைப் பார்த்துந்
தங்கள்பிள்ளைகளைப்போலே யெண்ணியெவர்காப் பாற்றுந்
தரணியிலவாகளோதாய் தந்தையென்றுலகஞ் சாற்றுஞ்
சங்கருஷணனுரானு முங்கள்சேயதற்கேதானு ள்
சந்தேகமில்லையையா வுந்தன்றயவினல் வ
ளர்த்ததேகமிதுவே சொந்தமுமக்கேசொன்னே ன் (நந்த)

ங. தேவகிவசதேவர் மைந்தொன்றெங்களை யெண்ணாதீர்
சேயரிருவருநா முங்கட்குயோசனை பண்ணாதீர்
கோவருடனேநீருங்கோ குலத்துக்கிப்போவே போதீர்
கூடிப்பிரிந்ததுயராய ராய்ச்சியாகக்கெல்லாம் நீரீதீர்

பூவிலங்குள்ளார்தொடுத்தும் பொருந் துஞ்சுகந்தனைக்கொடுத்து ம்
புண்ணியராய்ப்பாடி நண்ணுமவனைக்கா ண
எண்ணுகிறேன் நயவு பண்ணுவீரென்றன்மீ து (நந்த)

நந்தகோபர் கோகுலமடைதல்.

விருத்தம்.

கூழுவரு மாயருட னந்தநந்த
கோபனையிப் படித்தேற்றி மேன்மையுள்ள
ஆடையா பரணங்கள் வெகுமானஞ்செய்
ததன்மேல்வெண் கலவகைக ளானபாத்திர
சோடனையு மிகத்தொழிந்தா லிங்கஞ்செய்தார்
சொரிகண்ணை ருடன்முல்லை நிலத்துவேந்தன்
நாடிமது சூதன்விடை தரவுமிந்த
நலங்கண்டார் தமதுகோ குலங்கண்டாரே.

வசுதேவர் இராமகிருஷ்ணர்களுக்கு உபநயநஞ்செய்ததல்.

விருத்தம்.

தர்க்காதி சாஸ்திரங்கள் படித்துமென்ன
சாரங்க பாணிபதம் பரவவேணுஞ்
சொர்க்காதி வாசருக்கு மரிதாசின்ற
சோரூபனையும் வசுதேவர் தன்செயென்று
கர்க்காசா ரியருடனே வேதர்கூழ்ந்து
கனரியம் வுபநயன கல்யாணஞ்ச
கற்கார ணவிராம கிருஷ்ணருக்குங்
காட்டினு ரன்பினைப்பா ராட்டினாரே.

தரு இராகம்-புன்னாசவராளி, ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

அனந்தகல்யாண குணர்க்குபந
யனஞ்செய்தானாயாவசுதேவர்.

அநுபல்லவி.

அனந்தகல்யாண குணர்க்குபநயநம்
அனந்தரூபபல ராமனுக்குஞ்சயநம்

(அனந்த)

சரணங்கள்.

க.	குலபுரோகிதகர்க்கா	சாரி	யர்க்கும்
	நலமிகுவேதர்க்கும்பொன்	மாரி	பொழிந்
	துலகுவேதநெறியி	னேரி	ட்டங்கும்
	உபநயனவிதியிற்	பூரி	*
	உத்தமிதேவகிபி	ராட்டி	யுடன்
	சித்தமகிழ்ந்துமன்பு	பூட்டி	க்கல்யா
	ணத்திலெங்கெங்கும்வேத	கோட்டி	சேர
	எத்தியையுள்ளோர்கலி	யோட்டி	*
	ராஜராஜர்	தேசவாசர்	
	தேசல்லாசர்	பேசப்பேசப	

பேரிதுந்துபியோசை வாரியொலிம	ஹைக்க
நாரியர்நடனத்திற் றேவரம்பைபிர	மிக்கப்
பூரிப்பதாயுக்கிர சேனன்மனங்க	ளிக்கப்
பொன்னுல்தரித்துராம கிருஷ்ணர்மாயசி	மகக (அனந்த)
உ. ராமாதுஜன்பிமந்த	போதே தன்மா
னத்தாற்செய்ததையும்வி டாதே	யையா
தாமேபசுக்களதின் மீதே	பொன்னின்
சரமலர்மாலேதவ	ரூதே *
தவளநிறப்பட்டாடை	பூட்டிப் பசு
அவளவின்சுநுகருங்	கூட்டி யந்த
அவனிகுரர்க்குமாலே	சூட்டிக் கொடுத்த
தாரோபரிசுதித்தையா	கேட்டி *
அன்னஞ்சொன்ன	விண்ணமென்ன
வன்னவன்னப்	பன்னப் பன்ன
ஆதிமூலமம்பரஞ் சோதிதிருவை	குந்தர்
சோதைதிருமுலைப்பா லுண்டசெவ்வாய்மு	குந்தர்
வேதியராணாயா கேளுமச்சதா	நந்தர்
விசித்திரமின்னங்கேளு மவளாயிரகோ	விந்தா (அனந்த)
ஈ. எல்லாவித்தைக்கும்ஹரி	குருவே கிருஷ்ணன்
எல்லாமறிந்தருன	உருவே சொல்லும்
எல்லாவலகீசனுந	திருவே பணி
யிருபாதனவனிடத்	தேருவே *
இரண்டுருபமாய்ப்பாத	சாரி யாக
வினாந்துநடந்தஅவ	தாரி யன்பு
புரிந்துமிங்கனேகர்க்கா	சாரி கையாற்
பொன்னுலதரிக்கப்பிர்ம	சாரி *
போலேகோலேர்	வாலேமா லே
வேலைமேலே	யாலேபா லே
பரிந்துகாயத்திரி விரதம்	பிடித்தாரோ
தெரிந்தவேதங்கோயும் பின்னும்	படித்தாரோ
விரிந்தமனிதலீலை மிகவுந்	தடித்தாரோ
விஜயஸாரதியிந்த வகையாக	நடித்தாரோ (அனந்த)

இராமகிருஷ்ணர்கள் குருகுலவாஸஞ்செயல்.

விருத்தம்.

கஞ்சனல் முன்னமப கரித்திஞ்ச
கலபாக்கிய முந்திருப்பப் பெற்றுக்கொண்டே,,
அஞ்சனா காரணுக்கு மிராமனுக்கும்
வசுதேவ ரூபாயனஞ் செய்யவங்கே
அஞ்சனாக்ஷி தேவகிதன் மைந்தனுந்தன்
னண்ணனுடன் காசியீ தவந்திப்பார்ப்பன்

என்சொல்வேன் சாந்திபனி குருவென்றெண்ணம்
ஏற்கின்றா கலைகள்சுற்றுஞ் சோக்கின்றோ.

தரு, இராகம்-நாதநாமக்கிரியை, ஆதிதாளம்.
ப ல ல வி.

குருகுலவாஸஞ்செய்தாக்களையா ராமகிருஷ்ணர்கள்
குருகுலவாஸஞ்செய்தாக்களையா *

அ நு ப ல ல வி.

தரணியிலெங்கும் புகழுங்

காசி

தன்னிலவந்தி பெனுமபுர

வாசி

அருமறையோனசாந திபனியைப்

பூசித்

தகிலகலையுங்கறரா புண்ணிய

ராசி

(குரு)

ச ர ண ங் க ள்.

க. ஆதிபுருஷரம்மு

ராரி

மேதினிமேல்நாவ

தாரி

வேதியர்சித்தியபிரம்

சாரி

நீதிகாட்டி ஞானஞ்

மாரி

ஓதினாநாலவேத

வாரி

ஆதலுபரிட

சாரி

வேதமாநிரங்குளவி

சாரி

நீதிவிஞ்ஞானமஅ

பாரி

முப்பத்திரண்டும்

மெனமேலுநதனுர்

ததனபாகமநு

தருமநூலின்

டோரி

வியாகரணம்

நீதிராஜநீதிகாக்கமவாதிக்ஞ

பூரி

வேதாநதஞ்சொல்லு

கோதிலாதமீமாங்கநெறிகளையும்

சாரி

எனுகுலதத்து

போதமதுகளையும்படி ததனையாகஞ

சாரி

குருமுகத்தலை

மீதுமதியெனவேவிளங் குழுகுநதராமஅ

சாரி

திருமபவிதம்

ஓதுமபொழுதிலெல்லாங்கேட்டதுமஒரோயொரு

தாரி

யவரோசயஞ

கேதுவகையதென்றுகேட்டதுமில்லைசககர

தாரி

யிடபடிவேத

சோதிகவுஸ்துவாபரணாபிதாமபர

தாரி

மெல்லாம்வல்லவர்

நீதிசாஸ்திரங்குளபடித்தாருடனகலபபை

தாரி

மேதினியிலவந்திடைச்

சேரிச

சோதைமைநதராயுமவந

தாரிப

பூதலததிலராஜமன

ஞரிப

புகிழ்பெறுங்கோவாத்தன

தாரி

(குரு)

உ. அநுபததுநாலுக்கலை

ஞானம்

நெறிசொல்கிறேன்கேளந்த

ஞானம்

உறுதிமுன்னேசுககீத

ஞானம்

முனையாய்மேளவரிசையின

ஞானம்

திறமையாமநாததவகை

ஞானம்

நாட்டியவித்தை

அறிவுடனேயெழுதுவதோர்

ஞானம்

விசேடகசேததியம்

நிறையரிசிமலாபலிவகை

ஞானம்

புஷ்பாஸதரணம்

அனைபல்லாடையங்குராக

ஞானம்

மணிபூமிகாகாம

நிறையசுனரசனமுதகவாததிக

ஞானம்

உதககாதம்

குறைவில்லாமலேவருசித்திரயோக

ஞானம்

மாலைகட்டுதல்

சசச ச்ரீபாகவத தசமஸ்கந்த கீர்த்தனை.

பிறவுஞ்சேகராபீடயோஜனமாகும்	ஞானம்	நைபத்தியயோகஞ்
சிறந்தகரணபத்திரபங்கங்கந்தயுக்தி	ஞானம்	பூஷணயோஜனம்
மறைவுசெய் துவருயிந்திரஜாலமென்னும்	ஞானம்	கௌசுமாரயோகம்
இறைமவுகேளும் அஸ்தலாகவமென்னுமொரு	ஞானம்	சித்திரசாகாபூபம்
பெறுமதிலேபக்ஷியவிகாரக்கிரியை	ஞானம்	பானகரஸம்
உறவருட்ராகாஸயோஜனமென்னும்	ஞானஞ்	சுரபானகர்ம

நெயிஸ-ஞ்சிபானகர்ம ஞானம்
 விற்றம்பெறுஸ-ஞத்திரக்கிரீடா ஞானம்
 பறைவீணுடமருகவாத்திய ஞானம்
 பிறகெளிகப்பிரதிமாலியாஞானஞானம்

(குரு)

க. தொடுத்ததுவஞ்சக யோகம்
 எடுத்தவடிபடிக்கும்வி வேடம்
 நடத்துநாடகவகைஜக மோகம்
 அடுத்தஸமஸ்யாபூரணகவி பாகம்

படர்ப்படிக்காவேத்திரபாணவகைய
 நெடியதக்ஷணம்வாஸ்துவித்தையதிரு
 அடவாந்தாதுவாதத்துடனேமணி
 உடனேயாகரஞானமரறிவுசு

னேகந் தர்க்காரியம்
 வாகம்ருபிரத்தினபரிணை
 ராக ஞானமுமின்னம்
 ராகம் விருக்ஷாயுர்வேத

திடவாதயோகமுடன்மேஷகுக்குடலா
 ளடைசுகசாரிகைபிரஸாபனப்பிர
 தொடர்கேசமார்ச்சனகவுசலம் துமனு
 தடையிலக்ஷரமுஷ்டிகாகாதனம்
 தொடருமிலேச்சித்தர்க்கவிகற்பச
 அடர்வதாகியுத்தபுஷ்பசக
 நெடியயந்திரதாரணையுடன்மாத்தி
 வடிவாமாத்ரகாசம்வாச்சியமான

வுக யுத்தவியையும்
 வாகம் முச்சாதனமுந்
 ராகம் இவையல்லாமல்
 லோகம் எங்குஞ்சொல்லுந்
 ஞாகந் தேசபாணைஞானம்
 டிகா சிமித்தஞானம்
 ரகா தாரணைகளுந்
 சிகா வியக்கிரியைகளின்

ஒடுமபிதானகோசர
 மடிமையிலலாச்சந்தோஞான
 நெடுகனங்கிரியைஞானம்
 உடையவருங்கற்றதுவேசு

வேகம்
 பூகம்
 துகம்
 லோகந்

(குரு)

ச. கற்பஞ்சலிதக யோகவி
 அற்புதவஸ்திர கோபன
 அப்படிசூதுவி சேஷ்கு
 மெய்ப்பாகருஷணககிரீடைய

சாலம்
 சாலம்
 ஞாலம்
 னேலந்

தப்பாதவைநாயகியெனும்ஞான
 ஒப்பிலாதஅவர்கனமானிடக்
 கற்பராறுபத்துநான்குசுலையனு
 இப்பான்மையதாய்ப்படித்தாரவெள்ளையொடு

சிலம் வையாஜயித்தஞானம்
 கோலந் கொண்டிந்தவகையே
 கூலஞ் சார்த்தபனியிடத்தில
 நீலந் கொண்டவண்ணர்கள்

அப்பாபரிசுதித்தேராமனுக்கோகொடி
 வைப்பார்கருடனையவாசெயலிந்திர
 செப்புங்கல்விக்கடலுல்லோலகல்
 அப்பார்ப்பனிடம்பணிவிடைசெய்துகீ

தாலந் கண்ணன்கொடிமேல்
 ஜாலம் அதையாரறிவார்
 லோலம் ஆகவுமவினையாடி
 லாலம் முதலுதவிச்

சொற்பிரமசாரிவிரதங்கொண்டுமிஞ்	ஞாலம்	மீதேமர்யைப
ரப்பிலீசெயுமவர்க்கிடமொரு	ஆலம்	அவர்களடி
வைப்பினைக்கொண்டதுகோகுலத்துக்குநல்ல	காலம்	அவருடனே
கட்புக்கொண்டதாய்பாடியாபாலகோ	பாலம்	என்னசொல்லலாம்
அப்படிக்கண்ணாடியென்றக	பேரலம்	
மெய்ப்பொருளாமவரோதி	மூலம்	
விப்பிரசார்திபனிமுனி	பாலன்	
பொப்பவும்நாடியவந்தியின்	மேலாந்	(குரு)

இராமகிருஷ்ணர்கள் குருவை தக்ஷிணைவிதிக்க வினவல்.

வி ரு த் த ம்.

எட்டெட்டு ராஜீத்திரிக்குட் கலைஞானங்கள்
எட்டெட்டுங் கற்றனரோ யிராமகிருஷ்ணர்
திட்டமதா யஸ்திரவித் தைகருங்கற்றார்
செப்பியவே தங்களே முன்படித்தார்
இட்டமுள்ள குருசாந்தி பனியைவந்தித்
தின்னதென்று தக்ஷிணையை விதப்பீரொன்ற
மட்டிலே குருவுமவர் மனைவிகூட
மந்திரா லோசனைசெய் தந்திராவே.

இராமகிருஷ்ணர்கள் குருதக்ஷிணையாக முன்னிறந்த

மகவை யளித்தல்.

வி ரு த் த ம்.

மகிமைகளைக் கண்டந்த ராமமாத
வரைமனிதப் பிறப்பென்னு மெண்ணம்நீங்கி
அகமகிழ்ந்து சாந்திபனி சீடராகும்
அங்கவணாப் பிரபாஸ தீர்த்தசங்க
முகமதிலே சமுத்திரத்தி னலைகொண்டேகி
முன்னாளில் மரித்தபிள்ளை பிழைத்துமென்ச
முகமதிலே வரக்கொணர்ந்து தருவீரொன்ற
மொழிகொண்டா ரதற்கிசைந்த வழிகண்டாரோ,

தரு, இராகம்-பைரவி, ஆதிதாளம்.

ப ல் ல வி,

பக்ஷமுடனேநல்ல தக்ஷிணையாகக்கு ரு
பாலனைத்தந்தாரோ கோபாலன்.

அ ரு ப ல் ல வி.

அக்ஷரமெல்லாஞ்சொல்லிக் கக்ஷிசேர்கலைஞா ன
லக்ஷணஞ்சாந்திபனி சிவையக்ஷசொன்னதற்காக ப் (பக்ஷ)

ச ர ண ன் க ள்.

க. தேரினிலேறிக்கொண்டு வாரிதியிற்பிரபா ன
தீர்த்தக்களையைச்சென் றடைந்தாரோ

வாரிதிராஜனங்கே ராமகிருஷ்ணனைக்கண்	டு
வந்தானெதிர்கொண்டது	வந்தாரோ
பாரும்நவரத்தினங் களிநிலேயும்நிறைந்	த
பாதபூஜையுங்கொண்	டிசைந்தாரோ
ஆரணரூபஜக தீசரிவொன்மெண்ணு	ம்
அப்புராயனுக்குரை	தந்தாரோ
அலைகளெனுமுன் கைகள்	கொண்டே
கலைநிறைநங்கு ருமகனைக்	கண்டே
கொலைசெய்ததென் பதுநீயே	பண்டே
இலையென்றுசொல்வதிற் குற்றம்	துண்டே
எந்தவகையிலும் அந்தப்பால	னை
எந்தம்முன்கொடு வந்துவிடுகனா	ம்
இதுதருணமசென மதுரிபுசொலந	தி
பதியெதுமொழியுரை யதைநிஜமென	ஹரி (பகஷ்)

2. தேவதேவகேசவன் நிருவாய்மலர்ச்சிகண் டு
 சிந்துராயன்வணங்கிச் சொல்வானே
 மாவல்லமையுடையன் அசுரன்பஞ்சஜனை நா
 மதேயனென்னைக்கூடவும் வெல்வானே
 தாவிச்சலத்துக்குளரே சந்தரூபமாக வே
 சஞ்சரிப்பானமைந்தனைக் கொல்வானே
 சேவகமுள்ளவனை யாரும்பிடிக்கொண்ணு து
 தேவரீரையனைக் கொல்வானே
 ஸ்ரீதானேசர ணென்றும் நின்றான்
 மாதவனுஞ் சலத்துட் சென்றான்
 சாதகபஞ்சஜனையுங் கொன்றான்
 ஒதவன்வயிற்றைப் பிளந்திடு கின்றான்

உள்ளையிலையந்தப் பிள்ளையினியென் ன
வெள்ளைநிறமிக வுள்ளசங்கமொன் று
ஒலிசெயநலமென விலகியவனைத் தை
முலைநிலமகாகொடு மலைநிகரருநா றி (பகஷ்)

3. பாஞ்சஜன்னியங்கைக்கொண்டனந்தருடனேகூட ப்
 பங்கயக்கண்ணனுந்தோ மீதினார்
 சாஞ்சல்லியமில்லாதார் தருமனிமதா ன
 சம்யமனீயபுரியிற் போதினார்
 தாஞ்சநார்த்தனொன்று சகலருமறிய வே
 சங்கைச்செங்கனிவாய்வைத் தூதினார்
 காஞ்சனும்பரன்சங்க வொலிடுகெட்டுத்தென்றிசைக்கோன்
 கணத்திலிவந்துபூஜைசெய் தோதினார்
 கண்ணனேளேலா மனிதவி நோதா
 புண்ணியவுதார அரவிந்தப் போதா
 பண்ணுவதுன்பணி விடைதனை நீதா
 பண்ணவனைஹரி ஹரிஜகந் நாதா

பாந்தசகஸ்ய தாந்தக்கரண னே
நாந்தான்செயும்பணி மீந்தாள் குவையென ப்
பதியெதுபதிரகு பதிதிருப்பதியண்ட ர்
பதிதிருவைருந்த பதிபிதர்பதித ர (பகஷ)

ச. நிஜகர்மத்துக்குள்ளான நங்குருபுத்திர னே
நீரிங்கழைப்பித்திரோ மகராஜன்
இச்சவாகவிப்போதென்முன் கொண்டு வந்துவிடுவீ ர்
வனூந்தோஷமில்லென்றார் ஜகராஜன்
திசையெங்குமறியவே நாமே சொல்கிறோமீங் கே
சீக்கிரங்கொண்டாவென்றார் ககராஜன்
துஜமெனக்கொண்டாரிவை சொல்லக்குருமைந்தனைச் ச்
சுறுக்காய்விடுத்தானேயந் தகராஜன்
தோந்தரியெனநடம் பணிமே விட்டார்
தாந்தமைபனுடனுந் தேரது விட்டார்
சாந்திபனியாங்குரு விடம்வந். திட்டார்
போந்தமகனைக்கொணர்ந் தேதந் திட்டார்

பெறையுள்ளகுருநின் குரைதீர்த்ததாவின் ன
முறையேவேண்டுமதுசிறைவேற்றுவனென் ன
முரரிபுசொலவயர் தரணியிலுமைசிக ர்
ஒருவருமிகு குருதிதரவே ன (பகஷ)

இராமகிருஷ்ணர்கள் மதுரைக்கெழுந்தருளல்.

விருத்தம்.

கோணது குருநிதியம் பெற்றேன்நீங்கள்
கூடியுங்க ளிடஞ்சேர்ந்து புகழ்தோங்கி
வாணரணுவிரா மாவென்றேவ
வாயுவே சுத்துடனே மஸ்மவந்தாற்போற்
சேணறு கொண்டுமவர் மதுரைமுதூர்
சேர்ந்திடக்கண் டங்குள்ள மனிதரெல்லாங்
காணாத பொருள்கிடைத்தாப போலேவந்து
கண்டிட்டா ரானந்தங் கொண்டிட்டாரே.

சுரு - ம் அத்தியாயம் முற்றும்.

கண்ணன் திருவடிகளேசரணம்.

சகா - ம் அத்தியாயம்.

அவதாரிகை.

விருத்தம்.

கலையெல்லாங் குருவிடமா யறிந்துகொண்டுங்
காமனடத் தையைவிட்டும் பிரமசாரி
சிலையிலே நிற்குமவர் தமக்குமிக்க
நேயராம் உத்தவரை யாயர்பாடித்
தலையிலே வசிக்குமந்த யெசோதாநந்தர்
சகலருடன் கோவியர்க்குஞ் சமாதானத்தைச்
சொலையிலே முக்கியராய் வைத்தகாதை
தொடர்வதாம் நாற்பத்தா றடர்வதாமே.

கண்ணன் உத்தவரைக் கோகுலத்திற் கனுப்பல்.

விருத்தம்.

விட்டினிக்குள் முன்னவர்மந் திரியுமாவர்
வியாழபக வான்சீஷ ரவாபோல்யுகி
இட்டமுள்ளார் கண்ணனிட மினுமவற்கே
யேகாந்த பக்தனாயா வவரைக்கூவிச்
சிட்டரோ யுத்தவரோ யென்றெம்மானே
சீர்த்தொண்ட ரார்த்திகளைத் தீர்ப்பான்றானே
கட்டனையிட் டவர்நெஞ்சை மிகவுமங்கே
கரைக்கின்றார் திருமொழியை யுரைக்கின்றாரே.
தரு இராகம்-பியாகடை, ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

உத்தவரோன்பர் உம்மைப்போலேயுண்டோ யோகஸாதகரே
உறுதிநீர்தானே யறிவீர்மா னே *

அநுபல்லவி.

வித்துவச்சனர் புகழ்கோகுலத்தி ல்
விளங்குமென்றந்தை தாயர்க்கு ம்
புத்திரராமகிருஷ்ணர் மறவாரொன்று ம்
போற்றுவீர்துய ராற்றுவீரோ யா (உத்த)

சரணங்கள்.

க. என்னைப்பிரிந்த விரகதாபத்தா ல்
மின்னிடைச்சிமார் தவிக்கிறாரா யா
அன்னவருக்குநீ ரகஸ்ய ம்
நன்னயமாய்ச் சொல்லு ம்
என்னிமித்தியம்பதி புத்திராளென் ப
தன்னையாவையுந் தானையொழிந்தா ரோ சொன்னேன்
உற்றவரோ மிகக் கற்றவ ரோ யதி
நற்றவரோ ஜயக் கொற்றவரோ வாரும் (உத்த)

உ. கோவிமாரொல்லாம் மனதென்மேல்வைத்து ம்
 ஆவிநாயகனென்று மென்னையெண் ணி
 மாவியற்கண்ணு ருலகத் ரு
 மங்கனையொழிந்தா ரோ
 பூவுலகத்தி லின்பமுஞ்சுவர்க் க
 போகமென்பதைப் பரவைபண்ணிலா ர் மாவிற்
 பன்ன ரோ ஸம் பன்ன ரோ துய்யபிர
 ஸன்னரோசொல்வது முன்னரோ காணலாம் (உத்த)

ங. இந்தமதுரை நாளிருக்கிறே ன்
 அந்தக்கோகுலத் தவரிருக்கிறு ர்
 எந்தன்மேலதி மேகமாய் ச்
 சிந்தைவாடுகின்ற ரோ
 பைந்தொடிமார்கள் குலப்பெண்டிரவ ர்
 பரவசமாகி விரகங்கொண்டா ரோ மந்திரம்
 வல்லவரோ வெரு நல்லவரோ துதல்
 வில்லவரோ யின்னஞ் சொல்லவறே ன்தோ (உத்த)

ச. கோகுலம்விட்டு நான்வரும்போது ம்
 பாகுமொழிய ரவர்க்கெலாமங் கு
 மாகுளுமையாய்ச் சீக்கிரமா க
 வருகின்றோமென்ற துண் டே
 ஆகையாலந்தத் தூதர்மொழியா ற்
 ரோகைமராஜீவன் தரித்திருக்கிறு ர் யோகஸல்
 லாபரோ பிர தாபரோ ஞான
 தீபரோ விட்டினி பூபநீர் சொல்லும் (உத்த)

உத்தவர் கோகுலத்தைக் காணல்.

வி ரு த் த ம்.

கோகுலத்திற் சென்றிவகை யென்றந்தை தாயுடனே கோபிமார்கள்
 யாகுலத்தைத் தீருமென ஹரியுணாக்க வுத்தவரு மிரதமேறி
 மாகுலத்த ராய்ப்பாடி செலும்பொழுது மிரவிசுட வாரிசோந்தான்
 வாகுலத்தி ரியுத்தனாதன் மைந்தகே னெனச்சுகத்த வன்சொல்வானே..

இ து வு ம து.

விருத்தம்.

நந்தருடன் பேசுவதை யாய்ப்பாடி
 நங்கைமா ரறியாத வகைமறைப்ப
 தந்தவகை யாய்ப்பசுக்க ளினிள்குளம்பின்
 அடித்தூள்க ளெழும்பிரத மதைமறைக்க
 வந்தனரோ யுத்தவரும் மாலைநேரம்
 மாலைநே ரவர்கண்ட வண்மையெல்லாம்
 இந்தவகை யென்றெடுத்தி ழுணைப்பன்யானே
 யிங்குதா னென்பா முனியாங்குதானே.

தரு இராகம்-பைரவி, ஆதிதாளம்

ப ல் ல வி.

கோடசனாநந்த கோபரிருக்குமாய ர்

பாடியுத்தவர்கண்டார் பாரு ம்.

அ னு ப ல் ல வி.

கோடிபுண்ணியராசி நீடிநிதமும்வாசி க்

குதினாநத்திவைப்பார் மதுநாசனிலிருப்பா ர்

கோவிந்தஜகந்நாதா மாவிந்தையாளர் தூந ர் (கோட)

ச ர ண ன் க ள்.

க. மதம்பிடித்தகானைக் ளொன்றையொன்றுபோரா டி

வருபுஷ்பவஜியாக்கள மேலே

கதம்பிடித்தேயொங்கெங்குந் தாவித்தாவிலவி மை

காட்டுநாதங்குளொருக் காலே

மிதமில்லாதபாமகட்டி னுலேபலபசுக்க ள்

மீறியததின் கன்றின் பாலே

இதமாய்மனதைவைத்துக் கூவுவதுகன்றாக ள்

எதிர்கூவுந்நாதமோமென் மேலே

அநிகவெருப்பாகிய அலங்காரககன்றி வீட்டம்

அங்கங்கேதாவித்தாவின குதிப்பிணக்கென்ன வாட்டம்

விதவிதமாய்ப்பசுக்களா பேரைச்சொ ளி, கொண் டாட்டம்

மேவியிடையரெல்லாம் வேணுகா ளங்கண் டாட்டம் (கோட)

உ. விடுவிடங்கேகொண்டுபோ விங்கேகொண்டுவாதாராய்

மேவிப்பிடிப்பியென் றூர்த்து

நெடிகிலும்வேணுகானத் தாலேசொல்லிக்கொண்டே யா

னின்கன்றைவிட்டுப்பி தீர்த்து

குடநிறைபால்கறந்து பசுவைத்தாமணி தும்பை க்

கொண்டுகடவெராய ரோர்த்து

படியிலாடிக்கறக்கும் மாட்டையாடிக்கறந்து ம்

பாடிக்கறப்பதையும் பார்த்து

படருமிசையினுலே பாடிப்பாடி க் கறக்கும்

பண்ணுக்கிசைந்தவேணு கானமெங்குந் சிறக்கும்

தொடரும்பசுகன்றுகட் டானந்தமே பிறககுந்

குழ்ந்துகொட்டில்கள்ளெங்குமோசையி க் நிறைககுந் (கோட)

க. மங்களகரமாக ராமகிருஷ்ணாலீலை யை

வரிசையாய்க்கோவிமார்தள் பாட

எங்கள் முத்தமெயென் றுயரெல்லாமங்கங் கே

யிருகுகேசன் புகழ்சொண் டாட

அங்கிருரியனுடன் அதிபசுக்கள்வே தி

யர்க்கும்பிதிந்தேவாக்குந் கூட

எங்கும்பூஜனைசெய்துந் தூபதிபயாலே க்

இடையர்வீடுகளெல்லாம் நீட

எண்ணசைகளும்புஷ்ப வனங்கள் மிகுந்த வாடை
யிசைந் துபகழிவண்டுகள நிறைந்திடும் ஆடை தோடை
மண்டனங்கள்காரணடம் நிறைந்தாமரை யோடை
வரிசைகளைக்கவிஞ ரென்னசொல்லுவாராசி லேடை (கோட)

நந்தகோபர் உத்தவரை கேசமம் வினவல்.

விருத்தம்.

மரீலிங்கி தப்பிரிய ரானவுத்த
வரின்வீரவு கேட்டுநந்த ரன்புகூர்ந்தே
ஆலிங்க னஞ்செய்து வாசதேவர்
அவனென்றே யருச்சினைசெய் தன்னம்நல்ல
பாலிங்கி தபட்சய ஸ்ஞ்சிதநத
பதார்த்தமொடு போஜனமுஞ் செய்துவைத்துக்
காலிங்கி தததுடனே பிடித்துமவநத
களைதீர்ப்பார வினவியவா தனைதீர்ப்பாரே.

தரு இராகம்-மத்தியமாவறி, ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

சூரநந்தனா சுகமர் உத்தவனோ
சூரநந்தனா சுகமா

அநுபல்லவி.

பாரிலீரோ மெய்யா
பாகடியசாலியெனையயா

(சூர)

சரணங்கள்.

க.	மெந்தராதிகளான	பந்துஜனங்கள்சூழ	சு
	சந்தோஷமானதுரி	மெந்தருமிகுகிறு	ரோ
	முந்தியவாகளைப்பி	நீந்திருந்ததுயா	த
	விரந்துவதுவாயிடுசி	நந்துவளாந்தருளு	ஞ்(சூர)
உ.	கஞ்சனபரவிய	வனசெய்தபாவத்தா	லே
	தஞ்சனங்களுடன	தஞ்செய்ததெய்வாதீன	ம்
	எனசொல்லுவேன்ஸா துக்கள்	மிஞ்சுதருட்சில	ர்
	வஞ்சமில்லெதுபபகை	கொஞ்சததில்விட்டதில்	லே(சூர)
உ.	கண்ணெனங்கள்நினைவு	பண்ணுகின்றாராதா	யை
	யெண்ணுகின்றாராவா	கண்ணைதோழருட	ன்
	நண்ணுகோபாகோசுலம்	புண்ணியபசுகளெ	வ்
	வண்ணமோவென்றுசிறதை	யொண்ணமோசொல்லஞ்சொல்லு	ம்(சூர)

நந்தகோபர் உத்தவரைக் கண்ணன்

வருவாராவென்று வினவல்.

வெண்பா.

மன்னும் பிருந்தா வனத்தைக்கோ வர்த்தனத்தை
உன்னும் வகையதுதா னுண்டோமால்—பின்னும்

சுருட ஸ்ரீபாகவத தசமஸ்கந்த கீர்த்தனை.

வருவாரா காண்குவோ மாதரிசு னந்தான்
தருவாரா சொல்லுத் தவா.

தரு இராகம்-சங்கராபரணம், சாபுதாளம்.

ப ல் ல வி.

ஸாமிவருவாரா சொல்லும்உத்தவகிருஷ்ண
ஸாமிவருவாரா

அ ஹ ப ல் ல வி.

பூமிமேல் வந்த நேமியேயந் , தத்
தோமிலாணந்த ராமகோவிந் த

(ஸாமி)

ச ர ண ன் க ள்.

க. மந்தகாஸங்கடைக்கண் பார்வை நன்னுஸிகைசி
மந்தமுதமண்டலச் சேர்வை தந்துமிங்குள்ள
பந்துக்களையோர் தரம் பார்வை செய்வாராஅர
விந்தச்சரணரவாக் கோர்வை யெவனாச்சொல்ல

இந்தவாயர்

சேரிக்

சந்தவருள்

மாரி

முந்துமுப

காரி

தந்தைதாய

ரரி

(ஸாமி)

உ. காட்டுத்தினைப் பகலித்தாரோ யிடையர்பசுக்
கூட்டங்கனையும் ரகலித்தாரோ மலைகுடையாய்
மீட்டுமிந்திரனைச் சிகலித்தாரோ காற்றமுழையை
விலக்கியெம்மைம கிகலித்தாரோ யிடப்பனுடன்

கேட்டோமலைப்பாம்பை

வீட்டினோ

தீம்பை

வாட்டிக்காலன் வீம்பை

யோட்டினோ

காண்பை . (ஸாமி)

ங. சதலகர்மங்கனையும் விட்டு க்கண்ணன்வீரமே
பகலிரவுமரினைப்ப துட்டு நல்வினையாட்டு
நகைகடைக்கணபார்வைவெ ருட்டு மதுரமொழி
அகலாதுமெண்ணுவதைத் தொட்டு அனுதினமும்

முகத்துமுன்

னிறகுதே

அகத்துமி

ருக்குதே

சகிக்குமா

எற்கிதே

வகுப்பனு

மக்கிதே

(ஸாமி)

ச. கோவர்த்தனமெழுது தீரம் பிருந்தாவனமும்
மேவிவினையாடுஞ்சிங் காரம் பொன்னடியாலு
லாவித்திரிந்ததலன் காரந் தனைமனோ
பாவனைசெய்வதற்கா தாரங் கிருஷ்ணுவதாரங்

கூவிக்கூவி யென்ன

மாவிற்பன்ன

பன்ன

சேவிக்கவே யினன்ன

நீவைப்பையா

மன்ன

(ஸாமி)

ரு. விண்ணவர்க்குவிண்ணோரா வாரோ ராமனுடனோ
கண்ணனுய்வந்தருளி னாரோ தேவருடனோ
திண்ணமநம்மமககாக்கவந் தாரோ யிப்படியென்று
புண்ணியகாக்கருஞ்சொன் னாரோ யதுநிஜமே

கண்ணுமுன்திஷ்டாந்தம்நண்ணீனோ

காந்த

வண்ணமதாய்ப் பாந்தம் ஒண்ணவேகேள்போந்த

(ஸாமி)

தரு இராகம்-அஸாவேரி, சாபுதாளம்.

ப ல் ல வி.

நித்தியாநந்தரோ யெசோதாநந்த ரோ
நீங்கல்மாண்களே புண்ணியவான்க ளோ.

அ நு ப ல் ல வி.

சித்தமகிலகுரு ஜயநாராயணனிட ம்
வைத்துமிப்படிக்கொத்த பக்திவந்ததுங்கட் கு (நித்தியா)

ச ர ண ங் க ள்.

- க. நாமரூபப்பிரபஞ்ச வித்துக் கண்டார்
ராமமுகுந்தருங்கள் முத்துத் *
தாமேபுருஷரொரு மித்து வந்த
தாமேசகதிகப்பொறுத்துப் *
- பூமிமுதலாம் பூதம் நோமகம்நானா பேதம்
ஆமனுக்களாம் போதஞ் சாமியவர்வி நோதம் (நித்தியா)
- உ. ஜீவகோடிகட்கீச னுதி யெங்கும்
மேவியிருப்பதேவிரக்கி யாதி *
மாவல்லவர்களுசயஞ் சோதி கண்ணன்
யாவாக்குந்தந்தையென்னும் நீதி *
- கோவிந்தராமர் மீது நீவிர்நெஞ்சக லாது
வாவுள்ளன்புசெய்போது தீவரபக்தி மீது (நித்தியா)
- ங. காணவுரைப்பதினஞ் சனந்தான் தம்பி
ராணன்போசுங்காலத்திற் கனந்தான் *
ஆணவாதியைச்சின்னா பினந்தான் செய்து
ஊணிச்சொருபஞான மனந்தான் *
- தோணிச்சத்துவ ரூபம் பூணித்தியானப்பிர தாபம்
பாணிப்பரம லாபங் காணிக்குதீசர் தீபம் (நித்தியா)
- ச. அனையபிரபஞ்சத்துக்குங் காரணர் ஆட்சிப்
பினையாதுபொதுவினா லாரணர் *
மனிதவுருவாய்வந்த பூரணர் அந்த
வனமாலிதூறிகிருஷ்ண நாரணர் *
- பனகசாயிபாற் பக்தி கனமாமுங்களின் புத்திக்
கெனகுறையுங்கள் கிருத்தியனிறைவாச்சுதே முத்தி (நித்தியா)

இ து வு ம து.

விருத்தம்.

எதுபதியாங் கண்ணனுங்கள் கோகுலத்துக்
கெழுந்தருள்வார் தாய்தந்தை நீங்கள் காண்பீர்
அதிசீக்கி ரம்பிரியந் தருவாரந்த
அச்சுதாரம் பகவன்முன்ன மதுரைசென்று
மதியில்லாக் கஞ்சனையும் வதைத்துநின்பால்
வசனமெது சொல்லியிங்கே யனுப்பினோர்

விதியதனை நிறைவேற்றுவாரென்றே சொல்
விடுகின்றார் விதனமொழிந் திடுகென்றாரே.

தரு இராகம்-புன்னாசவரானி, சாபுதாளம்.
ப ல ல வி

அகோயெசோதா நந்தாவருவாரிங்கே
ஹரியச்சதா நந்தரே *

அ து ப ல ல வி.

மகாபாக்ஷியசாலிநீங்கள் மாதவனைக் காணலாம்
அகிலமெங்குநீநந்தவாரி யென்றெண்ணச் தோணலாம் (அகோ)

ச ர ண ங் க ள்.

க. திட்டமாய்ப்பக்திசெய்த பேர் களின்முன்னே
கிட்டிஹரியும்கரு வார் எப்படியென்றார்
கட்டைகருக்குள்ளாகக் களலிருப்பது போலே
சட்டமாய்ப்பூதங்கட்குத் தானிருப்பது மாலே (அகோ)

உ. அரணிகடைந்தால் வெளியே காணலாமெங்கும்
பரவும்நெருப்பா மொளியே யதுபோலே
கருதியன்புசெய்பவர் களையவர் பரிசனம்
அருண்மாகடலானவர் அவர்தருந் தரிசனம் (அகோ)

க. மதுனையின்வசு தேவர் தேவகியென்னும்
இதத்தந்தைதாயு மாவர் மந்தங்குமுள்ள
அதிகவிஷ்டமுள்ளாரென் பதைநாடிக்கண்ணன்சென்றால்
எதுக்கூட்டங்களைவிட்டிங் கெப்படிவருவா ரென்றால் (அகோ)

ச. பிரியரென்பது மில்லையே கிருஷ்ணனுக்கும்ப்
பிரியரென்பது மில்லையே உத்தமனிலை
தரமாயதமனிலை ஸமானஸம் னிலை
ஹரியவரில்லாததி யாதொன்றெங்கிலு மில்லை (அகோ)

இ. மாதாவென்பதுவு மில்லை தந்தையுமில்லை
ஏதுமனைவிசெய் தொல்லை ஆண்பெண்
ஜாதியொன்றென்பதில்லை தனவன்வேற்றவ னில்லை
ஸ்ரீதரர்க்குத்தேகமுஞ் சன்மகர்மமு மில்லை (அகோ)

இ து வு ம து.

விருத்தம்.

இத்தரையிற் சன்மகர்ம மில்லாதாராம்
எம்பெருமான் வினையாடல் நிமித்தமாக
நத்திருக்குங் கையரிவர் தேவமச்ச
கரசிங்க மாதியாம் யோநிபேதம்
ஸத்தஸுத்தா முக்குணத்தி லவதரித்துச்
சார்ந்தநல்லோர் களையிரகதிக கின்றார்காணும்
இத்தையெவ ராலறிய லாகுஞ்சொல்லும்
எனோதையா துயநந்த எனோதையாரே.

இ து வ ம து.

விருத்தம்.

நீர்க்குணராம் ஹரிதானே மாயையென்ற
 நிலையினு குணராகிப் பிரபஞ்சத்தைச்
 சொர்க்கமத்திய பாதாளச் சிவகோடி.
 தொடுத்தெல்லா முண்டாக்கிக் கரத்தழித்து
 நிற்கு ரதுமாயா வினோதமல்லால்
 நேரிட்டு மவற்குவினை யாட்ட துண்டோ
 சொற்குளொரு தீவ்டாந்தந் கேளுந்
 சோதையா ரோபகவத் கீதையாரோ.

தரு: இராகம்-அஸாவேரி, சரபுதாளம்.

ப ல் ல வி.

பரப்பிர்மமரூபன்கிருட்டின னே எசோதாநந்தர்
 ஒருப்பட்டிதனைககேளுஞ் சொன்னேனே *

அ து ப ல் ல வி.

கருப்பைக்குள்ளாமுட்டைக்குந் கல்லுக்குள்ளாந்தே னாக்கும்
 விருப்புந்மமுதளிக்கும் மெய்யனென்பதறி விக்கும் (பர)

ச ர ண ன் க ள்.

க. சொல்கிறென்றிவ்டாந்தமொன்று தட்டா மாலை யாடிச்
 சுற்றுமவன்கண்களுக்குக் கடற் சேலை *
 நல்லதாயுதித்தும்பூமி சுழல் போலே காணும்
 ராட்டணச்சுற்றும்பிரஞ்ச மாயையின் வேலை *
 எல்லாமாயையின்வினை யாட்டாகவே யிருக்க
 இதனில்மனதுசிக்கி நானுனென்றும் பெருக்கக்
 கல்லாதுலகம்அலை வதுமாவணம் நெருக்கக்
 கண்டிரதுபோலவே யலைமனைதெச் சுருக்கப் (பர)

உ. ஹரியுங்களுக்குத்தானே பிள்ளை சொல்லவோ எல்லா
 ஆன்மகோடிகளுக்கு மைந்த ரல்லவோ *
 வரிசைச்சிவகோடியு மவ ரல்லவோ உலக
 மாதாபிதாவீசுவர ரெனல் மெல்லவோ *
 தெரிவீர்காணப்பட்டதுந் சேட்கப்பட் டதுகளுஞ்
 செல்சாலவருகால நிகழ்கால மதுகளுஞ்
 சரமும்அசரம்அற்ப மகத்தெல்லாம் பொதுகளுந்
 தானச்சுதரில்லாத பொருளில்லை யெதுகளும் (பர)

க. அகண்டாகாரச்சொரூபர்க்கென்ன வாட்டம் நம்மை
 யாட்டிவைக்கிறாயா பொம்ம லாட்டம் *
 விகண்டாவா தப்பேச்சுசுட் கென்ன வோட்டம் எந்த
 வேளையுமுங்கட்டுக்கண்ணன் மேலே தேட்டம் *
 அகன்றதுவினையெல்லாம் ஆருங்களுக்கு நிகர்
 ஹரியுங்களிடத்திலலை யாவதனையுந் பகர்

மதிழ்ந்துதித்தியானந்த வாரிதிச்சங்க
மகிமையுள்ளவரீந்தள் பாகவதர

முகர்
ஸிவர் (பர)

கோவியர் ததிகடைதல்.

விருத்தம்.

மதியூகிராயனுட தூதருத்த
வருந்த றொசோதையைச் சமாதானஞ்செய்
ததில்விடிந்த தங்கவர்க்கு மிரவுநீங்க
அருணவுதை யத்தினிலே யாயர்டாடிப்
பதியிலுள கோவியர்க ளெழுந்தூற்றீ
பங்சளா லலங்கரித்துப் பரிசுத்தஞ்செய்
ததியிலவர் ததிகடைபு மோசைதானு
ததிமுழக்க மாகியபத் ததியைக்கேளே.

தரு, இராகம்-பிலசரி, ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

பைந்தார்கோவிமார் ததிக
டைந்தாரங்க ணே.

அறுபல்லவி.

[அர] விர்தலோசனை யு
யர்ந்துகீர்த்தனஞ்செய்வா ர் (பைந்)

சரணங்கள்.

க.	தருணிகளாங்கோவிமார்	அருணவுதையத்தி	லே
	இருணைக்குந்திபாவலித்	திருநாள்போலேவிளங்க	ப் (பைந்)
உ.	நாடுதெளரிமுதல்	வீடுகளைமெழுதி	க்
	கூடுகோலங்களிட்டுந்	தோடுசேர்செவிமின்னு	ர் (பைந்)
க.	அனாறுல்மாலேதோள்வளை	நிராயிரத்தினச்சோ	தி
	பரவுதிபங்கள்போலே	பிரகாசிக்கவேயங்	கே (பைந்)
ச.	கோலக்கண்ணாடிமேர்க	போலத்திலேபிரகாச	ஞ்
	சாலச்செவிக்குண்டல	லோலஞ்சொலித்துமின்	ன (பைந்)
ரு.	செங்கைகளுமருங்குங்	கொங்கைகளுங்குலுங்	க
	மங்கையர்மார்பினமுத்தா	ரங்களுமசைய	வே (பைந்)
க.	மானனையார்களாவ	ரானனத்திந்சிறந்	த
	தானகுங்குமந்திமிர்ந்	தேனாகீகமா	க (பைந்)
எ.	கயிறதிழுத்திழுத்துந்	தயிலைக்கடையும்போ	து
	மயிலார்கிருஷ்ணலீலையை	ஒயிலாய்ப்பாடிக்கொண்டா	டி (பைந்)

கோவியர் உத்தவர் ரதத்தைக்காணல்.

விருத்தம்.

தாமரைக்கண் ணையைச்ச தனையனந்த
சயனனையே யுயர்ந்தார லாகக்கூவி

சுரு அ ஸ்ரீபாகவத தசமஸ்கந்த கீர்த்தனை.

நாமஸங்கீர்த தனவொலியா லமங்களத்தை
 நாற்றிசையும் நிற்கவொட்டா தோட்டியந்தப்
 பூமகள்நேர் கோவிமார் ததிகடைந்த
 போதிரவி யுதையமது செய்யவங்கும்
 ஏமமணி நெடுந்தேரை வாசல்மீதி
 னிற்கண்டார் கற்கண்டாஞ் சொற்கண்டாரோ.

கோவியர் உத்தவர் ரதத்தைக்கண்டு ஒருவர்க்
 கொருவர் உரைத்தல்.

வெண் பா.

இந்த விரதந்தான் யாருதென வேசுடி
 வந்தனைய கோவியரு மாசினமே—முந்த
 ஒருதிக் கொருதிசொலு முத்தரத்தைக் கேளும்
 நிருபா பரிசுவித்த னே.

தரு இராகம்-சுருட்டி, ஆதிதாளம்.

ப ல் ல வி.

தேரடி 'கொண்டுவந் த
 தாரடி பாரடிய டி.

அ நு ப ல் ல வி.

தீரவேவி சாரிகோ வி
 மாரோவி ராரதோ வி

(தேரடி)

ச ர ண ன் க ள்.

ஞ், வஞ்சனையாய்முன்னாயர்	பாடி	விட்டு
மதுரைக்குக்கிருஷ்ணனைக்கொண்	டோடி	*
கஞ்சன்வினைமுடித்தா	னேடி	வீரந்
காட்டியக்குருரணவந்தா	னேடி	*

செஞ்சொல்லாய்ச்சி மாரோ ராச்சி

யஞ்சொல்பேச்சி கொவ்வை வாய்ச்சி (தேரடி)

உ. என்னகாரியத்தைச்சா	திக்கவோ	நம்மை
யெல்லாம்மதுரைக்குள்ள	ழைக்கவோ	*
பின்னமாய்நம்மைந	றுக்கவோ	கஞ்சப்
பிரோதற்குப்பிண்டங்கொ	டுக்கவோ	*

பொன்னனாரோ பூவை மாரோ

உன்னிநீரோ யுணர்செய் வீரோ (தேரடி)

ங. சமத்தனவனையக்	குருரனே	நல்ல
ஸாமிகாரியம்பார்க்குந்	தீரனே	*
நிமித்தமென்னவோவந்த	தேரனே	யென்றன்
நெஞ்சுதெளியச்சொல்லு	வீரனே	*

கழுக்கமோடி பாருந் கோடி

ஆயர்பாடி யாரோ வாடி (தேரடி)

கோவியர் உத்தவரைக்காணல்.

விருத்தம்.

பரியாஸ வார்த்தைகளிவ வகையாயாயர்
பாடிமின்னர் சொல்லிக்கொண் டிருக்கும்போதே
ஹரியான கண்ணனுட தூதர்காலை
யதுஷ்டானு திகள்முடித்துக் கொண்டுமன்பு
பிரியாத நேயருரைப் படிக்கேகண்டு
பேசமின்னு னாக்காண வந்தார்மரலைச்
சரியாகச் சொல்லுமுத்த வரையுங்கண்டார்
தையலார் கண்ணனிடம் மையலாரோ.

சுள - ம் அத்தியாயம் முற்றும்,
கண்ணன்திருவடிகளேசாணம்.

சுள - ம் அத்தியாயம்.

அவதாரிகை.

வெண்பா.

மாலேவ லாலுத்த வன்றத் துவமோதிப்
பாலோ மொழியாயா பைந்தொடிமா—ராலே
விடைபெற்ற பின்மதுரை மேவினொன்ற
நடைநாற்பத் தேழெனவே நாடு.

கோவியர் உத்தரை யுபசரித்தல்.

தரு இராகம்-கல்யாணி, சாபுதாளம்.

பல்லவி.

நாராயணனுக்கு நேராகியதிரு
நந்தவர்உத்தவர் வந்தாரை யா.

அநுபல்லவி.

சீராயர்பாடியின் வாரார்முலைக்கோ
மாரானவொல்லாம் ஆரானவெண்

வி
ண (நாரா)

சுரணங்கள்.

க. செம்பதுமகண்களு	டன்பிரஸம்பவா	ரு
வும்புயமாலையும்பொன்	னம்பரமும்விளங்க	ச்
செம்பொன்மகரகுண்ட	லம்பிரகாசிக்கஇந்	து
விம்பமுகாரவிந்த	வெம்பெருமானேஹ	ரி (நாரா)
உ. சுந்தரதரிசனந்	தந்துமிங்கனேவந்தா	ர்
அந்தவச்சுதர்நேர்நி	றைந்தவேஷாலங்கார	ர்
இந்தவகையாமற்பு	தந்தானைவாரோவென்று	ம்
பைந்தொடிமாரொல்லவாம்	நோந்துகொள்ளவுமந்	கே (நாரா)

க.	வாசுதேவன் பாத்ததை	யாசரித்தவுத்த	வ
	ராசயோகியைவிசு	வாசமதாக்கண்	டு
	பேசுதற்குவெட்கமாய்க்	கூசுமினனூர்கன்மந்	த
	காசங்கடைக்கண்பார்வை	மாசில்லாமலேசெய்	ய (நாரா)
ச.	ஒடுக்கவணக்கத்துடன்	அடுத்தேயந்தரங்கத்தி	ந்
	கொடுக்கும்ஆஸனமீதுந்	தடுக்காதிருந்தானா	யா
	தொடுத்துராயநாயகர்	விடுக்குந்தாதைச்சொல்லி	ன்
	முடுக்குங்கோவிமாரங்கே	படிக்கும்வகையறி	ய (நாரா)

கொவியர் கண்ணன் வாராதகுறையை உத்தவரிட

முறைத்து வருந்தல்.

விருத்தம்.

எதுபதியின் சேவகரோ வவணப்போலும்
 இருக்கிறீரும்மையுமநன் றுயறிந்தோம்
 இதுவனாயில் வந்ததில்லை நீருமிங்கே
 யெஜமானன் அன்னையிதா பிரியந்தேடி
 மதுரமொழி சொல்லியுமம யனுப்பினாரோ
 மற்றுமிந்தக் கோகுலத்தி லவநினைப்ப
 தெதுவுண்டு வேறிலையே பென்றசொலை
 யெடுக்கின்றார் கோவிமார் தொடுக்கின்றோ.

தரு இராகம்-பிலகரி, ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

ஆசையுறவின்மேலென்ன அன்னியராலென் ன.

அநுபல்லவி.

வாசுதேவன் சொன் னாரோ

மாதாபிதா பால்வந் தீரோ

(ஆசை)

சரணங்கள்.

க.	சுற்றத்தார்மேல்	காது தொடர்ந்தன்புழி	மீது
	முற்றத்துறந்திட்ட	போது முனிவருக்குந்தள்ளொண் னாது	(ஆசை)
உ.	ஆடவர்க்குப்பெண்கள்	பாலே யாசைகொண்டுபரி	வாலே
	கூடிககாரியமானால்	மேலே குணம்பேறுகுமொருக்	காலே (ஆசை)
ங.	மலரின்மீதிந்ரேனை	யுண்டு மற்றதைவிட்டோடும்	வண்டு
	உலகவழக்கமாய்க்	கொண்டு உரைப்பதென்னவிண்டு விண்டு	(ஆசை)

இதுவுமது.

விருத்தம்.

தன்னுறவின் முறையான தந்தைதாயர்
 சகோதரா துணைப்போல் நேசமார்க்கும்
 அன்னியாமேல் வாராது வந்ததானால்
 அதுவுமொரு சாரியத்தி னுலுண்டாகும்

பின்னுமந்தக் காரியம் தானாலென்ன
பேச்சுருப்ப ததற்குவமை பேசக்கேளும்
நன்னயரே யென்றாயர் பாடியின்மின்
ஞ்சொல்லவா மவர்களைப்போ லார்சொல்லவாரோ.

தரு இராகம்-ஆனந்தபரவி, ஆதிதாளம்.

ப ல் ல வி.

அன்னியர்நேசங்களெல்லாங் காரிய வசம் ஐயா
ஹரிகிருஷ்ணர்க்கன்பர்நீரோசொல்லுவீர் நிகம்

அ நு ப ல் ல வி.

மன்னியர்புகழ்மதுநா வாசுதேவன்வர விட்ட
கிண்ணையுமுன்னெஜமானன் றன்னையும்நாமநிந் திட்டம் (அன்)
ச ர ண ங் க ள் .

க.	வேசியுறவு காசுகொடுக்கு	மட்டும்	பின்னே
	வீட்டுவழிவராமல் வீட்டுவெ	ருட்டும்	*
	ராஜன்மெலிந்தாற் கப்பங்குடியேன்	கட்டும்	வித்தை
	நன்றாய்வந்தாற்குருவைப் பிள்ளையேன்	கிட்டும்	* (அன்)
உ.	யாசுத்திற்மகழினை கொடுத்த	ஸோத்துக்கள்	வந்தால்
	எஜமானவிட்டிடு வாரந்த	ருத்துக்கள்	*
	ஏகத்திற்களியென்ற ததின்	ஸத்துக்கள்	போனால்
	ஏதுமரங்களிலே பகழிச்	சத்துக்கள்	* (அன்)
ஈ.	அன்னம்புலிக்கு முன்னேகூட்ட	மிடுமே	கொண்டால்
	அதிகளந்தவீட்டை விட்டு	விடுமே	*
	சொன்னெனெரிந்தகாட்டி லேனுட்	படுமே	மிருகந்
	தொடர்ந் துவேறுசொல்லுண்டோளங்கேயெடுமே		* (அன்)
ச.	கள்ளப்புருஷ னொருபெண்ணை	நாடி	வந்து
	கலந்துகாரியமாளு லச்சங்கொண்	டாடி	*
	மௌளரமுலியங்கே சின்றவ	னோடி	ப்போகும்
	விதமாயனேகமுண்டு சொல்லலாங்	கோடி	* (அன்)

இ து ளு ம து.

விருத்தம்.

மனதுவாக்குடனே காயங்களென்ற வகையெலாங்கோவிர்தன் மீது

வைத்தந்தவாயர் பாடியின்னார்கள் வருமவர்வீட்டுவே லைகளை

இனதுகளென்ப தெண்ணமுமின்றி யேதெனும்வெட்கம் தின்றி

யிஷ்டநாயகரா கியகண்ணன் றன்வா லிபலீலைகள்சோர லீலை

அணையதுமந்தீ லுத்தவர்புன்னம் அணியணியாகவே பாடி.

அன்னினைப்பதனா லிலச்சைபைநீக்கிய முகணீராமென வோடச்

சொன்னொனவகையே யெனவெனச்சொல்லுவதுமனசிதாமணி கேளாய்

சொல்கிரமுதர் முலைலமகளிர் துடியிடையவர்புகழ் பெரிதே.

பிரமரகீதை.

கோவியா வண்டைவியாஜம் வைத்து உத்தவணாப்
பார்த்து னாத்தல்.

விருத்தம்.

பண்டொருநா ளதரரஸந தந்துமககோ
பாலனமது ராபுரியிற செனறிருந்து
கொண்டிருமமையனுகிலா னெனவேயெண்ணிக்
கோவிமார் புலம்பும்போ தங்கேவநத
விண்டுநிற்ப பிரமரநதா நெருத்திகாவின்
மேவவதைக் கண்டுமநதத தையலங்கே
வண்டொருவி யாஜமதாய் வைத்துமுதத
வணாச்சொல்வாள தனமனதது யணாச்சொல்வாளே.

தரு, இராகம்-பூரிகல்யாணி, ஆதிதாளம்.

ப ல ல வி,

மதுபாநீ கிட்டவராநே காலைத்தொடாதே
மதுபாநீ கிட்டவராநே

அ நு ப ல் ல வி.

மதுபாநீ பாட்டாளி மாலவினே யாட்டாளி
துதிககோநாளுட்டாளி தூரத்தனுக்குக் கூட்டாளி (மது)
ச ர ண ங் க ள்.

க. அந்தசசக்களத்தியன பாலே கட்டி
யணைக்க அவளகொங்கைகள் மேலே *
கொநதாருகுமருங்குளமென மேலே பற்றக
கோவிந்தனமாரபினவன மாலே *
கொண்டாசிவப்பேசை கண்டாயதி லாசை
யுண்டாயுன் மீசை வண்டாசெவந தாசை (மது)

உ. இநதப்பரியாஸங்கள் நீயே அந்த
யாதவககூட்டததிற்செய் வாயே *
பைந்தொடிமாரகதய வாயே மது
பதிகிருஷ்ணனைச்சோவார்கள போயே *
பாருன்வினே யாட்டு ஊராருகருக் காட்டு
நேராயாங்க ளீட்டுக் காரோடேதான்கூட்டு (மது).

க. தேனைமுனகொடுத்திடும பூவைப் பின்னே
கிருமபிப்பாராச்சமத்த னாவை *
நானேசொல்லுன்பாலவாங்கும் பூவை பிங்கே
நாடாதுனனிச்சபபடி போவை *
நாமறமோ வீசுதே தோற்றமும் பெகதே
யேறமு மாகிதே பாமருலுங் கூகதே (மது)

இ து வு ம து.

விருத்தம்.

ஒருக்காற்றன் னிதழமுதா முலகமோக னத்தை
யொண்டொடியா ருடனெனக்குத் தான்கொடுத்து மிங்கே
இருக்காம லோடினவக் கண்ணைப்போல் நீயும்
எழின்மலரின் வாய்வைத்து மேகுசின்ற வஞ்சக்
கருக்காரா எவன்விடுவா னென்னையுன்னை யொத்த
கரியவனை யல்லாம லாராயினிச் சொல்லாம்
அரிக்கார னீயலவோ ஹரியவற்கு மதுபா
அடடாயென் காவைவிட்டு விடாமீ னையனே.

• இ து வு ம து.

விருத்தம்.

மதுபதியின் பொய்வசனங் சளில்மனது சிக்கி
மதிமயக்க மாகியந்த லகூழ்மிப்பெண ணவனோ
கதியெனவே கால்பிடித்தும் பணிவிடைசெய் கின்ற
கதையதுதா னெவவிதமோ கண்டறியோம் யாமப்
பதுமையைப்போ லலஏண்டா பூடுகிரய் வண்டா
பண்ணுடனே யெதுபதியைப் பலுக்குவதுண் டானால்
மதுநாயிற்செல் விடமுண்டு சொலுவதுகே ளென்றே
மாவினையக் காரியொரு கோவியொல்வாள் மன்னே.

தரு, இராகம்-சங்கராபரணம், ஆதிதாளம்.

ப ல் ல வி.

அறுகாலே உன்னையவர் அறுகாலேபூஜிப்பார்
அங்கேயிந்தச் சங்கீதம்பா டு.

அ நு ப ல் ல வி.

வெறியாவுன்றன்முகத் தை
முறியாதவரிடஞ்செ ல்

(அறு)

ச ர ண ன் க ள்.

க.	இங்கென்னடாகிருஷ்ணன்சங்	கீதம்	இதம்
	அங்கேயாதவர்பாதசொல்	வேதம்	*
	உங்கோன்விஜயநேயர்	மீதன்	புள்ளார்
	கொங்கைநேயில்லாதவர்ச் சங்கேயிதுபிரக்கி	யாதம்	* (அறு)
உ.	சவர்க்கம்பூயியொடுபா	தாளம்	அண்டச்
	சவர்க்குள்ளாம்பெண்களாம்பிர	வாளம்	*
	எவர்க்குத்தான்காமமாம்வே	தாளஞ்	சுற்றா
	தவர்க்குள்ளேநாங்குள்ளென்ன ஒருகசாக்	கூளம்	* (அறு)
ங.	ஊணிக்கவடநகைக்	குறிப்பு	டன்செங்
	காணிவில்லுப்புருவ	நெறிப்பு	*
	காணில்நீலமாம்வெய்யி	லெறிப்பு	சுக்கர
	பாணிகிருஷ்ணனுக்காசைப்படாதார்சொல்லு வெறுப்பு		* (அறு)

சுசுசு ஸ்ரீபாகவத தசமஸ்கந்த கீர்த்தனை.

சு. எதுபதிதிருவடிப்	பொடியா	னதிந்
பதுமைக்காசைசொல்லவும்	முடியா	*
நிதியில்லாவேழையெம்முன்	படியா	தேபோ
மதுகுதன்பாட்டைப்பாடுவாயடா	குடியா	* (அறு)

இ து வு ம து.

விருத்தம்.

எங்காலிற் சிரசைவைத்து வீழ்ந்திடநீ வேண்டாம்
எழில்முருந்த னிடத்திருந்து நீபடித்த வண்டா
மங்கையாபாற் றூதுசெல்ல மிசச்சமத்த னீயே
வாய்ப்பந்தம் போடுவதுன் னெஜமானன் சரிதை
அங்கிதுபோ லுன்மொழியும் விசுவஸியோம் யாங்கள்
அனேவோரும் மகுணருடன் மைந்தலாயுந் தள்ளி
நங்குலதர் மங்களினால் வருமுலகம் நீக்கி
நம்பினமே கண்ணயிதோ வெப்பினமே மனமே.

இ து வு ம து.

கலித்துறை.

காமேகொடுத்தவர் பின்புவிட்டாரட கண்ணன்சரித்
திரமேமுனஞ்செயுந் தீம்பபெயல்லாமெண்ணித் தோந்தனமுத்
தாமேதிருப்ப தவரனியாயச் சரிதைபிர
மாமேயுனக்குரை செய்வதுகேளொரு வாசகமே.

தரு, இராகம்-சுருட்டி, ஆதிதாளம்.

ப ல் ல வி.

அந்தநீலன்மொழியை விட்டு வீச இனி
அன்னியவசனமுண்டோ பேசுபேசு *

அ நு ப ல் ல வி.

அந்தரங்கமாஞ்சொல்லலை நானறி வேண்டா ரல்ல
தாகட்டும்போதும்போதும் ஹரிஅரிக்கார வண்டா * (அந்த)

ச ர ண ன் க ள்.

க. வேடனைப்போற்றாங் கைமுன் னொறுத்தானே தன்னை
நாடிவந்தபெண் செவியுழைக் கறுத்தானே *

தேடியோர்பெண்வலையிற் சிக்கிக் கறுத்தானே கூடிக்
கூடித்தாசரதியாம் வேஷமும் பொறுத்தானே * (அந்த)

உ. பலியைச்சுற்றுங்காகம் போற்பலிமுன் னுள்ளன் வந்து
வலியழுவடிக்கேட்டு வாங்கிய கள்ளன் *

புலியைக்கூட்டிலடைத்தாப் போலடைத் துள்ளன் எங்கும்
ஒலிசெய்யமேலிழைக்கி நின்மசித்திரக் குள்ளன் * (அந்த)

க. மீனவேடன்கதையைச் சொல்ல வாராய் ஆமை
யானசரித்திரத்தைக் கூறப் டோராய் *

நானறிவேனிதெல்லாந தானே பூராய் மாய்
நீனல்லஉன்னெஜமானன் சேதிவிட்டிலையா பாராய் * (அந்த)

ச சாமளமேனியன்கதை காண	முதமே யந்த
மாமகிமைசிலதநிந்த பேருன	னதமே *
காமககுரோதாதியை நீக்குமது	சதமே யென்று
கோமணமுமின்றித்தநி வதுரலலஅற	புதமே * (அந்த)
ரு ஏழையானபெண்டு பிள்ளையுடன்	வீட்டை யந்த
நாழிகையேவிட்டு விட்டுச்சுநி	நாட்டைச் *
சூழும்புகழிபறப பதுபோலகை ததுக	கூட்டை வெளிப
டாழிலகைகின்றாரோ சிலாபாடு	பாட்டை * (அந்த)
சு. அச்சதானந்தன சரிதச்சோந்திஞ	சொலைப் பாடப
பிச்சையகப்படு மதிறசந்தேக	மில்லை *
லெசசைவிட்டுயாநத குறகூவிடும	லெலை யாரும்
மெச்சிக்கொளவாநானி ரிவெனநீசெலவாயசெல்வாடஒலலை	* (அந்த)
எ. செம்பிலேசயிறு கடடிககொண்டு	கூடிக கையில
தரபுருமீட்டிககொண்ட டரிசுதையைப	பாடி *
குமபலுகுளநடிகசிறா பாகவதா	கோடி யந்தச
சம்பிரவமறிவே னிதுநானேநீடி	நீடி * (அந்த)

இ து வு ம் து.

விருத்தம்.

அவதூத ராயத்திரிகி றாசளசிலலேரா
 ஐயமெடுத துண்சிறா சிலலேரரிந்த
 அவன்தனி லிப்பமக்கே நம்பினோ
 ஆண்டருளு ம அநிதவதையப பாடிககொண்டும்
 அவதூத ராங்குரு மதுபாகோமபா
 அனவரத கடம்பநீ யவனோவிமபா
 இவையிருதக அக்கணனமேல யாங்குள கொண்ட
 இசைசகே ளெனசொலவி லசைசகேளே

தரு இராகம்-காமபோதி, ஆதிதாளம்

ப ல ல வி.

சொல்லுவதெனன இனியிரந்தவெடகததைஹ ரி
 தூதாவேறு சொல்லுண்டோ தொடுத்தவாவிடுத தூநான.

அ நு ப ல ல வி.

வெல்லப்பேச்சினுல ள்செநங ண
 வெருட்டினுல மவேணுகான ப
 பலவத துமமயககி யே
 பாடுங்கண்ணனிதான ளு (சொல)

ச ர ண ன க ள

க. நம்பிக்கையாகநாங்குள நாதனுடேகதது வககி
 நாராயணனகாநலாப வாராவலையிற சிககி
 வம்புகாரணநகங்குள வலுத்தகாயத்தால வெடகி
 மதனவியாதிக்குள்ளாய மறுகலாச்சேய டககி (சொல)

சுசுசு ஸ்ரீபாகவத தசமஸ்கந்த கீர்த்தனை.

- உ. கலைமான் குரல் போல் வேடன் காட்டுங்கீதத்தில் மூடக்
கறுத்தமான் பேடுகளுங் கண்ணிவலைப்பட் டாட.
விலைவாைத்துநாண்பூட்டி வேடன்கூரம்பு போட
மெய்மறந்தநதமான்கள் வீழ்வதைநேராய்க் கூட (சொல்)
- ங. எங்களாலேபூஜிப்ப தேற்கும்பிரிய னீயே
எஜமான் பின்னுமுன் மனை பேவவிங்கேவந் தாயே
செங்கமலையையாபிற சேர்த்திருப்பதறி வாயே
தெளியவைத்தேயெங்களைச் சோப்பவைப்படிப் பாயே (சொல்)
- ச. செழிக்குமதுனாயிலே சிறந்ததந்தை மனையுஞ்
சோந்தபநதுக்களவீடுஞ் சிந்திப்பாரோ பிளையும
புழுக்கச்சியாமெங்களை நினைப்பதுண்டோ தனையும
புயத்தகிலவாஸந்தலை பொறுத்தெப்படி புனையும் (சொல்)
- பிரமரகீதைமுற்றும்.

உத்தவர் கோவியரைச் சமாதானஞ்செயல்.

விருத்தம்.

மதுபதியாங் கண்ணனுட தரிசுநாததை
வாஞ்சியா நிற்குங்கோ வியரிவ்வாறு
பொதுவசன மாகவண்டை வியாஜம்வைத்துப்
புகன்மதெல்லாம் உத்தவர்கேட்டிருந்துதுது
விதமதின லாய்ப்பாடி மினனாநம்மை
வியந்துஸமா தானமது செய்தாரந்த
முதுமொழியைச் சுகமுனிவர் பரிபூதித்துக்கே
மொழிகின்ற ரானந்தம் பொழிகின்றாரே.

கலிவெண்பா இராகம்-ஆரபி.

- க. உலகமெல்லார்பூஜிப்ப துங்களையேநீங்க ள்
ஜலஜவிழிமயிலீர் தன்னியாள திலகநுதல்
- உ. மின்னரசிமாரோ விளங்குதேயுங்கன்மன ந்
தன்னிலேரிச்சயமாய்த் தான்வந்த தென்னவெனில்
- ங. வாசுதேவன்பகவன் மாதவனாகண்ணனி டம்
மீசுரமாம்பக்தி வினோந்ததே காசினிமேல்
- ச. தானங்கள்செய்வார் தவஞ்செய்வார்யோகநெ றி
தானங்குசெய்வார்கள் தக்கபடி மோனச்
- ரு. சிவஞ்செய்வார்வேதத்தைச் சிந்திப்பார்மிக் க
பவந்தப்பராணம் படிப்பார் உவந்து
- சு. விதவிதங்களான விதிகளினைச்செய்து ம்
எதையடைவாரோவதெல்லா மெய்தும் பொதுவாகக்
- ள. கண்ணனி டம்பக்திவரக் கண்டாலதிற்பல னை
யெண்ணத்தொலையுமோ வேந்திழையீர் புண்ணியோ

- அ. உத்தமச்சலோக ருயர்ந்தபகவன்மீது
சுத்தபக்தியுங்களிட்டுத் தோன்றிற்றே சிற்றிடைமீர்
- க. புத்திரனாவிட்டும் புருஷர்களைக்கிச்
சித்தமதிலெண்ணுமற் மேகத்தை மெத்தவுள்ள
- க0. பந்துஜனத்தைப் பரிகரித்துப்பாக்கியஞ்சேர்
சொந்தமுள்ளவீட்டின் றெட்டர்ச்சிவிட்டுக் கந்தரநேர்
- கக. வண்ணமலர்க்கண்ணனென வையத்தவதரித்துக்
கண்ணனெனப்பெயர் தரித்த சுற்பகத்தை விண்ணவர்க்கும்
- கஉ. ஆகிப்பரம்புருஷர் அங்கவரைநீங்களுங்க
காதல்மகுணனென்று கண்டோர் மேதிமேல்
- கங. எல்லாம்ஹரியுஞ் சா பெண்ணினீரித்தவகை
சொல்லுமுனிவருக்குந் தோணுமோ நல்ல
- கசு. அதோகணுஜையெண்ணி யகிலாத்துமபாவ
விதோற்பவமாமுங்கள் விரகம் இதோகண்டேன்
- கரு. நீங்களிங்கேகண்ட நிலைய தனையென்றனுக்கு
பாங்காயுபதேசம் பண்ணினீர் ஆங்கிருந்து
- கசு. வேதாகரணங்கள் மெய்ப்பிரியன்சொல்வாங்கித்
தூதாகிவந்தவகை சொல்லுவேன் காதா
- கஎ. மங்கைமாரோகேளு மாதவன்சொல்லுங்களுக்
மங்கலத்தைமென்மேல் வருவிக்கும் வங்கணமாய்
- கஅ. அந்தரங்கஞ்சொன்னவகை யத்தனையுங்கேட்டருளு
அந்தரங்கநாயகர்சொல் லன்பாக வந்தவிதம்
- கக. உங்களிடம்விட்டு மொருக்காலும்நான்பிரிந்த
தெங்குமில்லைநீங்களுந்தா நென்னைவிட்டு நங்கையோ
- உ0. அந்ரும்பிரிந்ததில்லை யாகாசவாயுவங்
நீருடனேபூமியென்று நிச்சயமாய்ப் பிருகாக்கும்
- உக. பஞ்சமகாபூதம் பரவிச்சராசரத்தி
அஞ்சுகங்கோபிரியா தவ்வாறும் இன்சொலீர்
- உஉ. பேசுமனது பிராணபுத்தியிந்திரி
ராசிகுணத்தையொட்டி நானிருக்க வாயசமாய்
- உங. அந்தவகைநீங்கள்மன மாதியாங்காரியத்தா
எந்தனிடம்பிரியா தேயிருக்க விந்தவகை
- உசு. நிட்டேஞ்சொல்லி நிலத்தவரைப்போல்வதுவு
விட்டுவிடுமென்றே விளப்பினார் கட்டழகர்
- உரு. ஆன்மாவிடத்திலே யான்மாவிலேயா
ஆன்மாவையாக்கிக்காத் தங்கழிப்பேன் ஆன்மநான்
- உசு. பூதேந்திரியகுணப் பொற்பாகுமாண்மாத
பாதேமாயானுபவத் தாலென் தேதேனுஞ்

சகசுஅ ஸ்ரீபாகவத தசமஸ்கந்த கீர்த்தனை.

- உ௭. சுத்தொன்றுமான்மாவைச் சொல்லுவார்ஞானமய ரித்தபரிபூரணராம் நிரக்குணரே சித்தாந்
- உ௮. சுழுத்தியென்பதோரவஸ்தை சொற்பனமொன்றென்று ம் வழுத்துவதுஜாக்ஷரா வஸ்தை தழைத்ததிவை
- உ௯. மூன்றவஸ்தையான்மாவில் மூதிராயாவிருத் தி தோன்றும்தலெல்லாஞ் சுழலுவது போன்றிருக்குந்
௩௦. தானேவிசுவனென்றுந் ஷைசுதனபிராக்குணை ன மாணேர்விழியீ ரவஸ்தைகடஞ் னானபர
௩௧. மான்மாவின்பேர்மூன் றையறிவீர்மாயையு் ட மான்மியத்தையென்னசொல்ல வாய்திரந்து கான்மயிலீர்
௩௨. மாயையகலும் மனதடங்கிநிற்பவர்க்கு ப் பேயாயலைபவர்க்கென பேசுவது வாயாது
௩௩. தூங்குமொருவனவன் சொப்பனத்திற்கண்டதெல்லா ம் ஆங்குவிழிக்கவும்பொய் யாவதுபோல் மாங்குயிலீர்
௩௪. இந்திரியவியாபார மெல்லாம்பொய்யென்றுதெளி ந் தந்தமனதை யடக்கினால் மந்திரத்தால்
௩௫. வாங்காமல்வாங்கியந்த வரசித்தியையெழுப்பி த் தூங்காமற்றாங்கிச் சுகம்பெறலாம் ஏங்காதீர்
௩௬. அலையும்னத்தை யடக்குதல்வேதாந் த நிலையும்துவே நிலையே சொலுவதினம்
௩௭. ஐதியெனும்வேதமது அஷ்டாங்கயோகம து தீதில்லாச்சாங்கியமாய்ச் செபபுவதுங் கோதையரே
௩௮. மேலான்மானான்மாவி வேகமெனுஞ்சாங்கியமு ள் சேலாநயனிகளே தேர்ந்திலோ சால
௩௯. மனதடக்கமாமதொன்றே வாய்த்திடுஞ்சன்னா ச மனதடக்கமாஞ்சுதர்ம மற்றும் மனதடக்கம்
௪௦. இந்திரியக்கட்டினுந் மேறதவங்குளின்ன ம் எந்தவகையானலும் யாவருக்குந் சிந்தையினை
௪௧. ஏகாக்ஷிரமா யிறுக்கியொருவழியா ய் யோகாபயியாஸ முறுதியே வாகான
௪௨. அந்தமதைமுதலா யாகும்பலவழியு ள் சிந்தையடங்கலொன்றிற் சேருமே ளந்த
௪௩. நதியுஞ்சமுத்திரத்தை நாமுமதைப்போ த் பதியுமிதைமனதிற்பாங்காம் விதியிதுவாய்ச்
௪௪. சொன்னார்பலராமன் சோதரராய்வந்தருநா ம் அன்னாராஜமன்னா ராய்ப்பாடி மின்னாரே
௪௫. அன்னியரைப்போல்நாங்க ளான்மஞானமத னை யின்னவகையென்றுசொலு மென்றோமோ வுன்னைச்
௪௬. சருவசுதந்தரத்தாற் சகலகுணத்தா ந் பெருகுமலங்கிருதப பெம்மான விரகஞ்

- சுள. சகிப்பதில்லையென்று சொல்வீர் தானதற்கஞ்சொல்வே ன்
முகிற்குலம்போல்மேனி முகுந்தன் வகுத்தபடி
- சுஅ. நேராயெனக்காண நெஞ்சிலெண்ணு முங்களுக்கு த்
தூரவிருக்கிறேன் றேன்றாமற் பாரீர்
- சுசு. நினைப்பதனிலென்றையே நீங்காமல்நீங்க ள்
நினைப்பதனைக்காணவென்ற நெஞ்சில் நினைப்பாயும்
- ரு0. உங்கள் மனமதனை யுணியிழக்கவும்நா ன்
இங்குவெகுதூரத் திருக்கிறேன் மங்களோ
- ருச. சொல்லுமிஷ்டநாயகர்தாந் தூரத்திருக்கிலங் கே
செல்லுமனது தெரிவையோ நல்லார்
- ரு௨. அல்லம்பகலு மகலாதிருந்திடி லோ
நில்லுநில்லுமென்பார் நிலைவரமே வல்லியோ
- ரு௩. வீடுமுதல்யாவும் வெறுத்துவிரக்திகொண் டி
நாடுகின்றீர் சிந்தையிலே நம்மையே தேடுகின்றீர்
- ரு௪. தாமதமில்லாமலுமமைச் சார்ந்திடுவேனென்றார்மா ல்
மாமதுரவார்த்தையது யாத் திரமா கோமளோ
- ரு௫. கண்டபெண்டுமோரிரவீற் கல்யாணிநீங்களுந்மை க்
கொண்டபுருஷர்சளங் கோவிருக்க வண்டலம்பும்
- ருசு. வாசப்பிருந்தா வனத்திலவந் துமென்னுட னே
ராசக்கிடை நடத்தியே பேசலையோ
- ரு௭. மைப்படிக்கண்ணோநாம் வந்தணுவோமென்றுசொன்னா ர்
சொற்படிக்கேசொன்னேனான் றாதுமொழி யிப்புவியிற்
- ருஅ. றாதிதுவல்லா துமற்றத் தூதுமென்ன தூததனை த்
தூதுவென்றேயாருந் துப்புங்கள் மாதரசே
- ருக. காதலென்றாலோகாதந் காண்கோவியர்காத ன்
பேதைமற்றக்காதலெல்லாம் பேய்க்காதல் பூதலத்தில்
- சு0. மெய்த்தவர்களுல்லாம் விருப்புகின்றபாகவ த்
முத்தமிழிற்சேர்ந்ததனால் முத்தமிழே புத்தவருங்
- சுசு. கோவியர்க்குத்தூதுசொன்ன கூறிதனைக்கேட்டருளு ன்
காவிமப்பாவாணர் கலந்து * .

கோவியர் உத்தவரிடங் கண்ணன் கௌமத்தை வினவல்.

விருத்தம்.

ஆசைநாயகன்றாது வசனமெல்லாம்

• அந்தவுத் தவற்சொல்லக் கேட்டுமிக்க

பூனைசெய்து மனமகிழ்ந்து மாயர்பாடிப்

பொன்னையாரா மதிமயக்கந் தீர்த்துமங்கே

பேசையிலே மதுரமழை பொழிந்தாரைபைப்

பேசுகிறேன் பரிசுதித்து மன்னுவென்று

மாசையெல்லார் துடைத்தசக முனிவர்கூறும்
வசனந்தா னிதுநிஜத நிசனந்தானே.

தரு இராகம்-கல்யாணி, சாபுதாளம்.

ப ல் ல வி.

மதுராபுரிநம் மதுனாக்கிருஷ்ணன் சுகமா.

அ து ப ல் ல வி.

எதுராஜருக்கே எதிராய்த்துன்பஞ்செய்
ததுரான்மகஞ்சனை முதிராமலடித் த (மது)

ச ர ண ங் க ள்.

- க. தரியாதோடிய பிரியரொலாம டி
சரியங்கிடைத்துப் பரிவாயிருக்கவு ம் (மது)
- உ. வச்சையெடுக்கும் நிச்சயம்போல வே
இச்சையெல்லாங்கிடைத் தச்சுதப்பிரபுவேனு ம் (மது)
- ங. சுத்தவாசகஞ்சொல் மெய்த்தவர்கவியா ம்
அத்தவரானநீர் உத்தவருத்தவ ரோ (மது)

கண்ணன் மதுனாமின்னுரிடம் பிரீதி யுள்ளவரென்று

கோவியருரைத்தல்.

க லி த் து னை.

பாதாரவிந்தம் நினைப்பவர்பாலன்றிப் பாமரர்பால்
போதாரரினையப் புகழ்ந்தாரிவையிவை பொன்னையார்
காதாரக்கேட்குமவ் வுத்தவர்பாலைய காவலனே
சூதாரிளமுலையாளங்கொருத்தியுஞ் சொல்லுவளே.

தரு இராகம்-பிலகரி, ஆதிதாளம்.

ப ல் ல வி.

அந்தமங்கைமார்மேல்பி ரோமை
ஹரிக்குண் டாமே.

அ து ப ல் ல வி.

ஸந்ததமுடி பிரீதி யங்கே
தாரணிமேல் நாங்க ளெங்கே (அந்த)

ச ர ண ங் க ள்.

- க. நாட்டிழப்பட்டணமின் னோ
நாணிக்கொண்டுமாசை நேரோ
காட்டிப்புன்னகைசெய் வாசே
கடைக்கண்களாலடிச்சிப் பாரோ (அந்த)
- உ. அந்தவகையென்ன கண்டோம்
அச்சுதனுக்காசைப் பெண்டோ
இந்தக்காட்டில்வாசங் கொண்டோம்
எங்கள்மேற்காது முண்டோ (அந்த)

க. ஊருக்குள்ளென்னவி	சேடம்
ஒன்றும்றியாத	மூடம்
மோரோவென்றுகூவும்	பாடம்
முருகதரகெம்மெலென்சந்	தோடம் (அநத)

இதுவும்து.

வேண்பா

காவியொடு காயாமழ் காசிக்ரு மேனியனை
மேவிப் பிரிந்திருக்க மெலவியலாள்—ஒவியநேர்
கோவி யொருத்தியினை கூறவுமே யனுகொடுத்தி
மாவினைய மாயுரைசெய வாள

தரு, இராகம்-புனஞ்சுவராளி, ஆதிதாளம்.

புல ல வி.

எப்பழிக்கடடுப்படா ஹரியவா

எப்படிக்கட்டுப படரா *

அநுபல்லவி.

[மது] ரைபபட்டணததுள்ளே நடபாயவருமாத ச
செபபுமுலையாரசைப புங்கணடாலு கே (எப்படி)

சு ர ண ங் க ள்

க. கலவித்தொழில்களில் நலவிற்பனராத் த்
தலைவிமராகடைக்கண வலையையீசுவ னோ (எப்படி)

2. கருமபுநதேனுமபாலும விருமபுஞ்சொலலுடைம
அருமபுழலையிடைத துருமபாமவரிட ம (எப்படி)

கூ. பலுககுஞ்சோலலுமுததுக குலுககுமவரு ட
பிலுககுறகண்டாலமேனி சிலுககுறகண்ணனுக கு (எப்படி)

கோவியா கண்ணனுகது எங்கள் ஞாபகமுண்டாவென்று

உததவனா வினவல.

க வி த து ன ற.

வேட்டியிலேயுநத மினுராகளமஞ்சள் மினுமினுப்பைப்
காட்டிக்கொண்டேயுநதக் கோவீரந்தகாதலசெய காரியையாரா .
கோட்டியிலேதற்குள் பேச்சுகளுளாகவ் கோவுத்தவா
நாட்டியேதாதினு முண்டோயெமவாராததை நடுவினிலே.

தரு, இராகம-பூரிகலயாணி, சாபுதாளம்.

ப ஸ் ல வி.

அநதநிசிகளே யுன்னு வாரோ
 சிறந்தையிறகிருஷ்ணன சேதியெனபனனு *

அநுபல்லவி.

அநதமதுரையைக சாணி யாட்சி
யாகககொண்டசககர பாணி *

உந்தனெஜமா ன்சொல் ஹாணி வந்த
உத்தவனே சொல்லக் கேணி *

(அந்த)

ச ர ண ங் க ள்.

க. செங்கழுநீருடன்	குந்த	மலர்
சேர்ந்திடுமோடைப	ரந்த	*
திங்கள்நிலவுங்க	லந்த	நல்ல
திவ்யபிருந்தாவன	முந்த	*
சேலைநிகர்விழி	மங்கை	மார்கள்
செய்யபதத்தின்ச	தங்னை	*
மாலையொலிக்கவும்	அங்கை	யடி
வைப்பக்குலுங்கவுங்	கொங்கை	*
மாயனபிரயங்	கட்டி	யாடி
மல்லிகைமுல்லைத்தார்	சூட்டி	*
நேயமிகவும்பா	ராட்டிச்	செய்த
நேத்தியதாம்பராஸக்	கோட்டி	*

நீழக்கைராத்நிரிக்	கூடிக்கைகோர்வைவொ	ண்
பாடிக்கொண்டேயிசை	பாடிக்கொண்டோமந்	த
வேடிக்கைமென்மேலாய்க்	கோடிக்குமேலுண்	டு
வாடிக்கையானதை	நாடிக்கருத்தினி	ல் (அந்த)

உ. மரஞ்செடியெல்லாம்	வெந்து	போன
வனத்தையிந்திரன்	வந்து	*
நிரஞ்சனவருள	தந்து	மழை
நீராமேகத்தாற்சொ	நிந்து	*
நிலத்திலவ்வனந்	திரும்பத்	தழை
நெருங்கிமாமல	ரருமப	*
பலத்தவுதவி	தருமப	ரிசைப்
பெறவுமெங்களை	விரும்பப்	*
பேசிக்கண்ணன்கூடி	நடிக்கக்	காமப்
பேயெங்களைவந்து	பிடிக்க	*
ஆசைக்கனல்தானே	தடிக்க	அதி
ஞலங்கம்வெந்ததென்	படிக்க	*

ஆவிதருவாரா	கோவிந்தராம்பக்	த
ராவியின்கேவந்து	மேவிக்கையாற்றொட்	ட
ளாவிமிகவுங்கு	லாவிவினையாடி	ச்
சேவிப்போமாசொல்லு	மாவினையப	ர (அந்த)

க. எந்தனியித்தமாய்	நாரா	யணர்
இங்கெழுந்தருளப்	போரூர்	*
அந்தவிடம்பகை	யாரார்	கஞ்சன்
அதமாய்ப்போனதும்	பாரார்	*
ஆதிக்கராச்சியவை	போகந்	கைக்குள்
ளாய்வந்ததேகன	யோகந்	*

காதற்பெண்களங்க	னேகம்	ராஜ
கண்ணிமார்களைவி	வாகுங்	*
கனவரிசையாய்க்	கொண்டு	மெத்தக்
களிப்புடன்வாழ்வ	துண்டு	*
எனசொல்வதுனம	விண்டு	ஏழை
யெங்கனையறிவார்	பண்டு	*
இடைச்சிமார்மெத்த	மடைச்சிதானுங்க	ள்
படைக்கின்றபொருள்	கிடைக்காரோஅன்	ன
நடைச்சியார்களபட்	டுடைச்சியனை	க
ரிடைச்செவ்வெலெனுந்	துடைக்கதலிபா	ல் (அந்த)

இ து வு ம து.

விருத்தம்.

வனவாஸி யாகியவெங் களினுலென்ன
மதுமரமின்ற ரவராலு மாவதென்ன
கனநீர வனமாலி தருமணுள்
கருத்தலிச்சை கொள்வதென்ன வெலாம்நினைந்தார
நினைவிலதை யெண்ணியெண்ணி வருவதெனை
நிராசையது பரமசுக மலலோவிந்த
வினையமது விலைமாத ருஞ்சொல்வாரோ
வித்தகா வதனையறி வித்தகாவே.

கோவியர் கண்ணனை மறக்க முடியாமையை யுரைத்தல்.

வி ரு த் த ம்.

நிராசையது பரமசுக மென்றுசொல்லும்
நேர்மையெங்க ளறிவினிலே விளங்கினாலும்
நராவதா ரஞ்செய்து வந்தாந்த
நந்தனன்மே லாசைதனை மறப்பமென்றால்
வராதுமன மென்செய்வோம் ஹரியேகாந்த
வார்த்தையதை நம்பிமலா மகனாங்கூட
முராரிமார் பினிலிருக்க வெங்களுக்கு
முடியுமா மறப்பதுமெப் படியுமாமே.

திபதை இராகம்-பந்துவரளி, ஆதிதாளம்.

க ண் ணி க ள்.

க.	காளிந்திநதிக்கரையுங் கா	ஊத்தவோ	யின்னங்
	கேளுமையாகோவர்த்தன கிரி	யுத்தவோ	*
உ.	வாசமலர்நிறைபிருந்தாவன	முத்தவோ	யந்தக்
	கேசவன்வினையாடிடங்கே	ருத்தவோ	*
ங.	இங்கெல்லாம்பசுக்கள்மேய்த்தாரோ	யுத்தவோ	ஸாமி
	சங்கருஷணருடனேதா	ஊத்தவோ	*

ச.	நராவதாராவேணுகானம் வராளிமுதற்பாடினாமா	உத்தவோ லுத்தவோ	நல்ல *
ரு.	கமலைவாஸஞ்செய்கின்றோகை சுமலைவப்பிங்கேவிளங்கலகா	யுத்தவோ ஹுத்தவோ	பாட *
சு.	கோவிந்தனையடிக்கழினைக்குதே மாவிறதையெங்களுக்கும்மக்குமா	யுத்தவோ லுத்தவோ	கிருஷ்ணன் *
எ.	நடக்கும்முகமவெண்ணிலவுநகை கடைக்கண்பாவைமதுரவாசகமு	யுத்தவோ முத்தவோ	சுண்ணன் *
அ.	எங்களமனதையிழுத்ததையனே வங்கண்மெப்படிமற்போமமதி	யுத்தவோ யுத்தவோ	யவா *

கோவியா கண்ணனைத்துதிததல்.

வெண்பா.

ஒண்டொடியா ரீவவா றுணாசெய்தா ருணமையினல
விண்டொடியா நெஞ்சினராய மெனமேலுங்—கண்டொடியாழ
நேரா யுணாபெறுமன னேரிழைமாரா சோததரிப்பரா
நரா யண்ணையுமன னு.

தரு இராகம்—துசாவந்தி, ஆதிதாளம்.

ப ல ல வி

நாதாரமா நாதா ஜகந்

நாதாஜயப்பாடி நாதா *

அ நு ப ல ல வி.

பாதாரவிநதமம் த

வாதாரதுன்பத்தைத்தீர்க்கு ம (நாதா)

ச ர ண ன க ள்.

க.	இக்கோகுலமிருந்த கிககிடககுதேயருள	துக்கவாரியினமு வைக்கவுநதாமத	மு மோ (நாதா)
உ.	ஆவிறதப்பராமுக னேவிநதையோதநதனே	மோவிநதையகாரகிருஷ்ண கோவிநதவெங்களபிரா	ண ண (நாதா)
ங.	வாரிசின் றுமெழுமப்ப மாரிநீர்கோவாததன	பாரீர்கடைக்கண்ணரு தாரியலலவோவெ	ள து (நாதா)

கோவியா உத்தவாமொழியாற கண்ணனைப்பிரிந்த

வி ர க ந த ணி த ல்.

க லி த து வ ற்.

பசுசைப்பசுநகொண்டல வண்ணனைக்கோகுலப் பைந்தொடியாரா
இசுசைப்பிரபலங் காட்டியிவவாறெடுத்த தேத்திபரதக
கசுசைப்பொருது முலையா முனனுத்தவா கட்டுரைத்த
அசுசைக்கருத்திலவைத்த தேவிரகானலையாற்றினனோ.

திபதை இராகம்-ஆனந்தபரவி, ஆதிதாளம்.

ஒரடிக்கண்ணி.

கண்ணன் றாதுவசன	நோக்கினார்	கோவிமரவ்
வண்ணமானவிரகம்	நீக்கினார்	*
திண்ணமாயதோக்ஷஜ	னென்றே	கிருஷ்ணமூர்த்தியை
யெண்ணினார் தம்ஆன்மா அவ	னென்றே	*
பண்ணினுருத்தவர்க்குப்	பூசையை	ஆயர்பாடிப்
பெண்ணிர்க்கும்ஹரிதன்மே	லாசையை	*
நண்ணியுத்தவர்க்கிலது	மாஸந்தான்	கோரூலத்தினிற்
புண்ணியரவர்க்கும்தார	வாஸந்தான்	*
பண்ணுடன் கிருஷ்ணன் கதையைப்	பாடவே	யந்தக்கோரூலத்
தோண் ணுதலார்க்கும்தனோ	யோடவே	*
விண்ணவர்புகழ்நந்தராய்ப்	பாடி	தனிலுமாதம்
எண்ணிக்கையானதெவ்வளவு	நாடி	*
வெண்ணிலாவண்ணர்க்க நூலர்	தூதரங்	கரிகதாமுதம்
உண்ணச் செய்தாரோமிகவும்	ஆதரம்	*
மண்ணளந்தவர்கதையை	நாளெல்லாம்	ஒருகணமாக
அண்ணலுத்தவர்க்கும்தார	கேளெல்லாம்	*

உத்தவர் கோவியரைப் புகழ்தல்.

விருத்தம்.

எழுனைமாநதியோடு பிருந்தாவனத்திலும் எழிலுள்ளகோவர்த் தனம்
 எனுமலைக்குகையிலும் மலர்மிகுமரங்களுள வெங்கெங்குநோக்கி நோக்கித்
 தமுனைமுன்னிட்டும்ஹரி சஞ்சரித்ததையெலாந் தாம்வினாவற்செய் துமே
 சங்கசக்கரபாணி தனைநினைப்பாகஹரி தாஸருத்தவரங் றனே
 சுமுகமதினுடனே யிருந்துமாய்ப்பாடிவளர் தோகைமார்மனது கண்ணன்
 சொரூபநிலைபிரியாத வதைகண்டுமவர்களைச் சுகிருதபரிபாகி யென்ற
 குமுதவாய்மங்கையரை நித்தியமும்வந்தொழுது கோவிமார்மகிமை யதனைக்
 கொண்டாடினார்தனை விண்டார்சொல்லவார்திருவை குண்டாதிபதிகிரு பையே

தரு இராகம்-புன்னாகவராளி, ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

கோவியருடலம் எடுத்ததேசபல ம் பிரபலங்
 கோதையரிவர்க்கென்றன் வந்தன ம் *

அநுபல்லவி.

ஈவுபிரியாதான விந்தமாயாப்பிர பஞ்சம்
 எல்லாங்கோவந்தரூப மாயெண்ணுமிவர் நெஞ்சம் (கோவி)

சரணங்கள்.

சு. ஜனனமரண துன்பம் நீங்கவேணும்மென்
 சிந்தையிலெண்ணியமு

று
 முகூட

சௌக்ய ஸ்ரீபாகவத தசமஸ்கந்த கீர்த்தனை.

முனிகளெனுமுத்தரும் ஹரிகதாரஸத்தி	லே	
முழுகினதினென்ன	பேச்சு	
எனமோபகதாக்களென்றும் பாகவதர்களென்று	ம்	
யானகளுஞ்சொல்லிக்கொள்வ	தாச்சு	
கனமிசுவேத்யாக்கு வேதயாகனகளுட	ன்	
காயத்திரிகன்மககடல்	நீச்சு	
சுண்ட	பலனென்ன	இதனாலே
கொண்ட	நலனென்ன	*
காட்டிலிருக்கு	மிடையர்	பெண்டிவர்போலக்
சாட்டுமாரபகதி	யுடையர்	*
ககனத்திறமேவஜன்மஞ்	சுமமா	அதனாலென்ன
மகிமைசோசதூமுகப	பிரமமா	*
காரிகையாரினன மெவரிடமென்ன	நயம்	
பாரினில்விண்ணினி னுள்ளாரொனவதி	சயம	(கோவி)
உ. மின்னூரிவரதிலும் வனத்திலவஸிக்கினவ	ர்	
விபசாரககாரியிவ	ரெங்கே	
இன்னூரிவறகுபபர மான்மபாவனைவர்	த	
தீசுவரனகிருஷ்ணனெனகே	யிங்கே	
பன்னாளுங்கலவியிலே பழகுமபணடிதருக்கு	ம	
பரப்பிரமபாவனையொ	ருங்கே	
மனனாபபடியிருக கவுமிநதக்காட்டி	டை	
மாதாவெகுபேதையா	பங்கே	
வருசொருப	ஞானங்	கிடைத்ததே
ஹரிசொருபத்தி	யானம	*
மமதைசோபுவி	மேலே	மனிதருக்
கமுதங்கிடைத்தாப்	போலே	*
வாச்சுதரிய நுககிரகமது	தானே	நல்ல
ஆசசியரிவறகிணையெநத	மானே	*
மடந்தைமாரிவாகருக் குயர்நெடு	மாலே	
உடநதையாகினதென்ன சொல்லலாமென்	மேலே	(கோவி)
ங. ஏகாந்தநாயகியாயத் திருவுருகணனன்மாபி	லே	
யிருக்கின்றாளவட்குங்	கிட்டாது	
மாகாந்தியுள்ளசெநதா மனாமலாமேனிவா	ஸ	
வனமகளிருக்கு	மெட்டாது	
லோகாநதரங்கரிலே பலபோபெண்டுகளுண்	டி	
ஒருவாக்குருகைக்குள்ளே	தட்டாது	
மோகாநதகாரத்திலே முழுகுவதல்லாதிந்	த	
முருநதப்பிரஸாதமோ	வொட்டாது	
முலைநிலத்தார்	பாருந்	தயிர்வெண்ணெய்கள்
விலைகூறுவா	மோரும	*
மொச்சுடிகுகின்ற	வுடலார	இவர்க்கருள்
மிச்சமாயப்பாற்	கடலார்	*

முழுத்திறமையாம்ராஸக்கி ரீடை
கழுத்தைக்கட்டினதற்கென்சி லேடை

தனிஷிவர்
*

மோகரகிதஜகந் நாசஹரிவை
மேகவண்ணர்பரி பூர்ணகிருபைக்

குந்த
குந்த (கோவி)

சு. தள்ளவொண்ணாதாகிய பதிகளுறவும்நீக்கி
தருமநெறியையுங்
தெள்ளும்வேதங்களாலு மறியக்கூடாமுகுந்த
நிருபபதவியைத்தான
விள்ளுமிப்படிக்கொத்த கோவிமார்பா தனாளா
விளங்கும்பிருந்தாவனத்தி
உள்ளசெழுகொழுகள் புல்லுக்குள்ளமக்கிங்
யொருபிரவீகிடைக்கப்பொ

த்
கடந்து
ன்
டைந்து
ல்
சைந்து
கே
ருந்தும்

உண்மையிது தானே
பெண்மையென்சொல் வானே
உலகாதிசய மிதுவே
நலகதையது மதுவே
உயர்ந்தபுருஷஜன்ம மென்னு
வியந்துசொல்வதல்லவோ நன்னு

யிவருட
*
ஹரிகதை
*
மிவர்களை
*

உச்சிதவிடைச்சியர் மெய்ச்சரணத்தைப்
தச்சதபத்தினை யாளுவனையிப்

பிடித்
படி (கோவி)

ரு. திருமகளாலேபூணை செய்யப்படுவத
ஜயகிருஷ்ணன்சரணா
பிரமாதிதேவரெண்ண மெல்லாரிடைந்திருக்கு
பெருமையுள்ளவர்க்கனு
ஒருமையுடனிடைய சுமலத்திலனுதின
யோகியர்தியானிக்கவுஞ்
சூருபகவன்பாதத்தை ராஸக்கோஷ்டியினி
கோவிமாரவரவர்

ரி
விந்தம்
ம்
பந்தம்
ம்
சொந்தங்
லே
தந்தங்

கொங்கைகளில் வைத்தும்
செங்கைகளால் னைத்துங்
கோவையிதழி னுர்களை
தாபத்தைநீக்கி னுர்களை
கோகுலத்தினிவர்பாத னோனு
யாகுலத்தைத்தீர்த்திடவும் வேணுங்

மகிழ்ந்தவர்
*
யிவர்விரக
*
யென்றனுட
*

கோவிந்தநாமசங்கீர்த் தனமவர் கீதமே
ஆவிந்தலோகத்துன்பம் நீக்கும்பிரக்கி யாதமே . (கோவி)

உத்தவர் நந்தகோபரிடம் விடைபெறல்.

விருத்தம்.

மெய்த்தவருத் தவரிவ்வா ருயர்பாடி
மெல்லியலா ணாப்போற்றி விடைகொண்டேகி

௪௪௮ ஸ்ரீபாகவத தசமஸ்கந்த கீர்த்தனை.

அத்தலையி லெசோதாநந் தனாவணங்கி
யனுப்புக்கொண் டாயரனு மதியும்பெற்று
வித்தகர்தாந் தமதிரத மேற்கொண்டங்கே
வெளிப்படவுங் கண்டிநந்தா தியர்களுல்லாம்
வைத்தனர்கைக் காணிக் கை யென்னசொல்வேன்
வரம்பிலா மற்றருங்கை நரம்பிலாதே.

உத்தவர் மதுரையில்லுந் து கண்ணனைத்தரிசித்தல்.

விருத்தம்.

காணிக் கை யிட்டிநந்தா திகளுல்லோருங்
கண்முத்தா ரஞ்சொரிந்து கண்ணன் றாதா
கேணித்தங் கிருஷ்ணனடித் தாமரைக்குட்
கிடக்குதே யெங்கள்மன தொன்மைநோக்கா
வாணிக்கும் ஹரிநாம பஜனைவேலை
வருகாய மதனுக்கே ஹரிசெய்லீலை
பாணிப்ப தாமன்றித் தொழில்வேறில்லை
பாரொன்பார் செலுந்தேவ ரீரொன்பாரோ.

தரு இராகம்-காம்போதி, சாபுதாளம்.

கண்ணிகள்.

க.	மங்களாசரிதங்க ளாகவிருக்குந்தான	ம்
	வகையிலுங்கர்மத்திலுஞ் சூழன்று	கொண்டு
	எங்களநடத்தையெல்லா மிப்படிமாயாப்பிரபஞ்ச	ம்
	இதிலேயனுதினமு முழன்று	*
உ.	ஏதோவீசுவர விச்சை யாலேகண்ணனைத்தா	னை
	மீசுவரனென்றுநம்பி யிருக்கும்	பத்தி
	மாதோரணியாகவே நடக்கின்றதுள்ளப	டி
	வரட்சிங்கண்ணனருளோ பெருக்கும்	*
ங.	இவகையெல்லா முத்தவர் நந்தாதிசோபர்சொல்	லை
	மேற்றுக்கொண்டரிபக்தி மிகுந்தார்	அந்த
	உவகையார்கண்ணனானும் மதுராபுரிக்குவந்தா	ர்
	உள்ளனபைக்கிருஷ்ணனுங்கண்டு வந்தார்	*
ச.	ஹரியாகுங்கண்ணனரினை யடிபணிந்துத்தவரு	ம்
	ஆயர்காணிக் கையெல்லா மெடுத்தார்	அந்த
	வரைவில்லாக்காணிக் கையை யுக்கிரஸேனமன்னரு	ம்
	வஸுதேவராமரிடங் கொடுத்தார்	*

௪௪ - ம் அத்தியாயம் முற்றும்.

கண்ணன்திருவடிகளேசாணம்.

ச அ - ம் அத்தியாயம்.

அ வ தா ரி கை.

கலித்துறை.

எண்ணுரிந்கண்ணன்முன் கூனிமிர்ந்தாளுடனேரமித்தும்
பண்ணுரவரக் குரூரரில்மேவியப் பாலவரைக்
கண்ணொனுமைவர் தேறலுக்காகக் களிற்றுநகர்க்
குண்ணுடச்செய்தன னென்பதுயாவு முறைப்பதுவே.

இ து வு ம து.

வெண்பா.

சக்கரபாணியானகண்ணன் றுசிமன தெண்ணமொடும்
அக்குரு ரர்க்கு மரசருக்கும்—மிக்கவருள்
ஏறிட்டா ளென்பதயம்புங் கதையிதுவே
யாறெட்டா மத்தியாயம்.

கண்ணன் ஸயிரந்திரி யென்னுந் தாவலியைக்கூடல்.

திபதை இராகம்-புன்னாகவராளி, ரூபகதாளம்.

க ண ணி க ள்.

க.	காமபாணத்தி	ஞாலேயே	யந்தக்
	கணிகைதானோருக்	காலேயே	பல
உ.	ராமானுவர்	தம்பியை	நெஞ்சில்
	நாடியேயிக	வெம்பியே	மனந்
க.	தவிப்பதையறிந்தா	ரையா	கிருஷ்ண
	ஸாபியாக்கிணையா	ரையா	நல்ல
ச.	கவிக்குள்ளாய்வன	மாலியைப்	பாழக்
	காட்டுவார்பாக்கிய	சாலியே	யின்னம்
ரு.	எங்குமாகிரி	றைந்தவர்	கிருஷ்ணன்
	பாவுந்தானேய	றிந்தவர்	அங்கே
க.	செங்கையாலவள்	சந்தனந்	தந்து
	சேரவேண்டியே	வந்தனஞ்	செய்த
எ.	போதிலேசொன்ன	வாக்கினார்	அதைப்
	பூரணஞ்செய்ய	நோக்கினார்	அய்யா
அ.	தீதில்லாச்சயி	ரந்திரி	நல்ல
	திவ்யதேகஸ	வுந்திரி	யவள்
க.	வீட்டுக்குள்ளாய	லங்காரஞ்	செய்யும்
	வேடிக்கைவெரு	சின்காரம்	அது
க0.	தேட்டுக்குள்ளாய்ப்	படியுமோ	ஆதி
	சேஷன்சொல்ல	முடியுமோ	வீட்டில்
கக.	எங்கென்குழுத்து	மாலேயே	பின்னும்
	எங்கென்குங்கொடிச்	சேலேயே	மலர்த்
கஉ.	தொங்கலற்புத	பஞ்சமே	நல்ல
	ஜோடிப்பாஞ்சப்பிர	மஞ்சமே	யங்கே

௧௩. நாற்காலிக	ளினங்களோ	நவ
ரத்தினச்சிங்கா	சனங்களோ	மன
௧௪. தேற்கரஞ்சிதமாய்க்	கட்டில்	மெத்தை
யிங்கிதமானமேற்	கட்டி	கட்டிச்
௧௫. சரஸ்விலாவி	நோதங்கள்	நாலு
* ஜாதிக்கும்பேதா	பேதங்கள்	காமச்
௧௬. சுரதபந்தனக்	காவியம்	ஏன்ன
சொல்லுமவ்வகை	யோவியம்	எழுதும்
௧௭. படுக்கைவீட்டுச்சல்	லாபமோ	அதிற்
பரந்தகிற்புகைத்	தூபமோ	எங்கும்
௧௮. அடுக்கடுக்காய்வி	ளக்குகள்	அந்த
அரமணையவூட	திக்குகள்	எல்லாந்
௧௯. குழுமுமாயமாய்ப்	பூசிக்குஞ்	செய்ய
குளுமைச்சந்தனம்	வாசிக்கும்	அந்தச்
௨௦. சமுகம் + பொன்னான்	கெலாமிச்சை	நல்வி
சறிகளாகும்	விலாமிச்சை	பாரி
௨௧. ஜாதமல்லிகைச்	சோலையே	முல்லைச்
சாதிசண்பக	மாலையே	மன்ன
௨௨. கோதிலாவெட்டி	வேர்களோ	மருக்
கொழுந்துமாலிகைச்	சீர்களோ	யின்ப
௨௩. முக்கனிபாலுஞ்	சீனியே	வெரு
முச்சடையாய்நி	தானியே	தூய்ய
௨௪. கற்கண்டிமொரு	மிக்கவே	ஹரி
கருணையங்குல	பிக்கவே	களிப்
௨௫. பாக்குவெற்றிலை	யின்னமுஞ்	சேரும்
பண்புகற்பூரச்	சுண்ணமும	அண்டங்
௨௬. காக்குமாலன்பு	நீளுமே	கண்ணன்
காட்டுமாலையையக்	கேளுமே	யாத
௨௭. உத்தவரோடும்	பேசியே	புரு
ஷோத்தமன்வரத்	தாசியே	பாரும்
௨௮. முத்தமிழிசை	கொண்டனர்	ஹரி
முகப்பிலேவரக்	கண்டனர்	அப்போ
௨௯. திடுக்கென்றேதா	னெழுந்தனர்	உயர்
தவ்யதேகக்	கொழுந்தனர்	சூத
௩௦. வடுக்கண்ணொள்தர்	கொண்டனர்	சூழல்
வாய்யொழியெனனுங்	கண்டனர்	அவள்

* நாலுஜாதிகளாவன-பத்மினி, சங்கினி, ஹஸ்தினி, சித்தினி எனபவைகளாம்

+ பொன்னானகு - ஆடகம், கிளிச்சிறை, ஜாதரூபம், ஜாமபூதம் என, பொன்
நான்குவகையாம்.

௩௧. ஆங்குபாங்கிமார் அச்சதரிடம்	கூடியே நாடியே	வர யருள்
௩௨. ஒங்குவராத ஒண்டொடியழைத்துப்	ராஜனை பூசனை	யந்த செய்தும்
௩௩. ஆசனந்தந் யாசமனீய	தருக்கியம் முக்கியந்	பாத்தி தந்து
௩௪. பூசைசெய்திட புண்ணியரான	மெய்த்தவர் வுத்தவர்	அந்தப் கிருஷ்ண
௩௫. ஸ்ரமிக்ஞ்சரி சம்மதத்தைவி	யாசனம் மோசனஞ்	பெறச் செய்து
௩௬. பூமிமேலிருந் போட்டஆஸனந்	திட்டனர் தொட்டனர்	தாஸி அந்த
௩௭. மாயனுமுள்ளெ மஞ்சத்தின்மேலி	முந்தனர் ருந்தனர்	சப்பிர உலக
௩௮. நாயகரொது நாட்டிற் கோவியர்	நாயகர் நாயகர்	இந்த நாட்டிற்
௩௯. றுசிக்கள்ளரைப் சச்சிதானந்த	போலுமே மாலுமே	யந்தச் மதுரை
௪௦. வேசிக்குள்ளாயுஞ் விடநடத்தை	சிக்கினார் விளக்கினார்	கிருஷ்ணன் கோவே
௪௧. மயிலன்னாளும வாழிக்கைவெரு	லங்காரங் சிங்காரம்	கொண்ட நல்ல
௪௨. தயிலக்காப்புநீ சந்தனவாசம்	ராடியே நாடியே	திவ்ய இடையின்
௪௩. ஆடைவெண்பட்டுச் ஆபரணப்பொன்	சேலையே சோலையே	ரத்தின நல்ல
௪௪. வாடைமல்லிகை வாதுபன்னீரி	மாலையே னாலையே	நற்சவ் அந்த
௪௫. ஏற்கவாஸனைக் எண்ணிக்கைக்காம	காரிதான் மீறிதான்	கண்ணன் பின்னுஞ்
௪௬. சேர்க்கைவாஸனை தேரலங்காரம்	சாலவே பேரலவே	நல்ல கொண்டு
௪௭. ஸத்தியரூபத்தைத் தம்புருமீட்டிப்	தேடினாள் பாடினாள்	நல்ல உடன்
௪௮. மத்தியபானமும் மாதுவனைக்கண்	ஊட்டினாள் காட்டினாள்	ஹரி இரு
௪௯. கண்குழற்றியும் காட்டினுளிட	நாணினாள் கோணினாள்	நகை அய்யா
௫௦. பண்குழற்றியு பாக்குக்கம்பூர	சுற்றிலே வெற்றிலை	நல சேரும்

ச அ உ ஸ்ரீபாகவத தசமஸ்கந்த கீர்த்தனை.

ருக. பாக்கடக்குங் பணிதிதுங்குந்	கொறட்டி னாள் தொறட்டி னாள்	செவிப் திருப்
ருஉ. பாற்கடலான்மே பரத்தையாகிய	லாசையை வேசையை	வைத்த ஹரி
ருங. உட்கொண்டார்போலே உண்மைபோல்மொழி	செல்லுவார் சொல்லுவார்	வெகு அடி
ருச. வெட்கமென்னடி விந்தைப்பேச்செல்லாஞ்	நில்லடி சொல்லடி	அதி மானே
ருரு. இங்குவாவென்று னெசோதைகொங்கைபால்	கூப்பிட்டார் சாப்பிட்டார்	முன் ஜோதி
ருசு. கங்கணங்கொண்ட கப்பூவாசவுன்	கையெங்கே மெய்யெங்கே	சண்ப யிங்கே
ருள. வாடியென்று மஞ்சத்திற் றூக்கி	மிழுத்தனர் வைத்தனர்	சப்பிர சேர்ந்து
ருஅ. கூடினார் கோவர்த்தனாத்திரி	கேளியே யாளியே	ஹரி தவ்ய
ருகூ. சந்தனார்ப்பண சம்பிரவமேலா	புண்ணியஞ் வண்ணியம்	செய்த அதை
கூ௦. எந்தனுவா யார்க்கிப்படி	லுனாக்கலாம் லபிக்கலாஞ்	இன்னம் சொல்லும்
கூக. பண்ணினாள் புண்ணிய பாரிலெங்கும்பிர	லேசமே காசமே	யிது யந்த
கூஉ. ஒண்ணுதலான ஊரெங்குஞ்சொல்லும்	தாசியாள் வேசியாள்	மன்னா அங்கு
கூங. அனங்கசாபத்தா ஆரமாமுலை	லம்மினாள் விம்மினாள்	முன்னம் அவள்
கூச. மனங்கொண்டாளேதோ மாலவட்காசை	பேய்ப்பிள்ளை மாப்பிள்ளை	நெடு யென்று
கூரு. ஒருதனத்துள்ள குண்டாளந்திதி	கையனை மெய்யனை	யுல க்கண்டும்
கூசு. இருதனநடு யிறுக்கிச்செய்தாளா	வங்ஙனங் லிங்கனம்	கட்டி இளந்
கூஎ. தத்தைபோற்பேசத் சரணத்தைமுத்த	தொட்டாளே மிட்டாளே	யனந்தர் ஸாமி
கூஅ. நித்தியானந்த நீக்கினாள்விரக	தீபத்தைக் தாபத்தை	கட்டி பூண்மை
கூகூ. கைவல்யமென்னும் காரியாம்அப	மோகஷத்துக் ரோகஷத்து	கதி மெய்யார்
எ௦. தெய்வசிந்தை சகதீசனாராள்	படைக்குமா கிடைக்குமா	அந்தச் வந்து

எக. செஞ்சந்தனச்ச	மர்ப்பனை	யிலே
சிக்கிக்கொண்டதுங்	கற்பனை	பூவிற்
எஉ. பஞ்சமோவென்ன	புகளையா	ஆதர்ப்
பாக்கியப்பொட்டி	மகளையா	இந்த
எக. நாட்டுமானிடர்	நேரதா	யெண்ணி
னாயா அவன்	பாசதா	இதைக்
எசு. கேட்டமோயித்தை	யாசித்தாள்	காமக்
கேளிமேல்விசு	வாசித்தாள்	அந்தக்
எரு. கோவிமார்க்கினை	யாச்சையா	யின்னங்
கூறுவேனொரு	பேச்சையா	யிந்தப்
எசு. பூவில்வேசியர்	பார்த்தையே	யந்தப்
பூவையாளுங்கிரு	தார்த்தையே	பின்னும்
எஎ. எந்தவாறினுஞ்	சேர்ந்தாளே	கிருஷ்ண
னிடத்திலேயன்பு	கூர்ந்தாளே	யாதுஞ்
எஅ. சந்தேகமில்லை	மேலியே	யந்தச்
சயிரந்திரிபுண்ணிய	சாலியே	காணுஞ்
எக. சிலநூலாறிங்	கிருக்கலாஞ்	சாமி
சேர்ந்துநாமும்	ரமிக்கலாம்	என்பால்
அ0 வலதில்லைப்பிரிந்	திருக்கவே	யுன்றன்
மையலோமன	துருக்கவே	ஆச்சு
அக. வாரிஜக்கண்ணென்	னிஷ்டரோ	கலப்பை
வாங்குவார்க்குக	னிஷ்டரோ	யிவை
அஉ. தாருமென்றாள்	வரத்தையே	கிருஷ்ண
ஸாமியையப்	பரத்தையே	யப்போ
அங. மானதரவனே	மானிப்பார்	அவரை
மாமுனிவோர்கள்	கியானிப்பார்	கிருஷ்ணன்
அசு. றுனுமல்வரங்	கொடுத்தாரோ	சிலநாட்
சாஸஸல்லாபந்	தொடுத்தாரோ	துய்ய
அரு. ஆடையாபரண	லங்காரம்	வேண்டி
யதுகளாலவனைச்	கிங்காரம்	மிக
அசு. நீடவேசெய்த	சிலாக்கியா	தியை
நீயறிஞான	பாக்கியா	

கண்ணன் தமது அரண்மனை சேரல்.

வி ரு த் த ம்.

ஒருகண்ணஞ் சந்தனந்தான் கண்ணன்கேட்ட
 வுடன் கொடுத்தாள் கூனிமிர்த்து முறுதிசொல்லி
 இருகண்ண முலேதழுவி மாயன்அச்சு
 பிரந்தரியாங் கணிகையிட மிருந்துகின்னாள்

ச அ ச ஸ்ரீபாகவத தசமஸ்கந்த கீர்த்தனை.

தருகண்ணங் கையினிடத்திற் பதிவுகாட்டித்
தாழ்ந்தன் வீட்டில்வந்தாரா பாங்கர்கூட
வருகண்ணங் கணந்தகண மென்றேபாதம்
வைக்கின்ற ரகிமேல் நடிக்கின்றாரே.

இராமகிருஷ்ணர்கள் அக்குருரர்வீட்டுக்கெழுந்தருளல்.

விருத்தம்.

சருவேச ரோசுரராம் விண்மொராரா
தனைகிடைக்கு மாகிடைத்து மந்ததாஸி
ஒருவேசி விடன்போல வவனானெஞ்சில்
ஊணியே ரதிகேளி செய்தாளபாருந்
தருவேற்குங் கரதலனே யவளிதற்குச்
சம்மத்தாள் கொஞ்சமதி விவேகமில்லாள்
திருவேணு கோபால ரவநோல்ல
திடம்வந்தார் அக்குருர ரிடம்வந்தாரே.

தரு, இராகம்-செஞ்சுருட்டி, ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

அக்குருரர்தன்னுடவீட்டுக்குவந்தார் ஹரி

அக்குருராதன்னுடவீட்டுக்குவந்தார் *

அநுபல்லவி.

அக்கண்ணனுக் கண்ணனெனுந் தக்கபலராமனு ம்
மிக்குமவியே கக்குரிசில் ஓககுமுத்தவரோடு ம் (அச
சரணங்கள்.

க.	அத்தினுபுரத்திலிவர்	அத்தைமைந்தராந்தரு	ம்
	புத்திராபியுற்றசெய்தி	பைத்தெரிதறகேவயு	ம் (அச
உ.	கொஞ்சமிதுகாரியந்தான்	நெஞ்சிலெண்ணமானது	ம்
	என்சொல்லுவேன்முன்சொன்னதாநதன்சொன்னிறைவேற்றவும்		(அச
ங.	இப்புவிபின்மேல்மதுனா	வைப்பில்வருங்கோவிந்த	ன்
	அற்புதச்சிற்றப்பனென்று	மெய்ப்பிரியஞ்செய்ய	வே (அச
ச.	வந்திடன்னரவராராம்	பாதுக்களைக்காண	வே
	சிந்தைகூர்ந்தெழுந்துகட்டிச்	சந்தோஷமதாகி	ய (அச
ரு.	ராமகிருஷ்ணரென்னுமிரு	நாமமுள்ளபேர்க	ளை
	நேமமதாய்த்தாமுன்னேயிர	ணைஞ்செய்மெஞ்ஞானியா	ம் (அச
ஊ.	தெண்டென்றுசொல்லுமுன்னே	தெண்டனிட்டார்மூவரு	ம்
	விண்டுசெயல்கண்டதார்சொல்	மண்டலாதிபாகேளு	ம் (அச

இராமகிருஷ்ணர்களை அக்குருர ருபசரித்துத்துதித்தல்.

விருத்தம்.

விதிபூர்வ மாகவா ஸனங்கொடுத்து
மின்னாடை யணிசந்த மாலைசாத்தி

அதிபூஜை செய்துதிரு வடிவினக்கும்
அப்பாத தீர்த்தமது தலைமேற்கொண்டு
துதிசெய்து தொழுதுமடி மீதுவைத்தச்
சுதாநந்தா சரணமது பிடித்துநூன
ரிதியொடுக்க வணக்கமுட னந்தநல்ல
ரினைவின ரக்குரூரர் வினவினாரே.

தரு இராகம்-மத்தியமாவதி, ஆதிதாளம்.
ப ல் ல வி.

உங்களாலேயிந்த வெங்களுக்குலந்தானே
உத்தாரணமாச் சே.

அ னு ப ல் ல வி.

இங்கனெதெய்வா தீனமே கஞ்சன்பாவத் தோடுந்
தன்கிளைகளுடன தஞ்செய்ததைக்கொண்டாடும் (உங்க)

ச ர ண ன் க ள்.

- க. நீங்களாதிபுருஷ றொல்லாவுலகங்கட்கு ம்
நீங்களாதிசாரண நிலையே
ஒங்குமுலகமுங்க றுருவமுங்க்ளையல்லா ல்
ஒன்றும்பராபரம திலையே
தாங்கள்படைத்தபிர பஞ்சமிதற்குளுங்க ள்
சத்திகளானபல கலையே
தாங்கிப்புருந்தெங்களை யாட்டிவைக்குஞ்சுத்தி ர
தாரியாகுநராவ தாரியருள் மலையே (உங்க)
- உ. வேதங்கள்மிசச்சொல்லும் நீங்களெங்குநிறைந் து
விளங்குவதற்குநேர்பிர காசம்
பூதங்கள்யோனிபேத சராசரங்களுக்குள் ளே
பூவப்புத்தேயுவாயுவா காசம்
நாதங்களாதியான நாநாவகையாய்க்கொண் டு
நாடியங்கங்கேசெய்யும் வாசம்
பாதங்கள்செக்கச்செந்தா மணாபோலும்நீங்களந்த ப்
படியான்மயோசிகளிற் குழுகொண்டதேவி லாசம் (உங்க)
- ங. பரதந்திரமில்லாமற் சுதந்திரமாய்விளங்கு ம்
பரப்பிரம்மநீங்கள்நெடு மாலே
பரவுராஜஸகுணத் தாலேயுலகையெல்லா ம்
படைத்துந்தாமஸகுணத் தாலே
நிரலியழித்துஞ்சாத்து விக்ருணத்தினுலையா
இரகசிக்கின்றீரோநீர்மென் மேலே
ஹரிஹரியந்தக்குண கர்மம்சுளிநிலும் மை
யறியக்கூடாமாயோக நெறியினுலொருக் காலே (உங்க)
- ச. பாரில்நூனநூபரா யிருக்குமுங்களுக்குங் கே
பந்தமெனறொருசொல்லு மேது

ச அ ச ஸ்ரீபாகவத தசமஸ்கந்த கீர்த்தனை.

- நேருந்தேகாதியான வுபாதிளாலுங்க னை
 நிரூபிக்கப்படுதல்கூ டாது
 பாரும்பேதப்பிரம ஸாக்ஷாத்காரருங்கட்கு ம்
 பகரும்பிறப்பென்பதொன்ற னாது
 தேரும்பந்தமோக்ஷங்க ளென்பதுங்களுக்கில்லை ச்
 சுகத்திலுள்ளானியாங்கள் பகுத்துக்காணப்ப டாது (உங்க)
௩. எந்தெந்தக்காலத்திலே யஸத்தாம்பாஷண்டமத ம்
 எழும்பிவேதபுராண கோட்டி
 பந்திக்குதோவப்போது உலகுக்கிதத்தைச்சீர்ப்பு ம்
 படிஸாத்துவிடுகணங் குட்டி
 தொந்தித்துக்கொண்டெவரு மந்தவிந்தநீர்ப் போ
 சுகிருதவஸுதேவர்தன் வீட்டில்
 வந்தந்கிசத்தினாலே யவதரித்தீர்ப்புபார ம்
 மாற்றவெங்கனையேகாப் பாற்றவென்றுநிர் நாட்டில் (உங்க)
௪. அசுரரங்கிசமான அரசரிப்பூமியாளு ம்
 அவர்படைபன்னூராமகரு ரோணி
 திசையிற்கூற்றனூர்குடி யேறச்செய்யவந்தது ந்
 தெரிந்ததினன முனாக்கக் கேணீ
 உசுதமாயிந்தவெது குலத்தின்கீர்த்திகளெங்கு ம்
 உயர்ந்துவாழ்ச்செய்வதை யூணி
 வசுதேவபாலரென்றும் வேஷங்கொண்டெவந்தீ ரோ
 மாமகிமைபெருக்கும் ராமனேசக்கர பாணி (உங்க)

இ து வு ம து.

கலித்துறை.

அம்மநெய்பால்தயி ரென்றேயெசோதையை யாட்டிவைத்த
 பம்மனைப்பல்லா முன்னவர்தன்னோடென் பாய்த்துதிந்துந்
 தம்மன தானது கூர்ந்தக்குரூரரிச் சாயிவர
 எம்மனைசெய்தவ மென்கொலென்றேசொல் லெடுத்தனரோ.

தரு இராகம்-பரசு, திச்சிரதாளம்.

ப ல் ல வி.

திரளாகும்பாக்கியந்தாள் *
 செய்ததெங்கள்பதியே எதுபதியே.

அ நு ப ல் ல வி.

கரளதரக்காளியனாங் கட்செவிமேல்நடன ன்

காளிந்தியிலன் னாளுந்தியாட ல்

நீளுன்பொன்னடித் தூளுமுனிவ ர்

காணியையா சக்கர

புண்ணியையா என்சிர

கத்தையதுபரி சுத்தமதாக்கவுந்

(கிரளா)

ச ர ண ங் க ள்.

- க. தேவருடன்பிதர் பூதநரதேவ மூர்த்தி யென்றும்
யாவரைச்சொல்வது வேதவேதாந்தங்கள் தீர்த்தி *
- பூவந்தரஞ்சொர்க்க மூவுலகங்களுஞ் சேர்த்தி யாகப்
புனிதஞ்செய்வதுமயார் பாததீர்த்தமோ பார்த்தீர் *

கோவிந்தனையந்தநீர்ஐகத் குருவதோகஷஜப்பே ரா

கூடிவந்தீரென் வீடதின் புண்ணிய

கோடியென்னென்று பாடிவருவே ன்

கோமளரோ ஹரிஹரி

யாமள ரோ திருவை

குந்தபதியேழு குந்ததயாநிதி (திரளா)

- உ. கின்னையல்லாம லெவரைச்சரண்புகும் புலவர் ஐயா
நீயேடியார்க் கருளுந்தயாநிதி நலவர் *
- நன்னயாஸத்திய வாக்கியநீர்வேதத் தலைவர் செய்த
நன்றியறிந்தவர் தேவரீரிந்தினா வலவர் *

நின்னன்பர்கள்நெஞ்சினிலே நினைத்தவரங்கொடுப்பீர்

நெருக்கியுடலைச் சுருக்கவு மிக

விரிக்கவும்வல்ல இருகருநாதனு ம்

நீங்க னோயீர் உன்றொண்டர்

யாங்கனையா உன்ன த

லீலையெல்லாமெவ ராலேயறியலாந் (திரளா)

- ங. வானோர்முனிவோ ரறியாதநீர்ஜோதி ஜொலிக்க இங்கே
வரக்கிடைத்தம் கிணையநானென்ன சொலிக்க *
- மானிலத்திலெங்கள் பெண்ணிபிள்ளைபிர பலிக்கச் செல்வம்
வளருஞ்சுற்றமனை தேகவின்பங்கள் பலிக்க *

நானெனதென்றதில்மோகிப்பா ணவமதுங்கள்மாயை

ரவையேனுமகிற் கவலைப்படாம ற்

செவையாய்வைத்திடுஞ் செவலைக்கண்ண ஐ

நார்த்தனனே தரிசனம்

பார்த்தனனே ஜயக ரு

ஐகரனையெது சேகரனையின்னந் (திரளா)

கண்ணன் அக்குருரரா அஸ்திபுரிக்குச்

செல்லும்படி வேண்டல்.

க லி த் து னை.

யோகம்பெருகக் குரூரொனுமன்ப ருண்மையோட
னேகநது ந்து வணங்கியாச்சிக்கும் நிலையறிந்தும்
மேகந்தனைநிகர் மேனியில்மின்னெனும் வெண்ணகையால்
மோகம்புரிபவர் போலேஹரியும் மொழிகுவோ.

ச அ அ ஸ்ரீபாகவத தசமஸ்கந்த கீர்த்தனை.

தரு இராகம்-தோடி, ரூபகதாளம்.

ப ல் ல வி.

குருவுநீர் உறவுநீர் அருமைச்சின்னையோ யருள்
கூரும் ஒருவிண்ணப்பத்துக்கிடந் தாரும்.

அ நு ப ல் ல வி.

தரணியிலே யருமையுள் ள
புருஷர்த்ந மாகநல் ல
சாந்தகுணம் வாய்ந்தஅ ல்

தாரரோ தீரரோ
சூரஅக்கு ரூரரோ

(குருவு)

சுரணங்கள்.

க. நாங்களோவுன்றன் மதலைகளெம் மை
ரக்ஷிப்பதுன்றன் பாரம்
பாங்குடனெங்கள் தேகம்வளர ப்
பண்ணுவதுன்னதி காரம்
ஒங்குதயைக்குப்பாத்திரம்அ டி
யோங்குட்கென்னவி சாரம்
ஈங்கும்மைநிகர்பாகவந்தீர்க ள
ஏர்பிரம்நிஷ்டர் தீரம்

எவர்க்குண்டிந்தி லாக்கியம்
புவிக்குள்ளதிக பாக்கியம்
இகபரத்தைப் பாவிப்போ
சுகமாயும்மைச் சேவிப்போ

யியல்பாகவே சுயகாரி ய

மேவிரும்பி யாவ ரு

மாவரோ தேவருந்

(குருவு)

உ. கேவலமப்புமயங்களாயிரு க்
கின்றதுந்தீர்த்த மல்ல
தேவர்களெனதேயுணாக்கின்றமண்ணு ஞ்
சிலையினுலென்ன வல்ல
பாவத்தைநீக்கிப்பரிசுத்தஞ்செய்ய ப்
பலநாட்செல்லுமே நல்ல
திவரநூனியும்மைமேர்நல்லோ ர்
தரிசனபலஞ் சொல்ல

சேவைசெய்துடன் நேருமே
திவினையெல்லாந் தீருமே
தேடிநல்லோர்பால் நன்மையே
நாடுமுங்கொண்ணஞ் செயமையே

செஞ்சொல்லொன்று பஞ்சபாண்டவர்

சேதியை யாதொன்று

மேதெரிந் தோத வே

(குருவு)

ந. தந்தைமரித்தபின்புபாண்டவ
தாயுடன் நுயர
எந்தவிடமோவிருந்தவர்பின்னு
ஏதோ மனது
நந்தலில்லாதமேன்மைசேர்அத்
னாபுரங்குடி
வந்தருப்பதென்றரசனைழைக்
வளிக்கின்றாரத்த

ர்
மீதி
ம்
தேறி
தி
யேறி
க
மூறி

வளர்கின்றொன்று கேழ்வி
நெளியையறிந்து வாழ்வி
வம்புசெய்யவன் பேயன்
அம்பிழையின் செயன்

வள்ளலாந்தம் பின்னைமாரிடம்

வஞ்சக முஞ்செயு ம்
நெஞ்சனை யென்சொல்வோன்

(குருவு)

ச. சர்ச்சனரானபாண்டவர்களைச்
சமமாய்நடப்பிக்
துர்ச்சனரானதன்னுடனீர்த
சொல்லிநீதிக்கித்தொண்
ஒச்சமிசூந்ததிருதராஷ்டிர
உள்ளபடிபொட்டை
நிச்சயமாகஅவர்காரியங்க
நிலைவரம்அறி

ச்
கானே
ர்
டானே
ன்
தானே
ள்
மானே

நிலையறிவது நலதாங்
கலையிசுவது போலதாங்
நிஜமறிநதபின் முறிக்கலாந்
துஜங்கட்டிப்பங்கு பிரிக்கலாந்

நேரறிந்ததை யார்சொல்லுவது

நீரும்போய் வாருமே

தேரு மே ஊருமே

(குருவு)

கண்ணன் தனது அரண்மனை சேரல்.

க லி த் து னை.

தந்தைதுணையக் குரூரனாயேவித் தமையனுடன்
சந்தைதெளியுத் தவரோடுஞ்சேர்ந்து செழிக்கமுன்னுள்
மந்தைவளர்ந்த தவரோயிரண்டு மரமுறித்தார்
ஏந்தைமனைக்குவந் தார்பகவன்ஹரி யீசுவரனே.

ச அ - ம் அ த் தி யா ய ம் மு த் து ம்.

கண்ணன் திருவடிகளேசரணம்.

சகூ - ம் அத்தியாயம்.

அ-வ தா ரி கை.

கலித்துறை.

தஞ்சோதரர்மைந் தரின்பால்விஷமந் தரிக்குமன்னன்
நெஞ்சோவறிந்தக் குரூரன்கஜபுரி நின்றும்வந்தார்
அஞ்சேர்படையெனுங் கையாற்குணாப்பதத் தியாயமென்றற்
செஞ்சோதிமால்கதை நாற்பத்தியொன்பது செந்தமிழே.

அக்குரூர் அஸ்தினுபுரமடைந்து கவுரவனாக்காணல்.

தரு, இராகம்-மாஞ்சி, சாபுதாளம்.

ப ல் ல வி.

சவுரவனேகே னையா யிதையே யந்தக்
கண்ணன்சரிததிரம்பா கவதமாந் கதையே *

அ நு ப ல் ல வி.

பவுரவேந்திரர்புகழ் பவரலங்கிருசந் தானே
தவறாதத்தினுபுரந் தனையக் குரூரனகண்டானே (கவுர)

ச ர ண ன் க ள்.

க.	வீட்டுமோடுந்திருத கேட்டவிறுரன்குருதி	ராட்டிரனைக் வீட்டிற்கண்டு கொண்டானே (கவுர)
உ.	புத்திரருடன்கோம உத்ததுரோணர்கிருப	தத்தனைச் னாத்தனி வந்தித்தானே (கவுர)
ங.	கண்ணன்றுரியோதன பன்னுபாண்டவரொன்பார்	மன்னன்அசுவத் தன்னையுங் கண்டார் பூமன் (கவுர)
ச.	பாந்தமாகியவின்னம் கூர்நதுகண்டுகொண்டாரோ	பாந்தவர்களை காந்திரிபுதல் வனுந் (கவுர)
ரு.	அவர்களெல்லோருமங்கே இவருமவனாககேட்குந்	யிவனாகேகூமம் கவலையிலா மனவ (கவுர)
ஈ.	வாஸஞ்செய்தாரோசில ராஜனாடத்தைகண்டு	மாஸம்ஆனையூர் வாசுதேவாகருச் சொல்ல (கவுர)

அக்குரூர் கவுரவர்களின் எண்ணமறிதல்.

வி ரு த் த ம்.

மந்தமதிசு கண்ணில்லா மன்னனங்கே
மைநதர்களாந் துஷ்டருடன் கர்ணனாகி
சினதைவழி நடந்துவரு சீலமராகசந்
தெரிபவராய் மற்றுமங்கே பாண்டவாரின்
சுநதரங்கள் மகிமையா யுதபரிசைத்
சூரமொடு கண்டுமிகுப போருமையுள்ள

தெந்தஅவ ரந்தஅவர் சிந்தையைக்கண்
டெடுக்கின்ற ரக்குரு ரடுகின்றாரே.

அக்குரரிடங் குந்தி தனது வருத்தத்தை யுரைத்தல்.

விருத்தம்.

அந்தகரா ஜன்மைந்த லொல்லாங்கூடி.
அறினமைந்தன வாயுசுத் னுதியான
குந்திமக்களா தன்னிடத்தில் நஞ்சையூட்டிக்
கொலவென்று செய்தவனி யாயமெல்லாம்
இந்தவகை யென்றுமக்கு ரூராகங்கே
யிதமாக ஒதுராகுந்தி யிருவாகூறும்
அந்தமுன்னே பிரதைஜன்ம நிலையெண்ணி
யழுகின்ற ளிவைசொல்லி யெழுகின்றோ.

தரு இராகம-துசாவநதி, சாபுதாளம்.

பல்லவி.

வாருமென்றனருமை சோதரா அக்குரரசெவ்
வாயமலாதேயருளும் ஆதரா *

அநுபல்லவி.

பாரிலுங்கள் துணையாய் முந்தினேன் இதோ துன்ப
வாரிதிகளுளோ யமுந்தினேன் (வாரு)

சரணங்கள்.

க.	தந்தைய எந்தனினையு	ரொண்ணுராகளா பண்ணுராகளா	துணைவொல்லாம் (வாரு)
உ.	படுனிமராகளநினைபரில் விகிதமானஎனிகை	வருகுமோ பெருகுமோ	மருமக்கள்மா (வாரு)
ங.	குலகொடிகளாமமதினி துலககமாகச்சொல்லு	மாரங்கே நீரிங்கே	நினைக்கின்றாரா (வாரு)
ச.	பாங்கிமரீகளாங்கே எங்குமென்றனெண்ணங்	கூடுமோ கூடுமோ	இங்கிருந்தும் (வாரு)
ரு.	பத்தராவிகண்ணன அத்தைநினைவுசெயுமோ	சரணியன் தரணியன்	கிருஷ்ணமூர்த்தி (வாரு)
சு.	அம்போருக்கணபலராமன் யென்பிளவோகினைக்குமோ	மெய்யாய்த் வெய்யா	தம்பியுடனே (வாரு)
எ.	சக்களத்திகள்நடுகை சிக்குமபெணமானபோற்	குவிக்கிறேன் மவிக்கிறேன்	செந்நாய்கள்நடுச் (வாரு)
ஈ.	தகப்பனில்லாமைந்தருட வகுப்பதுண்டோசொல்லுநீர்	னெனனை முன்னே	யாற்றுதல்செய்து (வாரு)

சகூஉ ஸ்ரீபாநவத தசமஸ்கந்த கீர்த்தனை.

குந்தி கண்ணனை ததுதிததல்.

க வி த து ஸ ம.

குந்திவிவவாநவள தன்னுனையாமக குரூரரிடம
புநதிநாநதகுறை யெல்லாமவிளமபும பொழுதினிலே
சிந்திசமான பரமார்த்தபாவனை தோநதரியை
உநதக்கமலனை யேநினைததேதுதி யோதுவனோ.

தரு, இராகம்-காபி, ஆதிதாளம்.

ப ல ல வி,

அகிலேசகிருஷ்ணான திகிலேசங்கொண்டேனதஞ்ச ம்
ஆவாயா அருட்கண்ண பாஷாயா.

அ னு ப ல ல வி.

திகிலேநிநானுமெனற ன்
சிசுக்களுடன மவிககிதேன
விகிதமோவுமக்கிது கோ
விநதனைகை குவிககிதேன (அகி)

ச ர ண ன ன க ள்.

க. யோகமாயையுள்ளவ னே
உலகெங்குந் தைநதவனே
ஏகமாகவுலகெல்லா ம
இரட்சிதது வநதவனோ (அகி)

உ. ஏரக குஞ்சனனமரண ம்
என்கிறபயததைத தீரக்கும
ஆரககுஞ்சரணமநின்பாத ம்
அனறிவேமீதயா திருக்கும (அகி)

ந. அமருமீசுவரனுடை ய
அபவாக்கமாமமோகூத வெல்லை
உமதுபாதமமோஜநதவி ர
ஒணையுநாநபாக்க விலலை (அகி)

ச தருமவடிவேமறைவிலலாதா ய
ஸாவஜீவஸகாவே நமவே
திநவேயணிமாதியெல்லாஞ்சோநது ஞ
சிநநதஞானவுருவே நமவே (அகி)

சுத்தியை அககுருநா ஸமாதானஞ்செயல்.

வி ரு த த ம.

இப்பாட்டி யைசனஞ சந்தீசனஞ
எமமானம் புருமான யெண்ணியுனறன
முப்பாட்டி ஸமதுக்க சுகராயுங்கண
முன்னிருந்த அக் குரூர விதுராவெனறம

அப்பாட்டி நேத்திரங்கள் களாயமிஞ்சி
யமுசண்ணீ ராற்றினும் பூமியைக்கு
ளிப்பாட்டி னானையந்த விருவர்தேதும்
உச்சிதா சரிகேள் பரிச்சிதாவே.

அக்குருரர் திருதராஷ்டரமன்னனுக்கு நீதியுரைத்தல்.

விருத்தம்.

குந்திக்குமைந்தர்களுந் பத்தியான
கூறுகளை விதூரோடக் குருரர்கூறிச்
சிந்திக்குங் கவலையினை நீக்கிமறுந்
திருதராஷ்டரமன்னன் விஷமச்சேயர்
பந்திகுள விளையாடு மவனைச்சேர்ந்து
பந்துஜனச் சபைநடுவே யிராமகிருஷ்ணர்
முந்திக்கு நீதிநெறி சொனசெல்லாந்தான்
மொழிகின்ற ரக்குருரர் பொழிகின்றாரே.

தரு இராகம்-தோடி, சாபுதாளம்.

பல்லவி.

தராதிபா கேளுமைபா

தராதிபா *

அநுபல்லவி.

வராய்வைசித்திரவீரிய நராதிபனையஸ்தி னு
புராதிக்கம்பெற்றதிரு தராஷ்டரமன்னவனே (தராதி)
சரணங்கள.

க. எண்ணும்பாண்டுவானகத் திலங்க அவர்க்
கெழிலாய்மைந்தனாந்துபேர்துலங்க எந்த
எண்ணமோவிதியது பலங்க ளென்னும்
ஈசுவரகடாகூழ்மிப பலங்கள தந்து
அண்ணலும்மையிங்கேசிங் காதனத்திருத் திட்ட
அதிருஷ்டமெங்கேயோவெழு தியிருந்தது சட்டம்
பண்ணுந்தம்மத்தாற்பூமி பரிபாலனஞ்செய் திட்ட
படியேசீலத்தினுலே பரிந்துயிர்களை முட்டப்
பரிப்பதுங் கீர்த்தி
விரிப்பதும் ஈதே

பான்மைராஜவிதுவே மேன்மையும்கீதுவே (தராதி)

உ. இதைவிட்டன்னியமார்க்கச் சரகஞ் சென்றால்
யாருநிந்திக்கலான கிரகம் உடல்
அதையெண்ணிநடப்பீர்நீர் விரகம் மீதி
யகிருத்தியஞ்செய்தாலிருள் நரகம் வரும்
அதிகதுக்கமுண்டாகு மிகத்திலும்வெகு சள்ளை
யாகையாற்பாணடுமைந்த ரவரோடுஞ்சொந்தப் பிள்ளை

சதவநாயுநடததுஞ் சமமாயசுவாககங் கொள்ளே
தானிடலாகுமெனருந தழுவமுனபுகழ் வெள்ளே
தழைக்குமே என்கும்
பிழைக்குமே கறப

தருக்களேசிகாயை குருக்களமரபுககையா (தராத்ரி)

ந. எவருக்கெவருடனகூட் கிறவு சோநதும்
இருப்பதெனகேசொலலுனீ துறவு மானி
டவருக்கும்மறுமுயிர பிறவு, ககவவு
டலினேடேயெதனைநாட குறவு பாரில
இவகையாததனநேகமே பிரிநதுபோகுதே மனன
இசைநகமனைவிமகக ளெவராலுமாவு தெனன
ஒவொருததராயப்பிறநது பிறநதுபோவதைத் தனன
துட்டிண்ணியபாவநதா ளெருவனபுஜிபப துனன
உறுதாகக மெனன
சுகதுகக மெல்லாம

ஒருததனனுபவித்தல கருத்திலெண்ணுவீரித்தல (தராத்ரி)

இ து 'வு ம து.

விருத்தம்

கயலுடைய ஜீவனே தகன்களெல்லாம்
கண்டபோ நின்றபோ கொண்டுபோகும்
இயலதுபோ லவனிமேற பெண்டுபினீ
யெனறவியா ஜததின லெவரோகூடி
மயலுடைய மூட்டி யொருவனநேடி
வைககின்ற அசமந்தர வியன்களெல்லாம்
பயல்களுடன பறட்டைசருங் கொண்டிடோகும்
பாட்டைநீ யறிதிருந ராட்டனீயே

தரு இராகம்-சாரங்கா, சாபுதாளம்.

ப ல ல வி.

நடுசிலையாநடநது சாந்தியடையுநதிருந
ராட்டிரா எனசொற கேட்டிரா.

அ நு ப ல ல வி.

அடிதொடுததுமுடி வகைகளைசொல்லைகேளு ன்
குடிகனபுகழ்ச்சென கோலசெலுத்தியாரு ந
துடியுனதுமைநதா சுகிததெனநெண்ணுற ம த
படிமேலையீது பரபகூஞ்செய்யாம ல.

(நடு)

ச ர ண ன க ள்.

ச. மூடாகள்தானசொநதபெண்ணு பினீகளைப் பேறறுவார வெகு
முக்கியமதாகசொநத மெனறதைகாப பறறுவார
தேடுபொருடசாகத்தனமே லதாமததை யேறறுவார அது
தெரியுமுனருங்கட்டவிழக கிலப்போமிகப பேறறுவார

- கூடுதலொன்றில்லை பணத்தைக்கொள்ளை யிட்டுப்
போடென்றுண்டுத்திப் பூவிற்செத்துக் கெட்டு
ஒடுவதல்லாது மிருந்துங்கை விட்டு
வீடுமில்லைபென்பார் வேந்தேயிதைத் தொட்டு (நடு)
- உ. அடசிப்போய்விடுமீமனைவி மக்களெல்லாங் கெட்டையா யாருக்
காரையாசொல்லுமாபத்துக் காலத்தில் நாட்டையா
கடைசியிற்றன்னுடபாவங் களையொரு மூட்டையாய் த்தானே
கட்டிக்கொண்டுசெல்லுவரா வர்பாவிசுள் பாட்டையா
மடையர்மீநோரதம் முடியா தழுவோ
எடுஎடென்பர்பெண்டு பிள்ளையாங் குழுவோ
படருமெதுதர களைக்கை தொழுவோ
தடையிலல்லாமலிருள நாகில் விழுவோ (நடு)
- க. ஆகையாலிந்தவுலகம் மாயாப்பிர பஞ்சமே யென்று
அறிவதிருக்கட்டும்மன்னர் மன்னனேயுன் னெஞ்சமே
மோகப்படாதேயுன்கனவி லிதுதொத்தக் கொஞ்சமே யென்றன்
மொழியையன்றியின்னம் பெரியோர்சொல்லிரத புஞ்சமே
பாகமாயறிந்து கேட்டுக்கொள்ளு னமய
யோகிகளைப்போலே சாந்தமுற்றுந் துய்ய
மாகருணனென்று மெங்குமபுகழ் செய்ய
லோகத்திலவாண் சமனாய்நட அய்ய (நடு)

அக்குருரிடந் திருதராஷ்டிரமன்னன்

தனது கருத்தறிவித்தல்.

விருத்தம்.

அரவுயர்த்த வன்றந்தக் சிவகையங்கே
அக்குரு ரன்சொலக்கண் ணிலியுஞ்சொல்வான்
பரவுசப கரயான வாணிரான
பதியேநீ ருரைத்தனைக் கேட்கக்கேட்க
விரவுதிருப்தி வரவில்லை யெதுபோலென்னில்
விண்ணமுதம் மனிதருக்குக் கிடைக்குமாகில்
வரவுளதோ திருப்தியது போலவுன்றன்
வசனந்தா னிதுவெருக ரிசனநானே.

தரு இராகம்-சங்கராபரணம், சாபுதாளம்.

பல்லவி.

என்சொன்னாலு மையா ரமியா நெஞ்சில்
இரங்கவில்லை துய்யா ஸவுமியா

அநுபல்லவி.

மன்னும்படிக்கல்லின் மலைமேலுண்டாகுந் கொடி
மின்னப்பளிச்சென்றுதான் மின்னிமறையும் படி (என்ன)

ச ர ண ன க ள் .

க. தானபதியேயகரு ரூரா விந்த
மாணிலத்திலெழுநூன தீரா அது
ஏனென்றோசேனெனகு மாரா ளாசை
தானேவிஷமம விடடுப பேரா நெஞ்சந

சலிக க லெனை
சொலிகக எந்தச

சாததிரங்குளிலுந்தான் மூத்தவாசொலுகின் ற
வாராதையமுதமென்ப தோத்துசொண்டிருந்தாலு ம (என்ன

உ. பலத்துப்பூமிபாரததைத் தீரகக எது
குலத்திலெவாபிறந்தார பாரகக அந்தப
பலத்தவீசுவரனமாயை போகக் ' எந்த
நிலத்திலெவராலாகும் நோகக ஊணி

நிறுகக நாளை
பொறுசக இங்கே

நிசமாயநீர்சொன்னபிரிய வசனஞ்சரிதானம் ன
தசையாதிருக்கவிலலை யிசைவாயெடுத்தகாட டி (என்ன

ங. தள்ளவொண்ணாதஹரி மாயை தனஞல
உள்ளபய யுலகப பேயைச செய்தும
உள்ளு பவெளியு ரநிறை வாயே எந்த
வள்ளலத்தினகாமச சாயைக கேடிற

வகையைப பலத
தொகையைத தந்தும்

வளையறியககூடா வினையாட்டுசசமுசார ன
கனையெந்தபபரமேசன் வினையாரவமகுத்தொண்ட ன (என்ன

கண்ணனிடம் அககுருரா தான் அஸ்திபுரஞ்
சென்ற செயதியுரைத்தல.

வி ரு த த ம

பட்டவிழி மனைனுட நெஞ்சிலெண்ணம்
பகாவசன மெல்லாமிவ வாறுசண்டங்
கிடமுள்ளார விடைபெற்று மககுருநான
எதுபுரியை நாடிவந்தி ராமகிருஷ்ணா
கட்டனோடற பாண்டவாக னோக்குறித்த
காரியமாயத னுதுசென்ற செயதியாதி
தொட்டெல்லா மநக அசச தாநந்தாகஞ்
துறைசொன்னா ரவரிந்த முறைசொன்னோ.

சக - ம அ த தி ய ர ய ம மு த் த ம

கண்ணன் திருவடிகளே சரணம்.

௫௦ ~ ம் அத்தியாயம்.

அவதாரிகை.

விருத்தம்.

ஐந்துபத்தி லரிஜரா ஸந்தம்கங்கே

அச்சம்போ லம்புதியிற் றுருக்கஞ்செய்துந்

சொந்தரையெல் லாமதிலே செலுத்திப்பின்னுந்

தொடர்ந்துகவ டனாக்கவடங் களிணுவென்று

இந்தவகை தயித்தியரை முயற்சியின்றி

யெடுத்துந்தார் பிகச்சனாயின் மகனையங்கே

முந்தந்தி னுச்சயித்தா ரென்றகாலை

முழங்குமார் தென்மொழியும் வழங்குமாமே.

ஜராஸந்தன் கண்ணன்மேற்கோபங்கொண்டி

படை யெடுத்தல்.

விருத்தம்.

இறந்தகஞ்சன் மனைவியரத்திப்பிரத்தி

யிருவருந்துக் கார்த்தக்கொண்டு முறையோவென்று

பிறந்தகத்தை யேயடைந்து அங்கிருக்கும்

பிதாமகத ராஜஜரா ஸந்தம்கெல்லாங்

கறந்தபடி சொலவவர்கள் விதவையான

காரணத்தாம் கஞ்சனுக்காய்ச் சோகமுற்றும்

உறந்தவனை யழித்தகண்ணன் மேற்பொருமை

யுங்கொள்வான் மகதமன்சி னங்கொள்வானே.

தரு இராகம்-கல்யாணி, சாபுதாளம்.

ப ல் ல வி.

ஜராஸந்தன் சினங்கொண்டானே கிருஷ்ணமூர்த்திமேல்

ஜராஸந்தன் சினங்கொண்டானே

*

அறுபல்லவி.

புராணபுருஷருடன் போராடி யுய்யவும்

பூமியில்யாதவப் பூண்டன்றிச் செய்யவும்

(ஜரா)

ச ர ண ங் க ள்.

க. எத்திசையுமஞ்சச் சராஸந்தன்படைகளி

இருபத்துமூன்றசு

ஸத்தியய துராஜ தானிம துனாக்கோட்

தனக்குவெளிப்படையாய்த்

சுத்திச்சமுத்திரந்தான் கணாபுரன்மீவந்தாற்போ

சூழ்ந்ததைக்கண்டார்சக்கர

பத்திமிகுந்தோரார்தன் சொந்தஜனங்களெள்ள

பயாருலங்கொளக்கண்டா றையாகவுரவ

உ. அந்தத்தேசகாலாறு குணனுசரணையாந்த

னவதாரலீலைறை

சிந்தித்தாரோதாரியம் மனிதரரிபகவ

செப்புமூன்றுவிதமாய்க்

ல்

ரோணி

டை

தோணி

ற்

பாணி

ம்

கேணி (ஜரா)

ன்

வேறச்

ன

கூற

சகல ஸ்ரீபாகவத தசமஸ்கந்த கீர்த்தனை.

முந்தியிவனை நீக்கிப் படையையழிப்பதொன் று
முடுகியிவனை மாத்திரங் கோற
இந்தவகையன் றியிச் சேனைகளுடன் கூட
இவனுயினாயும் நாமே யெடுப்போமாவென்று தேற (ஜார்)

க. வையத்துக்குப்பாரமா யிருக்குமிந்தப்படை யை
மாகதன்கொடுவந் து சேர்க்கப்
பையப்பையவின்கேநாம் விளையாட்டாயழிப்பதை ப்
பாரில்மன்னவொல்லாம் பார்க்க
ஐயமில்லாமலிந்த விருபதுடனே மூன்றா ம்
அக்குரோணியை முன்னே தீர்க்கத்
கையிலிவனை வைத்துக் கொள் றுவதுவேநல் ல
கருமமிதுவேயென்றெம் பெருமாளுள்ளத் துக் கோர்க்க (ஜார்)

கண்ணன் ஜராஸந்தனை வதைக்க யோசித்தல்.

விருத்தம்.

காலாளின் படைபுரவி தேரினீட்டங்
கரிகளினு லெண்ணிக்கை கொளுமக்குரோணி
காலாடி யிவன்கைக்கு ளெவளவுண்டோ
கண்டதெல்லா மிறக்கின்பின் னிவனைக்கொல்லப்
பரலாது மல்லாது முந்தியிந்தப்
பாவியைக்கொன் றுலமற்றப் படையைச்சேர்க்க
மேலானைத் தேடுவதே னென்றுநூன
வெள்ளந்தான் கண்ணன்றிரு வுள்ளந்தானே.

இராமகிருஷ்ணர்கள் ஜராஸந்தனுடன் போராட எத்தனித்தல்.

விருத்தம்.

பூபாரத் தீர்க்கவிந்த அவதாரத்திற்
புகுந்தோம்நா மல்லாது வேறென்றில்லை
மாபாவி யானவனோ பாரவாசு
வையகத்தி லவனாயெல்லாம் வதைத்துப்பின்னும்
ஆபால கோபால ருடனெதுக்கள்
ஆதியாம் நல்லோரைக் காப்போமென்றும்
பூபால நேகேளு மிவகையெண்ணம்
பொருதுவார் கண்ணனுட விருதுபாரோ.

திபதை இராகம்-சங்கராபரணம், ஆதிதாளம்.

கண்ணிகள்.

க. அன்னியமானவிந்தத் தேகத்தையும்நம்மா லே
யாசரிக்க லாச்சு
இன்னிலத்தில்தர்மத்தைக் காத்துமதர்மங்க ளோ
யெடுக்குமபடி பேச்சு

2. இப்பழச்சிலசில காலங்களிலேயுண் டா
யிருக்கிறோமாதை யாலே
இப்படியிலேஜரா ஸந்தனைமாத்திரமி ன்
கிருத்துவோமென்று மாலை
- ந. ஆரியராலோசிக்குந் தருணந்தனிலேயங் கே
ஆகாசத்தி லிருந்துஞ்
ஞரியப்பிரகாச முள்ளதேரிரண்டங் கே
துலக்கமே பொருந்தும்
- ச. ஷாரதிகளுடனே கவசத்துவசங்களு ந்
தகுமப்பராத் தூணி
ஏரதிலாயுதங்க ளாதிகிவ்வியமா ன
தெல்லாம்அஞ்சரு வாணி
- நி. பரம்பவிரண்டிதேருந் தானேவந்தெம்பெருமா ன்
பாங்சானஸ மீபந்
திரம்பெறவிருக்கக்கண் டிருடிகேசனெதுக்க ள்
சிகாமணியாந் தீபம்
- சு. அண்ணாஸங்கரு ஷண்ணுக்குச்சொல்லுவாரொ ன்
னையாபல ராமா
குணநிதியெதுக்களுன் னுறவுக்கெல்லாமிந்தவி யா
குலந்தான்வர லாமா
- எ. நாட்டிலிந்தள துமன் னவணாப்பரிபாலிக்கு ம்
நாதனமேவ ரீதோ
வாட்டமென்னவினிமே லிதோதேரும்படைகரு ம்
வழிக்குவழியாய் நேரோ
- அ. வந்திருக்குதேதேர்மே லேறுங்கைமேலாயுத ம்
வாங்குமருள் கூரும்
பந்துக்களெல்லாந்தவிப் பதைப்பாரும்பாருமிவ ர்
பயத்தைத்தீருந் தீரும்
- க. ஸகலநல்லோர்களுக்கும் நன்மைசெய்யநீர வ
தரித்தீரதை நோக்கும்
புகலிருபத்துமுன்றாமக்குரோணியாமிந்த ப்
பூமிபாரம நீக்கும்.

ஜாஸந்தன் கண்ணனை நிந்தித்தல்.

வி ரு த் த ம்.

இரண்டிதா சாருகருஞ் சிந்தித்திவ்வா
• விருபேரு மிருதேரி லேறியங்கே
திரண்டபடை யுங்கொண்டு கவசந்தொட்டுச்
சிலசேனை சூழ்ந்துவர முன்னடந்து
முரண்டுகழந் தாருகனுந் தேர்செலுத்த
முழக்கிவரு முகுந்தர்சங்க நாத்தங்கேட்டி

வெருண்டெடுங் கியபடையன் ஐராஸந்தனாள்
வீறுவான் கண்ணனிடங் கூறுவானே.

தரு இராகம்-அடாணு, சாபுதாளம்.
ப ல் ல வி.

உன்னைக்கிருஷ்ணாவிங்கே ஒருபொருட்டாய்ப் பேசல்
உன்னோடென்னதான் பூசல்.

அ நு ப ல் ல வி.

கன்னங்குறுத்தமெய்யா ஒடிப்போநீ பையா "
காணு மலம்மையும் நீ யிங்கேவந்தென்ன . செய்ய (உன்னை)
ச ர ண ங் க ள் .

சு. புருஷாதமனே பொறுவந்து முளைத்தையே
பொல்லாஅடிகொணாநதுநீ ' , ஷுவத்தையே
கட்டிக்கொண்டாய் கச்சையே
பாலருக்கும் நீ கொச்சையே
லெச்சையை யென்னசொல்வேன் (உன்னை)

உ. அட்டாமந்தாஅநு பந்தத்தை யடித்தாயே
அபகோத்தியெங்கும் வைத்தாயே
என்னைக்கோநீ பத்தாயே
இளமைதானின்ன முததாயே
எத்தாயே நிற்குறய்போ (உன்னை)

கூ. இராமனுபுத்தஞ்செய்யத் தயிரியம்பண்ணிக்கலாம்
எனசரங் கொண்டு பிளக்கலாஞ்
சுவாகதஞ்சென் நிருக்கலாம்
அன்றி யென்னை யடிக்கலாம்
மெய்க்கலாமே யெங்கும் (உன்னை)

ஐராஸந்தன் நிந்தனை கண்ணனுக்குத் துதியாதல்.

வி ரு த் த ம்.

புத்தியில்லாச் சராஸந்த னிவ்வாறாகப்
புகனறதெல்லாங் கண்ணனுக்குந் துதியதாச்சு
சத்தியமாயப புருஷர்களை யதமராகித்
தான்புருஷாத் தமனாக விருப்பதென்றும்
எத்திணையும சிறைந்துமறை வாசினின்றார்
இவாமனித ரலெவன்று மாயாஸம்பந்
தத்தையடித் சுவொன்றும் பொருளகொடுத்தார்
சாரதாம் பிகையிதுவே நேரதாமே.

இராமகிருஷ்ணருடன் ஐராஸந்தன் புத்தஞ்செயல்.

வி ரு த் த ம்.

சேதிக்க வொண்ணாத தேகந்தானாய்ச்
சிறித்தொரு சராஸந்தன் சொல்லும்வாக்கின்

ஆதிக்கங் கண்டுகண்ணன் சொல்வார்சூரர்

ஆண்மைசொல்லித் தங்களைத் தாந் துதிசெய்யார்கள்
சாதிக்கு மவாவீரத் தன்மைகாட்டுந்

தகைமையின்றிப் பிதற்றுவதை யேற்றுக்கொள்ளோம்
நீதிக்குப் புறம்பாவா யென்பார்முன்னே
நேரிட்டான் ஜராஸந்தன் போரிட்டானே.

தரு இராகம்-தோடி, சாபுதாளம்.

ப ல் ல வி.

இராமகிருஷ்ணர்மேல் ஜராஸந்தன் றள ம்

எடுத்தானே யுத்தந் தொடுத்தா னே.

அ நு ப ல ல வி.

முராரியைச்செய்க்கலா மெனவேதுவஜங்

கட்டி

வராரின்றிப்படைகளுந் தானுங்கெக்கலிக்

கொட்டித்

தராதலத்தருமையாம் பரிபாகையு

மொட்டிச்

சுராசுரர்நடுங்கவே ரதமேறித்துடை

தட்டி

தோரணிசெய்யும்படைத்தானே கடற்போலே

நெருக்கவுஞ்

சூரியன்முன்னேவிரைத்தகார் களைப்போலே

யிருக்கவும்

பாரினிலங்கிதனைதூளி களாற்சுரறி

வளைத்திட்ட

மாருதமென்றுவமிக்கவுங் கனத்திப்போர்

விளைத்திட்ட

மகதபதியொடு மகதபதி

மனம்

மருவுகண்ணொடு வருமண்ணு

மினஞ்

செதபதிசெயும் அமரை

யறிவிரி

திரிவிதவுலகமு மருளுந்

ஹரிஹரி (இராம)

ச ர ண ங் க ள்.

க. சுருடக்கொடியுடன் பனங்கொடிதிருச்சின்னம்

புருடோத்தமரிரு வரின்தேரின்பிர சன்னங்

கதிரொளிமண்டுங் களத்தைவிழி

காண

• மதுராபுரிப்பெண்டு கருக்குமனந்

தோண

கனத்தவுப்பரிகைமாடி மேல்மாடியின்

மேலுஞ்

சொனத்தாலிழைத்திட்டமா மதிட்கோபுரம்

மேலுந்

கன்னல்மொழிமா தர்சாரி சாரியதாக

வேறி

மின்னற்கொழுமாலைநேர தாகவேஜோதி

மீறி

காதல்குந்தச்சதாநந்தர் ரதங்கண்டனர்

மதங்கொண்டனர்

மாதவனங்குஜராஸந்தனை யெதிர்ந்தொன்றுமுன்

னதங்கண்டனர்

காரீரமைமணிக்கொடேகுண்டல மிருந்துஞ்சொரிதருந் தன்மைய

ஏர்வைபொருந்தப்பாராள வெம்படை யெழுந்தூர்திமிரொடுங் கன்மய

கைக்கணையெனுமாரி வலிமுசஞ்சிலிமுச

ம்

மிக்கவும்பொழியவே சூறிச்செட்டுந்தெறிகெட்டு

ம்

கந்திகளபடுகிற பரியானையரிசே

ணை

முத்திலுமறவுறு மதுராதொதுநாத

ர்

காண்சஅமரர் தயித்தியர்

பணிவது

சார்ங்கதனுவை யெடுத்த

துணிவது

காந்திரிவைவ துயர்த்த	கையிலது
சார்ந்தபொழுது மிகுத்தபிர	பையது
கனமகிமையுள சனதமௌ	சொல
கமலநயனனை யரியவவர்	வல
சுருணையுததிர மணியரிரு	மல
அருணபதபுக அனகஜய	பல (இராம)

உ. அரிசக்கரபாணி தனதம்பரூத் துணி
 பரவுங்கணைகளை யெடுத்துமுனந் தோணி
 அச்சார்ங்கவில்லுக்கு நாண்பூட்டிக்கணைகீட்டி
 இச்சராஸந்தன் படைகளைமிக மாட்டி

அழற்காட்டமெடுத்துச் சுழற்றிடுஞ்சக்கரம் போலே
 மழைக்காரி மத்தவர் அககினிக்கணைக ளாலே
 அடித்தாரிரதததைக் குஞ்சரத்தைச் செஞ்சரத்தால்
 மடித்தாரரணசள மீதுசர பஞ்சரத்தால்

ஆடல்புரிந்திட்டும்வெம்பரி விழுந்துந்தளைய முந்தும்பல்
 கோடியிணங்குக்கிடங்கொண்டன பிளந்துமிரணக ளநதனில்
 ஆரமர்மண்டிக்கொளுங்காலாள் களுங்கண்டத்துடன் மண்டைகள்
 பாரில்நிறைந்திட்டிரினுருந் கவந்தங்களுமிடுஞ் சண்டைகள்

அத்திமத்தகம்பிளந் தழியவுமொழியவு ன்
 சுத்தும்புரவியெல்லாம் முழுத்திறங்கழுத்த ரு
 அச்சுவேறுணியேறு அடிவேறுகொடிவேறு
 அச்சுவம்வேறுடன்சா ரதிவேறுபதிவேறு

ஆங்குமிரத மிகத்த திறுபட
 சாய்ந்துதுடைதோள் கழுத்து மறுபட
 ஆந்தபதாதிய ரிக்கிடைய தாக
 வீழ்ந்தவகைச ளுணாப்பதும் னேக

அமர்புரவிபெரு கியகுருதி யாறு
 அமரரறிவரா நதியோநூறு நூறு
 அமிதவருணனை சொலுதுவேறு வேறு
 அதனையறிகுரு குலமன்னவ ரோறு (இராம)

ஈ. மாலானவர்கைவர ளிகளா லறுபட்ட
 காலாஸிபவாசி யுடல்மேற் புறப்பட்ட
 மகத்தானஇரத்த நதியோவெரு நூறு
 மிகுத்ததளசர்த்த ருடதோள்பணிக் கூறு

வருமண்டைகளங்கேமி தப்பதுமாமையைப் போலே
 பெருத்ததுடைகள்வரத் துமீனொருந் காலே
 மயிர்க்கற்றைகளங்கே பாசிக்கொத்தா யிருக்கவே
 செயற்கைத்தனுசெல்லாம் மலைகளென்றும் பெருக்கவே

வாசிகள் தும்பிப்பிரோதங்களும் வராரின் மனசுரா வென்பன
 ழுசலிடுகத்தியைமுந்துச முதாடும்படையதா டுங்கன
 வாயையெழும்பிப்புலாலென்கவும் வரத்தந்ததுசலச் சந்துகள்
 கேட்கமென்றுஞ்சுழற்கொண்டது விளக்கின்றதுவளர்க் கினந்து

மண்கல்லுமபெருங்கல லுட வரத்தாருநதரத்தாரு ந்
கணிகொண்டைரணங்க ளதிரத்தினஞ்சொலவெத்தினம்
மதிககினறகளத்தினி லிரத்தவெள்ளமெத்தவெள்ள ன்
கதிககினறத்தனைக்கண்டெக களிப்பாரத்ததளிபடாசக ன்

வாயநதஅமரில் விருமபு	நடையரும
ஒயநதும்னது பயங்க	நடையரும
மாந்தரிருதர ம்நதவகை	யொடு
நோநதபடையின் மிருநதவொளி	கொடு
மதுனாவெளியினி லெதுபதிகள்	சய
வலுமகொடுசிழ மதலையென	வய
மகதபதியுட னமாபொருது	செய
வகைஓயயின்முனா யிடுவதறி	துய (இராம)

ச. இநதவகையாயக களநதனளிலே	ஜரா
ஸநதனபடைகா தீர்ணமமமா	பேரா
சோததாரொருபுறம் ஆததாரபல	ராமன
எடுததாரமுசலததா லடிததாரபனந	தாமன

எதுநாயகரான அண ணனதமபிகளுந்	தோணிப
பொதுமேலடித்தாரி ருபததுமுணறக்கு	ரோணி
எதிராயவருஜராஸந தனபடையதந	கேண்
யிதுவோவியோயாட்டி ராமகிருஷ்ணருக்குக	காலி

ஏழகடலபொங்கொத்ததாமவெம்படை படாபஞ்சனம்டா நின்றனா
குழமிதங்கடபுதமென்பது மொண்கண்டாகளெண நின்றனா
என்னெல்லிந்தத்திரிலோகத்தனை யனெகநதரமுனை தந்தவா
தானதையங்கப்படி ரகஷணெ செயாநின்றிறுமியா நின்றவா

இவாககிரதச்சராஸநதன சேனையென்ன லுனையென	ன
துவககங்கொண்டதுமடிலை வியோயாட்டுக்குளேகூட	டு
இதற்குளமாகதனசேனேட போரழிநதுநதேரழிநது	ம
மதக்கம்போயநிலத்தினமே லொராளாக்வெறுளா	கி

எனினமரமென நின்ற	மஞ்சவே
பிராணகலையது வொன்று	மிஞ்சவே
எதாததோசிங்கததைச சிங்கமபிடித்ததாற	போற்
குதித்திராமனும பிடித்துமதறகப	பால

இருளமகத்தை வெருளுக	யிறுகள
வருணபாசமதை நிகரும	திருக
ஹரிபிணையலசெய தலைகுனிவி	னெடும
வெருளவெருளுறு கண்ணுயிட விடும	(இராம)

அபஜயமுறற ஜராஸநதனை மன்னர்கள் தேற்றல்.

வி ரு த த ம

கைககுளளா யகப்பட்டுங் கடடுபபட்டான
காணவனை வதைக்காது நீக்கிவிட்டா

பொயக்குள்ளாயச சராஸநதன் றவசசெய்யப
போகினறே னெனபதின லரிககுமறகே
இககிருபையேதெனனி லவதரிததும
இனுகுவநத காரியமு மு,மறவேணடி
வைக்கவறகே செலகினரூன வழிககுறுககு
மறிககினரூ மனனருணா குறிககினரூ.

தரு இராகம-கலயாணி, ஏகதாளம்.

ப ல ல வி.

இநதநேரமிப்படியிருநதது லசன
யென்னஜராஸநத னே *

அ நு ப ல ல வி.

சநதேகமென றலையிலெழுதது ச
சனாததா நபோகுமோ ஏனிரதசசிரத னே (இரத)

ச ர ண ன க ள

க. தருமநீதிபுலக வழக்கங்க ள
தானிதெல்லாநீ ரறிநதது
கருமபநதததி னாலையுமக்கிரத க
கனததஅவமானம் வநதது (இரத)

உ. ஊரொங்குஞ்சொல விருபததுமுனறக கு
ரோணிசேனை புருளவது மாச்சதே
பாரிலுனறலேக கேவநததுதலை ப
பாகைதனனுடனாகிலும் போச்சதே (இரத)

ங. சேனைததலைவ னாகவிருநதென ன
செயவதையாசுகமெல்லாநதான துககமே
யானைககுமவ கேடுவருமெ ன
மெவருஞ்சொலவாருலக வழக்கமே (இரத)

இராமகிருஷ்ணாகள மதுரைநகர புகுதல.

வி ரு த த ம.

எதிசகுமனன ரிவைசொல்ல மாகதனவா
யிழநதுசே னையுமிழிநது மொண்டியாகி
மதக்கமின்றித தவஞ்செயவே னெனறபோது
மாதவனும போவெனததுன மன்னுஞ்செனரூன
முதற்கொணாநத அரிசேனை யாழிதாண்டி
முருநதனுமுன னவனுடனே மதுனாககோட்டை
மதிட்குள்ளா மெதுபுரியி ராஜவீதி
மாராககநதான செனறதுவுந தீராககநதானே.

தரு இராகம-ஸாவேரி, ஆதிராளம்.

ப ல ல வி

மதுனாககோட்டை புகுநதாரோ ஸ்ரீராமகிருஷ்ணா
மதுனாககோட்டை புகுநதாரோ *

அ து ப ல் ல வி.

எதிர்ஜராஸந்தன்னேணி யிருபத்துமூன்றக்குரோணி
வதைமேலவனைக்கடடி வணங்கவிட்டுவெருட டி

(மது)

ச ர ண ன் க ள்.

- க. மொழியுமென்றக்காய் முளனா முனைமுதியாம லுள்ளும்
வழிதன்படைகட குளனும் வனமாலிபூமேற் றெள்ளும் (மது)
- உ. அமுதப்பாவையையச சாததி யரிடடைக்காய் மாததி
குமுதவாயப்பர யாரத்தி கோபாலகிருஷ்ண மூாததி (மது)
- ங. இமையோர்மூமழை சிந்த எதுபுரியுள்ளோர் பூந்த
சுமுகசந்தோஷி பந்தச் சுயஜனஞ்சூழ்ச் சொந்த (மது)
- ச. ஔயசத்தங்களு நபசங்கீதத்தே மீறச் சிறந்தகட்டியா கூற
ஹ நல்லபாடகா மீற (மது)
- ரு. துந்துபிசங்க பேரி தூரியங்களமல் லாரி
விந்தைவீணையோர் சாரி மிருதங்கநதொணிக்கப் பாரி (மது)
- சு. முரலிநாதங்கள் கொண்டு முழக்கமிருந்து மண்டு
நாலிலைகாடடி விண்டு நாதப்பிராமமாய்க் கொண்டு (மது)
- எ. நல்லபன்னீனாக் கொட்டி நனைத்துமெழுதும் வெட்டி
சொல்லுமபதரகை கடடித துலங்குஞ்சனஸர் துட்டி (மது)
- அ. அந்தணாசொல லாரணம் அஷ்டதிகும பூரணஞ்
சுந்தரமார் தோரணஞ் சூழமுத வாரணம் (மது)
- க. ததியக்ஷதை மாலிகை சார்ந்தபூரைப் பாலிகை
பதிவாயப்பெண்கள் மூலிகை பரபடிமபாககிய சாலிகை (மது)
- க௦. சிங்காரங்களைச சோத்துத் திவ்யசந்தர மாரத்து
நங்கைமாரணபை யோத்து நாலுபக்கமும் பாரத்து (மது)
- கக. அங்கநதரண பூமி அயிசுவரியங்கொணாந தோமி
துங்ககாதெனதே ஸாமி யுககிரஸேனனபால கேமி (மது)

கண்ணன் காலயவன்னும ஜராஸந்தனும வருவதையறிந்து

பலராமனுடன் யோசித்தல்.

வி ரு த த ம்.

பாரமோனறுக கிருபதது மூன்றக்குரோணி
படையென்னுஞ் சரக்குகளைக் கொண்டுவந்து
வீரமுள்ள கண்ணண்ணை னிருவாமுன்பாய்
விற்றமுதம் ரெறகுத்தியானிடத்தில்
வாரமது பதனெழு மிடப்படிக்கே
மாகத்தும் பதினெழு பாரம்விற்றும்
ரொண்பான வாரமதும வருவதாக
இருக்கின்றன வியாபாரம் பெருக்கின்றனே.

திபதை, இராகம்-புன்னாகவராளி, சாபுதாளம்.

க ண் ணி க ள்.

- க. பாரதமன்னவனே பரிசுஷித்தேகேருமை யா
பரமபக்தராமவீணைக காரணே
நாரததோவலினால் யவனனென்றொருபொல் லா
நடத்தைக்காரமிலேச்ச வீரனே
- உ. மணிதருலகிலாரு மவனைவெல்லுதற்கில் லா
வலிமையுள்ளவன்மெத்தப் பாதகன்
தினவுதின் கிறகையா லாராயடிப்போமென் 'று
தேடிக்கொண்டிருந்தானே காதகன்
- ங. மதுரைவிட்டி னிக்கூட்ட மெதுக்கூட்டந்தன்மனச்ச ம்
மதமாய்வலியன்சண்டைக் காரனே
அதிசூரராமிலேச்சர் படைமுகக்கோடியுங்கொ ண்
டக்காலயவனென்னும வீரனே
- ச. முழுதுங்கடற்புரண்டாப் போலேமதுரைக்கோட் டை
முனையாய்வீரையக்கண்டா கண்ணனே
பொழுதுவிடிந்தாற்சண்டைச் சண்டையென்றிப்படிக்குப்
புறப்படுதென்னவையா வண்ணனே
- ரு. யவனனோருபக்கஞ் சராஜந்தொருபக்க ம்
இருபுறத்துப்படையும் நெருக்குதே
கவனமிதுவேயாகி யெதுக்கள்பயங்கொண்டவ ர்
கனத்ததுக்கமேநாளுந் பெருக்குதே
- சு. நம்மையெல்லாநிங்கனே யிந்தயவனன்வந் து
நாலுதிக்கும்வரைந்தான் பாருமே
செம்மையாய்க்கேளிப்போதோ நானையோநானையின்னோ
தீயஜராஸந்தனுஞ் சேருமே
- எ. இந்தயவனனுடன் நாம்போராடயில்வந் து ம்
எதுக்களாவதைப்பாடு ஜராஸந்தன்
சந்துபாத்திதுநல்ல சமயமென்றெதுக்களை த்
தன்பட்டணஞ்சேர்ப்பாடு மகாமந்தன்
- அ. இருபுறமும்மத்தள மடிபடுவதுபோ லே
யிருக்குதென்னசெய்வோம்ஸங் கருடனா
வருவதெல்லாம்வரட்டும் மணிதரண்ட்கூடா த்
வலுதுருக்கஞ்செய்குவோம் பொருடனா
- க. அந்தத்துருக்கத்திலே நமதுஞாதிசளா 'ன
அனைவரையும்வைத்துப்போட் டதின்மேலே
இந்தயவனனைநா மடிப்போடென்றுசொன்னா றோ
யெழில்முருந்தராகிய நெடுமாலே.

கண்ணன் மனதின்படி விசுவகருமன்
துவாரகையைப்படைத்தல்.

விருத்தம்.

முன்னவனோர்முன்னிலையா யிவ்வாறுயோசனைதான் முகுந்தன்செய்யப்
பன்னிரண்டியோசனையா யுண்டாச்சுக்கடல்மத்தி பட்டணந்தான்
அன்னதுவுந் துருக்கமத்தி யாச்சரியகரமாக விசுவகாமா
நிர்ணயஞ்செய்வாணைய நீகேளாய்பரிக்ஷித்த நேகேளாயே.

தரு இராகம்-தோடி, ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

பட்டணந்தீவட்டன் சிட்டுத்தானேகிரு பை
பார்த்தஹரியின்மன தேர்க்கடினாநொடியி ல்.

அநுபல்லவி.

சட்டமதாய்த்திசை யெட்டுஞ்சொல்லவேசிற்ப
சாஸ்திரமுறைகண்டு வாஸ்துநிரிதங்கொண்டு (பட்டண)

சரணங்கள்.

க.	ஆழியினடுவிலே பனிரண்டியோச	னை
	யளவாகியதொருமலைக்	கோட்டை
	குழிநினடுவிலே பட்டணமொன்றங்	கே
	தோன்றியதண்டர்கம்மியன்	சேட்டை
	வாழியதாகவே சச்சுவுக்கங்கொண்	டு
	வாஸ்துநிரிதஞ்சொன்னேன்முன்	கேட்டை
	நாழிகையொன்றிலே கணத்திலோவுண்டா	ன
	நகரம்பேணுகோபர்விலே	யாட்டை
	வேழமன்னவர்கள் வீதியி	னிட்டமும்
	மேவுமற்றுமுள்ளோர் வீதியி	னாட்டமும்
	காழில்லாதகற்ப தாருவின்	சேட்டமும்
	கலந்தபாரிஜாத மலர்க்கொழிக்	கூட்டமும்
	கந்தவனம்	வெகு
	நந்தவனம்	இசைந்
	தந்தவனம்	தற்கி
	சைந்தவனம்	பாகப்

(பட்டண)

உ.	மாடமாளிகைகள் கூடகோபுரங்க	ள்
	வரிசைப்படிக்கக்கல்லின்	வேலையே
	ஓடவைத்ததங்கத்தாற் கொடுமுடிகளுமி	க
	வுயர்ந்துவானகத்தின்	மேலையே
	நாடுமுப்பரிகையட் டாளங்களெங்குந	வ
	ரத்தினமிழைக்குஞ்சோதி	மாலையே
	வீடுகளரண்மனை குதிரைச்சாலைகளி	ன்
	மேற்றங்கக்குடமொருக்	காலையே

ஆடகமுயிரும்புஞ் சேர்ந்தசுவ ரோடுத் து
அணியணியாய்வெள்ளிச் சுவரங்கங்கேதொடுத் து
நாடுமாறகதப் பச்சைக்கற படுத் து
நல்லபத்மராகாதி சிகரமடுத் தடுத் து

நன்மைகளுங் கோட்டைக்
கொம்மைகளுஞ் சித்திரப்
பொம்மைகளும் பல
வணமைகளும் உள்ள

(பட்டண)

ங. அந்தநகரின்வாசல் அரண்மனைவாசலுட் ன்
அந்தந்தவீடுகள்முன் வாயிலுஞ்
சுந்தரமாகியதெய்வ ஆலயமேவிளங்கு ன்
சுவர்ணமணியிழைத்த கோயிலுஞ்
சந்திரசாலையென்னுங் கவாக்ஷங்களுநிறைந் த
தகைமைசொல்லுவாரோ ஆ ராகிலும்
இந்தவகையாய்நாலு வர்ணஜனங்களுக்கு ம்
இடமிருந்துபலவ தாகிலும்
எந்தைமுகுந்தகிருஷ்ணன் சொந்தவுறவின் முறை
எதுமன்னவருக்கெல்லா மரணமனைகளு நிறை
வந்தவிசுவகர்மன் சிட்டிப்புக்கென்ன குறை
அளவில்விசேஷஞானி யவனைச்சொல்வது மறை

அமைத்தவனே மிகுஞ்
சமத்தவனே யினி
யுமத்தவனே வினை
யுமத்தவனே உயர்

(பட்டண)

ச. கண்ணன்றிருவுள்ளத்தை யறிந்திப்படிவிக வ
காமன்சிருஷ்டிபபைபிலை நாட்டினனே
விண்ணவாகோன்சுதர்மைச் சபையும்பாரிஜாதமு ம்
விளங்கஅங்கனேவரக் காட்டினனே
நண்ணுமனிதர்கெல்லாம் பசிதாகமுதலாறு ம்
நணுகாவகையவ்விடங் கூட்டினனே
வண்ணம்வெள்ளைகாதொன்று பச்சைமனவேக மா
வருணனாயிரமங்கே யோட்டினனே
எண்ணுமெட்டுநிதிகள் நிறைந்தவைக வரியம்
இருககுமபொக்கிஷசாலை யனுப்பினது கம்பீரியம்
புண்ணியநிதிபதி குபேரனுக்கிது காரியம்
புகல்கிறேனந்தஅஷ்ட நிதியின்பேருடன் வீரியம்

புரவலனே மிக
உரவலனே சொலிந்
ஜிவாவலனே யந்த
முரவலனே காண்ப

(பட்டண)

ரு. பதுமம்மகாபதுமம் மச்சங்குருமோதக ம்
பாருரீலமுகுந்தஞ் சங்க மெட்டும்

நிதிசுபேரன்னுப்ப மந்தவுல்கபால
 நிதிகளவரவரு மனுப்பி விட்டும்
 இதுவெல்லாமவர்க்குமுன் நெவர்கொடுத்தாரவர் க்
 கிப்போசிலகொடுத்த ததுவெம் மட்டும்
 அதினுலவர்கட்கின்ன மாதிக்கஞ்சித்திக்குமெ ன்
 ருசைகொண்டனுப்பின தெல்லாம் வரட்டும்
 மதுருதனனுக்கென்ன விவர்செய்யுமுப காரம்
 மாயைமகிழையாலே யெதுக்களையுமந் நேரம்
 மதுரைலிடிகேவரச் செய்திடுமதி காரம்
 வர்ணிப்புக்கடங்குமோ அறிபாகவத ஸாரம்

மன்மனனே தபோ
 தனமனனே அறி
 வின்மனனே ஹரி
 யின்மனனே உயர் (பட்டண)

கண்ணன் எதுக்கூட்டங்களைத்துவாரகைக்கு அனுப்பல்.

க லி த் து ஸ ர.

புராணபுருஷ ரிவ்வாறெதுமன்னர் புதுநகரில்
 வராநிற்கச்செய்து மதுரைவந்தேயண்ணன் னந்திரத்தால்
 நிராயுதராகியுந் தாமனாமாலை யணிந்துமம்ம
 துராபுரீக்கோட்டை வெளியில்வந்தார்மது ருதனனே.

நுக - ம் அத்தியாயம் முற்றும்.

கண்ணன் திருவடிகளே சரணம்.

நுக - ம் அத்தியாயம்.

அவதாரிகை.

விருத்தம்.

ஹரியவரோ முசுருந்தன் பார்வையாலே
 யடித்தெவன னைச்சாம்ப ராக்கிப்பின்னும்
 விரிவாக முசுருந்தன் றுதித்துவேண்ட
 மெய்க்கருணை செய்தெவனேந் திரன்செய்முன்னங்
 களாயில்லா எதுக்களுக்குப் பயத்தைச்செய்யுங்
 காலயவ னனிடத்தி னின்றுமங்கே
 அரகிரியைப் பாலிக்க யதேச்சையோட்டம்
 அடுக்கின்ற ரன்பதொன்றி லெடுக்கின்றோ.

காலயவனன் சரித்திரமுரைத்தல்.

தரு இராகம்-கல்யாணி, சாபுதாளம்.

ப ல் ல வி.

காலயவனன் மர்மங் கேளுமையாபா

கவதங்கேட்டதே தர்மம்

*

அ நு ப ல் ல வி.

ஞாலந்தனிலரிநா ராயணவதா ர
நடத்தையறியவல்ல திடத்தொவர்தான்சொல்ல க் (கால)

ச ர ண ங் க ள்.

க. யவனேந்திரனென்பவனே பண்டு சொல்
இசைக்கர்மைத்துனன்சாபங் கொண்டு *
அவனுமலியாகினதைக் கண்டு பரி
யாஸஞ்செய்துநகைத்தாரொதுக்களென்பதுமுண்டு *

ஆக்கிரக மீறி யரனைத்துதி கூறி
வர்க்கும்வரந் தேறி யெடுத்தவர லாறி (கால)

உ. எதுகுலபயங்கரமதாயொரு பாலனே வேணும்
என அப்படிக்கீர்தார்கரல கரலனே *
முதலுளேஅலியான மூலனே தவ
முனிகர்ககனாக்கஞ்சியலங் கோலனே *

அந்தமதிம யங்கி யவன்பெண்டு வழங்கி
அந்தமைந்த னிங்கிவ் வதிகபிர ஸங்கி (கால)

ங. அரன்சொல்லேநிறைவேற்ற வன மாலி யெண்ணி
யதல்லாழலரிக்கென்ன ஒரு சோலி *
பரமபதத்துக்கவர் பேர் மூலி கொண்டு
படியேறுவார்பக்தர்கள் யோக சாலி *

பரிஷுத் தையனே பரவு மெய்யனே
கருத்துத்துய்யனே கலிதீர்த் தய்யனே (கால)

கண்ணன் காலயவனன்முன்னோடல்.

வி ரு த் த ம்.

காலயவ னன்கண்கள் முன்னேகாணக்
கண்ணன்வெளி வந்துபயந் தோடுமாப்போல்
மூலமாய்த் திருவைகுந் தத்திருக்கும்
மூர்த்திகரங் கொண்டிரா யுதருமாகிக்
காலிரண்டும் பூமிமேல் வைத்துமோட்டங்
காட்டுமவ சரத்தைநனறாய்க் காநில்வாங்கு
சீலனே யென்றுசுக முனிவர்சொல்லுஞ்
சேவைதான் பாகவதக் கோவைதானே.

தரு, இராகம்-ஸவுராஷ்ட்ரம், சாபுதாளம்.

ப ல் ல வி.

நரலீல ரோட்டமெடுத்தார் யவனனுக்கும்
முரலிக்கு , மோட்டங்கொடுத்தார்

அ நு ப ல் ல வி.

அரனுநாநிறைவேற்ற வேண்டி
அந்தயவனன்படையைத்தாண்டி

தாளாவிண்மீனரிடை மேலே
சந்திரனோடுவதைப் போலே (நரலை)

ச ர ண ங் க ள்.

க. தரிசிப்பார்க்கானந்த மூர்த்தி நீலவண்ணராய்
ஆனாயிற் பீதாம்பரஞ் சாத்தித் *

திருமறுவுள்ள	உரஞ்
சோகவுணதுபகந்	தரம்
பெருத்துநீண்டநாலு	கையர்
பிரமணப்பெற்றவென்	ணையர்

(நரலை)

உ.	நவாரவிந்தாச்சு	லோலர்	சித்தியாந்
	தவைபவர்கண்ணுக்க	போலர்	*
	துவரிதழிமந்த	காளஞ்	
	சொல்முசுத்தாமையு	லாஸஞ்	
	செவியின்டகர	குண்டலத்தர்	
	சுறந்தசூரிய	மண்டலத்தர்	(நரலெ)

கூ. நாலுதிருக்கையுங் கண்டானே மரைக்கண் வன
மாலிகையுங்கண்டு கொண்டானே *

மேலுமதிசந் தரத்தீர்
விளங்குந்திருமறு வுரத்தீர்
ஆலும்நாரதா முன் சொன்ன
அடையாளொன்றெவன னுன்ன (நாலில்)

சு. நிராயுதன்பாத சாரியாய் ஒடுகுநென்று
பொராமலெவன னோரியாய் *

நிராகரிப்பது நாமே
நிராயுதனாகிப் பூமேல்
துராகிருதஞ்செய்வ மென்னே
துரத்தஅவன்கண் முன்னே (நரலீலை)

தி. சிட்டியோகியர்பிடிக்கொண்ணுமெய்யான் கிருஷ்ணனையந்தத்
துட்டயவன்னுரத்தினு நையா *

கிட்டியவன்கைக்குளாகப் படு
கிருப்போலேயடிக்கடி தொடு
மட்டுமிகத்துலையி லோட்டி
வஞ்சனைசெய்துபாச்சுக் காட்டி (நரலிலி)

கூ. யதுகுலத்திற்பிறந்து மோடுறாய் உசிதமோவிது
எந்நிலலாதபுகழோ தேடுறாய் *

குதிசுதித்துக்குதினா யோட்டங்
குண்டோட்டமோடவோதேட்டம்
உதிநங்குடிபபெனென்று மப்படி
ஒடவோடத்துரத்த விப்படி (கரலை)

காலயவனன் முசுகுந்தசக்கராவர்த்தியை யுதைத்தல்.

விருத்தம்.

தொலையாத கர்மியந்த யவனன்பின்னே
தூரத்திவர வோடிவந்து கண்ணனங்கோர்
மலைமுழஞ்சிக் குள் றுழையப் பின்னையோடி
வந்தவனும் வேறொருவன் றுயிலக்கண்டு
பலதூரம் நம்மையலைக் கழித்துவந்தும்
படுத்திருக்கி றுனிங்கே நல்லவன்போற்
பலன நுஜ னச்சுதன மிவனையென்று
பதைக்கின்றான் காலையெடுத்த துதைக்கின்றனே.

முசுகுந்தன் பார்வையாற் காலயவன னிறந்தானென்ற
சுகஸ்வாமியைப்பரிசுதித்தாசன் வினவல்.

விருத்தம்.

உதைபட்டான் வெகுகாலத் தூக்கனங்கே
உடனேவா ரிசசுருட்டி யெழுந்தழுந்தப்
புதைபட்ட கண்களைமெள் ளவும விழித்துப்
புறம்பெல்லாம் பர்க்கும்போ தங்கேதானம்
மதைபட்ட யவனன்மேற் பார்வைசெல்ல
வருசோப திருஷ்டியவ னுடல்நெருப்பால்
வதைபட்டி மெவனனங்கே சாம்பரானுன
மனவென்றார் பரிசுதித்தும் வினவின்றாரே.

திபதை; இராகம்-புன்னாகவராளி, ஆதிதாளம்.
கண்ணிகள்.

க.	அய்யனேசுசுபிர்மமே யாச்	சரியமே	இந்த
	அற்புதத்தையென்ன சொல்வேனெனது பிரியமே		*
	மெய்யதாகயவன பற்பவிதி	படித்தாரே	கண்ணன்
	வீரியமாயிதுக்கு மொருகுரு	முடித்தாரே	*
உ.	கடலிற்றுங்குமரிக் கிசைந்தேமலையிற் றாங்கினான்		அவன்
	கருதுநாமமென்ன யவனன்ஜீவன்	வாங்கினான்	*
	திடமதாகனவர் குலத்திலே	பிரந்தவன்	மிகுந்
	தீரவீரமென்ன வையாதனை	மந்தவன்	*
ங.	ஆணிக்கையாய்க்குறையி லவனேன்	படுத்தான்	அவற்
	கதிககாந்திமகிமை யெல்லாமார்	கொடுத்தன	*
	வீணுக்குத்தூங்கியென்ப டாய்ச்சொல்லப் படாதே		இந்த
	விதங்களசேட்கும்வனாயிற் சந்தேகங்கள்விடாதே		*

சுகஸ்வாமி பரிசுதித்தாசனுக்கு முசுகுந்தன்வரலாறுரைத்தல்.

வெண்பா.

காவலனிப் படிவினவக் கண்டேசுகமுனியாந்
தேவரா தன்மகிழ்ந்து தெளிவிகுங்—கோவலவன்

சாறையிதே டாகவத காறையபக்தி யோகத்தின்
காறையிது வேபுலவீ காண்.

திபதை இராகம்-கல்யாணி, சாபுதாளம்.

க ண் ணி க ள்.

க. அந்தபவனபற்ப மெந்தவிதமதா க
அச்சென்றும் சவுரவனே
இந்தவுலகில்மன்னன் இகந்-வாகுருலத் தா
னென்றறி கவுரவனே

உ. மாந்தாநீசுதனையா முசுருந்தனெனுஞ்சக்க ர
வர்த்ததான் கவுரவனே
வாய்நதபிரமரிஷ்ட னெங்குஞ்சயிக்கவல் ல
வலுமையான் கவுரவனே

ங. விருதுகட்டிக்கொண்டிசத் துருக்களைச்சயிக்கின்ற
வீரவான் கவுரவனே
இருசிலத்திலவளைத தேவர்களெல்லாம்வந் து
யாசித்தாரா கவுரவனே

ச. இந்திராதிகளான தேவசோழகட்கெல்லா ிம்
லுடுக்கமாயக் கவுரவனே
முந்தியஸூரசெய்யு முபாதிசகிக்காம லே
முறையிட்டாரா கவுரவனே

ரு. மூவுலகுமஸூர பயங்கரனென்று சொல் ல
முசுருந்தன் கவுரவனே
தேவர்களேதந்தகாத்து மஸூரனாநெடுங்கால ஞ்
சயித்தானே கவுரவனே.

முசுருந்தனுக்குத்தேவர்கள் வரமளித்தல்.

க வி த் து னை.

நனாயிப்பரவுப காரிமுசுருந்த சக்கரவர்த்தி
உனாயிலடங்க ல்லாபபுகழானிட முமபொல்லாம்
வனாயிலுநதங்களின் டேனாபதிக்குகன் வந்திடவுந்
கனாயிலதானந்த மாய்க்கொண்டுனாசெய்வார் சாவலனே.

தரு, இராகம்-மத்தியமாவதி, ஆதிதாளம்.

ப ல் ல வி,

என்னவரம் வேணும் மன்னனேயும்க்
சென்னவரம் வேணும் *

அ நு ப ல் ல வி.

[எங்கள்] முன்னமே சொல்லுமையா
முசுருந்தசக்கரவரத் தி (என்)

ச ர ண ன் க ள்.

க. நரவுலகத்தாஸசுதோ நீக்கி உனது
ராச்சியத்தெதிரில்லாமல் நல்லவாழ்வுண் டாக்கிப்
சுரு *

பெரிதானசமபத்தையங்கே	தேககி	இறகே
பிரயாசைப்படடெங்குளையும் பிரிதியாயககாததசெலவாககி		* (என்
உ. புத்திராமனைவி மாரதா	யாதி அமைச்சா	
புரஜனங்ஞமமோடொத்த புண்ணியாக	ளாதி	*
எததுணைக லக்ஷ்மிக்சக	மீதி	அாத
எவரசுருமபபூவுலகி லிலையென்றறியுஞ	சேதி	* (என்)
ங. அருமையென்னையிரகளைக்கொண	டாடமும்	அநத
ஹரிபகவனசுரனேயழிவிலலாவி	ராடமும்	*
பரிபாஸிபப துமவினே	யரிடமே	பாரிம
பசுக்களைப்பசுபாலகன பாஸிபடதேயெடுத துக்	சாடமும்	* (என்)
ச. பேசுபலவானகொன்றோ	பேச்சோ	யாாகும்
பலதததுகாலமேயலலாற பிராணிகட்கோ	வீச்சோ	*
ராஜனிருக்கநகரழிய	ல சசோ	இாத
நாட்டிதபஞ்சரங்கம்போனலும் நவககிரகம்	போச்சோ	* (என்)
ரு. வாசல ஸுடனேராமபிர	சுன்ன	பாநி
வந்திருக்கிறேழுமுககூடங்களுஞ்சம்	டனன	*
கேசவனேமோக்ஷாதிரி	சென்னம்	இப்போ
கேவலமோக்ஷமாசுந்நாரு கோடந்தொட்குளபா	லின்னம்	* (என்)

கண்ணன் முசு நூதனாகுந தரிசனநரல.

விருதகம

மாறாக சந்தோஷங் கொண்டேயாவ
மரபநகம் முசுருநத மனனனுமீவ
வாறாக நெடுங்கால நித்திராககு
உரம்பெற்றுங் குகையடைந்து துயின்றனற மனை
வீறாக வண்டததின லெழுநது நடுக
விழிகளாற பாறதட்டவம் பவனன் வெருது
நீருள பின்பவனசண் சண்டநருற
நிசனைதான் யோகிபாகள பசனைதானே

தரு இராகம்-முசாரி, சபதாளம்.

பலலவி.

தூதாரசநசா ர தரிசனந

தநதாஹரிமுருநத ர *

அறுபலலவி.

முநதிபசுகிருத பரிபாகததாலந த
முசுருநதஹுடபாறவைக கிசையுநதனறு ஸேலவ (தந)

ச ர ண ன க ள

க. கருமுகலேனியா பீதாம பரததா
கவுஸதுபமாலை மறுதுவரு முரததா

- திருமாலவரா யிலங்குநான்கு கரத்தர்
ஜகச்சோதிசு சுந் தரத்தர்
மருவியவைஜயந்தி மாலிகைக்கந் தரத்தர்
வளனோவராதிருச்செவி மகரகுண் டலத்தா
பிரஸன்னமிதந்த திருமுகமண் டலத்தர்
பின்னோளோவரவரோ திருவைகுந்தத் தலத்தர் (தந்)
- உ. மூவுலகருட்பார்க்குப பார்க்கப்பிர காசன்
முடிவில்லாவடிவார் ஜோதிவி லாசன்
* ஆவலகொடுக்குங்கடைக் கணபா வைமந்த காசன்
அடியாகட்கு நேசன்
காவலாகேட்பவாக்குந் தரு திவிசு வாசன்
கதிக் குழுவதினிலோ அதியொவனவுல் லாசன்
மேவுங்கட்பீரச்சிங்கட பராக்கிரமராயம போசன்
விளையகுந்திருவுந்தியா ரவோபுரி வாசன (தந்)
- ங. கோமுகுரியகார்தி யெவர்களுநளாற் காணக்
கூடுமமயாவது நெஞ்சினிற் றேண
நீடியஹரிக்குரைப் பார்ப்பாவை யூண
நிறுத்திமொளவோ பூண
- நாடிபூவுலகிலே நாராயணபு ராண
ஞாணனந்தமூர்த்தியான அனந்தகல் யாண
தாடாளணிப்படிக்கே முசுகுநதா முன்விண் ணுணச்
சரளமாய்ச்சேலவதந்த சமயமவேரப்பிர மாணர் (தந்)
- முசுகுந்தல் கண்ணனை நீர் யாரொன வினவல்.

விருத்தம்.

அயசுகிககக் கூடாக காந்திதன்னை
அடியேனால நிருவகிகக் லாமோபிகக
சுயனோபு ருபதிரு முகுந்தொன்றுந்
சோனாமல மதிமயங்கி யிங்கிதென்ன
வயனமோ அதனியவில்லை பென்றுநல்ல
மதிமான மவாதான மெல்லநோகி
உயாகாந்தி ரானேநீ ராரென்றையம்
ஒப்புவான் முசுகுந்தன் செபபுவானே.

தரு இராகம-கலயாணி, ஆதிதாளம்.

ப ல் ல வி.

ஆனாயாளன்னபேனாயா அருள்
வீனாயா அறியே னே.

அ து ப ல் ல வி.

நேருந்தானம் பாருங்கா ன
நிலைக்குளான மலைக்குகையில்வந்தநீர்

(ஆனாயா)

ச ர ண ங் க ள்.

- க. தாமரைச்சளம்போலுந்நிபு வடிவோ இங்கே
சஞ்சரிப்பதுக்கீழ்தழும்பு படியோ *
- ஸாயிபாதிசுரே தாமல்லாத சந்திரனே *
- மாமகிமசேரும் வானுல கிந்திரனே * (ஆனாயா)
- உ. கார்த்தியான்களுக்குள்ளேயதி தேசம் பெற்றுக்
கதிக்குமக்கினிபகவானே பேசுந் *
- சாரந்தும்பார்வைபொருந்தக் கூடவு மில்லையே *
- வாய்ந்தென்றனாலு மறிந்ததில்லாவெல்லையே * (ஆனாயா)
- ங. உலகபாலரினன்னமெவர் தானே மன
துள்ளேநினைப்பதொன்றை மொழி வேனே *
- சொலந்தேவதேவா வலிமைமூவருக குள்ளும் *
- நிலையாம்புருஷ ரிஷபவிஷ்ணுவோவியுளும் * (ஆனாயா)

கண்ணனிடம் முசுருந்தன் தனது சரிதமுரைத்தல்.

வி ரு த் த ம்.

மத்தாப்புச் சோதியது இருநாயோட்டும்
வகையிந்தக் குகைக்குள்ளாய்க் குடியிருந்த
வித்தார வந்தகா ரததைநீக்கி
வெளிசெய்த பேரொளியே யிரகூழிக்கின்ற
சுரத்தாநீ நொங்குல ஜன்மசுரம்
சுண்டுவிண்ணப பஞ்செய்வேன் கடாசுஷமென்மேல்
வைத்தாத ரவுசெய்து தேவரிடம்
வந்தவா றுனையெனுவா தந்தவாதே.

தரு இராகம்-சங்கராபரணம், சாபுதாளம்.

ப ல் ல வி.

ஹரிநீர்பரம்புருஷர் காணும் ஸ்வாமி
அடியென்விண்ணப்பங்கேட்க வேணும் *

அ நு ப ல் ல வி.

இருடிகேசனே எழில்மந்த காஸனே
இப்பகைப்பிரகாசனே என ஸ்ரீநிவாஸனே

(ஹரி)

ச ர ண ங் க ள்.

- ச. இசையும் ஶுத்திரியராஞ் சாதியிலநாங்களு ம் *
- விஷ்ணுவாகுலத்துக் குகப்பன் இந்தத் *
- நிசைகளிலெங்கெங்கும் புகழுமாந்தாதாவா ன் *
- சயலினென்னுடைய தகப்பன் *
- முசுருந்தனென்றெங்குஞ் சொலுவானொதுபே னா *
- மூவுலகிலுமார்தான் பகைப்பன் உன்றன் *
- பசுனையவிட்டுமென்னைப் புகழுமவலகை ண *
- பரம்பனைக்குள்ளாகாமற் பாருங்குருப மிகப்பன் *

(ஹரி)

- உ. இரவும்பகலும்பெடு நாள்தித்தினாயில்லாம ல் *
 ஏதோமிகுந்தபாரந் தாங்கினேன் அதிற் *
 சிரமமிகுந்துதுக்க மயத்தாற்புலனெல்லா ந் *
 திபங்கிக்களைப்பதுவே யோங்கினேன் *
 ஒருவருஞ்சஞ்சரிக்கா திந்தவனத்திலவந்து ம் *
 உயர்ந்தமலைக்குகையிற் தேங்கினேன் உள்ளம் *
 பரவுமிச்சைப்பழக்கே மூடி முக்காழட்டிங் கே *
 படுத்துங்கொறட்டைவிட்டுத் தூங்கினேன் * (ஹரி)
- ங. இங்குநெடுங்காலந் தூங்கினஎன்னைவந்து ம் *
 எவ்வேளமுப்பினுநிந் நேரம் அவன் *
 அங்கனெசாம்பராகப் போனதுரிச்சய மே *
 அவனுடபாபுமதி* கோரம் *
 பங்கபதளாகூநீ ரடியாரைரகலிக்கின் ற *
 பகவன்ஸ்ரீமானும்நீர்கம் பீரம் ஆக *
 என்கண்களுக்குநிஜதரிசனந்தரலாச் சே *
 என்பாக்கியமெவர்க்குண் டுனிமேலில்லைவிசாரம் * (ஹரி)

கண்ணன் முகஞ்ந்தனிடந் தனது அவதார
 மகிமை யுரைத்தல்.

விருத்தம்.

தேவிகளுக் குள்மிகுந்த பலனில்லாத
 தீனர்களை மானிக்குந் தேவரீரோ
 ஆகியதா லுமதுரிஜ ரூபகாந்தி
 யதுஸகிக்க அடியேற்குஞ் சக்தியில்லை
 மாகருணா நிடையெயன் றுரைத்துவேண்ட
 மந்தநகை கொடுமேக முழக்கம்போலே
 யோசநிதி முகஞ்ந்த மனைப்பார்த்தும்
 உரைக்கின்றார் அன்பர்மனந் கரைக்கின்றாரோ.

தரு, இராகம்-மோகனம், சாபுதாளம்.

பல்லவி.

என்றன்னம் கிரத்தியங்கேள்முக
 குந்தசக்கர வர்த்தி *

அநுபல்லவி.

[உலகில] நந்தொன்றுசொல்லு வ
 தெனையுமாகையி னாலே
 அந்தவகைநந் ம்
 ஆயிரத்துக்கு மேலே (என்றன்)

சரணங்கள்.

ச. எடுத்த ஐன்மமோ பேரோ
 அடுத்த கன்மமோ இன்னந்

	தொடுத்துப்பூயியிலுள் தூளியையெண்ணி நடக்குமிதுகளை நடவாதுகாணு	ள னாலும னை மேலும (என்றன)
உ.	திரிகால மாமங் வருஜனம் காமம் பரவியெண்ணைப்பின்சென பார்க்குமயோகிகட பரமரிஷிகடக்க பரிமென்பதனைத்	களாய் நாமம் று குளஞ்ஞம் ப தளஞ்ஞம் (என்றன்)
க.	பொருந்தும்து வெல்லாம யிருந்துமொரு சொல்லாம வருந்தருண்முமவந வரலாறுஞ்சொல்வென திருந்தக்கேஞ்ஞமதன சிறந்தமயக்கந	அங்கே இப்போ த நீருந் ற நீரும (என்றன)
ச.	அவிரிஞ்சனும் பண்டு அவதாரமுங் கொண்டு கவலைதவித்ததுந்தாம கனாயைக்காக்கவுஞ் அவனிககுப்பாரமா அஸ்ராவதை	வேண்ட நல்லோர க சித்தம் ன நிமித்தம் (என்றன)
ரு.	இசையுமிந்தத் தலத்தில நிசமாமெது குலத்தில சுகிரராரான தூதுவியவா வசுதேவாபாலவநநே வாஸுதேவமென	மனன நல்ல க பேரோ னை பாரோ (என்றன)
க.	காலநேமிக கஞ்சன தாலழித்ததான் கொஞ்சன காலேபிடமெடா காணுநஞ்சத் போவிந்தயுவனனு பொடியானுன்பத்	மத்த ஒருக தி துருக்கவர் ம துருக்கள் (என்றன்)
எ.	உன்பாரவைவி யாசம் னன்பாரினில நாசம் கனபாநதுநிஜருப காட்டியிந்தக்கு பண்பாயனநேனெனமென பாத்திவனேபு	யவ பாரும ந கைக்குள் ஹ விக்குள் (என்றன்)

அ. நானோபத்த ராவி நீயுக்
தானன்புப ராவி நம்மை
மேனூளினுந்துதித் து
வேண்டுககொண்டிருந்தாயே
யானையெல்லாவரமு ம்
இதோதந்தேன் வருந்தாயே (என்றன்)

க. வந்தென்னையே தஞ்சம் புகுந்தார்க்குச்
சொந்தநானவந்நெஞ்சம் அவர்க்கெல்லாந்
சின்னையிற்றுகுறையெண்ணித் த்
சிறும்பவிதன மெது
உந்தனுக்கென்னகேணு ம்
உணர்ச்செய்வாயினி மீது (என்றன்)

முசுகுந்தன் கண்ணனைத் துதித்து உலகநடையை
வி ரி த் து ஞா த் த ல்.

வி ரு த் த ம்.

முன்னவரா முகுந்தர் திருவுள்ளப்பற்
முசுகுந்தர் கண்டுமன மகிழ்ச்சிப்பொங்கி
இன்னமுன்னே விருத்தகாடகர் சொன்னமார்க்கம்
இருபத்தெட்டாயுசுத்தி லவதரித்த
தின்னவரோ பாத்தநா ராயணன் றான
எனமெண்ணி வந்தித்து மெனக்குமுன்றன்
பொன்னடிமேற் பசுந்தயொன்றே வேணுமென்ற
புத்திதா னவாசககர வாத்திதானே.
தரு, இராகம்-அஸாவேரி, ஆதிதானம்.

ப ல் ல வி.

பாரவனேஉன் மாயையினு லே
மயங்கிறா மனித ர்

அ து ப ல் ல வி.

ஆதிநாராயண வுமைப்பணிவதை விட்டிம்
அனர்த்தத்தையுடையபாப்பதை யடியென்னென்னசொல் லட்டிம் (மாத)

ச ர ண னு க ள்.

க. துக்கபரம்பனாகளான வீடு கசொச்
சுகமென்றெண்ணியிரண்டுக் கால் மாடு *

தக்கபுருஷர்களைப்பெண் ணுடு தான்வந்
சனைசெய்வதையெவராற்சொலக் கூடும் *

மைக்கண்ணியரைப்புரு ஷரும்வஞ்சித் தொழுகிறார்
மாயைக்கடலுக்குள்ளே யனுதினம் முழுகிறார்
மிக்கபெண்குயிலைக ளிலையென்று மழுக்கிறார்
மெய்ப்பொருளுடன்பாதத்தை யெவர்பற்றித் தொழுகிறார் (மாத)

2.	விடயசுகங்கனாபபனறிகருக வினையுதென்றதுகளைதள்ளிப் வடிவாஜோதியேசினபஜனம் மனிதப்பிறப்பன்றியெதிலே	கூட நாடமுல போட *
	கிடையாமனிதஜனமங் கிடைததுமவய கெடுத்திலல்லாதிருந்தும் பகுத்தறிவுமவி அடையவில்லையேஉன்பா தாரவந்ததுவ அதனைச்சொல்லுவதெனன ஹரிஹரியிவவி	வங்குள ளங்க யங்கள் தங்கா (மாத)
3.	இருடிககின்றறறுக கிணைவீடு லேவிழமாடு போலேவீழுகி குருடமனிதொன்று சொல்கி கூறும்விண்ணப்பஞ் செயவேனடி	தானே ருனே *
	புரட்டுருடிகுலவெகு காலம்போக்கிக பெரியபூபுதிராசசிப பதியென்றாணவங் தொரட்டானபெண்டுபிள்ளை மெனதென்றெண்ணிக் துவண்டென சொல்லம்பொக்கிவெப்பண்டார மெனதென்றெறித்து முண்டென (மாத)	அதி என்றன *

இதுவுமது

விருத்தம்

தோனும் விவவுடலை நானென்றெண்ணிச்
சுமந்ததார கோசாதி ராஜரீகம்
வாணாரு நித்தியமென்றே மனதெண்ணி
மண்டலத்திலேயுலகால்மெல்லாம்
வீணை நிஷ்பலமாயப் போகருவித்த
மெய்யான உனமத்த அனையென்றுங்
காணுது கண்டசக்கர வாததசொல்லிக்
காட்டுவான பகதிலை நாட்டுவானே.

திபதை இராகம் மோகனம், சரபதாளம்

கண்ணிகள

க.	மண்குடத்துடன்குடடிச் சுவருக்கும்பிகரா வருமிந்நச்சுடலத்தை கண்கண்டுமிதைநானென ருணவங்கொண்டுமேச கரவாதத்யென்றுமெண்ணி	க வனமாலி க வனமாலி
2.	தேருங்கரிபரியும் பசாதிக்கானேமா சேனாதாது—னே பாரொங் குஞ்சுநறிச்சுறரி யலைநேனுவங்கொண பாத்தவனநானையென்றும	ரு வனமாலி டு வனமாலி
3.	ஐகநநாதராயிருக்கு முடையெண்ணுமற்போனே மெறிவில்லாதவனனே அகமீறிபுடையெண்ணு தவனேககாலரூபரா ஆககிரமிடபதுநீரோ	ன வனமாலி ய வனமாலி

- சு. அளவில்லாவாசைகொண்டு மென்மேலுயரவென்று ம்
ஆரம்பிப்பன்மனிதன் வனமாலி
உளமதினெண்ணினது நிறைவேறும்போளு ம்
உலகில்விஷயசுகம் வனமாலி
- ரு. சிற்றின்பத்திலேநல்ல சமத்தனும்த்திரவிய ந்
தேடிப்புதைப்பனையா வனமாலி
எத்தனைதிரவிய மிருக்குதோவவள வா
யிருக்குமுடோபகுணம் வனமாலி
- க. உன்மத்தற்கொண்டிப்படித் திரியுமனிதனையு ம்
உணாமயக்கமில்லாத வனமாலி
வன்மத்துடனேகாலூபர்தேவரீர்தா னே
வந்துபிடிச்சிறீரோ வனமாலி
- எ. பருத்தபசியால்நாவைத் துலாவிக்கொண்டிருந்தேடு ம்
பாம்புவேசமாய்வந்து வனமாலி
பெருச்சாளியதனெஞ்சைப் பிடிக்கும்போல்யமனாக ப்
பிடிப்பீர்பக்தியில்லாரா வனமாலி.

இ து வு ம ஂது.

விருத்தம்.

நித்தியமும் விஷயவியா பாரமிஞ்சி
நிலையான வுமதுதிரு வடிகள்மீது
பத்தியின்றி யுலோபகுண மிருந்திருக்கும்
பாமரஜன் மங்களெங்கே பெங்கேயென்று
சுத்திப்பார்த் துப்பிடிக்குந் காலாரீரோ
தொடர்ந்துவரி லெவராலே தள்ளக்கூடும்
அத்தகைமை நீர்பிடிக்குந் தேகரீதி
யதுசொல்வே னின்னந்தா னெதுசொல்வேனே.
தரு இராகம்-நவரோசு, மிச்சிரதாளம்.

ப ல் ல வி.

மன்னவனென்று பேர்கொண்டிருந்து
வாழ்ந்தகளேபரமது வே.

அ து ப ல் ல வி.

முன்னுள்ளநாளெல்லா ன்
சொர்ணலங்காரத்தா ல

உன்னதமாகிய தேரி வின்னம் *
இன்னமானேமேலம் பாரி மேற்சவ் வாரி (மன்ன)

ச ர ண ன் க ள்.

க.

ஸாமிநீர்தானந் த
எமனுருக்கொண் டி

தாமேவரும்போது தள்ள இந்தப் *
பூமிமேலாரொன்றும் விள்ள மேன்மை யுள்ள (மன்ன)

- உ. கிழக்காலரம்நீ ர்
தொட்டவுடனந்த க்
கட்டையையநாய்நரி சேருந் தின்று *
விட்டைகளாவது பாருந் அதோர் பேருந் (மன்ன)
- ங. நாயினரிகளி ன்
வாயினுக்குள்ளந்த க்
காயமகப்படா விட்டாற் கட்டை *
தீயதனும்சுடி பட்டாற் சாம்பல் முட்டாம் (மன்ன)
- ச. நரியாதிகளு ம்
ளரியுந்தின்னும் ற்
கிருமியாவது முண்டு நர *
சரீரமென்னத்தைக் கண்டு தரீயே விண்டு (மன்ன)

இ து வு ம து.

சலித்துறை.

திக்குகளெங்குஞ் சயித்தேயரசு செலுத்திவருஞ்
சக்கரவர்த்திக்கு மெனனவையாசுகந் தாரணியிற்
பக்குவங்கண்ட படியடியேன்விண்ணப் பஞ்செய்கிறேன்
செக்கச்செந்தாமரைக் கண்ணெம்பிரான்கொள திருச்செவிக்கே

தரு இராகம்-உசானி, ஆதிதாளம்.

ப ல ல வி.

சக்கரவர்த்திக்கு மெப்போதும்பாரில்
துக்கமல்லாமற் சுகமே து.

அ நு ப ல் ல வி.

திக்குத்தேசங்களிலே சிலுக்குஞ்சண்டையு மில்லாப்
பக்குவங்கொண்டுபூமி பரிபாலிக்கின்ற வெல்லாச் (சக்கர)

ச ர ண ன் க ள்.

- க. முன்னேதமக்குநிக ரிணங்க வந்த
மன்னொல்லோரு மிப்போ வணங்க நல்ல
உன்னதவாஸனத்தி லுறுதியுட னிருக்குஞ்
சொன்னமணிமகுடந துலங்கிமதம் பெருக்குஞ் (சக்கர).

- உ. இளமைமிகுமழகு மங்கை யரின்
இளநீர்க்கிண்களான கொங்கை யருட
வளவுகளதைத்தேடி மருவிக்கலவி செய்ய
உளவுபார்த்துமிருகம்போ லுழலுகிறோ யைய (சக்கர)

- ங. ஆசைக்களவில்லைபென் றுரைப்பார் ஆனதப்
பேசிப்பெரியோனொங்கும் விரைப்பார் ஸ்ரீநி
வாசப்பெருமானீரோ வனமாலியறி வீரோ
மாசராலூர்க்குமென்ன நலத்தைச்சொல்லுவ னேரோ (சக்கர)

இ து வு ம து.

கலித்துறை.

போகத்திவிச்சையில் லாமலெவ்வொந்தப் பூமியிலே
யோகத்தைச்செய்ப்பவர் பேராசையின்றி யொருவர்நிரு
வாசத்தைக்காட்டித் தவஞ்செய்வதாருந்தன் மாயையெனும்
மோசத்திறசிக்கி யுழல்வதையிங்கு மொழிகுவனே.

தரு, இராகம்-தோடி, ஆதிதாளம்.

ப ல் ல வி.

ஆசையிலாமல் யோசஞ்செய்வ
தார்ஹரிஹரி யே.

அ நு ப ல் ல வி.

ஆசையெனும்பேயதனைய தட்டி
அறிவுவிளங்கலதுஞான திட்டி

மோசஞ்செய்து வெருட்டி மூக்கைப்பிடித்துக் கெட்டி.
முக்திமார்க்கத்தையொட்டி மூச்சைவிடாமற் கட்டி (ஆசை)

ச ர ண ங் க ள்.

- க. தரையிற்படுக்குகின்ற • சேதி பிரம
சாரிவிரதங்களை யாதி *
- உறுதிபாயுலக வாழ்க்கையை யோரார்
ஒருமின்னொயுகண் ணேறிட்டுப் பாரார்
மறுவில்லாத தவரோமயல் தீரார்
மலையைப்பழுக்கவைக்கும் வாதநினைவு பேரார் (ஆசை)
- உ. சருகுவாயுக்களைப் பகலித்துக் கொண்டு
தவசெய்வார்களொரு மித்துப் *
- பரவுதேவராஜப் பட்டம்வ ராதா
பாரிற்சக்கரவர்த்தி யானாலா காதா
வருஜன்மத்தினிலே தான்விடை யாதா
வருமென்றெண்ணுவா னாயாபொன்ச மேதா (ஆசை)
- ஈ. காமாவேசமில்லாம லும்மை நாளுங்
கருத்தில்வைப்பதல்லவோ செம்மை *
- பாமரச்செனன மாகுமீ தந்தப்
பரம்பபாபுவன மீதினி லெந்த
நாமரூபமெவர்க் காவது சொந்த
நாட்டிச்சொல்வே னடியேனு முருந்த (ஆசை)

இ து வு ம து.

விருத்தம்.

மீனவனென்னு முசுருந்த சக்கரவர்த்தி
வகைவகையாய்ப் பிரபஞ்ச வாழ்க்கைதன்னைத்
தனதுடைய நடத்தையுடன் சொல்லியந்தச்
சாரங்க பாணிமலர்ப் பதம்வணங்கி

எனையிந்த பவத்திலே சுழலச்செய்யா
தெம்பிரான் பததியொன்றே வேணுமென்று
ஜனனமர ணங்களிலலா வழியைநாட்டிச்
சுந்திப்பான றுதிசெயது வந்திப்பானே.

தரு இராகம-கண்டா, ஆதிதாளம்.

ப ல் ல வி.

அசுசுதனேகாயாம்பூ வண்ணனே உம
தனுககிரகஞ்செய்யீரோ கண்ணனே *

அ நு ப ல் ல வி.

அசுசுதனேயுலகுக காதி காரணனே யென்னை
ஆவநதருளிய ஹரியே நாரணனே * (அசு)

ச ர ண ன க ள் .

- க. சமுசாரகடலிலே சுழலவாரோ புவியிற்
ருளிநநதுமபிறந்து முழலவாரோ மணிதற்
குமதுநல்லருபொப்போ சிறககுமோ மைந்த
ருடனபெண்ணரொழிவெப்போ பிறககுமோ * (அசு)
- உ. ஒழிவுபிரபபெப்போ படைக்குமே அப்போ
உலகிற்சமசகவாஸங் கிடைக்குமே அந்த
வழியிலுமமிடம்பகதி பெருகுமே ஜனன
மரணநதவிரந்துமுகதி வருகுமே * (அசு)
- ங. கனததசகலசங்க நிவாததிகும அதின்
காரியசாரணத்திற பிரவாததக்கும எல்லாம்
நினைக்கிலுமமைததவிர வேறிலலை மீதே
நிச்சயமனறிவேதே பேறிலலை * (அசு)
- ச. எனக்குமராஜரீகதையாதி யான இன்னம்
எல்லாஆசாபாசமுமவிடப போன தையா
முன்னனேயுடைநானதுன்னரு ளாலே ஹரி
முகநதபரம்புருஷநெடு மாலே * (அசு)
- ரு. நல்லோகூட்டுறவுகள் முதலாக ஹரி
நாராயணனுனகிருபை யிதமோக இது
எல்லாமுன்னருளான நெண்ணுகிறேனே வேறென
நிலையென்றுசிறதை பண்ணுகிறேனே * (அசு)
- சு. அகண்டபூமண்டலாதிபதி மனனா பூமி
யாணடுமொழிவடைபுவா முன்னா மன
மகிழ்நதுமவனத்திறசெனதேயொரு மாரகந கொண்டு
மனதில்தியானஞ்செய்வதுமமையே தீரகம * (அசு)

முசுகுந்தன் கண்ணனை வரமவேண்டல்.

வி ரு த த ம்.

பெண்பிள்ளை முதலவிஷயங் களிலேதானே
பேராசை கொளுடனீதா வழியுஞ்சொன்னேன்

கண்டுமும்மைச் சேவைசெய்யு மடியாங்கொண்ட
கருத்துகளு நான்சொல்லிக் காட்டினேனே
விண்டுவே யென்னவரம் வேணுமென்று
வியந்தென்னை முன்கேட்ட வகைக்குமும்மை
அண்டினேன் செய்யுவிண்ணப் பத்தைக்கேட்டும்
அருளுநீ ராரணத்துட் பொருளுநீரே.

தரு, இராகம்-கல்யாணி, ஆதிதாளம்.

ப ல் ல வி.

அன்னியவரங்கள் வேண்டேன் நின்பாதஸேவை
யல்லாதைமனதாற் றீண்டேன் *

அ நு ப ல் ல வி.

இன்னிலத்திற் பொல்லாவாழ்க் கை
தன்னிலபி மான மில்லா
உன்னதர் வாயாற் சொல்லா
தென்னவயர்ச்சிய தல்லால் (அன்னி)

ச ர ண ங் க ள்.

க. மோக்ஷவதிகாரி நீரோ கண்முன்னேவருங்
காஷிகாணப்பெற்ற பேரோ *

மாஷியாமுத்தியை விட்டுந்
சாஷியாம்பந்தத்துட் பட்டுந்
தீக்ஷித்துகொண்டுகேட் பாரோ
மீக்ஷியிலும்வரு வாரோ (அன்னி)

உ. ஈசனேராஜஸ தாம் ஸஞ்சாத்துவிகம்
பேசங்குணமுன்று நாம் *

ராசிசேர்ந்தமேன்மை யாவும்
மாசுறுமனித்திய மேவும்
ஆசையில்லையருள் மாரி
வாசுதேவனேமு ராரி (அன்னி)

ங. பிரஞ்சனமேரிர்க் குணமே அத்துவயம்வேணும்
பரஞ்சடோளுன கனமே *

விரிஞ்சனதியார்ஸம் பத்துந்
தெரிந்ததுசத்துருச் சுத்தும்
விரைந்தமரணதி தர்மம்
பிரந்தரமுண்டாமே கர்மம் (அன்னி)

இ து வு ம து.

விருத்தம்.

போகங்க ளெவளவுண்டோ அவளவெல்லாம்
புசித்திருக்கு தினியென்ன குறைவொன்றில்லை
மோகங்க ளாம்வரங்க ளடியேன்வேண்டேன்
முருந்தவுன்பா தம்பிடித்துக் கொண்டேனென்று

௩௨௬ ஸ்ரீபாகவத தசமஸ்கந்த கீர்த்தனை.

யோகங்கள் செயுமவரா லறியவொண்ண
உத்தமனை முசுருந்தன் பரவிவேண்டும்
பாகங்க ளென்னசொல்ல பரிசுதித்தையா
பாரொன்பார் பராசரர்க்குப் பேரன்பாரோ.

தரு இராகம்-ஆஸாவேரி, சாபுதாளம்.
ப ல் ல வி.

ஆரியனேபர மாத்மனேஹரிநின் பா
தாரவிந்தந்தாமுருந் தா.

அ ரு ப ல் ல வி.

வேரியங்கமையாம் பாரியனேமற்றென்று ம்
வேண்வெதிலைநான்மெய்யா ஆண்டெய்யாகிய மையா (ஆரி)
ச ர ண ங் க ள்.

க. பாவபுண்ணியகர்ம பலங்களனுபவிக்க ப்
பலகாலம்பிறந்திறந் தலைந்தேனே
ஆகலாம்வாசனைக்குள் ளகப்பட்டுந்தவிக்கின ற
தையென்னசொலமான முலைந்தேனே ஸாமி (ஆரி)

உ. செவிதருடம்புகண்சன் நாவநாஸிசைமன ன்
சேருஞ்சத்துருக்களென்பது ஆறுங்
குவியாமலாசையீழியலைந்ததல்லா துசாந் த
குணமடைந்ததில்லைபென்வர லாறுஞ் சொன்னேன் (ஆரி)

ங. ஏதோதெய்வவசமா யொழிவுபிறந்தாற் போ
லிருக்குதேஅடியேற்குமானம் ஞானந்
தாதாவேதாருமும்மைச் சரணம்புகுந்தார்க்கிட்ட ந்
தருந்தேவீருக்கார் ஸமானங் கிருந்தன (ஆரி)

ச. அபயமாய்ச்சத்தியமர யசோகமாயடியார்ந் ன்
ஆபத்தைத்தீர்க்கும்பாதார விந்த
உபயங்களைப்பிடித்த தமியேன்மனதிலின்ன ம்
ஒன்றும்வேண்வெதிலையே முருந்த ஹரி (ஆரி)

கண்ணன் முசுருந்தனுக்கு வரமளித்தல்.

வெ ண் ப ர.

தோத்தரிக்கு மம்மு சுகுந்தன் மொழிசெவியிற்
சாத்தரிக்கு மங்கே தயவுவர—மாத்மரிக்கும்
மார்பினான் றன்னை மனதில் நினைப்பார்தன்
சார்பினான் சொல்வ சனம்.

திபதை இராகம்-ஸவுராஷ்டரம், சாபுதாளம்,

க ண் ணி க ள்.

க. ஸார்வபூமனே மகராஜமுசுருந் த
சக்கரவர்த்தியென்னு மதி மாணே

- கேருமுன்றன்மனது நிர்மலமாகியிங் கே
நிலைத்ததையென்னவென்று சொல் வேனோ
- உ. இஷ்டங்களாகிய வரங்களைத்தருகிறோ ம்
என்றதெல்லாந்தானே வெறுத்தாயே
சட்டமிதுவேயந்த வரங்களருவருத்து த்
தான்பிரமாதங்களெல்லா மறுத்தாயே
- ங. அதுவேயுள்ளபடியென் ஏகாந்தபக்தர்க்கெந் த
ஆசைகூட்டியுமனம் பேதி யாது
அதியாசைகொண்டுபலர் பிராணுயாடிஞ்செய்கிறார்
அவனாயென்றொண்டொன்று சொல்லொ ணது
- ச. விடயவாசனைக்கள்ளாய் மனதுபரவையோ க
வீணகிரனீறிருக்கிறார் வெகு பெர்கள்
படருமாயையற்றவுன் னுறுதியறிந்தேனீந்த ப்
பாரிற்சஞ்சரிப்பின்னம் நல்ல சீர்கள்
- ரு. ஆரியரானநல்லோ ரிடத்திலுன்மனம்வைத்து ம்
அவனிமேலின்னஞ்சில சாலந் தள்ளு
சேருமபாயில்லா வெனதிடம்பக்தியுன்ற ன்
சின்னதயிலெப்பொழுதும் குடி கொள்ளு
- சு. கூலத்திரியதர்மத்தி லிருந்துசெங்கோற்செலுத்தி த்
தரணியாண்டதுமுனனம் நிசந்தானே
எத்தனையோவுயிளை வதைத்துவேட்டையாடியு ம்
இருக்குமப்பாவமதுன் வசந்தானே
- எ. அந்தப்பாவங்கள் தீர நீயென்னைமறவாம ல்
அவனிமேற்றவஞ்செய்வா யத னுலோ
இந்தச்சன்னம்விட்டு மறுஜன்மத்திலேநீயு ம்
எல்லாவுயிர்க்கிரங்கிப் புவி மேலே
- அ. வேதகுலத்தில்தேவி யெனையுபாஸனைசெய் து
மெய்ப்பதவியைச்சேரு வதே மாரக்கம
ஒதினேனிதுவெல்லா மறிந்துதவவஞ்செய்திப் போ
உலகிற்சஞ்சரிப்பதே நல்ல தீர்க்கம்

ருக - ம் அத்தியாயம் முற்றும்.

கண்ணன்திருவடிகளேசரணம்.

ருஉ - ம் அத்தியாயம்.

அவதாரிகை.

விருத்தம்.

பயந்தோட்ட மெடுப்பவர்போ ளரியுமோடிப்
பதியடைந்து முருக்குமணி யனுபபுந்துது

நயந்தசொல்லை வேதியன்பாற் கேட்டுமிந்த
நாட்டிலே சந்தோஷங் கொண்டாரென்று
உயர்ந்தசுக முனிவர்பரி க்ஷித்துக்கேற்க
வுணாத்தவைப்பத் திரண்டாமத் தியாயந்தன்னில்
வியந்துஸ்ரீ தரர்செய்த வியாக்கியான
மேன்மைதான் தமிழிதுவே பான்மைதானே.
முசுருந்தன் தவஞ்செய்யச்செல்லல்.

வி ரு த் த ம்.

என்னங்க பரிக்கித்தே கண்ணனாலே
இக்ஷுவாகு குலத்தவனு மிந்தவாறு
நன்னயமாய்ச் சொலக்கேட்டு மருளைப்பெற்று
காடிஹரி யைச்சுறறி வந்தித்தங்கே
மன்னுமலைக் குகையினின்றும் வெளிவந்திந்த
மண்டலத்தை நோக்கிப்பின் வடக்கேசென்ற
நன்னிலையெல் லாந்தெரியக் கேளுமென்று
நல்வர்தாஞ் சுகமுனிவர் சொல்வர்தாமே.

தரு இராகம்-முகாரி, ஆதிதாளம்.

ப ல் ல் வி.

முசுருந்தன் சரிதைகேளும் பரிக்கித்தே
முசுருந்தன் சரிதைகேளும் *

அ நு ப ல் ல வி.

வசுதேவபாலகிஷ்ண னை

மனதில்வைத்தநரபா ல

(முக)

ச ர ண ன் க ள்.

- க. மலைமுழஞ்சைவிடுவெ ளி
மண்டலத்தைக்கண்ணாற் கண்டான்
கலியுகங்கூத்தாடுவதை க்
காவலனுங்கண்டு கொண்டான் (முக)
- உ. குட்டைகுட்டையாம்நரநு ன்
காடுகளும் மாடும்
மட்டைமரமிருகங்கள் யா
வையுங்கண்டு னோடும் (முக)
- ந. பத்தாபூலோக மா
கைலாஸமாவென் பாரோ
அத்தைப்போல்லெய் யே
யானதிது நேரோ (முக)
- ச. காவலனெண்ணினானெங்கு ன்
கலிவந்து மூடி
மாவல்லம்மைசெய்யுதென் று
மதித்தானா டாடி (முக)

௫. சங்கைதீர்ந்ததீரனவ ன்
 ருனையே காங்க
 இங்குவிட்டுவடதிசை க்
 கேகினுன்றவ மோங்கி (மு.ச)
௬. சிந்தையிற்கண்ணைத்தா னே
 ஸ்திரமாக நாட்டிக்
 கந்தமாதனமலையை க்
 கடுகினுனின்னபூங் கேட்டி (மு.ச)
௭. நரநாசாயனாலயமா ம்
 நற்பதரிகாச் கிரமம்
 பரவித்தவஞ்செய்தானை யா
 பாரிலது. பரமம் (மு.ச)
௮. தொந்தங்ககோச்சகித்துக்கொண்டு ந்
 துய்யசாந்தகுண பத்தி
 சந்ததமுமரியையெண்ணி த்
 தவஞ்செய்தான்சக்கர வர்த்தி (மு.ச)

கண்ணன் துவாரகைக்கு எழுந்தருளல்.

விருத்தம்.

உலகெல்லாம் பாவத்துக் கஞ்சவென்றும்
 உயர்தவத்தைச் சிறப்பித்து முசுருந்தம்கே
 நிலைசெய்தும் விடைகொடுக்க அவருமந்த
 நிலைநின்றார் பகவனுமக் குகையைநீங்கி
 நலமதுனா சேர்ந்தெவன சோடிமூன்றை
 நறுக்கியபின் னவ்வழியின் நனங்களுெல்லாம்
 பலகானை மீதுநரர் மீதுமேற்றிப்
 பார்க்கின்றார் துவாரகையிற் சேர்க்கின்றாரே.

இராமகிருஷ்ணர்கள் ஜராஸந்தனுக்குப்பயந்ததாக ஓடல்.

விருத்தம்.

பொதிகளிலுந் தலைச்சுமைகள் மீதுமிங்கே
 புகல்கின்ற மிலேச்சர்திர வியத்தையெல்லாம்
 மதுசூதர் துவாரகைக்கு அனுப்புகின்ற
 வழியிலிரு பத்துமூன் மக்குரோணி
 பதினெட்டா வதுசண்டைப் படைகொணர்ந்தான்
 படுபாவி ஜராசந்த னென்றுகண்டும்
 அதிகபயங் கொண்டவர்போல லோட்டங்காட்டி
 னாயா சண்ணென்ற பேரையாவே.

தரு இராகம்-தோடி, சாபுதாளம்.

பல்லவி.

இராமகிருஷ்ணரு மோட்டம்
 எடுத்தாரதா மே.

அ நு ப ல் ல வி.

ஜராஸந்தன் படைகொண்

டு

வராரிசுந் தனைக்கண்

டு

(இரா)

ச ர ண ன் க ள்.

- க. போட்டதுபோட்டபடி யோடினார் இந்தப்
பூமனிதர் நடத்தை நாடினார் *
- ஒட்டங்காட்டியுங்காரியன் கூடினார் துஷ்ட
ருடையகண்ணுக்குமுன்னுமுறுதிக்கொண்டேயாடினார் * (இரா)
- உ. சமையிழப்பார்க்குச்சங்க மில்லையே யெனத்
தொடுக்குமந்தவழக்கச் சொல்லையே *
- அமைத்தந்தத்தனங்களோர் தொல்லையே யென்றும்
அங்கங்கேபோட்டுவிட்டு மவனைக்கண்ட, எல்லையே * (இரா)
- ங. அதிகபயங்கொண்டவர் போலையே தங்கள்
அரவிந்தப்பூவழக ளாலையே *
- எதிரிமுன்னோட்டமொருக் காலையே காட்டி
யேவெருதேசமோடு மவர்க்குவன மாலையே * (இரா)
- ச. கனபலசாலியாம் மாததனை ராமன்
கண்ணனிநுவரோடு மதனை *
- முனேகண்டநகைத்தான் தூர் மதனை பின்னே
முடிக்கித் துரத்தினுனை படைகொண்டதி ரதனை * (இரா)
- டு. இவளவுமகிமையுள் ளவனே யென்றும்
எனவில்லைச்சராஸந்தச் சுவனோ *
- அவளவு தூரமோடி னவனோ யினைப்
படையவில்லையெனத் யறிவோர்மகா தவனோ * (இரா)
- சு. மலையொன்றதுபிர வருடணம் என்று
வகுக்கும்பேருள்ளதெங்கும் படணம் *
- நிலைகொண்டதின்மேற்சங் கருடணம் ருடன்
நீலவண்ணருமேறி னதுவுமொரு நடணம் * (இரா)
- எ. இந்திரன்தினமழை சொரியும் மலை
யிடமதேயெங்கெங்கேனுந் தெரியும் *
- உந்தனுக்கதைச்சொன்னால் விரியும் பதினை
ரோசனையுளதுங்கக் கிரியாநெஞ்சிற் றரியும் * (இரா)
- அ. மலையெக்குடைபிடித்துஞ் சிறந்தான் அந்த
மலைமேலண்ணனுடனே மறைந்தான் *
- தொலைதூரமோடியெங்கே பறந்தான் என்று
தொடுத்தலைந்தான்மகதன்படிப்பதென்னகுறைந்தான் * (இரா)

இராமகிருஷ்ணர்கள் மலைதாண்டி யோடல்.

வி ரு த் த ம்.

பருப்பதத்தி லோடியொளித் திருப்பாரொன்று

பாவிஜரா ஸந்தனெண்ணி நா லுபககத

திருப்பதாங் கட்டைகளைக் கிரியைச்சுற்றி
யிட்டெரி மகிமைகளை யறியானாகி
நெருப்பையெங்கு மூட்டியது தகிப்பக்கண்டு
நீண்டமலை தனிவிரந்துங் குதித்தார்கீழே
உருப்படிக்கு மோசமுண்டோ யெண்ணைப்பாராய்
உணையும்பார் பதினொருயோ சனையும்பாரோ.

.இராமகிருஷ்ணர்களை நெருப்புண்டதெண்ணி
ஜரீஸந்தன் தன்னிடஞ்சோல்.

வி ரு த் த ம்.

ஏகமுடன் புத்தியோ சனையுத்துங்கம்
இருக்குமந்த மலையினின் றுங் குதித்ததெங்கே
மாகதமுஞ் சமுரோத மிரண்டுதேச
வகாகடந்தப் பாற்குதித்த விராமகிருஷ்ணர்
நாகரிக மென்னசொல்வேன் சமுத்திரத்தி
னடுச்சேர்ந்த பட்டணத்திற் திரும்பவந்தார்
மாகதனு மவரைநெருப் புண்டதென்று
வந்திட்டான் தன்னிடம் டைந்திட்டானே.

தரு இராகம்-பியாகடை, சரபுதாளம்.

ப ல் ல வி.

வன்னியுண்டதென்றெண்ணி நடந்தானே ஜரீஸந்தன்
மகததேசத்தினில்வந் தடைந்தானே

அ னு ப ல் ல வி.

என்னசொல்லவிராம கிருஷ்ணர்மலைமே லேறி
யிருந்தார்நெருப்பையிட்டோ மிதேசரியென்று தேறி (வன்)

ச ர ண ன் க ள்.

- க. பொய்யையிழைமென்றெண்ணிப் படையுடனதி கோவி
போட்டோம்நெருப்பையின்று இத்துடனையவனுவி
உய்யுமீவகையில்லென்று வீரம்பேசியே தாவி
ஊருக்குச்சென்றினையா அதிககொரே பாவி (வன்)
- உ. பலகேசவர்முன்னந்த நெருப்புத்தா நெரியுமா
பரம்புருஷர்மகிமை பாவிக்குத் தெரியுமா
உலகெல்லாமவருட மாயையன்றி விரியுமா
உயிர்களையவராட்டி வைக்காவிட்டாற் பிரியுமா (வன்)
- ங். ஆனென்றெண்ணினாயா எதுகுலோத் தமனா
அணுவுக்கணுவாய்மலைக்கு மலையாஞ் சமனாப்
பாரிலடியார்க்கெல்லா மடியாராந் தமனாப்
பரவுஞ்சகந்தானா அறியாதானு மவனா (வன்)

பலராமனுக்கு விவாகமானது கூடல்.

விருத்தம்.

அன்புடனே கண்ணனுட விவாகங்கூற
அண்ணனும் பலராம னுடவிவாகம்
ஒன்பதாங் கந்தத்தில முன்னுமக்கு
உணர்செய்தே நதைநினைக்க லாம்பபோது
தென்பதாய ஆநாத தேசமன்னன்
ஸ்ரீமானு மிவ்வதன்கன னிகையாய்வந்த
மின்போலு மிடையினோ வதிமின்னோ
விவாகநதான செயதுஞ்ச வாகந்தானே.

சுகப்பிரமரிஷி கண்ணன் விவாகத்தைச் சுருக்கிக் கூறல்.

விருத்தம்.

மேதனியைப் படைக்கின்ற சிருஷ்டிகாத்தா
விதிக்கு மவருததாவி னாலேதனன
மாதினேரோ வதியெனமுன னுதிதமினை
மகிழந் துபல ராமனுக்குக் கொடுத்தேதி
ஒதினது மொன்பதின லறியலாகும்
உணர்செய்வ திங்குபக் வானகோவிரதன்
கோதிலா விவாகமதைக் கேளுமென்று
கூறுவாரா பேரினப் மூறுவாரோ.

தரு இராகம்-ஆனந்தபைரவி, சாபுதாளம்.

பல்லவி.

மகராஜனேவீட்டு மகராஜன்கன்னியை வி
வாகஞ்செய்தனரே கண்ணன.

அநுபல்லவி.

[இந்தச்] சசதலததிலவிதாப தேசபதிந தானேச
சுகவாணியாகுமாலத் சமிகளேநிறைந் தானே (மகரா)

சரணங்காள்.

- க. சிகபாலன்கடசியிலே சோந்துவந்தசாலு வ
தேசபதிமுதற்பூ பாலனா
வசதேவபாலகன்ற னடித்தந்தசுசயம்வ ர
மண்டபத்தினிலெல்லவருமபாக்கச சீலனோ (மகரா)
- உ. இமையோர்களைமுன்னுளி லடித்தமுதந்தன் னை
யெடுத்திகொண்கிருடன வந்தாரோ
சமனையதைச்சொல்லவே ஹரியநதபெண்ணமுதைத் த்
தானெடுத்தாபுக முடைந்தாரோ (மகரா)
- ங. இலக்குமி-யெனெடுமா லெடுக்கசசநதேகமென ன்
இவரல்லாதெவாக்கவள் சொந்தந
துலகமீதுலகத்தி லறியக்கல்யாணஞ்செய்து ந
துஷ்டரைச்சயித்தாரோபல வந்தம (மகரா)

பரிசுஷித்தாசன் கண்ணன் திருமணத்தை
விரிந்துரைக்க வினவல்.

வி ரு த் த ம்.

இருக்குமணி வியாஸமைந்த ருலகமாயை
யில்லாத சுகமுனிவ ரிவ்வாராகப்
பெருக்குமணி யானசொல்லைத் தொகுக்கும்போது
பெரியபா கவதளிரோ மணியாம்பஞ்ச
வருக்குமணி யாகிவரு வோன்றல்மோகூஷ
மார்க்கத்தி லாசைவைத்த மதிமானந்த
உருக்குமணி கல்யாணம் விவரமாக
உடையென்பா ரவர்தாயுத் தரையென்பாரோ.
தரு இராகம்-ஸவுராஷ்டரம், ஆதிதாளம்.

ப ல் ல வி.

காரணகுருநீர் காணுங்
கண்டுசொல்ல வேணும்.

அ நு ப ல் ல வி.

நாரணஸாமி யாகுங்கண்ணன் முந்த
ராஜன்வீட்டுமக ராஜன் தந்த
ரமணியமாகமுருக் குமணியைவேட்ட தி
ராக்கதவிவாசத்திற் சேர்க்கையென்றல்லோகேள் வி (காரண)
ச ர ண ங் க ள்.

க. சாத்திரத்திராகூத விவாகஞ்சொல்லி யிருப்பதுந்
தரணிமீதல்லிசாசரர்க் குள்ளேவழக்கம் பெருப்பதும்
பார்த்திவருஞ்செயலாமென்ற படியெவர்க்கும் விரும்பதும்
பரமகுருதிருவுளம் பற்றின துமொவ்வி யிருப்பதும்
வாய்த்துங்கண்ணனுருக்கு மணிகையைப் பிடித்ததும்
மண்டலத்திலெதிர்த்த மன்னரை யடித்ததுங் (காரண)

உ. சுயம்வரத்திலொருத்தர்சென்று மொருத்திகையைப் பிடித்ததுஞ்
சாலுவமாகதமன்னரைத் தடையில்லாம லடித்ததும்
வயனபிதைச்சருக்கமாக வகுத்துமுன்னீர் படித்ததும்
மனதிலையந்தெளியவில்லை மறுகாலஞ்சொல் வடித்ததும்
வாசுதேவன்கதையாம் அமுதம்பருகங் காது
மற்றுமொருகதையின் வர்ணிப்பைவிரும் பாது (காரண)

க. முகுந்தர்கதைமகாபுண்ணிய பலங்களெல்லாங் கொடுக்குமே
மொழியதுவேசெவிகளுக்கு அமுதமென்பா ரடுக்குமே
ஐகந்தனிலேகேட்பவர்கள் பலங்களெல்லாந் தடுக்குமே
சுருவகாலங்கேட்கும்போதும் புதிதுபுதிதாய்த் தொடுக்குமே
ஐகந்தனிலிரிகதை போலுமின்பம் புகட்டுமா
எவருக்காகிலுமிது போதுமென்று தெகட்டுமா (காரண)

சுகப்பிரமரிஷி கண்ணன் திருமணத்தை விரித்துக்கூறல்.

வெண்பா.

மாதா உருக்கு மணிகலியா ணம்பெருக்க
ஒதாய் முனிவரனே யுத்தமனே—நீ தானே
நாட்டவென்று பாரதவி ராஜ னுனையதனைக்
கேட்ட சுகர்வாக் கியம்.

தரு இராகம்-மத்தியமாவதி, சாபுதர்ளம்.

ப ல் ல வி.

உருக்குமணிகலி யாணம் இதனைன்றும்
உரைசெய்வதேபுராணம்

அ நு ப ல் ல வி.

விரிக்கும்புகழ்படைத் த
விதர்ப்பதேசத்தையாளு ம்
வேந்தன்வீட்டுமகனெ ன்
ஞெருவனின்ன முங்கேளும் (உருக்)
ச ர ண் ங் க ள்.

- க. அந்தமன்னவனுக்கே ஐந்தே யாண்பிள்ளை *
அலாதொரு பெண்பிள்ளை அவர்
தந்தம்பேர்க்கையெல்லாந் தானேசொல் வேனே *
தரணிபுதம் காணே அந்த (உருக்)
- உ. உருக்குமியுடன் உருக்கும ரதனே *
உருக்குமவாகுன் னதனே பின்னும்
உருக்குமகேச னோடுமின்ன மங்கே *
உருக்குமாலி தங்கை அந்த (உருக்)
- ங. கண்ணன்வடிவு வீரகுணங்களின் நயமும் *
கனகிபுகாக் கியமும் எல்லாம்
பண்ணுக்கிவசந்து பாடும்பாடகரா லறிந்தாள் *
பதுமையென வந்தாள் அந்த (உருக்)
- ச. புருஷனமக்கேற்றவ ரவொன்றே யெண்ணினாள் *
புண்ணியம் பண்ணினாள் அருள்
வருஷரானஹரியை மனதினிற் சிந்தனை *
மாறாதபடி வந்தனை அந்த (உருக்)

இ து வு ம து.

விருத்தம்.

புத்தியிலக் கணவுதா ரதையுருபம்
புகழ்சினை குணங்கள் குழி கொண்டிருக்கும்
உத்தமியைக் கண்ணன்மன தெண்ணியந்த
உருக்குமணி தமக்கேற்ற பாரியென்றும்

நித்தியமும் நினைத்திருந்தார் விவாகரண
நிலையறிந்தா ரதுவிருக்க வவர்தாஞ்செய்த
வித்தைகளைக் கேளுமையா கிருஷ்ணலீலை
விவரிப்போம் பாவமெல்லாந் தவறிப்போமே.

உருக்குமணி கண்ணணிடம் வேதியரைத்துதனுப்பல்.

வி ரு த் த ம்.

தந்தைதா யுறவுமுறை டற்றுநால்கர்
சகோதரரு முருக்குமணி தன்னையங்கே
சந்தரராங் கண்ணனுக்கே கொடுக்கவென்று
தொடங்குவதை ஹரிக்குச்சத் துருவாய்வந்த
சின்னையிலா அருக்குமியும் பிடிவாதத்தாற்
சிசுபாலன் மனக்களிப்ப தெனவறிந்து
சொந்தமொரு வேதியனைக் கண்ணன்பக்கந்
தூதுதா னனுப்பினளப் போதுதானே.

தரு, இராகம்-எதுகுலகாம்போதி ஆதிதாளம்.

ப ல் ல வி,

விசர்ப்பாதித்தித்தந்த மாது உருக்குமணி
வேதியனையேவினாள் தூது *

அ து ப ல் ல வி.

எ தி ர் தானே யண்ணன்ற னே
இதற்கென்னவேறு ஸாக்ஷி
கொதித்துக்கொண்டுந் துவார கா
பதிக்குநிலக டாக்ஷி (விதர்ப்)

ச ர ண ங் க ள்.

க. கண்ணனைவரச்சொல்லி யனுப்பின தூதன் அந்த
வண்ணந்துவாரணையைவந் தடைந்தானே வேதன் *
பண்ணுமவாசற்காவல ராலமது குதன் அகி
புண்ணியனென்றுமாதி புருஷன் பேதன் *
தண்ணந்துழாயன்ற ரி
சனந்தத்தேபிரக்கியாத ன் (விதர்ப்)

உ. ரம்மியகாஞ்சன தனத்து மிருந்தார் அந்தப்
பிர்மமணியதேவரா மரியு மெழுந்தார் *
செம்மையவ்வாசனந்தந் தந்தணனைவைத்து வந்தார் வெகு
உண்மையதாகப்பூனை செய்து மகிழ்ந்தார் *
இம்மகிமைவேதர் க்
கவரல்லாதெவர்தந்தா ர் (விதர்ப்)

ங. அந்தக்கிருஷ்ணனைத்தேவர்ப் பூஜிக்கும் விதமே தாமும்
அந்தனைப்பூஜித்தா ரிதுவேயற் புதமே *
செங்கிருவேயருக்கு மணியருள சதமே பின்னும்
இந்தவுலகிலவ தரித்ததுன் னதமே *

எந்தலோகமாதாவு
அவளபெண்ணமுத

ம்
மே

(விதர்ப்)

கண்ணன் வேதியரை யுபசரித்து சேஷமம் வினவல்.

விருத்தம்.

துறையறிந்த நல்லவர்க்குத் துணையாய்நின்ற
துவாரகா பதியிடத்திற் றுதுவந்தாற
கறுசுவைப தார்த்தஅனம் புசிக்கச்செய்து
அங்குமிபோப பாற்றுதலசெய் தருளிக்கையால்
உறுதியுள வேதன்கால் பிடித்துமிகக
உபசரித்து சேஷமம்விசா ரிக்குமார்க்கம்
குறையறவே கேளுமென்று செலுமுடிலோக
ருருவாவா போதத்தி னுருவாவாரோ.

தரு இராசம்-பைரவி, ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

மறையவனே வாரும் உயர்
மறையவனே வாரும் *

அறுபல்லவி
மறையவனே குறையின் றி
கிறைவுங்கட்கு சேஷம மே

(மறை)

சரணங்கள்.

- க. பெரியவர்க்குச்சம்மதமே பெறுமுமதுதருமங்க
பெருகினைறவேறுதா மகானே
பிரயாஸங்களில்லாமல் மனமகிழ்ச்சியாகநித்த
பிராமணிக்கம்நடக்கின்றதா பெரி யோனே (மறை)
- உ. எந்தவகையும்மகிழ்ந்து தந்தருமத்தைவிடாம
யாதொருவேதியன் கர்மஞ்சிறக்குமே
இந்தலோகத்தார்க்கவனே சகலத்தையுங்கொடுப்பவ னே
இவனுக்கெந்தப்பலமுந் தர்மங்கடக்குமே (மறை)
- ங. மனமகிழ்ச்சியில்லாதார்க்குச் சுகமெங்ஙனேயிருப்ப து
வகுத்துச்சொல்லுமையனே அந்தணனே
கனமிகுமிந்திரப்பட்டங் கிடைத்துப்பின்னுங்குறைபட்டு ன்
கலங்குரானேவராஜன் சற்குணனே (மறை)
- ச. கிடைத்ததுகொண்டுமேநாளும் தரித்திரன்சந்தோஷந்தா னே
கிளைத்துஞ்சுகநித்திரை செய்குரன்
நிடத்திலவாககுப்புண்ணியாதி சகலஅங்கங்களிலுந்தாப ிந்
தோருதரித்திரன்நாளும் உய்குரன் (மறை)
- ரு. தனக்குத்தானேவரும்பொருளைக் கொண்டுமான்மலாபங்கண்டுந்
தனதுதர்மததையுமவிடாமல் நண்ணுவேனே
மனத்திலகனகாரமின்றிப் பொறுமைதனகியுயிககிரங்கு ம்
மறையவனாரானவந்தனம் பண்ணுவேனே (மறை)

இ து வு ம து.

விருத்தம்.

சுகமாசு விருக்கின்றீ ராவையாவே
சொல்லுமெந்த நாட்மலே யுயினாயெல்லாம்
மகராஜ ரொவிரந்து பாலிக்கின்ற
மன்னனோ அவனென்றன் பிரியராகும்
மகிமையுள்ள நின்னாட்டுள் எவனாயந்த
• மகிபதிகாக் கவும்மகிழ்ச்சி யுடனேவாரமும்
வகைசொல்லி வீனனவே துவாரகைக்கு
• மனோன்றான் கேட்பாதிருக் கணுள்ளுறே.
கண்ணன் வேதியரை வந்தகாரியம் வினவல்.

• • வி ரு த் த ம்.

தருமம்மூ ரதனைவிட்டு நீருமிந்தச்
சமுத்திரத்தி னடுவினிலே வந்ததென்ன
வகையெல்லா முனாசெய்வீ ரதிலேவதும்
மறைவில்லா திருக்குமே யானாற்சொல்லி
விசிதமா யான்செய்ய வேண்டியத்தை
விளம்பலா மென்றுபர மேசராகிச்
சுகமதனில் வினையாட்டாய் மனிதவேஷந்
தரிக்கின்றார் முன்மறையோன் விரிக்கின்றாரே.
கண்ணனிடம் வேதியர் உருக்குமணி யெழுதிய
விண்ணபத்திரம் வாசித்தல்.

க லி த் து னை.

தானேயுருக்கு மணியாருமோவந் தரங்கத்திலே
பானோமொழிச்சி யெழுதிக்கொடுத்திமே பத்திரிகை
மானோமுத்தரை தன்னைப்பிரித்துமுன் வைக்கவுமேம்
மானேயருள வருமறையோனதை வாசிப்பனே.

தரு இராகம்-புன்னகைவராளி, ஆதிதாளம்.

ப ல் ல வி.

விண்ணபத்திரம் உருக்குமணி

விண்ணபத்திரம்

*

அ ரு ப ல் ல வி.

புண்ணியன் விதர்ப்பாதிப

புத்திரியென்கலியாண பத்திரிகையாமி

விண்ணோர் போற்றுமும்

வேலைகாரியானவ

தி

து

து

ள

(விண்ண)

ச ர ண ங் க ள்.

புவனசுந்தராவச்சுதா புகழ்ச்சேருமது
அவனிடேற்கண்கொண்டுபார்ப் பார்க்கிலமாகிய

ரூபம்

லாபஞ்

௩௩௮ ஸ்ரீபாகவத தச்சமஸ்கந்த கீர்த்தனை.

செவையதாய்க்கேட்போர்செவியர் சென்றனகுணப்பிர தாபம்
அவருளாளாயங்கிருக்கவே யகலுமேயங்க தாபம்

குவலையமீதிலுன் குணங்களுந்ரூபமும் நீடவே கேட்டநாள்முதற்
கவலையகொண்டென்ன தாசையாலநாணமு மேரடவே என்மனது
நவமோகனாகார நும்மிடத்திலேவந்து கூடவே நெண்ணமில்லேன்
இவகைமகிமையுள்ள நீரொங்கேநானெங்கே தேடவே குலமழகும்

எவகைசொல்வேன் சீலமுங் கொச்சை
எனக்குத்தானே நினைக்கவே லெச்சை
தவஸைசெய்பவர்கட்குக் கிடையாத பொருளே
தகைமையாயென்மீதிலுமுன்கிருபையருளே (விண்ண)

2. கூறுங்கல்யாணநாளிலுங் குலசீலரூபம் வித்தை
தேறும்வயதுடன்நல்ல திரவியிரபா வத்தை
மீறியிந்தலோகத்தார்க்கு மேன்மேலபிரா மத்தை
ஏறக்காட்டும்புருஷநும்மை எதினோகாணுந்த வத்தை

ஊறவுஞ்செய்தமதி யூகிகுணவுதாரா யங்கனே அங்கனும்ணி
பேறுமிருந்தகூலப் பெண்களெவரநியார் சிங்கனே முகந்தழாத்தியே
வேறுவகையாய்க்குல மெல்லியல்துணிவென்ப தங்கனே என்மேற்குற்றமில்லை
நூறுதாஞ்சொல்கிறே னுண்மையதாயந்த ரங்கனே உமதுகிருபை

ஆறுபெருகி யென்றனை யாரும்
அடியேன்விண்ணப்பந் தனைக் கேளும்
மாறுதற்செய்யாமலே யாறுதல் தரவே
வனமாவிலுறியுறியெழுந்தருளி வரவே (விண்ண)

க. தேவரீர்க்கற்பிதமென்றே தேகத்தைநாடுப்பி வைத்தேன்
மேவுமென்புருஷனீரே விபுவேவும்மைநான் வரித்தேன்
மாவலநீர்வந்துமென்னை மனைவியாகக்கை பிடித்தேன்
ஆவல்தீர்ப்பிரும்மையல்லா லாரிடத்திலம்மம் வைத்தேன்

மாவீரராகிய வும்முடபங்கான வென்னையே சிசுபாலன்
தாவிச்சிங்கப்பிசுப்பை நரியெடுப்பதுபோலே முன்னையே தொடுமுன்னிங்கே
வாவனஜகண்ணனையென்னவெழுதுவேளுன்பின்னையே அனேகஜனம்
வாவிகூவங்களிட்டு மக்கின்கோத்திராதி தன்னையே செய்திருந்துந்

தேவையான சொர்ண தானந்
தீர்த்தயாத்தினை செய்துந் தானந்
தேவபிராமண குருவர்ச்ச குறி
செய்தசுகிர்தன்களு மிருக்குதோஎன்னசேதி (விண்ண)

இதுவுமது.

விருத்தம்.

பகவானும் பசேனைநான் முன்குறித்துப்
பரிஷுடனே விரதோப வாஸஞ்செய்து
மிகவுமா ராதனைசெய் திருக்குமாகில்
மேவியிங்கே கதாபாணி யானகண்ணன்

- க. சொட்டுமுழக்குடனே விவாகத்தின்முதன ளே
குலதேவ யாத்தினாக்கே
பட்டணத்துவெளிமேற் புதுப்பெண்ணைலங்கார ம்
பணிக்குள்ளும் பாத்தினாக்கே
- க௦. அம்பிகைசந்திக்கு வருஞ்சமையமொன்றுண் டு
அதுநல்லவேளை பாரும்
பம்பக்கமாகஅந்தக் கோவிற்குள்ளாகவந்தெ ன்
பாணிககிரகணஞ் சேருஞ்
- க௧. சயித்தியனாகுஞ்சிசு பாலன்கீர்த்திகளென் ன
தருங்குணகாம யோகம்
உயர்த்தநல்லவரனென் றிடுவீரோஅவன்வேண்டா ம்
உமககேசெயும் விவாகம்
- க௨. தமதக்கியானவிருள நீங்கிடவேமக த்
துக்களுக்குமுமாபதி போலே
உமதுபாதாரவிந்தத் துகளில்முழுகும்வாஞ் சை
யுகின்றாராபரி வாலே
- க௩. தேறிமகிமையுள்ள தேவரீரருளென்மே ற்
சேராவிடிலோ நானே
நூறுஜன்மமெத்தும் விரதோபவாஸஞ்செய் து
நோக்குவதுமமைத் தானே
- ச௪. பாவனைசெய்துமும்மை நினைத்தேகாயக்கிலேச ம்
பண்ணுமனது கூர்வேன்
ஜீவன்விடுமபோதிலு மும்மைமறவாம லே
ஜனித்துநானும்மைச் சேர்வேன்
- கண்ணனைக் குண்டினபுரத்துக்கெழுந்தருளும்படி
வேதியன் பிரார்த்தித்தல்.

வி ரு த் த ம்.

மைப்படிந்த கண்ணுருக்கு மணியினேலை
வாசகமிப் படிமறையோன் படித்துக்காட்டி
இப்படிக்கு யான்கொணர்ந்த தூதுவார்த்தை
யதுதேவ விங்குமினிச் செய்யுமாக்கம்
எப்படியோ அதுசெய்ய மற்றதெல்லாம்
இனிமேற்செய் குவதென்று முனாக்கும்வேதன்
சொற்படிக்குக் கண்ணனருள் புரிந்தரீதி
சொல்லுவார் வினைகளெல்லாம் வெல்லுவாரே.

௩௨ - ம் அ த் தி யா ய ம் மு த் து ம்.

கண்ணன் திருவடிகளேசரணம்.

(ரு ௩ - ம அத்தியாயம்.

அ வ தா ரி கை.

வி ரு த் த ம்.

ஐம்பத்தி மூன்றென்னு மத்தியாயம்
 அதில்விதர்ப்ப நாடதனை யணுகிக்கண்ணன்
 முன்பத்தி சத்துருக்கள் தனையடித்து
 மொய்த்தபடை நடுவிலுருக் குமணியென்னும்
 விம்பத்தி கைப்பிடித்து மாயைகாட்டி
 விலையாடற கதைசுகரும் பரிசுளித்தற்கின்
 னம்புத்திச் சொன்ன துபரீ தரவியாகியா
 னங்கண்டிர் தமிழுடவின் பங்கண்டோ.

கண்ணன் உருக்குமணியேவியை விவாகஞ்செய்யும்பொருட்டுக்
 குண்டினபுரந்துக்கெழுந்தருளல்.

தரு இராகம்-மோகனம், சாபுதாளம்.

ப ல் ல வி.

கலியாணத்துக்கெழுந் தருளினார் கிருஷ்ணன்
 சொலும்வேதத்தினுட்பொருளினார் *

அ ரு பு ல் ல வி.

உல்லாசமாகவே வேதியன்றாது சொல்ல
 உருக்குமணியெழுது மோலையுங்கண்டு நல்ல
 மெல்லவேதியரவர் கையைப்பிடித்து மணி
 மென்னகைகாட்டிமொழி சொல்வாருருக்குமணி (கலியா)

ச ர ண ன் க ள்.

க. விழுவதுகலியாணம் பிடியடா	பாக்கு
வெற்றிலையென்பதுலக வழக்க	மாக்குந்
துடியதற்குமுமது தூ துவசன	மேர்க்குஞ்
சொல்லிதற்குமுன்னமே யறிவோமென்றன்பு	நோக்குந் (கலியா)
உ. உருக்குமணியிவாக விகாதக்காரர்	தலையே
பெருக்கவிருப்பதென்று மெனக்கத்தக்	கவலையே
உருக்கவிராத்திரிநித் தினையும்வர	விலையே
கருக்கிடைதேடுவேனென் றுரின்னங்கேள்	சொலையே (கலியா)
ங. கட்டைகளைக்கடைந்தக் கினியையெடுப்பார்	போலே
துட்டமன்ன னாயெல்லாம் வதைத்துநானெருக்	காலே
சிட்டவிதர்ப்பராஜன் மகட்காசையெந்தன்	மேலே
அட்டதிக்கெங்குஞ்சொல்லக் கொடுவாரோனென்னு	மாலே (கலியா)
ச. ஸ்லேயிற்கண்டபடி யுருக்குமணி	விவாகம்
வேலைநாளையன் றைக்கென் றறிந்துநகைத்திர	யோகம்
வலுமின்றிராத்திரிப் பவனிகொண்டதி	வேகம்
காலமேவிதர்ப்பத்தைச் சேர்வோமென்று	சராகம் (கலியா)
ரு. தேர்ப்பாக்கனோதாருகா தேர்மேற்பரிகள்	கட்டு
வாய்ப்பாக்கொண்டொடா தாமதஞ்செய்யா	திட்டுப்

௩௪௨ ஸ்ரீபாகவத தசமஸ்கந்த கீர்த்தனை.

பார்ப்போமெனவேதிரு வுள்ளம்பற்றக்கண்	முட்டுத்
தீர்ப்பாகச்சூதனந்தப் படிதேர்கொணர்ந்து	விட்டுங் (கலியா)
சு. சயினியஞ்சக்கீவம் மேகபுஷ்பத்தோ	முன்னம்
வயனம்வலாவகமாய்வகுக்கும்பேரும்பிர	சன்னம்
மயமிந்தவகைநான்கும் பூட்டிமணி	சுவர்னம்
உயர்ந்ததேர்கொண்டபாகன் கும்பிட்டிருந்தான்	முன்னங் (கலியா)
எ. வானத்தெழும்புந்தேரிற் சவுரியுமேறிக்	கொண்டார்
தானொத்தவேதியனைக் கூடவுழுவைத்துக்	கண்டார்
சேனைத்தளங்கள்பின்னே செல்லும்படிக்கு	விண்டார்
ஆநர்த்ததேசம்விட்டு மொருரத்திரிக்குட்	சென்றார் (கலியா)
அ. மதபுரவிகள்கான்கும் வாயுவேகத்தை	மிஞ்சிக்
கதிப்பாய்ப்பாகன்செலுத்தத் தூதன்பாற்கொஞ்சிக்கொஞ்சி	
ரதபுஞ்சமானசொல்லைப் படித்துப்படித்தும்	வஞ்சி
விதர்ப்பாட்டி லுருக்கு மணியென்னுமப	ரஞ்சி (கலியா)

விதர்ப்பராஜன் குண்டினபுரத்தை யலங்கரித்தல்.

விருத்தம்.

மண்டிநர பதிகளுடன் சேனைசூழ்ந்த
மைந்தனெனு முருக்குமீசொல் வசத்துள்ளாகிக்
கண்டிக்க மாட்டாமற் சிசபாலற்குக்
கன்னிகையைக் கொடுக்கவரு மனதானி
எண்டிசைசு ளறியவைத்துங் கலியாணத்துக
கேதேவ பிதிரருச்ச னுதியான
குண்டினபு ராலங்கா ரங்கள்செய்த
கோர்வைகேள் விதர்ப்பமன்ன நேர்வைகேளே.

நொண்டிச்சிந்து.

இராகம்-சங்கராபரணம், ஆதிதாளம்.

மண்டலம்புகழ்	விதர்ப்ப	நாட்டுயர்
குண்டினபுரத்தினையணி	மிதப்ப	*
எண்டிசைதெருப்	பந்தியும்	ராஜவீதி
மண்டியசடைவீதிராம்	சந்தியும்	*
மீர்க்கமுஞ்சர்	தனத்தால்	மெழுகியும்
ஏர்க்கும்பன்னீர்தெளித்தும்இசை	மனத்தால்	*
திர்க்கமாய்க்கொடிகள்	கட்டிப்	பந்தலிட்டுஞ்
சேர்க்கையெழுதிச்சித்திரப்படங்க	ளொட்டி	*
வஸ்திர	தோரணங்கள்	மிகவும்வி
சித்திரமணிமாலை	தாரணங்கள்	*
எத்திசையினு	மிலங்க	அலங்கிருதம்
எத்தனையென்றுசொல்வதோ	துலங்க	*
நவமணிகளு	மிழைக்கும்	அபரஞ்சி
நவநவமாலிகைகளொளி	தழைக்கும்	*

திவியபரண	லங்காரம்	புனைநூல்
சுவாதுசந்தனம்புஷ்பமாலை	சங்காரஞ்	*
சரிகைசேர்வெண்பட்	டாடை	யிவையெல்லாந்
தரிபுருஷர்பெண்கொளங்கும்	வாடை	*
பரவுமெங்குஞ்சல்	லாபம்	மனைதோறும்
விரவுபாக்கியமிகுந்தகரு	தூபம்	*
நிறைத்துநகர	மெங்குஞ்	சங்காரம்
உடைத்துச்செய்தூர்கள்மிகவளமை	தங்குந்	*
திமத்திதற்குள்ளே	வீட்டு	மகராஜன்
மறைத்தலைவர்க்குப்பூனைசெய்யுந்	தேட்டுத்	*
தேவபிதூர்க்கள்	பூனை	செய்தாரந்தக்
காவலர்கண்ணிகைல்யாண	ஆசை	*
மேவியஅன்ன	தானம்	பிராமணர்க்குத்
தேவையானதுமின்னஞ்சொர்ண	தானந்	*
தெருக்களாமனை	யெல்லாஞ்	சொர்ணமாரி
பெருக்கச்சொரிந்ததுவேளங்கெங்குச்	சொல்லாம்	*
இருக்குமங்கல	நாதம்	வேதர்கூற
உருக்குமணிகல்யாணநாத	கீதம்	*
பெண்கள்சோபனம்	பாடவே	விதர்ப்பமன்னன்
கண்களிப்பதுதானேமிகக்	கூடவே	*
பண்களானந்தம்	பலுக்க	அதுகேட்கும்
விண்கந்திருவர்க்குமுடம்பு	சிலுக்க	*

தனனா தன தனனா.

உருக்குமணிதேவிக்கு அலங்கரித்துப் பிராமணர்களால்
ரக்ஷாபந்தனஞ்செய்வித்தல்.

விருத்தம்.

இந்திரலோகம்போல நகர்ச்சிங்காரம்
இருக்கவின்ன மலங்காரஞ் செய்யக்கண்டும்
ஆந்தவிதர்ப் பாதிபதி கண்ணிகைக்கும்
அழகுமே லழகுசெய்து முறையதாகத்
தந்திரமு மந்திரமு மறிந்தவேத
சம்பன்ன ராலுருக்கு மணிக்குரக்ஷா
பந்தனமுஞ் செய்தார்க ளெனவியாதர்
பாலர்தான் சொலுநான சீலாதானே.

தரு இராகம்-புன்னகவராளி, ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

மங்களக்காப்புக்கட்டினாரே வேதர்
மங்களக்காப்புக்கட்டினாரே

அ நு ப ல் ல வி.

மங்கைக்கரசருக் கு
மணிதேவிக்குநே ரோ

(மங்)

ச ர ண ங் க ள்.

- க. வெண்ணிலாநகைக்கன்னிசீ மாட்டி தன்னை
மேன்மைச்சந்தனாதிட்டிம்புநிதநன்னீ ராட்டி *
- நண்ணுதலாட்குயர்ந்தநகை பூட்டி இரண்டு
நவவஸ்திரந்திந்துநலதிலகந் தீட்டி . * (மங்)
- உ. அந்தணர்மூன்றுசுருதி வழிக்கே பின்னும்
அதர்வணவேதமென்னும்மந்திரத்தின் மொழிக்கே *
- முந்துநவக்கிரகசாந்தித் தொழிற்கே வல்ல
முன்னிலைப்புரோகிதன்செய்யவேயந்தமை விழிக்கே * (மங்)
- ங. என்னும்வெல்லமுங்கலந்தே பெடுத்துத் தானம்
இசைந்தசொர்ணவாடைகளும்பாற்பசுவந்தொடுத்து *
- வள்ளலென்னும்தீர்ப்பமன்ன னடுத்து வேத
வசனசிரோமணிகட்கெல்லாமகிழ்ச்சியுடன்கொடுத்து * (மங்)

சேதிபதி சிசுபாலனை யழைத்துவரல்.

வி ரு த் த ம்.

தமகோஷ சதன்சேதி பதியாமன்னன்
தனையசிகு பாலனுக்கு விவாகமென்றே
மமதைகொண்டு நாந்திமுதல் விரதம்வேத
மந்திரத்தால் மறையவர்கள் செய்யவைத்துத்
தந்திராச் சியத்தைவிட்டு யாத்திராதான
சங்கற்பஞ் செய்துசது ரங்கசேனை
தியிதிமென வேவிதர்ப்ப நகனாவந்து
சேருவா னவனென்ன தேருவானே.

தரு இராகம்-கல்யாணி, ஏகதாளம்.

ப ல் ல வி.

சேதிபதிவந்தான் டகணையழைத்துச்
சேதிபதிவந்தான் *

அ நு ப ல் ல வி.

சேதிபதிம கனுக்குவிவாக ன்
செய்யலாமென்று ஐயமல்லாம ற்
கோதைராதருக் கரசியாமுரு க்
குமணிதன்னைமரு மகாராயெண்ணி ச் (சேதி)

ச ர ண ங் க ள்.

- க. மதம்பெருகுற யானைக்கூட்டமு ிங்
அதிகச்சொர்ணலங்கா ரத்தேரீட்டமு ம்
மீதமில்லாதது மகமுங்காலாரு ன்
சதுரங்கப்படை யுடனகருவமாய் ச (சேதி)

- உ. வீட்டுமகனுஞ் சேதிவரவை க்
கேட்டெதிர்கொண்டு பூஜைபிரதாபிக் க
வீட்டிலில்லாமல் மந்திரோதித்தி லே
நாட்டிவிடுதி விட்டங்கேஸ்தாபிக் க (சேதி)
- க. சாலுவனெடு ஜராஸந்தனு ிம்
மேலுந்தந்தவக் கிரன்விரோத ன்
காலாடியான பவுண்டரகா தி
வேலாளிகளா யிரர்கட்சிசேர்த் து (சேதி)
- ச. பலபத்திரனு மெதுக்களுஞ்சூழ க்
கலகஞ்செய்தின்கே உருக்குமணி யை
வலுவதாய்க்கண்ணை பகரிப்பானெ ன்
றுலுசங்கூங்கிடு கிடெனத்தேர்விட்டு ன் (சேதி)
- ரு. சிசபாலனுக்கே உருக்குமணி யை
இசைவாய்விவாகஞ் செய்யவொட்டாம லே
பசுபாலன்வந் தபகரிப்பானென் று
கசபிசெனமெங்கும் பேசுப்பகைசேர்த்து ச் (சேதி)

பலராமன் குண்டினபுரத்துக்கெழுந்தருளல்.

விருத்தம்.

சண்டிகளெல் லாங்குடிக் கட்சிகட்டிச்
சத்துருக்கள் படைதிரண்டு போனவாறும்
அண்டியவர் முகமுறிக்க மாட்டாதன்கே
அவனிபதி விதர்ப்பமன்ன னிருக்குநாட்டில்
ஒண்டியாய்க் சண்ணென்சென் றங்கிருக்கும்
ஒருகன்னி தனையெடுக்கு முறுதுகேட்டார்
எண்டிசையும் பிறப்பாசை விடாதென்பார்போல்
இராமன்றா நெழுந்தனனோ தராமன்றானே.

கண்ணன் வரவில்லையென்று உருக்குமணிடேவி வருந்தல்.

விருத்தம்.

ஆரியராம் பலராமன் றுணைவன்மீதில்
ஆசையது னுண்டிவிட வதிகமுள்ள
வீரியர்தாஞ் சதுரங்க தளத்தினோடு
மேவினா குண்டினத்தை யதற்குமுன்னே
சூரியோ தயத்தினுக்குப் பூருவத்திற்
றொடித்துருக்கு மணியென்னு மரசியான
காரிகையார் நெஞ்சினிலே மிகவுண்டான
கவலைதான் கண்ணிவக்குஞ் செவலைதானே.

திபதை இராகம்-ஆனந்தபரவி, ஆதிதாளம்.

கண்ணிகள்.

- ச. ஹரியிங்கேயின்னம்வர வில்லையெயென்ன கோ
அறியேனே நான்ருனே

- நிருபன்வீட்டுமகன் மகளென்றேநானிந் த
நிலத்தினிற் பிறந்தேனே
- உ. தூ தூநடந்தமறை யோனுந்திரும்பிவந் து
சொல்லக்காணேனிந் நானே
ஏதோவினனமும்மூன்று யாமமிருக்குதல் லோ
என்னுடவிவாக வேனே
- க. இந்தராவுக்குள்ளா விர்தாக்ஷருமிந்ந னே
எழுந்தருளாத கர்ர
ணந்தனையறியேனே தூதுசென்றிடுமந் , த
எனாகிலும்வா ராரா
- சு. எழுதுமஹையுங்கொண்டு தூ தூநடந்தும்ங் கே
இருபிறப்பர்சென் றுரோ
பழுதில்லாத் திருமேனி ஹரியுமென்வாசகத்தை ப்
பார்த்தென்னஎண்ணி னுரோ
- ரு. மந்தபாக்கியமுள்ள என்னைநெஞ்சதுணிந் த
மடவாளெனறநு வருத்தோ
இந்தக்கன்னியையெத்தொட்டாற் குறைச்சலென் றரியிங்கே
எழுந்தருளாத கருத்தோ
- சு. சாமியெழுந்தருளுந் தருணத்திலேதாசிவ ன்
தடையுண்டோஅறி யேனே
நாமினிச்சொல்வதென்ன தெய்வங்கூடஇனிப் ப
ராமுகஞ்செய்ய லானேன்
- எ. இப்படித்தூர்ப்பாக்கியை யாகவாணிமனாள் ன்
என்னைவிதித்தல்போ தாதா
அப்புவேணிமகேச மூர்த்தியருட்கடலோ ிர்
அநுகூலஞ்செய்தாலா காதா
- அ. தேவிசவுரியுருத் திராணிஜகதிசவ ரி
திருவுள்ளமிரங்கவொன னாதா
கோவிந்தனிடஞ்சென்ற மனதேதூதுபோன நீ
கூட்டிவந்துவிட லாகாதா

இ து வ ம து.

கவித்துறை.

வருந்தாமனாக்கண்ண னென்றுசின்தாகூல மான்விழியாள்
இருந்தாள்மனைதத் திருமீமுருந்தனு மிங்கிருக்க
பெருந்தார்குழலியுங் கண்ணீரைமிக்கப் பெருசுவிட்டு
முருந்தார்நகையு மிழந்தேவிழிகளு மூடலின்றே.

உருக்குமணிதேவி கண்ணனிடந் தூதுசென்ற வேதியரைக்காணல்.

வி ரு த் த ம்.

படைவிழிக ளாற்பூமி தனிலேநாலு

பக்கமும்பார்த் துப்பார்த்துப் பருப்பதத்தைக்

குடையிடித்தார் வருகின்ற வரவையேருக்
குமணிவிழி சிமிட்டாமற் பார்க்கும்போது
இடையிலே தூதுசென்ற வேதன்வந்தும்
வந்திழையைக் காணுமுன்னே சுபத்தைக்காட்டித்
துடைதோளும் விழிகளிடந் துடிக்கவும்பைந்
தொடிகண்டாள் தூதனைப் படிசண்டாளே.

தரு இராகம்-தோடி, ஆதிதாளம்.

ப ல் ல வி.

கண்டாளுருக்குமணி தூதன்றிரும்பிவரக்
கண்டாளுருக்குமணி

அறுபல்லவி.

கொண்டல்சேழுமதின்குழ் குண்டின புரத்திலே
கோதையவனிருக்கு மந்தப் புரத்திலே (கண்)

ச ர ண ங் க ள்.

கோட்டைவெளியின்பூந் தோட்டமதில்ஹ ரி
கோவிந்தரவரு மேவிமுன்னே செல்லு
கோவிதர்ப்பன்கன்னியை வேதியனாகண் டு
குறைதவிர்ந்துமகிழ்ச்சி நிறைவாயிருக்கச் செரல்லு
நாட்டிவின்கேதே ரோட்டிநான்வந்தே ன்
நங்கைமனத்துயரைச் சங்கையில்லாமல் வெல்லு
நாழிகைபோக்காதே வாழியுமக்கென்ற பி
ராமணன்முகமென்னுந் தாமரைநகைப் பல்லும் (கண்)

கலக்கமில்லாமலே யிலக்கணங்களெல்லா ங்
காணுந்திறங்குளே பூணுங்கற் புடையாள்
சந்தமலர்க்குழலாள் மாதகாஸம்புரிந் தூ
கன்னல்மொழிச்சிவானின் மின்னேநிக ரிடையாள்
பலுக்கியென்னசேதி துலக்கச்சொல்லும்வே த
பாரகுவென்றுள்பெண் வாரண நடையாள்
பைந்தொடியாளையது நந்தனரிதோவந்தா ர்
பாணிபிடிப்பொன்றார் தோணியன்ன நடையாள் (கண்)

சேலைப்பொருவிழி யோலையொடுத்தெல்லா ச்
சேதிசூளுஞ்சொல்ல மாதவன்செவி கொண்டு
தேர்மேலிதோவந்தார் பார்மேல்நடப்பது ன்
ஜீவநாயக்கிருஷ்ணன் கோவிந்தன்சொன்ன துண்டு
சோலைக்கிளியுன்னே மாலையுட்குகையா ற்
றுக்கியெறிப்பேனென்றார் வாக்குஜிமாய்க் கண்டு
தொடர்ந்துகூடவந்தேநான் படர்ந்திந்தநகர்வெளி த்
தோட்டத்திலிருக்கங்கொண் டாட்டமென்றசொற் கண்டு (கண்)

இந்தநகர்க்குள்ளே வந்தார்கிருஷ்ணனென் றே
எடுப்பாய்ச்சொன்னவர்க்குக் கொடுப்பதெண்ணி மின்னாள்
எந்தனைமனதாய் வந்தனைஞ்செய்தார்க ட்
கெல்லாப்பாக்கியம்வரு முல்லாஸனை யென்னு

சுசு அ ப்ரீபாகுவத தசமவ்ஸகந்த கீர்த்தனே.

அந்தணரிவர்க்கு வந்தனைநான்செய் வ
ததிகமேயல்லாமல் நிதியமென்னென் றுன்ன
அப்பால்வேண்டியதெல்லாந் தப்பாமற்கொடுப்போமெ ன
றருமறையோனுடைய திருவடிவணங்கி னான் (கண்)

வீமராஜன் கண்ணனை எதிர்கொண்டிபசரித்தல்.

வ்ருத்தம்.
தோட்டத்திற் கண்ணன்வந்து சேர்ந்தசேதி
சொன்னமறையவனையடி பணிநிறுந்தாள்
தேட்டத்திற் பலராமன நுஜனோடுஞ்
செழுநகரில் மேவுமுன்னே விதர்ப்பமன்னன்
கேட்டுடனே தன்மகட்கு மணவணிங்கே
கிட்டினான் கிட்டினனே யினிமேலென்ன
வாட்டமென்று தூரியங்கள் முழங்கநல்ல
மதிசொண்டான் பூஜைசெய்து மெதிர்கொண்டானே.

● வீமராஜன் கண்ணனுக்கு விடுதிவிட்டிதேசமன்னர்களை

உபசரித்தல்.

விருத்தம்.
எதிர்கொண்டு பூஜைசெய்து மிராமகிருஷ்ணர்
இருவருக்கு மதுபாக்கங் கொடுத்தமீதே
சுதினமெனறே யாதையா பரணமீந்துந்
தொடுத்தகா ணிக்கையிட்டு விடுதிவிட்டும்
எதுகுலத்து மன்னரவ ருடனேசேனை
யாவருக்கும் விருந்துசெய்து மிருந்தாரிப்பாற்
றதிகளிலே யந்தந்தத் தேசராஜா
சதிகண்டா னவர்களுட முதிர்கண்டானே.

கண்ணனைக்கண்ட ஜனங்கள் புகழ்தல்.

திபதை, இராகம்-பைரவி, ஆதிதாளம்.

கண்ணிகள்.

க. தேசதேசங்களிலுள்ள ராஜாகளெல்லோரும்வந் து
சேர்ந்தனா மனது
கூர்ந்தனா அந்த
ராஜர்களின்வீரியங்கள் மாசிலாவயதுப ல
நயங்களும் ஐசுவ
ரியங்களும் *

உ. எவரொவொப்படியுள்ளா ரவரவர்கட்கப்படி யே
ஏர்க்கையே பூஜை
சோக்கையே பாறும்
நவநவமாச்செய்தானையா அவனியெங்குஞ்சொல்லிவிதர்ப்ப
நாட்டுமன் னான
வீட்டுமன் *

௩. கொண்டல்வண்ணனங்கேவரக் கண்டலங்காநமிருந் த
குண்டின புரத்தர்
மண்டினர் வந்து
என்முசைநிறைந்துகின்ற கொண்டானந்தக்கண்ணீர்முத்தம்
இறையவே மகிழ்ச்சி
உறையவே *
௪. கண்டவர்களுளாகிய வண்டுகள்ஹரிமுகப ன்
கயத்தையே உண்ணுஞ்
சுயத்தையே கண்டு
விண்டுசொல்லுவதானையா மண்டலபதியேயிந் த
விவாகமே காணும்
சுவாகமே *
௫. பைந்தொழிமீர்க்கரசியா மந்தருக்குமணியிவர்க் கே
பாரியா வதே
காரிய மாக
இந்தப்பழுதில்லாக்கிருத்தண னந்தருக்குமணிபுருஷ ன்
ஏர்வை யே நல்ல
கோர்வையே *
௬. கொஞ்சமாகிலும்புண்ணியம் நெஞ்சடனஞ்செய்திருந்தா ன்
கூட்டுமே பலனைக்
காட்டுமே இங்கே
நஞ்சிதழுவுலகையுந் தஞ்செயலாலுண்டாக்கி ய
நாதனே வேத
வேதனே *
௭. நமதுபுண்ணியத்தைநோக்கிச் சுமுகராணுவிரவ ரோ
நலத்திலே யிந்தத்
தலத்திலே மிக்க
ஸமரஸமாகஅச்சுதர் தமதுகைமேலுருக்குமணி கை
தரிக்கட்டுந் துயரை
அரிக்கட்டும் *
- உருக்குமணிதேவி அம்பிகாலயத்துக்கு வருதல்.

விருத்தம்.

ஔசையா யிப்படிக்கே புரஜனங்கள்
அனைவோரு முரைத்துநிற்க வம்பினைக்கே
புசையா னதுசெய்ய வேண்டியந்தப்
புரத்துநின்று மதிவீர சேனைசூழ
ஔசையாய்ப் பேரிகளு முழங்கக்கனனி
உத்தபியா முருக்குமணி பவனிகொண்டாள்
பேசையா யிதுவென்றுஞ் சுகராகின்ற
பிரமந்தான் சொல்லுவது மர்மந்தானே,

தரு இராகம்-ஸாவேரி, ஆதிதாளம்.

ப ல் ல வி.

அம்பிகைகோயிலுக்கு வந்தாளே உருக்குமணி
ஆராதனைசெய்து மகிழ்ந்தாளே *

அ து ப ல் ல வி.

செம்பொற்பாதாரவிநதஞ் செவக்கப்பெண்கள்சுகந்தந்
தென்பாய்ப்பவானிதேவி திருவடி தரிசிக்க
அன்பாய்முருந்தர்பாத மகந்தனிலே ருசிகக (அம்பி)

ச ர ண ங் க ள்.

க. அன்னைமார்களுஞ்சேரவே பாங்கியர்கு ழு
மன்னன்படையு நேரவே அதிவீரகூர ா
சன்னதமாகப படைகளே கொண்டிதழி தி
மென்னநடக்குநடைகளே மத்தளதாள ம்
பின்னுஞ்சங்கபணவ பேரிதூரிய நீடக்
கன்னிமாராயிரம்போ கணிவையர்நட மாடப
பொன்னினமலரும்வெள்ளிப் பூவுங்காணிக்கை கூட
மன்னும்பலிகளபல வகையுங்கொண்டுகொண்டாட (அம்பி)

உ. சந்தணமாலை சிங்காரம் ஆடையணித ள்
அந்தணத்திக ளலங்காரங் கொண்டுவர வே
கந்தரகீதம் பாடியே பாடகாசொல்லு ம்
முநதப்புதழ்ச்சி கூடியே சூதாமாகத ா
வந்திகளுடன்கூட வாததியக்காரருகு சுற்ற
வந்துமுருக்குமணி மவுனவிரத மூறரச்
சிறதைமகிழ்ச்சியுடன் தெயவாலயத்துள் மெத்தக
கொந்தளிப்பாயெல்லோருங் கூடிவரவும் வைத்த (அம்பி)

ங. பாதபங்கய யுகத்தைக் காந்தளோடுக ா
ஒதுஸரஸி ருசுத்தைசு சுத்திசெய்துகொண்
டேதானேயாச பிபத்தைப பண்பாகச்செய்து
மாதாஅம்பிகா லயத்தை நண்ணினுளமன னை
தாதார்குழலிமணி சாந்தகுண மிகுநது
மாதுசசீகரமாய் மனதினன்பு பொருநதுங்
கோதையாகியஉருக குமணிமிக வுவந்தும
ஆதிபுருஷனுக்கே அதுனைஐபெனத் திருந்தும (அம்பி)

உருக்குமணிதேவி அம்பிகாதேவியைது துதித்தல்.

வி ரு த் த ம.

பேரிளம்பெண் பருவத்தா கூடவந்த
பிராமணத்தி மாபூஜை விதியறிந்த
பேரிளமெல வியலுருக்கு மணியாளாகும்
பின்னையையவ வாலையநம் பவானியெனனும

பேரிளமா மயிற்பவபத் தினியையந்தப்
பெரியபவ னைக்கூடி யிருக்குநல்ல
பேரளத்தி னுள்தனைவந் திக்கச்செய்த
பேறுகே ளவள் துதிக்கும் வாறுகேளே.

தரு, இராகம்-ஆனந்தபைரவி, ஆதிதாளம்.

ப ல் ல வி.

அ நுக்கிரகஞ்செய்யவேணும் அம்மா அம்பிகாதேவி
அ நுக்கிரகஞ்செய்யவேணும்

அ நு ப ல் ல வி.

கனக்குஞ்சரமுகன்சண் மு
உனுக்குந்தாயுமான துய்ய
வூநுக்குந்தண்டரிட்டேன டி
யனைக்கல்யாணங்கண்ணன் செய்ய (அநுக்கி)

ச ர ண ன் க ள்.

உ. பகவதியேயந்தக்கண்ண ன்
பகவானென்றுமறிந்து கொண்டேன்
ஜகந்நாதரவளோயென்ற ன்
மகிணனாகவுன்னைக் . கண்டேன் (அநுக்கி)

உ. ராமாநுஜரவரான் மா
ராமனாகவிருந் தாலும்
நீமகிழ்ந்தருளையென்மே ல்
நேமகஞ்செய்வதே சாலும் (அநுக்கி)

ங. சிந்திதமநோகரங் ள்
தந்திடுங்காமக்கோட்டத் தி
மந்திரிஎந்திரி யே
சந்தரியேபராசத் தி (அநுக்கி)

உருக்குமணிதேவி அம்பிகாதேவியைப் பூஜித்தல்.

வி ரு த் த ம்.

இமாசலகன் னிகையாமம் பிகையையிவ்வா
தேற்திழையா னுருக்குமணி பிரார்த்தித்தங்கே
உமாபதியி னுடனந்தத் தேவிபூஜை
உயர்வேதர் பெண்டிர்முன் னிலையாய்ச்செய்தாள்
ஸமானமார் சொல்லையா தேவியாரா
தனைசொல்லக் கேளந்த விதர்ப்பராஜன்
குமாரிபின்னுஞ் சுமங்கலபூ சனையுஞ்செய்கை
கொண்டிட்டாள் பலன்கைமேற் கண்டிட்டாளே.

தரு, இராகம்-பந்துவராளி, ஆதிதாளம்.

ப ல் ல வி.

அம்பிகாராதனைசெய்தாளே விதர்ப்பகன்னி
அம்பிகாராதனைசெய்தாளே

அ நு ப ல் ல வி.

வம்பவிழ்மலர்ஞாடி மங்கைமார்கள் கிரீடி
உம்பாபிராணநாடி உருக்குமணிகொண்டாடி (அம்பி)
ச ர ண ங் க ள்.

- க. திருமஞ்சனாதிஞ் செய்துமுறைப்படி யே
திவ்யகந்தாக்ஷதை களி னாலும்
மருமலர்ச்சுரங்களும் மாலிகையாபர ண
வஸ்திரங்களுஞ்சாத்தி மனமகிழ்ச்சியாய் மேலும் (அம்பி)
- உ. வாசமிகுந்தது பு வரிசைநேவேத ன்
வகைகளுடனே தீபா ராதனை சேரப்
பூசையந்தனார்மின்னார் களிநிலைப்பாகச்செய் து
பொன்னுநவமணியும் பூரிகாணிகளை நேர (அம்பி)
- க. சுமங்கலையாகுட்பேதர் தோகைமாலையவ் வகை
தொடுத்துப்பூஜித்துள்ளன்பி னாலே
அமைந்துலவணைபுப தாம்பூலங்கனிகன் ன
லாதிகண்டச்சுரமீந் தானஞ்செய்தொருக் 'காலே (அம்பி)
- உருக்குமணிதேவி அம்பிகாலயத்தினின்றும் வெளிவரல்.

வி ரு த் த ம்.

ஆராதனைகளிந்த வாறுசெய்தும்
அந்தணின் னாகளுரை யாசீர்வாதம்
நேராகக் கொண்டுமமபி காத்தேவிக்கும்
நிறைவேதர் மங்கையர்க்குஞ் சரணஞ்செய்து
தாராள மாகுரைவே தனத்தின்சேஷந்
தான்கொண்டு மவுனவிர தத்தைவிண்மே
நாராயணி கோயினின்று வெளிவந்தாளந்
நங்கைதான வீட்டுமகன் மங்கைதானே.

தரு இராகம்-கேதாரிகவுளை, ஆதிதாளம்.

ப ல் ல வி.

வந்தாளேவிதர்ப்பன்மாத தேவிகோவில்நின்றும்
வந்தாளேவிதாபபன்மாத *

அ நு ப ல் ல வி.

சிந்தைமகிழ்ந்துமுன்னி ருந்தமவுன நிற்கத்
தேவயாத்தினாககென்று மேவியது பலிக்கத்
தந்தாமனாகக்கோதி ரந்தான்பிரபை விரிக்கத்
தகதகெனச்சோயிக்கச் சகிமலர்க்கை கொடுக்க (வந்தா)

ச ர ண ங் க ள்.

- க. வீரமோகினியாய்த் தெய்வமாயையப்போ லே
மின்னக்கொடியன்னவே பன்னுநல்ல விடையாள்

கூரானபிறைநுதற் பூரணேநதுமுகத்தி
குண்டலகாரதி

ற

யுடையாள

ஆரமணிமேசலை சேருநிதம்

பத்தினுள

ஆரமபநகொண்டுவருளு சீருளளத

னத்தினுள

காரளகததையா ராயுநய

னத்தினுள

கருணைமிகுநதுருதுப பருவவய

னத்தினுள (வந்தா)

கொவ்வைக்களையதற்க காரத்திளாற்சிவநது

ந

குருக்கத்தியருழினை நெருக்குமபல

வரிசையாள

திவயியுமநதகாளுஞ் செவ்வையாய்ச்செய்துகொண

டு

செய்கண்ணனமே

லுரிசையாள

செய்வியகனனிநடைக கொவ்வா தனனங்க

ளோடச

செங்கமலுப்பாச்ச சதனகைநாதங்கள்

கூட

இவவாரூயவிரதஞ்செய வாள்மிகச்சந

தோடம

இயைநதுபாதசாரியாய நயநதெவருந

கொண்டாட (வந்தா)

துறாபபெண்ணிப்படிக்கங்கே வரக்கண்டநங்கனேமுன

னே

குழந்தவீராமோகத்தி லாபூநதுமனம்

பாலே

கணிககுளாடங்காககாமத தினாககடலினிலவீழ்நது

ந

கைப்படைநீங்கி

மேலே

தனாககுளவிழுநதுமோகம் பெருக்கஊரு

மிககவே

தயநகிலுடாககளெல்லாம் மடநகலென

சொலிக்கவே

வனிககுளாளாகுநதெயவயாத தினாயென்றுமெயப

பிககவே

மழைவண்ணன்முன்னமேதன னழகைச்சமாப பிககவே (வந்தா)

உருககுமணீதேவி பவனிவருதல.

விருத்தம்.

உதாரநகை யொடுநாண் மிஞ்சுமபாரவைக

குளளாகி மன்னொல்லாம் மனங்கலங்கி

யதாலுநகை யாயுதங்கள் நழுவுவீட்டும

ஆணைமே லிருநதவருந தோமேலோருந

னதாச்சுவதின் மேலிருந்தோ யாருநின்ற

நின்றபடி தனாமேலமோ கிததுவீழ்ப

பதாரவிநத நடைகொண்ட விதாப்பகனனி

பவனிபா ரையபரிக்கித தவனிபாவே

கண்ணன் உருககுமணீதேவியை பபகரித்தல.

விருத்தம்.

சஞ்சரிகருந தாமரையை மௌளமௌளத்

தரணிமேல வைத்துவரும விதாப்பகனனி

மஞ்சரியு மிங்குதற ரோவென்றெண்ணி

மன்னாக்கை நாலுதிகும பாகக்கும்போது

அஞ்சுகதன வாமகர நகன்களாலே

அளகததைக் கோதுக்கொண டெங்குநோக்க

வஞ்சமிகு நாணமோடச் சுதனைக்கண்டாள்
மாலிட்டா ரெடுத்திரத மேலிட்டாரோ.

தரு இராகம்-பைரவி, ஆதிதாளம்.

ப ல் ல வி.

கன்னியையபகரணஞ்செய்தாரோ கண்ணன்விதர்ப்பராஜன்
கன்னியையபகரணஞ்செய்தாரோ *

அ நு ப ல் ல வி.

கன்னிதேர்மேற்கால்வைக்க அன்னவேளையில் மிக்க
மன்னவர்கூழ்ந்துநிற்க ஒன்னலர்பார்த் திருக்கக் (கன்னி)
ச ர ண ன் க ள்.

க. புருடசிகாமணியா நெடு மாலை
கருடக்கொடியுள்ளதன் தேர் 'மேலை
அரசன்கன்னியைத் தேக்கிப்
பரராஜர்மான நீகடி
விரிவாய்ப்புகழுண் டாக்கி
ஹரிஹரிசர்வ சாக்கி (கன்னி)

உ. சிங்கம்நரிப்படைக்குட் சென்று தானே
பங்கையெடுத்தாப்பாலெம் பெரு மானே
சங்கருஷணன் வள்ளல்
அங்கேமுன்செல்ல மௌள
வுங்கேசவன்சென் றுள்ள
திங்கேநானென்ன விள்ளக் (கன்னி)

ங. பார்த்திவர்க்குள்மானி ஜராஸந் சாதி
கீர்த்திகுறைந்ததின்ன மென்ன சேதி
பார்த்தெல்லவருங் கூழ்ச்
சேர்த்தியாகத்தின் டாடி
ஆர்த்தியடைய நீடிக்
கார்த்திகைபின்னோன் நேடிக் (கன்னி)

அரசர்கள் பொருமைகொள்ளல்.

வி ரு த் த ம்.

மல்லாளிச் சிங்கங்க ளுடையகீர்த்தி
வனமிருகக் கூட்டமது கொண்டாற்போல
வில்லாளி யாம்நமது புகழையெல்லாம்
மேதினியி லிடையர்கொண்டு போகலாச்சு
வல்லாளச் சராசந்தா திகளாய்நாங்கள்
வலிமைசனைச் சுடவேண்டு மென்றேதுஷ்டர்
எல்லோரும் பொருமைமிஞ்சித் துள்ளித்துள்ளி
யெழுகுவார் தலைதூவிய முகுவாரோ.
ரு உ - ம் அ த் தி யா ய ம மு ற் று ம்.
கண்ணன் திருவடி நாளே சரணம்.

ருச - ம் அத்தியாயம்.

அவதாரிகை.

விருத்தம்.

சத்துருபக் சத்திலே சேர்ந்தமன்னர்
தமைச்சயித்து முருகுமியை விருப்பஞ்செய்தும்
வித்தகராங் கண்ணனுந்து வாரகைக்குள்
மேவியுருக் குமணிகையைப் பிடித்தாரிந்த
உத்தமமாங் கலியாண சரிதையிங்கே
ஒதுவது மைம்பத்தி நான்காகின்ற
அத்தியா யஞ்சுகரும் பரிசுதித்தற்கே
அங்கமாய்ச் சொல்வதுபிர ஸங்கமாமே.

கண்ணனுடன் அரசர்கள் போர்புரிந்தோடல்.

• • • விருத்தம்.

மார்புதட்டிச் சாலுவனு மகதன் தந்த
வக்கிரனும் விரேதனும் மற்று முள்ளோர்
சார்புபெறு சிசுபாலன் கட்டிக்காரா
தளத்துடனே வாகனங்க ளேறிக்கொண்டு
போர்முகங்கொண் டதிசினத்தர் வீரவேஷம்
பூண்டரியைப் பின்றுமத்தி நின்னிலென்று
கார்முகங்கள் வளைத்தமர்க்கு வாவாவென்று
கதிக்கின்ற ரொதுக்கூட்ட மெதிர்க்கின்றாரே.

திபதை, இராகம்-ஸவுராஷ்ட்ரம், ஏகதாளம்.

கண்ணிகள்.

ச.	சாலுவன்ஜராஸந்தன் விரேத	ன்
	தந்தவக்கிர என்பவுண்ட ரக	னாகி
	வேலாளிகளும் வில்லாளிகளுமா	ய்
	வீரம்பேசிக்கொண்டெழுந் திடுஞ்	சேதி
உ.	பார்த்தெதுக்கள் படைத்தலைவரொல்லா	ம்
	பாய்ந்தெதிர்முகங்கொண்டு	சென்றாரே
	ஏர்த்தவரவர்வில்லில் நானேறிட்டு	ம்
	டங்காரஞ்செய்தெதிர்த்து	நின்றாரே
க.	பரிமுதுகினும் யானைக்கழுத்தினு	ம்
	பரந்ததேர்மேலுஞ்சாலு வாகி	வீரர்
	சொரிகணைமாரிக் குவமைநானென்	ன
	சொல்லுவேனெதுக்களோ அதி	சூரர்
ச.	அந்தயதுக்களாம் மலைகள்மீதி	லே
	ஆர்ப்பரித்துச்சராஸந் தாகி	மேகங்
	கொந்தளித்துச்சர மாரிசொரிந்த	து
	கொண்டுசெலிக்குமோயதுக்கள்	தேகம்
ரு.	மணவாளன்சேனை பாணமழையின	ல்
	மறைபடக்கண்டுநல்ல	இடைச்சி

- துணிவில்லாமல் நடுங்கிவிழிக
சுழன்றுவேகத்துட னன்ன ள்
நடைச்சி
- சு. பதியாகும்பது பதிமுகத்தையு ம்
பார்க்கக்கண்டுபகவான் நகைத்தாளோ
விதனங்கொள்ளாதே விதர்ப்பன்மக ளோ
வேல்விழியிங்கேநம்மைப் பகைத்தாளோ
- எ. துந்தவிரோதிகள் சேனையெல்லா ம்
இப்போவேயுன்றன் யதுப்படை யாலே
சுந்திபிந்தியாயடி படக்காணலா ஞ்
சிறதைக்கலக்கத்தைத்தீர்ந் திரு மேலே
- அ. என்றுமுருக்குமணி தனைத்தேற்றியு ம்
எம்பெருமானும்பல ருடன் கூட
ஒன்றகூடிக்கொண் டெதுத்தலைவர்சே ர
புத்தகளத்திலேநின்று போ ராட
- சு. வீராவேசங்கொண்டு ஜராஸந்தாதிபா ம்
வேந்தர்தளத்திலேபாய்ந் தொருக் காலே
நாராசபாணங் ளாலேயடித்தா ரி
ரதகஜதுரகத் தவர் மேலே
- சு. குண்டலகீரிட தலைப்பாகையுட ன்
கோழிகோழிதலையற்று வீழ்ந்திட்டு
மண்டலத்திலே குறைத்தலைக்கவந்த ம்
மண்டிக்கொண்டாடஎன்மிகுஞ் சூழ்ந்திட்டு
- கக. தேராளிகளையானைத் தலைவர்துரக ச்
சேவகர்கோடானகோடி பேர் செந்தலை
நாராயணன்படைத் தலைவர்கைகளா ல்
நறுக்கவுங்கண்டுமங் கங்கே வந்தலை
- சஉ. யமதுதரெல்லாம் நல்லவிருந்தி து
எல்லாருஞ்சாப்பிட்டோமென் றுடினாரோ
சமரபூமியிற்கத் திக்கைபாணக் கை
தண்டாயுதக்கைகள் துண் டாடினாரோ
- கங. அப்பருத்தாணிக ளுடனேதோள்க ள்
அறுபட்டுவீழ்ந்ததுகோ டான கோடி
துப்புரவாய்க்கைகள் மணிக்கட்டுமட்டு ந்
துண்டாடித்துண்டாடிக்கண் டது கோடி
- கச. தோள்களறுந்தபேர் தாள்களறுந்தபே ர்
துடைகளறுந்தபேர் கணக் கில்லை
ஆள்களெல்லாமிந்த வாறுமடிந்து ம்
அவர்கள்சென்றதுமந்தக ளா ல்லை
- கரு. தூங்கத்தலைகள் கோபுரக்கீழுதை த்
துண்டங்களையானைத் துணுக்குக் ளெங்கும்

கரங்குளோட்டகங் சுழுததற்றுா ண
 களத்திலவீழ்ந்தக கண்டன ரங்கும்
 சுக். விடமுனிகூட்டக ளாலேயிவவாற் த
 லேநதாபடையசமாயத் திசை கெட்டுந
 கட்டுக்குநேநதங்கே ஜராஸநதாநியா ந
 காவலரோமுனதென்ன சொல லடமும்.

சிசுபாலனை ஜராஸநதந்தேற்றல்.

விருத்தம்

என்முசையுட் போபெற்ற ஜராஸநதாதி
 இராஜரொலலாம விடமுனிமன னவாககுமோடிப்
 பெண்பெறி கோடுததவனபோ லொளியிழந்தும்
 பெரிதான துயரடைநது முகமுமவாடிப்
 பண்பெழ கியபேனா முகமேறிட்டுப்
 பாக்கவெடக முற்றசிசு பாலனறனைக்
 கண்மீக தாதிபனுஞ் சிலசெடுத்துக்
 காட்டுவா னுறுதலை நாட்டுவானே

தரு இராசம்-ஆனநதபைரவி, ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

வலியே மிசுபுருஷ ப
 புலியே மனததுயரைவிடும்.

அநுபல்லவி

பலிசமிதிலென்ன சிசுபாலனேஸம்பன ன
 பகருமபுவிவின்றே கிசுநகருளளே நீடிக்குஞ்
 சுகதுககமொன்றுமில்லா வகையைநீரறிவீ ரோ (வலியே)
 சரணங்கள.

க. பொமயலாட்டமாட்டிவைக்கும் புருஷனீசசைப்படி யாடும
 பொமமையெனனுமபெண்பதுமை போலவேசொல்லவங் கூடும
 நமமையெல்லாமிசுவரனே நாடகமாட்டநா யாடும
 இமமைமறுமைகளென்னு மெவவிதமும்வேதம் பாடும

நன்மைதுனமையெல்லா மேதை நாஞ்செய்துகொள்ளலாம்
 நாநதானிதற்கொருதிஷ்ட நாநதனாயிருக்கிறே ன
 பாநதமிதனைக்கேளு வேந்தாசுலதில க (வலியே)

2. நீலனிநதச்சவுரியுட னேபதினேழ்தா முயுத்த
 கோலங்கொண்டிருபததுமுன நசுரோணீசேனையொரு தரத்த
 பாலனிவனுடனொருநதும் பதினேழுதரமு மினைத்த
 காலநதப்படியோஅல்ல கடைசியிலநானுஞ் சயித்த

காவலுனெனே னனைக காட்டிசுசொல்லினே னே
 கககிசுசுரலத்திலநான் துககப்பட விலலைசச
 வுகியுநாளினிலு மெககளிப்பது மிலலை (வலியே)

௫௫௮ மூபாகவத தசமஸ்கந்த கீர்த்தனை.

க. தெய்வவசுத்தால்நடக்குஞ் சுகந்தையென்னவென்று நம்பல்
செய்வதென்னநாமெல்லோருஞ் சேவகராம்வீரக் குமபல்
மைவண்ணன்கடியிறகொஞ்சம் வருபடைகொண்டெதுக்களபம்பல்
கைவரவுநாமினோக்கக் கண்டதையென விளம்பல்
நைவதென்னகசிலனே ராஜசிபால னே
நாணற்றுரைசெய்வதறி யேனிப்படியோசிப்ப து
யானைக்கொருகாலமவநதாற் பூனைக்கொருகாலமவரும் (வலியே)
கண்ணனுடன் உருக்குமி யெதிர்த்துப்போராடல்.

விருத்தம்.

இப்போது சத்துருக்கள் நமைச்சயித்தார்
இனிநமக்கோர் காலமவரும் நாஞ்சயிப்போம்
எப்போதுங் காலமிநத வகையிராது
ராட்டணசுகந ருகிவரு மெனநட்பாளர்
அப்போதனைகளுளாயத் தனனூசென்றார்
அச்சிசுபா லனுமயிறரு மவனூசென்றார்
அப்போது உருக்குமியும் பொருமைகொண்டே
ஆதிவான் வந்தொருபோரோ போடுவானே.

இதுவுமது.

விருத்தம்.

போராட சிற்றவருந் குமிசுனந்தே
புரவலனாப பாரத்தினைப் புகலுகிற்பான்
தாராடுஞ் சமரிலரி தனைததடிந்தென்
தனவையை மீட்டிவது தனிமயாகக்
காராடு மாட்டலி குன்றினததில்
கால்வையே னிதுசரதஞ் சரதமென்றே
சூராவெ களரதினினது சனைமாமாரி
தூற்றுவான் தூவசனஞ் சாற்றுவானே.

தரு இராகம-ஸாவேரி, சாபுதாளம்.

பல்லவி.

உருக்குமிநெருக்குப்போர் தொடுத்தானே சேனை,
ஓரக்குரோணியுட னடுத்தானே *

அது பல்லவி.

திருக்குடிகராமநத உருக்குமணியைக்கண்ணன்
அரக்கர்மணத்தாலப கரிக்கசுகிராம லே

ஓரக்குரோணி படைகள்சுற நி

வரத்தோணி தோளினிறகொண்டப

பராசுதாணி யுடனவஞ்ச ச

மரைபாணி வில்நாணியேற் நி

உரத்திக்கண்ணனைப்பின் றுரத்திப்பொருமை யை
விரித ஹசாரநியை உருதுத்தோவிடென்று

திருத்தித்தேரைக்கண்ண னெருத்தனிடத்தே வு
பெருத்தசமாபாரு வருத்தமென்னவென் று (உருக்கு)

ச ர ண ன் க ள் .

க. நீபாராய்ஸாரதியே நானிப் போது இந்தக்
கோபாலன்சுதுர்மதியிவன் மீது *
மாபாணங்களிர்க்காமை தவ ருது மிகத்
தாபாக்கினிவாளிகள் செய்யுள் சூது *

தடிக்கும்வீரியமதம் நொடிக்குள்ளடக்கிமேனெ ன்
தங்கையையிவன்வந்து மெடுத்தானே
ஒடுக்கிமேனடாொன்றுதேர் விடுக்கும்பாகனுட னே
உருக்குமீரவாதந் தொடுத்தானே
வெடிக்குஞ்சொந்கோபாலனென் மெடுத்தாலுமதி னுலே
வேதபாலகத்துவந் கொடுத்தானே
அடுத்தாற்புத்திகளைக் கெடுக்குஞ்சுதுர்மதியெ ன்
மவன்வாக்கிலவாணிசொன்னான் நடுத்தானே

ஆசசேருங்கு மதி பேசுமருசு குநிவிதி
மோசருசெய்ததா லெதர் வீசவந்தேராமுதர்

ஹரியா மே *கண்ணன்மடு.க
செரியாமே தேரதைவிட்டுப்
பிரியா மே கோவிந்தநீயெ
திரியா மே மில்லுநிலலென்று

செழித்துச்சிவக்கவும் விழித்துநாடினுயை ம
இழுத்துசரமூன்று மழுததத்தொடுத்திடம
முழுத்திருடனியுன் கொழுப்பையடகவு ம
அழைத்தேன்கண்மபொறு பிழைக்கலாமென்றகே (உருக்கு)

உ. எதுகுலபாஞ்சன னேபோவ செங்கே கணசட்
யேதிரியாபென் தங்கையைக் கொண்டோடி யங்கே *
பொதுவாமவிரப்பாகந் தனது பங்கே என்றும்
அதைச்சோரஞ்செய்யண்டங் காக்கைநே ரிங்கே *

ஆதிநீசேர்மானமாய் ஞாதிருடனோடு ம்
ஆரவாரமதது வாழைத்துக்கே யேர்க்கும்
மேதினியில்பாயாவி நிதிருட்டுப்போசெய்யு ம்
வெகுமந்தனென்றுலகத் தவா பர்க்கும்
வாதியுன்மதத்தையிப் போதுமிங்நனேநா னே
வாங்கிவைக்கிமேன்பாராய் னானே தேர்க்குந்
கோதுசரம்பிளநது மேதையிலவீழாம ம்
குழந்தையைவிட்டோடின லுயிர் காக்குந்

கூறிதென்றுசொன்னானே வாதறிந்தமன் னானே
வீறுகாட்டி யன்னானே கூறுநினைதையை நானே

குணமாகத் தோததிரங்கொண் டி
மணமாகச் சாததிரந்தல க்

கணமாகச் சொல்வேன்மனப் பூ
சுணமாகக் கேட்கலாம்பொருள்

கொடுத்திருந்தையினைத் தடுத்து மடியவ ரா
இடத்தும்வினைகளைக் கெடுத்துமாலிலைமேற்
படுத்தும்மையினை யெடுத்தும்விளையாடத்
தொடுத்தும்பொன்னம்பர முடுத்தும்கண்ணனுடன் (உருக்கு)

௩. தலமீதெதுகுலத் தெறிந்து போட்டான் என்று
குலபஞ்சனனென்றொரு சொல்லைப் போட்டான் *

சொலுமெதுகுல பதியென்று கேட்டான் இன்னம்
நலமாயஞ்சனனென்றுங் காண மாட்டான் *

நடத்துமண்டங்காககையென் றெடுத்துத்துவாக்ஷமா ம்

நாமங்கொடுத்திந்தி ரற்கு மாச்சு

சிடுத்திமந்தனென்றது மடுத்திருந்தியனாகு ம்

ஸ்திரனென்னும்பொருள்கொண்டுநினை போச்சு

கடுத்தின்னமுருக்குமி தொடுத்துச்சொன்னநிந்தைக ளா

கண்ணனுக்கிசைந்ததுத் தியப பேச்சு

உடுத்திரள்நனைக்காட்டி நெடுத்திருமேனிககண்ண னை

உருக்குமிக்கைவில்லை!முறிக்க லாசு

ஒரானுகனை விடும் நேராயவன்மேற்பட்டும்

வீராவேசத்தைத்தொட்டுந் தோராதவாள்யெட்டுந்

தொடுத்தாரோ புரவிநாலு ம்

மடுத்தாரோ இரண்பொண்டிபின்

விடுத்தாரோ தேர்ப்பாசனா வி

எடுத்தாரோ மூன்றுகணையா ல்

இறுக்கத்துவஜத்தையு மறுக்கவதுகண் டு

செறுக்காமலேயவன் குறுக்கேநின்றும் சை

முறுக்கமறுவில்லைப் பொறுக்கஅஞ்சுக ணை

துறுக்கக்கண்ணனைதை நறுக்கவிபபடிக்கு (உருக்கு)

௪. பாரவில்லிப்படி மூவிசை தாங்கப் பார்த்த

ஸாரதிபதையொடித்துட டோங்கக் *

கோரவிருப்புலக்கை கையில் வாங்க இன்னம்

வீரப்பட்டஞ்செஞ்சூலங்களுங் காணக் *

விசையாய்க்கத்திகேடய மிசையுஞ்சத்தீதோமர ம

மென்மேலாயுதவகை பிடித்தானே

திசைகளபிரமிகக்கையின் மிசைகொண்டுமுருக்கு மி

சிலம்பமனேகவிதம் படித்தானே

வசையில்லாக்கண்ணனங்கே அசையாரம்படையெல்லா ம

வரவரநறுக்கவுந் துடித்தானே

தசைகொழுத்தவன்மன்னு ரசைக்காட்டித்தேரினினு 'ந்

தரணிமேற்குதிததுப்பந் கடித்தானே

சல்லையிதென்னலெச்சை கொல்லலாமென்றுமிச்சை

புல்லியிறுக்கித்ச்சை வல்லாடையுள்ள பச்சை

வணன்மேலே கத்திசுழற்றித்
துணிவா லே ஓடிவராஅக்
கணமா லே கண்டதற்கெ னை
இணைபோலே சொல்லலாமென்றால்

எழுந்துவிட்டிலுந் கொழுந்துமீதுவந் து
விழுந்தகைமைபோலே நுழைந்துவெட்டவந்தான்
செழுங்கருணைபெற விழுந்துமஞ்ஞானத்தி ல்
அமுந்தியவனொரு கழுந்துபோலேதான் (உருக்கு)

கண்ணனை உருக்குமணிதேவி துதித்தல்.

சந்தவிருத்தம்.

சீறும்புலிக்கிணை பொறுத்தவனெடுத்துவரு
வாளங்செருத்திரள் பெறக்குவிய அச்சதவி
சேடன்றெடுத்தகிணை யிட்டதையுரைத்திடவு ம் எளிதாமோ
கோறுந்திறத்தொரு கத்தியையெடுத்துநெடு
மாலுஞ்சுழற்றியு முருக்குமியைவெட்டவரு
கூறுங்கணுக்கெதிரி லுற்றதில்மிகுத்தப ய மதுவாகித்
தேறுந்திடத்தில்மன முற்றிலவிதர்ப்பன்மக ள்
தேகங்குலுக்கியு நடுக்கமொடுகற்பியுய ர்
திபங்கயற்கணி மதிக்குழவிநெற்றிய ணி திருமாதா
ஏறுஞ்சினத்தமை யனைக்கொலவுருத்துவரு
போதங்குதற்கொழுநன் மெய்த்திருவடித்தளி ரி
லேதண்டனிட்டிய ரிரக்கமொடுருக்கும ணி புகல்வாளே.

தரு இராகம்-வராளி, ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

நாதா லோக

நாதா *

அநுபல்லவி.

[அருள்] நீ தாவேத

வேதா *

(நாதா)

ச ர ண ன் க ள்.

க.	தூ யா	அப்பிர	க.	வாண	னேபு
	மேயா	யோக		ராண	என்றன்பி
	ராயா	அருள்த		ராண	னேகல்
	ராயா	* (நாதா)		யாண	* (நாதா)
உ.	மூ வா	காயாம்	ச.	வா தா	இவனென்
	பூ வா	வண்ண		பிரா தா	ஆவி
	னேவா	தேவ		நீ தான்	தாவொண்
	தேவா	* (நாதா)		ஞா தா	* (நாதா)

௩௬௨ ஸ்ரீபாகவத தர்சமஸ்கந்த கீர்த்தனை

௩. மலலார் புயனே	னேனே	உமமை
நிலலாய் இவனேக	நானே	* (நாதா)
கொல்ல யோகய்ய	எ. தாளா	செனம
ம லல * (நாதா)	னா	எனசொம
௪ மா னே எம்பி	கே ளாய	கருணை
ரா னே நம்பி	ஆ ளாய	* (நாதா)

கண்ணன் உருககுமியை விருபகரணஞ்செயல்.

விருத்தம்.

உததம்புருஷன் மெயத்திருவடியில் உததமிதானு ருக்குமணி
யு மனதுகொடிய தன்மையனெயெனிலு மும ஆனையளியினுல வறையா
ததனையெருளும் விததகாவெனவு மததநோநடையவள வெருவி
அங்கமுமிகு மெனயே தயரின அநுநனே முகமலா வாடி
முததுனா தழித துததுடன் றயரும முதநணி மாலிகா பரண
முழுமையு பைய வி முமவாநொழுது மொ திவது மல அநாள மலனாக
கைததலமதுபி டுதததிமவகைகா கதவளிடமருள மாரி
கருமபுயலவண்ணுந தரு மயிதெனுகுக் கரு மபுகலுவாவட மொழியே.

தரு, இராகம்-தனயாசி, ஆபொளம்.

ப ல ல வி.

வீராதீவீர நாராயணனாலே

விருபனானை உருக்கு மி.

அ நு ப ல ல வி.

கூராரு மவெலவிழியருக குமணிதனைரமணியாய ௪

சீராரசசேரரிமா முருநக சித்தநயிதையுநறமைதது ன (வீராதி)

ச ர ண னு க ளா.

க தடைகளினறியவனுடவுத தரிபத்தினு விருக்கியே

மடலோடுமடலாகககட்டி மதததையல்லாந குறுசகியே

படியவே உருக்குமனமி ௧

ஒடியவே மலையோ ரு

கொடையாளிவபனஞ் செயததிருகேச ந

கொஞ்சங்கொஞ்ச மிஞ்சவுஞ்செயு ம

(வீராதி)

உ. தலையிறகொண்டையுடனே மீசை சரீரமெங்கு முனையிலே

சிலையுக்கேசநகலோரி றுததீச செயுமவபனுக கிணையிலே

தலைமையாய உலகமெய்கினுஞ்சொல்ல ௩

நிலைமையாய ஹரி, அம் ன

நலவாசுதேவ னநதக கததீயாம ௪

நநதகநதா னநத யநதீர ௫

(வீராதி)

௬ குடுமிககலயாணமமைகதுன்னுக குமுருநசனசெயவது முனனே

அத்பலடகொல்லாமள ஆகம் அலா தய, கிணொ துணா மனனே

நெடுகவே இதுநடக்கும்பொழுது
முடிவே பலரங் கே
கடுகிவந்து முருக்குமியைக் கட்டின
கட்டைவிட்டு விட்டதட்டினார்

(வீராத்)

பலராமன் கண்ணனை ஸமாநானித்து நீதிசுறல்.

விருத்தம்.

தாமனையோ டையைக்கலக்காம யானைக்கூட்டந்
தனைநிகரா யுருதகுமியின படையையெல்லாந்
தாமலாததா பொதுவீர ரந்தவேளை
தாழ்மீசை சளதலையின கேசமெல்லாந்
தாமனாவா சியைநிறுத்தைந் குடுமியைவத்தூரு
சவுளமொன்று டைத்துனறகுச் செய்யவைவருந்
தாபயானை ணனும்விலக்கி யாகேஷபிகருந்
தனைமைபா ரதனில்வரு முகமைபாளோ.

தரு, இராகம்-கண்டா, சாபுதாளம்.

பல்லவி.

நல்லகாரிய மல்ல விதி
னென்னகிருஷ்ணசொல்ல

அதுபல்லவி.

நல்லகாரிய மல்ல எல்லோரும்பழி சொல்ல
வல்லமையோடுசெல்லச் சொல்லிவன்மனங் கல்ல (நல்ல)

சரணங்கள்.

க.	குழக்காகநீவந்து	ரமிக்காதகாரிய	ம்
	அமைக்கின்றதெண்ணினால்	நமக்கதுயோக்கிய	மா (நல்ல)
உ.	நேசனினுடைய	மீசைதாடிகர்த	லை
	கேசங்களைவிருபம்	நீசெய்தவகையி	து (நல்ல)
ங.	எத்திசையோருமஅ	கிருதநியமென்ன	வே
	கத்துயெடுத்துநீ	மிந்திரவதைசெய்த	ல் (நல்ல)
ச.	மூக்குமுனையழிந்தும்	ஏறகச்செத்தவன்போ	லை
	வாககிலலானையுமவப	னாககினைசெயவ	து (நல்ல)

பலராமன் உருக்குமணிதேவியை ஸமாநானித்தல்.

கவித்துறை.

மாதாநறுங்குழற் றேவகிபாலற்கிவ் வாறுசொல்லி
மாதாநஞ்செயது வருய்குணடினபுரம் வாழரசன்
மாதாநலநாற்பு பெண்ணுமுருகுமணிக கங்குஞ்சு
மாதாநஞ்செயவரி ராமன்பரிசுதித்து மன்னவனே.

தரு இராகம்-புன்னுகவராளி, ஆதிதாளம்.

ப ல் ல வி.

எங்களிடத்திற்குற்ற ம்

எண்ணவேண்டாம்வேண்டாம்.

அ நு ப ல் ல வி.

நங்கையேவிதர்ப்பன்மா

தே

ரமணியமாகுமுருக் குமணியேகுணசாவி

(எங்களிட)

ச ர ண ங் க ள்.

க. மூத்தவன்விரூபந்தனை

ப்

பார்த்துநீசந்தனைசெய்தா

ல்

நெத்தியாகாரியமிதி

ன்

நிஜமதையறியாத துசிதமலவேயு

னி

(எங்களிட)

உ. மார்க்கமிதைக்கேளுசொல்வே

ன்

யார்க்குந்தானேவந்துவந்

து

ஏர்க்குஞ்சுகதுக்கங்களா

ம்

இருவகையுமுலகிலொருவன்கொடுப்பதில்லை

(எங்களிட)

ங. உன்னதமானம்பெறுத

ல்

சின்னப்படுதல்முதலா

ய்

அன்னியராலொன்றுமில்

லை

அவனவனகர்மமவ னவனேயனுபவிப்ப

ன்

(எங்களிட)

பலராமன் கண்ணனைப்பார்த்துரைத்தல்.

வி ரு த் த ம்.

ஒண்ணுதலிவவாறுகாணும்

வண்ணமுனையாடிமேலும்

அண்ணலவிராமஸாமி

கண்ணனிடமோதுவாரோ.

தரு இராகம்-தோடி, சாபுதாளம்.

ப ல் ல வி.

யோக்கிய மல்லவே கிருஷ்ணவிது

யோக்கிய மல்லவே

*

அ நு ப ல் ல வி.

யோக்கியமாவெகு

சி

லாக்கியமாக

ன

பாக்கியமாகஇந்

த

உருக்குமியைமெத்த நெருக்கிவதைப்ப

து

(யோக்கி)

ச ர ண ங் க ள்.

க. கொல்லும்படியாகி

ய

குற்றம்பந்துசெய்தாலு

ம்

நல்லோர்தள் ளுவதல்லா

ல்

நடத்துவதையென்று மெடுத்தமுனைப்பா

ரோ

(யோக்கி)

- உ. தனதுபாவத்தினு
தானையடிப்படுவ
பினையுமடிப்பதென
பலத்ததருமத்தி னலத்தையறியலா
லே
ன
ன
ம (யோகசி)
- ங. எ ள ள த தனைநனையு
இனறிககுர மஞ்செயதாலு
தளளுதலனறிககோப
தடிததுமுறவினைத தொடுத்தவதைப்ப
து (யோகசி)
பலராமன் உருக்குமணிதேவிககுரைத்தல்.

வெண்பா.

அககண்ணுக்கண்ணனிவவா றுக்கேடா லங்காரந
தககபடி சுருதி சமமதமாய—மிகக
உசிதததாற சொலலி யுருக்கும ணிகக்கும
வசனிப்பா றோயிரா மன.

தரு இராகம்-ரவரோசு, ஆதிதாளம்.

ப ல ல வி.

அபராதமென்னே எங்கனமேற
சுபராஜனமின்னே *

ச ர ண ன க ள .

- க. மன்னவாகளுக கிதுவேச தாமம
முன்னேவேத னமைத்தது மாமம (அபராத)
- உ. எண்ணியாகம் நூலிற் சொலவாரோ
அண்ணனறமபியைக கூடக கொலவாரோ (அபராத)
- ங. குரானவா செய்யும பூஜாங்கம்
கோரமாகிய ரீதி ராஜாங்கம் (அபராத)

பலராமன் கண்ணனுக்குரைத்தல்.

க வி த து னை

சரங்கட்டியோசியர் நெஞ்சினிலேவைக்குந் தாளகளிலே
கரங்கட்டிகசொண்டயி ராவத்ததோனபணி கண்ணனெனே
சரங்கட்டிநாரதா பாடுந்தனது துணைவனுக்கே
தரங்கட்டிப்பினனுஞ் சொலவாரோயுரோகணி தந்தவரோ.

தரு இராகம்-அடாணை, சாபுதாளம்.

ப ல ல வி.

இதுநமக்கநுசிதமே கிருஷ்ணாகிருஷ்ண
இதுநமக்கநுசிதமே *

அ நு ப ல ல வி.

இதுநமக்கநு
இவனெனெதத

சிதம
விகிதம

௩௬௬ ஸ்ரீபாகவத தசமஸ்கந்த கீர்த்தனை.

மதியில்லாம

லகிதம்

மதத்துவினோத்தாலும் வதைக்கலாமோமேலு ம (இது)

ச ர ண ங் க ள்.

க. தனஸம்பன்னக் குருடனோ மானமேநெஞ்சிற்
கனமாய்மேவு புருடனோ *

சனதமீநியே

ராசசியங்

தமதெமதென்று

விபாசசியஞ்

சினமாகசசெய்து

தியாசசியஞ்

செயவாரொருத்தனோ நைவாரொந்தத னோ (இது)

உ. காரியந்தரணி நிமித்தம் பெண்டிரோடயி
சூரியமானங்குறி சித்தம் *

வீரி பங்களைத்

தொட்டிம

வேறொருவகை

யிட்டிம

ஒரொருவரை

வெட்டிம

உலகமீதிர்கண்டு கலதஞ்செயவதுண டு (இது)

ஈ. பொருளிணமதைப்பொடடையோ நமக்கப்படி
அருளிலலாதவர் சட்டையோ *

மருளுமதியார

தொலலை

மானாவமான

மில்லை

இருளுநெஞ்சததா

தொலலை

எதாப்பதென்னசாயம் வதைப்பதுவோனாயம் (இது)

பலராமன் உருககுமணிதேவிககுறாததல்.

வி ரு த த ம்

மூவிசையிப படிக்கணனை யாக்ஷேபித்து

முசலிதா னிரண்டுதரம் முன்னேநல

நாவிசையப பாவிசையச சமாதானத்தை

நாட்டிமூன ருந்தரததும நளினவீட்டுத்

தேவிரிக ருருககுமணி செவிககேயேற்கத

தோமானித துணைகின்ற தத்துவத்தின்

காவியமநீ கேளென்று சொலவாராஞ்சு

கமுனிதான உயாநதபிர மமுனிதானே.

தரு இராகம-எழுனாகல்யாணி, ஏகதாளம்.

ப ல ல வி.

புத்தி யிதுவிஷம புத்தி.

அ து ப ல ல வி.

க்ஷத்திரியகுலத்தி மித்திரனென்றுமேப

கைததவனென்றுநீப குத்தநிவுபெறு த '(புத்தி)

ச ர ண ங் க ள்.

க. எல்லாரிடத்துயிகப பொல்லாமைசெய்துவரு ங்
கலலாதசோதாறகு நல்லாயனணமநிகைகு ம (புத்தி)

- உ. வாங்காமல் நெஞ்சிலன்பு நீங்காமலெல்லவாக்கு ம்
பாங்காய் நடப்பவர்க்குத் தீங்காய்ச்சிந்திப்பதுவு ம் (புத்தி)
- ங. ஞாலமீதிற்பொல்லாப்பு மேலாயிருக்குஞ்சி ஸ
பாலன்முதலார்க்கணு கூலமாய்ச்சிந்திப்ப து (புத்தி)
- ச. மெய்க்கியானம்பெற்றநல்ல வர்க்குமசுபங்க னை
மிக்கினைத்துவரு மஞ்ஞானியர்க்குநிக ர் (புத்தி)
- ரு. தேரான்மெளியந் தெளிந்தான்கணையுறவு ந்
தீராவிடும்பைதருந் தீரவிசாரணைசெ ய் (புத்தி)

பலராமன் உருக்குமணிதேவிக்குத்தத்துவநெறி யுரைத்தல்.

விருத்தம்.

தேகமே தானென்னு மனிதர்க்கெல்லாஞ்
சுகத்திலே நடப்பென்றும் பகைஞொன்றும்
ஆகியவு தாசின றொன்றும்பேதம்
அதுமூன்றாய்த் தெய்வமா யையினுலிந்த
மோகமது கற்பிக்க லாகிசின்ற
முறையினால் மயங்குவது போலநீயும்
மாகுமோ சங்கொண்டாய் சமயில்லாவுன்
மதுகண்டா யிதைநெஞ்சிற் பதிகண்டாயே.

திபதை இராகம்-ஸவுராஷ்டரம், சாபுதாளம்.

கண்ணிகள்.

- உ. சுகலதேகிகளுக்குள் ளிருப்பதுமானமா ஏகம் அந்தத்
தத்துவங்கண்டுதியா னிபதல்லோமெஞ்ஞான யோகம் *
- ங. புகலுமொன்றாய்விளங் குஞ்சொருபத்தெழாடர் தானே ஏதோ
போலேபலபலரு பமாய்ப்பார்ப்பாவிதர்ப்பன் மானே *
- ங. சுகத்தப்பரமாகியொன் றுன ஆன்மாஜகத்தின் மீதே எங்குந்
தொடர்ந்தனைகமாய்க்காண்ப தைத்திருஷ்டாந்தஞ்சொ லுவேன்மாதே *
- ச. மெத்தவுஞ்சோதிஜொலிக்கின்ற சந்திராதியென்ற தாமே அது
வெவ்வேறதாகவேதன் னீரிற்றேணவுரின்ற தாமே *
- ரு. ஆகாயமொன்றதுதிக் குகள்மீதினிலேய நேகம் உருவ
மாகவேதோணுகிறுப் போலிருப்பதுமானம் மேகம் *
- சு. வாகாயுரைத்தபடி சந்திராதிகள் தன்னைப் போலே ஆத்து
மாவையொன்றாயென்ற ரியப்படவில்லையென்னின் மேலே *
- எ. சித்தியனாகிய ஆன்மாவிடத்திலவீந்தை யாலே பூமி
நாதேயுவாயுவாகா யமென்மைமபூதமாமென் மேலே *
- அ. சுத்துமிதிபூத மென்றசொல்லுமித்திர வியங்கள் இன்னந்
தொடர்ந்திராணுவா யுக்களதன்னோடுமிந்தி ரியங்கள் *
- க. சொல்லுமிவைகளைஅத் தியான்மமென்று காணலாமே குணஞ்
சூட்டியுஞ்சத்தாதியெல் லாமதிதேவந் தோணலாமே *

டுசுஅ ஸ்ரீபாகவத தசமஸ்கந்த கீர்த்தனை.

க0.	வல்லவநூல்களுரைக் கும்படித்துவழக்கின் வைத்தஜனனமரண வத்தாயத்தேகம்வந்த	கூறு வாறு	கூட்டி *
கக.	இப்படிக்குண்டானதே கந்தானிங்களேயாத்து கேழ்கச்சமுசாரவானாகக் காட்டுங்கருத்து	மாவைக்கண்ணுக் நீவை	* *
க2.	எப்பொழுதுமிந்த ஆன்மாவையுலகெங்குந் ஏகனென்றேகிரகிக்க வில்லையின்னஞ்சொல்லு	தானே வேனே	யாரும் *

இதுவுமது.

விருத்தம்.

தருதேகக் கூட்டுறவி னாலேயிங்கே
சமுசார முண்டான லான்மாவுக்கே
உணாகத்த தத்துவங்கூ டாதேயென்னில்
உருக்குமணி சுருக்கமதாய்ச் சொல்வேன்களாய்
திருகுமிரு மணித்தியமா யிருக்குகின்ற
தேகமது தன்னுடனே யாத்துமாவுக்
கொருகாலங் கூட்டிமவும் பிரிவுமில்லை
யுத்தந்தான் மிகுந்தபரி சுத்தந்தானே.

திபதை, இராகம்-பைரவி, சாபுதாளம்.

கண்ணிகள்.

க.	தேகாதியைவிளங்கச் செய்வதற்கான்மா திருந்தே துவாமுருக்கு மணியே மோகாந்தகாரத்தினால் மறைபட்டாரறிவா முழுதுமறிந்துதுன்பந் தணியே	வே இதை ரோ *
உ.	ஆத்துமப்பிரகாச காரணமன்றியே காதிவிளங்குமென்றோர் பேச்சோ நேத்தியிந்திரியாதிஷ்ட டானதேவதாகாந் நிலையேபோதுமென்றொரு வீச்சோ	தே வெகு தி *
கூ.	இந்திரியாதிஷ்டான தேவநாபதார்த்தங்க இருந்துங்கடபடா திகளையே முந்திச்சூரியாதியாஞ் சுடர்களையேபேசுதிக்ரு முறைமையிருக்குதே சரளையே	ள் காண ம் *
சு.	தக்கதுபோலிங்கே யான்மப்பிரகாசத்தை தவிரஅதிஷ்டானதே வருக்கு மிகக்விஷயங்களை வெளியாய்த்துலக்கிவைக்கு மேன்மைவலிமையெங்கே யிருக்கு	த் நானும் ம் *
ரு.	ஆன்மசாரியமென்னுந் தேகாதிகளானதா ஆன்மாவைத்தவிரவே நிலையே மானியமிகும்பல ராமமூர்த்தியங்க வகுத்துப்போதிக்ருந்தத் துவ நிலையே	ல் யென்று னே *

க. பனிரண்டாங்கந்தர்திலே விரித்திருக்குநன்றாய் ப்
பரிசுதித்தேபகுத்தறி குவையே இன்னங்
கனிவாய்ச்சங்கருஷணரு குக்குமணிக்குச்சொல்லு
கருத்தையறிவதுவே செவ்வையே *

எ. சுடொண்ணுத்திபத்துக்கும் நேத்திரத்துக்குமின்ன ஞ்
சோதிக்குபருபத்துக்கும் கொடியே எந்தப்
படிசோதித்தாலும்பேத மிலையேதெளிவதாக ப்
பகர்வேனறிந்துகொள்ளப் படியே *

அ. வாகாய்ப்புத்திபூசாதி தன்மாத்தினாகளென் ற
வகைக்கும்பேதமென்பதிங் கேது பாராய்
தேகாதிஸம்பூந்தமில்லா தினுலான்மாவுக் கு
ஜன்மாதிகளுங்கிடையாது *

க. திருக்காமவிகாரத்தாலே தேகாதிகளுக்கிங் கே
ஜன்மாதிகளென்பதே சவிரக் கேளும்
ஒருக்காலுஞ்சன்மாதிக ளான்மாவுக்கில்லையிந் த
உலகமென்னுமோகக்கட் டவிர *

க0. நான்பிறந்தேனென்பதும் நான்பாலனென்பதுவு ம்
நான்கிழவனென்றது பவமே அதை
ஏன்புகலவுமேவேணு மான்மாவதனையொட் டி
யிருக்குதென்றிடுசங்கை யவமே *

கச. கலைகளை த்துந்நேய்ந்து தேய்ந்துமமாவாசையி ற்
காணாதமதிசன்னைப் பழக்கம். ஆக
உலகிற்சந்திரனென்பதில்லை அத்தினத்தென்று ம்
உறுதிகொண்டுரைப்பதே வழக்கம் *

கஉ. சந்திரனுடகலை குறைந்துவளர்வதல்லா ற்
சந்திரனுக்கென்னதான் குறையோ நீயும்
அந்தச்சங்கையெண்ணுதே தெளிந்துவிசாரிக்காம ல்
அறியாசொல்லுவதொரு ருறையோ *

இ து வு ம து.

விருத்தம்.

சரீராதி ஸம்பந்த மான்மாவுக்குச்

சுகத்திலே யிலையென்று மிங்கேசொல்ல

வரீர்புகிக்கத் தக்கவராய்ப புசிப்புககேற்று

வருபதார்த் தங்களென்றும் புசித்தோமென்றும்

உணாளுன மெப்படித்தான் கூடுமென்றே

ஓராசை பங்கொடுத்து மிதற்குத்தாரந்

தரீரென்று சொல்லுவையோ அதுவுமென்ன

தர்க்கந்தா னஞ்ஞான வர்க்கந்தானே.

தரு இராகம்-சுருட்டி, ஆதிதாளம்.

ப ல் ல வி.

ரித்தினாயிற் சொப்பனத்தில் நேரிட்டுக்கண்டவிஷயம்
ரிசமா அதொருவன்கை வசமா.

அ நு ப ல் ல வி.

சுத்திச்சுத்தி வந்து மென்ன
கத்திக்கத்தி யென்ன பன்ன
ரித்தியத்தை நெஞ்சி லுன்ன
ரினைவு தனிவிதனை அனவரதமு ரினை (ரித்தி)

ச ர ண ங் க ள்.

க. கனவில்விஷ யாதியொன்று ங்
காணாமலே யிருந்துந்
தனிமையா யொருபுருஷ ன்
சயனந்தனிற் பொருந்தும்
இனிமையாய் விஷய போகம்
இசைந்துசெய்வதில் மோகம்
மனிதருக் கெல்லாந் சராகம்
மருவி வருவததை ஒருமை யுடனறி ய (ரித்தி)

உ. அப்படியே நானென்பது ம்
அஞ்ஞான மானதுவே
சொப்பனம்போற் சாக்கிரத்தி ன்
சொல்லும்பொய்யாய்ப் போனதுவே
இப்படி மாயாப்பிர பஞ்சம்
என்றறி வதுவே நெஞ்சம்
அற்புதமாம் ரஸ புஞ்சம்
அருளது பொருளது சுருதியி னுளைய து (ரித்தி)

க. புத்தியாதி யாகிமற்று ம்
பூதாதியென் றுறாத்துஞ்
சுத்தமாக மாத்துமாவை த்
தோணாமலே மறைத்துந்
மெத்தவுஞ் சோகமுண் டாகவு
வினையும்ஞ் ஞானத்தைத் தூக்கித்
தத்துவ ஞானத்தால் நீக்கித்
தகைமைபெ ருகிநல சுகமன துடனி ரு (ரித்தி)

உருக்குமி போஜகடத்தில் வவ்வித்திருத்தல்.

வி ரு த் த ம்.

பதிவிரதை யாமுருக்கு மணியிவ்வாறு

பகவானு மிராமன்போ தனையதென்னும்

நிதிகுடைத்து மனத்துயரை நீக்கியங்கே
 நிச்சயபுத் தியினுலே சமத்தைமேவி
 அதிருப வதியிருந்தாள் மன்னுமற்றும்
 ஆண்பிள்ளை யுருக்குமியஞ் ஞானக்கோட்டைப்
 பதியிலே யிருந்ததனைச் சொலாமலென்ன
 பண்ணலா மிதனையும் நீ ஞண்ணலாமே.

தரு இராகம்-மோகனம், ஆதிதாளம்.

ப ல் ல வி.

தேங்கினான் தேங்கினானே உருக்குமியே
 தேங்கினான் தேங்கினானே

அ நு ப ல் ல வி.

தேங்கினான்மாச்சரியமே யோங்கினான்கண்ணன்பகையும்
 வாங்கினான்அதனால்மானம்நீங்கினான்அவ்விடத்தி லே (தேங்)

ச ர ண ங் க ள்.

க. காணவேசத்துருக்களும் பிராணனோடேவிட்டுவிட க்
 கண்டுநெஞ்சது கனைத்தும் உருக்குமியுந்
 தோணவேயைங்குடுமிக்கவி யாணம்வாததென்றுதா னே
 தோவேணதெல்லாம் நினைத்தும் அஞ்ஞானமீறி
 வீணதாருமாலோசனை யூணப்போஜகடமென் ன
 விளளும்பட்டணந் தனைத்துண் டரிசமாக
 நாணமீறித்தானிருக்க வேணுமென்றுசெய்துமந் த
 நகர்மிதிருந்து சினத்தும் மதிமயங்கி (தேங்)

உ. சூரன்போலுருக்குமி வீரம்பேசுவானேஅய் யா
 துர்மதிகண்ணனை யடித்துந் திரும்பவும்நான்
 பாருமென்றன்சோதரியை ஊறிந்கொணடுவந்துமென் ச
 பத்ததைநன்றாக முடித்துங் குண்டினத்துள்ளே
 சேருவதல்லாமலிப்போ ஆருரைத்துஞ்செல்லேனென்று ஞ்
 சினத்தாலுதமி துடித்தும் விருபம்வந்த
 காரணவிடத்தேநகர் பாரியாய்ச்செய்தங்கிருந்தா ன்
 கைபிசைந்துபல்லைக் கடித்தும் பிதற்றிக்கொண்டு (தேங்)

க. நிந்தையாயுரைத்ததுங்கோ விந்தனுக்குத்துத்தியமா ய்
 நின்றும்பொருள் கொடுக்கவுந் துர்மதியென்றும்
 அந்தருக்குமிகண்ணைச் சிந்தைதெளிவின்றிச்சொன் ன
 ததுர்மதியென்றே தொடுக்கவும் அவன்வாக்கினுல்
 வந்ததுமவனாவிலி ருந்தகலைமகள்பொய் யோ
 வனமாலிக்கே யடுக்கவும் எவ்விதத்திலும்
 எந்தப்பேர்சொன்னாலுஞ்செல்லும் மந்தமதியுருக்கு மி
 எண்ணுமற்சிடு சிடுக்கவும் வணக்கமின்றித் (தேங்)

கண்ணன் திருமணத்திற்காகத் துவாரகாபுரியை
அ ல ன் க ரி த் த ல்.

வி ரு த் த ம்.

* சகரத்தி னுன்கினிலே தரன்சேர்கின்றான்
தரணிபதி சிசுபாலா திகளாந்துஷ்டர்
பகரத்தி யடக்கிவென்று மிரதமீது
பவனிகொண்டு விதர்ப்பன்மகள் மூழ்த்திரண்டு
மகரத்தி புருவமென்னுங் கோதண்டத்தி
மதிமுகத்தி தனைத்துவரை பென்னச்சொல்லும்
மகரத்திற் கொண்டுவந்துஞ் சுருதிமார்க்கம்
நண்ணுவார் கலியாணம் பண்ணுவாரே.

தரு இராகம்-காம்போதி, ஆதிதாளம்.

ப ல் ல வி.

பட்டணச்சிங்காரஞ்செய்தாரோ ஹரிவை

பவானந்தரின் விவாகத்தி லே

சுவாகமாகத் துவார கா

பட்டணச்சிங்காரஞ்செய்தாரோ *

அ து ப ல் ல வி.

எட்டுக்கண்ணும்பெற்று நாவிற்கலைமக ள்
சட்டமதாக விருக்கின்றமைந்தனை த்
தொட்டுவுலகத்தைச் சிட்டுத்தகண்ண னை
இட்டமதாய்க்கொண்ட சிட்டரொ துமன்ன ர் (பட்டண)

ச ர ண ன் க ள்.

௩. எதுகுலபதியென்னுங் கண்ணன்மேலே	தேட்டம்	மீசு, தவர்
எம்பெருமானே யன்னியராயெண்ணாத	நாட்டந	தொடுத்தவர்
சதுரந்தநக ரினிலுமாளிடத்	கூட்டம்	மகிழ்ச்சியாய்த்
தங்கள் தங்களவீட்டிற் கலயாணம்போலேகொண்டாட்டங்		கனத்தவர்
பொதுவதாகவே புருஷாபெண்டிக	ள்	
சுதினயிதென்றே மணிகள் குண்டல	ங்	
கதர்கள் வீசவே தரணஞ்செய்துகொ	ண்	
டதிரமணிய வரிசையாக	வே	(பட்டண)

௮. கருடகேதன கண்ணற்குவஸ்திரா	பரணஞ்	சிறந்தகைச்
காணிக்கைரத்திர வரிசையுடனுப	கரணந்	தனித்தனி
புருடொல்லோருங் கொண்டுவந்தேஹரி	சரணந்	துதிகாவும்
பூவையொல்லோருந் தங்கள் முகச்சந்திர	கிரணந்	தழைப்பயிற்

* 'சகரத்தி னுன்கினிலே தரன் சேர்கின்றான்' என்பதற்கு 'சேரான' என்று
கருத்து.

திருமகளுருக் குமணிதேவிக்கு	ம்	
வரிசையாடையா பரணங்காணிக்	கை	
பரவிக்கொண்டுவந் தங்கேஸமர்ப்பிக்க	த்	
தரணிதனிலே அமராவதிபோ	ற	(பட்டண)
.வீதிகளெங்கும் நவரத்னதோரண	மாலை	நிறைத்துடன்
விசித்திரம்பர மேற்கட்டியுங்கொடிச்	சீலை	யுயாச்சியாய்
மாதிரமெங்குஞ் சொல்வெதுலங்கிந்திர	டாலை	நெருக்கமாய்
வகைவகையாகக் கட்டினாரோயொருக்	காலே	புரத்தினில்
ஆதிமறையவர் மன்னர்வைசியரு	ஞ்	
சாதிரத்தூர்த்தரும் நாலுவர்ணத்தரு	ம	
நீதிதவறுத பேர்களிவரெல்லா	ஞ்	
சோதிதுலங்குந் குபேரன்பதியென்ன	ப	(பட்டண)
வணியணியாகப் பூரணகும்பவுல்	லாசம்	மிகுக்கவே
அங்கங்களைமுனைப் பாலிகைதன்னோடில்	லாசஞ்	சிறுக்கவே
வணிதமாமலர்க் கொத்துச்சரங்களுந்	வாசங்	கமிக்கவே
வாசல்முகப்பி னிருபுமெங்கும்பிர	காசஞ்	செழிக்கவே
மணமிகுந்திடு மகருதூபங்க	ள்	
மணிவிளக்கென நிறைந்தூபங்க	ள்	
கணிதமின்றியே ஜோதிமயமாக	ப்	
பணிவிடையிது பங்கஜாக்ஷர்க்கென்று	ம	(பட்டண)
ரு.தேசாதிபதிக ளாகுமன்னவர்	னேகம்	வரப்பெருஞ்
சீராளர்கோடான கோடிஜனங்கள்	மோகந்	துரைத்தன
ராசாதிராஜர்கள் யானைதங்கள்பிர	வாகந்	தெருக்களில்
நாலுதிசையும் பெருக்கக்கதலிகள்	பூகந்	துதிக்கையால்
மீசரமாக வளைத்துவிளையா	ட	
மாசந்தனத்தால் மெழுத்ததனை	ட	
வாசப்பனிநீர்ஜவ் வாதுபுனுருட	ன்	
வாசிக்கவீணைகள் வாசிக்கென்கெங்கு	ம்	(பட்டண)

கண்ணன் உருக்குமணிதேவியை மணம்புரிதல்.

விருத்தம்.

அண்டருக்கு மைந்திறுக்கி அரியயோகஞ் செய்குவார்
அங்கவர்க்கு மெந்திடத்தி லறியலாகுஞ் சொன்மன
தொண்டருக் கிசைந்திருப்பர் துவனாநாதன் டின்னையான்
சுந்தரத்தீர்நெத்தைகர்த்தர், சொரி புமேகந் சுன்மழை
கண்மியர்த்த குன்றெடுத்த கருணையாளன் மூய்யதோர்
கங்கையுரம் செய்பதத்தர் கதிரசெய்வாளின் கையினார்
மண்டலத்தி லிங்கெதுக்கள மரபுமீது செய்வமாய்
வந்தகிருஷ்ண னங்குருக்கு மணிவிவாகஞ் செய்வோ.

தரு, இராகம்-கல்யாணி, ஆதிதாளம்.

ப ல் ல வி.

மணிமாற்பொதுகுல மணிமணிபுருக கு
மணியைக்கல யாணஞ்செய்தார் மணிவண்ணனே.

அ று ப ல் ல வி.

அணிமாந்திள்ருமுந்துவா ரகைபாநகரத்திலே
அஞ்சனமேனிநி ரஞ்சனராஸு ர
பஞ்சனராசிவ ரஞ்சனகாதிய ர்
அடிகள்பசவிவரு நெடியகருணைநி தி
தொடிகளிலகுபுயர் கடிசமழ்துளவ ணி (மணிமாற்ப)

ச ர ண ன் க ள்.

க.	தேசங்குருசிரஞ்சய	தேசங்கேகயமெ	து
	தேசம்விதாபபங்குந்தி	தேசங்க	ளோ
	வாசம்பொருந்துமன்னர்	வாசமபுகழ்மலர்	ன்
	வாசங்கண்ணனபேல்விச	வாசங்க	ளோ
	மீசண்டவேகரத	மாசம்பிரவம	த
	மாசங்கபேரிகைச	மாசங்க	ளோ

ஸ்ரீருக்குமணிகலியாணம்.

காசங்களிட்டுமேபிர	காசம்பெருகிமந்	த
காசம்பரவுயிதி	காசங்க	ளே
கனபுவிராயர்கள் கூடியே	மனமதுயுகிகள் கோடியே	
கண்டிகைகுண்டல	மண்டிதர்தண்ட	கை
எண்டிசைகொண்டிட	மண்டினரண்டர்க	ள்
கண்டுறுவீதண்டினா	மண்டலபண்டி	த
சண்டபிரசண்டவுத்	தண்டருமண்டின	ர்
காஞ்சனச்செப் பிளமுலைமலர்மக		ள்
வாஞ்சையுற்றுப் பரவியதிருவ		டி
பாஞ்சகத்துக் கொருதனிமுதல		வ
ஞஞ்சிருட்டிக் கொருவனையருளி		யு
கந்தவனே	மறை	
தந்தவனே	உய	
ருந்தவனே	மிய	
ளந்தவனே	ஜய	
கருடதுவஜனருர்	வருடஹரிசுமு	க
பரமபுருடதுய	திருடருவுமில்	கு (மணிமார்ப)

- உ. சேரந்தார்மன்னவர்வந்து சேரந்தார்ராஜராணிக ள்
சேரந்தார்ராஜகன்னிமார் சேரந்தார்க ளே
சூழந்தார்நுவாரகைநகர் சூழந்தார்சொர்ணமண்டப ஞ்
சூழந்தார்பந்துக்களெல்லாஞ்சூழந்தார்க ளே
காந்தாரம்பாடுமவண்டுக் காந்தார்சூழலிஹரி க்
காந்தாரமாகக்கண்டங் காந்தார்க ளே
தோந்தாந்தித்தையநடித் தோந்தாமாங்கண்ணன்மீ து
தோந்தானில்லாதமனந் தோயந்தார்க ளே
தொடுகடலமுதெனும் வாணியே பிழநடைமயிலிகல் யாணியே

துங்கதரங்கக	ருங்கடலுங்க	ய
லுங்கணையங்குபி	ருங்கமெனுங்க	ணி
சிங்கமருங்குலி	ளங்குமிழ்கொங்கைக	ள்
அங்கைபதங்கள்மு	கங்கைபங்கய	ஞ்

சூழந்தகம்புக் கொருதனிதுணாமக ள்
வாழந்திருக்கக் கொடுவருமுறைமைக ள்

௩௭௬ ஸ்ரீபாகவத தசமஸ்கந்த கீர்த்தனை.

சேர்ந்துமிக்கற் புதமெனவுரைசெயு ம்
வேந்தருக்கொப் புமமெயவாசொலுவ து

சுந்தரனே புய
மந்தரனே அணி
கந்தரனே பணி
லந்தரனே ஜய

சொருபரிசையுரைசெய் குருபரமகுருவு ம்
மருவுமுருவமது நிருபகுலதில க (மணிமார்ப)

க. சாக்ஷிதுவாரகையர சாக்ஷிஹரிஸரு வ
சாக்ஷிருக்குமணிவன சாக்ஷிபொன் னே
மாக்ஷியகன்னியர்க்கு மாக்ஷீரவாரிதியு ம்
மாக்ஷிபிறந்தகழு மாக்ஷிசொன்னே ன்
காக்ஷிவிதர்ப்பனுக்குங் காக்ஷியதுக்களுக்கு ன்
காக்ஷிமனனருக்கெல்லாங் காக்ஷியென் னே
தீகைஷ்டயரக்காமனா தீகைஷ்டதுஷ்டநிக்கிர க
தீகைஷ்டலீலாவிநோத தீகைஷ்டமுன் னே

திருமணவறையினில் மேவியே சுருதியினெறிகள்ப ராவியே

சின்தைமகிழ்ந்துரு ளிர்ந்திடுசந்த ஸு
கந்தமணிநதுரி றைந்திடுசந்தர ம
எந்தைபுனைந்துமி ருந்ததுசெந்தி ரு
அந்தமெயயிநதுரை யுந்தரிபைந்தொ டை

சேர்ந்திருக்கத் துகிலொடுகலவைக ள்
வாயநதரந்நப பணிதிகளாமலர்களு ம்
ஆர்ந்துமிக்கப் புரிதவமெனசொ ல
நாந்திமற்றக் கிரியையும்திழு றை

சின்கமன்னு ள் செய்யும்
எங்கள்மன்னு ள் சர
ணங்களபொன்னு ள் மல
ரங்கையினு ள் திமி

திமிதரிஷ்டவென யமுனைமடுவினில்ந
டமிடுபதயுகள கமலநயனர் ஹரி (மணிமார்ப)

ச. எங்கெங்கும்நலங்கு	எங்கெங்கும்பொன்னுஞ்சல்	
எங்கெங்கும்நடனங்க	எங்கெங்கு	மே
அங்கங்கேதுவாரகையி	லங்கங்குவிதோறு	ம்
அங்கங்குமெய்வரிசை	யங்கெங்கு	மே
சங்கிதவினையிர	சங்கள்மிகுங்கவிப்பி	ர
சங்கபேரிமிகுதங்க	சங்கெங்கு	மே
நங்கைமரீர்சொல்லுஞ்சோப	னங்களும்தேவ	ச
னங்களுமுழங்குமன்	னங்கெங்கு	மே
ரமணருமாலுள். மாரியே	ரமணியராஜகு	மாரியே
லக்குமியைக்கைபி	டிக்குமவர்க்குமு	ன்
மெய்க்கனலிக்கொரு	முக்கியம்வைக்கவு	ம்
மிக்கபொரிக்கும	லர்க்கைகொடுக்க	மி
திக்குமயிக்கொரு	பக்குவமொக்கவு	ம்
நாம்புகழ்ச்சிக் கவுமுயர்மகிமைக		ள்
தாம்படைத்திட்டதையறிகுவைக		ள
காமபரத்தற புதனிருவிழிய		ரு
னும்புயத்தைப் பெறுகவும்நலச		கு
ணந்ததியே	பெற	
ருந்ததியே	உயர்	
சந்ததியே	மிக	
வுந்துதியே	செய	
நலகமலபருவ	மிலகமரர்களுட	
குவிசனுயருமுனி	திலகருமகிழ்வுற (மணிமார்ப)	

கண்ணன் உருக்குமணிதேவியுடன் ஊஞ்சலாடல்.

விருத்தம்.

முகத்தாம நாயுநீல விழியுமுல்லை

முறுவலுஞ்சேர் பெண்ணரசி யென்னவந்த

ஐகத்தாயை உருக்குமணிப் பிராட்டியானாத்

தழுவியிருக் குந்திரும னுளனா

சுகத்தாப தனைமுதலா முனிவொல்லாந்

துதிசெய்யும் பொருளினேத்தம் பதியாய்க்கண்டு

௩௭௮ ஸ்ரீபாகவத தசமஸ்கந்த கீர்த்தனை.

மகத்தாகு மாணந்தங் கொண்டாரோது
வனாயினாக கருளினாம துனாயினோ.

ஊ ஞ் ச ல்.

சுரு இராகம-பைரவி, ஆதிதாளம்.

ப ல ல வி,

ஆடி ருஞ்சல உருக்கு மணியுடன்
ஆடி ருஞ்சல

அ து ப ல ல வி.

நாடவேது டுருண்தி கூடவேநாரதான ம
பாடவேதேவொலலாந தொன டாடவேதுவாரகாநாதன (ஆடி)

ச ர ண ங் க ள்.

க. முத்துசீரைதசிடுபவழக காலகா	நாட்டி
முழுவயிரவிட்டமிடடுங் கொடு உடை	சூட்டி
நத்தியபரஞ்சிசுநங் கிலிகா	மாட்டி
நவமணிபுமபதிசுநதனப பலகை	சூட்டி
செதிரமாயவிசுவகாமன கைவிஸ	தாரந
தேவரீதிருவுளத்துக் கேட்பு	காரம
சித்தியாநதேவைபவனே	ஆடி ருஞ்சல
நீல மழைவணமாலே	ஆடி ருஞ்சல

உ. மலைமகஞ்நங்கலைமஞ்நம	வடநதொட்டாட்ட
மதிதுதலாளிநதிராணி	வடநதொட்டாட்ட
நிலைமைசேரருநத்தியும்	வடநதொட்டாட்ட
சிகரிலலாதேவமினனா	வடநதொட்டாட்ட
இலகரமபமேனகையுரு வசியுந	கூட
எம்பெருமானாகுகினைந ஊஞ்சல	பாட
உலகளந்தநெடுமாலே	ஆடி ருஞ்சல
உத்தமிதேவகிமைநத	ஆடி ருஞ்சல்

ஈ. திருச்செவியிள்ளமகருணாட லங்க	ளாடச
சிறந்தக்காமபரமு மிடையி	லாடத

தரித்திலகத்திலொளி நிழலு	மாடத்
தகதகெனக்கவுஸ்துபமா மணிபு	மாட
விரித்தவொளியிரமுடி சிரசில்	மின்ன
விளங்குதிருமுகமண்ட லப்பிர	ஸன்ன
மருத்துளவம் லையனே	ஆடி ருஞ்சல்
வஸுதேவபரலகனே	ஆடி ருஞ்சல்

ம ந் க ள ம்.

தரு, இராகம்-சுருட்டி, சாபுதாளம்.

ப ல் ல வி.

மங்களம் மங்களஞ் சங்கபாணி
மங்களம் மங்கூம்

அ நு ப ல் ல வி.

பங்கயக்கண்ண ரங்கசிகக னே
பரமபுருஷனே வருமெதுகுலஸுதா (மங்களம்)

ச ர ண ங் க ள்.

க. நிலமேனியகு சேலவேதர னு
கூலஆரணதி மூலா ஜய
சீலபாண்டவவி சாலதேனாஹ ர
ஞாலம் தில்வரு பாலகோ பாலா 1

பக்கம் வைத்தருள் மெய்க்கவுஸ்துவா
பரணாதரணனே கருணையுதிஸ்தா (மங்களம்)

உ. தாளதாமரைப்பொற் றுளருக்குமணி ம
ஹானே உயர்தா டாளா பிர
வாளநல்லதர காளமேகன் னே
ஆளரோகிணிகள் ஹாத யாளா

நந்தநந்தன சுந்தரந்த ரு
நளினநயனனே ஓளிசெய்ஹரிவரதா (மங்களம்)

உ. ஸோமன்குலவ லாமவாமன ஸ-
தாமன் போற்றும்பரன் தாமா பல
ராமஸோதரநி ராமயானந்த னே
காமகாமஸத்திய பாமாபி ராமா க

பஞ்சலக்ஷண ரஞ்சிதக்க வி
பனுவலுணாசெய நின துகிருபைய மூதா (மங்களம்)

௩௮-ம் அத்தியாயம் முற்றும்.

கண்ணன் திருவடிகளேசரணம்.

ஸ்ரீபாகவத தசமஸ்கந்தம் பூர்வார்த்தத்தின்

அத்தியாயம் ஐம்பத்துநான்கினுள்ள

பாவினங்களின் வகை தொகையாவன.

வெண்பா	௩௩.
சலித்துறை	௪௬.
சலிப்பா	௬.
விருத்தம்	௪௬௭.
வர்ணம்	௬.
வண்ணம்	௬.
ஸ்ரஜதி	௬.
திபதை	௭௮.
கீர்த்தனை	௩௩௩.

ஆகதொகை - ௬௬௮.

ஸ்ரீபாகவத தசமஸ்கந்த கீர்த்தனை

மு த ற் பாகம்

முற்றிற்று.

பிழைதிருத்தம்.

பக்கம்.	பாவினம்.	சரண கண்ணின் லக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
க	விருத்தம்.	॥	எ	அன்பது	ஐம்பது
ச	ச, விருத்தம்.	॥	அ	கிருஷ்ணமாலா	கிருஷ்ணமாலா
தி	தரு.	௨	எ	ரும	ருவ
ரு	தரு.	௩	எ	பரபிம்ம	பரப்பிம்ம
சு	தரு.	௨	௨	சொல்லு	செல்லு
சு.	தரு.	௩	௩	வந்த	வதம்
கக	தரு.	ச	கஅ	ராஸ	ராசை
கக	தரு.	ச	கஅ	தப்போது	தெப்போது
க௨	தரு.	௨	க	நீ	நி
கச	தரு.	க	௨௦	மனை	மனை
கரு	தரு.	௨	க௭	அத்தினு	அவத்தினு
கக	பல்லவி.	॥	க	நந்தன்	நந்தனன்
கக	தரு.	௩	ரு	சூட்சுமாதி	சூட்சாதி
கக	தரு.	௩	சு	சந்திர	சந்திர
௨ச	தரு.	௨	அ	மெரு	பெரு
௨ச	தரு.	௨	க	சொல்லு	செல்லு
௨அ	தரு.	௩	க	உண்டாச்சாகா	உண்டாய்ச்சாகா
௨அ	தரு.	க	சு	மிகுந்த	முகுந்த
௩௨	விருத்தம்.	॥	ச	சந்தொஷத்து	சந்தொஷத்து
௩ச	விருத்தம்.	॥	ரு	செய்யா	செய்ய
௩ரு	தரு.	க	ச	திக்குஞ்	திருக்குஞ்
௩க	தரு.	ச	க	தேவரிட	தேவரிட
௩ரு	தரு.	ரு	ரு	சரிநிலை	சரிநிலை
ச௦	தரு.	௭	௩	மாகா	மாகா
ச௦	தரு.	௭	கக	ணை	ணை
சரு	விருத்தம்.	॥	௩	விக்கன	விலக்கண
ச௭	தரு.	ரு	௩	வண்	வண்
சக	திபதை.	கக	௨	பிறந்தே	பிறந்தேன்
ரு௩	விருத்தம்.	॥	க	சுழற்றிசுற்றி	சுழற்றிச்சுற்றி

பக்கம்.	பாவினம்.	சராசரி கணண்களின் லக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
கூ0	பல்லவி.	11	க	எண்ணை	எண்ணெய்.
கூசு	தரு.	2	ந	கப்புச்சிப்போ	கப்புச்சிப்போ
கூசு	விருத்தம்.	11	அ	வாகம்	பாகம்
கூசு	அறுபல்லவி.	11	உ	சீமனே	சீமானே
கூசு	தரு.	க	க	யாற்	பாற்
கூரு	தரு.	2	ந	தனறியுந்தோட்டான்	தனறியுந்தேட்டான்
கூள்	கவிருத்தம்.	11	எ	விட்டாமல்	விட்டாமல்
எக	கவிருத்தம்.	11	சு	கொடுத்தது	கொடுத்துத்
எஉ	தரு.	ந	க	ருக்கும்	ருக்கும்
எந	திபதை.	க	உ	தொரு	தொரு
எந	திபதை.	ந	சு	பத்தியம்	பத்தியம்
எள	விருத்தம்.	11	உ	ஏசோதை	அசோதை
எஅ	தரு.	எ	சு	ரிழுந்	ரொழுந்
அரு	விருத்தம்.	11	ந	கண்ணகரறி	கண்ணகரறி
கூ0	திபதை.	க0	க	ரகழித்தார்	ரகழித்தார்
கூஉ	விருத்தம்.	11	சு	பிடிச்சொண்ட	பிடித்துக்கொண்ட
கூந	தரு.	ந	ந	மேனித்திரு	மேகத்திரு
கூந	தரு.	11	உஉ	யான்	யான்
கூரு	ந, விருத்தம்.	11	சு	சதமதி	சதமதி
கூக	விருத்தம்.	11	ந	பந்தசம்	பாந்தசம்
கூசு	திபதை.	ககூ	சு	தந்தேன்	வந்தேன்
கூள்	தரு.	க	க	ஏனென	ஏனெனி
கூஅ	தரு.	க	க	தேவர்	தோர்
கூஅ	தரு.	உ	எ	ருக்கு	ருங்கு
கூஉ	தரு.	சு	க	னுள	னுட
கூகூ	திபதை.	க0	க	தணங்கி	வணங்கி
கூசுஉ	தரு.	க	ந	ஒப்ரு	ஒருப்
கூசுசு	தரு.	உ	சு	முத்தை	முத்தை
கூருஅ	தரு.	க	கக	புதைக்க	புதைக்க
கூள	விருத்தம்.	11	ரு	கிடத்த	கிடைத்த
கூள	தரு.	ந	கக	கருந்தனம்	கருங்குந்தனம்
கூள	தரு.	உ	ந	தர்ப்பண	தர்ப்பண
கூஉ	தரு.	சு	சு	கொத்ததா	கொடுத்தா
கூஅ	விருத்தம்.	11	ரு	வேஜல	வேனில

பக்கம்.	பாவினம்.	சரண கண்ணிக என்ன லக்கம்	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
௨௨௪	விருத்தம்.	”	௨	விஷவிச்சை	விஷயவிச்சை
௨௨௫	தரு.	௩	௪	ஷத்தீ	ஷந்தீ
௨௨௬	தரு.	௩	௬	யாயந்துதி	யாயந்திது
௨௨௭	விருத்தம்.	”	௬	வர்க்கும்	வாக்கும்
௨௨௮	தரு.	”	௬	யொட்டான்	யோட்டான்
௨௨௯	விருத்தம்.	”	௪	கர்மவலை	கர்மவலை
௨௩௦	திபதை.	௩	௩	மீசர	மீசர
௨௩௧	விருத்தம்.	”	௬	திருக்கக்கோ	திருக்கக்கோ
௨௩௨	தரு.	௨	௬	யுறிந்	யுறிந்
௨௩௩	௨, விருத்தம்.	”	௬	வந்தந்த	வந்தந்த
௨௩௪	தரு.	௬	௬	தேபி	வேத
௨௩௫	தரு.	௨	௪	யெளி	யென்னி
௨௩௬	௬, விருத்தம்	”	௪	வலது	வலாது
௨௩௭	தரு.	௩	௬	குவந்த	குமந்த
௨௩௮	அருபல்லவி.	”	௮	திதிதி	திதிதி
௨௩௯	தரு.	௩	௩	குமன்றே	குமன்றே
௨௪௦	௬, விருத்தம்.	”	௬	வேணு	வேணு
௨௪௧	பல்லவி.	”	௬	நமா	நாம்
௨௪௨	திபதை.	௩	௪	குங்கை	குங்கை
௨௪௩	தரு.	௩	௬	கோணுங்	கோணுங்
௨௪௪	தரு.	௬	௬	னிடமும்	னிடம்
௨௪௫	திபதை.	௬	௪	வாசு	வஸு
௨௪௬	தரு.	௩	௬	தசா	தாசா
௨௪௭	தரு.	௪	௨	வேணு	வேணு
௨௪௮	தரு.	௬	௨	மேரூம்	வேரூம்
௨௪௯	விருத்தம்	”	௮	வோனே	வேனே
௨௫௦	தரு.	”	௨௦	காணர்	காணன்
௨௫௧	௬, விருத்தம்.	”	௮	சருக்கமுப்	சருக்கமுமப்
௨௫௨	௨, விருத்தம்.	”	௮	பாவரு	பாவரு
௨௫௩	திபதை.	௬	௩	கேட்கும்	கேட்கத்
௨௫௪	திபதை.	௬	௪	வேந்தனே	தேந்தவன்
௨௫௫	திபதை.	௨	௩	அகரூரனா	அகரூரனா
௨௫௬	திபதை	௬	௩	கிடைத்தே	கிடைத்தே

பக்கம்.	பாவினம்.	சுரண கண்ணிக என்க்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
௩௮௩	தரு.	௨	௩	வகைகளெல்லா	வகைகளெல்லா
௩௯௪	தரு.	௬	௪	கச்சைக்கட்டி	கச்சைக்கட்டி
௩௯௪	விருத்தம்	"	௩	கேளி	கேளிர்
௪௦௩	க,விருத்தம்	"	௬	ரறிய	ரணிய
௪௦௮	அதுபல்லவி	"	௪	லும்போ	லும்போ
௪௧௪	தரு.	௨	௧௩	தெப்படி	பெப்படி
௪௨௦	க,விருத்தம்	"	௪	தரிவை	தெரிவை
௪௨௪	தரு.	௩	௬	சொல்வதிலே	சொல்வதினாலே
௪௨௩	திபதை.	௬	௩	களானாலு	களானாலு
௪௩௬	க,விருத்தம்.	"	௬	வலித்து	வலித்து
௪௪௨	விருத்தம்.	"	௩	அஞ்சு	மஞ்சு
௪௫௬	தரு.	௧	௪	மாவணம்	மாணவம்
௪௫௩	தரு.	௨	௪	ரெல்லவாம்	ரெல்லாம்
௪௬௧	விருத்தம்.	"	௪	களசோர	கைசோர
௪௬௪	கலிவெண்பா.	௧௨	௨	மேதிமேல்	மேதினிமேல்
௪௭௪	தரு.	௩	௧௬	குந்த	கிந்த
௪௭௪	தரு.	௩	௧௦	லனைத்துங்	லனைத்துங்
௪௮௪	க,விருத்தம்.	"	௨	அந்ததாஸி	அந்தத்தாஸி
௪௯௦	அதுபல்லவி.	"	௧	பவரலங்	பரவலங்
௪௯௧	தரு.	௪	௨	எங்கு	ஏங்கு
௪௯௩	பல்லவி.	"	௧	ரமியா	ரமியான்
௫௦௩	தரு.	௩	௧௩	தாருந்	தாருங்
௫௧௪	தரு.	௨	௩	மயத்தாழ்	மயக்கத்தாழ்

